

MASTERCLASS

MASTERCLASS

TRESI BARROS

Colofon

Copyright © 2009:

ISBN:

Druk- en Bindwerk:

Tresi Barros

978-90-78402-02-2

Drukkerij Speed Print

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord Isaak 7

Introductie studenten 9

Masterclass I 27

Masterclass II 73

Masterclass III 125

Masterclass IV 181

Masterclass V 231

Masterclass VI 279

Masterclass VII 327

Masterclass VIII381

Masterclass IX 437

Masterclass X 497

VOORWOORD ISAAK

Blijdschap komt tot Ons, op het moment dat wij Ons in dienst kunnen stellen van de fysieke mens. Dat betekent dat wij graag de fysieke mens willen helpen. We willen graag de fysieke mens inzichten geven zoals hij in het leven staat en zoals hij in het leven hoort te staan, zonder zijn eigen fysieke zelf te ondermijnen en zijn gevoelswereld zodanig gevoel te laten zijn, zodat hij niet bang is om te Zijn in Echtheid.

De masterclass hebben wij toentertijd neergezet om de fysieke mens in groepsverband als student te benaderen en ook als student te laten Zijn. Studenten mogen fouten maken, studenten horen inzicht te krijgen en zichzelf zodanig te veranderen dat ze blijdschap krijgen in hun dagelijkse zelf van wezen. Op het moment dat je bang bent om student te zijn, durf je niet de masterclass in te gaan. Op het moment dat je zegt: ik durf de masterclass te betreden, dan durf je ook een meester te zijn voor degene die de masterclass in boekvorm tot zich nemen.

Kinderen, wees niet bang om in Echtheid te Zijn. Kinderen wees niet bang om ons tot jullie te laten komen als een meester, omdat weet wel wij hebben hiervoor gestudeerd. Jaren en jaren zijn we bezig geweest in de geestelijke wereld om de mens te begrijpen in elke vorm van dien. We hebben geduld, we hebben liefde, we hebben samenhorigheid en natuurlijk hebben we uiteraard geloof. Heb jij geduld, heb jij liefde, heb jij samenhorigheid en heb jij geloof? Pas dat toe in je eigen fysieke zelf, in je eigen fysieke bestaan. Geef jezelf over elke keer weer aan de broeders en zeg tegen jezelf: broeders zie mijn leven en door mijn leven ga je jouw leven nog beter begrijpen. Zie mijn schaamte en ga door je eigen schaamte heen. Velen van de studenten hebben zichzelf laten zien in schaamte, hebben zichzelf laten zien in gevecht met zichzelf. Tranen, wanhoop, blijdschap, ongeduld. Al deze onderwerpen kunnen jullie zo op dit moment tot jullie nemen hier in deze boekvorm. De masterclass.

Isaak

INTRODUCTIE STUDENTEN

Introductie Tresi

Tresi is 37 jaar en zij heeft vier kinderen; drie jongens in de leeftijd van 14 tot 19 jaar en de jongste is een meisje van 7 jaar, genaamd Angel Janelle. Angel heeft net als Tresi de paranormale gave van God gekregen en hopelijk mag ze deze in een later stadium van haar leven ten uitvoer brengen. Tresi woont in een landelijk dorpje in het Brabantse, hier heeft ze ook haar praktijk en voor het overige werkt ze veelal buitenshuis.

Tresi heeft een bijzondere paranormale gave en zij werkt al jarenlang, dag in dag uit, samen met haar gids en beste vriend Isaak. Zij vormen een bijzonder duo en hun samenwerking is zo verfijnd, het loopt zo naadloos in elkaar over dat zij eigenlijk één zijn. Dagelijks staan zij de mens op aarde bij en dat gebeurt zowel in groepen via workshops, huiskamer- en openbare avonden, als individueel in een persoonlijke sessie. Isaaks wijsheid heeft een enorm bereik, hij is een hoge meester uit het hiernamaals en hij heeft de taak tot zich genomen de mens op Aarde te helpen. Zijn laatste leven heeft hij geleefd in het jaar 1230 en sindsdien heeft hij verder geleerd in de sferen om nu zijn taak te kunnen vervullen samen met zijn instrument, Tresi Barros.

Tresi heeft zelf ook het meesterschap in zich en ofschoon ze er aanvankelijk niet aan wilde toegeven, en liever schulde onder Isaaks vleugels, heeft ze het nu toch erkend en laat ze ook haar meesterschap zien aan haar omgeving.

Tresi heeft geen eenvoudig leven. De lessen die ze moet doorstaan dienen zich veelvuldig aan en volgen elkaar in rap tempo op. Ze moet deze ervaren om associaties te vergaren die ze op een later tijdstip weer kan gebruiken in haar werk. Hoe anders zou ze kunnen invoelen hoe het is om een ongewenst kind te zijn of hoe het is om geslagen te worden of verkracht te worden of depressief te zijn. Alles moet ze meemaken om associaties op te doen om haar werk tot in perfectie neer te kunnen zetten en Isaaks woorden tot in perfectie te kunnen vertalen naar de mens toe. Niet voor niets is zij medium: zij is letterlijk de schakel tussen hemel en aarde.

De lessen en ervaringen komen en gaan en niets gebeurt voor niets in haar leven. Tresi ervaart haar leven dan ook als turbulent en heftig, maar ook als een enerverend bestaan.

Tresi en Isaak helpen zo de mens op weg door advies aan te reiken, door even je levenspad te belichten en door aan te geven welke richting wenselijk voor je zou kunnen zijn. Maar je kunt er ook terecht voor zakelijk advies, voor contact met dierbare overledenen of voor therapie in welke vorm dan ook en ieder probleem kun je aan hen voorleggen. Je kunt eender welk onderwerp aansnijden, je zult in alle gevallen een helder en duidelijk antwoord krijgen.

Tresi heeft eigenlijk een dubbelrol in dit verhaal, want zij fungeert natuurlijk als instrument van Isaak – Isaak spreekt met ons via haar – maar ze doet tevens mee aan de masterclass, ook zij krijgt haar lessen gepresenteerd. Hieronder volgen nog een paar woordjes van Tresi zelf.

Lieve mensen,

Ik die elke dag weer in confrontatie gebracht wordt met het welzijn van de medemens, zou nooit hen kunnen aanvoelen zonder associaties op te doen, en zelf deze ervaring ergens in mijzelf op te slaan. Zelf leer ik veel van Isaak, dag in dag uit, en soms is het te pijnlijk en te veel voor mij, maar ik geef nooit op omdat ik weet dat Isaak nooit mij meer zou geven dan ik zou kunnen dragen. Zeer dankbaar ben ik dat ook ik in deze masterclass een rol had, omdat Isaak heeft ooit gezegd tegen Chantal, mijn hartsvriendin: “Zorg dat je deelneemt aan de 1ste masterclass, omdat nooit zal er zo’n zelfde masterclass zijn.” Nu weet ik waarom, omdat het in boekvorm uitkomt en pas geleden gaf Isaak te kennen dat er maar één masterclassboek in de wereld gezet wordt, dus wat ben ik blij dat ik deel heb mogen nemen hieraan, omdat hoe confronterend ook ... het heeft wel veel met mij gedaan, ook naar de mensheid toe die later zichzelf hierin gaat herkennen. Isaak heeft mij indertijd echt niets verteld over hoe het eruit zou zien en wat de masterclass zou inhouden en achteraf maar goed ook. Isaak vertelt altijd precies genoeg en nooit te veel en dat is zo met meerdere zaken; net genoeg, wees hiermee tevreden, vertrouw.

Mensen die gaan deelnemen in de toekomst in een masterclass moeten weten dat niets voor niets is en ook dat je echt in goede handen bent met degene die Isaak heet. Je kunt lezen en voelen wat ik hiermee bedoel.

Elke masterclass was weer anders. Fysiek had ik stemmingen door: de scheiding van de vader van mijn dochter waar ik 8 jaar mee was en waar ik mijzelf volledig verscheurd in voelde door zijn bedrog, zijn leugens en manipulatie. Mijn nieuwe vriend die in een tijd van mijn leven kwam waarin ik zelf turbulent en wisselend was, vond ik in mijn gevoel menselijk en ook angst voor het onbekende. Maar ook mijn gezondheid die achteruit ging en de onzekerheid hierin ‘wat mankeer ik en hoe ernstig is het’, en mijn nieuwe vriend die zelf met aanvallen worstelde en die hiermee ook voor mij een nieuwe wereld presenteerde.

Twee uur ‘s middags ging ik trouw naar Paula, de gastvrouw, settelde mij in de hoofdstoel met een dekentje tegen de kou – omdat mijn lichaam neemt in temperatuur af tijdens de tijd die voorbijgaat – en dan hoor ik Isaak praten en praten en voel ik mij thuiskomen. Ik voel mijn aardse problemen verdwijnen en ik voel de waarheid van elk woord door mij heen gaan, de liefde die hij uitstraalt en het geduld en ik vraag mij dan even af: waar maak ik mij druk om? Hoe erg kan mijn probleem nou zijn? Zo erg is het toch allemaal niet. Ik ben thuis, thuis bij God die liefde is en die nu liefde is in elk gebaar, woord en daad.

Voor niets wat er in het boek komt te staan, schaam ik mij, omdat dit is het, zo leef ik, zo ben ik, zo ervaar ik mijn wezen die nu de naam Tresi draagt.

Ik hoop op jullie begrip en ruimdenkendheid en dat jullie de katers van veroordeling loslaten in dit bestaan dat jullie leven van nu is.

Liefs Tresi

Introductie Paula

Mijn naam is Paula, ik ben getrouwd met Hans en woon sinds 18 jaar in Roosendaal. Mijn leeftijd is 49 jaar. Mijn eerste ontmoeting met Tresi vond plaats in het voorjaar van 2006, maar mijn spiritueel ontwaken is zo'n 20 jaar daarvoor al ontstaan. Door lichamelijke problemen ben ik in het alternatieve circuit terechtgekomen, waar ik de hulp heb gezocht die ik via artsen in ziekenhuizen niet kon krijgen.

Na mijn verhuizing naar Roosendaal heb ik – samen met een klein groepje mensen – een aantal jaren les gehad, waarbij ik veel geleerd heb over spiritualiteit en bewustzijnswording. Door middel van lezen en de wekelijkse ontmoetingen groeide mijn belangstelling nog meer. Na de overstap naar een spiritueel centrum heb ik mijn kennis verdiept en ben uiteindelijk terechtgekomen bij iemand waar ik voor langere tijd Tarot heb geleerd en gepraktiseerd in familie en vriendenkring. Tevens heb ik in groepsverband 4 jaar lang de cursus “In Wonderen” bestudeerd en pas de wijze lessen nog steeds toe in mijn leven. Heel erg dankbaar ben ik ook voor mijn innerlijke groei die ik heb mogen ervaren gedurende de 2-jarige cursus “Intuïtieve Ontwikkeling”. Daar heb ik vooral geleerd om te vertrouwen op mijn eigen paranormale waarnemingen. Zowel heldervoelen en -ruiken is in die jaren door mij sterker ontwikkeld.

Door de jaren heen heb ik regelmatig mijn huiskamer beschikbaar gesteld voor verschillende mediums. Twee en een half jaar geleden, voorjaar 2006, was ik op zoek naar hulp bij een aantal problemen, waar ik op dat moment mee worstelde en die boven mijn hoofd groeiden. Tot die tijd kwam ik af en toe bij een medium als ik met een probleem zat waar ik even niet uitkwam. Helaas werd dit medium ziek en zocht ik iemand anders. Op dat moment werd het boek *Mijn naam is Isaak* van Tresi Barros mij aangereikt om te lezen. Ik ontdekte dat zij in de buurt woonde en ik heb toen een afspraak gemaakt voor een consult.

Dit is het begin geworden van een nieuw stukje levensweg en sinds die tijd stel ik mijn woonkamer beschikbaar voor “Helderziende waarnemingen” en “Isaak spreekt” middagen.

Iedereen die belangstelling heeft is welkom. Ook vindt hier sinds begin 2008 de “Masterclass” plaats. Inmiddels heb ik ook les gehad in het gebruik van de Lenormand waarzegkaarten via Tresi. Tegenwoordig gebruik ik ze wanneer vrienden aangeven dat ze graag iets willen horen over een probleem waar ze mee zitten en dit wordt veelal zeer gewaardeerd. Mijn grootste kracht schuilt inmiddels in het kunnen luisteren naar anderen zonder oordelend of veroordelend te zijn. Door de ander in zijn waarde te laten probeer ik om de ‘spiegel’ te zijn die ze soms nodig hebben, waardoor ze anders in het leven kunnen gaan staan, tot inzicht kunnen komen en hun leven een eventuele andere wending kunnen geven. Omdat inmiddels mijn leven ook dankzij Tresi/Isaak zoveel rijker en mooier is geworden, wil ik nogmaals mijn dankbaarheid uitspreken. Ik ervaar de gesprekken met Isaak en de ‘andere wereld’ als een prachtig cadeau en stimulatie voor mijn eigen spirituele groei.

Dank aan God, Isaak en Tresi die onvoorwaardelijk in mij geloven! Diepe dankbaarheid ervaar ik bovenal in het geloof wat zich in mij heeft geopenbaard, in het vinden en gebruiken van mijn eigen kracht door middel van mijn geloof in de andere wereld. Zonder dit alles was ik nooit zo ver gekomen op de mooie, maar soms ook moeilijke weg die ik aan het bewandelen ben.

In liefde, Paula

Introductie Chantal

Ik ben Chantal, ik ben 29 jaar en beheer sinds begin 2007 Tresi’s secretariaat. Misschien wel leuk om te vertellen is hoe ik in contact kwam met Isaak en Tresi. In 2004 kwam ik na Isaak, Tresi en Elise gezien te hebben bij het tv-programma Life & Cooking in contact met hen. In eerste instantie omdat een vriendin toentertijd last had van negatieve entiteiten. Deze werden verwijderd en ook ik kreeg een privé-consult. Hierna bleef ik contact houden met Elise en heb daarna een aantal jaar voor Elise gewerkt. Pas begin 2007 nadat Tresi’s vorige secretaresse ermee stopte, kwam ik in contact met Tresi. Ik heb haar secretariaat overgenomen en er ontstond een hechte vriendschap tussen Tresi en mij.

Ik herinner me nog goed dat ik op een gegeven moment met Tresi in het land was en ze plots zei: “Zorg dat je in de 1ste masterclass zit want er zal nooit meer een masterclass zijn zoals de 1ste masterclass.” Ik had toen geen idee dat de masterclass boek 4 zou worden. Tresi ook niet. Ze zegt wel vaker dingen en weet dan zelf ook niet waarom ze iets gezegd heeft. Dat dit boek het resultaat zou worden, had ik nooit kunnen bedenken.

Pas na de eerste les vertelde Isaak ons dat deze masterclass dit vierde boek zou worden. Om jezelf letterlijk bloot te geven en wetende dat iedereen mee kan lezen is niet gemakkelijk. Toch voel ik geen schaamte voor alles wat er in dit boek staat. Het is de waarheid, het is wie ik ben. Ik ben heel dankbaar voor de lessen die ik gekregen heb, de ervaringen die daarbij hoorden en de verandering die het bij mij teweeg heeft gebracht; van geen gevoel hebben, tot erachter komen en erkennen dat mijn gevoel niet bij mannen maar bij vrouwen ligt, tot aan de kleutertijd en het besluit om via een spermadonor zwanger te worden. De masterclass heeft mij veel geleerd zoals u in dit boek zult lezen.

Ik ben Isaak en de Goddelijke wereld dankbaar voor deze prachtige ervaring. Ik dank Isaak dat ik één van zijn leerlingen mocht zijn in deze masterclass en voor alles wat hij mij en mijn masterclassbroeders heeft geleerd het afgelopen jaar. Zijn onvoorwaardelijke liefde, geduld, humor en warmte hebben mij ontzettend geraakt. Ik zal de masterclass missen en dank ook mijn broeders voor hun luisterend oor zonder te oordelen en hun steun. En natuurlijk ben ik mijn dierbare hartsvriendin Tresi dankbaar voor onze onvoorwaardelijke vriendschap en alle mooie momenten die we samen hebben mogen beleven gedurende de periode van de masterclass en haar overgave aan Isaak keer op keer. Zonder haar zouden we de kans niet gekregen hebben om Isaak's leerlingen te zijn en van hem te leren.

Ik hoop dat dit boek ook voor u, lieve lezer, een verrijking mag zijn en wellicht herkent u zich in één van Isaak's leerlingen en helpt het u verder in uw eigen leven.

Liefs, Chantal

Introductie Annelies

Ik ben Annelies en ik ben 54 jaar. Ik heb een heel goede jeugd gehad, maar ik heb niet veel mogen studeren. Ik moest op mijn veertiende al gaan werken, maar heb later wel de avondschool gedaan, een kappersopleiding gevolgd en daarna heb ik ook met gehandicapte kinderen gewerkt op een mytyschool als klasse-assistente. Op mijn 23ste ben ik getrouwd en samen kregen we twee dochters die allebei goed gestudeerd hebben tot aan de universiteit en nu zelfstandig zijn. Verder houd ik van lezen, de natuur, dieren en kinderen. Ik ben ook spiritueel, maar ik vond deze masterclass wel heel pittig en ik hoop, lieve lezers, dat jullie er veel aan hebben als je het boek leest.

Groeten van Annelies

Introductie Marianne

Al een flink aantal jaren ben ik geïnteresseerd in spiritualiteit. Door de jaren heen bezocht ik regelmatig bijeenkomsten van mensen die binnen dit gebied werkzaam zijn. Met de ontmoeting van Tresi en Isaak vond ik wat ik zocht. Ik ben 51 jaar oud, ben academisch geschoold en heb een goed ontwikkeld analytisch vermogen. Ik ben blij met en verrast door de duidelijk en eenduidig geformuleerde antwoorden op vragen en lezingen van Isaak en geniet met volle teugen!

De masterclass werd georganiseerd. Ik ben blij deel te kunnen nemen en ben tegelijk wat angstig voor wat de masterclass gaat inhouden en wat er gaat gebeuren. Misschien kom ik meer te weten over hoe de dingen zijn georganiseerd aan gene zijde. Misschien houdt de masterclass persoonlijke groei in. Niemand weet het nog. Wel zijn er in mijn leven enkele problemen, dus ik heb wel iets te bespreken.

Al ruim tien jaar heb ik een relatie met mijn vriendin Anouk. De eerste jaren van onze relatie waren gelukkig en we begrepen allebei niet dat anderen in hun relatie soms veel problemen hadden. Echter in de loop van de jaren hebben verschillen tussen ons geleid tot grote problemen in onze relatie en

deze werden een flinke belasting voor allebei. Er ontstond strijd tussen ons. Een belangrijke oorzaak was onze verschillende behoefte aan seks.

Deelname aan de masterclass heeft mij geholpen een belangrijke stap te zetten in mijn leven. Het is me gelukt over een berg heen te klimmen die eerder voor mij absoluut niet te beklimmen was. Het was niet makkelijk, maar het is wel gelukt!

Liefs Marianne

Introductie Marcel

Mijn naam is Marcel en ik ben 31 jaar oud. Ik ben onlangs getrouwd met Natasja en we verwachten binnenkort ons eerste kind. Ik ben tijdens deze masterclass veranderd van baan en werk nu met ernstig verstandelijk beperkte mensen, wat ik met zeer veel enthousiasme doe.

Ik heb Tresi en Isaak een aantal jaar geleden leren kennen toen ik bij hen een workshop volgde. Dit had destijds zo'n indruk op mij gemaakt, dat ik nu ook graag mee wilde doen aan deze masterclass.

Marcel

Introductie Elise

Lieve lezer,

Mijn naam is Elise Schuitenmaker. Ik ben 47 jaar en ik heb drie kinderen; Jeroen (13), Eva (11) en Roos (8), en wij wonen met z'n viertjes in een Brabants dorpje pal naast het huis van Tresi.

Ik heb een periode van bijna 1 ½ jaar in Amerika gewoond en het was in die periode dat ik Tresi lange e-mails schreef om haar van het reilen en zeilen van mij op de hoogte te houden. Zo vaak vertelde ze mij dat ze zich altijd verheugde mijn brieven te lezen.

Sinds Tresi en Isaak in mijn leven zijn, is het leven één grote les geworden, het is een aaneenschakeling van leermomenten en ervaringen. Het leven wordt er soms niet gemakkelijker op, maar wel rijker, zeker als je eenmaal de vruchten kunt plukken van de verworven inzichten en wijsheden. Het is een grote zoektocht in jezelf en naar jezelf en naar het Goddelijke in jezelf, en zelfstudie is hierbij onontbeerlijk.

Ik ben dankbaar dat ik mocht deelnemen aan de masterclass, en ik dank Isaak, Tresi en de Goddelijke wereld voor de aangereikte lessen. Ik dank mijn medecursisten – broeders zoals Isaak het zo mooi noemt – voor hun warmte, steun en geduld en ik dank God dat Hij hen op mijn pad heeft gebracht. Ik hoop voor u, lieve lezer, dat dit boek een feest van herkenning en een leerzame zoektocht in uzelf mag zijn.

Liefs Elise

Introductie Egbert

Mijn naam is Egbert, ik ben 54 jaar oud en van beroep vertegenwoordiger. Wie had ooit kunnen denken dat Egbert in een masterclass terecht zou komen, maar het is echt gebeurd! Door de vriendschap met Tresi, Elise en Chantal hoorde ik vaak het woord masterclass en ik dacht: nou, het zal wel. Tot Chantal mij vroeg: “Kom je ook?”, en tot mijn verbazing zei ik volmondig: “Ja!”

Nu, dat heb ik geweten, want ik werd door de wijze lessen van Isaak – en ook door het proberen deze in praktijk te brengen – behoorlijk met mezelf geconfronteerd. Het resultaat is dat ik zeker persoonlijk ben gegroeid en ik moet zeggen dat ik de lessen en de saamhorigheid van de groep zal missen. Deelname aan de masterclass was voor mij met stip de mooiste ervaring van 2008!

Groetjes Egbert

Introductie Stientje

Ik ben Stientje, 55 jaar en moeder van 3 kinderen in de leeftijd van 35, 19 en 13 jaar. Ik ben geboren in een katholiek arbeidersgezin in Twente. Als oudste van vijf kinderen werd mij veel verantwoordelijkheid en verplichtingen opgelegd. Mijn ouders leefden volgens de regels van de katholieke kerk en elke week was je verplicht naar de kerk te gaan. Mijn moeder lag veel in het ziekenhuis in verband met de diverse zwangerschappen en miskramen. De kinderen werden dan ondergebracht bij verschillende ooms en tantes. Wij hadden een traditioneel gezin. Vader werkte hard voor het gezinsinkomen en moeder zorgde voor de kinderen en de huishouding. Als kind had je te luisteren en werd er geen rekening gehouden met je gevoelens en behoeftes. Je werd met harde hand aangepakt als je niet wilde luisteren. Ik was een gevoelig kind en kroop helemaal in mijzelf, ik was een totaal aangepaste persoonlijkheid. Mijn jeugd kenmerkte zich vooral door angst en het goed willen doen naar mijn ouders toe. Van mijn vader leerde ik te genieten van de natuur. In de natuur voelde ik mij vrij en vrolijk, ver van alle verplichtingen en verantwoordelijkheden; daar kon ik kind zijn en mezelf zijn. Mijn ouders hebben hun best gedaan met hun (on)mogelijkheden. Ik heb hen inmiddels vergeven.

Zoals in het sociale milieu gebruikelijk was, gingen de meisjes naar de huishoudschool. Ik was een serieus kind en als enige had ik mijn huiswerk altijd af. In een bepaald jaar had ik 10 achten op mijn rapport, maar niemand keek of ik niet wat meer in mijn mars had. De huishoudschool brak ik voortijdig af om te gaan werken in de confectie. Mijn ouders konden de financiële ondersteuning goed gebruiken, want wij hadden het niet breed. Ik kreeg zakgeld. Het geestdodende werk begon mij al heel gauw parten te spelen, maar ik wist niet wat ik anders zou kunnen gaan doen.

Ik trouwde met mijn jeugdvriendje en op mijn 20ste kreeg ik mijn eerste kind. In die tijd bleef je gewoon thuis om voor je kind te zorgen en ik was allang blij dat ik kon stoppen met het geestdodende werk. Na een aantal jaren voor mijn kind en de huishouding te hebben gezorgd, kwam ik psychisch in de knel te zitten. Ik was ontevreden over mijn leven, maar wist niet waarom dat was, ik had toch alles wat ik mij kon wensen. Ik nam contact op met de maatschappelijk werkster en er ging een wereld voor mij open, want eindelijk was er iemand die naar mij luisterde en geïnteresseerd was in

wat ik voelde en dacht. Na een aantal gesprekken besloot ik om weer te gaan studeren. Tevens kwam ik erachter dat de man waarmee ik getrouwd was niet bij mij paste en ik besloot voor mijzelf te kiezen en te gaan scheiden. Hierna volgde de MAVO, MBO en HBO, die ik allen met goed gevolg afrondde. Tijdens mijn studie kreeg ik een relatie met de vader van mijn 2 jongste kinderen. In deze relatie was ik niet echt gelukkig, maar ik paste mij aan. Ik kon niet kiezen en ten einde raad vroeg ik God om hulp.

In de krant las ik de uitnodiging van Tresi en Isaak voor een huiskamersessie. Mijn gevoel zei dat ik daar naartoe moest gaan. Isaak confronteerde mij met de ware aard en de bedoelingen van mijn vriend. De relatie is nooit goed geweest en zou nooit goed worden. Isaak gaf mij hoop voor de toekomst en vertelde dat ik weer verliefd zou worden. Er volgden diverse consulten en workshops en ik leerde mijzelf in echtheid neer te zetten. Tijdens de laatste workshop stond ik te praten met Paul. “Jullie aura’s passen zo goed bij elkaar”, zei Isaak. Wij stonden er nogal sceptisch tegenover, maar besloten toch om het te gaan uitzoeken. Isaak had volkomen gelijk want na 6 maanden zijn we bij elkaar gaan wonen en inmiddels zijn we getrouwd. Ik kan wel zeggen dat ik nog nooit zo gelukkig ben geweest in mijn leven en dank Tresi en Isaak elke dag voor ons grote geluk.

Samen hebben wij besloten om deel te nemen aan de Masterclass om wijze lessen van Isaak te mogen ontvangen in openheid en echtheid. De lessen en de oefeningen zijn niet altijd gemakkelijk, maar ik heb ervoor gekozen om het spirituele pad op te gaan, omdat ik voel dat het de enige juiste weg is voor mij.

Dank je wel lieve Tresi en Isaak. Wij voelen ons zeer vereerd en bijzonder dat we wijze lessen mogen ontvangen van Tresi en Isaak.

Stientje

Introductie Paul

Ik ben Paul en ik ben 49 jaar geleden geboren in Brabant in een katholiek gezin. Ik heb twee broers en twee zussen en samen vormden we een fijn gezin met lieve ouders. Vader werkte veel, maar als je het vroeg of als het

nodig was, was hij er of ging hij mee. Hij is altijd vol interesse geweest voor mensen, wat hen beweegt en wat ze doen, altijd vol belangstelling.

Moeder zorgde voor het gezin en vader voor het werk. Ik heb een lieve moeder die heel goed voor ons zorgde. Wel moesten we altijd goed opletten en alles netjes doen en keurig meelopen in de maatschappij. Nu was ik niet voor deze maatschappij, ik snapte er niets van.

Ik ben heel gevoelig en ook dyslectisch en ik heb in die tijd een binnenwereld gecreëerd. En ja, dan was er nog de buitenwereld. De binnenwereld was mijn gevoel en de buitenwereld de maatschappij en zoals ik al eerder zei, van die laatste snapte ik niets.

Daarbij ging het leren op school via letters en cijfers, en daar snapte ik ook niet veel van, totdat ik individueel onderwijs ging volgen. De mensen daar begrepen mij beter en zochten naar andere wegen zodat ik toch goed kon leren. Als je dyslectisch bent, draai je dingen om en daar heb ik veel aan gehad, want in het leven kun je soms dingen ook omdraaien en dan begrijp je ze beter. Daarbij is het zo dat iemand die dyslectisch is in beelden denkt en in beelden kun je veel sneller denken dan in letters en in cijfers. Het heeft ook met gevoel te maken je gaat meer op je gevoel werken en zo ontwikkel je je gevoel beter.

Ik snapte dus niet veel van de maatschappij die zo hard is en gevuld is met mensen met weinig gevoel. Hoe ze met elkaar omgaan, daar snapte ik ook niets van. Maar je moest wel keurig meelopen in die maatschappij en met mijn gevoel kon ik nergens terecht. Op een gegeven moment werd ik wat ouder en ik begon overal tegenaan te trappen; dit is niet goed, dat deugt niet. Later leerde ik dat ik niet gehoord werd; ik liet mijn gevoel niet meer horen. Door deze omstandigheden begon ik mijn gevoel binnen te houden en praatte er niet meer over, dus schopte ik overal tegenaan, want dan hoefde ik mijn gevoel niet te laten zien. Nu ben ik aan het leren hoe ik mijn gevoel wel kan laten zien. Dat voelt geweldig en geeft veel rust.

Verder kan ik u vertellen dat ik bakker ben geworden. Een stem diep in me zei dat ik bakker moest worden, dus ben ik dat ook geworden. Ik ben getrouwd en na anderhalf jaar weer gescheiden. Ik was heel erg verscheurd door deze gebeurtenis en helemaal van streek. Maar deze vrouw wilde me

iets leren; ze wilde me leren om voor mezelf op te komen en bij mezelf te blijven. Ik had de les toen niet begrepen.

Hierna trouwde ik weer, eigenlijk veel te snel, want ik had mijn eerste huwelijk nog niet verwerkt. Het was een vrouw met een kind en we hebben samen nog twee kinderen gekregen.

Ook dit huwelijk ging niet goed en op een gegeven moment zei ik: “Ik laat me niet meer door jou kleineren”, en dat was het keerpunt voor mezelf en met deze ommekeer in mezelf heb ik voor mezelf gekozen. We zijn uit elkaar gegaan en de kinderen zijn bij mij gebleven, alle drie.

Ik heb vier jaar alles alleen gedaan: de kostwinning, de kinderen, school, de boekhouding, boodschappen, het huishouden, alles. Ik heb heel hard gewerkt, maar ik heb ook veel met de kinderen gedaan, want ik houd ontzettend van kinderen, ik ben er dol op.

Dit heb ik gedaan tot twee jaar geleden, toen ben ik aan mezelf gaan werken en kwam ik Tresi en Isaak tegen. Zij hielpen me om open te gaan, want ik was helemaal dicht en gesloten. Ik ging naar de helderziende waarnemingen avonden, workshops, de kaartlegcursus en nu dan de masterclass.

Ik voel me zo gelukkig en dankbaar dat Tresi en Isaak in mijn leven zijn gekomen, zij beantwoorden aan mijn binnenwereld; dit is mijn wereld, de geestelijke wereld en de fysieke wereld gecombineerd. Dank u wel, Isaak en Tresi.

In mij leefde altijd al het gevoel voor iemand, iemand om mee samen te zijn en gelukkig te zijn met begrip voor elkaar en vooral liefde voor elkaar. Ik heb veel aan God en Maria gevraagd om een vrouw die bij mij paste. Isaak en Tresi hebben me geholpen haar te vinden en het is veel mooier dan ik me kon voorstellen. Ik heb in Stientje ook meer ontvangen dan ik heb gevraagd. Stientje en ik zijn echt gelukkig en ik leef nu zoals ik graag wil leven samen met Stientje en de kinderen. Ik volg nu mijn levenspad.

Dank u wel Isaak en Tresi.

Paul

Introductie Marie-José

Mijn naam is Marie-José en ik ben 59 jaar. Ik heb twee volwassen kinderen uit mijn eerste huwelijk en een kleindochter. Ik ben jong getrouwd – een studentenhuwelijk – en na een (veel te lang) ongelukkig huwelijk gescheiden. Ik ben lang in dat huwelijk blijven hangen, ondermeer doordat ik er vanuit ging dat ik met een scheiding een belofte – trouw tot in de dood – brak. Ook was ik bang voor de financiële gevolgen, vooral voor de kinderen. In dat huwelijk ben ik niet bepaald voor mezelf opgekomen. Ik had niet gedacht dat het in mijn tweede huwelijk weer moeilijk zou zijn om voor mezelf op te komen.

Ik heb altijd veel spirituele boeken gelezen, en ben zo uiteindelijk bij meester Isaak terechtgekomen. In de masterclass heb ik geleerd om beter naar mezelf en mijn motieven te kijken, en ook naar anderen en hun motieven.

Met lieve groeten, Marie-José

Introductie Christine

Mijn naam is Christine en ik ben 54 jaar. Ik groeide beschermd op als oudste kind in een christelijk gezin met 3 jongere broers. Op school ging het leren me gemakkelijk af, ik was een volzaam meisje dat weinig opviel. Tegenover mijn ouders was ik als puber vrij opstandig; ik had regelmatig heftige politieke discussies, sloot me aan bij “Kabouter”, en deed soms mee met kraakacties. Mijn jongere broers steunden me en keken eigenlijk ook tegen me op. Eenmaal op de universiteit en op kamers experimenteerde ik er vrolijk op los met jongens, drugs, alcohol en muziek. Ook wisselde ik al in het eerste jaar van studie en woonde daarvoor een tijdje in Parijs. Vaak was ik eerder verliefd, terwijl de jongen meer uit leek op seks. Mijn teleurstelling daarover toonde ik echter niet zo, ik ging weer verder met de volgende. Bepaalde meer ‘betrouwbare’ jongens vond ik juist weer te saai en een echte balans kon ik hierin moeilijk vinden.

Onverwacht overleed toen mijn vader, waarna ik een jaar thuis woonde om mijn moeder te steunen. Het verdriet over de dood van mijn vader heb ik

zelf pas veel later geuit en verwerkt. Na de universiteit werkte ik vrij snel in een verantwoordelijke baan waaraan ik veel energie en tijd besteedde. Ik begeleidde groepsofvoeders van moeilijk opvoedbare en criminele jeugd. Ik moest me als ‘middleclass’ meisje toch staande houden in een mannenwereld, want de collega’s die ik coachte waren vaak ex- bouwvakkers en vrachtwagenchauffeurs. Ik kon goed met ze overweg, maar soms vonden ze me wel erg netjes! Tegelijk deed ik postdoctorale opleidingen en kreeg later nog andere banen. Tevens deed ik met heel veel plezier een training “Intuïtieve ontwikkeling” en doorliep ik cursussen in portret- en modelschilderen. Toen mijn eerste ‘serieuze’ relatie eindigde, voelde ik me wonderlijk genoeg opgelucht. Ik was toen ongeveer 33 jaar en begon met mediteren, ook verdiepte ik me in spiritualiteit en ging verre reizen maken. Later sloot ik me aan bij een yogaschool en jarenlang verbleef ik iedere zomer een maand in een ashram, zowel in India als New York. Hier kwam ik helemaal tot rust, en tot mezelf, ik voelde me tevreden en bloeide op. In die tijd had ik minder behoefte aan een relatie. Deze jaren hebben me veel goed gedaan, ik kreeg meer innerlijke verdieping. Ik leerde dat ik liefde niet buiten mezelf hoefde te zoeken. Dit gaf me enerzijds veel rust, anderzijds verbaasde ik me er toch over dat populaire liedjes/films/opera altijd wel over liefdesrelaties gingen. Het kon toch niet waar zijn dat iedereen zich zo vergiste in het doel van het leven? Ik had in die tijd enkele affaires, waarvan één enkele jaren duurde. Ik wilde heel graag dat hij dezelfde spirituele beleving had als ik, wat niet lukte. Later gaf ik deze ambitie op. Na deze laatste relatie – ik was toen ongeveer 45 jaar – zette ik een knop om: Even geen aandacht meer voor een relatie, maar ik richt mijn aandacht naast vriendschappen en familie op werk, studie en spiritualiteit. Mijn eigen bedrijf – ik werk als psycholoog – kostte me heel veel energie, maar het was ook erg bevredigend. Ik maakte regelmatig verre reizen, onder andere naar India. Ik merkte dat ik in een soort meditatieve staat vaak zonder gedachten was, me heel gelukkig en leeg voelde, één met alles om me heen. Hiervoor zocht ik begeleiding bij diverse leraren. Met enkele had ik echter wel de nodige conflicten, die me soms verwarden. Wel merkte ik dat deze leraren zelf nog niet ‘een meester’ waren. Totdat ik Isaak ontmoette, waar zowel aandacht was voor spirituele verdieping als ook voor de psychologische thema’s in het leven zoals een partner- of liefdesrelatie.

Ik was en ben dan ook heel blij deze masterclass onder zijn leiding te mogen volgen.

Christine

Introductie Marian

Mijn naam is Marian, ik ben 50 jaar oud en ben mijn hele leven al woonachtig in de Achterhoek. Na een 17 jaar durend huwelijk ben ik in het jaar 2000 gescheiden van mijn partner. Hij koos er uiteindelijk voor om met een hele lieve, maar mannelijke partner verder door het leven te gaan. Ik heb drie kinderen en de jongste was toen twaalf jaar oud. Tot drie en een half jaar geleden werkte ik bij de overheid. Na het behalen van het zoveelste diploma ging bij mij iets door mijn hoofd wat niet meer verdween: het gevoel straks 65 jaar te worden zonder dat ik in mijn leven iets goeds voor de medemens heb gedaan. Na nog een paar maanden wikken en wegen nam ik afscheid van een baan die zekerheid bood vanaf mijn 16^e levensjaar. Ik startte een eigen bedrijf; een Bewustwordingcentrum. Ik begon me te interesseren voor ondermeer Reiki/Shamballa – ik ben inmiddels ‘master’ – en gebruik dit dagelijks bij mijn werk. Onder de naam Bewustwordingcentrum houd ik me bezig met helende massage en Yoga Tai Chi les. Tevens heb ik een atelier voor beeldende kunst en werk ik met kinderen met een geestelijke beperking. Dit laatste doe ik met een team van 5 begeleiders en 9 vrijwilligers. De kinderen zijn tussen de 8 en 21 jaar en we doen dan aan sport, we maken muziek en zijn creatief bezig. Dat mijn kinderen hetzelfde gevoel hebben voor ‘werken uit een goed hart’, blijkt uit het feit dat zij vaste medewerkers in dit project zijn. Daarnaast werk ik op vrijwillige basis voor een stichting die opvang regelt voor gezinnen waarin kanker voorkomt. Alles is geboren ‘uit een goed hart’. Bewustwording. Luisteren naar mijn gevoel deed ik vanaf het moment dat ik stopte met mijn werk bij de overheid. Werken met de spirituele wereld ontstond toen mijn jongste dochter – zij is licht astmatisch – tijdens haar vakantie op Terschelling, en juist in een weekend, weer eens een aanval kreeg. Zij kon bijna niet meer ademen. De onmacht bracht me zover dat ik de volgende dag meteen een cursus Reiki/Shamballa (Shamballa lijkt op Reiki, maar het effect is veel sterker) ging doen. Op de terugweg van de cursus stopte ik de auto, nam haar foto en behandelde haar op afstand.

‘s Avonds vertelde ze me dat de klachten vanaf die periode waren afgenomen. Hierna wisselden cursussen en ervaringen zich af en nu pas ik het ook toe in mijn massagepraktijk; sindsdien is er sprake van helende massages.

Een stap verder was de Masterclass, deze bracht mij dichterbij mijn eigen bewustwording. Leven in het nu, niet meer druk maken om het verleden of over de toekomst was een ommekeer in mijn gedachtewereld. Eerlijkheid en oprechtheid en dat toepassen in je leefwereld ook. Vertrouwen in de spirituele wereld hebben, geeft je rust. Wetende dat je je eigen levenspad hebt bepaald voor je geboorte om je in dit leven te ontwikkelen, geeft ook rust. Dat mijn huwelijkspartner niet de partner voor mijn leven kon zijn, wist ik ook pas veel later, namelijk op het moment dat ik uit de boeken las dat je daar zelf voor gekozen hebt en dat niet per definitie slechts één partner bij je hoort, maar dat je daarna nog met meerdere partners een poos door het leven kan gaan. Toen ik deze zomer weer iemand ontmoette, was ook mijn voorstel: zullen we een poosje met elkaar optrekken, omdat ik niet weet voor hoe lang het zal zijn – liever wel natuurlijk – maar dat het ook een doel kan hebben als we maar een poosje samen zijn. Inmiddels zijn we niet meer bij elkaar, het doel is bereikt. Aanvankelijk liep deze partner namelijk met een boogje om de gehandicapte medemens heen en hij wilde niets weten van de spirituele wereld. De tijdelijke relatie met mij bracht hierin voor hem een totale ommekeer.

De drie boeken van Isaak zijn voor mij allemaal lessen. Ik ben dan ook blij dat ik nu in de Masterclass zit en dat ik nog steeds van zijn wijze lessen mag leren. En graag wil ik een bijdrage leveren aan het bewustwordingsproces van anderen.

Marian

MASTERCLASS I

Isaak: Nou, dames en heren, goedemiddag.

De hele groep groet Isaak met een 'goedemiddag'.

Isaak: We zijn blij dat jullie allemaal hetzelfde willen: een goede middag hebben. Ik wil graag – en mijn naam is Isaak – van ieder van jullie je intenties horen, waarom jullie deze masterclass in zijn gegaan. Ik begin bij degene aan de linkerzijde.

Marcel: Ik wil graag meer wijsheid in mijn leven en ik ben nieuwsgierig. Ja, ik ben als eerste aan de beurt en weet eigenlijk niet zo goed wat ik moet zeggen.

Isaak: De intenties ... het heeft ermee te maken dat je zelf eigenlijk bewust moet zijn. Je moet je bewust zijn van jouw intenties in deze masterclass. Wat zijn de intenties in jouw spirituele groei? Waarom ga je een bijeenkomst opzoeken? Wat wil jij leren? Wil je wat leren in activiteit of passiviteit? Wil je groeien, ja of nee? Wil je je eigen blokkades bekijken, voelen en loslaten of alleen maar een toeschouwer zijn van je eigen blokkades? De intentie betekent: wat jij zelf wilt. Hetgeen je wilt is ook hetgeen je gaat ervaren en niet hetgeen wat wij willen, want hetgeen wij willen is eigenlijk dat elk mens hier op aarde zichzelf leert kennen. Maar ja, je leert jezelf kennen door oefeningen, door bewustwordingen en door blokkades te bekijken, te voelen en los te laten, omdat het begint met loslaten. Laat los al hetgeen je tot nu toe hebt geleerd – in de zin van verstand – en begin nu in alle oprechtheid, in alle eerlijkheid elkaar beter te leren kennen. En op het moment dat je elkaar beter leert kennen, leer je ook jezelf beter kennen. En op het moment dat je elkaar echt beter wilt leren kennen, dan geef je jezelf ook echt bloot aan je broeders. Willen jullie dat?

De gehele groep laat een 'ja' horen.

Isaak: Schaamte bestaat hier dus niet. Jullie mogen allemaal – en dat is echt een woord van waarheid – jezelf bloot geven. Lichamelijk mogen jullie je kledij aanhouden.

We lachen.

Isaak: Maar geestelijk ...

Spiritualiteit heeft met openhartigheid en echtheid te maken en met liefde. Jullie kennen elkaar niet, dus jullie gaan elkaar liefhebben zonder vooroordelen, zonder elkaar te bekijken met je oog, maar met je hart, omdat elke ziel in deze ruimte is een liefdevolle ziel. Helaas heeft deze ziel vele ervaringen opgedaan. Dat betekent dat hij of zij geblokkeerd is geraakt om jou toe te laten, maar als jij nu leermeester wilt zijn voor die ziel, dan moet je jezelf gaan openstellen voor die ziel. Dat betekent dat die ziel geconfronteerd wordt met jouw liefdesenergie en die ziel kan dus kiezen zichzelf terug te trekken of zichzelf te gaan openstellen. De intenties zien we heel gauw op dat moment: of hij alleen maar komt om zich vrij te maken, passief of vrij te maken, actief. Dus schamen doen we niet. Openhartigheid, echtheid en broederschap. De volgende, welke intenties heb jij?

Chantal: Ik ben hier gekomen om te veranderen, meer te leren en dichterbij mezelf te komen.

Isaak: Mooi, veranderen, meer leren en dichterbij jezelf komen, maar dan moet je nog eerst je werkelijke zelf leren kennen, hè?

Chantal: Ja.

Isaak: Mooi zo, omdat, lieve kinderen, je hebt de verstandelijke zelf en je hebt de innerlijke zelf. Je verstandelijke zelf is hetgeen je nu verstandelijk hier zou kunnen neerzetten. Je zou nu verstandelijk kunnen gaan denken dat dit geen waarheid is, maar je zou ook gevoelsmatig kunnen aanvoelen in je hart of dit waarheid is. Of wij waarheid zijn. Of wij echt bestaan en of jij echt bestaat na het verlaten van het lichaam. Of er nu een fysiek mens spreekt of een meester. De volgende.

Marianne: Ik heb eigenlijk al heel lang dat ik spirituele kennis zoek en daarom heb ik ook de boeken van Jozef Rulof gelezen. Ik zoek al heel lang, omdat ik graag wil weten hoe het zit en hoe het allemaal gaat, maar dat is iets anders dan wat je net zelf zei. Ik wil gewoon in brede zin meer weten, maar natuurlijk wil ik ook groeien. Niemand weet nog precies wat er gaat

gebeuren, dus ik heb een beetje een dubbel gevoel: aan de ene kant heb ik er zin in en aan de andere kant merk ik ook dat ik bang ben en dat is waarschijnlijk gewoon omdat ik weet dat het ook wel moeilijk zal gaan worden.

Isaak: Angst is natuurlijk; oerinstinct. In de natuur zijn de dieren heel erg alert en ze werken op hun oerinstinct. De mens heeft een oerinstinct in zichzelf, ook met angst komt hij in confrontatie door zichzelf beter te leren kennen en te ervaren. Als je bang bent voor iets, dan is dat je oerinstinct, een gewoonte om jezelf te beschermen voor iets. Nou, blijkbaar ben je bang voor iets wat je eigenlijk intuïtief weet. Het betekent dat je jezelf zo veel jaren hier op aarde hebt beschermd voor iets wat je weet. En wat zou dat kunnen zijn?

Marianne: Mijn familie loslaten? Zijn wie ik ben? Ik dacht eigenlijk dat het met mijn familie te maken had, maar ik weet het niet.

Isaak: Daar moeten we nog achter komen dan. De volgende graag.

Paula: De reden waarom ik hier zit en graag erbij wil zijn en het initiatief heb genomen, is een al heel lang aanwezig gevoel van: het 'alles-weten' zit in mij, maar ik wil het graag delen met mensen van een gelijkgestemd niveau. En ik ben op zoek naar mijn ware zelf: wie ben ik nu eigenlijk? En er zijn stukken die nog wel losgelaten moeten worden, die wil ik hier loslaten en ik wil groeien.

Isaak: Nou, je benoemt het allemaal zelf, wat zoek je nog meer dan?

Paula: Een vorm van aandacht krijgen, liefde ontvangen en liefde kunnen delen in een groep van gelijkgestemden. Het belangrijkste is eigenlijk het naar boven halen van het weten dat in mij zit en waar ik niet altijd bij kan komen.

Isaak: Mooi zo. Dus we gaan eigenlijk onze blokkades bekijken, hè? We gaan kijken: wat is er in mij wat ik niet begrijp. Zoals Marianne eigenlijk ons wil begrijpen. Dat is iets wat ook aan de orde mag komen in deze bijeenkomsten op het moment dat jullie ernaar vragen, want we zullen ons volledig naar

jullie gaan schikken en we gaan mee met deze groep, wetend waar het beste uitgehaald kan worden. De volgende.

Elise: Na mijn transformatie van aangemeten persoonlijkheid naar echtheid, wil ik mezelf wel graag wat beter leren kennen. Dat is wel nodig in mijn geval, denk ik, omdat het helemaal nieuw is en ik hoop daarmee ook meer geestelijkheid te vergaren en blokkades los te laten waardoor ik vooral ook een onzekerheid kwijt kan raken die nog steeds in mij huist.

Isaak: Nou, ze spreekt tenminste in volle moed en kracht. Ze heeft besloten om al deze woorden ook in werkelijkheid neer te zetten.

Elise: Ja.

Isaak met een lach: Mooi zo, dan kan er toch niets mis gaan, hè?

Elise met een lach: Dat zou je wel zeggen, hè?

Isaak: De volgende.

Christine: Ik ben gekomen om met gelijkgestemden en onder uw leiding meer te leren over wat nou het doel is in mijn leven; wat is het nou waarmee ik hier op aarde bezig ben? Ik ben hier eigenlijk al heel lang mee bezig en ik heb ook een andere richting gestudeerd – zou je kunnen zeggen – of gepraktiseerd en dat is ‘Advaita’. Hoe past dat in elkaar, want ‘Advaita’ gaat over: wie ben je zelf en wat is je werkelijke identiteit? Dat is dus niet de persoon of het verstand of het lichaam, maar meer het bewustzijn. Ik denk ook dat u hetzelfde spreekt, maar in andere woorden. Dat vind ik heel leuk om mee te maken. Leuk is misschien wat luchtig uitgedrukt.

Isaak: Nou, dan groet ik je, omdat op het moment dat jij als persoon zijnde naar jezelf zoekt, dan heb je jezelf nog niet gevonden, anders zoek je niet. Als jij je schoenen zoekt, heb je ze nog niet aan. Verstandelijk kun je wel heel vaak denken: ik heb mezelf gevonden, maar dan heb je jezelf alleen gevonden in een bepaalde graad, in een bepaalde ontdekking, een ervaring. Een voorbeeld. Als jij niet weet hoe het is om iemand te verlaten en je verlaat iemand, dan weet je daarna hoe het is om iemand te verlaten. Vooraf

kun je het je alleen maar indenken hoe het zou kunnen zijn en dat is dus niet de werkelijkheid. Zoals het zou kunnen zijn is het nog steeds niet hetgeen is, 'is' is pas op het moment dat het is en niet als het nog in jezelf gecreëerd moet gaan worden. Daarom leven vele mensen in het verleden en daarom leven vele mensen in de toekomst, omdat ze bang zijn om het woord 'nu' werkelijk in zichzelf te ervaren, zoals hier deze bijeenkomst een 'nu moment' is en geen gisteren en nog geen morgen. Toch kun je nu al in het morgen gaan zitten door je gedachten, dat je nu al gaat denken wat je morgen allemaal moet gaan doen. Maar je kunt het ook uitbannen, dat je gaat leren om alles tot je te nemen als het komt en daarop te reageren op dat moment. Wat een verlichting en wat een opluchting zou dat je geven, want het betekent dat je nooit meer bang hoeft te zijn. Omdat je vergaart elke energie zelf, dus ook de angstenergie vergaart je. Elise weet er alles van hoe het is om scenario's vooraf te maken.

Elise: Ja.

Isaak: Heerlijk is dat toch om te doen, hè Elise?

Elise: Het is afschuwelijk!

We lachen.

Isaak met een glimlach: Goeie tijdvervulling, goeie energie en je raakt in paniek. Je bent er helemaal in en je weet niet meer wie je bent. Je zakt in een negatief spiraal. Alles gaat op tilt slaan, zowel lichamelijk als geestelijk en toch heb je het lang gedaan.

Elise: Nou!

Isaak: Zelfkastijding, maar de andere kant is de angst kant, want op het moment dat je daarmee stopt, dan moet je vertrouwen. Vertrouw dat jij als mens zijnde werkelijk zelf alle energieën die er komen – maakt niet uit of het van een persoon is of van een situatie is – aankunt, omdat jij bent een fysiek mens die op dat moment erop kan inspelen, fysiek gezien kun je dus handelen. Je bent een emotioneel mens, een gevoelsmens die op dat moment ook emotioneel en gevoelsmatig daarmee om kan gaan. Maar je moet

vertrouwen hebben dat jij sterk genoeg bent om elke situatie te overwinnen. Het maakt niets uit of je nu te horen krijgt dat iemand niet meer in je leven is. Het maakt niets uit als je te horen krijgt dat jij binnenkort niet meer in je leven bent, omdat je moet vertrouwen hebben dat alles een transformatie is. Je transformeert letterlijk naar een nieuwe situatie. Stel dat je nu te horen krijgt dat je dood gaat, dan transformeer je naar ons toe. Nou, zo erg is dat niet.

We lachen.

Isaak: Maar op het moment dat je bang bent om naar ons te transformeren, ben je bang om overal naar te transformeren, omdat overal komt een einde aan. Jullie leven komt een einde aan, kinderen. Waarom maak je dan het leven moeilijk als je weet dat overal een einde aan komt? Een ruzie komt een einde aan. Een huwelijk komt een einde aan. Je moederschap komt een einde aan. Je vaderschap komt een einde aan. Je werksituatie komt een einde aan. Je huis komt een einde aan. Je vader, je moeder, overal komt een einde aan. Nou, dus de laatste bladzijde hebben jullie nu al.

We lachen.

Isaak: Dat betekent dat je alleen maar gelukkig kunt zijn, omdat je leert door fases heen te gaan en door de situaties leer je jouw innerlijke zelf kennen, omdat je gaat leren hoe het is om dat te ervaren. De volgende.

Marian: Ik heb de boeken gelezen en de cd beluisterd. Ik heb een eigen bewustwordingscentrum en ik vind dat ik eigenlijk best wel goed bezig ben op spiritueel gebied. Ik heb de boeken ook gezien als lessen en ik begrijp dat het daarvoor ook bedoeld is. Nu heb ik best aardig contact met mensen om mij heen die overleden zijn, maar ik heb het gevoel dat ik ... ik ben hier heel graag, omdat ik denk dat ik er nog meer bewustwordingen uit kan halen, zowel voor mijzelf als voor mensen die er niet zijn en waarmee ik veel in aanraking kom. Ik wil daar heel graag voorzichtig in meewerken.

Isaak: Nou, met al die voorzichtige woorden die je net sprak, moeten we haast zeggen: "Kind, ietsje minder voorzichtigheid." Ik kan je vertellen, schat, ... op het moment dat je een schat voor jezelf wilt zijn, zorg dan dat je

je kist opendoet en laat zien hoeveel ‘schat’ je bezit in jezelf. Maar op het moment dat je de kist dichthoudt en je hebt eigenlijk de sleutel goed bewaard en je doet alleen maar soms de schatkist open zodat iemand een kleine glimp mag opvangen van jouw ‘zelf’, dan betekent het dat je beperkt bent in je schoonheid. Denk daar maar over na. De volgende.

Marie-José: Ik wil graag groeien en zo eigenlijk leren zoveel mogelijk bewust te zijn gedurende de dag. Ik vind dat echt heel moeilijk en ik heb het gevoel dat ik een hele tijd heb verspild. Maar ja, dat zal je ook wel weten. Ik wil nu eigenlijk geestelijk sneller vooruit rennen en dan hopen dat ik daar wat mee kan doen.

Isaak met een lach: O, je tijd is bijna op!

We lachen.

Isaak: Hebben ze jou geroepen dan? De tijd raakt niet op, want er is geen tijd. Er is alleen maar mens en een nieuw mens en een nieuw mens en die mens is alleen maar dezelfde mens, alleen in een ander lichaam. Dus wat je nu nog niet hebt geleerd, kun je altijd nog leren in het volgende leven of het volgende leven of het volgende leven. Maar ja, we willen allemaal graag alles leren in dit leven, maar dat gaat niet. Je krijgt eigenlijk altijd gelegenheden om jezelf spiritueel te ontwikkelen, dus je hebt alle tijd. Maar, lief kind, ik ga een voorbeeld noemen. Als je nou nooit gewichten tot je hebt genomen en je gaat naar de sportschool, dan geven ze je eerst een klein gewichtje.

Isaak doet het voor en pakt met zijn vingertoppen een onzichtbaar mini gewichtje en gaat daarmee gewichtheffen. Uiteraard liggen we in een deuk.

Isaak: Dan mag je die optillen en daar krijg je spiermassa van, maar niet zo veel, omdat het gewichtje is niet zo zwaar. Maar het gewichtje wordt op een gegeven moment saai, “Ach, saai gewichtje”, en dan krijg je een wat groter gewichtje en opeens is die ook weer uitgewerkt voor jou en dan krijg je een wat groter gewichtje en zo bouw je het op. Voor dat je het weet heb je zulke armen, maar het is wel begonnen met dat kleine gewichtje. Laten we het andersom doen, kind. Je gaat naar de sportschool en je bent overmoedig en je pakt het grootste gewichtje en je zegt: “Deze kan ik aan”, dan zijn we al

blij met je overtuiging. Maar op het moment dat jij je hand erop zet en je tilt hem graag op, maar hij komt niet van de grond, dan is hij te zwaar voor je. En dan kun je gaan forceren en forceren en forceren, maar dat kun jij niet volhouden. Nou, de volgende.

Paul: Ik wil dichterbij mezelf komen, dichterbij mijn gevoel en dat ook tot uiting brengen naar anderen.

Isaak: Mooi zo.

Paul: En daarnaast – als het nog even mag – wil ik je bedanken dat je Stientje en mij bij elkaar hebt gebracht.

Iedereen reageert met vrolijkheid op deze mededeling.

Isaak leunt achterover met een ‘big smile’: Ach, kleine moeite.

We lachen allemaal.

Isaak: Mijn blijdschap is evenveel of desnoods nog meer dan die van jullie. Geniet ervan! Nou, Stientje, och, och, och, och, die Stientje toch, hè?

Stientje: Ja, die Stientje toch.

Isaak: Ooit nog iemand te vertrouwen ...

Stientje: Ja, dat was moeilijk, maar ik heb het wel gedaan.

Isaak: Nou, twee mensen zoekend en twee mensen vindend. Maar ja, je moet er wel naar luisteren en het enige wat wij alleen maar hoopten, was dat ze de signalen zouden opvangen en gewoon zouden toegeven aan elkaar zonder angst om dat te doen. Nou, Stientje, wat is jouw bedoeling om hier te komen?

Stientje: Mijn bedoeling is dat ik gewoon mijn volledige zelf kan wezen in alle situaties, zowel in werk als privé met de kinderen. Het stukje blokkade wat ik nog heb – ik heb daar al heel hard en heel lang aan gewerkt – dat is ook niet

verkeerd om op te lossen. Daarnaast wil ik mij spiritueel ontwikkelen. Dat pad ben ik opgegaan en dat voelt heel plezierig.

Isaak: Mooi zo.

Stientje: En daarnaast ook nog heel hartelijk dank voor het grote cadeau van je. Het heeft wel overwinning gekost, moet ik zeggen, maar je hebt me wel de leukste man gestuurd die er was, daar kon ik geen ‘nee’ tegen zeggen.

We lachen.

Isaak met een glimlach: Ach ... onze dank gaat naar jullie. We hebben hier twee tortelduifjes, daar genieten wij evenveel van. Nou, de volgende.

Egbert: Ik heb me heel spontaan opgegeven. Chantal zei: “Kom je ook naar de masterclass?”, en ik zei: “Da’s goed”, maar ik heb er nooit meer over nagedacht tot vorige week, dat ik dacht: o, volgende week is die masterclass!

Isaak: En de intentie is?

Egbert: Ik wil van een heleboel dingen af: ik zit veel te veel in mijn hoofd, onzekerheid, ik maak moeilijk keuzes, ik maak veel te veel scenario’s, dus ik heb wel een paar schoppen en klappen nodig, denk ik.

Isaak: Wil jij ons een kleine belofte geven?

Egbert: Ja.

Isaak: Wil jij met serieuze zaken ook serieus omgaan?

Egbert: Ja.

Isaak: Hoe dichterbij, hoe dichterbij en duw het niet weg met een of andere overheerlijke grap van je!

Egbert: Nee, oké.

Isaak: Laat het toe en ga niet op dat moment spreken in luchtigheid om het maar niet te voelen. Wij zijn dol op humor, maar humor maak je op het moment dat het nodig is. Huilen doe je op het moment dat het nodig is. Boosheid ook, eerlijkheid ook, dus overal is ruimte voor. Maar wij kennen je en wij weten dat je heel veel moeite hebt als het te dichtbij komt en graag komen wij heel dichtbij. Iedereen gesproken? Dan wil ik graag iedereen groeten en dan gaan we beginnen met de masterclass. Maar ik groet alleen maar de mens deze keer met mijn hart. Kom maar hier.

Isaak sluit ons één voor één in zijn armen, hart op hart en dit is een bijzondere ervaring. Geroerd loopt iedereen terug naar zijn plekje, nadat zij Isaak's groet met 't hart hebben gevoeld.

Isaak: Nou, daar gaan we. We gaan nu oprechtheid en eerlijkheid hier neerzetten. Wat is oprechtheid? Wie gaat mij vertellen wat oprechtheid is?

Paula: Spreken vanuit je hart.

Isaak: Spreken vanuit je hart.

Paula: Proberen met een gevoel van liefde toch dingen duidelijk te maken, zonder dat je dingen verhuult of met oneerlijke woorden spreekt.

Isaak: Maar vaak weten mensen niet meer wat eerlijk is en wat oneerlijkheid is. Andere mensen uit de groep?

Marianne: Werkelijk menen wat je zegt.

Isaak: Werkelijk menen wat je zegt, dat is een goeie, werkelijk menen wat je zegt. Op het moment dat je werkelijk weet wat je zegt, dan sta je ook achter hetgeen je zegt, omdat als jij iets zegt om je broeders tevreden te houden, dan menen je niet wat je zegt. Op het moment dat je spreekt uit je werkelijk zelf – al is het een moment dat op dat moment is – is dat hetgeen wat werkelijk is. Spreken vanuit je hart, zegt Paula, maar vele mensen weten niet wat deze betekenis inhoudt. Je zegt: “Ik spreek vanuit mijn hart”, je hart is het zuiverste van je zuiverste, maar heel veel mensen bezitten niet het zuiverste van het zuiverste. Ze zijn vertroebeld, hun angsten zitten in hun

hart. Een voorbeeld. Je laat iemand in jouw huis en je zegt: “Mijn huis is jouw huis.” Je meent er geen zak van, want als de persoon zou zeggen: “Mag ik hem dan overnemen?”, wat zou je dan zeggen?

De groep: Nee.

Isaak: In alle oprechtheid zou je moeten zeggen: “Voel je thuis.” Als je zegt: “Voel je thuis”, dan wil je graag dat de persoon zich thuisvoelt, maar dan blijft het nog steeds jouw huis. En als je zegt: “Je mag altijd bij me aankloppen”, dan meen je er ook geen zak van, omdat ‘altijd’ zou betekenen: midden in de nacht of wanneer het je niet uit zou komen. Het zou eigenlijk altijd betekenen, dus wat zou je eigenlijk moeten zeggen?

Paul: Als het nodig is.

Marcel: In noodgevallen mag je midden in de nacht komen.

Isaak met een lach: Dat is een hele goeie, maar die gebruiken we niet. Kom, er zijn nog meer mensen in deze ruimte, wat zou je moeten zeggen?

Er wordt geopperd dat je zoiets als ‘als de omstandigheden het toelaten, dan ben ik er voor je’, zou kunnen zeggen.

Isaak: “Je mag altijd bij me aankloppen, maar ik weet niet of ik er altijd voor je zal zijn”, dus de persoon kan altijd komen, maar misschien komt hij voor niets. Als jij oprecht en eerlijk bent, dan heb jij eerlijk gesproken, dus de persoon die komt, moet niet teleurgesteld naar huis toe gaan. Al gaat hij teleurgesteld naar huis, heeft het nog niets met jou te maken. Het heeft ermee te maken dat jij oprecht en eerlijk bent geweest, alleen de andere persoon had verwachtingen. Duidelijk?

De groep laat instemmende geluiden horen.

Isaak: Pas het toe! Leer deze woorden toe te passen op je bestaan. “Je mag me altijd bellen”, je ziet het nummer en je zucht: Oooh. Wat doe je dan? Wat doen jullie?

Chantal: Niet opnemen.

Isaak: Dat doe jij, ja.

Egbert: Verstoppen.

Marie-José: Ik neem wel op, maar probeer het gesprek zo kort mogelijk te houden bij bepaalde mensen die soms uren van je tijd in beslag nemen.

Dame uit de groep: Of ik zeg dat het niet uitkomt.

Isaak: Dat is eerlijk. Dat is eerlijk, maar komt het dan echt niet uit of heb je er geen zin in?

Dame uit de groep: Dan heb ik er geen zin in.

Andere dame uit de groep: Maar als je geen zin hebt, komt het toch ook niet uit?

Isaak: Dan zeg je: “Ik heb er geen zin in.”

Dame uit de groep: Ja, oké.

Isaak: Altijd eerlijk zijn, omdat je zegt: “Het komt niet uit”, maar het komt wel uit, alleen je hebt er geen zin in! Het komt niet uit als je bij wijze van spreken druk met iets anders bezig bent, dan komt het niet uit. Maar stel dat jij tijd hebt en je hebt er geen zin in en je bent eerlijk, dan zou je moeten zeggen: “Ik heb er nu geen zin in”, of je neemt niet op. Als de persoon jou vraagt: “Waarom heb je niet opgenomen?”, dan zeg je nog steeds: “Ik heb er geen zin in gehad.” Dat gaat moeilijk worden, hè?

De groep antwoordt eensluidend bevestigend.

Marianne: Maar eerder zei je dat je het wel zachter mocht maken, door bijvoorbeeld te zeggen: “Ik moet naar yoga”, terwijl je helemaal niet naar yoga moet gaan.

Commotie in de groep.

Isaak: Nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, nee, deze woorden zouden niet van ons uitkomen. Nooit zouden wij zeggen: “Lieg tegen je eigen bestwil in.”

Marianne: Nee, dat was niet de intentie.

Isaak: O, laten we dan eerlijk zijn. Op het moment – en dat is werkelijk zo gesproken – dat jij er geen zin in hebt, moet jij zeggen: “Ik heb er geen zin in.” En als jouw hart oprecht is en zacht is, zijn de woorden ook eerlijk. Nee, nee, nee, kind, nooit en te nimmer zouden wij zoiets spreken. Dat is liegen!

Marianne: Nee, nou, dan moet ik het bandje nog eens terugluisteren.

Isaak: Ja.

Marianne: Want we hebben het erover gehad in een consult.

Isaak: Ja, in welke context, lieve schat?

Marianne: En toen zei ik ook: “Maar dat is liegen”, dus dan moet ik het misschien eerst even terugluisteren.

Isaak: Ja, misschien wel, ja.

Egbert: Je hebt twee soorten communicatie. Communicatie vanuit je hart in oprechtheid en communicatie zoals de maatschappij je dat heeft bijgebracht, zoals we nu reageren.

Isaak: Je moet niet vergeten dat elk mens in confrontatie komt met iemand anders en op het moment dat jij in een sessie ons advies vraagt over een bepaalde situatie, dan heeft dat te maken met die situatie. Dit is meesterschap, masterclass ... maar daar komen we nog wel over uit.

Nu het volgende. Ben je oprecht op het moment dat jij – en ik heb het tegen deze jongen hier naast me – op het moment dat jij energie ergens in stopt en je hebt er geen zin in? Ben je dan oprecht?

Marcel: Nee.

Isaak: Als je ergens energie in stopt en je hebt er geen zin in, ben je dan oprecht of niet?

Marcel: Nee.

Isaak: Nee, dat klopt. Maar soms moeten we ergens energie instoppen, omdat het zo hoort.

Dame uit de groep: Ja, op je werk of het moet gewoon.

Isaak: Dus met bepaalde situaties moet je op een bepaalde manier omgaan. Er is alleen maar een aanvulling van, je vult iets aan in jouw bestaan. Je gaat bij wijze van spreken werk verrichten. Vaak heb je er geen zin in, omdat die baan bijvoorbeeld niet goed voor je is. Waar of niet? Maar je hoort die baan aan te nemen. Waarom? Omdat je verplicht bent aan jezelf om jezelf te onderhouden. Ben je dan oprecht als je daar energie in stopt?

Instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Dan zorg je oprecht voor jezelf. Daarom, deze masterclass heeft regels tussen de regels, Marianne, en elke situatie is aan te vullen op dat moment. Je vult de situatie aan en je vult de situatie aan. Daarom moet je nu niet je eigen privé of de openbare gelegenheden of de huiskamergelegenheden gaan verwisselen met de masterclass, want anders ben je nu niet oprecht in deze masterclass, dan ben je alleen maar ons aan het onderzoeken en je moet niet ons onderzoeken, maar je moet jezelf onderzoeken. Duidelijk?

Marianne: Hmhm.

Dame uit de groep: Mag ik nog iets vragen over de telefoon opnemen? Ik zat te denken: ik zeg wel soms tegen mensen dat ik er geen zin in heb, maar er zijn maar een bepaald aantal mensen waarmee je dat kunt doen. Er zijn gewoon heel veel situaties waarin dat niet kan, dat de omgeving het niet gewend is of lastig vindt als je zo direct bent.

Isaak: Het gaat om wat jij bent. Het gaat om wat jij in je hart bent. Natuurlijk leef je in een maatschappij. Natuurlijk moet je aanvullen. Natuurlijk mag je niet iemand kapot maken, maar je moet altijd vanaf een eerlijk, oprecht en echt hart spreken. En natuurlijk mag je rekening houden en soms moet je even jezelf terugtrekken in oprechtheid en zeggen: “Ik doe het nu wel”, omdat het anders te hard gaat overkomen. Maar toch, in de algemene aard van het woord echtheid, zijn het deze woorden die tellen. Hoe je in je privébestaan hier nog vorm aan geeft, dat is een tweede, want je kunt niet meteen van a tot z gaan. Je kunt wel opbouwen van a naar b en c en dan ga je door. Als je met ons spreekt, spreek je in directe vorm, spreek je met ons via de andere vorm, zoals jullie al vaak hebben gezien, dan zit er ook weer een andere persoon tussen en dat is ons instrument. Wij geven het dan door en op dat moment gaat ons instrument omdat zij het aardse bezit zich ook even afstemmen op jullie fysieke bestaan en daar leggen we de balans op. Dus de situaties creëer je zelf, maar je kunt ook de situatie opnieuw programmeren en nieuw creëren, dus wat gisteren was of morgen is, is nu niet. Maar het gaat om echtheid en oprechtheid en hier willen we even over gaan spreken: wie is nu echt bezig om zijn eigen leven opnieuw vorm te geven?

Iedereen roept: “Tkeke.”

Isaak: Wie wil rust?

Er komt een volmondig ‘jaaaaa’ uit ieders mond.

Isaak: Wie wil vrij zijn van gedachten?

Er komt een resoluut ‘ja’ vanuit de groep.

Isaak met een glimlach: Nou, gelukkig. Als jij oprecht bent, komt er rust, omdat er is niets anders dan dat hoogste woord en als je dan oprecht zegt: “Ik heb er geen zin in gehad om die telefoon op te nemen”, dan komt er een stilte, misschien een discussie, maar jij krijgt rust in je hart. Waarom? Omdat je hoeft niet meer te overleven. Je hoeft er niet meer over na te denken. Je hoeft alleen maar te spreken vanaf het moment van dat moment. Volgen jullie dat?

Instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Dus stel dat zij – die prachtige mevrouw met dat heerlijke lange haar – oprecht is naar degene voor wie ze geen liefde meer heeft, wat komt er dan in jouw bestaan?

Marian geeft antwoord, maar de groep ook, dus het antwoord van Marian gaat verloren.

Isaak: Ik hoor haar niet ...

Paula: Ze zei: “Rust en ruimte.”

Isaak: Dat betekent dat je de verantwoordelijkheid gaat nemen voor je eigen leven, toch?

Marian: Ja.

Isaak: Doe je dat nu wel?

Marian: Ik probeer het.

Isaak: Maar wat houdt je tegen om nu volledig niet meer te proberen, maar ervoor te gaan.

Marian: Toch angst voor eenzaamheid.

Isaak: Dat is goed gezegd, en ...?

Marian: Dat is het eigenlijk.

Isaak: Eenzaamheid is eigenlijk een creatie, hè? Nooit kun je eenzaam zijn en waarom spreken wij zo?

Paula: Omdat je altijd al één bent met alles?

Marie-José: Omdat je beschermengelen hebt of een gids?

Marcel: Omdat je altijd jezelf hebt?

Isaak: Dit ben jij en hoe kun je eenzaam zijn met jouw prachtige 'jij'? Hoe kun je eenzaam zijn als jij hier zit en naar buiten kijkt en geniet van de omgeving? Hoe kun je eenzaam zijn als je luistert naar je muziekje? Altijd binnen handbereik. Hoe kun je eenzaam zijn als je geniet van een boek? Hoe kun je eenzaam zijn überhaupt als je ons hebt om je te steunen. Het is een creatie: ik ben eenzaam omdat ik die persoon niet meer heb of ik ben eenzaam omdat ze me niet begrijpen. Volgen jullie ons?

Instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Maar op het moment dat je zegt: "Ik heb ze niet meer nodig", dan komt de angst, want dan ga jij iets wat je eigenlijk al weet verwoorden. Je verwoordt dat jij die en die en die niet meer nodig hebt en dat je nu op jezelf moet gaan teren, dat jij jezelf nodig moet gaan hebben en dat geeft angst. Het betekent dat jij je eigen wereld heilig gaat verklaren. Het betekent dat jij alleen maar werkelijkheid in je leven neerzet, zonder onwerkelijkheid te creëren. Jouw werkelijkheid, maar het wil niet zeggen dat andere mensen jouw werkelijkheid gaan appreciëren. Waarom niet?

Paul: Omdat hij een andere werkelijkheid heeft dan jij.

Dame uit de groep: Omdat je andere keuzes maakt ook.

Isaak: Omdat je op dat moment eerlijk bent. Je spreekt in oprechtheid. Je confronteert mensen doordat je hen niet meer gaat vervullen, maar jij jezelf gaat vervullen en daardoor vaak 'nee' gaat zeggen voor anderen of juist 'ja' gaat zeggen, puur omdat je het wilt, maar niet omdat je denkt dat je het behoort te doen. Dus mensen om je heen komen te vervallen, omdat intuïtief – elk mens in deze ruimte – intuïtief houd je vaak je energie in, omdat je iemand niet wil belasten of wil teleurstellen of geen pijn wil doen. Maar dat betekent dat jij jezelf dus eigenlijk in minder waardigheid neerzet dan dat je waardig bent. Wat denken jullie dat ik hiermee bedoel?

Elise: Ik denk dat je jezelf ontzettend tekort doet als je niet voor jezelf kiest en niet de dingen doet die je wilt, echt wilt. Je doet jezelf tekort als je met een

ander ergens in meegaat, alleen maar omdat je denkt dat je dat behoort te doen.

Isaak: Ja.

Dame uit de groep: Het kost ook een hele hoop energie.

Isaak: Daarom zijn jullie ook zo vaak moe!

Geluiden van herkenning komen vanuit de groep.

Christine: Maar andersom? Ik heb onlangs zelf gehad dat iemand anders een afspraak had afgezegd vlak van tevoren en toen voelde ik me toch gekwetst.

Isaak: Ja, dat is jouw probleem.

Christine: Ja. Nou, ik zal het voorbeeld noemen. Iemand zou bij mij komen eten. Ik reken daar dan op en die maakt vlak van tevoren de afweging 'ik doe toch iets anders', dat vond ik vrij pijnlijk.

Isaak: Dat klopt, maar dan toch blijft het jouw probleem, omdat op dat moment krijg je een situatie naar je toe gebracht waar jij in alle eerlijkheid en oprechtheid mee om moet gaan. Het betekent: je voelt je gekwetst en dan zeg je dat ook.

Christine: Dat heb ik ook gezegd.

Isaak: Dat betekent dat je bij wijze van spreken zegt: "Dit tolereer ik niet meer", en dat je dat dan ook zegt.

Christine: Nee, dat heb ik niet gezegd.

Isaak: Maar stel dat je het wel kunt tolereren, dan hoeft je dat ook niet te zeggen. Als je zegt: "Doe het nog vijf keer", dan mag dat ook. Maar als je zegt: "Ik wil dat niet meer", dan ben je er vanaf dat eerste moment al duidelijk in.

Christine: Ja, ik heb dat ook gezegd.

Isaak: Nou, geweldig, dat betekent dat die andere persoon eerlijkheid ontvangt van jou en ook op zijn eigen manier daarmee om kan gaan. Het kan zijn dat die persoon zich gaat verdedigen, maar de persoon kan ook zeggen: “Ik heb er begrip voor en ik doe het mijne daarmee”. Het maakt ook niets uit hoe een situatie zich gaat evolueren. Dat is eigenlijk wat jullie vooraf al doen: als ik dat en dat nu ga zeggen, moet ik die en die consequenties gaan dragen, dus dan zeg ik het maar niet, hoef ik het ook niet te gaan dragen. Het betekent dat jij de energie bij je houdt, die energie is gif, want die energie geeft op dat moment eigenlijk een blokkade tussen jou en die persoon, want eerlijk is eerlijk ... het ontstaat toch. De volgende keer is het niet meer zo schoon. Maar dat gebeurt niet als je die energie elimineert. Jij hebt nu ruzie met iemand, die persoon is het niet met jou eens op een bepaald aspect ... laat het knallen!

We lachen.

Christine: Ik heb haar daarna ook niet meer gezien, nee.

Isaak: Knal zoveel je behoefte hebt en ik zeg al ‘zoveel je behoefte hebt’, dus als je geen behoefte hebt om te knallen, knal niet. Spreek dan zoveel je behoefte hebt. Als je geen behoefte hebt om te praten, moet je kijken waarom je niet praat. Altijd het gevoel van dat moment eventjes voelen: ‘wat voel ik nu? Hoe zit ik hierin?’, en dan spugen we het uit. Het kan zijn dat je er nog even op wilt mediteren, dan mediteer je erop, schrijf je het op en dan pak je de telefoon en zeg je het niet als een verwijt, maar als een mededeling. Natuurlijk komen er dan verwijten op terug, omdat er komt natuurlijk een respons en mensen gaan met jou weer een bepaalde energie neerzetten die positief kan uitvallen of negatief. Maar dat geeft niet, je bent eerlijk doordat je het aan durft te gaan. Nou, ik kan het wel zeggen, maar ik zie het nog steeds niet gebeuren, omdat mensen zijn bang.

Nu ga ik even naar de andere kant. Welke oprechtheid en eerlijkheid zouden jullie nu in je leven kunnen plaatsen?

Marianne: Nou, Chantal en ik hadden een week of twee geleden ook een akkefietje wat op zich wel als oefening gezien zou kunnen worden. Maar ik

moet je eerlijk zeggen dat ik achteraf dacht: zo, dat doe ik dus nooit meer. Ik houd er gelijk mee op! Want het was helemaal uit de hand gelopen. Nu, twee weken later, denk ik: het klopt precies met de praktijk, want dan zit er toch iets tussen en dat duurt weer een tijdje voordat dat weg is, dat blijft even hangen. Maar ja, ik heb nu ook ervaren dat het weer goed kan komen.

Isaak: Horen jullie jezelf spreken? Jullie verwachten dat het altijd maar goed is! Jullie verwachten: ‘als ik nu eerlijk en oprecht ben, heb ik het beste leven hier ter aarde. Alles gaat goed, mensen reageren goed. Ik ben zo’n eerlijk mens, ik word niet meer teleurgesteld en mensen gaan mij niet meer verkeerd aankijken. Ik doe alleen maar goed!’ Juist dat is de school; dat het juist alleen maar moeilijker gaat worden voor je.

Marianne: Het was ook moeilijk, maar de intentie was dan om niet die relatie te beschadigen en ik begrijp ook wel dat dat het gevolg kan zijn, maar ik ben achteraf toch wel blij dat het niet is gebeurd.

Isaak: Kijk, wij hebben de laatste bladzijde gegeven en dat is jullie dood. Alles is dood, dus alles wat je meemaakt is een transformatie en dat is de dood. Eigenlijk hadden ze het anders moeten noemen: de dood is een transformatie. Hij is getransformeerd, hij is niet doodgegaan. Als je zoiets meemaakt en je hebt het op dat moment zo gevoeld en je bent er eerlijk en oprecht in, dan zijn we tevreden. En als iemand daardoor zegt: “Ik wil je niet meer. Ik tolereer je niet meer. Je hebt me pijn gedaan”, en hij pakt het hele verleden en gooit het als een prullenbak over je heen, dan moet jij alleen maar bij jouw waarheid blijven, in stelligheid. Dat betekent: ik vind dat zo! Maar onthoud deze regel en nooit meer zal je verkeerd doen: als jij eerlijkheid voelt en je voelt het vanaf jouw zelf, zonder angst om daarvoor uit te komen, zonder de gedachten te verplaatsen naar hoe die persoon over je denkt en jij weet die eerlijkheid is op dat moment puur, dan doe je nooit verkeerd. En waarom niet? Omdat het is wat je bent.

Nu gaan we een gradatie hoger: er zijn niet alleen maar goede mensen ter aarde. Ik ben nu een slecht mens, mijn hart voelt zo ... het is een voorbeeld, hoor.

We lachen.

Isaak: Op dat moment ga ik ook daarnaar handelen. Ik handel vanaf mijn puurheid die ik op dat moment ben, maar mijn puurheid is niet goed, dus dan doe ik ook niet goed. Dus als ik jou nu pijn doe, dan doe ik dat omdat mijn hart dat wil. Maar als ik dat doe bij jou en jij voelt die pijn, waarom zou je dan tolereren om het nog een keer toe te laten. Misschien omdat jij zo'n goed hart hebt en mij vergeeft. Misschien omdat jij het invult en het in mijn verleden gaat zoeken: o, het kind heeft zelf niet gekregen, is zelf ook geslagen of heeft zoveel meegemaakt of bindingsangst. Allemaal redenen om mijn daad niet te zien. Maar als jij eerlijk zou zijn, zou jij nu tegen mij zeggen: "Wat jij ook hebt meegemaakt in het verleden, het geeft jou nog steeds niet het recht om mij pijn te doen. Dus de leugens die je mij vertelt, de onoprechtheid die jij mij geeft, de wanhoop, de teleurstelling, al hetgeen niet goed voelt voor mij, geef ik terug aan jou. En jij mag met dat pakket naar iemand anders toe gaan. Je mag je hele leven iemand anders zeer gaan doen, maar niet mij." Het betekent dat je die persoon op dat moment meteen in diskrediet gaat brengen en niet in krediet gaat brengen en hem of haar verlaat. Wat hebben jullie daarover te zeggen?

Paula: Een waarheid als een koe.

Isaak: En wie maakt dat mee in zijn leven op dit moment?

Marianne: Even ter verduidelijking: dan is het iemand die bewust iemand anders pijn wil doen?

Isaak: Nee, zoals hij is, zal hij ook stralen. De persoon kan soms niet eens bewust zijn dat hij dat doet. Het kan zijn dat die persoon niet eens weet dat hij dat doet, omdat hij dat weten niet heeft en niet in die gradatie zit zoals jij daar inziet en eigenlijk alleen maar handelt vanaf zijn zelf.

Marian: Ja, dat maak ik mee momenteel.

Isaak met een zucht: Ja.

Marian: Maar ik ben daar wel eerlijk in geweest en ik heb het ook gezegd op de manier zoals u dat zegt.

Isaak: En in diskrediet gebracht?

Marian: Ik heb gezegd: “Ik wens dit niet en als dat niet bij jou hoort, dan moet je daarmee een ander belasten en niet mij. Ik wil dit niet meer.”

Isaak: En meteen het contact verbroken?

Marian: Het is wel verbroken, maar hij woont nog even bij mij in, omdat hij nog geen andere woning heeft, maar het is wel verbroken.

Isaak: Betekent het dat die energie nu niet meer naar jou toe komt?

Marian: Jawel, zolang hij daar rondloopt wel.

Isaak: En dat kost energie, hè?

Marian: Ja.

Isaak: Als jij eerlijk en oprecht zou zijn, zou je dus niet meer gaan wachten, omdat jouw hart wil vrijheid, toch?

Marian: Ja.

Isaak: Maar jouw hart kan nu geen vrijheid krijgen ...

Marian: Over twee weken wel.

Isaak met een glimlach: Oké, dan moeten we nog twee weken wachten, maar jouw hart wil vrijheid nu! En het gaat er nu niet om dat ik zeg: “Het mag niet die twee weken”, daar gaat het niet om. Het gaat over de eerlijkheid. Op het moment dat je zegt: “Ik wil dit niet meer”, behoort je abrupt het contact te verbreken. En waarom? Omdat die energie gaat nog steeds door! Jij hebt gesproken – en dan hebben we het nu niet over u, lieve vrouw – maar op dat moment is er nog niet volledige vrijheid op je hart, omdat je hart wordt nog steeds geconfronteerd. Natuurlijk weet je dat het tijdelijk is en over bijvoorbeeld twee weken is dat weg, maar twee weken is lang op een hart,

een maand is lang op een hart, zelfs een dag is lang op een hart. Een dag verdriet is heel lang op een hart. Een dag blijdschap is heel kort op een hart.

Christine: Mag ik iets vragen daarover? Stel, je hebt al heel lang een intensieve band met iemand en die persoon heeft veel problemen gehad in zijn jeugd en die reageert dan op een moeilijke manier. Ik zeg het misschien een beetje omslachtig, maar ik maak dus mee met een vriendin dat ze soms enorme toestanden maakt van dingen, die ze dan verkeerd interpreteert, volgens mij. Ze denkt dat ik haar niet eerlijk behandel, terwijl ik het dan niet zo bedoel. Is het een beetje duidelijk wat ik zeg?

Isaak: Voor ons wel.

Christine: Ik vind dat heel vermoeiend soms.

Isaak: Dat noemen we discommunicatie.

Christine: Ja, maar dan vind ik het ook te ver gaan om het contact te verbreken, omdat ik al 25 jaar haar vriendin ben.

Isaak: Kijk, lieve schat, als jij eerlijk en oprecht bent in de relatie naar die persoon toe en jij zegt wat je hier nu spreekt: "Ik vind het vermoeiend, het kost me energie. Jij begrijpt mij niet", en je blijft dat steeds herhalen, dan ga je niet over tot overtuiging. Je hoeft niet iemand te overtuigen van je goede bedoelingen.

Christine: Nee.

Isaak: Je goede bedoelingen zijn goed of niet. Als jij bij ons komt eten en ik geef je een maaltijd, ga ik je niet overtuigen dat die maaltijd lekker is. Het is lekker of niet. En de een zegt: "Poeh!", en de andere zegt: "Lekker!" Het komt zoals je hem neemt. Het betekent: als jij die vriendschap wilt voortzetten, ga je niet over tot het behouden van die vriendschap. Het betekent dat je het contact ervaart zoals het op dat moment is en als zij eerlijk is en ze zegt: "Jij begrijpt mij niet", en je krijgt discommunicatie, ben je weer eerlijk en zeg je: "Jij begrijpt mij ook niet, omdat ik bedoel het niet

zo.” En dan kun je in strijd gaan om elkaar te gaan overtuigen van jullie oprechtheid of eerlijkheid, maar dat is alleen maar vermoeiend.

Christine: Ja, dus het schiet ook helemaal niet op.

Isaak: Stop met overtuigen!

Christine: Ja, maar dan herhaalt het zich wel steeds, dit soort communicatieproblemen.

Isaak: Omdat je op dat moment nog steeds op een verkeerd energielevel zit. Jullie zitten niet op gelijkheid, dus jullie zijn niet gelijkgestemd. Dat is hetzelfde als de een zingt en de ander zingt, maar in verschillende octaven. Het raakt elkaar niet, het past net niet.

Christine: Nee. Nee, maar dat is wel jammer. Ik vind het wel heel jammer.

Isaak: Ach, het gaat niet om ‘jammer’, het gaat om gemak, dat je leven gemakkelijk is en zoiets kost je energie. Natuurlijk is het tussen menselijke aspecten jammer, maar in de spirituele zin is het vrijheid.

Christine: Om het helemaal los te laten dus.

Isaak: Ja, dat betekent: jij neemt een vriendin in jouw huis, jullie gaan bij elkaar en jullie kijken elkaar aan en jullie spreken niet.

Het is lange tijd stil.

Christine: Ik begrijp niet helemaal wat ermee bedoeld wordt.

Isaak: Zoals ik het net zei: “Neem de persoon in je huis, spreek niet.”

Paula: Dan heb je ook geen discommunicatie.

We lachen.

Isaak: Spreek niet! Laat de energie op dat moment naar voren komen. Als je niet gaat spreken, dan ga je iets doorbreken. De persoon wordt op dat moment ...

Elise: Helemaal ongemakkelijk.

Paula: Ja, want die heeft een verwachtingspatroon van jou en jij doet dat trouw iedere keer.

Isaak: Precies, Paula. De persoon verwacht op dat moment ‘praten, praten, praten’, het oude patroon. Maar jij bent gestopt en die persoon heeft die houvast niet meer. Mensen zijn gewend geraakt om geholpen te worden, vaak op hetzelfde aspect. Herhaling, herhaling, herhaling, herhaling en op het moment dat je stopt, dan krijgt de persoon een trilling; de boom schudt een beetje. “We hebben nu niets meer te bespreken”, wordt dan gezegd, want het oude is weg en het nieuwe moet gecreëerd worden. Maar als je gewend bent om iedere keer de oude koetjes uit de sloot te halen, moet je nieuwe koetjes gaan maken. Ik ga een voorbeeld geven, dan begrijpen jullie ons misschien beter. Jij hebt ruzie met iemand, wanneer houdt de ruzie op?

Er worden enkele suggesties gegeven, maar de juiste zat er nog niet bij.

Isaak met een lach: Als eentje stopt! Zo makkelijk.

We lachen.

Paula: Dan zit die ander met een rotgevoel. En dan?

Isaak: Dan zeg jij gewoon: “Ik wil geen ruzie, daarom stop ik.” Maar de persoon wil de ruzie nog voortzetten of zijn gelijk halen of hij heeft meerdere redenen voor het voortzetten van die ruzie, maar jij stopt ermee. Jij zegt: “Ik heb er geen zin in”, en morgen komt de persoon terug, hij wil toch die ruzie nog even afmaken en jij zegt: “Ik stop nog steeds!”

We lachen.

Isaak: Op een gegeven moment – misschien pas na een hele poos – zegt die persoon: “Oké, ik heb geen ruzie meer.” Snappen jullie de boodschap? Een van de twee – of een stel van een groep – moet opeens zeggen: “Je hebt gewonnen. Ik ben nederig. Jij hebt gelijk, ik heb ongelijk, neem je gelijk.”

De ruzie stopt omdat je besluit, hier, nu, ermee klaar te zijn. De ruzie stopt niet omdat je zegt: “We hebben nu vrede.” De ruzie kan nu in vrede gemaakt worden, maar in je gevoel is nog steeds ruzie. Dus je kunt wel zeggen: “Is goed, we hebben nu geen ruzie, het is nu weer goed”, maar je kunt ook zeggen: “Ik heb het gedaan puur om die ruzie tot een halt te roepen”, maar hier knaagt het nog steeds. Een ruzie stopt werkelijk op het moment dat je zelf besluit dat hij gestopt is, nu dus. Het betekent in het reine komen met dat stukje probleem, dat jij gaat tranen desnoods alleen, dat je jezelf gaat troosten desnoods alleen, dat je boos wordt desnoods, dat je zelf even je frustratie uit, maar op dat moment heb je besloten om niet meer mee te gaan in andermans werelden. Je blijft in je eigen wereld, maar dat wil niet zeggen dat er een ‘smile’ achterblijft en dat je denkt: hiep, hiep hoera, dat was geweldig. Nee, het is op dat moment pijnlijk misschien, zeer pijnlijk misschien, misschien eet je drie dagen niet meer, misschien slaap je nog heel veel uurtjes en dan ben je ervan af. De ander hoort op dat moment zijn eigen wereldje zelf te bekijken, te voelen en los te laten, maar je hoeft niet iemand bij je te houden, laat ze bij je komen in vrije wil. Alle vrienden van ons instrument worden niet behouden. Ze komen omdat ze graag in de aanwezigheid zijn en nooit zal ons instrument – en Elise zal het kunnen beamen – je overtuigen om met haar een vriendschap te behouden.

Elise: Inderdaad.

Isaak: Ze geeft je juist het gevoel dat de vriendschap op dat moment haar niets meer waard is, waar of niet?

Elise: Ja.

Isaak: Terwijl zij op dat moment een besluit heeft genomen: tot hier ga ik. En op dat moment is de wereld open voor morgen. Ze houdt niet vast aan al die jaren vriendschap die opgebouwd zijn en al die jaren van momenten.

Nee, ze houdt vast aan de waarheid en deze waarheid hebben wij ingelegd, geïnstrueerd en het is een wijsheid.

Je gevoel is eigenlijk je waarheid en nu heb je een gevoel en straks heb je een gevoel en het wil niet zeggen dat dit gevoel geen waarheid is, als je weer een ander gevoel over die situatie hebt. Het is een gevoel, dus stel dat je nu deze persoon prettig vindt en vijf minuten later vind je hem minder prettig omdat hij je een bepaald gevoel geeft, dan wil het nog niet zeggen dat hij in het volgende moment niet weer prettig kan zijn. Houd niet vast aan vastigheid, hou vast aan losse momenten. Nu heb je zin om met die persoon te praten en nu heb je zin om met die te praten. Als de persoon denkt: kom naar mij toe, praat met mij en jouw gevoel zegt ‘nee’, wees er dan kort en krachtig in, straal dat uit en volg je eigen pad. Heb je geen zin om de telefoon op te nemen, wees eerlijk daarin; neem hem op, spreek het uit, wees kort desnoods of hang gewoon op of neem helemaal niet op, kan ook.

Stientje: Dus je moet altijd je gevoel volgen?

Isaak: Ja. Als iemand aanklopt en je hebt zin om te ontvangen, dan heb je er zin in. Heb je geen zin om te ontvangen, dan zeg je dat.

Christine: Tenzij iemand natuurlijk wat hulpbehoevend is, hè? Zoals bijvoorbeeld een oude moeder of vader.

Isaak: Als je geen zin hebt om te ontvangen, heb je nog steeds geen zin om te ontvangen, maakt niet uit of hij klein of oud is, maar je hebt natuurlijk ook nog verantwoordelijkheden. Je kunt op dat moment zeggen: “Ik heb geen zin om te ontvangen, ik ben eerlijk daarin, maar ik heb de verantwoordelijkheid nu op dit moment, dus ik ga je nu ontvangen om te kijken wat ik voor je kan betekenen zover ik dat wil.” Het is en blijft ingewikkeld, omdat er zijn regels tussen alle regels, dus het is niet zo, lieve kinderen, dat je nu een kant en klaar verhaal krijgt: zo ga ik door het bestaan. Nee, je moet gaan aanvoelen, maar weet wel dat je nooit iets moet gaan doen tegen je wil in, ook niet in de zin van verplichtingen.

Marianne: Ik heb ook zo’n klein dilemma momenteel met iemand – vriendin is een groot woord – die ik al een aantal jaren ken en zij heeft in het

ziekenhuis gelegen. Vorig jaar zou ik nog gewoon vanuit verantwoordelijkheid, vanuit plichtsbesef denken: nou, ik ga erheen, even kijken of ik iets kan doen. En nu probeer ik toch meer te kijken of ik daar zin in heb en eigenlijk heb ik er geen zin in en daarom doe ik het niet. Vorig jaar zou ik dit gedrag nog afgekeurd hebben van mezelf, dus ik denk ergens ook wel: moet je dan niet iemand gewoon gaan helpen? Wat weegt dan het zwaarste?

Isaak: Je eerlijkheid.

Marianne: Ik kies nu voor ‘geen zin hebben’.

Isaak: Ja, maar is die ‘geen zin’ gebaseerd op eerlijkheid of is die ‘geen zin’ gebaseerd op luiheid of is het gebaseerd op ‘ik zit zelf niet goed in mijn vel’, waar is die eerlijkheid op gebaseerd?

Marianne: Eigenlijk omdat je al een tijdje aangeeft en nu ook, dat je moet doen wat je gevoel zegt, dan loop je wel tegen dit soort dingen op. Misschien heb ik geen zin omdat ik gewoon helemaal in een bui zit van ‘geen zin hebben’ en zou het eigenlijk wel goed zijn om iets te doen, maar dat is eigenlijk weer een ander onderwerp.

Isaak: Ja, lief kind, als jij zegt: “Ik heb geen zin”, dan heb je geen zin. Dat is je eerlijkheid en of dat nou voortkomt uit het feit dat je slecht hebt geslapen of dat het voortkomt uit iets anders in je privé situatie wat jou geen zin geeft, dan blijft nog steeds het woord ‘ik heb geen zin’ bestaan. Op dat moment behoor je eerlijk te zijn, in alle oprechtheid van dien naar jezelf toe, om dat te vertellen.

We komen even terug op bepaalde situaties waarin men dus eigenlijk minder eerlijk is en dat heeft te maken met gevaar. Als iemand iets van gevaar geeft aan jou, dat iemand jou zeer wilt doen, dan is het heel moeilijk om eerlijk te zijn. Kunnen jullie dat begrijpen? Niet echt, hè?

De meesten van ons geven aan dat ze het nog niet begrijpen.

Isaak: Stel dat jij nu weet: ik ben eerlijk naar jou toe, maar die persoon heeft een bepaalde machtspositie en die gaat gevaar dreigen naar jou of naar mensen die jou lief zijn – ik vertel dit Marianne, dan hoeft je het bandje niet af te luisteren ...

Marianne: Ik begrijp het, ik had ‘m al in mijn hoofd.

Isaak: Je kiest op dat moment om oneerlijk te zijn in een klein aspect, puur ter bescherming van jezelf. Begrijp je? En dan ben je nog steeds niet oprecht en eerlijk, maar je kunt op dat moment niet oprecht en eerlijk zijn naar die mensen toe, omdat er gevaar dreigt. Dus als jij zegt: “Ik moet mezelf beschermen”, dan ben je op dat moment bezig met je beschermende factor, maar dat wil niet zeggen dat je een eerlijke relatie hebt met die personen. Nee, juist niet, maar je hebt wel die situatie bekeken. Je hebt het gezien en je weet op dat moment: ik heb geen keuze. Want iemand zet jou voor een bepaalde keuze. Iemand zet jou in een bepaalde positie zodat je een keuze moet maken en die keuze is niet iets waar jij voor kiest, maar waar je haast voor gedwongen wordt om te kiezen. Snap je wat ik bedoel?

Marianne: Jawel.

Isaak: Is het nou duidelijk dan?

Marianne: Ja, maar ik hoop alleen in z’n algemeenheid ...

Isaak: Nee, daarom zeiden we: dat zijn de verschillende situaties en als je dus bij ons komt met een situatie die privé is en deze moet uitgepluisd worden in de allerbeste zin van het woord, moeten we gaan kijken ‘wat is het beste voor jou’. Dat was de situatie van dat moment, maar in eerste instantie – en dat hebben we ook verteld – zouden we hier nooit voor kiezen, want wij kiezen eigenlijk altijd voor oprechtheid en eerlijkheid. Het betekent dat je moet gaan verliezen en dat is ook niet wat je wilt. Je wilt niet verliezen, dat is je eerlijke hartje. Het eerlijke hart zegt: “Ik wil geen keuze maken tussen die en die”, en dan moet jij ook weer eerlijk en oprecht zijn ‘mijn hart wil geen keuze maken’, en dat betekent dat ik daar een weegschaal op moet gaan zetten. En heb je tot nu toe anders gekozen, dan willen we het graag van je horen.

Er komt een aarzelend 'nee' uit de mond van Marianne.

Isaak: Als jij tot nu toe anders hebt gekozen, om anders met die mensen om te gaan, om anders te zijn met die mensen, dan moet je ook weer anders aan de slag kunnen gaan.

Marianne: Ja, ik pas mijn gedrag wel aan, daar ben ik al aan begonnen.

Isaak: En dat betekent?

Marianne: Dat ik laatst heb gezegd dat ik ergens geen zin meer in had en dat ik daar dus niet meer naartoe ga.

Isaak: Oké.

Marianne: En dat is nieuw, want dat heb ik in voorgaande jaren wel gedaan.

Isaak: Precies. Snap je? Wat wij hiermee bedoelen, lieve kind, dat heeft ermee te maken dat jouw hart deze waarheid in zich draagt en wij moeten rekening houden met waar jij behoefte aan hebt in je privé leven. Maar het wil niet zeggen dat wij dat dan masterclass noemen, omdat wij zijn altijd voor het hoogste woord. Een voorbeeld: iemand kiest bijvoorbeeld om buitenechtelijk te zijn, dan zal je ons nooit en te nimmer horen in de straffende zin. We zouden alleen maar vertellen hoe de persoon in de situatie zit en hoe hij met de situatie om kan gaan, omdat ruimenkenschap is ons woord. Dus voel je niet schuldig, maar wees wel oprecht en eerlijk naar je eigen hart toe, omdat jij kiest voor die situatie, dus jij bent eerlijk in die situatie en dan ben je misschien oneerlijk naar de andere persoon. Duidelijk?

Marianne: Ja.

Isaak: Pfffft.

De volgende ... eerlijkheid en oprechtheid. Zo heet deze les trouwens.

Christine: Ik heb daar ook nog wel een punt over. Ik heb een broer waarmee de verhouding eigenlijk een beetje verstoord is en ik heb steeds het gevoel

dat ik wel contact met hem zou moeten opnemen, maar eigenlijk heb ik er niet echt zin in. En dat is juist het lastige, hè?

Isaak: Volg je gevoel!

Christine: Ja, maar dat vind ik dan toch weer te hard of zo. Hij voelt zich door mij altijd bekritiseerd, laat ik het zo zeggen.

Isaak: Maar op het moment dat jij je gevoel volgt, dan zie je wel hoe deze ontmoeting zich gaat ontfouwen.

Christine: Ja, misschien moet ik gewoon maar zien hoe het nu weer gaat, hè?

Isaak: Ja.

Christine: Want ik woon pas in een nieuw huis, dus hij moet binnenkort toch 'ns een keer langskomen en dat wil hij ook, maar ik vind het wel spannend allemaal.

Isaak: Volg je gevoel, het is puur dat, niet meer dan dat. Denk niet verder dan dat moment. En als je gevoel zegt: "Ik wil nu", dan doe je dat. Wordt het niks? Wordt het niks! Maar op dat moment heb je wel je gevoel de hoogste prioriteit gegeven in jezelf.

Nou, laten we naar de mannen gaan. We willen ook uit deze hoek iets horen over eerlijkheid en oprechtheid.

Egbert: Ik heb ook nog wel wat. Ik ga binnenkort van baan veranderen en het is altijd de bedoeling dat je je oude werkgever opzegt. Ik heb een concurrentiebeding, dus eigenlijk zeg ik dan dat ik ergens ga werken wat niet in strijd is met het concurrentiebeding, maar als ik eerlijk en oprecht ben, moet ik natuurlijk gewoon zeggen dat ik daar en daar ga werken.

Isaak: Ja, maar lieverd, eerlijk en oprecht naar je hart toe hebben we het over. Het betekent dat jij nu moet gaan kijken: heeft mijn hart er nu zin in om eerlijk en oprecht tegen deze personen te zijn? Omdat spiritueel gezien hebben we hier eigenlijk niets aan. Maar op het moment dat je met de mens

te maken hebt en je hebt daar een relatie mee – in welke vorm dan ook, kennis, vrienden, buren – dan ben je er eerlijk en oprecht in, maar dit is een werksituatie, hè? Dus jij moet gaan kijken voor jezelf hoe jij jezelf hier het beste uitredt. Zaten we hoger in het spirituele level, zouden we zeggen: “Kind, wees eerlijk en oprecht, maar dan weten we dat je op dat moment dus gedonder krijgt.

Egbert: Precies.

Isaak: Daar moeten wij ook even mee leren omgaan, dat je eigenlijk met twee aspecten te maken hebt; met het fysieke aspect en met het menselijke aspect. Eerlijkheid en oprechtheid vanuit je hart naar de mens toe, altijd vanaf je hart werken. Dat betekent: spreek duidelijk en wees duidelijk, dat is eerlijkheid en oprechtheid. Maar op het moment dat je met het menselijke aspect te maken hebt zoals fysiekheid, werk, wonen en al hetgeen met het aardse te maken heeft, dan begrijpen we wel dat we ook vaak de oerinstincten gaan gebruiken en ons eigenlijk hier uit gaan redden. Maar jij doet geen kwaad op dat moment, omdat je gaat niet persoonlijk aan dat mens komen, zodat je daardoor geblokkeerd kan gaan raken of karma opbouwt. Nee, je kijkt eigenlijk tussen de regels.

Stientje: Maar je moet toch elke dag met zo’n persoon werken, dus je kunt niet zeggen: “Ik heb geen zin meer in jou”, want je komt hem de volgende dag wel tegen en je moet wel vijf dagen per week met hem werken.

Isaak: Nee, bij deze heer heeft het ermee te maken dat hij zich verplaatst en dat hij zichzelf beschermt voor het concurrentiebeding. Dat is het enige wat er gebeurt, hij komt niet direct in aanraking met de persoon, dus er komt geen schade op. Snappen jullie het verschil tussen die twee aspecten, dat jullie dus nu niet alleen maar die eerlijke boord omdoen en zeggen: “Ik ben altijd eerlijk en oprecht, al is het tegen gebouwen! Je kunt wel eerlijk en oprecht zijn tegen gebouwen of tegen een boom, maar dat werkt niet. Het heeft ermee te maken: wees eerlijk en oprecht naar jezelf toe, vanaf binnen naar buiten en ik heb al gezegd: ben je slecht van binnen, dan zal je dat ook naar buiten uitdragen. Snap je?

Instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Zorg altijd dat je jezelf beschermt. Fysiek gezien zijn er zoveel regels die wij absoluut geen regels noemen, maar alleen maar krankzinnigheid. Je wordt hier ter aarde vaak zo onrechtvaardig behandeld en als je dan nog eerlijkheid daar bovenop moet gooien, dan word je nog meer belemmerd in jouw wezen. Dat is hier dus wel van toepassing. We zeggen heel duidelijk, zonder dat we het echt heel direct zeggen: “Schijt aan.”

Natuurlijk moeten we lachen om deze uitdrukking.

Isaak met een lach: We zeiden toch: zonder dat we het echt hebben gezegd, toch?

We lachen nog wat na.

Isaak: Nou, Chantal, eerlijkheid en oprechtheid, kom maar.

Chantal: Moet ik nu een situatie bedenken?

Isaak: Delen met je broeders en medestudenten over jouw eerlijkheid en oprechtheid, misschien op een aspect waarvan je het zelf eventjes nodig vindt het hier in het midden te brengen. Wat jij zelf nodig vindt, het hoeft niet over je privésituatie te zijn, gewoon wat je zelf wilt.

Het is een tijdje stil.

Chantal: Nou, ik kan zo gauw niets bedenken.

Isaak: Wanneer ben jij altijd eerlijk en oprecht wat jouw hart betreft.

Chantal: Niet altijd.

Isaak: Nou ...

Chantal: Liefst laat ik nog wel eens mijn gedachten er overheen gaan.

Isaak: Graag hoor ik het verhaal.

Chantal: Over welk verhaal hebben we het dan?

Isaak: Een verhaal.

Stilte.

Isaak: Dat is moeilijk, hè?

Chantal: Ja!

Isaak: Waarin ben jij niet eerlijk en oprecht op het moment dat je dat wel zo voelt.

Chantal: Nou, ik ben wel bang om conflicten aan te gaan.

Isaak: Nou, dus dan ben je niet eerlijk en oprecht, omdat je bang bent om conflicten aan te gaan. Oké, en waarom?

Chantal: Omdat je gaat nadenken over de consequenties.

Isaak: Jullie niet, hè? Dat doen jullie niet, hè?

We lachen, omdat we het allemaal herkennen.

Isaak: Jullie denken: ach, die consequenties draag ik wel. Maar het is logisch!

Chantal: Maar het is moeilijk hoe je dan in zo'n situatie moet handelen.

Isaak: Je medecursisten gaan je nu vertellen hoe je hiermee om moet gaan.

Paul: Dan zal ik vertellen hoe het niet moet. Vorige week kwam er een vriendin langs terwijl ik aan het werk was en ik dacht: ja, ik heb hier echt helemaal geen zin in. Ze komt binnen en zegt: "Ik hoef geen thee, hoor, want je bent aan het werk", maar ik doe het toch en we gaan thee drinken, terwijl ik er echt helemaal geen zin in had. Dat is dus duidelijk een voorbeeld van hoe het niet moet.

Isaak: Eerlijk is eerlijk, lieve mensen – en ik weet dat wij hier die lessen geven puur omdat vele mensen absoluut deze lessen niet toepassen – als jij geen zin hebt in iets, waarom zou je het dan doen? Niet voor jezelf.

Paula: Nee, voor een ander, die jou probeert over te halen.

Isaak: Hoe voelt dat? Hoe zit je in dat moment?

Vanuit de groep komen reacties als bezwaard, vervelend en niet leuk.

Isaak: Je voelt je op dat moment onrustig. Je bent niet echt op dat moment. Die situatie is vermoeiend, je bent in gedachten – de tijd tikt door bewust – en je voelt je op dat moment letterlijk verkracht. Omdat je verkracht je eigen zelf, omdat je iets toelaat waar jij duidelijk een ‘nee’ op hebt. Dat noemen we verkrachting. Op het moment dat je niet wil ... een voorbeeld en nu gaan we heel grof te werk. Een persoon komt en die wil jou letterlijk verkrachten, wat doe je dan?

Vanuit de groep komen reacties als vechten, niet meewerken, je doet alles!

Isaak: Je laat dat niet gebeuren. Ga jij denken: zielig voor die persoon?

Elise met een lach: Zielig voor die persoon, dus ik laat het maar toe!

We lachen om dit voorbeeld.

Isaak met een lach: Ik wil niet dat hij mij onaardig vindt of zo!

Paula: Goede vergelijking.

Isaak: Maar eigenlijk zou je precies zo moeten denken, want misschien vindt die persoon jou na die verkrachting supergeweldig en krijgen jullie een relatie, dat zou je ook kunnen denken. Dat is wat jullie doen. Jullie denken dan voor de ander, dus jullie vinden het zielig dat die persoon op dat moment in de steek gelaten wordt en je krijgt op dat moment waarvoor die persoon gekomen is. Jij trekt je terug en de persoon komt – zoals jullie dat noemen – van de koude kermis thuis. Jullie gaan zelf je wonden likken, jullie

gaan die persoon contacteren, jullie gaan je spijt nog betuigen. Jullie gaan nog proberen je verantwoordelijkheid te nemen, terwijl jullie alleen maar een ding hoefden te doen en dat is zeggen: “Nee!”

Marcel: Mag ik iets zeggen?

Isaak: Graag, graag!

Marcel: Op mijn werk heb ik een jongen rondlopen die maar blijft komen. Ik vind het moeilijk om ‘nee’ te zeggen en ook als medewerker voel ik een stukje schuldgevoel als ik steeds maar ‘nee’ moet zeggen, want het is wel mijn werk, ik moet wel met die jongen werken. Ik zeg constant ‘nee’.

Isaak: Noem een voorbeeld.

Marcel: Er is een jongen die constant om aandacht komt vragen op wat voor manier dan ook. Hij begint gewoon op de gang al te roepen: “Marcel, Marcel!”, en dan trekt hij aan mijn energie en op dat moment heb ik echt het gevoel van ‘daar heb je ‘m weer!’

Isaak: Daar moet jij eerlijk mee omgaan, omdat jouw innerlijke zelf, je gevoel zegt: stoom uit mijn oren! Je gevoel zegt: nee, genoeg! Maar natuurlijk is het je werk, maar het is niet je werk om je te verliezen in je werk. Je werk is op dat moment om je werk te voltooien, toch?

Marcel: Ja.

Isaak: Hoort dat bij het voltooien van je werk?

Marcel: Dat is een moeilijke. Hoe bedoel je dat?

Isaak: Je werk moet je voltooien, dus je hebt een bepaalde verplichting naar je werk toe. Voorbeeld: als je voor de klas staat, dan behoort je op dat moment les te geven, dat is jouw werk. Als jouw gevoel zegt dat je buiten je werk nog goede contacten wilt hebben of je wilt in de klas nog bepaalde contacten hebben, dan is dat hetgeen je hart uit oprechtheid en eerlijkheid wil doen. Op het moment dat jouw hart zegt ‘ik wil alleen maar lesgeven, ik

wil niets terug', dan is dat ook allemaal in oprechtheid en eerlijkheid van wat je voelt. Zo ben je dus oprecht, behoud je je energie en doe je niets boven je energie. Zoals we al zeiden: zoals je van binnen bent, straal je ook uit, dus je hoeft niet een engel te zijn als je een bengel van binnen bent, oké? Als jouw gevoel zegt: pffft, daar komt ie weer en je geeft iedere keer weer toe, dan ben je oneerlijk. Je kunt ook in confrontatie gaan met die persoon en hem confronteren met zijn probleem.

Marcel: Ja, dat doe ik ook, maar het werkt niet.

Isaak: Dan behoor jij op dat moment te zeggen: "Dit werkt niet. Dit is jouw probleem. Ik voltooi mijn werk, maar ik ga niet over mijn grenzen heen."

Marcel: Ja, maar dat vind ik een moeilijk stukje, omdat hij dan al een stukje van mijn energie heeft afgepakt en ik alweer boos wordt en me tegelijkertijd schuldig voel. Ik word boos op hem, terwijl hij er eigenlijk ook niets aan kan doen.

Dame uit de groep: Heeft hij een beperking?

Marcel: Ja.

Isaak: Het geeft niet of hij een beperking heeft of niet. Het gaat erom dat je bij jezelf moet blijven. Stel, je geeft een kinderfeestje, alle kinderen komen en op dat moment wil jij het beste kinderfeestje neerzetten, anders geef je geen kinderfeestje, toch? Maar als die kinderen in de gordijnen hangen, op de tafel springen en de hele koelkast leegvreten, dan wil je nog steeds een kinderfeestje geven, ja of nee?

Marcel met een lach: Eh, nee.

Isaak: Maar je wilt wel het kinderfeestje neerzetten, zoals jij die neer wilt zetten. Het is jouw feestje en jij bepaalt op dat moment wat je toelaat of niet. Als je zegt: "Ik laat toe dat die kinderen de gordijnen naar beneden trekken", dan is dat een keuze die je maakt, maar het is geen keuze in oprechtheid, omdat dan kijk je met lede ogen naar die gordijnen en je denkt: wat doe ik mezelf aan! Het kinderfeestje is op dat moment een nachtmerrie voor je

geweest. Maar je kunt die kinderen ook zodanig toespreken en corrigeren en zeggen: “Het is een kinderfeestje en dit zijn de regels en hoe meer jullie over mijn regels heengaan, hoe meer jullie een ‘nee’ krijgen en hoe meer boosheid jullie ook van mij ontvangen. Dan hebben jullie het minder naar je zin, omdat jullie de gordijnen niet naar beneden hebben mogen trekken, maar ik heb wel mezelf gehouden aan mijn regels.”

Marcel: Oké.

Isaak: Duidelijk?

Marcel: Ja.

Isaak: Maar nog niet duidelijk genoeg. En waarom niet? Omdat het betekent: hard werken! Het betekent dat je opnieuw jezelf moet programmeren, lieve Marcel, en dat je gaat zeggen: “Tot hier en niet verder.” Omdat elk mens heeft een vak en op het moment dat die personen niet weten ‘tot hier kunnen ze gaan’, gaan ze ook niet in hun vak, dan zijn er geen grenzen. Als er geen grenzen zijn, dan gaat iedereen over je grens heen en dat kost energie en dat betekent dat de schoonheid van het vak wegvalt. Stel dat je een psycholoog bent, dat betekent dat je gewoon met de mens wil werken, je wilt helpen, maar wil dat zeggen dat op het moment dat de persoon in die sessie komt, hij na die sessie nog evenveel ‘credit’ heeft als in de sessie? Hè, Christine?

Christine: Ja, ik zit even te denken wat je bedoelt. Evenveel ‘credit’ in de sessie als na de sessie. Bedoel je dan dat ik als psycholoog ... uhm ...

Elise: ... er anders tegenover staat dan als persoon zijnde.

Isaak: Jij geeft een sessie. De sessie is afgelopen, daar ben je beroepsmatig mee bezig geweest. De persoon keert huiswaarts. Dat betekent dat er op dat moment tot hier is gegeven meer niet.

Christine: Nee, dan is het niet een vriend of vriendin geworden of zo.

Isaak: Precies. De persoon denkt: je bent mijn psycholoog en je moet nu altijd voor me klaar staan.

Christine: Ja, dat kan dus niet.

Isaak: Marcel? Dat betekent dat jij op dat moment moet zeggen: “Ik voltooi mijn werk van ganser harte. Ik vind het leuk om te doen, maar tot de volgende sessie. Als je me via de telefoon of via e-mail nog steeds naar me toe wilt trekken, kost jij mij energie, omdat ik ben nu mentaal niet hier op voorbereid. Je dringt je op!” Die persoon dringt zich op, maar die persoon beseft zich niet dat hij zich opdringt, dus jij moet hem dat besef geven. Dat heb je met kinderen met het Syndroom van Down en dat heb je met kinderen van allerlei soorten. Kinderen met adhd beseffen dat ook niet, dus jij als moeder zijnde of als ouder zijnde behoort op dat moment ook je grenzen te stellen.

Marcel: Het vervelende is dat ik dan ook vaak heel bot ben. Dan is het zo ontzettend klaar en word ik op een gegeven moment heel bot in mijn houding naar hem toe.

Isaak: Dat is logisch. Dat is logisch, maar op het moment dat jij duidelijkheid hebt voor jezelf – we hebben het over jezelf, hè kind – en jij zegt: “Tot hier ga ik, tot hier ga ik”, en dat zonder schuldgevoel en die persoon gaat er overheen en jij zegt: “Tot hier ga ik”, dan word je nooit moe, dan word je nooit geïrriteerd, omdat die persoon kan dan in je oren zitten tetteren, maar je hebt je afgesloten voor die energie. Het zijn zielen, vergeet dat nooit, zielen in lichamen. De ziel is puur en intens en evolueert, maar het fysieke zelf is moeilijk. Dat betekent dat die persoon ook een karakter heeft, een persoonlijkheid heeft en jij hebt een goede intentie, maar je moet wel weten bij wie. Bij wie kun je wel je goede intenties brengen en bij wie niet. Als je iemand wilt helpen die volledig openstaat om het te ontvangen, dan voel je dat ook. Als je helpt ... het is net alsof je water geeft en de bodem is open, dan voel je dat ook. Op het moment dat wij met onze lieve mensen spreken, dan weten we precies ‘tot hier gaan we’ en ook als we weten dat de persoon dit van ons verlangt, weten we nog steeds dat we tot hier gaan en we weten ook dat ze dit verlangen Maar we geven het niet, alleen op het moment dat wij vinden dat het gegeven moet worden.

Nou, ik ga de rij even af ... wie is nu niet eerlijk en oprecht naar iemand in zijn bestaan. Maakt niet uit wie het is. Benoem het en vertel in 't kort het verhaal.

Marcel: Het gaat over een vriendin van me, een ex-vriendin. Ik houd het contact af met haar, omdat mijn huidige vriendin jaloers is, dus het makkelijkste voor mij is om de boot af te houden en er gewoon niet meer mee te spreken. Maar het blijft toch ergens wel een vriendin, zeg maar. Dan denk ik: dan moet ik ook eerlijk tegen die persoon zeggen dat dit de reden is dat ik haar niet bel, daarom neem ik geen contact met je op.

Isaak: Wat vinden jullie daarvan?

Christine: Ik denk dat hij ook iets naar zijn eigen vriendin zou kunnen zeggen. Je zou het ook eerlijk tegen haar kunnen zeggen.

Paula: Zij hoeft toch niet jaloers te zijn.

Isaak: Wat zegt jouw hart, Marcel? Welke behoefte heeft jouw hart?

Marcel: Om eerlijk tegen die vriendin te zijn.

Isaak: Jij wilt eerlijk zijn tegenover die vriendin, in welk opzicht? Wat wil je haar vertellen?

Marcel: Waarom ik haar zo lang niet meer gesproken heb.

Isaak: En heb je een keuze gemaakt?

Marcel: Ja, ik heb een keuze gemaakt voor mezelf.

Isaak: Mooi zo. Die keuze moet je oprecht en eerlijk met je mee gaan dragen en het maakt niet uit hoe je vriendin of hoe je medemensen erover denken. Het gaat om jouw keuze, dus als jij kiest om die vriendschap aan de kant te zetten, maak jij die keuze, omdat jij behoefte hebt om die keuze te maken. Niet omdat je dat opgelegd wordt, maar omdat je daarvoor kiest. Welke keuze ga je maken?

Marcel: Ik denk niet dat ik nog contact met haar zoek.

Isaak: Dat dacht ik al. Mooi zo. Daarom zeg ik ook: als je het aan de kant zet, is het verleden tijd. Maar je moet wel oprecht en eerlijk zijn daarin. Mooi zo. Duidelijk?

Marcel: Ja.

Isaak wrijft zich in de handen en er verschijnt een grote glimlach op zijn gezicht.

Isaak: We verheugen ons, het is zo leuk!

We lachen

Isaak: Chantal, je weet dat wij geen tijd bezitten, dus houd jij de tijd in de gaten voor ons? Want voor dat je het weet ...

Chantal: Het is al tijd geweest.

Isaak: O, ...

Elise met een lach: Het gaat snel, hè? Kunnen we er niet drie uurtjes van maken volgende keer?

Christine: Ja, het gaat snel, hè?

Isaak: O, nou, Chantal, jij nog.

Chantal: Nou, ik geloof dat ik op dit moment niet onoprecht of niet eerlijk naar iemand toe ben.

Isaak: Nou, oké, als jouw hart dat zegt ... Als jij denkt: ik ben overal eerlijk en oprecht, dan is dat goed. Op dit moment niet, tot het volgende moment dan maar.

Isaak: De volgende.

Marianne: Degene waar ik het net al over had, die in het ziekenhuis heeft gelegen. Ik ben nog aan het wikken en wegen of ik nog wel door wil daarmee en ik ben er nog niet helemaal uit, maar ik merk gewoon dat ik er minder zin in heb en dat het een meer verplichtend karakter krijgt. Ik zit nog een beetje op de wip. Ik weet nog niet zeker of het tijdelijk is, laat ik het zo zeggen.

Isaak: Het gaat niet over tijdelijkheid. Het gaat nu om het moment en wees daar duidelijk in. Het gaat niet over twintig jaar, vijf jaar of een maand vooruit. Het gaat over nu en als jij morgen of overmorgen of drie weken later er anders over denkt, dan is dat ook goed. Dus jouw hart wil eerlijkheid. Jij wil oprechtheid en eerlijkheid.

Marianne: Dan zou ik nu voorlopig geen contact opnemen.

Isaak: Maar dan moet je het wel eerlijk zeggen.

Marianne: Maar er staat geen afspraak. Moet je dan zomaar iemand opbellen? Ik bedoel, ik hoef niets af te zeggen of zo. Het is meer dat het nu niet goed met haar gaat, dat ik denk: ik zou eigenlijk even naar haar toe moeten gaan volgende week. Maar zij weet niet dat ik deze gedachten heb en we hebben ook geen afspraak staan of zo.

Isaak: Ja, dat begrijp ik.

Marianne: Maar dan kan ik toch kiezen ...

Isaak: ... om het te laten.

Marianne: ... om gewoon niet aan dat gevoel van verplichting toe te geven.

Isaak: Dat kan ook. Je kunt het ook gewoon laten. Dat is ook zo, jouw hart kennende is dat wel voor jouw het makkelijkste, maar ik begrijp het verhaal.

Marianne: Nou, ik vind het ook wel moeilijk, want ik vind eigenlijk dat het moet.

Isaak: Wij vinden dat je eerlijk en oprecht naar het gevoel moet zijn en dat je dus naar je gevoel gaat luisteren, zoals het gevoel het je zegt en je gevoel zegt dit. Het betekent dat je je aan je gevoel moet overgeven.

Marianne: Maar ik heb er dus ergens ook een schuldgevoel over.

Isaak: Dat moet je dan loslaten.

Marianne: Ja.

Isaak: Geen schuld, vaste besluiten en vooruitgaan. Het betekent: je besluit iets en je denkt er niet meer over na. Je tobt niet meer, je slaapt er niet minder door, het is weg. Maar wij weten wel dat op het moment dat je iets eerlijk en oprecht tegen iemand zegt, dan is de intentie nog sterker dan dat je iets laat. Als ik tegen iemand iets zeg, dan is de intentie sterker en dan weet de persoon hoe ik erover denk en dan ben ik eigenlijk – laat ik het zo zeggen – gevangen aan mijn woorden. Als ik het laat, kan ik er langer over nadenken en nog meer over nadenken, omdat ik dus niet gevangen raak.

Elise: En dan kan het toch nog als een sluier achter je aanhangen, bedoelt u?

Isaak: Omdat niemand kan me daar op afrekenen, want het waren alleen mijn gedachten. Maar als je het zegt, ligt het in de wereld.

Marianne: Ja, dat had ik laatst ook, toen heb ik niet meer gereageerd op iemand anders, die heb ik gelaten. Maar dat heb ik dan gewoon gedaan, omdat ik het eigenlijk te hard vond – en ook omdat ik eigenlijk het consult een beetje verkeerd had begrepen, dat het niet extra hard hoeft te zijn door het nog eens te zeggen ook – maar gewoon ... het is zachter om het te laten.

Isaak: Ja, maar dat had er allemaal mee te maken met andere aspecten van je leven, dat heeft hier niets mee te maken.

Marianne: Zou ik dan diegene – het is inmiddels een paar maanden geleden – nog op moeten bellen om het alsnog uit te leggen?

Isaak: Wat zegt je hart?

Marianne: Ja, ik denk er nu weer aan doordat het hier in mij opkomt, maar ik was het zelf eigenlijk al ...

Isaak: Ik ga je een gouden regel vertellen. De gouden regel is: Op het moment dat jouw hart het impuls heeft 'ik wil hiervan af', dan wil hij daar over spreken, omdat hij wil ervan af. Hij wil er niet mee zitten en als je erover spreekt, dan gaan de gedachten naar de woorden en na de daad heb je de drie krachten gebruikt. Blijf je ermee zitten, dan is het net hetzelfde als dat je zegt: "Ik bel je", maar je belt nooit meer en achteraf denk je nog steeds ergens in je achterhoofd 'ik had nog moeten bellen' en toch heb je besloten om niet te bellen, ook goed. Maar als je zegt: "Ik bel je toch niet", dan is het eigenlijk ontkracht, dan weet de persoon het, jij bent ervan af en je kunt weer verder.

Helaas kan ik niet alle mensen een beurt geven, omdat het moet echt werkelijk zo meteen afgesloten worden, want we gaan weer verder. Eerlijkheid en oprechtheid was deze masterclass, maar er komen er nog vele meer, maar helaas is het nu tijd.

We gaan het eventjes afsluiten met onze handen gevouwen met een gebed en het gebed heet: oprechtheid.

Je zegt tegen jezelf: ik besluit in oprechtheid mijn leven te leiden. Ik besluit in oprechtheid mezelf te confronteren met mijn onoprechtheid. Ik besluit mijn lessen te ontvangen die ik krijg en ze te zien als lessen en niet bang te zijn voor hetgeen ik ontvang. Ik besluit om mezelf hier ter aarde volledig te voeden, te ervaren en te wezen, maar ik besluit ook deze middag mee te nemen als een les en niet deze les alleen maar te hebben beluisterd. Nee, deze les wil ik graag toepassen, graag wil ik het laten evolueren in mijzelf en misschien is het 't beste als ik deze informatie nog meer tot mij neem, zoals men dat doet met huiswerk. En graag wil ik dat jullie huiswerk gaan maken. Besluit dat ook te doen en hetgeen wat wij jullie meegeven heeft met de titel 'oprechtheid' te maken. Waar ben je niet oprecht in? Waar zou je oprecht in willen worden? En het heeft te maken met jou en het leven dat je leidt. Besluit nu om met duidelijkheid in je masterclass te gaan zitten en maak dat huiswerk niet in korte tijd "ik maak een korte afraffeling en ik ben ervan af",

nee, 'ik ga er diepzinnig in zijn en ik wil het delen in alle oprechtheid met mijn broeders, zonder schaamte'. Wij danken jullie en tot de volgende keer.

MASTERCLASS II

Isaak: Nou, een aantal gezichten zijn niet aanwezig. Goh, goh, goh, hoe kan dat nou komen?

We lachen.

Isaak: Eerlijkheid en oprechtheid, kijk ... het resultaat zegt genoeg. Eerlijkheid en oprechtheid is voor ons al hetgeen wij zijn, dat is werkelijkheid. De werkelijkheid creëer je zelf doordat jij jezelf op dat moment eerlijk en oprecht in de maatschappij en bij je broeders neer wilt zetten. Als je bang bent dat je broeders je daarvoor gaan afkeuren en jij jezelf in angst gaat neerzetten en niet in eerlijkheid en oprechtheid naar jezelf toe bent en naar je broeders, dan ben je op dat moment geen student. Wij wisten dat een aantal medecursisten niet meer in deze ruimte aanwezig zou zijn, omdat we wisten dat het niet gemakkelijk zou zijn en niet gemakkelijk is om jezelf bloot te geven, omdat de fysieke mens is bang om veroordeeld te worden. De fysieke mens is bang om voor zichzelf op te komen en te zeggen: "Dit ben ik, aanvaard mij in mijn zijn", en als je dat niet doet, ben je op dat moment niet degene die geschikt is om in mijn bijzijn te zijn. Jullie hebben besloten om toch nog voort te zetten in deze masterclass. Dat betekent dat jullie de eerste les goed hebben doorstaan.

We lachen.

Isaak: Eerlijkheid. We waren gebleven bij eerlijkheid. Wie was de volgende toen we moesten sluiten?

Paula: Wat ik voel bij eerlijkheid is dat ik in alle eerlijkheid en oprechtheid vragen beantwoord, mij openstel voor de ander zonder te proberen steeds te oordelen of te veroordelen en eerlijk te zijn naar mezelf. Ik probeer dit in liefde te doen, ook al zal ik misschien dingen zeggen die de ander niet wenst te horen, maar dat is de ander z'n 'pakkie an'. Dat is zo'n beetje het gevoel wat eerlijkheid en oprechtheid bij mij oproept.

Isaak: En is er een persoon of een situatie waarin je nu niet eerlijk bent geweest?

Paula: Ik heb lopen denken over die vraag en de afgelopen maand gekeken naar situaties en ik dacht dat ik een situatie had ten aanzien van mijn schoonmoeder. Als wij haar ontmoeten – dat is een aantal keren per maand of zo – dan heeft zij dus een hele spraakwaterval. Zij vertelt wat er allemaal gebeurd is zonder dat ze aan mij of mijn man vraagt: “Goh, hoe is het nou?” Die vraag komt gewoon nooit. Daar liep ik heel erg tegenaan en toen dacht ik: nou, als ik het onderwerp eerlijkheid en oprechtheid wil toepassen, zou ik eigenlijk iets tegen haar moeten zeggen en aangeven dat ik dat fijn zou vinden. Al sprekende daarover met een vriendin zei zij: “Ach ja, mijn schoonmoeder doet dat ook niet, zij vraagt eigenlijk ook nooit iets”, en toen dacht ik: ja, moet ik daar nou nog mee worstelen of kan ik het beter loslaten? Gisteravond zijn we met haar uit eten geweest en toen dacht ik: nou, zo is het ook goed, zonder het nog te benoemen. Ik heb het gewoon losgelaten, dus dat wat mij eerst irriteerde is nu eigenlijk verdwenen.

Isaak: De volgende.

Elise: Ja, ik heb dat ook een beetje met mijn ouders, ik ben niet altijd eerlijk en oprecht naar hen toe. Mijn moeder heeft bijvoorbeeld nogal een uitgesproken mening en ik heb daar inmiddels een soort schouderophalend gevoel bij van ‘laat maar’. Ik heb geen zin meer om die strijd aan te gaan en dat is misschien ook niet helemaal eerlijk en oprecht zijn, maar aan de andere kant belast het me niet, dus dan denk ik dat het ook wel weer goed is.

Wat ik wel doe, heb ik gemerkt – en dat heeft nog steeds te maken met de valkuil van ‘lief gevonden willen worden’ – is dat ik wel eens aardig doe om mensen gunstig te stemmen, terwijl ik het niet zo voel of niet in die gradatie voel, met de achterliggende gedachte dat ik het boeltje dan in elk geval tevreden houd. Dat is nog wel een aandachtspuntje om mee aan de slag te gaan.

Isaak: De volgende.

Annelies: Dag Isaak, ik ben nieuw, ik ben voor de eerste keer hier. Ik heb het verslag van vorige keer gelezen en ik vond het heel interessant. Ik zou ook graag nog een knuffel krijgen van jou.

We lachen.

Annelies: Ik las dat het zo bijzonder was, dus dat wil ik ook wel een keer ervaren, daar ben ik eerlijk en oprecht in. En ja, ik vind mezelf eigenlijk wel eerlijk en oprecht, meestal.

Isaak: Eerlijkheid en oprechtheid heeft ermee te maken ... ben je eerlijk en oprecht op dat moment? Er zijn mensen geweest die in deze masterclass zijn gestapt en ze waren niet eerlijk en oprecht, omdat ze kwamen in deze masterclass en ze verkondigden vele mooie woorden zoals liefde en dat ze in liefde met hun broeders om wilden gaan. Maar op het moment dat je liefde bent, durf je ook liefde te tonen in elke vorm van dien. Dat betekent ook dat je je zwakheden durft te tonen en ook je fouten. Het betekent dat je geen schaamte meer hebt, dan ben je eerlijk en oprecht naar elk mens, omdat jij bent nog steeds een mens van vlees en bloed. Je bent fysiek en je bent geestelijk en op het moment dat je weet dat je geestelijk bent en fysiek bent, dan accepteer je die tweevoudigheid in jezelf. Dat betekent ook dat jij fouten mag maken en dat je die menselijke fouten ook met je broeders durft te delen. Het betekent dat je niet in gedachten scenario's gaat maken, maar dat je het laat. Op het moment dat je jezelf eigenlijk in een bepaalde macht of dominantie naar ons erbovenop wilt zetten, dan hoor je hier niet thuis. Welkom Annelies.
De volgende.

Marian: Eerlijkheid is voor mij heel erg belangrijk, en ook oprechtheid. Ik streef daar heel erg naar en ik dacht dat ik daar wel aardig in geslaagd was, maar het is voor mij wel altijd heel zwaar. Eerlijkheid brengt je altijd wel in moeilijke situaties.

Isaak: Dat klopt. Kijk naar de afgelopen tijden. We hebben alleen maar moeilijke e-mails gehad ...

We lachen.

Isaak: ... en nog meer woorden dan nodig werden er in het midden gegooid. Het enige wat ze hoefden te zeggen was: we zijn bang. We zijn bang voor de veroordeling. We zijn bang dat er slechte consequenties uit deze eerlijkheid en oprechtheid gaan voortvloeien. Daarom hebben wij na de eerste masterclass aangekondigd dat deze woorden in boekvorm neergelegd gaan worden. Het instrument wist er van tevoren niets van af, jullie wisten er niets van af, dus zo eerlijk en oprecht was de situatie op dat moment. Maar op het moment dat wij anders hebben besloten, hebben wij dat besloten omdat wij wilden weten: hoe eerlijk en oprecht durf je te zijn? Hoe eerlijk en oprecht durf je nu nog te zijn, na al die lessen die nog gaan komen? Durf je werkelijk nog te spreken of ga je nu voorzichtig wezen? Ga je nu je mond houden omdat je bang bent dat andere mensen je gaan veroordelen? Maar, lieve kinderen, veroordeel jezelf niet. Wat andere mensen ook van je vinden of denken, dat heeft er niets mee te maken met zoals jij bent, omdat jij bent op dat moment een moment en de energie wordt overgebracht in dat moment. Mensen kunnen je daarop veroordelen, op dat moment, maar dat maakt nog niet jouw hele bestaan als zodanig. Duidelijk?

Instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Het betekent dat als je nu een conflict hebt met iemand, dan is dat een momentconflict en dan moet je eerlijk en oprecht met dat moment omgaan. Het betekent: ga in debat, ga erover spreken en als die situatie uitgewerkt is, mag je kiezen wat je met die situatie gaat doen. Je kunt die situatie bewaren of je kunt die situatie aan de kant zetten en zeggen: "We gaan weer door naar het volgende moment." Omdat elk moment hier op aarde is kostbaar, maar durf dat moment ook als zodanig te aanvaarden, als kostbaar. Durf eerlijk en oprecht te zijn naar jezelf toe, naar je behoeftes en naar je geluk, omdat, lief kind, als je niet eerlijk en oprecht bent, dan ben je niet gelukkig. Welke situatie zou jij op dit moment in alle eerlijkheid en oprechtheid willen veranderen zodat jij gelukkiger zou gaan zijn?

Marian blijft stil en de tranen vloeien.

Marian: We zijn net gisteren pas uit elkaar gegaan.

Isaak: Kom dan hier.

Marian loopt naar Isaak. Hij omhelst haar en troost haar en zegt: “Je bent wel eerlijk en oprecht geweest, maar toch doet het zeer, hè? Wees niet bang wat er gaat komen. Wees niet bang, wees blij wat er gaat komen. Dat is een groot verschil, toch?” Marian knikt bevestigend en loopt weer terug naar haar plaats.

Isaak: Eigenlijk zouden we voor dit kind moeten applaudiseren.

En dat doen we, ze krijgt applaus.

Isaak: En waarom heb je nu applaus nodig?

Marian: Steuntje in de rug.

Isaak: En omdat je hebt gedurfd. Je bent door je angsten heen gegaan, kind. Toch? Het was niet gemakkelijk voor jou om nu toe te geven dat je eerlijk en oprecht moest zijn naar jezelf toe, dat jij eigenlijk verder wilt gaan, dat je je leven weer vast wilt houden zonder angst en dat je zegt: “Mijn leven is mij gegeven”, ondanks dat je weet dat het niet gemakkelijk is voor jou om dit onzekere pad af te lopen. Maar, lief kind, een onzeker pad hoeft niet altijd onzeker te zijn. Je maakt je pad zeker doordat je in je kracht en energie blijft, dus welk pad wil je nu oplopen, lief kind?

Marian: Ik wil graag mensen helpen en daar was ik al mee bezig en dat wil ik ook blijven doen, maar dit stond wel in de weg, inderdaad.

Isaak: Mooi, mooi, mooi en hoe eerlijk en oprecht zal je nu voor jezelf gaan worden?

Marian: Het volgen.

Isaak: Ja, je pad maken en je besluit vasthouden.

De temperatuur van ons instrument zakt, heeft u een deken? Het lichaam, hè? Hoe blij zijn jullie met het lichaam?

De volgende.

Marie-José: Nou, het viel me van mezelf eigenlijk tegen dat ik laatst tegen een kennis niet durfde te zeggen dat ik naar een meditatie bijeenkomst ging. Zij is heel katholiek en ik ga er graag naartoe en meestal zeg ik dat soort dingen gewoon tegen mensen, maar tegen haar durfde ik het eigenlijk niet. Ik kwam er dus niet recht voor uit en dat viel me echt tegen van mezelf.

Isaak: Waarom?

Marie-José: Nou, gewoon, omdat ik niet eerlijk was.

Isaak: Omdat u bang was.

Marie-José: Nou ja, er zijn niet zo heel veel mensen om mij heen waar ik echt veel om geef en ik was toch bang eigenlijk dat ze me zou dumpen, als ik helemaal eerlijk ben.

Isaak: Ja, typisch, typisch, typisch ... denken, denken, denken. Op dat moment zijn jullie aan het denken hoe die andere persoon op jullie zou kunnen reageren, dus jullie maken scenario's vooraf. Maar als je eerlijk en oprecht bent van de kern van je wezen, dan denk je niet, dan doe je het alleen maar en op dat moment heb je een eerlijk en oprecht bestaan. De mensen om je heen zien dat je spreekt volgens hetgeen je bent op dat moment en als zij je op dat moment niet meer moeten, dan kun je beter zonder hen zijn.

Marie-José: Dat is ook zo, daar heb je helemaal gelijk in en meestal probeer ik het ook wel, maar dit keer ging het werkelijk mis.

Isaak: Maar de volgende keer gaat u het wel doen, toch?

Marie-José: Ja, de volgende keer doe ik het wel, dat is echt zo.

Isaak: Omdat, lief kind, het leven dat je leeft, leef je voor jezelf en niet voor iemand anders. Het betekent: houd je liefde en je persoon heel erg waardig in jezelf. Heb jezelf lief en heb jezelf waardig. Op het moment dat iemand jou daardoor in de steek laat, dan kun je beter weten dan ontkennen, dus weet het dan door de reacties van de anderen en ontken ook niet die reacties van

anderen. Het betekent: je ziet gewoon de persoon de achterdeur nemen en laat die achterdeur alleen maar open voor die persoon. Het betekent: wil jij uit mijn bestaan? Ga uit mijn bestaan. Maar probeer nooit iemand bij je te houden, puur omdat je bang bent om alleen te komen te staan. Er zijn zo veel mensen hier ter aarde, er zouden er toch genoeg in jullie aanwezigheid kunnen komen op het moment dat je daarvoor kiest, toch? Dus afscheid is ...

Een aantal mensen vullen meteen aan: "Vooruitgang."

Isaak: De volgende.

Paul: Ik had een situatie met mijn ex-vrouw. De kinderen zijn eigenlijk altijd bij mij, maar af en toe gaan ze naar haar toe en heel af en toe gaan ze daar ook slapen. Maar dit keer zouden ze ineens heel ergens anders gaan slapen, bij een nieuw vriendje. Ik had het idee dat ze die pas kende en ik had het er wel eens met een vriendin over gehad en die zei: "Ja, als je dat niet wilt, moet je het zeggen", maar ik durfde dat gesprek niet aan te gaan. Nou was ik er al mee bezig en werd ik gesteund door Stientje en toen dacht ik: ik moet gewoon bellen. Ik heb gebeld en gewoon van binnen uit gezegd wat ik ervan vond. Er kwam van haar ook een reactie die ik wel een beetje verwachtte, maar ja, die kwam gewoon zoals hij kwam en we hebben eigenlijk alle twee kunnen uitspreken wat er op ons hart lag en verder is het gewoon heel goed gegaan. Dat gaf een goed gevoel.

Isaak: Op het moment dat je spreekt in eerlijkheid, dan verlicht jij je ziel. De ziel is de energie die jij in werkelijkheid bent. Op het moment dat je eerlijk bent naar jezelf toe, ben je eerlijk naar de oorsprong die je echt bent, zonder dat je fysieke bestaan en zonder dat je geestelijke bestaan jou daarin in de weg staan. De volgende.

Stientje: Ja, de afgelopen weken ben ik heel erg bezig geweest met eerlijkheid en oprechtheid en ik kwam er eigenlijk achter dat het grootste de eerlijkheid en oprechtheid naar mezelf toe was. Ik heb gemerkt dat ik mezelf jarenlang toch heb weggecijferd voor wat betreft werk en kinderen en ik ben nu eigenlijk op het moment dat ik denk: ik heb pas op de plaats moeten maken, ik kan het niet meer zoals ik het altijd gedaan heb. Ik moet daar gewoon

wezenlijk iets in veranderen, want ik kom zelf aan alle kanten tekort en mijn energie ... ik trek die kar niet meer zo goed. Mijn energieniveau is gewoon heel laag, dus ik heb het nu aangekaart bij de bedrijfsarts en ook bij mijn leidinggevenden: hier ben ik en ik kan het niet meer zoals ik het altijd gedaan heb. Wat me zo opgevallen is, is dat ik het meeste worstel met angst; angst dat men mij niet accepteert zoals ik ben, ook al doe ik het minder, zeg maar. Ik heb ook wel angst met Paul, ik heb me daarvoor opengesteld en dan merk ik ook wel hoe erg die angst af en toe is. Ik worstel me daar wel doorheen en Paul helpt me daar ook wel goed mee, maar ik heb toch zoiets van: ik worstel mij door die angsten heen om toch uiteindelijk mezelf te kunnen en te mogen wezen. Maar het is wel moeilijk, moet ik zeggen.

Isaak: Laten we naar de basis gaan, kind, de basis is onzekerheid.

Stientje: Ja, dat klopt.

Isaak: Op het moment dat je onzekerheid hebt, wordt alles wat je opbouwt onzeker. Als het fundament niet goed is, is het huis ook niet stabiel. Blijkbaar, lief kind, moet jij werken aan je onzekerheid. Doordat jij ziek wordt, betekent het dat jij opeens het niet meer aankan. Je hebt teveel hooi op je vork. Burn-out, op, overspannen, maar die woorden die we net spraken, komen ook allemaal voort uit het woord onzekerheid; het wordt je te veel, doordat je er altijd veel energie in moet proppen en pompen om jezelf staande te houden ... opeens kan je het niet meer. Dus liefde ... naar wie toe?

Stientje: Naar jezelf toe.

Isaak: Wat weerhoudt jullie nu of wie weerhoudt jullie nu om dat te doen?

Paul: Wij zelf.

Stientje: Je denkt altijd dat je moet voldoen aan bepaalde eisen die je jezelf hebt opgelegd op een of andere manier. Dat zegt niemand, maar dat doe je gewoon zelf.

Isaak: Dat zeg je zelf dus, je gedachten zeggen dat tegen jezelf. Je gedachten zeggen gewoon heel simpelweg: nee, ik, ik, ik, nee ... ik, ik, ik, nee ... ik, ik, ik, nee. Wat bedoelen we daarmee? Je laat je ikke niet toe! Je zegt 'nee' op je ikke en je ikke is de persoon die je nu bent. Je ikke is ook je ego, maar ook 'nee' op je ego, want je hebt ook goede ego's, hè? Ik mag wezen, dit is mijn ego. Ik wil mezelf laten zien, dit wil ik en die woorden 'nee' hier in mijn hoofd gebruik ik niet meer, omdat als jij jezelf iets oplegt, kost het energie, lief kind. Dus jij hebt jezelf nu opengesteld voor deze schone prins op het witte paard ...

We lachen.

Isaak: ... en de gedachten zeggen meteen: oooooooh. Die worden weer geactiveerd, die worden weer jouw vijand. Op dat moment denk je: ja, die prins op dat witte paard, misschien sodemieter ik wel van dat paard af! De angst komt en stijgt door de dagen, omdat het wordt dan te mooi om waar te zijn. Men is bang om één te worden met de andere. In het begin is het nog vrijblijvend. Ach, het is nog niet zo diep, hè? Het kan minder kwaad, maar hoe kwetsbaarder je je opstelt naar de partner toe, hoe minder vrijblijvend het gaat worden en dan gaat het wrijven en dan moet men zo veel ego hebben en zeggen: "Ikke mag hiervan genieten. Ikke wil hiervan genieten en ik stel me hier kwetsbaar op, dus neem me maar." En op het moment dat die persoon je zeer doet, geeft niets, je ikke en je ego herstellen. Je moet er alleen maar in geloven. En nog een andere ... genees jezelf meteen. Dit zijn je handen, leg je hand op je hart, leg de andere hand erop en zeg: "Lief hart van mij, pffffft, ik blaas even de negatieve energie eruit. Ik vertrouw dat ik dat kan." Want alles is manipulatie, illusie. Jullie leven in een gemanipuleerde wereld, in een illusie wereld, omdat verliefd worden op iemand is illusie.

We lachen.

Marcel met een lach: Het is goed dat je dat even zegt.

Annelies: Ik weet niet of ik het daarmee eens kan zijn.

Isaak: O nee, kind? Dan mag jij deze even vasthouden en met ons in debat gaan.

Adem even in en adem even uit met de handen op je hart. Je handen zijn genezend vanaf de eerste dag. Je glimlacht en je zegt: “Ik genees mijn pijn.” En dan komt ie: “Nee, nee, nee, ik wil niet, ik kan niet, ik moet pijn hebben, ik heb ervan gehouden, dus ik moet pijn hebben. Maar als ik nu mijn pijn genees, moet ik hem nu loslaten en dat wil ik niet.” Zo werkt het. Dus je wilt het vasthouden. Het is hetzelfde als je je kind naar school laat gaan en jij bent bang dat het kind niet veilig tot school komt. Je wilt op dat moment de controle houden, dus je bent bang dat als je de controle loslaat dat er iets naars gebeurt. Je denkt vooraf aan nare situaties, omdat dan ben je voorbereid denk je, als er een nare situatie komt. Maar juist, gedachten zijn krachten, dus juist doordat je het denkt, gebeurt het ook. Dus kind, als jij niet vertrouwt dat deze heer jou tijdelijk gelukkig kan maken, dan betekent het dat het vertrouwen jou op dat moment gaat achterhalen, omdat je vertrouwt niet en dat betekent: het wordt ook niets. Tijdelijk hebben we het over, hè? Omdat alles is tijdelijk. Dus of het nou vijf jaar is of totdat jullie ogen voorgoed dichtgaan, het is tijdelijk. Maar het gaat erom dat je moet vertrouwen, want anders gaat het niet-vertrouwen je achterhalen. Er komen situaties en er komen scheurtjes en ik heb het nu niet persoonlijk tussen jou en deze heer, ik heb het over het algemeen. Het is allemaal opgebouwd door hetgeen je zelf neerzet. Als je volledig vertrouwt, ben je volledig kwetsbaar, maar daardoor geniet je ook volledig, omdat kwetsbaarheid is juist de kracht. Je hoeft niet meer op je hoede te zijn. Je hoeft geen gedachten achter de gedachten meer te hebben, je hoeft er alleen maar van te genieten. Het is hetzelfde wanneer je een bord eten krijgt uit de keuken en je vertrouwt dat degene die het eten heeft klaargemaakt hygiënisch genoeg was. Je eet en je gaat niet denken: wat heeft hij daarachter ... Nee, je vertrouwt dat de maaltijd goed is en dan geniet je daarvan. Maar stel dat je gedachten gaat krijgen ‘misschien hebben ze er iets overheen gestrooid of misschien zijn ze niet hygiënisch bezig geweest’, dan geniet je niet meer, dan heb je illusie, omdat je creëert het zodanig dat het werkelijkheid wordt. Maar als je teruggaat en je zou de tijd terug kunnen spoelen en je zou toeschouwer zijn in die keuken, dan zou je zien dat er niets aan de hand is. Nou, debat ...

We lachen.

Isaak: Verliefdheid is illusie. Kinderen, dit is een leuke, werk mee.

Elise: Verliefdheid is eigenlijk ook verliezen.

Marie-José: Als je verliefd bent, zie je al iemands goede eigenschappen en de minder goede worden minder belangrijk. Maar als je met iemand samenwoont, komen er zo veel dagelijkse dingen bij, dan verlies je dat gevoel en dan wordt het bozer, dus je moet proberen dat gevoel af en toe terug te halen.

Annelies: Maar liefde is toch geen illusie?

Isaak: Verliefd zijn!

Christine: Het is ook omdat je een soort droombeeld hebt van wat er zou kunnen gebeuren en hoe leuk het allemaal wordt.

Isaak: Je creëert een energie in je innerlijke zelf, omdat je ziet een aantal karakterpunten of een aantal houdingen of maniertjes of gesprekken bij de ander waar jij op dat moment verliefd op wordt. Verliefd is eigenlijk verliezen. Je verliest jezelf in dat stukje wat de persoon op dat moment ...

Isaak houdt even in omdat een van de cursisten steeds met een cassettebandje loopt te rommelen.

Isaak met een glimlach: Je kunt beter een mp3 speler kopen.

We lachen.

Isaak met een lach: We zijn op de hoogte.

Op dat moment creëer je een gedachte. Je creëert een beeld. Je hebt op dat moment een fantasie neergezet, een illusie. Die illusie maakt je verliefd, maar die persoon moet op dat moment reageren op je en dan zijn jullie allebei verliefd. Maar je kunt op iedereen verliefd worden, je moet alleen maar willen en je moet alleen maar gaan creëren. Dus je kijkt op dat moment naar punten bij die andere waar jij verliefd op wordt, waar jij jezelf in verliest. Dan krijg je allemaal prachtige beelden. De rest zie je even niet, dat komt later.

Annelies: Maar dat kan toch niet bij iedereen?

Isaak: Ja, ja. Je wilt of je wilt niet. Men heeft een kader gecreëerd: deze personen passen bij mij, dus die andere personen kijk ik niet meer naar. Opeens komt er een persoon en die past in dat kader. Het kan zijn dat hij een stoerheid over zich heeft waar jij verliefd op wordt en de rest zie je niet meer. Je wordt verliefd op een of twee of drie onderdelen van die persoon. Dat houdt je vast en daar creëer je een fantasie op en de rest zie je niet meer, omdat dat is het gevoel dat je krijgt. Tot op een gegeven moment het punt komt dat hetgeen jij eigenlijk verliefd op werd niet meer genoeg voor je is en dan wil je graag meer aspecten bij die persoon. Maar het was er nooit en het komt ook nooit. Op dat moment gaan die aspecten jou de nek omdraaien.

Nou gaan we het anders doen. Je accepteert de persoon in volledigheid. Je zegt: "Ik accepteer volledig hetgeen jij bent, het maakt niet uit of je nou arm of rijk of lelijk of dik bent, ik accepteer je volledig." Als dat jouw eerste interpretatie en gedachte is, dan ga je niet meer alert zijn, dan ga je er alleen maar van genieten. Het betekent dat je niet meer bang bent. Je ervaart het alleen maar. Kom, praat met ons.

Christine: Maar als het om het uiterlijk gaat, dan zijn er bepaalde partners die ik aantrekkelijker vind dan andere.

Isaak: Ja, omdat je in je hoofd bepaalde gedachten of een bepaald beeld over iemand hebt gecreëerd waar de anderen niet meer in thuishoren. Een voorbeeld. Stel dat jij hetero bent, dan heb je een beeld gecreëerd 'ik val alleen maar op mannen' of op vrouwen, maar ook dat is illusie.

Het is even stil.

Isaak: Hmhm.

Egbert: Nu wordt het spannend.

We lachen.

Isaak: Ja, omdat in de genen van de ziel, dus hetgeen je bent in de ziel, is zowel man als vrouw en is liefde al hetgeen je draagt. Dat ben je, dus je kunt iedereen liefhebben, zowel man als vrouw. Maar omdat je jasje een man of

een vrouw is, trek je de tegenpool aan. Je kiest op dat moment om voor de man te gaan of om voor de vrouw te gaan. Als jij zegt: “Ik ben nu lesbisch, dan kies je om lesbisch te zijn. Hetzelfde met homo’s.

Christine: Het is niet vanaf de kindertijd al aanwezig?

Isaak: Je jasje trekt het aan, maar de ziel houdt van iedereen. De ziel kan net zo goed voor hetzelfde geslacht gaan, maar jij als persoon zijnde koos – kan zijn door je opvoeding – om hetero te zijn. Marianne is lesbisch. Ze kiest om lesbisch te zijn, dus dan ben je ook lesbisch op dat moment, en dan kunnen wij ook niet zeggen: “Kind, je bent hetero”, omdat je kiest om lesbisch te zijn. Je kunt ook kiezen om met een man te zijn en nog steeds lesbisch te zijn.

Annelies: Dus je wordt niet zo geboren?

Isaak: Je jasje, je lichaam is zowel mannelijk als vrouwelijk.

Annelies: In evenwicht?

Isaak: Hoeft niet, het kan zijn dat je meer vrouwelijke energie hebt, dus de man die veel vrouwelijke energie heeft, kiest natuurlijk heel vaak voor de man, voor die andere energie. Maar er zijn ook mannen die hebben die vrouwelijke energie en ze kiezen toch nog steeds om te trouwen en met een vrouw door het leven te gaan. Het is een keuze die men maakt.

Annelies: Het is niet een lichamelijk iets?

Isaak: Je lichaam wordt aangetrokken op dat moment, dus je valt dan bij wijze van spreken op een man of je valt op een vrouw, omdat je die verliefdheid of die prikkelingen lichamelijk ervaart. Daar geef je je aan over. Maar je kunt werkelijk met elk geslacht seks hebben, dus je kunt ook met elk geslacht door het leven gaan.

Annelies: Maar je zei eerst ‘het is een illusie’, maar als het een lichamelijke kwestie is ...

Isaak: Is het nog steeds een illusie.

Annelies: Dan is het eerst het lichaam dat reageert en dan pas de geest.

Isaak: Maar je bent sterker dan je lichaam. Je lichaam is maar een jasje. De energie die in dat jasje zit, is veel sterker dan het jasje. Als je moe bent, ben je vaak geestelijk moe. Want als je je lichamelijk hebt ingespannen en je bent lichamelijk moe, dan zeg je: “Oké, ik ben lichamelijk moe, ik rust en dan word ik weer fit.” Geestelijke vermoeidheid betekent dat jij jezelf zodanig aan het inspannen bent, zodanig blokkeert en beperkt, zodanig ergens met iets bezig bent met allemaal gedachten, dat je daar moe van wordt. Maar laten we weer even terugkomen op verliefdheid. Als je verliefd wordt op een vrouw of op een man, is er nog een groter verschil. Je hebt ook geestelijke verliefdheid en dat betekent dat je zodanig één kunt zijn met een persoon, een persoon waarmee je dus één wordt en je voelt alleen maar die eenheid en die energie van ‘heerlijk om met die persoon te praten, te wezen, gezellig’. Op dat moment kan het zo zijn dat je zegt: “Oké, ik hoef nu nog maar dat kleine stapje te doen en dan ben ik lichamelijk bezig.” Geestelijk ben je gevoed en lichamelijk ben je geworden. Het betekent dat je op dat moment een fysieke daad verricht met hetzelfde geslacht. Duidelijk?

Instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Jullie mogen spreken.

Annelies: Maar het is wel opvallend dat je de man/vrouw relatie hier op deze aarde wel het meeste ziet. Is dat toeval of geen toeval?

Isaak: Nee, het is het Adam en Eva verhaal; produceren, voorplanting. Maar nu even tussen man en man, want je ziet de mannen denken: Ieeeuw! Nee!

We lachen.

Isaak: De man heeft heel vaak – en excuseer me voor de mannen die dit lezen – een ondervoeding op het geestelijke niveau. Vrouwen zijn graag altijd geestelijk bezig en mannen zijn toch heel vaak aards bezig, nuchter,

verstandelijk. Dat betekent dat ze die energie die we net noemden niet toelaten; dat ze geestelijk bezig zijn en dan is de daad gauw verricht. Dat gebeurt dan niet zo vaak, behalve als de man zich letterlijk wel lichamelijk aangetrokken voelt tot de man. Het kan zijn dat hij zich aangetrokken voelt tot allebei de geslachten, dus dat is dan weer lichamelijk. De man is lichamelijk bezig met de andere persoon, omdat hij niet op zoek is naar geestelijke voeding op dat moment, hij wil alleen maar een lichamelijke bevrediging. Duidelijk?

Instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Maar het kan zo zijn dat de man werkelijk zo veel energie in de andere man wil stoppen en weer terug wil krijgen zodat hij zichzelf alleen maar op de man stort. Hij heeft alleen maar de mannelijke energie nodig en de vrouw hoeft hij niet. Dat betekent dat hij op dat moment heeft gekozen om voor mannen te gaan, zoals je kunt kiezen om voor vrouwen te gaan. Maar de mannelijke energie is heel vaak gebaseerd op seksualiteit. En daarom zie je in die wereld toch wel heel vaak kortstondige relaties of veel wisselende partners. Maar dat komt gewoon omdat het fysiek is, omdat ze die geestelijkheid niet volledig hebben verbonden. Maar zijn ze geestelijk met elkaar bezig, dan kunnen ze net zoals de heterostelletjes heel langdurig bij elkaar zijn. Het betekent dat ze heel veel goede gesprekken moeten hebben, heel veel geestelijkheid met elkaar moeten gaan wisselen, eenheid moet creëren – net als moeder en kind, het warme gevoel bij de ander gaan halen en opwekken.

Maar wij veroordelen nooit iemand, jullie veroordelen jullie zelf. Wat maakt het nou uit of je voor de man of voor de vrouw valt; of je nou voor oud of voor jong valt; of dik of dun; of lelijk of mooi.

Annelies: Maar als oudere mensen voor kinderen vallen, waar ligt die grens dan?

Isaak: Dat is pedofilie, dat is een ziekte. Mensen die pedofiel zijn, hebben een ziekte, een geestelijke stoornis. Maar op het moment dat de leeftijd tussen die twee eigenlijk volwassen is, is er niets aan de hand. Stel dat iemand die

zestien is gaat met iemand van twintig en dat kind van zestien heeft een volwassen energie, is er niets aan de hand.

Paula: Zodra het gelijkwaardig is, is het goed, dan is er niets aan de hand?

Isaak: Dezelfde aantrekkingskracht. Op het moment dat je je aangetrokken voelt, heb je deze energie nodig. Of je wilt op dat moment met die persoon even tijdelijk door het leven.

De volgende.

Egbert: Ik ben niet eerlijk en oprecht geweest in mijn laatste relatie, met mijn laatste vriendin Evelien. Ik heb haar heel lang aan het lijntje gehouden en halve waarheden verteld. Ik ben conflicten uit de weg gegaan, ook door angst. Dat is me wel duidelijk geworden.

Isaak: En waarom heb je dat gedaan?

Egbert: Uit zelfbehoud.

Isaak: Zelfbehoud, wat wilde je graag zelf behouden?

Egbert: Ik wilde me niet geven, ik liet haar niet toe.

Isaak: Maar je wilde wel een tijdelijke relatie?

Egbert: Dat wel.

Isaak: Maar waarom wilde je jezelf dan niet geven?

Egbert: Ik weet het niet, iets hield me tegen daarin.

Isaak: Heb je jezelf wel eens durven te geven?

Egbert: Nee, niet aan haar.

Isaak: Wel aan iemand anders?

Egbert: Ja, dat wel.

Isaak: Aan wie?

Egbert: Aan Elise.

Isaak: Verder nog iemand?

Egbert: Mwah, in een ver verleden misschien nog wel eens.

Isaak: Maar Elise was degene waarvoor jij jezelf volledig openstelde?

Egbert: Ja, ik dacht het wel, ja.

Isaak: Is dat werkelijkheid? Elise, vind jij dat het werkelijkheid is?

Elise: Ik denk wel dat de wil aanwezig was, maar ik denk niet dat Egbert zich volledig geopend heeft. Nee, ik vermoed van niet.

Isaak: Hoe kwetsbaar was je bij Elise?

Egbert: Gewoon kwetsbaar, kwetsbaar als mens.

Isaak: In die jaren tijd dat jullie samen waren ... hoe kwetsbaar heb je je bij Elise opgesteld?

Egbert: Niet.

Isaak: Dan ben je niet ... Dan ben je niet ... wat? Elise?

Elise: Niet open geweest.

Isaak: Precies, omdat juist door je kwetsbaar op te stellen, zit je pas echt in een relatie, omdat op dat moment zijn er geen gedachten meer, dan is er alleen maar het gevoel. Het gevoel is kwetsbaar, een kind is kwetsbaar, toch? Een kind is gevoel, hoe ouder het wordt, hoe verstandiger het wordt, maar in de essentie ben je nog steeds een kind. Als je met een relatie bezig bent of in

een relatie stapt, moet je jezelf kwetsbaar durven op te stellen. Het betekent dat je alle gedachten en alle emoties en alle gevoelens bloot geeft. Alles ... oeps, alles. Het accent op alles. Je gekke kronkelgedachten op je tong. Je angstgedachten op je tong, dus je zegt alles wat je op dat moment voelt en denkt. De andere persoon krijgt een hele grote wereld, waar die persoon mee moet gaan 'dealen'. Op dat moment weet de persoon precies hoe jij bent en dan ben je heel kwetsbaar, want de persoon kan alles met je. Wat doen wij – de mens dan – die gaat dus eigenlijk voorzichtig wezen, calculeren en manipuleren. Hij gaat bevredigen; als je maar bij me blijft. Hij gaat zichzelf neerzetten zoals hij denkt dat de andere persoon wil dat hij zich neerzet, dus jullie twee wisselen op dat moment dan geen eerlijkheid en oprechtheid, gewoon manipulatie. Ik weet dat je veel van Elise hebt gehouden en ik weet dat dat wel oprecht is geweest, jouw liefde naar Elise toe. Maar ik weet ook dat jij bang bent om jezelf kwetsbaar op te stellen.

Egbert: Klopt.

Isaak: Dus toen jij met Evelien was, was jij nog steeds bij Elise.

Egbert: Klopt.

Isaak: Omdat jij dat stukje toen nog niet volledig kon accepteren, kon begrijpen en kon slijten – omdat het moet ook slijten. Maar op het moment dat men verstandelijk is, gaat men door en het gevoel onderdrukt men gewoon en dan gaat men eigenlijk een grapje maken en het leven weer nuttig maken – verstandelijk gezien – maar de emoties zijn nog niet in het reine. Opeens krijg je iemand waar je wel weer je emoties aan moet geven en delen en dan komen die emoties weer omhoog. De emoties van bang zijn, verdrietig zijn, vergelijkingsmateriaal, omdat Elise zit dan nog in die buik en dan komt er iemand anders die wil die plek nemen van Elise, maar die plek is eigenlijk nog niet vrij – en Elise zit dan in het gevoel. Dus op het moment dat je Elise volledig hebt uitgehuild, uitgeschreeuwd of desnoods uitgevloekt hebt voor wat zij jou heeft aangedaan, dan ben je ook eerlijk en oprecht. Want als je zeer gedaan wordt en je voelt die pijn, dan moet je dat ook gaan erkennen, lieve vrouw (Isaak kijkt even richting Marian), en het maakt niets uit wie het besluit heeft genomen om uit elkaar te gaan. Het gaat erom dat je iets moet verwerken, dus je geneest je hart, je zucht de negatieve energie uit

en je zegt: “Ik ga mezelf genezen.” Maar het betekent dat je wel werkelijk naar dat gevoel moet gaan kijken en niet maar doorgaan en doorgaan en doorgaan. Kunnen jullie ons volgen?

Er komt een volmondig ‘ja’ vanuit de groep.

Isaak: Daarom bekijk het, voel het en daarna loslaten. Op het moment dat jij tegen Elise had gezegd: “Potverdorie ... piep ... je hebt mij pijn gedaan ... piep”, en nog tien keer ‘piep’, dan gooi jij die frustraties eruit. Maar op het moment dat je zegt: “Is goed, ik begrijp het. Oké, dan zijn we maar vrienden. Samen de kinderen opvoeden, ja, is goed, ik zal je nergens in de steek laten”, dan ga je blokkeren. Je blokkeert dus dat innerlijke en je gaat verstandelijk proberen met deze situatie om te gaan, maar dat lukt niet. Elise heeft jou verlaten. Jij hebt dat stukje verlatenschap via de ratio een plekje proberen te geven, maar niet via het gevoel en daarom kon jij voor de nieuwe vrouw helemaal niet jezelf openstellen. Dus wat deed je met die nieuwe vrouw? Zogenaamd een relatie hebben, zogenaamd samen leuke dingen doen en een goede ... goede wat?

Egbert met een glimlach: Leuke spelletjes.

Isaak: Seksuele ervaring. Dan denk je: wow, dat heb ik ook nog even erbij gekregen als cadeau of geschenk en op dat moment gingen jullie je relatie via dat stukje wat ik net opnoemde in leven houden. Alles wat jullie extern deden, hield jullie relatie bijeen, niet wat jullie intern deden. Begrijpen jullie deze?

De groep begrijpt Isaak's woorden.

Isaak: Wat is het grote verschil tussen intern en extern?

Paula: Intern is via je gevoelens, alles verwerken en loslaten en extern is juist het tegenovergestelde, alles via het verstand.

Isaak: Dus je gaat naar de bioscoop, je gaat uit eten, je gaat allemaal leuke dingen doen extern om jullie relatie in stand te houden. “We hebben een leuke tijd, hè schat?”, zegt de een. “Ja, leuk, leuk”, zegt de ander, dan ga je

slapen en de volgende dag: oké, dat was ‘m. De emoties in het hart zijn niet geactiveerd. Ik kan je vertellen: och, och och, och ... was ik soms lichamelijk nog.

We lachen.

Isaak: Stel dat ik – en mijn naam is Isaak – een persoon in mijn bestaan zou nemen, via jullie fysieke zelf natuurlijk, dan zou ik alleen maar genieten van die persoon. Ik zou alleen maar naar de persoon willen kijken en ik zou alleen nog maar meer willen genieten en ik zou het alleen maar voor mezelf doen. Ik zou naar de schoonheid kijken van de ziel van die persoon en daar zou ik alleen maar van genieten. En ik zou mijn handen op zijn of haar handen willen wrijven en ik zou genieten van de zachtheid en fluweelachtigheid van die handen. Ik zou willen onderzoeken hoe prikkelbaar dat voor die ander zou zijn, puur het aanraken van. Ik zou elk stukje van het lichaam willen aanraken. Aanraken, aanraken en genieten. Ik zou mijn hart laten bonken in mijn oren en ik zou vragen of die persoon naar mijn hart zou willen luisteren. Leg je oor op mijn hart en luister naar het ritme van dit genot. Ooooooh, en ik zou eigenlijk alleen maar de persoon willen aanraken en daarvan genieten.

Marcel: Isaak, je bent een romanticus.

We lachen.

Isaak: Ik kan je vertellen, lieve kinderen, de extase is ultiem. Puur dat genot van kwetsbaarheid, echte kwetsbaarheid. Iemands lichaam bekijken, voelen en dan ook weer loslaten. Iemand begroeten met een kus, maar dan volledig intens van genieten. Die passie in jezelf omhoog laten komen. Je geilheid onderdrukken ... Egbert.

Egbert: Fijn, bedankt.

We lachen allemaal.

Isaak met een lach: En dit is masterclass? Ja. Omdat soms ga je te vlug. Geniet, geniet werkelijk om kwetsbaar te zijn en hoe kwetsbaar ben je niet als

jij tegenover iemand ligt in bed, volledig naakt en je ligt daar en je kijkt elkaar alleen maar diep in de ogen. Dit krijg je: o, dit is eng! Je kijkt elkaar aan en je stuurt liefde. Je kijkt en je gaat het activeren, omdat je moet het activeren, Marianne. Seks activeer je, passie activeer je, alles kan jij van jezelf klaarspelen. Je raakt de contouren aan en je tast alleen maar, omdat het is zo heerlijk om alleen maar elkaar te betasten. Maar laten we de andere scenario's die wij zo vaak zien eens belichten: broek uit, in bed, lamp uit en toef, toef, toef, toef, toef ...

We lachen.

Isaak: Lamp aan, dan slapen en de volgende dag weer. Ze hebben de hele heerlijkheid overgeslagen. Als jij een van deze mensen bent – zoals we net hebben besproken – dan ben je bang om jezelf kwetsbaar op te stellen en dan ben je alleen maar bezig met fysiekheid en niet met sensualiteit en niet met romantisch wezen. En, lieve kinderen, als ik een lichaam zou hebben, zou ik wel weten waarvoor ik zou kiezen. Nou, wie van jullie valt onder deze categorie ... het komt in het boek, hè?

We lachen.

Stientje: Ik moet zeggen dat ik er wel heel erg van kan genieten en dat ik ook het gevoel heb dat ik mezelf wel kwetsbaar op wil stellen om daar volledig van te kunnen genieten.

Isaak: Maar?

Stientje: Geen maar.

Isaak: Geen maar?

Stientje: Nee.

Isaak: Oké, geweldig. Paul, leg uit, hoe doet ze dat?

We lachen.

Paul: Nou, Stientje zit wel vol vuur, ja. Ik denk dat het toch een soort van combinatie is bij ons. Wij doen niet alleen snel de broek uit om het snel af te werken ...

Isaak: En dan tot de volgende week.

Paul: Nee, dat niet. We hebben na afloop ook wel gesprekken over dingen die dan opborrelen en praten over hoe we het zien en voelen.

Isaak: Stientje heeft veel vuur. En Paul, heb jij veel vuur?

Paul: Ja, ik ook wel, maar ik heb gemerkt dat ik door de jaren heen wat vuur heb verloren.

Isaak: Nou, kind, we hebben net verteld: je hoeft het alleen maar bij jezelf te gaan halen en willen, dus op het moment dat een partner vuur geeft, moet je geen water teruggeven. Wek het op en vindt dat jij zo loyaal naar die partner moet zijn dat je tegen de partner eerlijk en oprecht zegt: “Ik voel nu niet dat vuur in mij, wil je even wachten? Ik wil mezelf mentaal hierop voorbereiden. Ik wil even goed deze blokkade bekijken waarom ik nu mezelf minder vurig voel”, en wek het op. Laat de energie stromen, want op het moment dat de ene vuur is en de ander is terughoudend, dan is het voelbaar, waar of niet?

Instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Het is minder heet. Het is net als met iemand dansen en je denkt: waarom doe ik het? Dat is precies hetzelfde. Als iemand niet in die muziek en in die passie van die muziek gaat stappen, dan dans je alleen.

Annelies: Maar de een heeft een beter ritmegevoel van nature dan de ander.

Isaak: Het is niet waar, niet waar. Het is het opwekken daarvan en het samensmelten daarvan. Natuurlijk als de een Latino is en de ander is gewoon stijf, dan betekent het dat je door het samensmelten allebei Latino wordt, omdat je hebt gewrichten die bewegen en als je danst, beweeg je samen.

Annelies: Ik weet mijn man is heel stijf in muziek. Ik heb op een dansschool gezeten en ik kon erg leuk dansen. Ik leerde mijn man kennen en die kan dat absoluut niet, hij heeft geen ritmegevoel. Als ik met hem dans voel ik toch – ondanks dat ik het fijn vind – de moeite bij hem om ook leuk mee te dansen.

Isaak: Precies, kind, en dat is het: de schaamte om je open te stellen ‘oh, oh, oh, kan ik dit wel?’, dus mensen denken in het hoofd dat ze niet kunnen dansen. Dansen is eigenlijk puur bewegen en het is het samensmelten van twee energieën en je danst samen jullie dans. Natuurlijk is het zo dat de een meer lenigheid heeft dan de ander, maar daar gaat het niet om. Als je samen vrijt, doe je precies hetzelfde; je smelt in elkaar over. Het is niet zo dat je denkt: ik lig daarbij ... Nee, je gaat samen in die vurigheid zitten. Je gaat samen een worden, tijdelijk een. Het betekent dat je je gedachten uitschakelt, dus ook op de dansvloer ... gedachten uitschakelen. Samen, wij, jij en ik, ik kijk je diep in de ogen en ik geef me over aan jou en automatisch reageert de partner op jouw ritme. Het is net als praten; je komt samen tot een gesprek. En als men dit krijgt, betekent het dat men niet naar elkaar luistert. Dans je met iemand die zijn energie inhoudt, dan is het hetzelfde als met het gesprek: het gaat niet. Overgave betekent samensmelten en één willen zijn met elkaar. Vrijen precies hetzelfde, één worden, maar het betekent dat je kwetsbaarheid moet tonen en dat je dan ook duidelijk zegt: “Ik voel me nu zo kwetsbaar. Ik kan misschien nog mijn onderlichaam aan jou geven en ik schakel mijn gedachten even uit en ik wacht even de tijd af en daarna kunnen we morgen weer platonisch door het leven of gewoon als partners door het leven.” Maar je kunt ook zeggen: “Dit moment is mij gegeven, ik geef je het beste van mijzelf.” En toch is het alleen maar voor jezelf, hè Marcel, dat je het zou doen.

Marcel: Hoe bedoel je?

Isaak: Ik wacht, hoe denk jij erover?

Het blijft een tijdje stil.

Marcel: Je overvalt me even.

Isaak: Het samensmelten van elkaar doe je voor jezelf, toch?

Marcel: Ja.

Isaak: Of doe je het voor de partner?

Marcel: Soms.

Isaak: Luisteren jullie goed naar wat we hiermee willen zeggen: dansen doe je voor jezelf en je neemt jouw partner in je wereld mee. Als je seksueel bent, doe je het voor jezelf en je neemt je partner jouw wereld in. Als je in gesprek bent, doe je het voor jezelf en je neemt je partner in je gesprek mee. Dus de regel is ...

De groep antwoordt in koor: "Je doet het altijd voor jezelf."

Isaak: Precies, dan neem je elkaar in je wereld mee, want elk mens heeft een wereld. Jij kan niet in zijn wereld stappen, hij moet in jouw wereld stappen of zij.

Paula: En dan voelt het ook heel goed.

Isaak: Dan is er thuiskomen, dan is er geen tijd meer. Stientje, je blijft fit!

We lachen.

Stientje: Ja, als ik bij Paul ben, heb ik nergens last van, dan ben ik niet moe.

Isaak: Maar ook in de werksituatie, kind, moet je het voor jezelf doen. Je moet werk zoeken waar je gepassioneerd van raakt, dan is er geen tijd. Als jij een baan hebt waar jij je verplichting alleen maar aan het uitvoeren bent, kost het energie. Het is net alsof je tien punten hebt; je laadt je weer op en je raakt op en je laadt je weer op en je raakt op. Natuurlijk weten wij dat niet iedereen hun doel op dit moment heeft bereikt zodat ze de juiste baan hebben, maar waarom zorg je er dan niet voor dat je het krijgt? Als het je energie kost, lieve schat, moet je gaan kijken waarom.

Stientje: Ik dacht altijd dat ik het werk wel heel erg leuk vond en dat het wel bij me zou passen.

Isaak: Maar waarom kost het energie?

Stientje: Ja, dat weet ik eigenlijk niet goed. Eerst was ik heel enthousiast over dat werk, maar de laatste tijd kost het me alleen maar energie.

Isaak met nadruk: On-ze-ker-heid.

Stientje: Je bedoelt de onzekerheid in mezelf of naar mijn werk toe?

Isaak: Blijkbaar zit je niet in je kracht daar.

Stientje: Nee, dat klopt.

Isaak: Dat betekent dat jij onzeker bent en dan moet je kijken: ben ik onzeker over het werk dat ik uitvoer of over de mensen waarmee ik samenwerk?

Stientje: Ja, beiden.

Isaak: Dat kost energie, dus word zeker! Ga je werk liefhebben. Ga de contacten met de mensen zodanig geweldig vinden dat je niet kunt wachten tot je gaat werken.

Ja? Wat wilde je zeggen, Christine?

Christine: Nou, ik weet niet of je mij een beurt wilde geven of dat het nog over Stientje gaat? Zal ik dan maar? Nou, het spreekt me heel erg aan waar je nu over praat en ik ben daar nu ook heel erg mee bezig. Het schiet me te binnen dat ik vroeger met seksueel contact heel erg, veel te veel, bezig was met hoe het voor de ander was, dus dat ik het helemaal niet vanuit mezelf beleefde. Ik wilde het heel goed doen en een goede indruk maken.

Isaak met een lach: Punten scoren.

We lachen.

Christine: Ja, dat is heel erg en het is ontzettend jammer achteraf gezien. Wat er nu speelt is dat ik al een tijd lang geen relatie meer heb gehad en ik kreeg van verschillende kanten te horen: “Waarom neem je niet een man?”, en dat vond ik wel raar. Maar toen drong het toch tot me door – ook misschien doordat mijn hele levenssituatie is veranderd – dat ik het wel weer heel leuk zou vinden, dus nu ben ik sinds een week aan het daten. Ik heb me tenminste opgegeven hiervoor. Maar ik zie al gelijk weer de problemen opduiken ...

Christine moet lachen en we lachen met haar mee.

Christine: En daarover wilde ik het graag hebben ...

Isaak: Daarom kreeg je ook de beurt.

Christine: Ik had dus een soort ‘speeddate’, een afspraak zaterdag en van tevoren was ik heel enthousiast. Het leek me hartstikke gezellig en ik had er zin in. Ik voelde me heel erg prettig en het was ook best wel aardig. Ik ben nog niet gelijk verliefd, maar ik vond het wel leuk. Maar goed, de dag erna zat ik te denken: ja, wat gaat er nou gebeuren? Gaat hij contact opnemen of niet? Hij had ook nog een paar andere afspraken gemaakt en ik loop iets achter bij hem, want ik ben pas een week ingeschreven. Dus dan krijg je dat weer, hè, dat je toch weer niet in het moment bent, maar toch weer in je hoofd zit en denkt: wat gaat er gebeuren en vindt hij mij wel leuk? Ik heb nog maar een man ontmoet en dan begint het alweer en dan denk ik: o, mijn god, waar ben ik nu weer aan begonnen.

Al pratend zien we Christine lachen om haar eigen verhaal en we schieten allemaal in de lach.

Isaak met een lach: Net kinderen, hè?

Christine: Ik zat ook het verslag te lezen van de vorige keer: wees nu in het moment aanwezig en ga geen scenario’s maken. Maar dat gebeurt dus automatisch bij mij dat ik me van tevoren heel opgewekt voel en daarna toch in een soort onzekerheid beland van ‘wat gebeurt er nou?’, en dat ik dat niet gemakkelijk weer loslaat.

Isaak met een glimlach: Net kinderen. Eigenlijk ga je dan op dat moment weer menselijk worden, omdat in de geestelijke zin gaat het om de ervaring. Je ervaart het en je geniet van die ervaring. In de menselijke zin gaat het om het behouden.

Christine: Ja, dat is het punt, hè? Hoe gaat het verder.

Isaak: Ik wil het behouden, ik wil het vergaren. Mensen willen allemaal vasthouden. Die ervaring is eigenlijk op dat moment niet meer onvoorwaardelijk, er worden voorwaarden opgezet. Hoe eerlijk ben je op dat moment naar die persoon toe? Ten eerste laat je je zien als zelfstandige vrouw 'ik heb het helemaal goed voor elkaar'.

Christine lachend: Ja, zo ziet het eruit.

Isaak: De persoon komt iets dichterbij en denkt: oeps, ik kan niet meer uit mijn woorden komen, ik ben helemaal uit mijn energie. Op dat moment zit je niet meer hier bij je gevoel, dan ben je niet meer de persoon die je van binnen bent. Je moet eerlijk zijn. Dat betekent dat je meteen zegt tegen de persoon hoe onzeker je bent en dat je dus nu hier met knikkende knieën tegenover die persoon zit. Je moet eerlijk zijn en zeggen: "Ik heb hier een streep gezet, maar die zie je nog niet, tot hier mag je komen." Als je dat zegt, dan ontlaad je, dan zit je niet meer in 'alles bij elkaar houden'. Je zit dan in het moment. De persoon reageert: "Oh, streep, waarom?", dan praat je erover. Je weet dan dat je eerlijk bezig bent zoals je je op dat moment voelt." Stel dat je nu een gekke bui hebt en je zegt tegen die persoon: 'Nou, ik heb vandaag echt een gekke bui, ik wil gewoon uit de band springen!', dan gooi je dat in de strijd en de persoon zegt: "Oké, wat wil je dan doen?", en dan ga je samen in debat. Maar stel dat je zegt: "Ik heb een gekke bui, maar ik ga me heel netjes gedragen."

Isaak zit heel krampachtig zich netjes te gedragen en we schieten in de lach.

Isaak: Pfffft, beka! Het zijn maar momentopnamen. Het is net een klikje van de camera en jouw hele leven zijn alleen maar die klikjes en dat komt dan in jouw hoofd als een soort herinnering. En als jij je hoofdje neerlegt, ga je naar je boek kijken en dan ga je lachen over je klikjes.

Christine: Nou, het grappige was dus, ik droomde de nacht daarna over een man waar ik tien jaar geleden verliefd op ben geweest en wat eigenlijk dramatisch afgelopen is, dus dat kwam blijkbaar automatisch weer in me op.

Isaak: Zoals met Egbert net, hè?

Christine: Ja, dat werd geactiveerd blijkbaar en daar had ik ook meer van verwacht. Daarna ben ik met iemand verdergegaan waar ik eigenlijk niet verliefd op was, maar goed dat is meer het onderwerp waar we het net over hadden.

Isaak: Dat is gemakkelijker. Dat is gemakkelijker, hè Marcel, want ik wil Marcel er vanmiddag toch wel een beetje bij betrekken, want hij is niet voor niets nog niet aan de beurt gekomen. Waarom denk je? Denk er nog maar even over na.

Als je verliefd bent op iemand, dan is dat een illusie, dat hebben we net gezegd. Dat betekent dat als je niet verliefd wordt op iemand, is dat ook een illusie.

Elise: Wat bedoelt u?

Isaak: Als je niet verliefd wordt op iemand is dat ook een illusie, je kunt op iedereen verliefd worden.

Christine: Ja, dat vraag ik me dus af, hè? Want er is ook een man die mij wel leuk vindt, maar op hem ben ik dus niet verliefd.

Isaak: Omdat je dat niet wilt, want hij past niet in jouw kadertje.

Christine: Ja, dat zou kunnen.

Isaak: We hebben bepaalde kadertjes gevormd, smaken ontwikkeld, typetjes gemaakt. We vallen op bepaalde uitstralingen.

Annelies: Maar dat haal je toch ook ergens vandaan?

Isaak: Kijk, als jij als persoon zijnde ‘multi’ bent, wat betekent dat dan?

Annelies: Alles, meer.

Isaak: Het betekent dat je alles bent, dus je haalt er een stukje uit en dat is jouw ervaring en misschien wil je deze ervaring steeds weer ervaren. Dus de personen die jij naar je toetrekt geven jou steeds die ervaring. Wat je bent, straalt je uit en trek je naar je toe. Heel simpel. Wil je een nieuwe ervaring opdoen, ga je het tegenovergestelde doen en dan val je op andere typetjes. Voorbeeld. Stel dat je altijd op iemand viel die jou een speciaal gevoel gaf in onzekerheid. Hij liet je altijd in onzekerheid achter, dat was een speciaal gevoel. Je kwam jezelf daarin tegen. ‘Ik word heel erg onzeker’, hij gaf je daar een heel speciaal gevoel in, omdat hij haalde dat gevoel in je naar boven wat voor jou heel speciaal was. Het betekent dat je die persoon, die energie naar je toe trekt. Dat betekent dat je er ook voor moet gaan kiezen niet meer dat speciale gevoel te voelen. Het betekent dat je eigenlijk iemand anders naar je toe trekt die jou alleen maar zekerheid geeft. Maar dat is vaak saai!

Christine met een lach: Ja, dat is ook wel weer zo.

Isaak met een lach: Ja, dus laat ik toch maar voor dat speciale gevoel kiezen.

Christine: Ja, ik denk dat dat het is.

Isaak met een lach: Hmhm.

We lachen.

Isaak: Ik ben blij dat je er om moet lachen.

Paula: Kun je dan ook voor de gulden middenweg kiezen?

Isaak: Je moet eigenlijk gaan fantaseren.

Paula: Ja, want je gedachten worden waarheid, want het zijn krachten en dan trek je het naar je toe. Je creëert het allemaal zelf.

Isaak: Dat is het geheim van het leven.

Annelies: Je schept je eigen werkelijkheid?

Isaak: Absoluut.

Annelies: En daar moet je eerst voor fantaseren?

Isaak: Eerst moet je weten wat je wilt.

Annelies: Ja, dat is soms natuurlijk al moeilijk.

Isaak: Is niet zo moeilijk, lieve schat, je moet weten wat je wilt. Dus Marcel, wat wil jij?

Marcel: Vrij zijn van mijn denken.

Isaak: En wat houd je tegen?

De ogen van Marcel vullen zich met tranen.

Marcel: Ik ga er echt voor, zeg maar.

Isaak: Maar?

Marcel: Het is soms net een irritante langspeelplaat, een liedje wat de hele tijd terugkomt.

Isaak: Nu wat duidelijker, omdat je medebroeders weten niet waar je het over hebt.

Marcel: Nou, bepaalde gedachten die steeds terugkomen, zeg maar.

Isaak: En dat zijn welke gedachten?

Marcel: Nou, die wil ik niet delen.

Isaak: Dat dacht ik al en daarom liet ik je als laatste aan de beurt komen, ‘denk erover na’, zei ik. Is het zo erg om eerlijk en oprecht te zijn en je gedachten uit te spreken?

Marcel: Nee, maar dat stukje is gewoon ...

Isaak: Schaamte, hè?

Isaak pakt de hand van Marvel en de tranen lopen nu vrijelijk.

Marcel: Heel erg dus en als ik heel eerlijk ben, als het straks in het boek komt ... ik wil gewoon niet dat mensen dat lezen.

Isaak: Ja, dat begrijpen we. We zouden nooit iemand in diskrediet brengen, maar schaamte, lieverd, schaamte is iets wat we zelf hebben gemaakt, jullie dus. Schaamte overwin je door je los te maken van hetgeen waar je je voor schaamt. Maar zo erg is het toch niet? Het valt reuze mee, hoor.

Marcel met een glimlach: Vind je? Vindt u?

Isaak: Dus als we deze nu als een les zouden neerzetten, dan ga ik het helemaal nu goed voor je uitleggen en dan ga je het met mij eens zijn dat het helemaal reuze meevalt. We hoeven alleen maar een klein tipje van de sluier op te lichten.

Marcel: Nou, het zijn seksuele gedachten, zeg maar.

Isaak: Daarom hadden we het ook over seks, hè?

Isaak gaat er eens goed voor zitten en zegt ...

Isaak: Nou, van man tot man ...

We lachen.

Isaak: Het valt toch allemaal reuze mee, joh. Wie van jullie heeft niet wel eens heel gekke seksuele gedachten gehad?

En komen allemaal reacties uit de groep en we zijn het er unaniem over eens dat we allemaal wel eens zulke gedachten hebben.

Isaak: En wie heeft ze uitgevoerd?

We lachen en sommigen steken hun vinger op.

Isaak: Hmhm, jij ook? Goed zo. Het is toch alleen een ervaring?

Marcel: Ja, maar ik zit mezelf een tik aan te praten of zo. Het lijkt wel op een tik.

Annelies: Maar het is toch ook zo dat over smaak niet te twisten valt?

Marcel: Ja, maar is het dit niet, dan is het wel weer iets anders wat terugkomt. Het slaat gewoon helemaal nergens op, dat is het meer.

Annelies: Er wordt tegenwoordig veel gesproken over voorkeuren en zo. Plaats jij jezelf daar apart in?

Stientje: Mag je het niet van jezelf?

Marcel: Ik weet niet goed hoe ik het moet uitleggen.

Isaak fluistert: Praat er gewoon over, joh.

Marcel: Maar ik wil niet dat mensen dit lezen.

Isaak bemoedigend: Komt goed, joh.

Marcel: Ooit zat er in de klassen, lang geleden, een meisje te praten met een ander meisje over ‘als je met die leraar praat, lijkt het net of hij de hele tijd naar je borsten zit te kijken’, en dat is op de een of andere manier blijven hangen. Na jaren komt dat ineens terug in mijn hoofd en het blijft de hele tijd in mijn hoofd rondspoken. Net alsof je daar helemaal op gefocust raakt dat je dat helemaal niet moet doen. Daar zit ik helemaal niet op te wachten.

Marie-José: Het is precies wat Isaak zei: dat je een gedachte creëert en naar je toe haalt.

Christine: Je wilt het niet en dan doe je het juist.

Marie-José: Ja, juist omdat je daar aan gaat denken.

Christine: Ik heb dat ook wel gehad, hoor, niet met borsten, maar met mannen.

Isaak met een glimlach: Het ondergedeelte?

We schieten in de lach.

Isaak met een lach: Doet u dat?

We lachen.

Hierna geeft Isaak Marcel een bemoedigend klopje op zijn hand en zegt: "Goed zo."

Paul: Het wil dus zeggen dat je veel naar borsten kijkt en dat mag je niet van jezelf? Maar dat doen we toch allemaal als man?

Marcel: Nou, het is meer dat het een tik gaat worden, een 'issue', zeg maar. Niet dat ik er niet graag naar kijk, ik ben een man en ik vind het mooi om naar vrouwen te kijken, maar ik wil niet dat het een 'issue' wordt in m'n hoofd. Zo'n stemmetje die dan zegt: "Je mag daar niet naar kijken."

Stientje: Maar waarom mag je dat dan niet van jezelf?

Marcel: Het is moeilijk uit te leggen. Ik mag het wel van mezelf, maar het is net alsof ik mezelf die tik heb aangepraat.

Isaak: Nou, lieve Marcel, de vrouw heeft een lichaam, toch?

Marcel: Hmhm.

Isaak: Jij hebt een lichaam, toch?

Marcel: Hmhm.

Isaak: En wij hebben ogen en die kijken. Ze kijken graag naar mooie voorwerpen. Ze kijken heel graag naar het andere geslacht of desnoods naar het zelfde geslacht. Door te kijken beleef je iets, dus op het moment dat jij daar bang voor bent, dan straf jij jezelf om iets te beleven. Het betekent dat je dat absoluut niet moet uitbannen. Je moet het laten. Geef jezelf de toestemming om te kijken. Dat is hetzelfde als jij jezelf niet de toestemming geeft om te eten. Dan blijf je steeds in dezelfde gedachte ‘ik wil dat eten, ik wil dat eten’, totdat je jezelf helemaal vol hebt gegeten, dan gaat het weg. Dus op het moment dat je naar iemands lichaamsdeel kijkt – en het maakt niet uit of het nu de borsten zijn, de mond, de kont of de benen – dan wil je dat op dat moment ervaren. Maar doordat jij destructief bezig bent en jezelf erop veroordeeld door te zeggen: “Het is niet gepast”, blijf je met deze blokkade zitten. Het wordt alleen maar erger en erger en erger. Zo beginnen de fobieën, de dwangneuroses. Mensen praten zichzelf iets aan en ze hebben het gevoel dat ze dat steeds moeten gaan doen, net zoals mensen die steeds de handen wassen. Geef jezelf de toestemming. Nou, waar kijk je nog graag naar?

We lachen, ook Marcel.

Marcel: Nou, ik kijk gewoon graag naar de vrouw, dat mag duidelijk zijn.

Isaak: Welke stukjes van het lichaam vind je het mooist?

Marcel met een glimlach: De borsten en de billen.

Isaak met een glimlach: Nou, ik hoop dat je moeder je aan de borst heeft gelegd toen je klein was, dan heb je heel lang kunnen genieten van de warmte en de zachtheid van dat stukje. Lief kind, het is helemaal geen probleem. Weet je wanneer dit een probleem gaat worden? Het gaat een probleem worden op het moment dat jij jezelf dat stukje niet gunt, dan word je op dat moment gestraft. Je forceert jezelf om jezelf netjes te gedragen. Als jij een verkrachter zou zijn, dan zou ik anders spreken, kind, maar met ogen verkracht je niemand, hoor.

Marcel: Nee.

Isaak: Maar je verkracht jezelf nu steeds weer, steeds weer, omdat verkrachting is iets ontnemen. Ik doe je geweld aan, dus ik ontnem je iets, ik verkracht je. Maar als je jezelf iets ontnemt, verkracht je jezelf. Toch?

Marcel: Ja.

Isaak: Maar stel dat iemand zegt: “Ik geef jou de toestemming om met mijn lichaam bezig te zijn”, dan is dat gewoon samen afgesproken. Dat was ‘m. Maar op het moment dat iemand ziet dat je kijkt, glimlach dan even terug en zeg gewoon: “Sorry, het ging vanzelf.” Maak het niet zo groot.

Marcel: Ja, ik weet dat ik het groot maak.

Isaak: Ik kan je vertellen: ons instrument vindt het heerlijk om naar mensen te kijken. Ze kijkt heel bewust, heel direct, heel erg gefocust, al staat ze er een meter vandaan en weet je waarom ze kijkt, lief kind? Omdat ze heeft dan een heel schouwspel. Ze zit alleen maar die energieën te absorberen en de karakters te bestuderen en te genieten van dat schouwspel. Op het moment dat ze kijkt, kijkt ze verbonden. Ze absorbeert energie en wil gewoon voor haarzelf weten hoe die persoon in dat moment staat. Omdat ze geen persoonlijkheid heeft, wil ze graag veel persoonlijkheden leren kennen om die altijd weer te gebruiken in tijd van nood. Dus ja, Chantal, dit is dus hetgeen gaande is met ons instrument.

Chantal: Ja, duidelijk, maar het is wel heel moeilijk.

Isaak: Ja, maar het is ook haar keuze. Ze kiest op dat moment om zich zodanig open te stellen om de energie van de ander tot zich te nemen. Het is haar keuze, dat betekent dat ze ook weer de keuze kan maken om zich weer dicht te maken. Maar omdat de gevoelens gemakkelijk bij haar binnenkomen en de overdracht in korte tijd al ontstaat, kan het zo zijn dat ze al verbonden is voordat ze weet dat ze verbonden is. Maar, vergeet niet, ze geniet wel van die ervaring. Het maakt niet uit of het een pijnlijke ervaring is of niet een pijnlijke ervaring is. Ze geniet van die ervaring, omdat ze voelt op dat moment dat ze die ervaring nodig heeft om weer door te kunnen gaan naar

het volgende moment. Alles wat zij meemaakt in haar bestaan heeft ze nodig om te kunnen bestaan.

Chantal: Maar ze zit nu zo in tweestrijd.

Isaak: Het is alleen maar een ervaring en de tweestrijd is de menselijke strijd, omdat je dus ervaart geestelijk, innerlijk, maar menselijk heb je ook weer een energie en als je daar weer op terugvalt dan klopt het niet bij die andere ervaring die ze net heeft opgedaan. Op het moment dat ze energieloos is en zij gaat lichamelijk neer, dan heeft het ermee te maken dat alle energie menselijk afgenomen is. Dan moet ze zich geestelijk weer gaan opladen of ze moet zich via de mens weer gaan opladen.

Chantal: Maar ze kan het ook zelf.

Isaak: Ja.

Chantal: Toch doet ze het heel vaak via ons.

Isaak: Ja.

Chantal: Waarom doet ze dat dan?

Isaak met een glimlach: Misschien heeft ze aandacht nodig? Ze vindt het prettig als jullie haar opladen.

Chantal: Maar het lukt niet altijd.

Isaak: Omdat de energie die jullie dan zenden te laag is.

Chantal: Maar als je het benoemt, komt ze er ook uit of als je wiebelt.

Isaak: Ja.

Chantal: Hoort ze het nu zelf ook allemaal?

Isaak: Ja.

Chantal: Oh, gelukkig.

Isaak: We zullen het even uitleggen. Ons instrument is dus een absorberend middel. Ze absorbeert alle energieën. Op het moment dat jij iets uitzendt, absorbeert ze het meteen voordat ze het weet dat ze het heeft geabsorbeerd en daar reageert ze op, altijd. Dus op het moment dat iemand iets uitzendt, is ze eigenlijk al in die wereld terechtgekomen. Ze gaat dat ervaren en dan breekt ze het weer af en gaat ze naar het volgende stukje. Maar het kost heel veel energie om steeds te absorberen en als ze niet terug ontvangt, wordt ze leeg getrokken ten koste van haar lichaam en dan is er opeens een 'black-out'. Het betekent dat ons instrument neergaat, geestelijk is ze volledig aanwezig, ze hoort alles, ze is volledig bij, maar ze kan niet meer bewegen. Dan heeft ze energie nodig; energie uit haar geest of energie van de fysieke mensen, maar de fysieke mensen moeten wel energie hebben die zij kan gebruiken, dus positieve energie. Als je bij wijze van spreken heel veel energie gaat opwekken doordat je gaat springen of gaat lachen of gaat plagen, dan stuur je energie. Zij absorbeert die weer en dan staat ze op en is die fase alleen maar weer een momentfase geweest. De mensen om haar heen zijn er al vaker mee geconfronteerd en dat vinden ze dus eng, omdat ze niet weten wat er met haar aan de hand is. Dat is het eigenlijk. Dus toen ze in Oostenrijk drie kwartier bewusteloos op de wc was, was ze daar, ze hoorde alles, het enige wat ze hoefde te hebben was de energie van haar zoon. De zoon vond haar en hij deed de hand op haar hand – want ze weten hoe het zit – en ze laadden op. Waarom was de energie weg? Omdat het oud en nieuw was, de afsluiting van 2007 en dat 2008 haar jaar gaat worden. De afsluiting van 2007, de afsluiting van de stichting en afsluiting van haar hartsvriendin.

Elise: Dus het hoeft niet altijd een persoon te zijn die haar leeg trekt? Want dit keer was het de afsluiting van 2007 en zo en de daarbij behorende emoties die zwaar waren voor haar.

Isaak: Ja, en het afscheid van de hartsvriendin.

Elise: Ja.

Annelies: Mag ik iets vragen, Isaak, kan jij haar dan geen energie geven?

Isaak: Zij moet het zelf doen.

Chantal: Ze kan het ook zelf, hoor.

Isaak: Maar aandacht ... Het is fijn om aandacht te krijgen, want op het moment dat het kind dan de handen pakt en zegt: “Mama, ik laad je op, ik heb energie genoeg”, en zij komt weer volledig tot bewustzijn – fysiek gezien – is dat toch ook een vorm van aandacht? Het is hetzelfde als jij toch wilt dat iemand je haar kamt, terwijl je het ook zelf kunt. Maar soms is haar energie level zo laag dat ze eerst moet opladen, want ze moet het geestelijk gaan pakken, omdat lichamelijk is ze op, maar geestelijk nooit.
Hoeveel tijd hebben we nog?

Christine: Een minuut of twintig nog.

Isaak: We gaan eventjes twee op twee. Sta even op, ga naar een partner. We gaan nu jullie bewijzen dat onze woorden werkelijkheid zijn. Pak een partner van het andere geslacht, dus geen man op man. Vrouw op vrouw wel, maar de mannen niet, mannen zijn dierlijk.

We lachen. Vervolgens zijn er enkele mensen die naar het toilet moeten, dus we lassen even een kleine pauze in.

Tresi: Nou, dan doe ik even mijn ogen open. Jeetje, ik tril helemaal.

Paula: Ben je al een beetje warm?

Tresi: Ja, ik ben nu warm, maar ik had net wel last van het temperatuursverschil. Ze werken vaak al van tevoren op me in, want ik moet een ander trillingsgehalte krijgen, dus ik begon in de auto al te gapen en werd trillerig. Maar het komt altijd goed. Het is heel wat voorwerk, hoor, om je zover te krijgen. Ik moet ook eten voordat ik kom, dan denk ik wel eens: gatver, nog meer?

Nou, ik ben benieuwd wat hij met jullie gaat doen! Ik mag nog niet naar jullie aura's kijken, maar ik mocht wel mijn ogen opendoen, dus ik ga wel naar jullie schoenen kijken. Als ik naar jullie aura's ga kijken, ga ik weer die andere

vorm van trance aannemen. Het is wel raar, ik ben onder invloed en ik weet dat ik onder invloed ben. Ik weet dat ik nog steeds Isaak ben, maar mijn ogen zijn open.

Annelies: Is het altijd zo dat Isaak de ogen gesloten houdt?

Tresi: Ja.

Eindelijk is iedereen terug en kunnen we verdergaan.

Isaak: Nou, ik ga jullie bewijzen of jullie gaan zelf bewijzen dat de woorden die we net zeiden werkelijkheid zijn. Degene die je in je handen hebt ga je nu liefhebben ...

Hilariteit alom natuurlijk.

Isaak: ... en je gaat die persoon – en je moet nu goed naar onze oefening luisteren – je gaat de persoon zo erg liefhebben dat er bij jou in jouw hart en in jouw buik een gevoel loskomt die jullie ook verliefdheid noemen.

Paula: Door iets te zeggen of juist woordeloos?

Isaak: Je mag praten, je mag mooie woorden spreken naar elkaar, maar wek het op. De illusie als je ‘speeddate’ ...

We schieten in een onbedaarlijke lach.

Isaak: Dan heb je ook illusie. Nu begrijpen jullie ook waarom wij de mannen niet bij elkaar hebben gezet?

Vervolgens wordt er ontzettend veel gekakeld en gelachen.

Tresi/Isaak: Nou, dit is niets, hè? Oefenen. Oefening, een goede oefening doen. Marianne en Chantal, meester Isaak is niet blij.

De twee dames giechelen er vrolijk op los.

Tresi/Isaak: Ik moet jullie even een waarschuwing geven.

De mensen gaan aan de slag maar de meesten gaan eigenlijk gewoon een gesprek aan.

Tresi/Isaak: Liefhebben, hè? Liefhebben, geen gesprekken. Liefhebben, dat betekent dat je wel een gesprek mag voeren maar met liefde. Niet wat je gisteren hebt gedaan of wat je nog van plan bent om te doen! Liefde!

Meester Isaak zegt: Ik houd jullie in de smiezen, want zij kregen al een uitbrander.

We lachen.

Tresi/Isaak: Liefhebben, ik wil dat het gevoel wordt opgewekt, dus het wordt heerlijk intiem zijn met je broeders. Kijk, hoe illusie heerlijkheid kan worden.

Nu is het stil en velen van ons omhelzen de partner waarmee ze de oefening doen.

Tresi/Isaak: Gebeurt er al wat?

Marcel: Ja, mijn buik voelt wel lekker, moet ik zeggen.

Tresi/Isaak: Nou, Egbert, gebeurt er al wat?

Egbert: Lekker.

Tresi/Isaak: En we gaan wisselen.

Tresi/Isaak: Jullie gaan elkaar diep in de ogen kijken en jullie zeggen deze woorden die wij jullie in de monden gaan leggen. Kijk elkaar diep in de ogen en raak de handen alleen maar even aan, zo, hand op hand. Daarom heb ik mijn ogen open, ik ben het oog van Isaak. Je gaat voelen hoe zacht die handen zijn. Voel de zachtheid. Raak de handen aan en voel. Laat de handen langs elkaar glijden ... oeps, ik weet wat hij bedoelt ... mag ik ook een partner? Voel die zachte handen. En langzaam – en niet schrikken, we weten wat we doen – nu leg je de wijsvinger op de lippen van de ander. Je kijkt

elkaar diep aan en zegt: “Geen schaamte”, en langzaam voel je alleen de contouren van de lippen en zucht ook maar even. Laat de energie die ‘opgeladen’ heet uit je fysieke zelf komen. Je kijkt de persoon aan en je zegt alleen maar: “Mooi”, en je glimlacht naar de persoon. Je laat even voorzichtig de handen van de ander over je gezicht glijden, alleen aanraken en voelen, voel het vanaf je hart. Het is puur aanraking en je zegt: “Ik geniet.” Je zegt tegen jezelf: “Deze persoon die hier mijn broeder is, is de persoon die ik nu tijdens dit moment volledig in mijn hart sluit.” En je laat de energie stromen en je zegt: “Broeder, mijn hart is jouw hart”, en de woorden die jij spreekt, ga je menen. Het is maar een moment en jij zegt: “Broeder, dit moment is ons moment”, en je houdt de broeder in jouw armen. En je geniet zoals je zou genieten als je je hoofd op een kussen neerlegt en je zegt: “Oh, heerlijk is het moment van zijn.” En we gaan deze oefening nog even uitbouwen doordat je nu gaat zien dat gedachten krachten zijn. Deze broeder in jouw armen houd je vast maar je gaat nu visualiseren dat die broeder een ander persoon is die je werkelijk lief wilt hebben en in je armen wilt sluiten. Jij neemt de energie van die broeder in jezelf en je projecteert die broeders energie op de persoon die je nu in je armen hebt en je activeert het in gedachten en je ziet zijn aangezicht, je ruikt desnoods zijn geur en je laat het volledig tot je komen. Krachten heb jij door je gedachten. Visualisatie en voel die broeders’ armen alsof het de ander is die je nu in je hoofd hebt. Snuif het in, laat die energie door je heenkomen. Koester die persoon. Maar jij wilt de beste zijn, dus jij wilt nu zo veel liefde geven aan die broeder, omdat je geblokkeerd bent geweest tot aan vandaag en dat je zegt: “Ik ga het nu bij mij losmaken en al hetgeen ik wil geven, geef ik nu aan mijn broeder, omdat ik doe het voor mezelf. Voel het in je buik, voel het in je hart, voel het in je hele wezen en zeg: “Ik ben kwetsbaar en toch sta ik in mijn kracht. Ik ben kwetsbaar en toch sta ik in mijn kracht.” En je zegt: “Ik weef mezelf volledig in deze energie. Ik ben nu tijdloos, ruimtelos. Ik ben puur energie, energie die ik toelaat en die ik ervaar door mijn wil.” En voel nu wat jouw broeder eigenlijk met je wil. Wil je broeder heel voorzichtig bewegingen met je doen of wil je broeder zich neerzetten met jou of wil je broeder je loslaten. Voel gewoon en laat de energie door je heen gaan. Ga natuurlijk niet bang wezen, maar ga mee met de energie.

Isaak begint te zingen en wij wiegen in elkaars armen.

Isaak zingt:

Ik en jij zijn één in ziel.

Ik en jij bestaan alleen.

Ik en jij zijn één in ziel.

Hoe heerlijk is het niet te voelen, te voelen.

Hoe heerlijk is het niet te zijn, te zijn.

Ik en jij zijn heerlijk hier in energie.

Ik en jij zijn heerlijk in glorie.

Ik en jij zijn één door onze wil.

Ik en jij genieten zo.

O, broeder, broeder.

O, broeder, broeder, jouw aangezicht zo zacht, zo zacht, zo zacht.

O, ik en jij zijn heerlijk hier.

Ik en jij hebben al hetgeen wij zijn, energie.

Isaak zucht eens diep hierna en wij komen weer een beetje bij ons positieven.

Isaak: Beetje effect?

We lachen om deze ontnuchterende woorden, maar kunnen niet anders dan een instemmend geluid laten horen.

Isaak: Nou, het is net alsof jij jezelf alleen maar liefde geeft.

Marcel: Ja, zo voelt het ook wel.

Isaak: Dank je, het genot was groot, onzerzijds. Ga maar zitten. Wie deelt zijn ervaring?

Elise: Het voelde bij mij heel vrij en ruim en één met alles wat er is. Ik voelde verbondenheid en eenheid. Heerlijk.

Isaak: Mooi ... mooi.

Marianne: Ik vond het ook heerlijk.

Chantal: Rustgevend ook.

Isaak: Wie vond het moeilijk?

Marie-José: Ja, in het begin wel.

Isaak: Ja, dat dacht ik al. Waarom?

Marie-José: Nou, ik ben niet zo vreselijk lichamelijk ingesteld en het gekke was eigenlijk dat ik iemand voorstelde waar ik eigenlijk een heel goede geestelijke band mee heb, maar dat veranderde – nou, ja, dat kan hier, hè, een gek verhaal – dat veranderde in iemand die is overleden waar ik echt heel veel van heb gehouden. Het veranderde en toen dacht ik ineens dat alles energie was, dus dat het niets uitmaakt of je hier bent of aan de andere kant. Zo voelde ik het tenminste.

Isaak: Oefen op lichamelijk contact. Oefen op lichamelijk contact. Wij, de geestenwereld, zijn alleen dit wat jullie net hebben gevoeld.

Isaak begint weer te zingen: Ik en jij zijn heerlijke energie ...

Isaak: Wij verbinden ons. Wij sturen energie, nemen energie en durven dat te zijn, een eenheid. Verplaatsing van de ene energie naar de andere. Angst hebben wij niet, schaamte hebben wij ook niet. Lichamelijkheid hebben wij ook niet, helaas, omdat jullie hebben tweevoudig genot. Wij hebben alleen maar eenvoudige genot en dat is voor ons voldoende, hoor, omdat wij hebben geen blokkades tenminste. Maar toch, kind, durf contacten te leggen, dus het lichamelijk contact is wel nodig, hè? Net hadden we het over openstellen: durf jezelf open te stellen en geniet daarvan, het is een genot. Het is een genot om te mogen genieten.

Isaak zingt: Ik en jij zijn heerlijke energie.

Isaak: Er is geen tijd en er is geen ruimte. Jij maakt tijd in jouw hoofd. Jij maakt de ruimte in je hoofd, jij maakt de tijd in je hoofd nu zodanig ruim dat je zegt: “Ik heb alles om te veranderen en te genieten. Hoe was het voor jou?

Marian: Moeilijk toch.

Isaak: Dat dacht ik al. Waarom?

Marian: Alles is nog zo gevoelig.

Isaak: Lege handjes of volle handjes. Waar kies je voor?

Marian: Straks volle.

Isaak: Nu volle, omdat je creëert het. Je laat los en je creëert iets nieuws. Je creëert een wereld en die wereld creëert je nu en niet straks.

Isaak zingt: Ik en jij zijn heerlijke energie. Ik en jij zijn heerlijke energie ...

Isaak: We zijn tweevoudig: de persoon en je geest, die moeten één zijn, die moeten compleet zijn en dat kan alleen maar door een keuze die je maakt. Het is niet zo moeilijk, omdat wat jij heen laat gaan, laat je heengaan, omdat het niet meer goed is voor je. Anders zou je het niet heen laten gaan, toch? Wat is je gemis dan?

Marian: Toen ik haar omarmde en zag ik gelijk een persoon, ik zag meteen de vorige relatie die misschien niet voor mij bestemd is en ook stukgelopen is, maar waar ik heel goed mee bevriend ben nog. Toch zie ik die dan wel meteen voor me.

Isaak: Dat is degene die je nu in het verleden gaat zetten?

Marian: Nee, die daarvoor.

Isaak: Ja, en waarom denk je dat je die nog voor je ziet?

Marian: Wij zijn uit elkaar gegaan na vier en een half jaar, omdat we vonden of dachten dat we niet meer voldoende voor elkaar zouden voelen. Zo zijn we uit elkaar gegaan, maar we zijn nog steeds goede vrienden. Goede vrienden, maar we denken allebei nog steeds dat we niet bij elkaar horen.

Isaak: Jullie denken het, maar jullie voelen dat niet?

Marian: Nee.

Isaak: Zonde.

Marian: Dat moet die ander ook nog denken.

Isaak met een glimlach: Juist andersom denken, kind. Wat jij bent, straal je uit en trek je naar je toe. Je kunt alles voor elkaar krijgen, zelfs de liefde van de ander, als je het maar duidelijk laat zien. Dat betekent dat iemand op dat moment in het denken overgaat en jij op dat moment ook in het denken overgaat. Maar zou jij bij je gevoel blijven en dat steeds projecteren, dan brokkelt iemands denken af. Maar omdat je dus accepteert en samen tot overeenkomst komt dat jullie zeggen: “Dat is het beste zo, laten we beste vrienden zijn”, en het gevoel is het daar niet mee eens – jouw gevoel bij wijze van spreken – en dan moet je dat niet zeggen. Dan moet je eigenlijk zeggen: “Ik heb er moeite mee en ik blijf het er moeilijk mee hebben en ik wil eigenlijk niet die wereld die we nu hebben gecreëerd, maar ik zal me wel onderschikken aan die wereld als je dat wilt. Maar zou je dan voor mij alsjeblieft gemakkelijk willen zijn en laat me dan mijn gevoel toch steeds aan je geven.” Dus blijf lastig zijn dan. Dat betekent dat je wel moet blijven spreken dat je het voelt. Je moet niet schikken. Je moet eerlijk en oprecht zijn, dus op het moment dat iemand zegt: “Oké, kind, wij zijn goede vrienden”, en jij zegt: “Oké, ja, dat is goed”, maar dat voelt niet zo, wees dan oprecht en eerlijk en blijf gewoon zeggen: “Ik voel anders, ik zou ook anders willen, maar ik zal me onderschikken. Maar als ik jou zie, gaat mijn hart toch een beetje meer ‘boem, boem, boem’ doen en dan zou ik je toch willen vasthouden. Toch heb ik gedachten die ik nu niet kan uitspreken, omdat ik heb met jou een deal gemaakt. Maar ik heb besloten om eerlijk en oprecht te zijn, dus dit is wat ik werkelijk voor je voel.” En het maakt niets uit hoe die ander reageert. Jij bent altijd eerlijk en oprecht vanaf jouw eigen hart. Begrijp je?

Marian: Hmhm.

Isaak: Moeilijk, hè. Wel doen, wel doen ... wel doen, omdat het gaat nooit om wat je krijgt, het gaat erom wat jij krijgt door het te doen. Ik heb je lief, dus ik heb je lief. Ik heb je gemist, dus ik heb je gemist. Ik wil nu tegen je

aankruipen, doe dat dan of zeg dat dan, maar ga nooit voor minder dan wat jij hier in je hart wilt.

Ja, ja, ja, waarom komen we terug bij jou, Chantal?

Chantal: Het ging niet zo goed met Marianne, hè? Met Paul ging het beter.

Isaak: Ja.

Chantal: Ik was nogal lacherig, ik kwam er niet goed in.

Isaak: Dat doe je altijd, schat. We vinden dat jij ...

Chantal: Billenkoek?

Isaak: Wij vinden dat jij met de billen bloot moet, kind. Waarom denk je dat we dat vinden? Eerlijkheid en oprechtheid naar de mensen toe. Het openstellen van je gevoelens naar de mensen toe.

Chantal: Maar daar ben ik niet zo goed in.

Isaak: Hm, je bent heel zwijgzaam daarover, dan ga je niet eerlijk en oprecht met jezelf om.

Chantal: Maar het is zo moeilijk om dat te uiten.

Isaak: Het is gemakkelijk om te zeggen dat het moeilijk is je te uiten.

Chantal: Ja, maar hoe doe je dat dan?

Isaak: Doen! Leer eerlijk en oprecht te zijn. Je kunt niet naar een meester toe komen en vragen hoe het moet en daarna zeggen: "Meester, dank je wel, maar het is larioek."

Chantal: Ja.

Isaak: Dan moet je zeggen: “Meester, meester, ik ga het uitproberen, uitoefenen, ik ga eraan toegeven.”

Chantal: Ik ga het uitproberen.

Isaak: Dus open je gevoelens naar anderen toe. Dit kind denkt zeker omdat ze veel voor ons doet, dat ze hier eigenlijk een luxe positie heeft? Je hebt hier een oefenpositie.

Chantal: Gelukkig wel, ja.

Isaak: Oké, ga nou naar Egbert toe.

Chantal: Oké.

Egbert: Niet met je billen bloot, hoor.

We lachen.

Isaak; Ga maar staan ...

Chantal bukkelt al giechelend naar Egbert toe.

Isaak: Nee, dat is nu typisch het kind dat ik niet wil zien. Ga maar terug naar je plaats.

Chantal gaat weer terug.

Chantal: Ja, en dan?

Isaak: Dan ga je je eerst openstellen voor Egbert. Je keek hem niet eens aan, je rende als een kip zonder kop.

Chantal: Dat doe ik altijd.

Isaak: Voel nu iets voor Egbert.

Chantal: Op commando?

Isaak knikt: Hmhm.

Chantal: Je moet niet gaan lachen, Egbert.

Ze loopt op hem toe.

Chantal: Dit is echt waardeloos. Op commando gaat het toch niet?

Isaak: Heb jij de lessen niet gevolgd?

Chantal is ongemakkelijk met de situatie.

Chantal met een lach: Jawel, ik was er toch bij. O ja, maar dat was illusie, dus ...

Isaak: Openstellen betekent willen. Als ik nu wil, voel ik alle liefde voor Egbert.

Chantal: Ik vind hem ook hartstikke lief.

Isaak: Dat is niet waar, omdat jij kijkt nu niet naar hem.

Chantal: Ja, ik kijk naar hem, maar ik luister ook.

Isaak: Stel je hart open en laat zijn energie naar jou toe komen. Zeg: "Egbert, geef me jouw energie."

Chantal: Egbert geef me jouw energie.

Isaak: Nu sta je op, je blijft bij je hart en je loopt langzaam naar Egbert toe. Je blijft hem aankijken en je blijft hem aanvoelen in je hart. Vraag of hij wil opstaan.

Chantal: Egbert, wil je opstaan?

Egbert staat op.

Isaak: Nou, eerlijkheid en oprechtheid ... Egbert, mag ik mijn hand op jouw hart leggen?

Chantal herhaalt: Egbert, mag ik mijn hand op je hart leggen?

Egbert: Ja, dat mag, Chantal.

Isaak: Egbert, wil je alsjeblieft je hand op mijn hart leggen?

Chantal herhaalt: Egbert, wil je alsjeblieft je hand op mijn hart leggen?

Egbert legt zijn hand op haar hart.

Isaak: Is ze een beetje zenuwachtig?

Egbert: Nee, hoor.

Isaak: Oké, goed zo. Egbert, wat vind ik jou prachtig.

Chantal herhaalt: Egbert, wat vind ik jou prachtig.

Egbert: Bedankt.

Isaak: Dat laat je weer voelen in je hart en dan zeg je: "Egbert, mag ik nog een stukje dichterbij komen?"

Chantal gaat een stukje dichterbij.

Isaak: En je blijft bij je gevoel. Krijg je het al een beetje warm? Nee, nog niet? Dan stel je jezelf niet open, anders zou je het nu warm moeten krijgen. Nog dichterbij.

Chantal giechelt: Nog dichterbij?

Isaak: En dan kijk je Egbert aan en je zegt: “Egbert, je bent nu wel heel dicht op mijn aura.

Chantal herhaalt: Egbert, je bent nu wel heel dicht op mijn aura.

Egbert: Ja, dat weet ik.

Isaak: Geniet er maar van dan. En op het moment dat je zo dichtbij bent, dan krijg je het gevoel dat de energie van de ander trekt en automatisch zou je je hoofdje op zijn schouder willen leggen, omdat dan geef je jezelf over. Nee? Doe dan, leg je hoofdje op zijn schouder.

Chantal: Wat moet ik doen dan?

Chantal is wat ongemakkelijk met de situatie, maar ze legt haar hoofd op Egberts schouder.

Isaak: Geniet ervan dan en automatisch gaan jouw armen om hem heen en Egberts armen om jou heen en je geniet ervan.

Zo staan ze even samen in stilte.

Isaak: En je herstelt je weer en loopt weer terug naar je plek. Simpel, toch? Oefen! Het is niet zo moeilijk.

Chantal: Maar ik kan niet buiten zo maar tegen iemand zeggen: “Mag ik je even vasthouden?”

Isaak: Je kunt alles creëren wat je wilt, dus je moet weten wat je wilt en dan creëer je het. Maar je bent bang om intimiteit toe te laten in je bestaan.

Chantal: Ja.

Isaak: Dus dan ben je niet eerlijk en oprecht naar jezelf toe, omdat genieten betekent: werkelijk openstaan. Natuurlijk, lief kind, hoef je niet iedereen lastig te vallen in de stad, maar als je iemand naar je toe wilt trekken, moeten er geen blokkades zijn, dan moet er alleen maar een gevoel zijn van willen en

dan gaan we daar doorheen en niet over lachen of omheen draaien, maar gewoon daar doorheen. Dat is eerlijkheid en oprechtheid. Genieten, dan krijg je rust in je ziel.

We gaan een gebedje doen.

Mijn handen zijn nu gevouwen, omdat ik heel erg veel respect heb en ik heb de wereld, die de goddelijke wereld is zo erg lief. En ik heb jullie wereld die ook voor mij de goddelijke wereld is zo erg lief. Ik heb jullie allemaal bij elkaar gebracht om jullie in jullie werelden één te laten worden, met elkaar, zoals wij dat zijn. We zijn met elkaar één. Het Al is alles wat er is. Jij bent een stukje van het Al, dus lieve kinderen, leer alsjeblieft deze lessen toe te passen. Vandaag heb je alleen maar onderricht, maar onderricht jezelf elke dag om elke dag weer met het woord eerlijkheid en oprechtheid aan de slag te gaan. Confronteer jezelf met je blokkades, wees niet je blokkades. Durf te voelen, eerlijk en ook heerlijk zal het zijn als je gaat voelen. Je broeders zijn je nu misschien onbekend, maar het gaat niet om deze broeders, het gaat om de energie die je creëert tijdens deze bijeenkomst. En als je het hier kan, dan kan je het ook buiten in de wereld. Dan kun je mensen naar je toe trekken die jij in je hart naar je toe wilt trekken. Al is het maar een dag, geniet van dat moment. Lieve kinderen, zolang mijn naam Isaak is, zal de wijsheid die ik bezit jullie wijsheid kunnen worden, maar je moet het wel toepassen. Je moet niet bang zijn om menselijk te zijn. Ons instrument is menselijk, terwijl ze geestelijk eigenlijk al lang een bepaalde graad heeft, is ze nog steeds menselijk, omdat ze daarvoor kiest om menselijk te zijn. Ondanks energieverlies, ondanks geen persoonlijkheid, is ze nog steeds menselijk. Ondanks de absorptie van jullie energie, kan ze nog steeds geestelijk blijven in haar eigen hoedanigheid en kracht en kan ik nog steeds mijn instrument gebruiken zoals ik dat wil. En toch laat ik mijn kind genieten en ik wil dat mijn kind alles van het leven pakt zonder bang te zijn dat het niet mag, omdat als zij dat leert, kan zij jullie weer vertellen hoe ze het heeft gedaan menselijk gezien en dan kunnen wij het weer gebruiken, geestelijk gezien. Kom broeders, deze energie van jullie draag ik in mijn hart mee en ik stuur het weer terug naar jullie. Ik stuur jullie terug hetgeen wat jullie voor ons willen gaan betekenen. Hetgeen je bent, zal ook hetgeen zijn wat je wilt zijn. En hetgeen je morgen wilt zijn, is hetgeen je nu nog niet bent, maar morgen wel kunt zijn of straks. Mijn gebed is voor jullie. Ga heen zonder schaamte.

Wees een meester voor degenen die de masterclass nog niet hebben voltooid of hiermee nog niet in aanraking zijn gekomen. Vertel hen wat je hebt geleerd. Vertel hen hoe het ook anders kan. Gebruik het verslag van deze bijeenkomst als lesstof. Wil jij veranderen? Kun je veranderen. Schaam je niet om dat te doen, want ik kan je vertellen: het gevoel dat je net had van heerlijkheid, zal jouw leven dan zijn. Dag kinderen.

We bedanken en begroeten Isaak ter afscheid.

Annelies: Mag ik nog iets vragen? Ik had daarstraks een vraag of ik toch nog met je mocht knuffelen, omdat ik dat de vorige keer gemist heb of is het nu niet van toepassing.

Isaak: Ik wilde je net uitnodigen.

Paula: Je was te vlug.

Ze was inderdaad te vlug, ze krijgt haar omhelzing met Isaak en met deze knuffel besluiten we de tweede masterclass.

MASTERCLASS III

Isaak: Dames en heren, goedemiddag.

De groep groet Isaak.

Isaak: De masterclass. De fysieke mens heeft geleerd in de afgelopen tijden dat je vaak onecht door het leven moet gaan om jezelf echt weer te gaan vinden. De fysieke mens – en dan hebben we het niet over jullie – heeft vaak zichzelf onecht neergezet puur omdat hij bang was om zichzelf te erkennen. Jullie hebben besloten om de echtheid van jezelf te erkennen, toch?

De groep antwoord met een volmondig 'ja'.

Isaak: Maar wie van jullie heeft nog steeds moeite met zijn echtheid?

Een aantal reageert met 'ik', en Isaak wijst Egbert aan.

Isaak: Jij, leg uit.

Egbert: Ik ben het afgelopen weekend weer in mijn oude rol gevallen en dat was niet echt.

Isaak: En waarom val je iedere keer weer terug naar een onecht leven terwijl je eigenlijk besloten hebt om echt te worden?

Egbert: De verleiding was te groot.

Isaak: Welke verleiding?

Egbert: Van de dame die ineens weer voor mijn neus stond.

Isaak: De menselijke verleiding. Het Adam en Eva verhaal. De bekende appel. Wat zegt jou het verhaal van Adam en Eva met de bekende appel.

Egbert: Nou, Adam is verleid door Eva met die appel.

Isaak: En jij wordt verleid door lust. Lust is een bekendheid voor velen. Vele mensen gaan dus hun lust bevredigen. Dat mag, maar wel in alle oprechtheid en eerlijkheid. En op het moment dat jij met deze schone vrouw je lust aan het bevredigen bent, ben je dan oprecht?

Egbert: Nee, egoïstisch.

Isaak: Omdat op dat moment geef jij het fysieke alleen maar het fysieke. Het gevoel ben je nog niet bereid te geven en het gevoel ga je ook niet geven, omdat jij hebt daar geen gevoel voor. Maar de andere persoon is even onoprecht, omdat die persoon doet net alsof ze geen gevoel heeft, maar toch ... door het geven van haar lichaam, hoopt ze je te behouden. Dus twee onechte mensen creëren een situatie waar ze zichzelf verstrikt in laten geraken. Is dat hetgeen waar jij eigenlijk voor kiest? Of kies je liever voor vrijheid.

Egbert: Ik kies voor vrijheid, maar ik had het natuurlijk wel gemanipuleerd in mijn hoofd. Ik kan het niet als lust ervaren, daar heb ik een andere draai voor nodig.

Isaak: Leg uit.

Egbert: Toen ik haar weer ontmoette – toeval bestaat niet, precies 's nachts om drie uur stappen we alle twee uit de auto – was ik blij, want ja ... er staat een mooie, leuke vrouw voor je. Ik heb haar mee naar binnen genomen en mee naar boven. Maar dan ga je toch dat lustgevoel beredeneren, veranderen en verdraaien zodat het net lijkt alsof het echt is, maar later kom je erachter dat het niet zo is.

Isaak: Nou, mooi uitgelegd. Wie van jullie herkent zich hierin?

Elise: Dat verdraaien zeker, van vroeger, heel erg duidelijk! Als de waarheid mij niet beviel, ging ik het in mijn hoofd net zo lang verdraaien en nog meer verdraaien totdat ik dacht: nou, zo kan hij wel door de beugel. Zo maakte ik die 'waarheid' aannemelijk voor mezelf. Ik doe het nu niet meer, maar ik moet er wel alert op blijven, want ik deed het vroeger zo vaak.

Isaak: Wij nemen jou nu als voorbeeld, lieve heer, omdat op het moment dat jullie allebei even echt zouden zijn, dat jullie zouden zeggen: “Wij gaan alleen maar een nacht tegemoet en gevoel geef ik jou nooit en te nimmer. Ik wil alleen maar jou gebruiken als een voorwerp voor de lust te bevredigen”, als men dat open en eerlijk in het midden brengt, dan kan de andere persoon daar zijn portie uithalen. Maar als er in onduidelijkheid over gesproken wordt of men spreekt juist niet, dan gaat die andere persoon zich geven, maar hoopt jou op dat moment weer terug te winnen. Dus jullie spelen allemaal met de mens. Jij speelt en zij speelt met de mens. Dat is niet goed, omdat de mens behoort waardig behandeld te worden. En is dat waardig?

Egbert: Nee, beslist niet.

Isaak: Geef jezelf de vrijheid en kies voor liefde en niet voor lust! Ga even bij jezelf te rade waarom je zo bang bent, lieve heer, om de liefde toe te laten.

Egbert: Dat zal ik doen.

Isaak: Dat doen we nu. Vertel. Waarom bent u zo bang om de liefde toe te laten?

Egbert: Misschien om mezelf te beschermen, een beschermingsmechanisme?

Isaak: Maar toch wil je graag liefde, toch?

Egbert: Dat wel, ja. En op een gegeven moment denk ik dat ik het vind en dan is het weer iets anders.

Isaak: Liefde is iets wat men toelaat en creëert. Je creëert liefde en je laat liefde toe. Maar op dit moment creëer jij alleen maar lust en daardoor laat je geen liefde toe, omdat het wordt niet vervuld in jouw hart, het wordt alleen maar vervuld ergens anders.

Er wordt wat gegniffeld links en rechts.

Egbert met een lachje: Toe maar.

Nu wordt er voluit gelachen door de groep.

Isaak: Op het moment dat jij bij jezelf te rade gaat ... wil ik voor liefde gaan en jij kiest duidelijk voor het woord 'ja', dan moet je zorgen dat je iemand in je hart gaat toelaten en daardoor ga je ook over tot verovering. Verover het hart van de vrouw, zegt men altijd en het is niet zo moeilijk om een vrouw te veroveren. Je hoeft alleen maar je mannelijkheid, je charme en de romanticus in jezelf neer te zetten en dan gaat de vrouw zich aan je geven en jij hoeft alleen maar te ontvangen. Op het moment dat je zegt: "Ik wil werkelijk waar liefde", ga over tot verovering. En dan zeg je: "Ik kies voor dat moment. Ik zorg dat het moment een goed moment voor mij zal zijn en ik kies voor echtheid. Ik kies ervoor om met de mens om te gaan – van mens tot mens, van vrouw tot vrouw of partners – altijd met het woord echtheid." Niet met het woord lust, omdat als je alleen maar voor lust gaat en de andere persoon wil meer dan alleen maar lust, dan is men op dat moment eigenlijk aan het vernietigen en is men onecht bezig. Is dat duidelijk?

De groep antwoord instemmend.

Isaak: Als een heer naar een prostituee gaat, dan weet men op dat moment de verhoudingen goed te verstaan. De vrouw wordt betaald en de man krijgt zijn lust. Dat is duidelijk, daar is niets mis mee, maar men moet altijd duidelijk zijn. Draai nooit om de waarheid heen. Wees altijd de waarheid. Vele mensen blijven altijd achter met een groot vraagteken ... misschien ... of hij gaat invullen met gedachten. Nee, spreek direct en vraag om duidelijkheid. Hetzelfde met onze Elise. Vertel je verhaal.

Elise: We gingen twee weken terug met z'n allen uit in Rotterdam. We hebben lekker gegeten en gedanst en uiteindelijk bleven Chantal en ik over, de rest ging naar huis. Na enige omzwervingen ontmoetten we daar een man en die maakte heel veel werk van mij. Ik vond het allemaal wel grappig, wel leuk. Hij was 28 jaar, hij was heel mooi. Hij was aantrekkelijk, heel gespierd en zag er gewoon heel goed uit! We hadden leuke gesprekken, maar bovenal gaf hij mij heel veel aandacht, juist ook na deze avond. Hij bleef sms'en, hij bleef bellen: Ik wil je zien. Nee, ik wil je niet dan pas zien, ik wil je eerder zien, want ik houd het niet vol tot dan. Soms zette ik mijn mobieltje uit en stonden er zeven oproepen gemist terwijl hij maar een half uurtje uit stond.

De cursisten lachen vol verbazing.

Elise: Er kwam geen einde aan, maar eigenlijk vond ik het ook heel erg leuk! Het is natuurlijk ook iets wat ik altijd heb gehad, die aandacht van mannen vond ik altijd geweldig, daardoor werd ik waarheid, daardoor ging ik leven, dan had ik het gevoel dat ik er toe deed. Maar ja, dat was de 'oude' Elise van voor de transformatie, dus nu moest ik eigenlijk bewijzen aan mezelf, dat ik niet ging hiervoor en ik ben ook niet voor de bijl gegaan, alleen wel gekust en zo. Maar hij was leuk, hij zei precies de juiste dingen, deed precies de juiste dingen, dus de verleiding was zo groot! Toch kwam ik er uiteindelijk achter dat hij niets voor mij was en dat afscheid moest volgen. Maar ik vond het wel heel erg moeilijk om afscheid te nemen, want ik miste het daarna vreselijk. Ik schreef hem een keurige afscheidssms, maar hij aanvaardde die niet. Hij bleef me achtervolgen, sms'en en bellen en de volgende afscheidssms werkte ook weer niet. Nou ja, na vele telefoontjes en sms'jes vroeg hij me 's avonds laat toen ik al in bed lag in een telefoongesprek: "Wil je echt, heel echt, heel serieus dat ik je niet meer bel?" En daar heb ik 'ja' op gezegd en hij sloot af met de woorden: "Dan zal ik je verder met rust laten, liefje." Maar ik had het er wel heel moeilijk mee, ik heb er echt wel om gehuild, omdat het toch weer een soort afscheid is en die aandacht was natuurlijk toch heel vleierend en strelend en heerlijk om te ontvangen.

Elise: Sla ik iets over of heb ik het goed verteld?

Isaak: Maar op het moment dat jij had gekozen voor echtheid ...

Elise: Dat voelde wel heel goed, ja.

Isaak: Maar stel dat je dus met die heer een echte relatie wilde opbouwen, dan zou dat zuiver voelen, toch?

Elise: Ja.

Isaak: Op dat moment kun je jezelf daar dus eigenlijk volledig aan overgeven. Maar jij wist in jouw hart dat je niet voor een relatie wilde gaan. Dus voor wat?

Elise: Ja, dan zou het weer hetzelfde zijn, de oude valkuil, en dat wilde ik absoluut niet. Maar toen hij bij mij op de bank plofte, wist ik in een oogopslag: “Dit moet ik niet doen! Dit is never nooit een man voor mij”, en dat moment hield ik mezelf daarna steeds voor ogen. Dat was het moment, het moment dat het duidelijk werd voor mij en ik dacht: in die valkuil moet ik niet meer stappen, want dan ga ik het oude patroon weer in.

Isaak met een glimlach naar Egbert: Heb je het gehoord?

Egbert: Ja, dit is de tweede keer dat ik het hoor.

Isaak: Op het moment dat je voor een relatie gaat, ga je voor opbouw. Als je voor seks gaat, ga je alleen maar voor lust, maar dan moet er ook duidelijk zo gesproken worden: “Ik gebruik je vandaag voor seks en daarna mag je heengaan.” Op het moment dat twee mensen werkelijk waar in alle oprechtheid deze woorden menen en dus geen onechtheid erop gooien, dan hebben we daar geen moeite mee. Maar als twee mensen zichzelf neerzetten en één van die twee heeft hoop, dan krijg je toch vernietiging, omdat je gaat andere mensen daardoor beschadigen. En zolang wij, de Goddelijke wereld, bezig zijn tussen jullie allemaal, behoor je ook de regels te weten van de Goddelijke wereld en vernietiging is uit den boze. Vernietig nooit je broeders, omdat je broeders zijn evenveel waard als wij en jij, dus wees altijd eerlijk en oprecht naar je broeders toe. Spreek altijd duidelijke taal en draai niet om het verhaal heen. Wees het verhaal. Op het moment dat men vertelt hoe het is, kan de andere persoon eigenlijk daarmee in het reine komen. Als men het niet vertelt, kan de andere persoon daar niet mee in het reine komen. Daarom heeft ons instrument toch duidelijk een einde gemaakt aan de relatie met haar eigen partner, omdat ze duidelijk voelde dat de partner niet meer de partner is waar ons instrument haar leven mee wil delen, omdat het klaar is. Maar ons instrument zou ook hetzelfde kunnen doen als u, omdat de andere persoon zou zo weer meegaan in de wereld van ons instrument. Makkelijker zou het misschien zijn voor het proces voor de andere persoon om zich daarin te mengen, maar moeilijker zou het worden met het proces van loslaten. Dus altijd meteen duidelijk zijn. En natuurlijk op het moment dat iemand anders de plek inneemt van iemand anders, dan moet men op dat moment de andere persoon niet meer aan het lijntje houden.

Egbert: Ja, dat zijn mijn woorden, ik weet het, hoor.

Isaak: Nou, Chantal ...

We lachen omdat sommigen van ons al van de verhalen weten en de anderen kunnen aan Isaaks stem al horen dat er iets leuks in de lucht hangt.

Isaak: Vertel je belevenis.

Chantal: Alles? Dan heb ik wel een uurtje nodig, geloof ik.

Isaak: In 't kort.

Chantal: In 't kort, oké. Het begon bij mij op dezelfde avond als Elise toen ze haar beproeving met die man kreeg. Elise zei: "Moet je niet de masterclass in praktijk brengen", en toen zijn we dus naar het uitgaansplein gegaan en daar heb ik op straat aan een of andere heer gevraagd of ik hem mocht knuffelen. Dat heb ik gedaan en daarna zijn we gaan stappen en dansen en ik heb uiteindelijk ook met hem gezoend. Ik dacht dat ik daar goed aan deed, totdat de volgende dag Tresi kwam en zei dat ik niet echt bezig was en dat eigenlijk mijn les was begonnen. Op dat moment klapte ik dicht en wist ik niet meer wat echt of onecht was. Die week voelde ik me heel erg verward en wist ik ook eigenlijk niet zo goed hoe ik daar uit moest komen. De week daarop ging ik met Egbert op stap ... moet ik alles vertellen?

We lachen.

Isaak: Echtheid, hè?

Egbert: Hou je maar niet in, hoor.

Chantal: Sorry, Egbert. Ik ging met Egbert stappen, we hadden gedronken en weet ik wat al niet meer en op een gegeven moment dacht ik: ik wil dat Elise komt. Ik belde Elise en Elise had ook wel zin om te komen stappen, dus ze kwam. Maar Egbert had zijn massagesteentjes bij zich en voordat Elise kwam zei hij: "Zal ik je een massage geven?" Ik zei: "Waarom niet?" Van het een kwam het ander en we hebben gezoend. Op dat moment gingen

eigenlijk mijn ogen open, want voor mij was Egbert eigenlijk de man die niet zo was als al die andere mannen. Ik had bij hem echt een beeld van ‘hij is niet zo, niet alle mannen zijn zo’. Maar op het moment dat wij gingen zoenen, dacht ik: zelfs Egbert is zo. Als zelfs Egbert zo is, dan past dat gewoon niet bij mij. Toen kwam gelukkig Elise en zijn we daarna gaan stappen. Egbert ging weg, omdat hij zich daar niet prettig voelde en ik zei tegen Elise: “Laat me, ik wil hier alleen maar al die mannen ervaren. Ik wil alleen maar ervaren hoe ze zijn. Ik doe niets, ik wil alleen maar ervaren.” Ik heb echt met al die mannen daar gedanst, ik ging van hand tot hand, soms twee tegelijk en ze wilden allemaal hetzelfde, ze wilden allemaal zoenen en meer.

We schieten met z’n allen in de lach.

Chantal: Echt, er was geen uitzondering bij!

Elise: Nee, het was echt heel erg.

Chantal: We voelden alleen maar ‘harde pikkies’.

Elise: Alleen maar.

We schieten weer in de lach.

Chantal: Ja, eerlijkheid, toch? Het was echt zo en ik dacht: dit is echt niets voor mij, dat was heel duidelijk. Toen dacht ik: oké, dan ga ik het proberen met de vrouw en ik ga het echt doen, ik heb de afspraak al staan.

Elise: Ja, we zouden samen naar Gay Palace gaan.

Chantal: Ja, dat is in Rotterdam, daar heb je zo’n homo en lesbo tent en dat ga ik proberen. Maar goed, in de week die hier op volgde, ging Tresi mij negeren en ik wist bij mezelf hoe ik me moest voelen, dat ik me gewoon klote moest voelen, maar het voelde niet zo in mijn gevoel. Ik ging eerst verstandelijk denken en dacht: als ze dan niet met mij wil praten, dan niet, dan wacht ik wel tot ze wel weer met mij wil praten. Ik wist echt niet hoe ik me moest voelen en ik kwam ook niet bij mijn gevoel. Ik heb het geprobeerd

met meditatie en zo en dat werkte allemaal niet. Toen belde ze opeens op vrijdagavond en zei: “Je moet meedoen met de workshop. Ik zei: “Dat kan helemaal niet, want ik ga met Elise naar Gay Palace en ik wil daar mijn eerste ervaring opdoen.” Maar toch heb ik toen de workshop gedaan. Nou, het lukte de eerste dag helemaal niet, tot het moment dat ik erachter kwam dat ik wel op vrouwen val. Dus ja, ik val op vrouwen, daar ben ik achtergekomen.

De andere cursisten lachen en geven Chantal een applaus.

Isaak: En ons instrument heeft zich daarvoor geleend.

We lachen.

Chantal: Ja, daar heeft ze heel veel moeite voor moeten doen.

Isaak: Ze is zo koppig, dus ons instrument heeft toestemming gevraagd aan haar eigen partner of ze Chantal even mocht zoenen. Nou, mooie belevenis?

Chantal: Ja, hele mooie belevenis. Ik ben er uit, dus ik ga ermee verder. De volgende afspraak bij Gay Palace staat al.

Isaak: Soms moet men juist geconfronteerd worden met de blokkades die men heeft en duidelijk had je een sterke blokkade. Ontkenning, ontkenning, ontkenning. Jouw gevoel was absoluut niet voor een man, maar toch heb jij je zo gedragen alsof het wel zo was.

Chantal: Ja.

Isaak: Dus je ging jezelf eigenlijk ontkennen. Je ging eigenlijk onecht zijn door niet er voor uit te komen dat jouw gevoel voor vrouwen is. Ons instrument heeft het altijd tegen je gezegd, dus weten wist ze wel, maar het ontkennen was groter dan haar weten. Natuurlijk hebben we ons instrument niet voor niks ter wereld gebracht en zij heft graag de blokkades op en zeker met vrienden, want op het moment dat ze met vrienden omgaat, moeten die vrienden wel echt zijn. Ze kan niet met onechte mensen door het leven gaan, omdat op dat moment zou ze zichzelf niet echt gaan voelen door jullie onechtheid, omdat wat je bent, straalt je uit en dat voelt ze.

Chantal: Ja, ik ben ook heel blij dat ze dat gedaan heeft.

Isaak: Mooi.

Chantal: Het betekent dat ik weer verder kan en het geeft opluchting.

Isaak: Mooi. Maar ons instrument mocht het niet doen zonder toestemming van haar eigen partner, dus eerst toestemming gevraagd, toestemming gekregen en na afloop even gebeld dat het gebeurd was.

We lachen.

Isaak: Wie heeft er in de afgelopen tijd iets meegemaakt van confrontatie met je eigen echtheid?

Marie-José: Ja, ik met mijn man. Hij zei dat hij een uitnodiging had gekregen om naar Brazilië te gaan. Hij houdt van schelpen en hij zou daarheen gaan om schelpen te zoeken en ik vroeg mij af: zal ik hem laten gaan of niet? Ik had er geen goed gevoel bij en dacht: zal ik nou niet eens gewoon eerlijk zeggen dat ik het eigenlijk helemaal geen goed idee vind. Hij gaat al genoeg weg, dus ik ben de komende tijd al veel alleen. Ik heb gezegd dat ik het absoluut niet leuk vond als hij in december naar Brazilië zou gaan met al die mensen en tot mijn verbazing zei hij dat hij het prima vond, dat hij heel veel van me hield en dat hij inderdaad al heel vaak weg zou zijn. Ik had er dus helemaal niet zo tegenop hoeven zien en als ik niet eerlijk was geweest, was hij waarschijnlijk gewoon gegaan. Ik heb me dus dit keer niet groot gehouden. Ik heb er best moeite mee om alleen te zijn en zeker als hij naar zo'n verre kust gaat. Hij heeft al eerder een relatie op die manier verpest. Ik zie hem daar eigenlijk niet voor aan in onze combinatie, maar ik geloof niet dat ik de kat op het spek moet binden. Nou ja, als hij daar alleen is, hij ziet er best goed uit en het is toch Brazilië ...

We lachen, inclusief Marie-José zelf.

Marie-jose: Maar voor mij was het best moeilijk om te zeggen dat ik het niet leuk vond als hij zou gaan.

Isaak: Maar u heeft het wel gezegd?

Marie-jose: Ja.

Isaak: En het resultaat?

Marie-José: Nou, hij gaat niet omdat hij van me houdt en daar was ik toch eigenlijk wel heel gelukkig mee.

Isaak: De basis van echtheid is hetgeen je bent op dat moment altijd vertegenwoordigen, dus ook altijd openhartig spreken. Op het moment dat je het onderdrukt, onderdruk je je emoties, je gevoelswereld en dan vernietig jij jezelf op de lange duur. Als je als fysiek mens echt wilt zijn, is het heel erg belangrijk, lieve mensen, dat je altijd vanaf je echtheid spreekt. Hoe de andere persoon op je gaat reageren, dat zie je dan, maar je moet wel altijd spreken in alle oprechtheid en eerlijkheid, omdat op het moment dat je gaat invullen voor de ander, ga je eigenlijk in gedachten zitten, omdat je kunt niet vooraf weten hoe de andere persoon zich gaat gedragen of zich gaat openstellen voor je verhaal. Dus, lieve mensen, probeer altijd vanaf je echte basis van je wezen te spreken en elke emotie kan weer veranderen tot een andere emotie. Ga mee met die emotie, maar vertegenwoordig hem wel. Als jij als persoon zegt: “Ik leg je dit op”, en de persoon zegt: “Daar kies ik niet voor”, is dat zijn keuze. Maar op het moment dat je zegt: “Ik leg je niets op, ik vertel alleen maar zoals ik mij hierin voel of zoals ik mij wil gedragen bij jou, maar misschien niet kan gedragen door een reactie die jij mij geeft”, op dat moment kunnen jullie daar uitkomen. Je kunt er altijd uitkomen maar twee mensen moeten wel altijd oprecht met elkaar omgaan. Dat is de basis van goede relaties voor elk mens hier ter aarde.

Nou, Marcel?

Marcel: Ja, ik heb de afgelopen weken wel veel conflicten gehad met mijn vriendin en ik weet niet zo goed of ik het nou wel goed of niet goed doe. Ik loop een beetje weg van de emoties. Ik kan ze ook niet goed plaatsen, omdat ik niet helder kan denken of niet weet wat ik moet zeggen en of ik nou wel de goede dingen zeg. Het was een verwarrende maand, zeg maar.

Isaak: Nou, nou, nou, nou, nou, dat is ook de bedoeling van de masterclass om in de praktijk de ervaringen die je hier opgedragen krijgt ook daar te vertegenwoordigen en goede cijfers te halen hopelijk, hè Elise? Het was net op het randje ...

Elise met een lach: Ja, het was net op het randje.

We lachen.

Elise: Net geslaagd, met de hakken over de sloot.

Isaak: Komt ook wel door ons instrument.

Elise: Ja.

Isaak: Ze hield je wel even goed in de gaten.

Elise: Ja, ze verloor me niet uit het oog. Maar toch goed dat ik – nadat ze haar afkeuring had gegeven over die man – toch besloot het zelf te willen doen, ik wilde het zelf onderzoeken. Ik kan wel altijd op haar woord afgaan en ik weet dat die heel veel waard is, maar ik wilde het zelf ervaren en beleven, dus ik ben toch wel blij dat ik ermee door ben gegaan en het ging net goed.

Isaak: Nou, Marcel, vertel over je verwarrende maand. Welke emoties ben je tegengekomen of welke strubbelingen moet je gaan erkennen, Marcel.

Marcel: Dat ik niet altijd iemand kan helpen, dat ik er niet altijd kan zijn voor iemand, ook al zou ik dat willen. Ik denk dat dat wel het belangrijkste is eigenlijk.

Isaak: En waarom de conflicten dan?

Marcel: Ik wil dat heel graag, maar zoals ik me soms voel, lukt het me gewoon niet en dat probeer ik dan te negeren, want ik wil er toch wel zijn voor mijn vriendin.

Isaak: Maar je vriendin, wil zij geholpen worden door jou?

Marcel: Als ik heel eerlijk ben ... ik denk het niet, nee.

Isaak: Waarom de moeite dan?

Marcel: Omdat ik heel veel van haar houd.

Isaak: Ja kind, maar iemand moet ook geholpen willen worden, hè? Wij kunnen wel lessen komen geven, maar als de mens niet de lessen wil aanvaarden, kunnen we lessen blijven geven, maar komen we altijd weer terug op hetzelfde punt. Lieve Marcel, het is belangrijk dat jij vanaf je eigen essentie te werk gaat en het is belangrijk dat je dus jouw eigen leven leidt, zoals jouw eigen gevoelswereld dat wil. Maar op het moment dat jij iemand anders leven wil gaan leiden, ga jij over tot verplaatsing van je eigen gevoelswereld naar de andere wereld en dat is niet hetgeen jij verantwoordelijk voor bent. Je bent verantwoordelijk voor je eigen gevoelswereld en die andere persoon is verantwoordelijk voor haar eigen gevoelswereld. Samen kunnen jullie op dat moment in alle oprechtheid en eerlijkheid proberen een goede relatie neer te zetten die jullie 'jullie tweeën' noemen. Maar op het moment dat jij iemand wil helpen en die wil niet geholpen worden, kost het ook heel veel energie om jullie relatie goed te behouden. Begrijp je wat we bedoelen?

Marcel: Ja, ik begrijp het.

Isaak: Waarom wil je haar zo graag helpen?

Marcel: Omdat ze er ook altijd voor mij is en omdat ik het niet aan kan zien dat ze zo loopt te strubbelen met zichzelf.

Isaak: Welke emotionele problemen heeft uw vriendin dan?

Marcel: Jaloezie en mensen willen 'pleasen' ook.

Isaak: En hoe zou jij dan die jaloezie bij haar weg willen halen?

Marcel: Ik bevestig haar genoeg.

Isaak: Dat gaat niet, kind. Iemand kan alleen zijn eigen jaloezie bij zichzelf weghalen door het woord vertrouwen en door eigenwaarde te hebben en zichzelf zodanig compleet te voelen dat er geen plaats meer is voor jaloezie. Als men jaloezie heeft naar een partner toe, komt dat voort uit angst voor verlies. Maar het komt ook voort uit dat men niet zichzelf zodanig zeker voelt dat de partner jou eigenlijk de beste partner vindt die er is, dat de partner misschien een ander persoon aardiger en leuker of aangenamer gaat vinden dan jij zelf. De basis van jaloezie komt echt voort uit angst voor verliezen. Maar ja, het kind hoort eigenlijk die angst te overwinnen door te vertrouwen; zelfvertrouwen, maar ook te vertrouwen dat jij niet zodanig in elkaar steekt dat je haar zou verlaten voor derden, toch?

Marcel: Nee, nee.

Isaak: Maar ja, lief kind, het kost veel energie om iemand daar steeds weer uit te halen, dan kun je beter iemand erin laten en dat de persoon zichzelf eruit gaat halen. Begrijp je?

Marcel: Ja, krijg ik nu een gemakkelijke maand?

We lachen.

Isaak met een glimlach: Nee.

We lachen.

Isaak: Hoe communiceren jullie, Marcel?

Marcel: Ik denk in onze emotie?

Isaak: Leg uit. Jullie moeten alles uitleggen hier, anders komt er geen goed boek.

We lachen.

Isaak: Hoe communiceren jullie? Jij praat met je vriendin en je wilt haar iets duidelijk maken. Hoe doe je dat?

Marcel: Dat doe ik soms of misschien best vaak iets te bot en te direct, dat ik haar dingen op wil leggen, zeg maar.

Isaak: Oké, fout! En hoe communiceert zij?

Marcel: Zij reageert daar heel defensief op.

Isaak: En dan krijg je?

Marcel: Ruzie.

Isaak: Haaaa, dan zal ik je vertellen hoe je het beste kunt communiceren. Je legt het weer. Je vertelt het zoals het is. Je probeert niet te overtuigen, het is meer een mededeling, je legt het weer en de andere persoon bekijkt hetgeen je hebt weerlegd en gaat daarop reageren en jij blijft bij je standpunt. Je gaat niet over tot overtuiging, je gaat over tot mededeling. Een klein voorbeeld. Je komt thuis en je ruikt naar een andere vrouw, niet zo prettig voor je partner. Jij vertelt het verhaal zoals het is. Zoals het is, niet in verdediging, maar zoals het werkelijk is. Dus als jij naar een vrouw ruikt en je hebt daar alleen fysiek contact mee gehad en dat je daardoor door een omarming naar een vrouw ruikt, dan leg je dat weer. Maar stel dat jij iets hebt gedaan met een vrouw, leg je dat ook weer. Die persoon kan op dat moment daarnaar gaan kijken. Het kan zijn dat de persoon in eerste instantie boos wordt, laat die boosheid dan even door de persoon heengaan. Wees niet bang als iemand boos is, zie het alleen maar als een emotie. Op dat moment gaat men over tot communicatie. Jij zegt wat jij wilt zeggen en die andere persoon wat zij wil zeggen en samen kom je dus in het reine met dat verhaal. En nu komt ie ... in het reine komen met het verhaal betekent: weg verhaal! Het betekent niet dat we er drie weken later weer over beginnen. Het betekent: we hebben een impasse gehad, een dispuut gehad en die hebben we overleefd. Maar mensen gaan calculeren. Ze tellen eigenlijk al hun impasses op en dan wordt het een hele grote wereld opeens en dan is er haast geen plek meer voor nieuwe zaken in die wereld, omdat dan gaat die wereld eigenlijk over tot vernietiging. De relatie gaat er dan onder lijden en lijden en dan is het niet meer een

liefdesrelatie maar een lijdensrelatie. Nou, simpel, toch? Daar zal je een gemakkelijke maand door krijgen.

We lachen.

Isaak: Overtuig niet de partner van je goedheid. Wees je goedheid. Wees je goedheid. Ons instrument heeft een nieuwe relatie en vanaf de eerste ontmoeting is ze vol in de relatie. Dat betekent: ze legt alles weer. Waar of niet, Chantal?

Chantal: Absoluut.

Isaak: Waar of niet, Elise?

Elise: Ja, zeker.

Isaak: Dat betekent dat de persoon soms hoofdschuddend denkt: hoe kom ik hier uit? Praten, praten, praten en door communiceren – wat die persoon goed kan – is die impasse van een half uur of een minuut opeens over en gaan ze weer over naar het volgende stap en dan bouw je een goede relatie op, doordat je meteen alles uitwerkt wat je dwarszit en waar je dus eigenlijk mee in het reine wilt komen en dat je het niet gaat behouden tot een poos verder, want dan wil je nu alleen maar credit. Je bent alleen maar credit aan het opsparen. Maar ik kan je vertellen: op het moment dat je een hele lange tijd daarna gaat beginnen waar je nu aan zou beginnen, zit je heel gauw in de debet, want doordat je nu begint met niets kun je dus weten waaraan je begint. En dan kun je jezelf heel veel verdriet besparen. Wees altijd duidelijk vanaf dag één, vanaf de eerste ontmoeting. Altijd. Begrijpen jullie dat?

De groep laat een instemmend geluid horen.

Isaak: Het is prettiger voor beide mensen, maar wel ingewikkelder. Maar ja, dan hebben we tenminste iets te doen, toch?

We lachen.

Isaak: Leg het weer, altijd. Over de gedachten praat je en de daden verricht je. In het begin denken mensen: ach ja, het komt allemaal wel. Laat hij of zij eerst smoorverliefd op mij zijn, dan heb ik zoveel credit, dan kan ik hier eigenlijk tegenaan gaan vechten, dan ga ik de persoon proberen te veranderen en naar mijn hand maken. Fout! Nooit iemand naar je hand maken. Laat die persoon zijn zoals hij is en kijk of jullie bij elkaar passen.

Nou, hoe gaat uw scheiding, prachtige mevrouw.

Marian: Goed. Ja, goede vrienden, zeg maar, dat wilde ik ook.

Isaak: Is het duidelijk allemaal?

Marian: Het is voor mij allemaal duidelijk, maar het is wel moeilijk voor mij om er mee om te gaan.

Isaak: Leg uit.

Marian: We hebben afgelopen vrijdag een familiebijeenkomst gehad en daar was een bekende helderziende en met hem hebben we zo eens per half jaar een gezellige avond en dan doet hij allerlei voorspellingen over onze levens en het klopt ook altijd. Vorig jaar juni heeft hij al gezegd dat Jan niet bang hoefde te zijn dat hij geen partner voor het leven zou hebben en hij zei tegen mij dat ik beter iemand was voor latrelatie, terwijl wij op dat moment samenwoonden. Dat vond ik toen heel moeilijk, de relatie verliep ook niet goed en gaande naar september werd het eigenlijk steeds slechter, zodat ik december dacht: we moeten hiermee stoppen. Het werd alsmaar slechter. Nu hebben we afgelopen vrijdag weer zo'n bijeenkomst gehad. We zijn dus uit elkaar, maar Jan vond het wel leuk om ook te komen op die bijeenkomst en we zijn er samen naartoe gegaan en eigenlijk onder het motto – wat ik ook altijd graag wilde – goede vrienden blijven, voor elkaar iets kunnen betekenen, elkaar helpen en zo en dat is het. Afgelopen vrijdag zei hij dus nog eens een keer tegen Jan dat hij een zekere Marloes zou ontmoeten en op haar zou hij ook heel erg verliefd worden. Nou, dat kneep mij best wel een beetje, want het is wel een poos mijn partner geweest, dus ik vond het wel een beetje rot voor mijzelf. Later zei hij over mij dat ik niet de persoon was voor een vaste relatie of een levenspartner naast mij voor dag en nacht en dat

vond ik ook een beetje rot voor mijzelf. Dat maakte het gewoon heel moeilijk. Ik snap het wel omdat ik ook heel veel mensen in de praktijk mag genezen en ook meer ruimte moet hebben voor mezelf, anders lukt dit niet, want ik weet dat Jan een blokkade was voor mij. Zo voelde dat ook, heel veel negativiteit over mij heen, ook 's nachts kon ik niet goed slapen en dat is nu een heel stuk beter. Dat is weer een opluchting. Ik snap het allemaal wel en ik kan er toch ook wel redelijk mee omgaan. Mijn opa kwam ook de dag erna door als een soort troost dat hij er toch echt als mijn goede gids was en dat sterkte me ook wel. Dus het klopt wel, maar als ik het heel oppervlakkig bekijk, vind ik het gewoon lullig voor mezelf.

Isaak: Ach kind, trek je daar niets van aan, omdat je moet je nooit en te nimmer laten beïnvloeden, want elk mens maakt zijn eigen wereld, dus jij kunt ook een nieuwe wereld maken met een ander mens onder een dak.

Marian: Ja.

Isaak: Nou, dus je komt niet verrot uit. Je komt er goed uit. Waarom? Omdat je kiest nu voor vrijheid, toch?

Marian: Ja.

Isaak: Om eerst jezelf te worden, goed in je kracht te komen staan, in je energie en dan jezelf weer te geven aan iemand anders, omdat kind, je bent niet gemaakt om alleen te blijven.

Marian: Ik heb ook wel veel goede mensen om mij heen, zo kun je het ook bekijken.

Isaak: Maar je bent niet gemaakt om alleen te blijven. Bepaalde mensen zijn niet gemaakt om alleen te blijven, die hebben een partner, een levensgezel nodig, hè Christine?

We lachen.

Christine: Ik moet er misschien wat meer energie achterzetten.

Isaak: Je hebt tenminste je haar geverfd.

Christine: Dat is waar.

Isaak: Het staat je goed.

Christine: Dank je wel.

Isaak: Het is belangrijk dat de mens altijd zijn emoties goed bestudeert en duidelijk zit je nog in de rouw en als je in de rouw bent, ben je nog niet vrij van de energie van die persoon, dat betekent dat het nog zeer doet op het moment dat de persoon zich eigenlijk al weer aan een ander persoon gaat geven, omdat dan krijg je jaloezie. Dat is een menselijkheid, daar hoeft je niet bang voor te zijn. Jaloezie – wat ik net vertelde aan Marcel – heeft te maken met angst. Je bent bang op dat moment om iemand voorgoed kwijt te zijn. Dat geeft niet, het gaat wel over. Op het moment dat jouw hart genezen is, is die jaloezie ook niet meer aanwezig, dan gun je haast de wereld voor die ander. Daarom heeft de ex-partner van ons instrument zo veel last van zijn emoties, omdat hij zijn emoties niet wil erkennen en ook de angst niet wil zien, de angst voor verlies en dan komen er heel veel frustraties en boosheid. Die frustraties en boosheid uit hij op het interieur of desnoods op de mensen. Niet omdat de partner een slecht mens is, integendeel, maar juist omdat hij niet om kan gaan met zijn emoties, komen er heel veel explosies. Macht, een mens wil graag de macht hebben. De mens wil de macht hebben over de situatie, maar voelt zich onmachtig. Natuurlijk geven wij aan ons instrument ook de signalen van: oppassen. Het is ook heel belangrijk dat er nu eerst eigenlijk opgeruimd gaat worden, de gevoelswereld bij die persoon moet opgeruimd worden. Als zijn gevoelswereld is opgeruimd, hoeft ons instrument ook niet meer op te passen. Anders wel, omdat wij weten – en het is belangrijk dat ons instrument dat ook weet – dat hij nog steeds geweld kan gaan plegen aan het gezin door het onmachtige gevoel dat hij verkrijgt doordat hij geen macht heeft. Het instrument is nog steeds zijn hart, dat wil hij niet erkennen, dat gaat hij ook niet erkennen op dit moment, omdat boosheid is wat hij nu voelt. Daar houdt hij zich nu aan vast en daar teert hij op, tot die boosheid weggaat, dan komt het gevoel weer omhoog en komt het gemis. Dan pas begint hij te verwerken. Maar ons instrument heeft het eigenlijk al verwerkt doordat ze vanaf dag één is overgegaan tot verwerken:

tranen, vertellen en de gevoelens erkennen, de angst, de twijfels en natuurlijk ook door de andere energie die dus een toevoeging is om het nog gemakkelijker te maken. Daarom, lieve Egbert, houd hem uit de buurt van ons instrument.

Egbert: Ik zal mijn best doen.

Isaak: We zouden het vreselijk vinden als deze heer ons instrument iets aandoet en dat ligt ook in zijn macht.

Egbert: Ik zal proberen hem positief te stimuleren.

Isaak: Om een leven op te bouwen. Op het moment dat hij een leven heeft, heeft hij weer iets om voor te leven en op dit moment heeft hij niets om voor te leven. Hij voelt zich letterlijk in de steek gelaten en al zijn investeringen die hij voor zichzelf ziet als investeringen, zijn dus op nihil uitgekomen. Maar het is zijn eigen fout, omdat ons instrument vroeg maar om één ding, en dat was?

Elise: Liefde.

Isaak: Gevoel. Laat je gevoel zien. Had deze heer dat gedaan, dan was er nu geen ruimte geweest voor die Wybe en dan was er nog steeds ruimte geweest voor Sergio. Maar ja, laten we zeggen, doordat Sergio zo heeft gereageerd krijgt Wybe tenminste ons instrument. Nou, dat mag je dan ook nog eventjes goed in je oren knopen, Chantal.

Chantal: Ik heb er geen last van, maar ik vind het moeilijk haar schoonouders te accepteren.

Isaak: Ben je bevriend met ons instrument?

Chantal: Ja.

Isaak: Vriendschap laat elkaar wezen, in elke beslissing van zijn.

Chantal: Dus ik moet lekker mee gaan doen.

Isaak: Dat zeggen wij niet, maar accepteer de keuzes van ons instrument, omdat het zijn niet jouw keuzes.

Chantal: Nee.

Isaak: En dat betekent: je hoeft er niet blij mee te zijn, maar je moet altijd vriendschap zien als respect voor elkaars keuzes, dus wil je thuisblijven, blijf maar thuis, maar laat ons instrument haar eigen levenspad volgen zoals zij daarvoor kiest.

Chantal zachtjes: Ja.

Isaak: Dank u. Nou, dan hebben we dat ook even uit de lucht gehaald. We worden toch gek van dat kind.

We lachen.

Chantal: Ach, dat houdt het spannend, toch?

Isaak: Wat heb jij dan geleerd, lieve vrouw, met het woord loslaten? Hoe kun je het beste met deze situatie omgaan, met jouw ex-partner?

Marian: Nou, ik herinner me altijd wel daar waar het mis ging en dat wat allemaal ontbrak, dus dan is het helemaal niet zinvol om ergens spijt van te hebben. Dit is gewoon ook mijn eigen keuze geweest. Het is ook een belangrijke keuze geweest en ik sta ook helemaal achter die keuze, maar wat ik noemde was eigenlijk net een vervelend moment, een confrontatie bij iemand anders. Dat is in je gedachten op dat moment een beetje vervelend, maar ik sta nog wel steeds helemaal achter mijn keuze. Dit is gewoon goed, dit is beter.

Isaak: En hoe kun je iemand het snelst verwerken?

Marian: Ik heb me op mijn werk gestort.

Isaak: Geen contact.

Vervolgens kijkt Isaak naar Egbert en we schieten in de lach.

Egbert: Ik heb me ook op mijn werk gestort.

Isaak: Geen contact, omdat op het moment dat je contact blijft houden en één persoon is nog niet genezen, dan blijft het zeer doen, omdat de hoop herrijst steeds weer. Manipulatie komt iedere keer weer om de hoek kijken, omdat men wil eigenlijk behouden en dan ben je weer onecht bezig. Dus op het moment dat men geen contact heeft, gaan de energieën uit elkaar groeien; jouw energie en andermans energie. Dat betekent: die energie kan weer helen, dus jij kan weer helen. Maar op het moment dat die energie iedere keer weer in jouw wereld komt, dan heel je niet, dan blijft het iedere keer weer zeer doen op je hart. Laat je hart eerst helen en op het moment dat je volkomen genezen bent en volkomen geaccepteerd hebt dat de beslissing de juiste was en dat het lichamelijk en geestelijk volkomen over is, dan kun je pas verder met je eigen bestaan en dan zou je die andere persoon misschien weer kunnen ontmoeten in jouw bestaan, maar dan is het anders. Dan krijg je het verhaal van mensen die zeggen: “Goh, ik weet niet wat ik in hem of haar zag.” Geen contact is het beste. Dus op het moment dat iemand zegt: “We gaan als vrienden uit elkaar”, dan moeten alle twee dezelfde gevoelswereld bezitten, vriendschappelijke gevoelswereld, geen persoonlijke gevoelens meer van liefde. Elise en Egbert, jullie hebben ooit in zo’n situatie gezeten.

Elise: Ja.

Isaak: We gaan als vrienden uit elkaar, toch? Elise wist dat het voor haar klaar en over was en jij speelde een spelletje.

Egbert: Nee, voor mij was het niet over.

Isaak: Nee, maar je deed net alsof. Jaren later kwam het toch weer op je bordje terug.

Egbert: Ja.

Isaak: Was je duidelijk geweest: “Lieve Elise, nee, nee, nee, mijn hart doet nog veel te veel zeer en ik heb nog veel te veel liefde voor je en hoop dat het ooit weer goed komt en dat je me toch aardig en leuk vindt. Misschien heb je even de tijd nodig om jezelf te worden en na die tijd ga je me zo erg missen en zijn we weer een happy family.”, dan had Elise kunnen zeggen: “Nee, daar kies ik niet voor.” Dan had Elise anders op jou kunnen reageren, toch?

Elise: Hmhm, jazeke.

Isaak: Dus ... echtheid brengt eigenlijk ook weer echtheid. Onechtheid brengt eigenlijk altijd situaties van conflicten. Dus leer er iets van, lieve heer. Duidelijk?

Geen contact, dat is moeilijk, hè?

Marian: Ja.

Isaak: Is zeker moeilijk, maar dan pas kun je genezen. Kunnen jullie dat bevatten?

De groep laat een volmondig ‘ja’ horen.

Isaak: Iedereen mee eens?

Marianne: Bij mij is het eigenlijk andersom, dan wil ik diegene niet meer zien, omdat ik er niet meer tegen kan.

Isaak: Ja.

Marianne: Dus het is eigenlijk meer voorwaarde, bijna.

Isaak: Het is ook het beste om op dat moment geen contact te hebben. Ons instrument – en ik spreek over ons instrument, omdat zij ook deelneemt aan de masterclass, al is het dan via deze manier – weet gewoon dat op het moment dat ze steeds in zijn energie terecht gaat komen, dat ze iedere keer weer het vraagteken gaat zien of het goed is geweest ja of nee ... heb ik er juist aan gedaan. Want stel dat deze persoon nu juist wel gevoel gaat laten

zien – en ons instrument wilde alleen maar gevoel – en opeens gaat die persoon dat wel laten zien, dan kan het zijn dat het manipulatie is en dan kan ons instrument daarin weer meegevoerd worden en gaat het weer wankelen en gaat het iedere keer weer in een soort vicieuze cirkel. Wat wij zo vaak zien als stelletjes uit elkaar gaan, is dat ze in een vicieuze cirkel gaan zitten en het kan jaren achter elkaar duren tot op een gegeven moment toch die definitieve breuk komt en dan gaan ze meestal over tot woede en is er geen contact. Dus je kunt beter vanaf het moment dat je zegt: “Het is over”, meteen ook zeggen: “Het is over. Ga jij die weg op, ik ga die weg op.” Waarom vind je dat zo moeilijk om te doen, lieve vrouw?

Marian: Nou, ik dacht eigenlijk dat ik dat zo’n beetje gedaan had.

Isaak: Oké, dus als vrienden uit elkaar. Heeft u er nog contact mee?

Marian: Ja, op deze manier, gewoon als vriend, maar ik zie helemaal niets in een relatie en hij ook niet, dus dat hebben we wel afgesloten sinds december al.

Isaak: Nou, maar jullie zijn nog steeds gek op elkaar.

Marian: Nee, echt niet.

Isaak: Hij ook niet?

Marian: Nee. Wel dan?

We lachen.

Marian: Volgens mij nooit geweest, denk ik. Ik had meer het gevoel dat hij mij leuk vond om iemand te hebben, dat gevoel heb ik wel sterk gehad.

Isaak: Gek op elkaar zijn. Wat is de definitie voor jou van ‘gek op elkaar zijn’?

Marian: Dat je van elkaar houdt.

Isaak: Nee, dan zeggen we: “We houden van elkaar.” Wat is de definitie voor jullie van ‘gek op elkaar zijn’?

Een aantal mensen roept ‘verliefd zijn’.

Isaak: Nee.

Egbert: Je lekker bij elkaar voelen? Je vindt elkaar leuk.

Isaak: Gek van elkaar zijn ...

Paula: Elkaar altijd willen zien of zo?

Isaak: Ik word gek van jou ...

We lachen.

Isaak: Gek op elkaar zijn, dus ik word gek van jou. Ik ben gek op jou, maar ik word ook gek van jou. Die twee woorden mag je even goed in je hoofd zetten, dus trekken en duwen, trekken en duwen, trekken en duwen, het zijn jaren in de tijd geweest, toch?

Marian: Ja.

Isaak: En denk je door een woordspeling van ‘het is over’, dat het meteen over is? De manipulatie van de mens is groot. De mens kan zichzelf letterlijk gek maken doordat hij gelooft in zijn eigen waarheid die hij heeft gecreëerd. Wij hebben deze heer gesproken, toch?

Marian: Ja.

Isaak: Dus we weten waar we het over hebben.

Marian: Ja, dat is zo.

Isaak: Dus zeggen tegen elkaar: “Het is beter om uit elkaar te gaan”, wil nog niet zeggen dat het onderbewustzijn het daar volkomen mee eens is. Maar de

mens manipuleert zich graag, dus heel vaak zegt men: “Ik houd er niet meer van”, en men is daarvan overtuigd tot je op een gegeven moment de persoon ziet met iemand anders, dan komt het gevoel weer omhoog ‘o, het doet wel zeer, maar ik houd er niet meer van’. Waarom heb je dan nog zeer?

Marian: Ik denk dat dat menselijk is.

Isaak: Duidelijke taal spreken, wil nog niet zeggen dat het in je onderbewustzijn of binnenin ook wel duidelijk voor je is, omdat het verstand en het gevoel zijn twee, die kunnen vaak volkomen in conflict raken met elkaar. Het verstand zegt dit en het gevoel zegt dat, maar het verstand is zo sterk dat het gevoel bijna gelooft dat het verstand gelijk heeft, tot op een gegeven moment het verstand opzij wordt gezet, dan komt het gevoel weer omhoog en komt de echtheid. We zijn blij dat jullie tussen aanhalingstekens vrienden van elkaar zijn, maar het zou het beste zijn om gewoon geen contact te hebben en natuurlijk had u geen zeer gehad over het verhaal wat u net heeft verteld als u volkomen klaar was met die persoon, dan zou het je niets doen. Het zou hetzelfde zijn als Chantal zou zeggen: “Ik heb vandaag iemand ontmoet”, dat zou voor jou hetzelfde zijn. Begrijp je dat?

Marian: Hmhm.

Isaak: Mee eens?

Marian na een tijdje: Jawel.

Elise: Dat komt er aarzelend uit.

Isaak: Waar zou je nog meer uitleg op willen hebben?

Marian: Nou, het is niet zozeer over deze relatie, maar ik ben de hele maand bezig geweest om het huiswerk te doen van de vorige keer en het hart te openen voor iemand, maar ik heb helemaal niemand gevonden, dus ...

We lachen, inclusief Marian.

Isaak met een glimlach: Ach, volgende maand beter dan.

Marian: En ook geen vriendin die ik een omarming of zo kon geven. Ik dacht net dat ik niet aan het huiswerk had voldaan tot ik zondag met het paard voor de koets ging rijden en ik reed met een paard dat een beetje opstandig was. Ik had al een hele poos niet gereden, dus ik dacht als hij voor dat koetsje moet terwijl er zoveel onvrede is in het paard, is dat wel moeilijk. Toen ben ik voor het paard gaan staan en heb hem in de ogen gekeken, mijn hart geopend voor hem en een gevoel van rust naar hem toe gebracht en dat we samen zouden gaan rijden. Achteraf dacht ik: dan heb ik toch een beetje aan mijn huiswerk voldaan, ik heb het alleen anders ingevuld. Het paard werd er ook wel rustiger van en hij luisterde goed naar mij, intuïtief dan.

Isaak: Het hart openstellen voor elkaar was ook eigenlijk de taak die jullie meekregen, hè? Chantal, Egbert, Elise, Marcel ... wie heeft er nog meer meegemaakt?

Paul: Het hart openstellen.

Isaak met een lach: Jullie ook, hè?

We lachen.

Paul met een lach: Alle dagen, zou ik zeggen.

Isaak: Het hart openstellen, vertel. Vertel jullie mededelingen.

Paul: We zijn samen overeengekomen dat het wel fijn was om te gaan samenwonen.

Isaak met een glimlach: Zo kort.

We lachen en zijn tegelijkertijd blij voor hen.

Paul: Stientje was jarig afgelopen week en toen wilde ze eigenlijk weer naar Isaak, want ze was weer een beetje ‘wel, niet, wel, niet’, en ik zei: “Nou, volgens mij wordt het tijd dat je gaat.”

Stientje: Het ging over het werk, hè?

Paul: Stientje vroeg of ik meeding en ik wilde wel mee rijden. Op haar verjaardag zouden we naar Tresi en Isaak gaan. We komen daar aan en vroegen of Stientje alleen zou gaan of dat we samen konden gaan. We gingen er samen voor en toen kregen we iets leuks te horen, hè?

Stientje met een glimlach: Ja.

Paul: Vertel jij maar eens.

Stientje: Nou, ik was eigenlijk al jaren bezig met mijn werk en ik kreeg daardoor steeds minder energie. Ik merkte ook dat ik dan niet eerlijk en oprecht was en dat ik mezelf alleen maar had wijsgemaakt dat het allemaal niet zo erg was met mijn werk en dat ik het toch wel met plezier deed en de collega's toch wel leuk waren, maar dat was gewoon helemaal niet zo. Toen ik bij Isaak kwam, vertelde ik hoe het met me ging, dat ik eigenlijk bijna een burn-out heb en dat ik daar gewoon niet meer kan zijn op het werk. Isaak vroeg wel drie keer: "Wat is daar nou de oplossing voor?" Ik was heel benieuwd, want ik wist zelf de oplossing niet. Hij vroeg ook: "Ga je dan voor Paul?", en ik voelde echt dat ik daar voor ging. Toen zei Isaak dat ik ontslag moest nemen en met Paul gaan samenwonen, samen met onze kinderen, dus ja, toen moesten we wel vreselijk lachen. Maar ja, voor mij was dat toch heel moeilijk, dus de volgende dag kom ik op mijn werk en ik zei: "Ja, ik heb hier vijftien jaar gewerkt en ik kom mijn ontslag nemen." Ik heb het dus gedaan, maar dat woordje vertrouwen heeft bij mij de afgelopen weken wel de boventoon gevoerd. Ik heb wel geleerd om mijn hart open te stellen en te vertrouwen op mezelf en ook op Paul en dat het allemaal goed komt. Maar ik heb ook gemerkt dat er mensen waren die er totaal niets van begrepen – eigenlijk mijn beste vriendinnen – dat ik zei: "Ik ga ontslag nemen en mijn huis staat te koop." Ik laat eigenlijk iedereen achter me om bij Paul te kunnen gaan wonen ...

Paul: Per 1 april.

Stientje: Per 1 april ook nog ...

De medecursisten reageren verrast.

Elise met een lach: Zo, jullie laten er geen gras over groeien.

Stientje: Nee, inderdaad, maar er waren dus ook mensen die dat helemaal hebben afgekeurd en daar niets van snapt en ook niet respecteerd dat dat mijn keuze is. Ik heb wel hard gewerkt de afgelopen weken, maar ik ben er wel sterk van geworden en ik ga voor mijn gevoel en het vertrouwen dat het goed is wat ik doe.

Isaak: Goed zo, goed zo, dat is het hart openstellen voor elkaar. Dat betekent dat je dus eigenlijk kiest en je hoeft niet elkaar jaren achtereen te leren kennen of beter te leren kennen om je hart open te stellen, doe het vanaf dag één. U heeft net als voorbeeld genoemd met dat paard, dat kan ook, maar met een paard is het moeilijk om in bed te liggen ...

We lachen.

Isaak: ... maar met partners – dat heeft net Egbert hier verteld, heeft Chantal vertelt en Elise heeft daar haar stukje aan bijgedragen en Marcel. En Paul en Stientje, jullie gaan voor elkaar en dat betekent dat jullie harten gaan smelten volledig en één is en zolang jullie relatie zal duren, behoort je dit ook zo te behouden. Laat er niet iets tussen komen. Het maakt niet uit of het een situatie is of een persoon is, laat er niets tussen komen. Praat altijd in alle oprechtheid en eerlijkheid zoals je denkt dat het niet in jullie relatie gaat wroeten. Op het moment dat het gaat wroeten, wordt het alleen maar sterker en sterker en sterker en dan krijgt men dus verwijderingen en ook verwijten. Altijd eerlijk zijn: Dit wens ik, wat wens jij? Kunnen we hier samen uitkomen? Een relatie is geen machtsspel en is ook niet ‘de één heeft meer gelijk dan de ander’, is ook niet schikken, het is alleen maar zijn met elkaar. Stel dat je gaat schikken, dan doe je eigenlijk iets wat je niet wilt, omdat je schikt jezelf daarin. Maar stel dat je zegt: “Ik wil schikken”, dan moet je volledig met je hart in het reine zijn met hetgeen waar jij jezelf in wilt schikken. Het betekent: het speelt niet meer. Een voorbeeld. Stel dat jij vanavond aardappeltjes wilt eten en de ander wil rijst en je schikt ‘we eten toch maar aardappeltjes’, dat betekent dat je niet meer aan rijst mag denken. Dat betekent dat je volledig eens bent met je keuze en niet drie jaar verder nog zegt: “Ja, toen wilde ik rijst eten.” Ach, dat horen jullie ook overal, hè Marianne, daar komen we zo op terug. We slaan je niet over, Marianne.

We lachen.

Marianne: Ik heb ook wel iets te vertellen volgens mij.

Isaak: Ja, iedereen. Ik kom mijn tocht hierheen toch niet voor niets maken. Weet je wel waar ik helemaal vandaan moet komen? Trek je niets aan van wat mensen van je denken of vinden, ga voor je keuze.

Stientje: Dat heb ik ook gedaan en het voelt ook heel goed, ik krijg ook meer energie. Ik ben ervan overtuigd dat ik straks ook weer werk vind en zo, iets dat bij me past en waar ook mijn kracht in zit. Ik tel eigenlijk de uren af dat ik niet meer naar mijn werk hoeft. Het voelt gewoon heel goed om daar een punt achter te zetten, maar ik vond het wel heel moeilijk om te doen, ook in verband met de financiële zekerheid.

Isaak: Uiteraard, uiteraard. Marianne, vertel.

Marianne: Toen ik de anderen zo hoorde dacht ik: goh, is er bij mij nog iets gebeurd? Maar zo langzamerhand denk ik: ja, er zijn toch ook wel dingen gebeurd, ook in de relatie met mijn vriendin. Ik merkte dat ik daar wat onvrede in had. Ik ben ook eigenlijk meer gaan uitspreken op het moment dat er iets was, gewoon kunnen zeggen 'ik heb het niet naar mijn zin', en ook waarom het dan zo was 'we gaan wel veel weg, maar ik wil gewoon meer in bed liggen'. Dat is ook ergens mijn zwakke punt, omdat ik natuurlijk ook een blokkade heb hierin en het is ook heel lang iets geweest wat ik heb ontweken, dat we veel weggingen zodat we dat juist niet hoefden te doen. Dat is de verandering in mezelf, omdat ik geen tijd meer wil verspillen, ik wil daar verder mee komen. Dus we hebben die oefening gedaan die je vorige keer hebt verteld, met die handen zo en dan elkaar helemaal voelen om de boel te activeren, dat is heel fijn. Eerst is het wel een soort huilpartijtje geworden, maar dat maakt niet uit en daarna nog een keer – niet zozeer die oefening, want dat lukte toch niet helemaal – maar ik merk dat het contact dat we hebben veranderd is, dat er iets meer contact is. Het heeft er denk ik toch mee te maken – maar ja, je hebt het natuurlijk over twee mensen en ik ben misschien niet alleen aan het veranderen – dat ik toch meer zeg op het moment zelf. Net zoals in de eerste les voorkwam dat je je gedachten gewoon moest vertellen. Ik zal het echt nog niet helemaal volledig doen,

want ik denk natuurlijk ook nog te veel en houd te veel rekening mee met bepaalde dingen. Maar ik zeg wel meer op het moment zelf, zodat het eerder tot een confrontatie komt, waardoor ik meer risico neem, maar wel meer tevreden ben over het contact.

Isaak: En de partner ook?

Marianne: Ja, ik denk het wel.

Isaak: Waarom hebben jullie – en dat mag jij ons in alle oprechtheid vertellen – steeds conflicten.

Marianne: Nee, maar dat is nu juist verminderd.

Isaak: Nee, waarom?

Marianne: Nou, dit over seks, dat staat met stip op één, denk ik.

Isaak: En?

Marianne: De familie.

Isaak: Dus die twee problemen moet men oplossen.

Marianne: Ja, maar het gaat de laatste tijd vooral om seks.

Isaak: Oké, maar die twee problemen moet men oplossen, omdat het is niet opgelost. In het reine komen met, hebben we gezegd, dan pas kunnen we verder, anders komt het iedere keer weer terug. Als je zegt: “Het gaat nu steeds beter”, dan wil dat nog niet zeggen dat het straks niet slechter gaat, omdat zolang we je kennen en jullie kennen, is dat eigenlijk al jarenlang het grote probleem in jullie relatie.

Marianne: Ja, maar toevallig zei ze vorige week: “Dat heb ik losgelaten.”

Isaak: Over wat?

Marianne: Over de familie om daar naartoe te gaan, daar is nu een soort acceptatie.

Isaak: En jij?

Marianne: Ik ook. Ik vind het prima zoals het nu is.

Isaak: Je hebt je erbij neergelegd. Dat is wat anders dan volkomen in het reine mee komen. Er volkomen mee in het reine komen, lieve vrouw, heeft ermee te maken dat er absoluut geen lading meer op zit.

Het blijft even stil.

Isaak: Wat zegt u? Zit er absoluut geen lading meer op?

Marianne: Bij mij zit er volgens mij ...

Isaak: Wel een lading op.

Marianne: Ja?

Isaak: Absoluut. Waarom? Stel dat zij met het verhaal van de ouders naar jou toe zou komen, dan zou je – als er geen lading zou zijn – volledig neutraal naar het verhaal kunnen luisteren en dat was het.

Marianne: Ja, maar het is vreemd genoeg al een aantal keren gebeurd dat ze echt volledig open allerlei dingen heeft verteld en dat ik eigenlijk daar zonder emoties naar luister en meedenk. Het valt me ook eigenlijk wel van mezelf op dat ik daar nu op die manier mee omga. Het maakt het ook weer gemakkelijk om weer alles te bespreken. Dat gebeurt de laatste tijd.

Isaak: Ja, maar toch is die hele situatie nog niet in het reine, omdat in het reine komen betekent ook dat je dus met haar mee kan gaan naar de familie.

Het blijft even stil.

Isaak: Wat zegt u?

Marianne: Dan zou het moeten zijn dat ik met haar mee moet gaan.

Isaak: Ik wil bijna zeggen: “Zie je nou wel.”

Marianne: Ja, maar daarom zei ik net zoals het nu is ...

Isaak: Ja, erbij neergelegd, maar in het reine komen betekent: geen lading. Je kunt alles vertellen van de familie ... geen lading. Je kunt meegaan naar de familie ... geen lading. Waar of niet?

De groep laat een instemmend ‘ja’ horen.

Isaak: Als het uit het oog, uit het hart is, doet het ook niet zeer. In het oog kan het zeer weer terugkomen, dus op het moment dat je een partnerschap hebt, heb je ook acceptatie. Je accepteert ook op dat moment de wereld van de ander zoals met vriendschap. Dat betekent: je kunt in die wereld zitten zonder dat het je iets doet. Al heb je niets met die ouders, kan het je nog steeds niets doen. Dan zit je daar, je bekijkt de situatie zoals je hier nu zit, omdat er absoluut geen lading op zit. Maar zolang dat niet zo is, kun je daar niet jezelf zijn, dus dan ben je nog alert, gespitst en verdedigend. Jouw partner precies hetzelfde. Als men een partnerschap heeft, heeft men ook onvoorwaardelijkheid. Dat is ook echtheid. Meerdere keren hebben we geprobeerd die kant op te sturen. Dan hebben we het weer gelaten tot de tijd weer kwam om weer een kleine sturing te geven. Op het moment dat jij kiest om nooit in haar wereld te gaan van ouderschap en naar haar ouders te gaan, dan kies je eigenlijk voor gedeeltelijk partnerschap, omdat de wereld van dat kind deel je niet volkomen. Dat is hetzelfde met vriendschappen. Als je nooit in de wereld van vriendschappen van de andere persoon meegaat, dan neem je maar een gedeelte van de persoon tot je, maar niet de volkomen wereld. In een werkelijk partnerschap moet alles gedeeld worden, elke emotie, elke gedachte, elke angst, seks, – lichamelijk dus – je families, en je deelt het, maar dat wil niet zeggen dat het perfect zal zijn, je deelt het alleen maar. Je ervaart alleen maar dat stukje energie.

Marianne: Hoe moet ik het dan zien dat u een paar weken geleden ...

Isaak: Dat weten we, daar zaten we op te wachten.

Marianne: Nou, nee, maar dat is ook ...

Marianne valt stil.

Isaak: Leg uit, leg uit.

Marianne: Alles is natuurlijk individueel en alles kan voor iedereen anders zijn, dat begrijp ik. Maar waarom zei je dan tegen Paula: “Als je daar niet naartoe wilt gaan, moet je niet gaan.”

Isaak: Waarom denk je, Paula?

Paula: Als je het hebt over de vader van Hans ...

Marianne: Nou ja, je zei toen ... nee, Isaak zei toen dat je daar niet meer naartoe hoefde te gaan als je je daarbij niet prettig voelde.

Isaak: Dat klopt.

Paula: Dat advies heb ik gekregen en dat was volgens mij ten aanzien van zijn vader.

Isaak: Ja, en nu kunnen we daar even uitleg aan geven. Hans heeft daar geen moeite mee. Hans lijdt er niet onder. De relatie tussen Paula en Hans lijdt er niet onder. Jouw relatie lijdt er wel onder. Nu hebben jullie het gesust: “We sussen het allemaal maar. We accepteren het, het is zo. Marianne gaat niet meer mee, ik accepteer dat gewoon”, maar dat wil niet zeggen dat het op dat moment goed is voor de persoon, omdat wij weten dat daar een lading op zit, omdat het is jaren en jaren en jaren al zo. Je partner zou het prettig vinden en fijn vinden als dat opengebroken zou zijn, maar ze weet dat het niet lukt, dat het niet gaat en ze heeft zich erbij neergelegd. Dus als je partner de verhalen vertelt, vertelt ze het altijd toch in voorzichtigheid, omdat ze weet hoe jouw hart hier tegenover staat. Dat is hetzelfde met seks. Je partner vindt het moeilijk om met jou dat stukje seks te beleven, omdat ze weet hoe je daar tegenover staat. Jij doet je best om dat te doorbreken, maar zij vindt het nog steeds moeilijk, omdat ze weet hoe jij daar tegenover staat.

Marianne: Maar ik wil daar wel in veranderen.

Isaak: Mooi!

Marianne: En die wil is echt.

Isaak: Mooi!

Marianne: En daar ben ik dus al maanden mee bezig om daar wat meer beweging in te krijgen, zodat zij ook gaat meewerken daaraan.

Isaak: Maar omdat ze weet hoe je daar tegenover staat ...

Marianne: Ja, maar ik wil ook de kans krijgen om te veranderen en dan moet je met z'n tweeën zijn.

Isaak: Ja.

Marianne: Het lijkt nu toch wat vruchten af te werpen.

Isaak: Oké, omdat jij nu je best doet en doet je partner ook zijn best?

Marianne: Ja, nou, ze zou misschien iets meer mee kunnen werken.

Isaak met een glimlach tegen de groep: Gevoelig onderwerp.

Marianne: Nou ja, ik denk ook wel: de aanhouder wint, want er zit wel beweging in.

Isaak: Dat is weer het Marcel-verhaal.

Marianne: Ja, maar niet in de zin dat ik haar iets opleg.

Isaak: De aanhouder wint. Marcel, denk je ook dat als je aanhoudt dat je wint?

Marcel: Ik denk het wel, ja.

Marianne: Nou, ik bedoel eigenlijk meer ‘oefening kweekt kracht’, ‘de aanhouder wint’ is niet goed gezegd.

Isaak: Welke woorden gebruik je nu?

Marianne: Door te oefenen gaat het beter. Net als het voorbeeld met dansen; als één van de twee niet zou kunnen dansen, dan ga je bijvoorbeeld op dansles en door vaker te gaan, ga je op een gegeven moment beter dansen.

Isaak: Hmhm.

Marianne: Zo wil ik het zelf eigenlijk zien, maar dan moet je wel ...

Isaak: De lading moet eraf. De lading moet eraf en hoe kan de lading eraf? Ik vraag het aan je medecursisten.

Christine: Acceptatie misschien? Ik weet natuurlijk niet jouw situatie.

Stientje: Openstellen?

Paul: Weet je welke lading het is? Wat de lading is?

Marianne zucht: Lading ...

Het blijft stil.

Isaak: Praten, praten, praten, praten, praten.

Marianne: Maar dat heeft dus de masterclass al opgeleverd, dat ik zelf eigenlijk veel meer zeg wat ik in mijn hoofd heb en ook meer doorvraag ...

Isaak: Onthoud deze: praten en daarna? Hebben we net verteld, wie heeft goed geluisterd?

Elise: Volgen de daden.

Isaak: Als je erover hebt gesproken, dan heb je de gedachten, de woorden en de daden. Als we praten, komen we in het reine met en dan maken we een zogenaamde afspraak en dat betekent dat we ons aan die afspraak houden. Hoe moeilijk het ook is, we houden ons aan die afspraak, dat is het doel. Dus je legt het weer, de andere persoon legt het weer en samen komen jullie in het reine met de situatie. Dat noemen we resultaat. Op het moment dat er resultaat verricht is, kind, dan moet je nog tot de daad overgaan en als er een blokkade is, gaat men door die daad door de blokkade heen. Dat betekent dat het voorgoed moet gaan wegvallen, niet even tijdelijk, niet een week of twee weken of een maand, maar voorgoed. Dat heeft dus met die twee onderwerpen te maken van conflicten en die zou je dus eigenlijk moeten oplossen. Nu vinden wij eigenlijk dat het daar nu de tijd voor is, in alle oprechtheid en alle eerlijkheid. Dat wordt moeilijk, hè?

Marianne: Hmhm, maar met dit ene onderwerp ben ik voor mezelf goed bezig, hoor, dat meen ik echt, dat wil ik echt bereiken.

Isaak: Maar ja, je kunt niet alleen dansen.

Marianne: Nee.

Isaak: Je kunt alleen maar met z'n tweeën dansen, lief kind. Dat betekent dat als jij een besluit neemt, dat de andere persoon ook datzelfde besluit heeft genomen en volkomen in oprechtheid en eerlijkheid moet men dat besluit nemen, want heel vaak neemt men een besluit voor de goede vrede en dan is men het er niet volkomen mee eens. Die twee onderwerpen zijn onderwerpen die iedere keer weer terugkomen, dus die moeten eigenlijk opgeruimd worden. Maar dat betekent dat er gesproken moet worden en duidelijke afspraken gemaakt moeten worden en als je er geen moeite mee hebt – zoals je net hebt gezegd – dan maakt het je niets uit of je daar gewoon op visite gaat. Men zegt altijd: “Ik ben niet getrouwd met de schoonouders”, toch? Maar het wil wel zeggen dat je een bepaalde verplichting hebt naar de partner toe om de partner daarin te steunen. Op het moment dat de partner graag naar de ouders toe wil gaan en daar graag haar belevenis nog steeds wil ervaren en de partner gaat dan nooit mee, is dat wel eenzaam in het hart, want je deelt niet alles. Kunnen jullie dat begrijpen?

We begrijpen het.

Paula: Mag ik hier op inhaken?

Isaak: Graag.

Paula: De vraag ten aanzien van mijn schoonouders, voor wat betreft de vader van Hans is het duidelijk. Zijn moeder is dus het stuk wat pas net aangekaart wordt. Hans geeft aan dat hij het fijn vindt als ik meega naar haar, omdat dat gewoon ‘een ervaring delen’ is. In alle eerlijkheid heb ik niets met haar, ik vind haar een niet altijd gemakkelijk te begrijpen iemand, ze schommelt erg met haar emoties door de jaren heen, ze is daarin nu iets stabiel. Ze zal nooit mijn vriendin worden, is ze nooit geweest. Ik heb in het verleden veel met haar meegemaakt en ik heb mijn grenzen leren stellen, maar ik heb nu besloten dat ik voor Hans kies om dan maar met hem mee te gaan en af en toe eens uit eten te gaan, want dat is voor Hans belangrijk.

Isaak: Goed besluit, goed besluit.

Paula: Hij heeft dat ook aangegeven naar mij. Ik ben het eens met mijn besluit en dat voelt goed.

Isaak: Precies, goed besluit, maar het is ook een andere situatie, lief kind. Dus het is niet zo, lieve Marianne, dat elk verhaal dat wij spreken globaal voor iedereen telt. Je moet dieper kijken en die kwaliteit hebben wij wel.

Een goed besluit, omdat daar wel weer verdriet op zou komen. Een voorbeeld. Stel dat je naar de bioscoop wilt gaan en de partner wil dat stukje niet met jou beleven en je hebt daar moeite mee, dan moet je daarmee in het reine komen. Dat betekent dat je zegt: “Oké, ik ga volkomen alleen, ik heb daar geen moeite mee. Ik ga alleen, ik vermaak me of ik neem iemand anders mee”, of je vraagt de partner om mee te gaan om je dat stukje te geven. De partner moet dan in het reine komen met zijn gevoel dat hij het werkelijk wil geven. Dat noemen we geven en nemen, onvoorwaardelijk. Zolang iemand in het reine is met schikken, dan is het goed en hier is dat nog niet zo. En wij vinden wel dat jij, omdat je de masterclass toch graag wilt volgen, hier eigenlijk in alle oprechtheid en eerlijkheid tegenaan moet gaan. Helaas is je

partner niet hier in deze masterclass, anders zouden we jullie kunnen vertellen hoe jullie het samen zouden kunnen doen, maar dan moet je wel jezelf eraan houden.

Marianne: Ik heb wel al anderhalf of twee jaar met enige regelmaat gezegd dat ik mee wil gaan.

Isaak: Ja, dat is hetzelfde als je zegt: “Laten we even seksen.” Ze sluit zich ook daarvoor af, omdat ze weet hoe je daar tegenover staat, dan is het voor haar moeilijker om jou in die wereld mee te nemen. Dat is een blokkade.

Christine, jouw blokkade, jouw hart ...

Christine: Dat is ook op dit vlak ... om mezelf weer helemaal open te stellen voor een relatie met een man. Ik heb wel besloten dat ik het wil, ik heb ook wel een stap gezet, maar het loopt nog niet helemaal soepel, dus dan denk ik: ik ga binnenkort twee weken op vakantie, dus ik wacht wel weer even.

Isaak: Zonde.

Christine met een lach: Ik wil het wel, maar ik merk ook dat ik het nog een beetje tegenhoud.

Isaak: Dat is die angst. De angst om open te staan, hart op hart.

Christine: Het is dus een praktische reden waarom ik het doe.

Isaak: Ja, vakantie. Je weet: vanavond ga je eten, maar stel dat je nu trek hebt, waarom zou je dan nu niet iets eten? Uitstellen is eigenlijk alleen maar een vlucht, dus kind, stel niets uit. Zorg dat je je hart weer laat fonkelen.

Christine: Ik heb daar nog wel een vraag over. Ik ben dus een beetje aan het daten nu – nog wel in een beginnend stadium, ik heb eigenlijk nog maar een paar mannen gezien – n ik merk dan dat ik toch heel erg op het uiterlijk ben gericht. Vorige keer zei u zoiets van: verliefdheid dat doe je zelf. En ik heb contact gehad met iemand – wat volgens mij een hele aardige man is – maar ik vond die foto niks, dus heb ik het gewoon op een tactische manier

proberen te zeggen dat ik verder geen contact wil. Maar dat vind ik dan best lastig en denk ik: ja, klopt dat nou of niet? Zou je dat een kans moeten geven als je bij voorbaat al denkt ‘ik vind hem helemaal niet leuk om te zien’.

Isaak: Nou, wij gaan je een stukje vertellen over ons instrument.

We lachen, omdat sommigen van ons al weten wat er komen gaat.

Isaak: Ons instrument is een geestelijk wezen, daar zijn we nu wel achter, hè? Maar toch heeft ze menselijke trekken en soms te veel menselijke trekken, terwijl het een geestelijk wezen is. Zij koos voor een man die in het oog mooi is. Al haar kadertjes heeft ze daar kunnen neerleggen, laten we het zo zeggen: ze werd daarin tevredengesteld, uiterlijk gezien, alles. De blokkades van mens en geest kwam ook tot haar ... dit vinden we leuk ...

We lachen met Isaak mee.

Isaak: Omdat Sergio heeft in het oog vele pluspunten, binnenin vele minpunten. De nieuwe partner heeft in het oog, dacht ze, niet zo veel pluspunten – het paste ook niet in haar kadertjes die ze zichzelf had eigengemaakt, illusie, hè? – maar binnenin heeft hij alle pluspuntjes, dus wie wint?

We lachen.

Isaak: Ons instrument moest dus dieper gaan kijken dan het oog alleen maar liet zien, omdat in die jaren tijd dat ze die kaders volgde, werd zij tussen aanhalingstekens ‘niet bevredigd’, niet volkomen. In deze tijd wordt ze volkomen bevredigd. Vele snaren worden geraakt en heel veel gesprekken worden gevoerd en de intentie is sterk op dat moment van beide kanten. Dus soms zou het beter zijn om de ogen dicht te houden ...

We lachen.

Isaak: ... en te zeggen: “Ik luister alleen maar en ik kijk niet”, omdat het is een illusie dat het zo moet zijn zoals je jezelf hebt ingeprent. Je hebt jezelf geprogrammeerd, dus je moet jezelf deprogrammeren en het natuurlijk een kans geven.

Christine: Maar kan dat? Dat is bij mij de vraag, want ik heb het in het verleden ook wel eens geprobeerd en toen lukte dat toch niet. Toen ging ik er niet echt voor.

Isaak: Omdat hij lelijk was?

Christine met een lach: Nee, dat niet. Nee, dat is waar. Ja, dat lag anders, daar was ik niet verliefd op.

Isaak: Maar verliefdheid is een illusie. Maar als je raakvlakken hebt met elkaar en je kunt duidelijk veel communiceren, veel pret hebben, vele echtheden beleven, als dat zo is, dan is de basis eigenlijk aanwezig en hoeft je alleen maar te bouwen.

Christine: Ook als je op het eerste gezicht iemand niet zo aantrekkelijk vindt? Het kan groeien, bedoelt u? Dat vind ik dus moeilijk om het zo maar te proberen, terwijl je niet weet of het lukt.

Paul: Wij hadden dat ook.

Christine: O, jullie hadden dat ook?

Stientje: Ik viel niet zo op hem en hij ook niet zo op mij.

Christine met een glimlach: En dan toch zie je dit ontstaan.

We lachen.

Stientje: “Isaak zei: Jullie passen zo goed bij elkaar”, dus ja, als Isaak dat zegt, dan moet ik toch maar even kijken of dat zo is. En dat was echt zo.

Paul: Het heeft wel even geduurd, hè?

Stientje: Ja, dat duurde wel even. We waren ook vreselijk bang, omdat je je hart niet open durft te stellen, dan heb je daar een grote rem op zitten.

Christine: Ja, dan denk je: wat doe ik iemand anders aan als ik daar niet helemaal eerlijk in ben. Dat klinkt misschien raar ...

Isaak: Verliefd zijn is een illusie, is ook verliezen. Verlies je nooit in een ander, beleef alleen de ervaring met de ander. Als je verliefd bent, ben je verliefd op een gevoel dat jij krijgt en ben je ook vaak verloren. Je kunt ook van iemand gaan houden en het verliefdheidstukje overslaan.

Christine: Ik had ook iemand ontmoet – en misschien is dat ook goed te zeggen – die stelde zich echt helemaal open voor mij, maar toch voelde het voor mij niet goed.

Isaak: Waarom?

Christine: Ik vond dat hij te dominant was en te zelfingenomen, zulke dingen.

Isaak: Nou, dan past hij niet bij jou, kind. Je noemt een aantal aspecten waarvan je zegt: “Daar kies ik niet voor.” Dat wil niet zeggen dat elke schone heer meteen de prins is. Je moet kieskeurig blijven: Heb ik raakvlakken? Is het echt of onecht? Ben ik oprecht in de relatie? Dat is hetgeen je steeds over na moet denken. Is het er niet, dan is het ook niet de moeite waard om eraan te beginnen, zoals met Elise toen, omdat het was niet oprecht, ook niet van de andere kant hoor, Elise.

Elise met een glimlach: De stalker, nee.

Isaak: Het was alleen maar gebaseerd op plezier.

Elise: Ja.

Isaak: Dus soms moet je anders gaan kijken, omdat het gaat om de raakvlakken, want stel dat jouw partner slank van vorm is en in de jaren tijd dijt het wat uit, kun je in alle oprechtheid zeggen: “Dat vind ik niet leuk”, maar als de persoon zegt: “Zo ben ik”, kun je ook in alle oprechtheid zeggen: “Dan verlaat ik je, omdat je fysieke voertuig begint mij echt niet meer te behagen.” Maar je kunt ook gaan kijken naar de persoon die binnenin is. Als de persoon niet veranderd is binnenin en jij hebt goede oprechtheid en

goede raakvlakken, zouden die pondjes er eigenlijk niet toe moeten doen. Maar dat wil niet zeggen dat je niet oprecht mag zeggen dat je het niet leuk vindt, omdat het oog wil ook wat, maar gelukkig kunnen we altijd nog het licht uit doen.

We schieten in de lach.

Isaak: Hè, Egbert?

Egbert: Precies.

We lachen.

Isaak: Want Egbert is een snoeperd. Hij kijkt naar lekker, lekker, lekker en dan zegt jouw hmhm ook lekker, lekker, lekker en dan gaat hij met jou op de loop. Was die persoon minder aantrekkelijk, dan waren we allang klaar hiermee, omdat er geen basis is, simpel. Zo moeilijk is het niet om de waarheid te achterhalen. Je moet altijd duidelijk zijn. Wees altijd duidelijk. Spreek duidelijke woorden.

Marcel: Soms is het wel eens moeilijk om duidelijk te zijn als je zo verstrengeld zit in je eigen emoties zodat je niet eens meer jezelf begrijpt; hoe je je precies voelt of wat je precies voelt. Dan is het moeilijk om naar de ander duidelijk te zijn.

Isaak: Met praten kom je achter de waarheid, door communicatie komen energieën los, kan zijn boosheid, frustraties, emoties en dan kan de lucht zich gaan klaren. Zolang het in je hoofd blijft zitten, kom je er niet uit, omdat de gedachten stapelen zich op en zijn niet meer rechtlijnig. Je wordt van de ene emotie naar de andere emotie gegooid door je gedachten, dus je moet praten in alle oprechtheid naar de partner toe al doe je de partner zeer. Een voorbeeld. Stel dat je een partner voor je hebt en je hebt een irritatiepunt ... vertel dat je dat irritatiepunt nu op dit moment hebt. Bewaar het niet tot een ander moment wanneer je er aan toe bent, nee, nu over een irritatiepunt praten. Vaak stapel je het op en dan krijgen ze in een keer de hele mikmak over zich heen gestrooid. Er is misschien een klein irritatiepunt en dan krijgen ze zo'n groot irritatiepunt aangeleverd, puur omdat het opgestapeld

is. Het is heel belangrijk te praten, te communiceren en niet te vluchten. Al ren je achter de persoon aan, de persoon loopt het huis uit, maar je rent hem achterna en pakt hem bij de armen en je zegt: “Ik wil met je praten en wil jij niet met mij praten, dan wordt er op dit moment gewoon gebroken”, dan zul je zien dat de persoon op dat moment een schokeffect krijgt en dan de keuze heeft om te praten of te breken. Maar ja, welke gevoelens kom je niet uit, lieve heer. We moeten op de tijd letten.

Elise: Het is nu tien voor vier.

Isaak: Ons instrument heeft een afspraak.

We lachen, we weten ervan.

Elise met een lach: Ja, en we willen graag volledig verslag.

Isaak met een glimlach: Het is een moeilijk, sensibel onderwerp die afspraak. Vele mensen zijn ermee gemoeid.

Marcel: Ik merk dat het ook vaak op m'n werk is, dat ik me helemaal verlies. Ik weet eigenlijk ook niet wat het is. Mijn hoofd wordt helemaal vaag, ik kan me niet meer goed concentreren, ik verlies mezelf eigenlijk.

Isaak: Je verliest jezelf, dus moet je kijken waarin je jezelf verliest.

Marcel: Mijn gevoel zegt: in de sfeer die er hangt.

Isaak: Dus je verliest jezelf in de werksfeer?

Marcel: Ja, ook.

Isaak: En wat moet je daaraan doen dan?

Marcel met een lach: Ja, dat is een hele goede vraag.

Isaak: Het veranderen. Waar je last van hebt, moet je een keerpunt aan geven. Geef er een draai aan. Laat het niet zo zitten, geef er een andere sfeer aan, geef er een andere belevenis aan. Verander de situatie voor jezelf of doe

tenminste een poging daartoe. Eerst moet je weten wat je dwarszit, weet je dat?

Marcel: Nee.

Isaak: Nou, nou, nou, nou, een klein beetje onderzoek verrichten kan geen kwaad, kind. Wat zit je dwars.

Marcel: De sfeer op mijn werk zit me dwars.

Isaak: Oké, en waarom?

Marcel: Omdat daar iets hangt, ik weet het niet.

Isaak: Wat hangt daar?

Marcel: Een vervelende negatieve sfeer, een gevoel of er iemand bij me is die me leegzuigt..

Isaak: Mensen of geesten?

Marcel: Geesten.

Isaak: Op je werksfeer?

Marcel: Zo voelt het wel, ja.

Isaak: Nee, het zijn mensen, de sfeer van de mensen blijft ook hangen, hè? Als je in de kerk bent en de kerk is leeg, zit er toch een sfeer in, dus je moet gaan kijken welke sfeer er gecreëerd wordt door de mensen. In welke sfeer bevind jij jezelf op het werk?

Marcel: Nou, er zijn vaak conflicten natuurlijk.

Isaak: Dat blijft hangen. Wat kun je er aan doen?

Marcel met een lach: Raampje openzetten?

Isaak: Je moet zorgen dat het je niets doet als je je werk wilt gaan voltooien. Kun je er niet mee leven, dan moet je zorgen dat je een andere werkvloer gaat creëren voor jezelf. Welke kies je?

Marcel: De sfeer proberen te veranderen daar.

Isaak: Is dat mogelijk?

Marcel: Ik vind dat ik dat eerst moet proberen.

Isaak: Je moet altijd kijken naar de realiteit, ‘een poging toe wagen’, zeiden we net ook, hè? Je moet kijken naar de realiteit: Is het mogelijk? Kan ik er mee leven? Wil ik er mee leven? Wil ik niet, dan kies ik voor anders. Als je in een relatie zit is het hetzelfde: er hangt een sfeer, probeer het te veranderen. Je moet er een poging toe wagen. Twee mensen moeten dezelfde kant op kijken, anders lukt het niet. Lukt het niet, dan zorg je voor afscheid. Simpel, houd je energie, die energie kun je weer ergens anders voor gebruiken, minder stress, minder spanning, betere relatie ... met jezelf natuurlijk en derden. Jullie kinderen moeten nog veel leren, omdat jullie kijken te ingewikkeld. Jullie laten veel steken vallen doordat jullie niet naar de wet van oorzaak en gevolg kijken. De wet van oorzaak en gevolg: je creëert altijd de gevolgen van je eigen oorzaken. Dus op het moment dat je iets hebt veroorzaakt, draag je de gevolgen daarvan. Je hebt veroorzaakt dat je op die werkvloer zit, nu draag je de gevolgen daarvan. Zorg dat je er mee aan de slag gaat, men moet hard werken hier in de maatschappij om een goed leven te hebben, geestelijk gezien en fysiek gezien, maar mogelijk is het wel. De mouwen opstropen en werken. Hard werken aan veranderingen en dat is zo moeilijk, omdat vele malen wordt er gesproken, Marianne, en geadviseerd en we kijken altijd secuur: Wat kan ze hebben? Is het nu de tijd? Is het niet de tijd? Moeten we nog een poos wachten? Op het moment dat de mens wil veranderen, kunnen wij helpen, maar de mens moet er wel voltooiing aan geven, anders kunnen we niet helpen. Een meester kan het vertellen, maar de student moet het doen. Er zijn vele meesters, maar slechte studenten.

We lachen.

Paula: Aards kwaaltje.

Isaak: Aards kwaaltje, ja. Wie wil nog iets vragen of iets toevoegen?

Egbert: Ik heb nog wel een opmerking. Het ging over Christine. U zei net dat als je contact hebt met iemand dan kun je soms beter het licht uit doen en luisteren. Ik heb zo'n ervaring gehad. Ik moest voor mijn werk een keer een dame bellen en ik heb een paar keer een gesprek met haar gevoerd en ik kreeg helemaal de kriebels van die meid. Ik had haar nog nooit gezien, maar ik werd er helemaal verliefd op.

Isaak: Prachtig.

Egbert: Alleen door het gesprek.

Isaak: Dat is toch fantastisch. Het gaat om het innerlijke en daarom ook de les voor ons instrument. Zij is geestelijk en haar menselijke kant ging haar haast verstikken. Doordat ze het toch heeft toegelaten, komt ze tot een bepaalde ervaring wat ze nooit en te nimmer had ervaren als ze menselijk was gebleven. Jammer voor deze ervaring, omdat veel ervaart ze en de intenties zijn goed, de energie is goed zolang het duurt. Het is altijd zo 'zolang het duurt'. Nooit in jaren tijd denken, altijd in kleine tijden denken, want dan geniet je er het meest van. Als je in jaren tijd denkt, dan is het net alsof je veel te doen hebt. Kijk je in het klein, dan heb je gewoon al die compacte energie. Het is net als siroop: als je te veel water erbij gooit, is het bijna niet te proeven, dus de concentratie concentreer je op dat moment op die relatie. Ervaar dat stukje in je relatie en op het moment dat het weer tijd is voor afscheid, komt dat afscheid, zoals tussen jou en Evelien. In die korte tijd moesten jullie elkaar leren kennen, hebben jullie elkaar leren kennen, jullie hadden verder kunnen gaan, maar het is niet gebeurd. Er kwam vernietiging bij kijken, dan is het beter om los te laten en is er geen weg meer terug. Een gebroken glas is niet meer te lijmen, al probeer je nog de puzzelstukjes bij elkaar te zoeken en plak je het bij elkaar, een klein stootje en het breekt weer. Dan kun je beter een nieuw glas kopen en je teleurstelling voor lief nemen. Dus wat hebben jullie geleerd uit deze les? Elke les heeft een lijn natuurlijk. Wat hebben jullie geleerd in deze les?

Chantal: Luisteren naar je hart.

Isaak: Marianne?

Marianne: Een goede student zijn en als ik nog even een opmerking daarover mag maken. Ik heb het goed gehoord en dat vind ik dan ook het verwarrende. Aan deze ene kant eerlijk en oprecht zijn en dan heb je in je eigen gevoel wat ik wel en niet wil en aan de andere kant is het voor de andere persoon toch goed om bepaalde dingen te doen om in haar wereld mee te gaan.

Isaak: Vraag je je af waar die eerlijkheid en oprechtheid is?

Marianne: Nou, niet helemaal, maar ik merk toch ook wel dat daar een bepaalde spanning in zit en dat vind ik dus moeilijk. Moet ik nu dat of dat kiezen en dan kom je inderdaad in spanning met die eerlijkheid en oprechtheid.

Isaak: Eerlijkheid en oprechtheid heeft er mee te maken hoe je op dat moment bent. Je bent eerlijk en oprecht op dat moment. Je gaat bij wijze van spreken eerlijk en oprecht naar die familie toe, omdat je dat voor jezelf doet of voor je partner doet en dat is dan jouw eerlijkheid en oprechtheid op dat moment en dan laat je het gewoon zoals het is. Je gaat dus niet met verwachtingen, je gaat eigenlijk in alle eerlijkheid en oprechtheid alleen deze ontmoeting aan en je laat het evolueren tot een bepaalde graad. Als er dan irritaties komen, gaan we daar weer in alle eerlijkheid en oprechtheid mee aan de slag, dan gaan we daar weer even een naturalisatie op geven, daarmee in het reine komen en zo gaan we dus door de processen heen. Wees nooit bang om door de processen heen te gaan en dat is eigenlijk hetgeen Chantal heel erg bang voor is geweest om zich over te geven aan de vrouwelijke energie en ze bleef gewoon oneerlijk en onoprecht zichzelf voor de gek houden met een pleziertje hebben zoals we net vertelden, maar niets voelen zegt genoeg. Wees een open boek, altijd. Daarom vertellen we het leven van ons instrument steeds weer in alle eerlijkheid en oprechtheid zodat jullie weten dat ons instrument ook haar lessen meemaakt, ondanks haar meesterschap. En jullie ook, allemaal, jullie kunnen allemaal meesters zijn voor jezelf, maar durf wel die lessen door te maken, zoals Elise dat tot heden goed heeft doorstaan en moeilijk zal de tijd zijn geweest op dat moment, maar dat is nu niet meer van toepassing. Toch, Elise?

Elise: Ja, zeker, zeker.

Isaak: Achteraf blij zijn dat je het hebt gedaan.

Elise: Absoluut.

Isaak tegen Marianne: Omdat jij, lief kind, loopt al jaren met hetzelfde probleem. Elise loopt niet jaren met hetzelfde probleem, Elise krijgt al jaren nieuwe problemen.

We lachen.

Elise: Maar ja, als je erdoorheen gaat, pluk je er wel de vruchten van, snap je? Het wordt alleen maar mooier en beter, toch? Tot er weer een nieuwe les komt, natuurlijk ...

We lachen.

Isaak: Het is net als met schoolboeken, iedere keer hetzelfde boek uitlezen, is niet prettig. Je leert er niets meer van. Volgende boek, volgende boek, volgende boek en dan ben je wijs en dan groei je geestelijk en dan hier bij ons zal jij jezelf daar heel dankbaar voor zijn, heel dankbaar voor zijn. Dus Marianne, moeilijk, hè?

Marianne: Hmhm.

Isaak: Geef het dan eerlijk en oprecht toe.

Marianne: Ja, dat is wel duidelijk.

Isaak: Ja, de tranen schieten je in de ogen. Waarom?

Marianne: Nou, het heeft ook wel te maken met waar ik net over begon, dat ik soms niet weet naar welk stukje ik moet luisteren. Als ik het doe, vind ik mezelf niet eerlijk en oprecht.

Isaak: Jawel, op dat moment moet jij die eerlijkheid en oprechtheid bij jezelf activeren, dat je het doet voor jezelf, maar ook doet voor de partner en dat is op dat moment een creatie van eerlijkheid en oprechtheid. Want jij bent eigenlijk bedacht en je moet eigenlijk buiten je kader van denken gaan. Ga buiten je kader van denken. Dat betekent: doe het anders dan gewend. Geef het uit handen, beleef het, ervaar het. Zo moeilijk is dat toch niet?

Marianne: Nee, ik doe het ook wel.

Isaak: Dat onderwerp moet naar het verleden toe, dus ga het nou niet allemaal bedenken, want anders had je minder school moeten gaan nemen, dan zou je wat intuïtiever zijn, omdat school is niet altijd alles, dan word je te bedacht. Ja, dus wat gaan we doen?

Marianne: We gaan het doen.

Isaak: Wat gaan we doen?

Marianne: Die twee dingen die we net hebben besproken.

Isaak: Oké, mooi zo. Begrijp je de les?

Marianne: Ja, ik was me niet bewust dat dat ene nog op de lijst stond, maar dat is nu ineens teruggekomen.

Isaak: Ja. Begrijp je de les? Het moet in het reine komen, zeiden we. Geen lading meer daarop.

Marianne: Nee, oké.

Isaak: Oké. Zoals jij en Elise in het reine moesten komen samen, in alle eerlijkheid en oprechtheid op dat moment elkaar vergeven en elkaar weer de ruimte geven. Nou, dat geeft een goed gevoel. Je kunt blijven hangen, maar je kunt ook verdergaan. Het is een keuze en je blijft hangen in hetzelfde. De partner van jou moet dezelfde intentie gaan krijgen, dus we leggen het weer en we gaan daar eigenlijk mee aan de slag. We laten het niet liggen, anders

blijft het daar. Duidelijk. Ik weet niet hoe ik je nog meer kan bereiken dan met deze woorden.

Stientje: Je kunt ze nalezen, dat helpt ook.

Marianne: Nee, ik weet genoeg.

Isaak tegen Paula: Jouw les tijdens deze masterclass? Wat heb jij eruit geleerd?

Paula: Blijf luisteren naar je gevoel en handel vanuit je eerlijkheid en oprechtheid en probeer ook om bij de ander in te voelen wat de ander wil van jou, Hans dus in dit geval. En dat ik daarna toch weer naar mezelf moet kijken: wat voelt goed voor mij, maar wat voelt ook goed voor ons samen.

Isaak: Mooi zo, en jij Elise?

Elise: Door naar je gevoel te luisteren, heb je ook echtheid en oprechtheid naar jezelf toe.

Isaak: En jij?

Marian: Meer in mijn eigen energie blijven zitten.

Isaak: Duidelijker zijn ook, hè? Wees duidelijk. Spreek duidelijke taal. Altijd duidelijk zijn. Zoals je het voelt, zo leg je het weer. Kan toch niet zo moeilijk zijn, hè?

Marian met een glimlach: Nou, mijn gevoel kan heel moeilijk zijn.

Isaak met een lach: Dat is eerlijk en oprecht. Nooit jezelf voor de gek houden en de ander ook niet, dan kun je tenminste met elkaar wisselen in oprechtheid en echtheid, wisselen in energie. Ben je niet duidelijk, ben je niet oprecht, dan wissel je eigenlijk helemaal niets, dan wissel je eigenlijk illusie. De Fabeltjeskrant.

We lachen.

Isaak: Dus het is voor ons belangrijk dat de kinderen die ons zien als hun helpers – dat wij jullie kunnen instrueren en lessen kunnen geven – dat die kinderen de basis gaan fundamenteren met oprechtheid, eerlijkheid, juistheid, directheid, vergiffenis, liefde, dankbaarheid, spontaniteit, toelaten, openstellen, al hetgeen wij kwetsbaarheid noemen, moet dan op dat moment een eigenschap worden. Stel jezelf kwetsbaar op, wees simpel. Wees niet bedacht, wees jezelf, zoals je in je werkelijke kern bent, dat geeft rust. Alles is tijdelijk, dus als jij een heerlijke vrouw in jouw bed meeneemt ... wees eerlijk en oprecht en geniet ervan.

We lachen.

Chantal met een lach: Even uittesten.

Isaak: Omdat genieten zit ook hier.

Chantal: Ja, ik moet niet zo verstandelijk gaan denken.

Isaak: Genieten zit ook hier. Je moet het je eigen gaan maken. Je moet ook willen genieten, kind, dat jij daar een klein probleempje hebt, dat ligt er niet aan dat God een fout heeft gemaakt. Je hebt dezelfde sensoren als Elise.

We lachen.

Isaak: Hè, Egbert? Ik weet niet hoe je belevenis was, maar ze heeft nogal last van ... pfffffft.

Elise met een schaterlach: De stoom komt uit mijn oren.

We lachen.

Isaak tegen Marianne: Jij, kind, kunt dat ook hebben, dat weet ik zeker.

Marianne: Dat weet ik zelf ook.

Isaak: Nou, nou, dan moet het nu ...

Marianne: Ja, maar dat wil ik ook.

Isaak: Goed zo. Twee ...

Marianne: Twee nodig.

Isaak: Precies. In eerlijkheid en oprechtheid neerleggen: dit wil ik, dit kies ik niet meer voor, ik kies voor dat andere. Werk je niet meer met me mee, dan moeten we toch op een gegeven moment naar duidelijke oplossingen gaan zoeken. Je kunt niet elke keer in hetzelfde blijven hangen, er moet een doorbraak komen. Ja!

Marianne: Ja, die komt er.

Isaak: Daarom is ons instrument nu niet meer met haar partner, ex-partner, omdat hij niet mee wilde werken en keuzes moest mijn instrument daardoor maken. Omdat hij niet mee wilde werken, moest mijn instrument kiezen voor iets anders, dus waar twee zijn moeten twee duidelijkheden neergezet worden en twee daden verricht worden. Duidelijk? Mooi zo.

Marcel?

Marcel: Nou, zoals ik net al zei ... dat ik deze maand iets minder bot reageer en niet meer mijn mening probeer op te leggen naar de ander.

Isaak: Goed zo, goed zo. Nou, probeer die persoon niet te overtuigen, oké? Probeer jezelf te overtuigen dat jij haar niet meer hoeft te overtuigen.

De vrouw ernaast?

Marie-José: Ja, ik weet gewoon dat ik meer op mijn gevoel zou moeten drijven en ik heb moeite met duidelijk zijn, maar daar ben ik mee aan het oefenen met af en toe verrassende wendingen. Maar het blijft wel moeilijk om duidelijk te zeggen wat ik voel, omdat ik dan het gevoel heb dat ik iemand kwets. Maar ja, zoals je al eerder zei: het is niet aan mij om te bepalen hoe de ander het dan opneemt. Ik denk dan maar: ik ben duidelijk en ik zie het wel hoe het afloopt.

Isaak: Heb nooit spijt als je duidelijk bent geweest. Heb altijd spijt op het moment dat je geen duidelijkheid neerzet, omdat dan treedt de spijt sowieso toe.

Marie-José: Ik heb heel veel spijt van al die jaren dat ik niet duidelijk ben geweest.

Isaak: Altijd duidelijk zijn. Nooit wegstijgen, altijd direct naar de situatie kijken en die situatie durven te confronteren. Het is een heerlijkheid, lieve kinderen, om dat te doen, om dus een duidelijk leven neer te zetten, een spontaan leven neer te zetten, een oprecht leven, dan gaat jouw wereld groot zijn en niet beperkend. Het hoofd is beperkend, maar de energieën zijn onbeperkend, er zitten geen grenzen aan. Als jij jezelf overgeeft aan elke ontmoeting en alle ervaringen, dan zal je alle pieken en dalen goed kunnen doorstaan, zolang jij vanaf je hart gaat werken en luistert naar je hart en oprecht toegeeft aan elke impuls die je hart je geeft.

Paul?

Paul: Wat ik wil loslaten is als het bij me terugkomt, dat ik er niet in wil gaan zitten, maar gewoon kan zeggen: "Ik laat het los, hier kies ik niet meer voor, ik kies voor het nieuwe."

Isaak: Precies, duidelijk een nieuwe keuze maken, betekent ook een keuze maken uit een duidelijk perspectief, dus duidelijk zijn. Simpel, hè? Komen we weer daarop terug.

Jij, schat?

Stientje: De weg die ik ben ingeslagen voelt gewoon heel erg goed en luisteren naar je gevoel. We beginnen aan iets heel nieuws en vertrouwen dat het goed komt. En eerlijk en oprecht zijn, daar gaat het ook om, anders kom je niet verder.

Isaak: Voor jezelf leven en niet voor anderen.

Stientje: Ja, precies.

Isaak: Oké, mooi. Christine?

Christine: Toch mijn blokkade leren herkennen en ik had net ook heel even het gevoel dat ik het fout had gedaan en daar wil ik eigenlijk ook anders mee om leren gaan.

Isaak: Wat heb je fout gedaan dan?

Christine: Nou, als ik dus fouten maak, voel ik me daar gelijk triest over en dat wil ik eigenlijk ook anders. Fouten mag, hè?

Isaak: Van fouten leert men om het dus niet meer fout te doen, hè Egbert?

Egbert: Nou!

We lachen.

Isaak: En jij, Egbert?

Egbert: Duidelijk zijn en afblijven van ... die gebroken glas situatie en dan geen contact meer.

Isaak: Gewoon duidelijk zijn, gewoon duidelijk en als je een wip nodig hebt, kind, moet je gewoon iemand anders uitkiezen.

Egbert: Duidelijk.

Isaak: Oké. Dat was deze masterclass.

Paula: Mag ik nog even iets vragen? Terugkomend op veertien dagen terug toen we het gesprek hadden over mijn fysieke pijnen en de adviezen die ik van u kreeg ...

Isaak met een lach: O, dat jointje, zij wil aan de joints.

Paula: Ja, mooi woord, medicinale marihuana.

We lachen.

Isaak: We houden het bij een jointje. Wat wil je er van weten, lief kind.

Paula: Of dat nu al wel of niet iets is voor mij of dat ik het – zoals een vriendin al zo mooi zei: “Probeer eerst die pijnstillers, die ook al een beetje helpen en houdt dit dan voor over een aantal jaren mocht de pijn nog weer verergeren”, dus dat ik dan in ieder geval iets heb tegen die tijd.

Isaak: Ga jij maar niet aan het roken.

Paula: Nee, is niets?

Isaak: Nee, geef het maar aan iemand anders, misschien wil Egbert het wel doen of Chantal?

We lachen.

Isaak: Samen dan, hè? Dan kunnen jullie weer zoenen.
Nee, Paula, het is niets voor jou, daar word je niet beter van.

Paula: Oké.

Isaak: Dank je wel.

We bedanken Isaak voor de masterclass en sluiten af.

MASTERCLASS IV

We beginnen al meteen met lachen, want we weten al een beetje wat de één of de ander heeft meegemaakt. Tresi had die maand een zeer turbulente maand gehad en we vermoedden dat Isaak het onverbloemd naar voren zou brengen in de masterclass.

Tresi met een lach: Nou, mensen, wens me succes! Oké, daar gaan we.

Isaak met een glimlach: Goedemiddag.

De groep antwoord met eenzelfde goedemiddag.

Isaak: Het is eigenlijk haast ongelooflijk en zeker niet normaal zoals de fysieke mens zich gedraagt. Hoofdschuddend kijken wij naar degenen die wij onze studenten noemen en vragen ons af of ze wel een student willen zijn. Omdat de student komt tot de meester om de lessen te ontvangen om wijzer te worden en om zijn leven natuurlijk anders in te delen dan zijn oude gewoontes. Op het moment dat de student zijn lessen ontvangt en toch raakt hij weer verstrikt in zijn oude gewoontes, dan noemen wij hem onnozel, omdat kijk naar je fysieke bestaan en wees eerlijk en oprecht naar jezelf toe en natuurlijk naar je broeders toe. Hoeveel mensen hebben deze maand deze woorden nauwkeurig in de gaten gehouden? Daar gaan we, Annelies.

Annelies: Ja, daar vraag je wat, Isaak. Ik ben voor de eerste keer in mijn leven – en ik word deze maand 54 jaar – echt met mezelf geconfronteerd. Ik heb jarenlang eigenlijk geprobeerd iemand anders te zijn en ik heb gemerkt dat dat niet gaat. Ik was niet eerlijk ten opzichte van mezelf, maar het was ook niet echt oneerlijk, omdat ik niet goed wist wat ik deed. Onnozel, dat snap ik. Maar dan kom je toch op een gegeven moment op een bepaald punt – ik stortte psychisch helemaal in elkaar – en toen wist ik: Annelies, er is iets vreselijks aan de hand met je. En dan ga je heel diep van binnen kijken en komen er dingen naar boven waarvan ik voor mezelf moest constateren dat ik niet eerlijk was naar mezelf toe. Ik wilde iemand anders zijn voor mijn partner en dat gaat niet. Ik ben anders dan hij in bepaalde gevoelskwesties, zoals hij het noemt. Maar laat ik bij mezelf blijven, zoals ik het bij mezelf

ontdekt heb: Annelies, jij bent zo niet en je hoeft ook niet zo te zijn. Dat was een heel proces en het heeft me compleet onderuit gehaald.

Isaak: Op dat moment ga je je echtheid erkennen en dan ga je voor jezelf opkomen ten koste en ten bate van jezelf, maar ten koste van anderen, omdat op dat moment zeg jij: “Ik ben niet zo.” Als je deze woorden durft uit te spreken, dan ben je echt voor jezelf en misschien onecht voor de ander, omdat die persoon weer een ander persoon ziet. Maar eigenlijk was die persoon altijd al aanwezig, alleen overschaduwde door de blokkades die de persoon – jij dus – jezelf hebt opgelegd. Je hebt jezelf, lief kind, op dat moment gedenigreerd. Je wilde iemand behouden, tevreden stellen en tegemoet komen en als je zegt: “Ik wil iemand behouden, dan offer ik mezelf op”, dan ga jij jezelf interpreteren met hetgeen je misschien gaat doen voor de derde, dat het wel oké zou zijn. Maar dat is geen waarheid.

Annelies: Nee, ik heb het nu pas begrepen. Ik heb diep moeten vallen om deze simpele les te moeten leren. Je leest de woorden, je ziet de woorden, je bent er ook naar op zoek, maar toch heb je het niet goed door. Pas nu, toen ik psychisch onderuit ging, moest ik mezelf onder handen nemen, want anders was ik dus werkelijk in een diepe put gevallen die nog dieper was dan ik had gedacht.

Isaak: Wat heb je besloten toen?

Annelies: Om mezelf te ontdekken en te zijn wie ik werkelijk ben.

Isaak: En wie ben jij zelf?

Annelies: Annelies.

Isaak: Dat is een naam.

Annelies: Nou, in het opzicht waarin ik mijn man tegemoet wilde komen ... dat ben ik zelf niet en dat wil ik ook niet zijn.

Isaak: En dat heeft met seksualiteit te maken.

Annelies: Ja, dat heeft met seksualiteit te maken. Wij zijn 34 jaar samen en een aantal jaren geleden kwam hij met een eigenschap naar voren – zoals hij het dus noemt, een gevoelskwestie – hij zou graag seksualiteit ook eens met een ander willen delen. Daar had ik heel veel moeite mee om dat los te laten. Ik heb ook geprobeerd zo te zijn, omdat ik dat graag voor hem wilde zijn. Maar nu heb ik ontdekt dat ik dat voor hem niet hoeft te zijn. Hij zegt dat hij echt van mij houdt, ook op de manier waarop ik ben. Ik wantrouwde dat heel lang, maar nu denk ik: misschien spreekt hij de waarheid. Maar dat zal de toekomst uitwijzen, dat weet ik niet. Als je zo lang met iemand samenleeft, is het gevoel om hem kwijt te raken enorm. Enorm.

Isaak: En waarom brak jij, kind?

Annelies: Dat weet ik niet, omdat ik denk ik wist bij mezelf op een gegeven moment: ik kan niet meer doen dan dit en er verandert niets, lijkt het.

Isaak: Kijk, jij hebt toegegeven aan zijn behoeftes, maar je hebt niet toegegeven aan je eigen behoeftes. Dat betekent dat jij jezelf hebt opgeofferd op dat moment en de echtheid in jezelf is dat niet. Dat betekent dat elk mens hier in deze ruimte er iedere keer over na moet denken: Wie ben ik zelf? Wat ervaar ik binnen in mijzelf als ik mezelf ga opofferen aan derden? Als jij bij jezelf had gebleven en ‘nee’ had gezegd, had die persoon op dat moment een keuze moeten maken, de keuze van: ik ben echt in mijn seksualiteit, mijn behoeftes heb ik en jij komt me niet tegemoet, dan scheiden onze wegen zich nu of ik ga dat stukje probleem bij mezelf aan en ik onderdruk het, dan word ik ook weer onecht en dan begint het probleem nu weer, omdat er zijn twee mensen die onecht spel gaan spelen omdat het woord liefde aanwezig is. We houden van elkaar, we willen met elkaar zijn, maar toch de echtheid in onszelf is verschillend naar elkaar toe en dan krijg je een groot probleem, nietwaar? En hoe zouden jullie dat aanpakken dan?

Annelies: Vraag je dat aan mij?

Isaak: Aan de mensen hier in deze ruimte, de studenten.

Christine: Nou, eerst samen bespreken, lijkt mij, en vragen aan je man: “Wat zijn jouw behoeftes.”

Annelies: Hij zegt dat het een klein onderdeelje van zichzelf is en het heeft ook niets met mij te maken. Hij is bang voor zichzelf en hij heeft het idee dat ik hem claim en als ik hem die vrijheid geef, voelt hij zich beter. Het is ook niet zozeer dat hij niet meer van mij houdt, dat heb ik wel ontdekt de afgelopen weken, want op een gegeven moment was ik zo boos dat ik dacht: ik neem de teugels in eigen handen en ik ga het huis uit, ik pak mijn koffers en ik ben weg! Dat heb ik ook gedaan, maar ik was iets vergeten. Ik ging terug naar huis en kwam hem dus weer tegen en toen heeft hij voor de eerste keer van zijn leven zijn diepe emoties aan mij laten zien. Dat had hij nog nooit gedaan. Hij heeft ook een leven achter de rug wat ik nu ook pas beter begrijp. Hij zei tegen mij dat hij echt van mij houdt en toen merkte ik dat ik dat ook echt voelde. Dat is al één stap, want dat was ik op een gegeven moment ook even kwijt. Toen hij met die eigenschap kwam, werd mijn wereld zo onveilig voor mij 'als hij nou naar een ander gaat, vindt hij die vast leuker, want dat is net wat hij zoekt, dus dan moet ik ook zo zijn', dat gebeurde met mij.

Elise: En dan ga je je in allerlei bochten wringen.

Annelies: Ja, ja, en ik kan in mijzelf kijken, maar ik kan natuurlijk nooit in mijn man kijken.

Isaak: De liefde is ook heel vaak gebaseerd op illusie, hè? De illusie van 'willen behouden'. Het is zo belangrijk, lieve kinderen, dat jullie altijd bij jullie harten blijven, bij jullie waarheden blijven, zoals jij van binnen bent, al verschilt dat van dag tot dag. Je eigen waarheid moet je nooit en te nimmer opofferen om iemand te behagen, om iemand te behouden en natuurlijk om niet door processen heen te gaan, omdat je hoort te evolueren hier ter aarde om dus een bepaald persoon te worden in de geest. Op het moment dat je bang bent om te evolueren, word je ook niet de persoon in de geest zoals het eigenlijk in het grote plaatje hoort te zijn: vrijheid. De geest is een vrij individu. Ja, een individu, een vrij individu. De mens is een beperkt individu. De mens heeft allemaal interpretaties over hoe hij zich ter aarde neer wil zetten. Misschien heeft hij het afgekeken van de ouders of vrienden of van de maatschappij, maar jouw waarheid ... wie ben jij in de unieke vorm van ikke of de unieke vorm van geest. Je 'ik' en je geest is één. Je 'ik' is de persoon die je nu uitstraalt en de naam die je nu draagt, je ego. Je geest is ook

een individu en die twee moeten compleet zijn en tevreden zijn met elkaar. Op het moment dat je verkeert in angst, durf je niet je vrijheid tegemoet te gaan in je innerlijke zelf, dat je jezelf bent zoals je werkelijk hoort te zijn, zonder interpretaties, interpretaties van gedachten en ook van de maatschappij. De maatschappij geeft een opvoeding aan jullie, maar wil dat zeggen dat deze opvoeding de juiste opvoeding is in jullie harten? Jij hoort echt te zijn vanaf je wezen die jij bent, dat noemen we het unicum. Je bent uniek en op het moment dat je twee zielen bij elkaar legt en de ene ziel wil de andere manipuleren in welke vorm dan ook, dan verlies je de essentie van je echtheid en daarom oprechtheid naar jezelf toe. De één houdt hiervan, de ander houdt daarvan en op het moment dat jij zegt: “Ik houd er niet van, maar ik ga het voor je doen”, dan verkracht jij jezelf. Als jij zegt: “Nee”, en de andere persoon zegt: “Ja”, dan hebben we dus twee verschillen. Dat betekent dat de andere persoon zich op dat moment kan opofferen of weer heen kan gaan en tegen jou zegt: “Hier kies ik niet voor.” Het kan zijn dat de liefde zo sterk is dat de persoon dat stukje in zichzelf onderdrukt, maar ook dat is geen waarheid. Je moet bij je eigen waarheid blijven en seksualiteit is geven; je geeft een stukje van jouw fysiekheid weg, van jouw gevoelswereld weg en je beleeft emoties daarin en je smelt en je ervaart elkaar in compleetheid. Op het moment dat de ene persoon deze vorm van seks wil uitdragen en de andere persoon wil die vorm van seks uitdragen, moet daarover gesproken worden en moet er een vorm van reinheid komen. Op het moment dat die vorm van reinheid niet teweeggebracht wordt, blijft jullie seksualiteit onrein. De negatieve energie gaat vorm aannemen, want al jaren aan een stuk heeft jouw partner deze blokkade. Jaren aan een stuk heeft jouw partner de blokkade proberen te onderdrukken. Opeens komt hij ervoor uit en gaat hij het aan jou mededelen en jij krijgt dus eigenlijk een waarheid te horen die voor hem altijd zijn waarheid was, maar er werd niet over gesproken. Nu moet de fysieke mens een keuze maken: ga ik die behoeftes in mij onderdrukken en onecht wezen uit liefde voor jou en de jaren die jullie met elkaar hebben gedeeld of ga ik dat stukje seksualiteit toch uitoefenen omdat dat geeft mij een genotsplezier.

Annelies: Dat heeft hij voor zichzelf besloten. Hij is wel altijd heel open en eerlijk geweest in dit, en ik besef nu pas hoe moeilijk dit ook voor hem is, net als voor mij. De woorden die hij spreekt, neem ik voor waar aan.

Isaak: En hij heeft gekozen voor ...

Annelies: Dat ene stukje toch voor zichzelf.

Isaak: En hoe ga jij daarmee om?

Annelies: Dat is een tweede stap. De eerste stap die ik dus heb gezet, is dat ik bij mezelf blijf.

Isaak: Lief kind, je zou dit niet kunnen dragen.

Annelies: Ja, ik heb mezelf dus afgevraagd ... kijk, ik wil ook graag geaccepteerd worden door hem voor wie ik ben, maar dat betekent dat ik die ander dan ook moet accepteren.

Isaak: Je gaat het niet dragen.

Annelies: Nou, ik hoef dat stukje van hem natuurlijk niet te dragen, ik hoef alleen maar mezelf te zijn.

Isaak: Hoor je wat je zegt? Je ontkent je eigen echtheid, omdat op het moment dat deze heer dat stukje genot voor zichzelf waar gaat maken, hoor jij bij je eigen waarheid te blijven: kan ik dat dragen? Nee! Jij zou op dat moment allemaal gedachten eroverheen zetten en woorden gebruiken om het goed te praten omdat je die persoon niet wilt verliezen, maar de echtheid in jouw hart zal dit niet kunnen dragen. Je kunt vaak jezelf opofferen aan derden uit de naam van liefde, maar als je werkelijk bij jezelf blijft en jij je eigen persoon Annelies goed kent, dan weten wij nu dat jij het niet kunt dragen. Wij weten ook dat jij je best zou gaan doen om het te kunnen dragen zoals je hem al eerder tegemoet bent gekomen om je fysiek te delen met derden, wat ook eigenlijk geen goed gevoel gaf achteraf ...

Annelies: Nee, maar dat was ook om mezelf te ontdekken wie ik nou eigenlijk ben.

Isaak: Ja, maar je weet altijd in je hart, lief kind, wie je bent. Het is alleen maar dat men in gedachten verkeert en daardoor een wereld bouwt van

verstrikking en dan krijg je dus een psychische inzinking, omdat het wordt je allemaal te veel.

Annelies: Ja.

Isaak: Nu heb je eigenlijk een besluit genomen. Een besluit van: oké, ik blijf bij mezelf. Maar ja, dan moet je nog weten wie jouw zelf is.

Annelies: Ja, en dat heb je niet in één dag of één maand voor elkaar.

Isaak: Jouw zelf is: ik ben zo en ik ervaar mij in deze waarheid zoals ik ben en ik neem mezelf voor waar en ik maak de keuzes uit mijn eigen waarheid en niet uit de waarheid van anderen en niet uit de gedachtegang van anderen en niet uit goedpraten van gevoelens van anderen of emoties van anderen of situaties van anderen. Nee, altijd heel dicht bij jezelf blijven en zeggen: “Oké, hoe voelt dat voor mij?”, en dan doet de rest er niet toe, het is niet meer belangrijk. Het is niet meer belangrijk hoe iemand erin staat buiten jou. Het gaat erom hoe jij erin staat, altijd jij. Ik kan een klein voorbeeld geven, lieve kinderen. Op het moment dat jij jezelf in de maatschappij neerzet, zet jij jezelf in de maatschappij zoals je bent, niet om iemand te behagen, niet om iemand tevreden te stellen en niet om jezelf te denigreren en zeker niet om te vluchten voor je eigen zelf. Pijnen horen bij loslaten. Elke pijn is puur een emotie van verwerken. Je verwerkt een situatie doordat je eronder lijdt. Hoe meer je lijdt, hoe sneller de verwerking, maar heel veel mensen zijn bang om te verwerken, dus zij willen zich eigenlijk afmaken van de lijdensweg. Maar geloof, lieve mensen, dat op het moment dat je durft te lijden, durf je ook los te laten. Het maakt niet uit of het een persoon is of een situatie of een gedachtegang of een gevoelswereld. Het gaat om ervaringen. Ervaar je bestaan in volle kracht en echtheid. Ervaar je bestaan zodanig dat je jezelf kunt vrijmaken hier ter aarde en dat je niet het fysieke bent, dat je niet de maatschappij bent of de andere persoon bent, maar dat je werkelijk jezelf bent. Hoe vind ik dit? Vind ik dit prettig? Als het een ‘nee’ is, zeg je meteen: “Neel!” Is het een ‘ja’, zeg je: “Ja!” Een voorbeeld. Stel dat je aan zelfkastijding doet en je geniet van die zelfkastijding, wie zijn wij om te zeggen: “Doe dat niet.” Stel dat jij een persoon bent die absurde ideeën heeft over seksualiteit en je geniet daarvan, wie zijn wij om te zeggen: “Niet doen, dat is fout.” Wij zeggen altijd: “Wees je eigen zelf, wees je echtheid”, dus op

het moment dat je dat prettig vindt en de partner vindt dat ook prettig, zonder manipulatie, maar dat het in alle eerlijkheid en oprechtheid besproken wordt, dan zeggen wij: “Heb je genot.” Maar dat is vaak niet het geval, hè Egbert?

Egbert: Nee, hè?

Isaak: Vertel.

Egbert met een glimlach: Nou, u kent het spreekwoord van die ezel en die steen?

We lachen.

Egbert met een lach: De steen krijgt hoofdpijn van die ezel ...

We liggen in een deuk met z'n allen.

Egbert: U zei: “Geen contact”, ik heb het drie weken volgehouden.

Isaak: Wat bezielt je?!

Egbert: Nou, ik ben toch door al die mooie woorden en sms’jes overgehaald.

Isaak: Ik ga een vraag stellen aan je en die mag je in alle eerlijkheid en oprechtheid beantwoorden. Zijn jullie eerlijk spel aan het spelen?

Egbert: Het laatste contact ... ja, in vriendschap wel.

Isaak: In vriendschap ... goed. Maar zijn jullie eerlijk spel aan het spelen in conversatie en communicatie, zoals jullie in dat stukje seksualiteit met elkaar omgaan.

Egbert: Ik praat even voor mezelf natuurlijk ... ik niet.

Isaak zucht: Goed zo, dat betekent dat je nu oprecht bent, dat je nu eerlijk bent naar je broeders en dat je eigenlijk misbruik maakt van de emoties en behoeftes van de ander.

Egbert: Ja.

Isaak: Omdat de andere persoon is ook niet eerlijk, want de andere persoon geeft om jou, omdat ze graag een toekomst met je wilde opbouwen en het nog steeds – de gedachte achter de gedachte – zou willen. Jij niet, maar jij hebt wel in haar mond stroop gelegd, gedachten meegegeven dat er misschien een mogelijkheid in zat van partnerschap.

Egbert: Dat klopt.

Isaak: Dat betekent dat de persoon eigenlijk die energie vasthoudt en het woord 'hoop' erop zet en de vrouw weet als geen ander dat de seksualiteit hetgeen is waar de man het meeste genot van heeft. Door seks te geven, kan de vrouw denken, ontvang ik dus mijn partnerschap. Maar ik moet niet te overzichtelijk zijn, ik moet ook een slag om de arm houden en ik moet eigenlijk ook geen duidelijke taal spreken, dus dan ben ik eigenlijk een spel aan het spelen. En het spel heet ...?

Egbert: Heeft u het tegen mij?

Isaak: Hoe heet het spel? Het spel heet manipulatie. Omdat als ik in jouw hart ga kijken, dan weten wij dat jouw hart niet openstaat voor die persoon. Jouw hart heeft wel behoeftes om open te staan voor een persoon, een liefdevol persoon waarin jij jezelf kunt wezen, volledig, waar of niet?

Egbert: Dat is zo, ja.

Isaak: Volg dan die stem! Geef eraan toe! Zorg dat jouw hart bevredigd wordt en niet je geslachtsdeel. We kunnen je vertellen, lief kind, als je hart bevredigd wordt, zal je de gelukkigste man ter wereld zijn en de persoon waar jij je aan geeft, zal evenveel geluk in jou ervaren als jij in haar zou ervaren. Maar je moet hetgeen wat jou beperkt om daar te komen wel doorknippen, want dat is hetzelfde, lief kind, dat je iedere keer weer in een

soort visuele cirkel terechtkomt en je doorbreekt het niet. Je blijft aan elkaar hangen en dat betekent dat de andere persoon niet verder kan gaan en ook niet volledig open kan staan voor een partner en zichzelf daar volledig aan kan geven, omdat de energie tussen jullie niet doorbroken is. Doorbreken jullie die energie, dan kan zij volledig uitstralen naar de andere persoon van vrijheid en 'ik wil', en kan God of de kosmos jou de lessen geven met een andere partnerschap desnoods, maar er moet een keuze gemaakt worden die wij definitief noemen. Omdat je kunt wel een aantal weken geen contact hebben, maar dat betekent nog steeds niet dat je op dat moment los bent van elkaar. Loskomen van elkaar betekent: besluiten. Al kijk je elke dag in elkaars ogen en je besluit in je hart niet meer die energie bij je te dragen van de derde persoon, dan ben je er vrij van. Maar het besluit is nog niet genomen, niet door jou en niet door haar. Voor jou is het meer gemakzuchtigheid van 'mijn tijd even doorbrengen, het genot tot mij nemen, we hebben een leuke tijd', dat mag. Je mag altijd met elkaar zijn zolang er geen destructie is. Maar wij zien wel dat er destructie komt, omdat de liefde die de andere persoon voor je heeft, is nooit en te nimmer doorbroken, dus dan verkeer je eigenlijk in desillusie en illusie en dat kost heel veel energie, omdat als we naar de andere persoon kijken, is de andere persoon geen losbandig kind die zomaar seks heeft met anderen.

Egbert: Nee, beslist niet, nee.

Isaak: Het betekent dat zij in echtheid iets met jou wil opbouwen, maar ze creëert nu onechtheid in haar wereld, puur om die echtheid misschien toch te krijgen en dat is manipulatie. Ingewikkeld, hè?

De groep mompelt een instemmend 'ja'.

Isaak: De simpele feiten zijn: kijk simpel, wat wil ik en wat wil jij? En op het moment dat je weet wat de andere persoon wil en jij zegt: "Ik bezit dat niet om dat jou te geven", dan zou je dat eerlijk en oprecht iemand moeten mededelen en de andere persoon in de eigen wereld laten. Want op het moment dat de andere persoon zegt: "Dan geef ik mij aan jou op jouw voorwaarden", krijg je hetzelfde verhaal als Annelies, alleen bij Annelies was er langdurigheid, een langdurige relatie. Maar ook dat is dus eigenlijk een

verkrachting, omdat je verkracht je echtheid, omdat je boven jouw zinnen gaat, het is niet wat jij bent. Is dat duidelijk?

De groep laat instemmende geluiden horen.

Isaak: Wij veroordelen nooit, onthoud dat goed, dat doen jullie wel voor ons. Maar wij zien wel hoofdschuddend onze studenten en wij denken: oké, zij willen echt zijn, zij komen om de lessen te ontvangen, theoretisch. Praktijkgericht mag er nog wel wat aan gesleuteld worden, hè Chantal?

Chantal lachend: Ja.

Isaak: Tjongejongejonge, haast ongelooflijk hoe ons instrument haar leven verknald heeft.

Chantal met een glimlach: Nou, ik ben blij dat u het ook even zegt.

Elise met een glimlach: Nou, inderdaad.

Isaak: Maar we gaan jullie vertellen waarom. Geen persoonlijkheid.

Elise: Precies.

Isaak: Dat betekent: wie is zij in echtheid? Alles draait om wat je bent in je hart en op het moment dat je geen persoonlijkheid hebt, ben je eigenlijk ieder, dus dan vertaal je eigenlijk de boodschappen die iemand je uitzendt. Dat betekent dat het heel warrig kan worden in het bestaan van het instrument door al die energieën die tot haar komen en die uitgewerkt worden doordat ons instrument zich alleen maar verbindt en absorbeert. Nu weer terugkomend op haar eigen echtheid ... weten jullie dat?

Elise: Nee, hoe bedoelt u?

Christine: Wat is de vraag?

Isaak: Terugkomend op haar eigen echtheid ...

Chantal: Nou ja, ze luistert wel naar haar eigen hart, dat is wat ze zegt.

Isaak: Maar welke echtheid draagt zij uit op dat moment.

Elise: Nog steeds die van haar omgeving.

Isaak: Ons instrument zou met ieder hier ter aarde een geluksvorm kunnen creëren, maar dan hoort ons instrument te gaan kijken naar de behoeftes die ze heeft en op het moment dat ze behoeftes heeft, moet ze kijken of de andere persoon die op dat moment in haar bestaan is haar behoeftes kan bevredigen. Dat betekent dat ons instrument niet hun behoeftes gaat bevredigen. Nee, ze moet haar eigen behoeftes tevredenstellen. Maar ja, de behoeftes van ons instrument verschillen nogal.

Egbert: Ja, daar weten we alles van.

Chantal: Ja, het is de ene keer zus en de andere keer zo.

Isaak: En waarom? Omdat ze een tijdelijk mens is. Ze beleeft alles in tijdelijkheid en ze wil heel graag veel ervaringen opdoen. En waarom? Om dit werk te kunnen voltooien. Dus ons instrument – die ook in de masterclass zit – heeft dus eigenlijk een heel zware taak ter aarde; haar meesterschap uit te dragen, maar ook om het stukje levenservaring op te doen om te kunnen associëren tijdens haar meesterschap. Maar toch is ons instrument ook een kloppend hart, ook haar fysieke gestel moet tevredengesteld worden. Haar leven heeft ook nut, dus kind, zou ik tegen ons instrument willen zeggen: Waar gaat jouw hart naar uit? Bij wie voel je je het meeste thuis? Helaas kan ze nu niet spreken.

Chantal: Nee, maar ik hoop dat ze dat wel gaat doen.

Isaak: Maar we zijn nog niet uitgesproken. Wybe ... Sergio, twee namen die belangrijk zijn in het leven van ons instrument. Twee uitersten, twee grote verschillen, maar toch ook zo waar, omdat hun waarheid is ons instrument. Het gevoel dat ons instrument bij hen teweegbrengt overstijgt hun eigen waarheid. Het betekent dat ze eigenlijk – en nu komt ie – hun eigen

waarheden, hun eigen echtheden op dat moment aan de kant schuiven om ons instrument te behouden.

Chantal: Dus ze manipuleren allebei.

Isaak: Dat betekent dat hetgeen waar zij eerst absoluut een ‘nee’ op zouden hebben gezegd, daar wordt op dat moment een ‘ja’ op gezegd.

Elise: Dan wordt het wel ingewikkeld.

Isaak: Puur om het behouden van het gevoel dat ons instrument hen geeft. Maar toch zijn dat hun waarheden en daar kan ons instrument niets aan doen, omdat het is hetzelfde als Egbert en Annelies: de echtheid in hun harten moeten ze vasthouden. De energie die jij bent, het geloof dat je hebt, moet je nooit en te nimmer verliezen doordat je iemand wilt behouden. Als Sergio ons instrument terug wil winnen, zou hij volledig zichzelf moeten worden, maar hij is nu alleen maar bezig om haar een goed gevoel te geven, hij probeert het tenminste wel. Maar is hij dan op dat moment volledig bij z’n essentie gekomen van zijn echtheid? Of is hij zichzelf aan het manipuleren zoals Evelien dat doet ...

Elise: Hij wil alleen maar behagen.

Egbert: Hij wil alleen maar haar.

Isaak: ... om iemand dus terug te winnen, omdat hij het gevoel niet kwijt wil dat ons instrument hem heeft gegeven tot heden. Dus hij zou al hetgeen zijn leven is geweest los moeten laten om zichzelf te worden, maar hij weet niet waar hij zichzelf kan vinden. Omdat er veel te veel ego in al die jaren heeft plaatsgevonden, is er heel weinig accent gelegd op de waarheid die je echt bent van binnen. Wie ben jij? En nu beweert hij dat hij zichzelf heeft teruggevonden en dat hij blij is met de lessen die hij heeft ontvangen in dit korte tijdsbestek. Natuurlijk is hij niet blij met de lessen, omdat juist de lessen hebben hem heel veel pijn en boosheid gegeven. Maar hij is blij dat hij zichzelf nu zodanig heeft onderdrukt dat hij de goede kant omhoog wil laten komen om dus te behouden; het oude leven, de oude gewoontes en ons instrument. Liefde naar ons instrument is uiteraard aanwezig in de grootste

schaal daarvan, daar zijn geen twijfels over, maar toch zou deze partner een goed leven kunnen hebben buiten ons instrument, maar dat weet hij niet.

Egbert: Hij denkt van niet.

Isaak: Hij gelooft alleen maar dat zijn leven in de handen van ons instrument ligt, dus op het moment dat ons instrument hem uit de handen laat vallen, laat hij zijn eigen leven vallen, dat besluit had hij genomen. Ik beroof me van het leven op het moment dat ik je niet meer mag hebben ... deze woorden zijn gesproken.

Elise: Ja.

Isaak: Maar wetend hoe ons instrument is, weet hij ook dat ons instrument nooit en te nimmer dat toe zou laten. Dat betekent dat ons instrument op dat moment in verwardheid raakt: Wat moet ik dan? Moet ik iemand zichzelf van het leven laten beroven of moet ik iemand terugnemen? Het laatste had ons instrument meteen gedaan als er geen Wybe in het spel was. Maar ja, die Wybe kan alleen maar toekijken en haar overtuigen van zijn liefde naar haar toe, ook dat is waarheid. Die liefde – al is die in korte tijd ontstaan – is wel diep gegroefd in zijn hart. Ook hij wil niet verliezen, ook hij raakt buiten zijn zinnen bij de gedachte dat hij haar verliest. Dus twee mensen en één persoon. Wat kunnen wij doen? Wij kunnen ons instrument alleen maar de ervaringen op laten doen en dat zij in haar harten – in haar harten, want meerdere harten heeft zij – de waarheid gaat ontdekken: waar voelt zij zich het meest op haar gemak en thuis. Maar als je geen persoonlijkheid hebt, wordt het heel moeilijk om deze ontcijfering tot je te nemen, want het zijn allemaal tijdelijke momenten. Zij zou tijdelijk dat gevoel als waarheid kunnen zien en dan komt er weer een andere waarheid bovenop. Dus de basis is eigenlijk heel simpel: Welke behoeftes heb jij? Wat wil je ervaren? Wil je dat ervaren of dat ervaren? Ingewikkeld.

De groep laat instemmende geluiden horen.

Isaak: Wie begrijpt deze woorden niet? Dan kunnen we nog even doorpraten.

Paul: Nou, ik zou wel eens willen weten hoe Tresi een keuze zou kunnen maken. Hoe ze helderheid zou kunnen krijgen voor zichzelf.

Isaak: Hoe zou zij een keuze kunnen maken? Wie weet dat?

Stientje: Door naar haar hart te luisteren.

Paula: Ze had verschillende harten als ik het goed heb begrepen, dus dan wordt het moeilijk.

Marie-José: Maar in feite is Sergio toch verantwoordelijk voor zichzelf. Hij heeft toch wel een persoonlijkheid, en dan is Tresi niet verantwoordelijk, lijkt mij, als hij zelfmoord zou plegen. Dat is dan toch de eigen beslissing van iemand?

Isaak: Maar weet: ons instrument kent de waarheid achter deze waarheid. Dat betekent dat op het moment dat hij zich van het leven zou beroven, gaat hij de hellen in.

Elise: Ja, precies.

Annelies: Wat zeg je nou, Isaak, gaat hij de hel in?

Isaak: Hij gaat de hellen in, zijn eigen waarheid neemt hij mee en wat je bent, beleef je in het Hiernamaals. Dat zijn de hellen.

Christine: Kan hij niet in de psychiatrie worden opgenomen?

Elise: Dat hebben we al geprobeerd.

Egbert: Ja, dat hebben we al geprobeerd, maar dat wil hij niet.

Isaak: Nee, omdat hij wil niet loslaten. Hij weet dat op het moment dat hij ons instrument beïnvloedt met zijn goedheid dat zij hem niet weg kan duwen, omdat ons instrument is goed, zij reageert op je. Op het moment dat hij gemeenheid veroorzaakt, is het voor haar veel gemakkelijker om los te komen dan met die goedheid, omdat zij kan tegen die gemeenheid zoals geen

ander, ze is ermee opgevoed. Het geeft haar juist de kracht om los te laten als iemand gemeen doet, maar als iemand liefdadig doet, dan verzwakt haar energie, omdat ze wil niemand pijn doen, niet Sergio en niemand anders met welke naam dan ook. Dus wij kijken toe en wij zien ervaringen op ervaringen, maar wij weten dat ons instrument de wijsheid in haar hart bezit om het juiste te kiezen.

Chantal: Dus we moeten haar gewoon laten tot het moment dat ze er zelf achter komt?

Isaak: Het nadeel van dit hele verhaal is de negatieve energie. Zij kan niet tegen negativiteit, ze kan alleen maar tegen waarheid, dus als er geen echtheid is, dan kost het haar energie.

Marie-José: Isaak, als ik even mag? Als Sergio zoveel vertrouwen heeft in Tresi, dan zou Tresi hem toch kunnen vertellen over het Hiernamaals en waar hij dan in terechtkomt en dan is de beslissing toch bij Sergio. Als hij zelfmoord zou plegen, dan weet hij wat de gevolgen zijn.

Elise: Ja, maar dat heb ik hem allang verteld.

Marie-José: Maar dat voelt hij dan blijkbaar niet, anders zou hij wel anders reageren.

Egbert: In die periode drong je niet meer tot hem door.

Elise: Nee.

Chantal: Het maakt Sergio op dat moment niet meer uit, hij was zo diep gezakt.

Christine: Gebruikt hij medicijnen?

Egbert: Nee, dat wil hij niet.

Elise: Hij wil niets.

Egbert: Hij wil zijn meissie terug en zijn huis.

Chantal: Dat is het enige wat telt.

Elise: Maar ja, hoe komt Tresi tot een beslissing? Ik heb ook tegen haar gezegd: “Als je nou uit de energie stapt van beiden, zou dat geen oplossing zijn? Dan kom je misschien beter tot jezelf. Omring je met Isaak, omring je met je werk, omring je met je kinderen en ga een eigen leven opbouwen.” Haar antwoord daarop was: “Ja, maar ik moet het doen met ervaringen, daar groei ik van, daar baseer ik mijn beslissingen op.”

Isaak: Dat is ook zo. Op het moment dat je ons instrument uit die energieën haalt, dan gaat ons instrument verder, omdat zij bouwt iedere keer weer nieuwe energieën op voor zichzelf, zij houdt niemand vast.

Elise: Nee, dat weet ik.

Isaak: Dat betekent dat die twee mensen in het verleden gaan. Maar is dat de bedoeling? De bedoeling is dat ons instrument bij haar eigen echtheid gaat komen: welke behoeftes heb ik? Het gaat om de tijdelijke behoeftes, hebben wij vorige keer gesproken, en de tijdelijke behoeftes die ze nu heeft, worden nu vervuld door Sergio en Wybe.

Paula: Wybe vervult ze toch meer, heb ik begrepen, omdat hij ook meer vanuit zijn hart spreekt met Tresi dan dat Sergio tot nu toe gedaan heeft. Sergio is nog maar een paar dagen aan het veranderen en probeert Tresi weer voor zich te winnen en ik begreep dat alle diepere gevoelens beter met Wybe te delen zijn dan dat die met Sergio ooit te delen zijn geweest.

Isaak: Uiteraard, volkomen mee eens, omdat Wybe heeft een opvoeding gekregen van het gezin vanaf het hart, dus Wybe kan heel gemakkelijk vanaf het hart spreken. Sergio heeft een opvoeding gehad vanuit het gezin vanaf dominantie, dus Sergio kan heel gemakkelijk dominant zijn. Wybe heeft een opvoeding gekregen van communicatie. Sergio heeft een opvoeding gekregen van stilzwijgen. Wybe heeft zwakheden, die toont hij alsof dat zijn krachtheden zijn. Sergio toont zijn kracht en is zwak.

Elise: Ja, de contradictie is groot.

Isaak: Wybe geeft een tijdloosheid tijdens het samenzijn van die twee zielen. Sergio geeft vermoeidheid, het kost haar energie om op dat moment in haar eigen heerlijkheid te blijven. Groot verschil. Dat betekent heel simpel dat Sergio een andere energie zou moeten creëren bij zichzelf die positief moet zijn en waar ons instrument energie van krijgt, omdat we hebben al eerder gezegd: ze kan niet tegen negativiteit, dan loopt ze leeg en krijgt ze aanvallen. Ondanks dat Wybe heel erg vurig is, verdrietig is en soms heel erg onstuimig boos kan zijn, kost dat nog steeds geen energie van ons instrument, omdat de basis van zijn essentie is liefde. Bij Sergio is de basis van het behouden van ons instrument liefde gebaseerd op wanhoop en angst.

Paula: Dus daarin ligt het antwoord voor Tresi.

Isaak: Maar vergeet niet ... ons instrument is hetzelfde als deze mevrouw, Annelies, jaren gewend geraakt om zichzelf aan te passen. Dat betekent dat zij zich meteen weer kan aanpassen aan de energie Sergio en daar weer een leven mee kan leiden op het moment dat ze daar weer voor kiest. Hetzelfde als Annelies.

Paula: Maar word je er gelukkiger van?

Isaak: Op het moment dat je het geluk ook extern kan vergaren, is dat te dragen, toch? En zij haalt het geluk uit haar mediumschap, uit haar vrienden en uit haar rijk leven dat ze heeft opgebouwd buiten Sergio om. Wij weten dat ze Wybe een kans moet geven. Dat weten wij en dat weet zij ook, dat wij dat weten, en dat wij dat al verteld hebben. Maar wij weten ook dat het heel moeilijk is voor Wybe om een kans te krijgen zolang Sergio de weg niet vrijmaakt.

Paula: Want Sergio manipuleert Tresi nu, maar als Tresi zich daarvan bewust wordt, dan zou dat misschien een oplossing zijn.

Isaak: Dan zou ze nu abrupt een muur op moeten zetten, zichzelf vrij moeten maken uit zijn omgeving en hem weer terug gaan plaatsen naar het

verleden. Maar zolang hij haar niet loslaat, zal het voor haar heel moeilijk worden om deze abruptheid neer te zetten.

Chantal: De kans dat Sergio haar gaat loslaten is wel heel erg klein.

Elise: Ja, daarom.

Chantal: Zeker nu hij aan het veranderen is. Maar hij is toch echt aan het veranderen of niet?

Elise: Of is het allemaal manipulatie?

Chantal: Sinds de show van 3 april laat hij zijn gevoel zien, was dat dan echt?

Isaak: Kijk, lieve kinderen, hij had niets meer ...

Paula: Dus hij moest wel.

Egbert: Hij stond met zijn rug tegen de muur.

Isaak: Doordat hij niets meer had, had hij ook niets meer te verliezen. En zo ziet hij het ook: Ik heb niets meer te verliezen, dus ik ga jouw wereld in. Ik wil jou beter leren kennen ook in het werk dat je verricht. Ik wil alles doen voor je als je mij maar niet loslaat. Ja, maar jullie kunnen deze waarheid ook op jullie levens gaan toepassen, omdat jullie zijn geen haar beter.

We gniffelen wat.

Paula: Maar daarom zijn we hier op aarde.

Annelies: Ja, dat denk ik ook.

Paula: We zijn hier om onze lessen te krijgen.

Chantal: Mag ik nog een ding vragen over Wybe? Is Wybe wel oprecht?

Isaak: Ja, uiteraard. Hij is wel angstig, paniekerig, maar geef hem ongelijk. Hij heeft de vrouw van zijn leven ontmoet volgens zijn gevoel en hij heeft genoeg levenservaring wat het vrouwelijk schoon betreft. Maar deze vrouw – die ons instrument is – heeft hem zo diep geraakt, dat deze heer zich geen leven kan voorstellen zonder haar. Dus twee heren en een vrouw, kunnen we weer teruggaan naar het woord monogaam zijn?

We lachen.

Isaak: Twee verschillen en dat betekent dat die twee werelden zo verschillend zijn van elkaar en de één vervult dit stukje en de ander vervult dat stukje. Het is heel moeilijk voor de fysieke mens om zichzelf dan compleet te houden als men van meerdere kanten vervulling krijgt.

Paula: Ja, maar je kunt toch zo niet door het leven blijven gaan?

Isaak: Het zijn ervaringen, lief kind.

Paula: Dat weet ik, maar het blijft voor iedereen in de omgeving toch ook wel behoorlijk heftig.

Isaak: Ja, dus er moet opeens geluisterd gaan worden naar de behoeftes en op het moment dat ze de behoeftes heeft verteld, kan ze overgaan naar haar eigen echtheid.

Paula: En dan komt er rust.

Isaak: Dan komen er besluiten en dan wordt het definitief, maar tot die tijd zijn het ervaringen. De behoeftes komen tot je, het kan zijn op een dag of het kan zijn door een heel lang onderzoek, maar geloof en vertrouw erop dat je nooit en te nimmer jezelf kan verloochenen en dat je nooit en te nimmer jezelf op moet offeren om andermans behoeftes te verblijden. Dus zij mag niet leven voor Sergio, zij mag niet leven voor Wybe, zij moet leven voor zichzelf, zoals jullie ook. Kijk naar de behoeftes en ervaar het in waarheid zoals jij het wilt hebben en durf dat te ervaren. En weer terugkomend op Wybe ... waarom vraag je jezelf af of hij oprecht is?

Chantal: Het is gewoon een bepaald gevoel dat ik bij hem heb en ik snap niet waarom ik dat gevoel dan heb. Maar het zijn ook de dingen die continu gebeuren. Ik heb gewoon heel sterk mijn twijfels bij Wybe. Ja, en dat heb ik dus niet bij Sergio, ondanks alles wat er met Sergio is gebeurd en wat hij heeft gedaan in het verleden, heb ik dat toch niet met Sergio.

Isaak: Je bent bevooroordeeld. Wat is voor jou de definitie van bevooroordeeld?

Chantal: De definitie van bevooroordeeld. Weet ik eigenlijk niet.

Isaak: Weten jullie dat?

Christine: Dat je van tevoren al je oordeel klaar hebt.

Isaak: Waarom zou jij nu dat woord van ons gekregen hebben?

Chantal: Omdat het dus blijkbaar zo is.

Isaak: Hoe eerlijk en oprecht ben jij naar ons instrument toe?

Chantal: De laatste tijd niet meer, omdat ik geen kans kreeg. Ik heb zo vaak met haar willen praten en iedere keer als ik met haar wilde praten, drukte ze me weg. Er was totaal geen gesprek mogelijk, ik kon niet met haar praten, dus ja ... hoe eerlijk was ik naar haar toe? Ik kon niet eerlijk zijn, ik moest haar heel vaak naar de mond praten had ik het idee, omdat op het moment dat ik mijn mening verkondigde, voelde zij zich meteen in de steek gelaten. Dus ja, hoe eerlijk is dat? Ik zat er middenin, ik zat tussen die twee kerels in. Allebei bellen ze mij en op de vreemdste tijdstippen. Het was heel moeilijk en ik wist niet meer hoe ik moest handelen.

Isaak: Hoeveel liefde heb je voor het instrument?

Chantal: Heel veel, dus ik doe mijn best.

Isaak: Zou je je een leven kunnen voorstellen als partner met ons instrument?

Chantal: Nee.

Isaak: Waar baseer je die 'nee' op?

Chantal: Partnerschap. Elise, dit heb jij mij ook al gevraagd.

Elise: Nou, antwoord in eerlijkheid en oprechtheid.

Chantal: Ja, maar ...

Isaak: Waar baseer jij de 'nee' op?

Chantal: Waar baseer ik de 'nee' op? Het is het eerste wat in mij opkomt: nee.

Isaak: Waar baseer jij de 'nee' op, leg uit, kind, leg uit.

Chantal: Ja, da's een goeie.

Isaak: Je hebt er redenen voor.

Chantal: Nou, ik heb het nooit zo bekeken, ik voel alleen vriendschap voor haar.

Isaak: Wij veroordelen je niet, wij vragen je alleen een vraag te beantwoorden. Het was een vraag, niet meer dan dat. Waar baseer je die 'nee' op?

Chantal: Ik zou het echt niet weten, hoor.

Isaak: Nou, klein voorbeeld. Elise, zou je een partnerschap kunnen voorstellen met Marcel?

Elise: Nee.

Isaak: Waar baseer jij je 'nee' op?

We lachen.

Elise: Nou ja, ten eerste heeft hij een vriendin en dan wordt het al makkelijk om een 'nee' te geven. Maar het heeft ook wel met die kadertjes te maken waar we het al eerder over hebben gehad. Je valt voor hetero of voor lesbisch. In mijn geval: nou, ik heb gekeken naar lesbische vrouwen, maar ik houd het toch nog maar even bij hetero, zover ben ik al wel. Maar het kadertje is in elk geval wel zodanig dat Marcel daar niet binnen valt.

Isaak tegen Chantal: Waar baseer jij je 'nee' op?

Chantal: Mijn kadertjes dus blijkbaar.

Isaak: En welk kadertje is dat?

Chantal: Nou, kijk, ik ben er wel achter dat ik op vrouwen val. Ja.

Isaak: Past ons instrument niet in jouw kader van schoonheid?

We lachen.

Chantal: Natuurlijk wel.

Isaak: Die heeft ze gehoord.

Chantal: Omdat ik vind dat als je vriendschap hebt met iemand, kun je er geen relatie mee hebben.

Isaak: Dat is dus eigenlijk hetgeen jij jezelf in je hoofd hebt ingeprent en juist het tegenovergestelde is waarheid. Juist op vriendschap baseer je een relatie. Je moet eerst een vriendschap hebben en dan een relatie, met je partner dan, hè? Anders heb je wat ...?

Het blijft stil.

Isaak: Kom, kind, praat door.

Chantal: Ja, ga door, wat moet ik verder doen?

Isaak: Dat is hetgeen wij de gedachte achter de gedachte noemen.

Chantal: Het wordt steeds ingewikkelder.

Isaak: Het gaat om echtheid van wat je bent. En lief kind, op het moment dat je liefde voor iemand hebt, kan je het benoemen als vriendschap of je kunt het benoemen als partnerschap, het maakt ons niets uit, maar het gaat om de bevooroordeelning. Je bent bevooroordeeld naar Wybe en je bent bevooroordeeld naar Sergio en dat is waarheid, omdat op het moment dat Sergio niet meer in het leven van ons instrument zou zijn, zou dat ook jou opluchting geven, minder stress, toch?

Chantal: Wel minder stress, ja.

Isaak: Het zelfde met Wybe: minder stress en meer vriendschap, zoals je het benoemt.

Chantal: Ja, oké, ja.

Isaak: Nou, dat was ‘m, zo eng was dat toch niet?

Chantal: Nu snap ik het nog steeds even niet, hoor.

Isaak: Jij noemt vriendschap partnerschap.

Chantal: Nee, ik zie het als twee verschillende dingen eigenlijk.

Isaak: Nou, vertel?

Chantal: Nou, dat zou net zoiets zijn als wanneer ik nu zou zeggen: “Ik begin een relatie met Elise”, of zo.

Isaak: Nou, waarom zou je dat niet doen?

Chantal: Omdat je hebt een stukje vriendschap met iemand en relaties gaan ook weer over, toch?

Isaak: Precies, je zegt het helemaal zelf, kind. Voor jou is vriendschap voldoende, omdat jij een partnerschap niet durft aan te gaan, blijf jij bij vriendschap hangen. Daarom zeggen we: “Jij noemt vriendschap partnerschap.”

Chantal: Hm, oké.

Isaak: Gemeen, hè? Dus jij hebt een vriendschap met ons instrument die jou heel dierbaar is en doordat er zoveel omheen is gekomen, is jouw vriendschap met ons instrument op een andere gradatie gekomen. De angst voor verlies heb je ook ondervonden.

Chantal: Ja.

Isaak: Kind, wees dan oprecht en eerlijk en geef dan even toe aan deze waarheid: ik wil haar niet kwijt.

Chantal: Nee, maar ik wil haar ook niet kwijt, dat heb ik ook altijd gezegd.

Isaak: Dus op het moment dat er geen communicatie is – en zoals je het net noemde ‘ze drukte me weg’ – word je in de steek gelaten.

Chantal: Zo voelde het ook.

Isaak: Dan krijg je boosheid en dan krijg je verdriet.

Chantal: Wat ook wel weer positief was, want ik kon bij mijn gevoel komen.

Isaak: Precies, want je hebt tranen gelaten en je hebt eindelijk ondervonden hoe het is om te voelen dat je om iemand gaf.

Chantal: Juist ja, achteraf is dat wel prettig om te ervaren, ja.

Isaak: Oké. Ik kan je vertellen – en je mag mij daar op veroordelen – dat jouw vriendschap met ons instrument waarheid is.

Chantal: Ja.

Isaak: Maar we weten ook, lief kind, dat jij partnerschap niet durft aan te gaan, niet met een heer en niet met de vrouw, toch zou je het heel graag willen, maar de gedachte is angst om jezelf daarin volledig te durven geven, omdat voor jou is vriendschap genoeg. Maar helaas is dat niet genoeg voor de ziel. De ziel is de energie die jij bent en je hoort ook een bepaalde partnerschap aan te durven gaan, dat je partners bent met elkaar, een bepaalde intimiteit durft te beleven met elkaar en dat je dus ook de essentie daarvan kunt ondervinden. Dat is ook echtheid. Jouw onechtheid in je hart is angst, omdat je bent bang om dat stukje te ervaren, daar heb jij een blokkade op. Kun je ons volgen?

Chantal: Ja.

Isaak: Dus we hebben het nu niet over ons instrument, we hebben het over jou.

Chantal: Oké.

Isaak: Wat gaan we daar aan doen?

Chantal: Wat gaan we daar aan doen? Nou, misschien moet ik even heel goed bij mezelf gaan kijken dan.

Isaak: Ik denk dat jij meer tot de essentie van jouw werkelijkheid moet gaan komen, kind. De essentie van jouw werkelijkheid ... wat betekent dat? Wie weet dat?

Paula: Dat wat haar ziel werkelijk verlangt en wil ervaren?

Isaak: Precies, je moet bij de essentie van jouw werkelijkheid komen. Wat wil ik werkelijk? Wat zijn mijn behoeftes in de essentie van de werkelijkheid.

Chantal: Dus ik moet eerst eens gaan kijken wat mijn behoeftes zijn.

Isaak: Precies.

Elise: Daarom zei ik al: "Intimiteit begint bij jezelf."

Chantal: Ja.

Paula: Houd van jezelf ... stap 1, dan kun je delen.

Isaak: Dan kun je jezelf delen. Jij kunt nu de handen delen en desnoods een omarming delen, maar deel ook je seksualiteit. Daar hebben we het de hele middag al over.

We lachen en praten wat door elkaar heen.

Isaak: Deel je seksualiteit. Waarom schaam je je om je seksualiteit te delen?

Chantal: Ja, dat is een goede vraag.

Isaak: Omdat je geen liefde hebt voor dat fysieke voertuig van je. En, Marcel, hoeveel liefde heb je voor je fysieke voertuig?

We lachen.

Marcel: Ik zit wel prettig in mijn lichaam, moet ik zeggen.

Isaak: Mooi zo, goed zo, en hoe deel je dat?

Marcel: Hoe deel ik dat?

Isaak: Ja. Simpele vragen, toch?

Marcel: Dat deel ik met mijn vriendin.

Isaak: Mooi zo, en daar geniet je van?

Marcel: Ja, daar geniet ik van.

Isaak: Geen schaamte?

Marcel: Nee, geen schaamte.

Isaak: Ook niet als je naar borsten kijkt?

We lachen – ook Marcel – omdat ‘het borsten issue’ ons nog helder voor de geest staat.

Marcel met een lach: Heel soms, ja. Maar dat probeer ik dan gewoon even los te laten.

Isaak: Goed zo. Hoe was je maand?

Marcel: Nou, ik dacht: het begint rustig. Maar ik heb in elk geval onderzocht hoe het zit met mijn werk en ook wat zelfonderzoek gedaan en gekeken wat het nou werkelijk met mij deed. Ik ben erachter gekomen dat ik daar niet mijn energie uithaal. Ik heb ook gemerkt dat ik niet goed voor mezelf zorg om goed in mijn energie te blijven, dus ik heb het er met mijn baas over gehad om een andere baan te zoeken. Ik heb met mezelf afgesproken dat ik beter voor mezelf moet gaan zorgen op dat gebied, qua energieverdeling.

Isaak: Dus je hebt heel veel besluiten genomen.

Marcel: Nou ja, heel veel ... ja.

Isaak: Besluiten beginnen bij je gedachten, hè? Je gedachten, woorden en daden. Als je een besluit neemt, dan neem je definitief een besluit.

Marcel: Ja, daar heb ik definitief een besluit in genomen.

Isaak: Nou, dat is toch alleen maar goed. Hoe deel jij je passie?

Marcel: Ik begrijp u niet.

Isaak: Hoe deel jij je passie?

Marcel: Mijn passie voor wat?

Isaak: Voor je werk.

Marcel: Ik begrijp de vraagstelling even niet.

Isaak: Je moet ergens passie voor hebben en dan moet je dat uit je systeem kunnen halen en dat moet je delen. Hoe deel je dat?

Het blijft stil.

Isaak: Door volledig te laten zien wie jij bent. Je geniet van je talenten, wat je bent, wat je kunt vertegenwoordigen en dat deel je met anderen, toch?

Marcel: Hmhm.

Isaak: Nou, dat is hetzelfde met seks. Chantal, hoe deel je je passie voor je werk? Het werk dat je voor ons verricht, hoe deel je je passie daarin.

Chantal: Ik denk door het enthousiasme naar de mensen toe.

Isaak: Communicatie, openstelling, energie instoppen, openheid. Hetzelfde met partnerschap of vriendschap, hoe je het ook wilt benoemen. Het is precies hetzelfde. Je moet altijd kijken, hè Marcel, ik heb genot ergens in en daar ga ik voor. Ik heb ergens geen genot in, dan ga ik er niet voor. Dus jij hebt genot voor je werk, daar leef jij voor, Chantal, maar jij leeft niet voor de persoon die jij bent, voor je eigen passie. Jij stort jezelf op dit moment op hetgeen je passie voor krijgt, dat is je werk – waar we heel blij en content mee zijn natuurlijk – maar dat stukje seksualiteit in jou hoort ook gepassioneerd te worden. Dat betekent: begin maar met jezelf.

Chantal met een lach: Het is net alsof ik Elise nu hoor.

We lachen.

Isaak: Als jij de hele tijd in je oor zit te krabben, krijg je daar een bepaald genot. Maar als je ergens anders zit te krabbelen, krijg je ook een ander soort genot.

We lachen.

Elise met een lach: Nou, wat zei ik je, Chantal?

Isaak: Die energie komt niet bij jou los, omdat je het niet gebruikt. Je gebruikt het niet, dan blijft dat dood. Je moet er passie op gooien. Eerst moet je je eigen lichaam leren kennen en daarna moet je de handen van een andere persoon ook op je neerzetten en zeggen: “Raak me aan, een beetje naar links, een beetje naar rechts.”

We lachen.

Isaak: Wat doen jullie moeilijk, kinderen toch. Je hebt dit voertuig gekregen en het is hetzelfde als in de auto zitten. Je hebt allemaal knopjes en je durft niet daar aan te zitten, maar misschien als je die ene knop indrukt, dan komt daar huppakee iets heel sprankelends uit. Maar je moet het wel durven te ondervinden.

Chantal: Nou, ik hoop dat ik volgende maand iets leuks te vertellen heb dan.

We schieten in een onbedaarlijke lachbui.

Elise met een lach: Nou, we moeten de agenda's maar weer trekken, hè schat?

Chantal: Ja, wanneer gaan we?

Isaak: Ach, ach, ach. Wie heeft er nog iets toe te voegen aan dit stukje, want er zijn nog meer mensen in deze ruimte. Paul en Stientje, misschien kunnen we daar nog iets uithalen?

Paul: Sinds twee weken wonen we samen en het was wel heftig, ja. We waren bij Isaak op consult geweest.

Isaak met een lach: Dat ben ik, ja.

We lachen.

Paul: Er zat iets bij Melvin, mijn jongste zoon en ik dacht dat hij bang was voor verandering. Maar toen heeft Isaak ons duidelijk gemaakt wat er aan de hand was en dat was heel anders dan we verwacht hadden. Het kwam erop neer dat hij eigenlijk gewoon Stientje en haar kinderen niet wilde en dat hij mij dat geluk eigenlijk niet gunde, dat hij de baas wilde spelen: ik heb het hier voor het zeggen en jullie moeten maar ‘moven’. Ik kreeg het advies om hem niet met fluwelen handschoenen aan te pakken en er werd door Isaak heel goed ingelegd dat ik het kon voelen. Ik heb het toen ook gedaan wat moeilijk en niet makkelijk was. Tresi had een paar voorbeelden uit haar eigen gezinsituatie gegeven, ‘Nou, als hij niet wil, zeg je maar dat je zijn koffers pakt en dat je hem dan het huis uitzet’. Dat was nogal een heftige beslissing. We hebben een paar keer met hem gesproken en hij wilde geen kant op, helemaal niet. Op een gegeven moment wilde ik weer met hem spreken en wilde ik hem laten voelen dat het mij dus echt pijn deed zoals hij deed. Hij begon meteen weer over de vakantie – waarover Isaak dus ook had aangegeven dat hij eerst niet mee moest gaan en later wel – en toen werd ik zo boos en zei ik: “Als je nu niet zo en zo wilt doen, dan pak ik je koffers en dan zet ik je op straat.” Toen hebben we het nog een aantal dagen aangekeken en het leek alsof hij zijn best deed. Toen is mijn vader gekomen en deed er zich een situatie voor die wij allemaal niet in de gaten hadden, maar Stientje wel, want mijn vader vroeg: “Wij hebben een familiedag, Stientje ga je ook mee en de kinderen ook?” Stientje vond dat leuk, maar Melvin zei tussen neus en lippen door: “Nee, dat wil ik niet.” Stientje had het wel gehoord, maar ze twijfelde toch ...

Stientje: Ik twijfelde over mijn gevoel ‘heb ik dit nou goed gevoeld’, en ik dacht eerlijk en oprecht naar mezelf: ik heb het goed gevoeld. Ik zei het tegen Paul en ik heb Melvin daar later ook op aangesproken en hij gaf toe dat hij dat zo gezegd had. Hij vond het gewoon niet leuk dat ik meeging.

Annelies: Hoe oud is hij?

Stientje: Zestien.

Paul: Mijn les hieruit is dat ik eigenlijk meer voor mezelf op moet komen, ik geef de kinderen te veel, als ze iets vragen, spring ik meteen in de bres en ik sta meteen klaar. Rachel staat wel open, maar Melvin wilde dit stukje gewoon niet afgeven. Zaterdag hebben we een hoop dingen gedaan en ik had het helemaal gehad 'ik doe niets meer, ik ga op bed liggen en ik doe helemaal niets meer'. Toen kwam Stientje: "Ik heb het helemaal gehad met Melvin." Ze pakte haar jas en zei: "Ik ga." Ik zei: "Doe maar, want ik kon gewoon niet meer." En dit was voor mij dus de les, dat ik niet genoeg voor mezelf opkwam. Toen was voor mij de streep bereikt 'nu eerst tijd voor mezelf', en toen heb ik wat op bed gelegen en Stientje ging even buiten wandelen. Toen Stientje terugkwam, legde ze het hele verhaal uit hoe alles gegaan was en ik zei: "Nou, dan moet er dus actie ondernomen worden." Aan de hand van het voorbeeld van Tresi, sprak ik met Melvin af dat hij om acht uur vanavond zijn excuus aan Stientje moest aanbieden en dat moet overtuigend zijn, want anders pak ik gewoon je koffers. Melvin zei: "Dat kan niet, want ik heb geen koffers." Ik zei: "Nou, dan pak ik vuilniszakken en pak ik alles in, want ik vind dat dat nodig is." Dat viel niet mee tot acht uur, want Stientje zei dikwijls: "Hoe is het?", en ik zei: "Dat weet ik pas om acht uur." Om acht uur ging ik naar hem toe en vroeg of hij al bij Stientje was geweest, maar hij was niet geweest. Ik zei: "Dan ga je nu je excuus aanbieden of ik pak je koffers." Toen ging hij naar de kamer en hij zei gewoon: "Ja, sorry", maar hij meende er niets van. Hij zei het echt met zo'n pubergezicht en hij keek haar ook niet aan. Toen hebben we anderhalf uur zitten praten en het leek in het begin echt alsof hij helemaal niet omging, maar op een gegeven moment, zo halverwege, kreeg ik het idee dat hij wat ontdooide. Toen had ik nog eens aan Isaak gevraagd: "Wat moet ik nou doen." Hij zei: "Blijven praten, blijven praten", en op een gegeven moment had ik wel in de gaten dat hij toch om was. Ik ging chocolademelk maken en toen hebben jullie nog een mooi moment beleefd, hè?

Stientje: Nou, ik voelde dat niet zo, maar jij kent jouw kind beter dan ik, maar ik kon qua gevoel helemaal niets met hem. Hij was helemaal geblokkeerd naar mij, hij keek mij dus ook niet aan en hij was volgens mij alleen maar boos op mij. Maar op een gegeven moment zei hij: "Ja, wat moet ik dan doen om het goed te maken, moet ik dan bloemen voor je kopen?" En ik zei: "Nou ja, daar zou je mee kunnen beginnen." "Of een appeltaart?", zei hij – want dat had hij al eerder gedaan – en ik antwoordde: "Nou, dat zou

ik hartstikke leuk vinden, Melvin, als je voor mij een appeltaart maakt.” Toen ontdeed ik zelf een beetje en Paul was weg en Melvin bleef maar zitten. Ik dacht: nou, hij is blij als hij weg kan, maar dat deed hij dus niet, hij bleef zitten. Ik zei: “Melvin, dit is voor jou toch ook wel heel moeilijk”, en dat beaamde hij wel en toen kon ik dus wel met gevoel werken en ik zei: “Melvin, ik ben er niet op uit dat jij het huis uit moet, ik wil jou wel graag leren kennen en ik hoop dat je mij ook wilt leren kennen”, en toen kon ik wel in dat gevoel gaan zitten. Maar ik vond het wel heel erg moeilijk, het kost mij wel ontzettend veel energie. Ik vind zelf dat ik heel eerlijk en oprecht ben, en ik geniet ook van al die knopjes waar we het dan over hebben ...

We lachen.

Stientje: Dat vind ik super, maar om met dit hele pakket toch eerlijk en oprecht naar jezelf te zijn ... maar ik blijf moeilijk in mijn energie en ik ben er nog niet helemaal uit hoe dat nu komt.

Isaak: Heel simpel, heel simpel, heel simpel, niets doen wat buiten je energie omgaat. Precies doen waar jij behoefte aan hebt. Daar komen we weer ... jij geeft niet toe, je blijft bij je eigen waarheid en dat is de les. Paul heeft altijd maar toegegeven, altijd maar toegegeven, dus dat kind krijgt nu een andere vader terug, die hem dus niet gaat behagen, maar die gewoon een nieuw leven aan het opbouwen is met een nieuw persoon. Dat betekent dat die andere persoon eigenlijk jaloezie gaat voelen; ik wil dat zij weggaat, want als zij weggaat, heb ik weer mijn vader terug, dan heb ik weer mijn oude leventje terug. Wat heel belangrijk is op dat moment is duidelijkheid, zodat het kind weet dat al gaat hij naar links of al gaat hij naar rechts, dat jullie nog steeds een stel zijn en dat hij niet tussen jullie in kan komen, dat jullie liefde sterk genoeg is om dit te dragen. Het betekent dat het kind zich aan moet passen naar de regels van het huis die jullie hebben neergelegd en dat is moeilijk. Zeker voor Paul is het moeilijk en voor Stientje is het eigenlijk een straf. Stientje wordt gestraft doordat zij liefde heeft voor een man met kinderen. Zij is dus niet welkom, haar kinderen zijn niet welkom ‘ik heb alles voor jou over, maar ik ben niet welkom, er is iemand die mij eigenlijk de deur uitkijkt’. Dat is slikken, hè Stientje?

Stientje: Ja, het is moeilijk.

Isaak: Het betekent dat jullie liefde heel erg op de proef gesteld wordt, want als Paul niet duidelijke taal spreekt, dan kan het zo zijn dat jullie het niet trekken.

Stientje: Nou, ik had zaterdagmiddag toen ik wegging op de fiets heel duidelijk het gevoel dat ik toch ook steeds met die angst zat van het verbinden en bang zijn om het te verliezen. Ik voelde zo duidelijk dat als Paul niet aan mijn kant staat en hij pakt het niet op dat hij daar niet duidelijk in is, dan pak ik gewoon mijn spullen weer in en ga ik weg. Dat had ik heel duidelijk voor mezelf.

Isaak: Dus Paul, kijk heel goed in de ogen van de vrouw naast je en kijk hoeveel liefde jij voor haar voelt of voel hoeveel liefde jij voor haar voelt en kijk naar de rol die jij moet gaan vertegenwoordigen op dit moment, de rol van partner of echtgenoot en 'ik wil er voor jou zijn'. De kinderen zijn een toevoeging en als ze niets toevoegen aan jullie, dan betekent het dat de kinderen eerst tot bewustwording gebracht moeten worden dat ze een toevoeging zijn en dat jij niet bang bent om hem desnoods op zijn sodemieter te geven en hem toe te spreken en te zeggen: "Dit tolereren wij niet." Als het kind deze lessen niet gaat ondervinden door jou, gaat het kind er gewoon mee door.

Paul: Ja, dat heb ik duidelijk gevoeld.

Stientje: Maar ik heb toch nog wel heel erg mijn twijfels of het wel echt tot hem doorgedrongen is.

Isaak: Nee, dat is het niet.

Stientje: Nee, dat dacht ik wel.

Isaak: Als de vader vandaag thuis zou komen en zou zeggen: "De relatie tussen Stientje en mij is voorbij", dan zou hij een voldane glimlach geven van opluchting. Maar dit is niet goed, Paul, want jij hoort bij jouw eigen echtheid te blijven en dat betekent: mijn echtheid is 'ik wil niet mij laten manipuleren door iemand anders en dus in zijn wereld stappen en mijn kracht daardoor te

verliezen'. Eigenlijk is de boodschap tijdens deze middag precies hetzelfde voor ieder en dat is ...?

De groep antwoordt: 'bij je echtheid blijven' en 'bij je eigen waarheid blijven'.

Isaak: Wie ben jij en wat zijn je behoeftes, want als jij vandaag behoeftes hebt en morgen heb je behoeftes en elke dag weer nieuwe behoeftes en je blijft bij die echtheid, dan loop je je pad af zoals je hem af hoort te lopen.

Stientje: Maar dat kan dus de consequentie hebben dat hij echt moet gaan.

Isaak: Dat is ook met Stientje. Stientje heeft dus behoeftes om een plek in het gezin te hebben en dus gehoord te worden en behoefte aan harmonie, want Stientje is een harmoniekind. Ze is altijd een goede moeder geweest voor de kinderen, dus zij beschermt haar kinderen goed en jullie hebben twee kampen op het moment dat Paul geen keuze maakt van definitiviteit. Dan krijg jij een wereld met jouw kinderen en Stientje een wereld met haar kinderen, onder één dak.

Stientje: Ja, dat voel ik al af en toe zo als we aan tafel zitten, dan praten mijn kinderen met elkaar en mijn kinderen doen ook wel moeite om met Melvin in contact te komen, maar dat is nog niet zo. Hij investeert ook niet in mijn kinderen, hij maakt ook geen contact met mij.

Isaak: Praat met dat kind zoals wij nu spreken: "Dit tolereren wij niet. Jij hebt een nieuw gezin, dit is jouw surrogaat moeder en dit is mijn toekomstige vrouw. Dit zijn haar kinderen en jij hoort deze mensen te accepteren zonder boosheid, rancunes en manipulatie. Doe je dat niet, dan val jij buiten dit gezin en niet zij."

Stientje: Maar hij voelt het gewoon niet.

Isaak: Dat betekent dat men moet praten tot men opeens het besef heeft 'er valt niet meer te praten', en dan worden knopen doorgehakt.

Stientje: Dat vind ik heel moeilijk. Dat vind ik ook voor Paul heel moeilijk en voor de kinderen ook.

Isaak: Het kind heeft het in eigen handen en jullie zijn alleen maar degenen die communiceren, jullie vertellen het alleen maar.

Stientje: En we hadden nog wel de indruk dat het kwartje gevallen was, maar gevoelsmatig toen ik 's avonds bij hem kwam en ik keek hem aan, dacht ik: er is niets veranderd.

Isaak: Dus Paul, duidelijker zijn.

Paul: Oké.

Isaak: Wie nog meer?

Christine: Ik zou heel graag ook nog iets willen vragen.

Isaak: Daar zijn we voor.

Christine: Ik heb inmiddels een man getroffen.

Isaak met een glimlach: Oooo.

We lachen.

Christine: Nou ja, het is nog vrij pril, maar wat er nu speelt – ik herken diverse dingen van de anderen ook wel – hij is dertig jaar getrouwd geweest, hij is nu een beetje aan het freewheelen en hij zegt: 'Ik ga nog niet voor een vaste relatie, maar ik zou van jou enorm kunnen genieten, seksueel.'

Het is even stil.

Isaak met een lach: Wat is er toch vandaag met seks?

We lachen.

Christine: Dus ik was eigenlijk op het punt beland van 'ben je nou wel of niet echt?', en dat heb ik hem ook voorgelegd. Tja, hoe zal ik het nu samenvatten. Hij stelt eigenlijk voor dat we speels met elkaar omgaan, seksueel, maar dan

vraag ik me dus af of dat echt is. Voor mij voelt dat niet oprecht als hij er niet echt voor gaat. Ik heb hem dus een beetje voor de keuze gesteld: ofwel je stelt je er helemaal voor open en we kijken wel hoe het loopt en anders niet.

Isaak: Wat kan jij dragen?

Christine: Ja, dat weet ik dus zelf ook niet goed, dat is mijn vraag eigenlijk ook een beetje.

Isaak: Waarom gaan we voorwaarden erop zetten? Kijk naar je eigen echtheid ... kan jij het dragen dat je alleen maar seks hebt?

Christine: Dat kan ik niet goed inschatten.

Isaak: Dan moet je het ervaren. Als ik jou nog nooit een bepaalde maaltijd heb voorgeschoteld, kan ik je niet vragen of het lekker was.

Christine: Nou, wat ik wel weet is dat ik in het verleden daar niet altijd blij van werd als het alleen maar seks is zonder ...

Isaak: We hebben het niet over het verleden, we hebben het over jou en de persoon die jij nu in je leven hebt. Kun jij met deze persoon dat stukje seksualiteit aan zonder relatie?

Christine: Dat zou ik wel kunnen, denk ik ...

Isaak: Omdat je moet luisteren naar de woorden die hij spreekt en niet andere woorden daar bovenop zetten. Hij zegt: "Ik wil alleen maar van je genieten", dat betekent dat hij jou nu eigenlijk eerlijk en oprecht vertelt: een relatie zit er niet in. Maar dat wil niet zeggen dat het er niet in zou kunnen zitten. Dat weet men niet, alles is een momentopname en het kan ook anders gaan. Maar de eerste essentie is dat het er niet inzit. Dat betekent dat jij bij je eigen echtheid moet gaan kijken: kan ik alleen maar enorm van deze heer genieten, seksueel gezien, zonder dat er meer is dan dat stukje van fases die we doormaken in momentopnames. En als je dat antwoord voor jezelf hebt ontdekt, dan zou ik zeggen: "Geen gezeik en geen gezeur, geniet er van!"

We lachen.

Egbert: Nou, dat is duidelijk.

Christine: Ja, ik geloof dat ik een beetje moeilijk aan het doen ben, hè?

Isaak: Seks is een genot. Je bent samen en je geniet van elkaar op die basis. Telt niet voor jou, hè Egbert.

We lachen.

Isaak: Ik kom zo bij je terug, Egbert. Het is een genot en op het moment dat men duidelijk is – wat die heer nu ook doet – moet je het niet anders in je hoofd gaan invullen dan de woorden die hij spreekt. En dat is een momentopname. Dus jij gaat bij jezelf te rade ‘oké, dat kan ik’. Annelies heeft eigenlijk seks gegeven of iets toegelaten wat met seksualiteit te maken had en dat was niet haar waarheid. Het was een ‘nee’ in haar hart en ze heeft daar een ‘ja’ van gemaakt en dan krijg je dus een opsodemieter. Het is niet wat je bent. Maar bepaalde mensen hebben de behoefte om gewoon te genieten, te genieten en te genieten. Ik weet dat jij een relatie wilt, kind, maar dat moet je nu uit je hoofd halen, want je wilt eigenlijk iemand in jouw bestaan hebben. Dus denk niet verder dan dat moment van samenzijn en ga ook niet moeilijk doen dan. Ga niet met vragen werken – zoals we met Evelien hebben gezegd – en met manipulatie werken en toch seks geven om er dan hopelijk een relatie uit te slepen, want dan krijg je pijn. Op het moment dat je in deze waarheid blijft, heb je echtheid. En als er dan iets anders voor terugkomt, dat zien we dan wel, dat is dan weer een andere fase. Nu zitten we in de beginfase van ... huppakee.

Christine: Dus ik zou het dan uit mijn hoofd moeten zetten dat het meer zou kunnen worden.

Isaak: Ja, je gaat niet verder dan dat moment van samenzijn.

Christine: Ja, maar dan is het dus de vraag of het mij zou lukken.

Isaak: Ja.

Christine: Wel?

Isaak: Ik denk dat het je wel lukt, maar ik denk nu dat je bij jezelf even de knop moet omzetten en niet meer naar het woord relatie moet kijken.

Christine bedenkelijk: Ja, ja.

Isaak: Ja, dat is een domper op het geluk ...

Christine: Betekent het dan ook dat u het er niet in ziet zitten?

Isaak: Je luistert niet. Jij moet echt zijn, dus jij bepaalt op dat moment dat jij alleen maar in dat stukje genot wilt gaan zitten. Dat is echt, dus je maakt er geen ander verhaal omheen, je manipuleert niet, je gaat niet seksen om toch een relatie te krijgen. Nee, je bent alleen maar bezig met dat stukje en op het moment dat er meer komt, gaan we weer in dat stukje kijken. Maar op dit moment is dat helemaal niet van toepassing en wij zeggen dus ook niet dat het niet in het kader zou liggen, maar we zeggen alleen maar dat je nu niet daarmee bezig moet zijn.

Christine: Ja.

Isaak: Jij moet bij jezelf nu die knop omzetten: oké, ik wil alleen maar plezier hebben en een goede tijd en dat is mogelijk.

Christine: Maar daar zou ik mezelf niet tekort mee doen? Dat bedoel ik eigenlijk.

Isaak: Op het moment dat je weer iemand anders ontmoet en die zegt wel: "Ik wil wel een relatie", en jouw hart gaat daar weer voor openstaan, geniet daar dan weer van. Dat is de tijdelijkheid. Je gaat tijdelijk door de fases heen die op je levenspad komen, degenen die je ontmoet, ga niet verder denken dan dat. Geniet ervan, zoals je geniet van een gesprek en geniet van voedsel, maar je moet wel eerlijk en duidelijk zijn voor jezelf of je die behoefte hebt en of je het kunt dragen.

Christine: Ja, dat weet je pas als het zover is natuurlijk.

Isaak: Gewoon ervaren.

Christine: Ja.

Isaak: Die mevrouw naast Christine.

Marie-jose: Ik ben zo'n drie weken alleen geweest, dus ik had echt de tijd om na te denken. Ik ben in mijn leven niet vaak alleen geweest, omdat ik jong getrouwd was, kinderen en daarna een nieuw huwelijk. Nu was ik dus echt alleen en het viel me gewoon niet mee, omdat ik het gevoel had dat er nog iemand in huis was waar ik echt last van had, zal ik maar zeggen, waarvan je zei dat ik dat moest negeren. Daar heb ik ook de afgelopen dagen mijn best voor gedaan, ik heb de deur op een kiertje gezet en ik ben daar verder niet meer geweest. Ik wist eigenlijk al toen ik daar kwam wonen dat het eigenlijk niets voor mij was en ik ben tot de conclusie gekomen dat ik te veel inlever en als mijn man terug is, dan wil ik dat eigenlijk aankaarten en verhuizen. Ik woon eigenlijk meer in het huis van een ander. Vooral die eerste paar dagen had ik dat, eigenlijk ben ik het niet meer die hier in dit huis woont, materieel kan het me verder niet schelen, maar er zit weinig energie van mij in. Ik heb weinig eigen plekjes en daar heb ik het de afgelopen weken last van, dus ik ben aan het proberen geweest om er meer van mezelf in te stoppen. Ik ben sowieso met planten in de weer geweest, dat is mijn hobby en ik knap daar altijd enorm van op en toen dacht ik: ik moet hier echt weg. En of het nu ruzie wordt of niet ... Het klinkt misschien raar, maar ik houd het niet zo lang meer vol. Ik kwam echt tot dat besef de afgelopen weken. Ik weet niet of hij wordt overgeplaatst en of hij weer zoiets wil waar zoveel stenen zijn. Nou ja, u zult het wel snappen, ik wil gewoon warmte om mij heen en groen en niet dit. Het klinkt zo kinderachtig als ik het zo zeg en ik heb het een aantal jaren volgehouden, maar ik kwam echt tot de ontdekking dat ik eigenlijk best ongelukkig ben om het dan maar zo te zeggen.

Isaak: Nou, eerlijkheid en oprechtheid ... verhuis!

Marie-José: Ja, ik heb het gewoon echt benauwd, dat geef ik eerlijk toe. Ik zeg het niet meteen als hij donderdag terugkomt, maar als hij er weer een paar dagen is, begin ik er wel over dat kan best eens ontzettend heftig wezen.

Isaak: Nou, verhuis, blijf bij die waarheid. Op het moment dat je een waarheid hebt in jouw gedachten en dat is jouw waarheid, dan moet je die vasthouden en al hetgeen dat daaromheen is, is niet van belang, alleen de waarheid. Je spreekt nu in waarheid. Het betekent dat de consequentie verhuizen is en dat moet je vasthouden. Op het moment dat de personen eromheen jou uit je waarheid proberen te halen ... blijf bij je waarheid en verhuis.

Marie-José: Ik vond het eerst heel kinderachtig van mezelf. Ik ben er best al een hele tijd mee bezig, dat zul je wel weten, maar ik dacht steeds: het gaat uiteindelijk om zijn baan, daar profiteer ik ook van mee, dus hoe kinderachtig is het niet om ... maar het voelt gewoon niet goed en juist omdat ik nu alleen was, drong dat goed tot me door.

Isaak met een glimlach: Verhuis.

Marie-José met een glimlach: Nou, ik zal het doen, dat hoor je dan wel de komende periode.

Isaak: Dat is de waarheid die je moet vasthouden. Stel dat de persoon zegt: "Ik verhuis niet mee", stel ..., dan zeg je nog steeds: "Ik verhuis." Het betekent dat jouw echtheid en oprechtheid dat woord is en dat je gewoon verhuist.

Marie-José: Zo voelt het wel.

Isaak: Mooi zo. Marian, wat heb je te vertellen?

Marian: Ik ben heel druk met mijn werk en alles wat eromheen draait, echt mudjevol.

Isaak: En hoe zit het met partners?

Marian: Nou, het is een beetje vreemd, de afgelopen periode heb ik steeds iemand in gedachten. Ik heb ook al contact gelegd, maar dan ga ik puur op mijn gevoel af. Mijn verstand zegt: "Het lijkt nergens op, er zit zo'n ontzettende barrière tussen." Afgelopen donderdag was ik dus hier en Isaak

zei: “Je moet je gevoel volgen, onderneem actie en stort je er gewoon op”, in die vorm ging het een beetje. Ik dacht: ik ga het proberen ook, en ik heb dus al contact gelegd. Ik weet alleen nog niet waar het op uitloopt. Maar het is puur het gevoel wat ik volg, want mijn verstand zegt ...

Isaak met een glimlach: En we zijn weer bij Egbert.

We lachen.

Egbert: Ja, ze heeft me een hele mooie mail geschreven en ik wist niet zo goed wat ik ermee aan moest natuurlijk, maar dat gaan we onderzoeken.

Isaak: Denk aan de kader, hè Egbert? Bepaalde kaders zijn nooit goed, omdat het is interpretatie. Denk buiten je kaders. Ik vond het zo prachtig dat Stientje en Paul ruzie hebben gekregen, puur omdat Paul zei: “Het is niet de vrouw in mijn kader.” Stientje stond echt op haar achterste benen: “O ja?”, terwijl zij precies hetzelfde had, maar haar gevoelswereld was even gekrenkt. Denk niet in kaders. We hebben pas verteld over Wybe die ook helemaal niet past in het kader van ons instrument, maar dat zijn interpretaties. Egbert, welk kader heb jij tegenover Marian.

Egbert: Marian is een hele mooie vrouw, maar ik zou niet één, twee, drie zo op haar vallen en dat is dat kader.

Isaak: Ja, de kaders zijn gemaakt door de eigen menselijkheid. Een voorbeeld is dat men zegt dat je slank moet zijn of in het buitenland houden ze juist van molligheid. Dat zijn allemaal kaders. Je moet onderzoeken. Doordat je met elkaar communiceert en elkaar ervaart, hè Christine? Je ervaart elkaar en door ervaringen kunnen kaders opeens niet meer bestaan en dan ben je gewoon een vrije ziel. Dus ik zou zeggen: “Veel plezier!”

We lachen.

Isaak: Dus ervaar het. Maar het andere waar we net over spraken, moet je nu wel volbrengen.

Marian: Ja, ik dacht gelijk: daar zal de oplossing wel zitten. Daarom zal het bij mij nu wel zo sterk naar voren komen.

Isaak: Openheid betekent dat je open ergens instapt en niet volgens je kaders, maar gewoon volgens je behoeftes. Openstelling betekent ook: zwakheden tonen. Gevoel tonen, dat is hetgeen je altijd al wilde, hè Chantal, gevoel, zwakheden. Toon je zwakheden en gevoel. Dus wees open en probeer ook in een bepaald genot over te gaan, puur door communicatie en door met elkaar te wezen en te zijn, elkaar aan te voelen in energieën. In het geval van Evelien en jij, gaan jullie over tot – wat we al vaker hebben gezegd – manipulatie en onechtheid. Manipuleer nooit een derde. Als je open bent en eerlijk bent, dan kun je verder naar het volgende moment. Duidelijk?

Egbert: Ja.

Isaak: Elise.

Elise: Ja, mijn verhaal.

Isaak: Wat voor tijd leven we?

Egbert: Nog zes minuten.

Elise: Dat ga ik niet redden.

Isaak: Oké, vertel.

Elise: Ik was samen met Chantal en we waren eigenlijk in Gay Palace voor Chantal om in contact te komen met een dame, maar de dames stonden niet zo erg open, die waren meer met zichzelf bezig. Enfin, ik zal het niet te lang maken. Ik ben daar wel een jongen tegengekomen en hij was mij aan het veroveren en dat was heel gezellig, een beetje dansen, een beetje zoenen, alles heel speels. Er was verder niets gebeurd, maar hij had wel mijn telefoonnummer gevraagd. Hij belde mij meteen de volgende dag en dat werd meteen een gesprek van anderhalf uur en het was heel anders dan zoals wij elkaar de vorige dag hadden leren kennen, in een heel andere sfeer, in een heel andere hoedanigheid en ook op een heel ander vlak. We vonden elkaar

interessant en hij zei: “Ik wil je zien! Kun je vandaag al komen, dan ga ik koken voor je.” Ik moest daar wel even over nadenken, maar besloot toch te gaan. Die avond heb ik echt een heel andere kant van hem gezien en hij bleek veel eigenschappen te hebben die mij heel erg aanspreken; het creatieve, hij had de kleinkunstacademie gedaan, hij maakte hele mooie beeldhouwwerken en schilderijen. Hij dichtte ook, hij heeft er zelfs eentje aan me voorgedragen. Ik vond het allemaal heel erg leuk. Er zat wel een gigantisch leeftijdsverschil tussen, maar dat verdween volledig als we bij elkaar waren, moet ik zeggen en dat waren overigens zijn woorden. Hij was de helft van mijn leeftijd, maar toch door zijn verleden had hij een veel oudere uitstraling en was het geen jong knaapie waar ik mee zat te praten. Enfin, het was dus heel erg leuk op verschillende vlakken. Ik heb hem ook eerlijk verteld over mezelf dat ik absoluut niet in dezelfde valkuil wilde vallen door in een vroeg stadium al over te stappen naar seks en ook daar had hij begrip voor – hoewel dat best moeilijk is als je aan het zoenen bent, want de passie is er dan toch. Maar goed, nadat we een tweetal avonden op deze manier met elkaar hadden doorgebracht, is hij toch op een gegeven moment gekomen met de mededeling dat het feit dat ik drie kinderen heb, dat hij dat zo’n ongelooflijke grote stap vond en dat hij gewoon niet toe was aan die fase in zijn leven. En ondanks het feit dat mijn hart brak – misschien dat Cupido toch echt raak had geschoten – had ik daar wel heel veel begrip voor. Hij zei: “Voordat ik mij nog verder in jou verlies en nog gekker op je wordt, maak ik er liever nu een einde aan zodat we alle twee ...

Elise begint te huilen.

Elise: Shit, het zit er nog ... dat we alle twee gewoon verder kunnen gaan, dan doen we elkaar tenminste geen pijn.” Nou, dat begrijp ik helemaal, daar heb ik eigenlijk alleen maar respect voor dat hij dat op deze manier deed en ik heb het verder ook gelaten. Werkelijk, ‘I cried my heart out’, ik heb zoveel gehuild in die periode. Hij maakte echt een verbintenis met mij, weet je? Nou ja, ik heb het toen dagen zo gelaten, totdat ik op een gegeven moment een droom kreeg over hem. En die tien dagen zei ik ook steeds: “Ik heb best zin om hem weer te sms’en of te bellen”, maar ik deed het iedere keer toch niet, steeds zei mijn gevoel ‘niet doen, niet doen’. Maar toen die droom kwam, kon ik het niet meer nalaten en heb ik toch geschreven: ik heb over je gedroomd, dus je bent blijkbaar nog niet uit mijn systeem. Er kwam direct

een sms terug en voor dat ik het wist waren we alweer druk over en weer aan het sms'en en hij zei: "Ik moet je zien, want ik ben ook niet helemaal eerlijk en oprecht geweest naar jou toe en jij bent zo open en zo bezig met die echtheid, dus dan wil ik ook eerlijk naar jou toe zijn." We hebben elkaar toen toch weer gezien en hij vertelde dat hij nog steeds 'involved' was in een sudderende relatie met een meisje waar hij niet om geeft. Ik zei: "Wat doe je dan hier met mij of andersom, wat doe je dan nog met haar, dan ben je toch niet in eerlijkheid bezig." Hij antwoordde: "Dat is het ook niet, maar het is niet de vrouw waarmee ik door het leven wil gaan, maar bij haar is er hoop." Toen kon ik meteen de woorden van u aanhalen: als de één hoop heeft en de ander weet eigenlijk dat het niets is, dan is er sprake van vernietiging. We hebben ondanks alles een leuke avond gehad, omdat het bracht natuurlijk ook wel weer mooie gesprekken tussen ons over hoe je je daarbij dan voelt en hoe je ermee om kunt gaan. Hij wilde graag dat ik bleef slapen – en dan wel met ondergoed aan uiteraard – en we lagen al in bed, het was vier uur in de nacht. Hij sliep al en ik kon niet in slaap komen en voelde me steeds slechter en slechter, dus ik besloot om weg te gaan. Daar was hij wel verdrietig van, hij zei: "Komt het dan door mij?", en ik zei: "Nee, ik wil gewoon weg, terug naar mijn kinderen.", want ik kon nog niet zo goed aangeven waarom ik zozeer voelde dat ik weg moest gaan. Hij zei: "Als dat je gevoel is, dan moet je dat volgen. Maar hoe zou jij je voelen als ik bij jou zou zijn en we liggen al heerlijk in bed en ik zou ineens mijn biezen pakken?" Ik moest wel toegeven dat ik dat ook klote zou hebben gevonden. Maar goed, ik ben toch gegaan en ik kwam toch wel in een negatief spiraal terecht, dus ik denk dat hij ofwel een te lage afstemming heeft voor mij – zoals u al eens eerder heeft gezegd: negatief eet positief op – en dat ik me daardoor gewoon zo slecht voelde en verzwak en dat het gewoon niet de juiste man is voor mij. Ik had namelijk toch weer die nare gevoelens in mijn buik en meteen weer diarree en ik dacht: ik zit hier gewoon niet goed. Ik stapte in de auto en voelde echt een 'relief', ik voelde opluchting omdat ik daar wegging, maar tegelijkertijd miste ik hem ook alweer. Een hele rare tegenstelling eigenlijk.

Isaak: Eerlijkheid en oprechtheid, Elise, daar draait het allemaal om. Hij is niet eerlijk geweest vanaf dag 1. Dat betekent heel simpelweg dat hij manipulatie heeft gecreëerd om dus zijn ding te kunnen doen met degene die jij bent. Jij hebt je zwakheden getoond. Hij heeft zogenaamd zijn zwakheden getoond, en hij is niet eerlijk geweest. Een mens voelt dat, en zeker jij.

Elise: Ja.

Isaak: Dus doordat jij weer terug bent gegaan naar hem, heb je hem weer voedsel gegeven, maar hij is niet de persoon die jouw hart blij zou maken. Je hebt in een illusie geleefd, doordat jij dacht dat je geraakt was door Cupido.

Elise met een glimlach: En dat was niet zo, dus dat was ook een illusie. Hoe kan je dan zo veel verdriet hebben? Hoe kan dat dan?

Isaak: Het komt door jouw zelf. Jouw zelf is teleurgesteld geraakt. Kijk, lieve Elise, je hebt een verleden van manipulatie. Jij manipuleerde dus de heren en je kreeg altijd je zin. Op dit moment werkte je manipulatie niet, omdat je dus niet meer mocht manipuleren. Dus je mocht jezelf niet meer fysiek in de strijd gooien, alleen maar jezelf emotioneel laten zien in alle openheid en oprechtheid, zoals je dat hebt geleerd uit de ervaringen van boek 3. Die persoon heeft zich verbonden met jou en zou ontrouw willen zijn met jou en oneerlijk zijn naar jou toe, omdat die persoon heeft een relatie niet gebaseerd op hoop.

Elise: Wat bedoelt u dan?

Isaak: Leugens.

Elise: Ja, en dat voel ik dus eigenlijk intuïtief al aan? Daarom kon ik het die tien dagen zo goed volhouden.

Isaak: Leugens, iemand manipuleert op dat moment de situatie, omdat deze heer is niet een heer die zodanig bij een andere persoon zou blijven puur op hoop. Nee, misschien op gemakzuchtigheid.

Elise: Hij was gemakzuchtig.

Isaak: Maar niet op hoop.

Elise: Nee, zij was degene die hoop had.

Isaak: Daar hebben we het ook over, op haar hoop, meer op gemakzuchtigheid.

Elise: Van hem kwam het puur uit gemakzuchtigheid, ja.

Isaak: Dat betekent dat het hem wel goed uitkomt dat er zo'n schone vrouw als jij hem wel aardig genoeg vond om zichzelf mee te verbinden, al was het maar voor een tijdelijke nacht. Dat hij in eerste instantie het erop gooit dat hij niet verder kan gaan met jou voor de kinderen, zijn ook leugens. Waarom? In eerste instantie wist hij meteen dat je kinderen had, dus doordat hij niet zijn zin kreeg, heeft hij het daar op geworpen.

Elise: Ja, het is een makkelijk excuus.

Isaak: Dus de mens kan heel gemakkelijk manipuleren, puur om zijn zin te krijgen en elk mens hier ter aarde weet hoe hij woorden in zijn mond kan zetten om de andere persoon weer zo te overtuigen om in zijn wereld te stappen. Maar op het moment dat het energie kost, lieve Elise, en je wordt vermoeid, betekent het dat er een negatieve factor is die dat jou aandraagt, want anders is het er niet.

Elise: Nee, dat is ook zo en daar ben ik gisteren achtergekomen, want dit gebeurde dus zaterdagavond en ik heb het gisteren in de schouwburg heel erg moeilijk gehad, zo negatief voelde ik me. Ik kreeg ook meteen weer nachtmerries met heel veel enge dingen, dus het werd net een soort horrorfilm voor me. Gelukkig kom ik door meditatie en healing er weer heel snel bovenop. Nu had ik er dus ook niet zo veel verdriet om, omdat ik dacht: ik kies nu voor mezelf en als dit is wat hij met mij doet, mij leegzuigen en die vermoeidheid en negativiteit bij mij teweegbrengt, dan kies ik daar niet voor.

Isaak: Maar hoe zit het, lieve Elise, met het woord dat jij sprak 'ik zou nooit tussen een relatie willen komen'.

Elise: Nee, daarom, later besepte ik me dus ook: wat doe ik hier in dit bed, hij heeft een relatie en dan wil ik er gewoon uitstappen.

Isaak: Dus ook weer de manipulatie op hoop van jezelf 'misschien spreekt hij de waarheid', en daarom heb jij dan weer een excuus om onecht te zijn naar je eigen hart toe en toch jezelf neer te leggen.

Elise: Neer te leggen?

Isaak: In bed.

Elise: Oké.

Isaak: Dus hoe manipuleert de mens zichzelf op dat moment om zijn echtheid niet meer als echt te zien en zichzelf te laten verstrikken in gedachten en interpretaties zoals we met Annelies zijn begonnen. Kun je het volgen, Elise?

Elise: Ja, ik kan het wel volgen, ik kan het wel volgen.

Isaak: Jouw waarheid is: dat zou ik nooit doen en dat is dan jouw echtheid, maar de verhalen die dan verteld worden, brengen jou uit evenwicht en dan beleef je dus niet meer jouw echtheid en dan zou je weer overgaan naar je oude gewoontes van toen.

Elise: Nou, toen ik dus in de auto zat en ook later was ik me daar terdege bewust van. We hebben daar ook over gesproken, omdat hij vertelde dat hij graag in eerlijkheid wilde zijn naar mij toe, want er was meer in het spel dan die ene opmerking dat hij niet toe was aan die fase met kinderen. Daarom zijn we er ook over begonnen.

Isaak: Ja, maar zijn woorden die hij tot je sprak hadden ermee te maken dat hij hoopte dat je daar goedkeuring op gaf, omdat je na zo veel dagen nog steeds niet los van hem was.

Elise: Hmhm.

Isaak: Dus dan heeft hij er twee.

Elise: Hoe bedoelt u?

Isaak: Twee schone vrouwen.

Elise: Dat van die relatie kwam dus pas later aan bod, na die tien dagen, hè?

Isaak: Ja, dat zeggen wij ook, doordat hij wist dat je na tien dagen lang nog steeds niet over hem heen was – wat betekent dat hij heel veel credit bij je heeft – dacht hij: als ik het dan aan jou vertel ... zoveel vrouwen nemen dat dan als goedkeuring en die zeggen: “Oké, ik accepteer het, omdat hij zit in een verkeerde relatie, het is gebaseerd op haar hoop. Hij geeft er niets om, dus hij zal wel met mij verder kunnen gaan”. Dan gaan wij ons weer zodanig manipuleren dat wij het aannemen zomaar om het gewoon aan te nemen. En jouw hart voelt de waarheid achter de woorden en daar word je dus moe van.

Elise: Oké, ik begrijp het. Het is me duidelijk.

Isaak: Nou, deze masterclass was een confrontatie van ...?

De groep antwoord ‘jezelf leren kennen’ en ‘echtheid’.

Isaak: Wie ben jij en wat zijn je behoeftes. Blijf bij de waarheid van je hart. Ga niet interpreteren. Ga wel door ervaringen heen en voel het in jouw hart als jouw waarheid. Blijf bij je waarheid en laat je nooit uit je waarheid halen, hoe pijnlijk het ook kan zijn. Wees echt. Ervaar het leven als echt. We kunnen je vertellen: je hele fysieke bestaan krijgt een dimensie van alleen maar rust en geluk als je echt bent. Veel valt weg wat narigheid geeft en dan blijf je bij je eigen kracht en energie.

Nou, dank je broeders even dat jullie naar elkaar hebben willen luisteren.

Er wordt over en weer ‘dank je wel’ gezegd.

Isaak met een glimlach: En zeg tegen je broeders: “Prettige volgende maand.”

We lachen en nemen afscheid van Isaak.

MASTERCLASS V

Isaak: Goedemiddag.

Allen groeten Isaak.

Isaak: Hoeveel blijdschap kunnen jullie creëren elke keer weer op het moment dat jullie daarvoor kiezen en jullie positieve energie erin stoppen. Dit is meteen een vraag die wij aan deze studenten willen stellen.

Marie-José: Nou, ik doe het 's morgens in de keuken wel eens door een liedje te zingen als ik sinaasappels aan het uitpersen ben, dat fleurt meteen mijn humeur op. Of overdag als ik de pest in heb, probeer ik het op te lossen door een cd aan te zetten. Ik zeg niet dat het altijd werkt, hoor, maar vaak wel.

Isaak: Het hoort te werken. De volgende.

Elise: Nou, ik weet dat je het ieder moment kunt bijstellen, je kunt je eigen blijdschap creëren, alleen is het niet altijd even gemakkelijk. Maar door 's ochtends al meteen te beginnen met een gebed of door jezelf een grote glimlach te geven, door meditatie of door positieve gedachten, kun je het creëren – ik weet allemaal hoe het werkt – maar het is niet altijd gemakkelijk, omdat soms zit je gewoon in een bepaalde negatieve gedachtestroom die je moeilijk kunt doorbreken.

Isaak: De gedachten zijn hetgeen de fysieke mens eigenlijk zelf creëert. Dat betekent dat op het moment dat je besluit om positieve energie neer te zetten in welke ruimte dan ook, wordt dat jouw waarheid en wordt dat jouw werkelijkheid. Maar je behoort boven je eigen gedachten te gaan stijgen. Dat betekent: je elimineert de oude patronen en je maakt nieuwe patronen. Het betekent dat je elke dag met een glimlach door het leven kunt gaan. Maar vele mensen besluiten om niet met een glimlach door het leven te gaan, maar met verdriet. Het verleden is hetgeen niet is geweest. Het heden is hetgeen je nu creëert. Dat betekent: het is alleen maar een fractie van verandering. Je hoeft alleen maar te besluiten. Wie heeft besloten om in deze korte periode

dat we elkaar niet weer hebben gezien, om zijn leven weer opnieuw te gaan inrichten?

Egbert: Ik, omdat ik natuurlijk een periode heb afgesloten met die dame, dus nu ben ik dat aan het onderzoeken en dan ga ik toch iets nieuws beginnen.

Isaak: Je bent aan het onderzoeken?

Egbert: Precies.

Isaak: En wat ben je aan het onderzoeken?

Egbert: Het contact met een andere vrouw.

Isaak: Onderzoek is altijd hetgeen je behoort te doen en dat betekent dat je daardoor ook de ervaringen op gaat doen. En hoever ben je tot onderzoek gekomen?

Egbert: Nou, ik heb een paar keer die dame ontmoet en zij zit hier natuurlijk ook in de zaal en het verbaast me hoe snel een vriendschap zich kan ontwikkelen, want het was toch een vreemd persoon voor me, iemand die ik totaal niet kende.

Isaak: En die ook niet binnen je kader paste.

Egbert: Precies.

Isaak: Een relatie hoort altijd gebaseerd te zijn in wederzijds vertrouwen. Je hoort eigenlijk vertrouwen te scheppen, te creëren naar elkaar toe. Op het moment dat je een bepaalde gedachtegang naar elkaar hebt, behoort je op dat moment buiten die gedachtegang te gaan. Dat betekent dat je jezelf weer gaat overstijgen boven je eigen menselijkheid en boven je eigen beperkingen. Op het moment dat je zegt: “Ik wil jou ontmoeten”, dan zeg je: “Ik wil deze ervaring opdoen”, en dan bouw je een nieuw fundament. En altijd hoort dat fundament gebaseerd te zijn op vertrouwen en eerlijkheid. Ik ben eerlijk naar jou toe. Ik vertel jou eerlijk mijn eigen gedachtegang die ik heb gecreëerd en dat betekent dat de persoon weer eerlijk terug kan reageren en dan kun je op

dat moment een vriendschap gaan opbouwen met ieder mens hier ter aarde. Maar je hoort ook weer te gaan besluiten en vele mensen besluiten om geen vriendschap aan te gaan met hun broeders, omdat ze zijn bang om zich kwetsbaar op te stellen en hun oude patronen te doorbreken.

Wie nog meer?

Stientje: Nou, ik ben wel heel erg bezig om mijn oude patronen te doorbreken in relatie tot Paul door me kwetsbaar op te stellen, dat doe ik dus ook wel, maar we komen natuurlijk de blokkades wel tegen. Hoe moeilijk ik het ook vind, ik vertel het wel en het voelt op zich wel heel goed dat ik ook daaraan werk. Ik wil gewoon iets nieuws en niet in het oude blijven hangen, maar je komt natuurlijk wel de blokkades tegen.

Isaak: De blokkades kom je altijd tegen, die behoor je ook tegen te komen, anders zijn het geen blokkades. Het betekent wel dat je door de blokkades heen hoort te gaan en ook durft te gaan, hè, Chantal?

Chantal: Ja, ik doe mijn best, hè?

Isaak: Nou, nou, nou, daar komen we nog op terug.

Het betekent dat elk mens hier ter aarde behoort te onderzoeken, behoort te ervaren, te beleven en het ook zo te zien zoals we het nu hebben besproken: als een ervaring, als een belevenis. Dus hoeveel pijnlijke momenten je ook meemaakt in jouw bestaan tot heden toe ... het betekent alleen maar een ervaring. Het betekent niet dat je die pijnlijke ervaringen met je mee hoeft te dragen en dat jouw verleden jouw toekomst kan verpesten. Omdat het kan jouw toekomst verpesten, puur door jou. Op het moment dat je bang bent om dat stukje ervaring los te laten, blijft het eigenlijk meelopen naar de volgende ervaring en dan wordt het gemengd. Dan is het niet meer zuiver in de nieuwe ervaring van dien, dus jij als mens zijnde hoort eigenlijk alles te zien als een momentopname.

Marianne: Nou, ik vind het wel fijn dat je dat zegt, want het geeft wel lucht, het maakt het lichter.

Isaak: Het geeft lucht?

Marianne: Ja, het maakt het lichter als je het zo benoemt. Ja, het is altijd gemakkelijker hier dan wanneer je thuis bent, maar als ik alles meer als een losse ervaring zou zien, dan denk ik dat het dingen lichter maakt.

Isaak: Dan ben je vrij. Dan ben je een vrij mens, een vrij individu en een vrije geest. Elk mens hier ter aarde hoort zijn leven te zien als een stukje ervaring tot de perfectie aan toe. Doordat jij die ervaring meemaakt, weet jij het verschil te trekken tussen goed en slecht. Wat jij bent, ga je ook ervaren daardoor. Wat je nodig hebt, ga je ook daardoor ervaren en wat je niet meer wilt en wat je wel wilt ervaren. Die gedachten creëer je op dat moment en dan ga je dus daarmee aan de slag. Doordat je jezelf de toestemming geeft om daar doorheen te gaan en het oude los te laten, kun je jezelf in de nieuwe ervaring pas volledig ervaren. Daarom, lieve kinderen, hoor je nooit het verleden te zijn. Hoeveel pijnlijke momenten je ook hebt meegemaakt in het verleden, het is en blijft alleen maar het verleden. Hetgeen je nu bent, gaat ook naar het verleden toe en hetgeen je gaat worden, is hetgeen jij nu gaat creëren voor jezelf. Dus creëer je een positieve ervaring doordat jij die behoefte daar ook volledig in gaat vervullen 'ik vervul die behoefte voor mezelf, ik weet wat ik nodig heb, dus ik creëer het buiten het aspect van kaders van derden'. Dat betekent: ik ga geen rekening houden met derden en wat de ander van mij wil, maar ik ga rekening houden met wat ik voor mezelf wil. Want op het moment dat jij rekening houdt – veel te veel – wat derden van jou willen, dan sla jij jezelf vaak over, omdat jouw persoon is uniek en je kunt even in connectie staan met derden en dat je gelijkwaardigheid voelt met derden, maar dat wil niet zeggen dat je de derde bent. Je hoort ook niet de derde zodanig te zien als je spiegel. Nee, je derde is alleen maar degene die in jouw energieveld op dat moment aanwezig is en waar jij jezelf op dat moment ervaart in welk gesprek dan ook of welke aanraking dan ook of misschien aanwezigheid, en dan ga je weer door naar het volgende moment. En dan hoor je de derde ook meteen naar het verleden toe te plaatsen en de derde ook als zodanig te zien: het verleden. Tot de derde weer terugkomt naar het heden en dan beleef je dat stukje weer. Dat betekent dat je heel gemakkelijk bent met contacten leggen en heel gemakkelijk bent met contacten los te laten. Dat betekent dat die derde persoon misschien jaren in de tijd met je meegaat, maar elke keer weer in een nieuwe ervaring van wat je zelf wilt creëren en wat de derde op dat moment ook eigenlijk wil creëren, omdat dan werk je samen in creatie van twee personen of meerderen. Het is

hetzelfde dat je dus hier in deze ruimte elkaar ervaart, maar ook weer individueel bent.

Marianne: Mag ik nog doorgaan over wat je net zei over die gedachte? Dat je 's morgens jezelf blij kunt maken door je eigen gedachten in de hand te houden of te bepalen. Maar soms heb ik een gevoel, een down-gevoel, en dan probeer ik wel mezelf daaruit te halen, maar dat lukt dan vaak niet gelijk. En als er een aantal uren overheen gaat, lukt dat uiteindelijk wel en gaat het wel weg, maar ik zou daar meer grip op willen hebben. Ik zou het inderdaad graag beter willen kunnen sturen en zeggen: "Nu wil ik dat dit vervelende gevoel weggaat", maar dat gaat vaak niet.

Isaak: Je kunt op dat moment ook dat gevoel weer gaan ervaren en besluit je om verdrietig te wezen en dan heb je die ervaring van dat verdriet. Als jij jezelf verdrietig neerzet, heb je ook een ervaring. Je ervaart op dat moment de situatie via een andere gedachtegang, een andere emotionele gang, dan dat je altijd blijdschap hebt. Stel, je bent in conflict met derden en je voelt jezelf minder goed afgestemd, dan is de ervaring met derden anders dan dat jij jezelf goed voelt. Dus de gedachte achter de gedachte is: wat wil jij ervaren? Wil jij daarin blijven hangen die tijdelijke uren of besluit je op dat moment om te zeggen: "Ik ga mezelf hieruit halen en ik ga andere energie neerzetten waarvan ik blijdschap ga ervaren." En dan moet jij jezelf zodanig goed kennen om te weten wat je nodig hebt om weer blij te worden. De een heeft alleen maar rust en stilte nodig, een boswandeling desnoods of een persoon waarmee hij op dat moment mee in contact staat. Kijk bij jezelf: wat heb ik nu nodig? Heb je muziek nodig? Misschien wil je dansen of misschien wil je gewoon jezelf tot confrontatie brengen en een gesprek met jezelf aangaan. Misschien wil je alleen maar even tranen, maar weet ... het gaat weer over naar een volgend moment, dus wees nooit bang om jezelf tijdelijk even zo te voelen, omdat het is en blijft tijdelijk, behalve als je het gaat verankeren. Dat betekent dat je dat stukje wordt, slachtoffer dus. Vele mensen zijn depressief in jaren van tijd. Ze kiezen dus om te blijven hangen in een bepaalde negatieve energie waar ze niet uit willen stappen, omdat ze bang zijn voor het nieuwe. Dat is hetzelfde als het beëindigen van een relatie met derden of een werksituatie; je voelt je niet goed en toch kies je niet om weg te gaan, omdat je bang bent om de nieuwe ervaring die nu nog toekomst is en die voor jou

onbekend is, tegemoet te gaan. Zoals Paul een ervaring tegemoet is gegaan om zijn zoon eigenlijk los te gaan laten. Hoe is deze ervaring voor jou?

Paul: Nu, het was heel erg moeilijk om mijn zoon los te laten en dan ook nog naar het hol van de leeuw te brengen – zijn moeder – en eerst had ik nog gehoopt dat hij tot bewustwording zou komen. We zijn bij u geweest en toen is het me toch langzaam duidelijk geworden dat zijn karakter zodanig is dat hij dus waarschijnlijk helemaal niet tot bewustwording komt en dat verscheurde me wel heel erg. Ik heb heel veel verdriet gehad, veel gehuild en ook veel met Stientje gepraat en gaandeweg is toch aardig de aanvaarding gekomen dat hij weg zou blijven en dat ik dus mijn leven opnieuw ga inrichten met Stientje, Rachel en Odin en Frija.

Isaak: En heb jij je volledig bij deze gedachtegang die je nu uitspreekt neergelegd?

Paul: Hmhm.

Isaak: Want op het moment dat jij je volledig ergens bij neerlegt, betekent het dat je het accepteert, aanvaardt en daardoor naar het volgende moment kunt gaan. Zeg je: “Ik doe het”, maar je hebt je nog niet volledig erbij neergelegd dat het een feit is op dit moment, dan blijf je hangen. Onthoud dat goed, omdat alles heeft te maken met actie en reactie, karma, de wet van oorzaak en gevolg, je draagt altijd de gevolgen van de momenten die je zelf creëert, de derde of jij zelf – dus nooit bang zijn voor hetgeen ver bij je vandaan ligt, omdat hetgeen ver bij je vandaan ligt, komt dichterbij doordat jij openstaat om het dichterbij te laten komen. Begrijpen jullie dat?

Een aantal studenten geeft aan dat ze het niet helemaal begrijpen.

Isaak: Praat met ons.

Christine: Wat ver bij je vandaan ligt, komt dichterbij doordat je je er voor openstelt?

Isaak: Ja, omdat wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe, dus jij creëert bij jezelf een energie waar jij op dat moment op afgestemd gaat worden, de

energie die je aantrekt. Voorbeeld. Je wilt een relatie – vele mensen zijn zoekende – op dat moment creëer jij de energie bij jezelf ‘ik wil werkelijk een relatie’, dan moet je ook even een creatie neerzetten van wat voor soort relatie je wilt, wat voor soort heer of vrouw of ervaring je op wilt doen. Wees bewust daarvan. Op dat moment sta je volledig open voor al hetgeen naar je toekomt. Het betekent dat je dus eigenlijk daar doorheen gaat. Je beleeft het, je bekijkt het, je voelt het en je kijkt welke ervaring jou zodanig raakt dat je zegt: “Ik bewandel nog een tijdje de weg met jou.” Dat is hetzelfde met de werksituatie en eigenlijk met elke situatie van dien. We luisteren, jullie willen diepgang, vraag door ...

Christine: Nou, ik heb zelf de afgelopen weken gemerkt dat de persoon waarmee ik nu contact heb – en we hebben elkaar nog helemaal niet veel gezien, maar wel intensief – dat hij mijn gevoelige punten triggert. Ik ben heel allergisch om naar iemand zijn pijpen te moeten dansen en dat gebeurt voor mijn gevoel nu wel, dus ik word heel boos en wil er ook steeds mee stoppen, maar dan gebeurt het toch weer niet. Maar er gebeurt dus heel veel.

Isaak: En daarom moet je het ook durven ervaren. Je moet nooit en te nimmer – en daar zijn vele mensen goed in, en ook ons instrument heeft de laatste maanden door deze masterclass veel ervaringen op moeten doen in de mannelijke zin – weglopen, maar altijd erdoorheen durven gaan. Op het moment dat je erdoorheen bent gegaan, komt er een punt waar jij op een gegeven moment kunt besluiten: Dit wil ik of dit wil ik niet. Het past bij mij, het geeft me een goed gevoel, daar word ik gelukkig van of dit wil ik niet. Opeens weet men dat, dus je hoeft niet te gaan zoeken of je het gaat weten. Nee, het komt wel naar je toe. Je moet alleen maar door de tijd van ervaring heengaan. Hetzelfde met jou, lief kind, je hebt ons iets te vertellen.

Chantal: Ja, ik ben naar de seksshop geweest en dat was wel even slikken, hoor. Ik ging op een zondag en het was zo druk in de tram ernaartoe. Ik kwam steeds dichterbij en ik dacht: doorzetten, doorzetten, doorzetten. Er liepen allemaal mensen, maar ik dacht: niet naar je omgeving kijken, gewoon doorlopen. Ik ben naar binnen gegaan en ik heb zo’n leuk dingetje gekocht en ik heb hem uitgeprobeerd, maar hij trilt zo hard.

Isaak: Stientje, laat even zien wat voor geweldig ding ...

Nou, hilariteit alom natuurlijk. Stientje laat vervolgens de kleine vibrator of stimulator – die nog in zijn verpakking zit – zien.

Isaak: Hij trilt erg hard, maar dat is ook de bedoeling.

Elise: Maar ik heb ook nog een andere die minder hard trilt ...

We lachen.

Chantal: Misschien moeten we even ervaringen uitwisselen over welke wel of niet geschikt is.

Isaak: Deze trilling hoor je te ervaren. Dat betekent: je moet niet bang zijn om je eigen lichaam open te stellen voor dit stukje belevenis die wij op dit moment seks noemen. Jij kent nog niet je gevoelige punten van je onderlichaam.

Chantal: Nee, maar dit apparaatje, ik weet het niet, hoor.

Isaak: Hoe lang heb je het ervaren?

We lachen.

Chantal met een lach: Nou, ik heb lang gewacht, maar ik dacht: morgen is de masterclass ...

Elise met een lach: ... dus ik moet wel.

We lachen.

Chantal: Nou ja, hoe lang moet je het ervaren dan?

Isaak: Hoe lang heb je het ervaren in jullie menselijke tijd?

Chantal: Niet zo lang, tien minuutjes of zo? Maar ja, hij trilde ook zo hard.

Elise: Ja, hij is heftig, dat klopt.

Isaak: Ik ga je vertellen, lief kind, dat het opbouw is van energie. Op het moment dat jij een auto start, is hij nog koud. Doordat je ermee bezig bent, door het rijden met het voertuig, wordt ie warmer ...

We lachen.

Isaak: ... en alles wordt vloeibaarder.

Chantal: Ja, maar hij heeft maar één standje.

Elise: Ja, het is meteen alles of niets, hè?

Paula: Dan ga je toch terug en probeer je een andere uit.

Isaak: Dit is een hartstikke geschikt voorwerp, ons instrument weet er alles van, dus lief kind, je moet jezelf warm laten lopen, je moet jezelf gaan ervaren. Het is niet zo dat je alleen dat voorwerp gebruikt en hem op een bepaald punt neerzet en zegt: "Oké, kom maar." Nee, je hoort jezelf te onderzoeken. Eigenlijk noemen we dit de liefde bedrijven met jezelf. De liefde bedrijven, een stukje seksuele belevenis bedrijven met jezelf. Nou, wat wij hebben gezien, wat je hebt gedaan, stelde niets voor.

Paula met een lach: O, ze waren erbij.

Isaak: Omdat als jij in een energie gaat treden, dan ga je het ook beleven, maar doordat jij je verplicht voelde om gauw je werk te gaan doen en dan hopelijk goed uit te komen tijdens dit gesprek ...

We lachen.

Isaak: Dus, lief kind, waarom heb je in eerste instantie geprobeerd om deze ervaring op te doen als jij eigenlijk niet openstond voor die ervaring?

Chantal: Nou, eigenlijk meer om hier niet op mijn donder te krijgen.

Isaak: Dus je hebt het niet voor jezelf gedaan.

Chantal: Nee.

Isaak: Dus eigenlijk zou jij zodanig veel behoefte moeten hebben aan het woord seksuele belevenis, dat je dus jezelf gaat bevredigen en ook overgave creëert op dat moment om dit te beleven, zoals we eigenlijk deze masterclass zijn begonnen: een besluit om op dat moment die ervaring op te doen en ook succesvol af te ronden. De gedachte achter de gedachte bij jou is 'ik moet dat ding niet', dus dat ding krijgt die energie meteen via jouw hand door en jij beleeft niets. Het is hetzelfde dat je een telefoongesprek met iemand voert en je denkt: pfffft, wanneer komt hier een einde aan. Dan beleef je het telefoongesprek niet. Nee, kind, je krijgt niet op je donder, we hebben ons kostelijk vermaakt.

Sommigen gniffelen wat.

Chantal: Volgende maand maar weer dan, hè?

Isaak: Dat betekent dat we hebben toegekeken.

Verbaasd gaan er wat wenkbrauwen de hoogte in.

Isaak: Maar dan hebben we het over de geestenwereld, geen menselijke wereld, want je was alleen in de ruimte, neem ik aan?

Chantal: Maar ik moet dus echt besluiten voor mezelf ...

Isaak met een glimlach: Nee, we plagen je. We hebben een wet: we mogen nooit deelnemen aan jullie seksuele belevenis, dus dat stukje privacy kan ik jullie garanderen.

Marcel met een lach: Dat is fijn.

We lachen.

Chantal: Maar ik denk toch dat dit het niet helemaal is, hij heeft maar één standje.

Isaak: Kijk, het gaat om de – en dan ga ik je een stukje seksuele uitleg geven – ...

Marian: Ik heb Chantal ook een e-mail gestuurd waarin ik één en ander heb uitgelegd, want je hebt dat speeltje helemaal niet nodig.

Isaak: Dat is ook zo, maar dat kind hoort dit stukje ervaring even op te doen, omdat zij is non-actief. Dat betekent dat zij helemaal niet in die energie is. Doordat je dus iets los gaat maken bij jezelf, komt de juiste energie los. Voorbeeld. Twee mensen ontmoeten elkaar en ze gaan de liefde met elkaar bedrijven. Wat komt er los?

De groep antwoordt: seksuele energie.

Isaak: En wat ga je nog meer doen?

Stientje: Jezelf eraan overgeven.

Isaak: En dan kom je nog meer tot die energie en dan blijf je dus eigenlijk die belevenis steeds weer opdoen. Op het moment dat je uit elkaar bent, is die energie niet aanwezig en kun je bij wijze van spreken maanden aan een stuk of desnoods jaren aan een stuk geen behoefte hebben aan dat stukje energie. Maar ben je wel bij elkaar, dan komt dat wel los, behalve als er een blokkade op komt, dat men het niet meer prettig vindt of zich er verplicht toe voelt, dan komt er een domper op. Nou, dit kind heeft de ervaring al lang niet meer opgedaan, dus ze heeft ook geen behoefte meer daaraan – het is net alsof je jezelf hebt uitgehongerd. Je bent eigenlijk gedeprogrammeerd op dat moment en je hoort jezelf weer te gaan programmeren doordat je besluit om dat te gaan doen en wij willen alleen maar dat jij het stukje vrouw-zijn in jezelf opnieuw gaat beleven en daarvan gaat genieten, zoals je van een goed glas wijn geniet of een goed gesprek. Geen blokkade. Maar weer terugkomend naar dit verhaal, Marian, het heeft er ook mee te maken dat zij niet bang hoeft te zijn om open en eerlijk haar vrouw-zijn in het midden te gooien, omdat we weten dat Chantal een heel sterke vrouw is en een sterke persoonlijkheid heeft. Maar we weten ook dat zij haar echtheid nog meer moet gaan beleven en niet alleen op gebied van seks, maar ook gewoon op gebied van intimiteit en openheid, zoals je bent, zoals je werkelijk bent. Je

vroeg om het gevoel. Je krijgt gevoel op het moment dat je je openstelt voor ervaringen. Je houdt van uitdagingen, toch kind? Nou, grote uitdaging is dit als jij jezelf tot een hoogtepunt kan brengen puur door je eigen creatie van willen. Nou, komen we weer terug bij Marian ... wat zei u net?

Marian: Ik heb Chantal een mailtje gestuurd waarin ik heel duidelijk heb uitgelegd hoe het werkt bij een vrouw en hoe je dingen met jezelf kunt doen zonder dat je daar een speeltje bij nodig hebt, om haar daarin duidelijkheid te geven.

Isaak: Ja, maar dan zou zij eigenlijk haar eigen handen moeten gebruiken.

Marian: Dat bedoel ik.

Chantal: Ja, of naar de parenclub of zo, daar had je het over.

Marian: Ja, op dezelfde dag dat ik dat mailtje stuurde, was er een – omdat zij ook misschien op vrouwen valt – vrouwen ontmoetingsdag en dat was net op diezelfde avond, dat is maar eens in de twee maanden en ik had haar dus voorgesteld om daarnaar toe te gaan en zich open te stellen. Je hoeft niets te doen, je kunt ook alleen kijken.

Isaak: Ik neem aan dat als Chantal de juiste vriendin of persoon mee kan nemen naar deze ervaring, dat je daar dan voor open zou staan?

Chantal: Nou, dat weet ik niet hoor.

Isaak: Waarom niet?

Chantal: Het lijkt me eng.

Isaak: Al hetgeen met seks of intimiteit te maken heeft, vind jij eng.

Chantal: Ja, daarom, dus dat is dan wel een hele grote stap.

Isaak: Nee, lief kind, omdat je besluit op dat moment om alleen maar te gaan kijken. Dat besluit neem je tot je en dat betekent dat je bij je besluit blijft of

op dat moment besluit je anders, dat kan ook. Maar je behoort te besluiten om je blokkades te doorbreken doordat je gaat doen hetgeen je eng vindt.

Chantal: Maar mag ik daar iets aan toevoegen? Het maakt het voor mij wel moeilijker – en dat kun je ook aan Elise vragen – dat soort clubs zijn toch heel donker en ik zie het dan gewoon niet.

Chantal is behoorlijk nachtblind, dit betekent dat zij liefst in een helder verlichte ruimte is 's avonds, anders ziet ze slechts contouren en meer niet.

Marian: Ja, daar heb ik niet aan gedacht.

Chantal: Dat maakt het zo moeilijk.

Elise: Ja, je kunt niet eens flirten, want je ziet het gewoon niet.

Chantal: Het moet echt goed verlicht zijn, anders zie ik niets en loop ik overal tegen aan.

Isaak: Dan zou je eigenlijk een gelegenheid moeten zoeken waar ze dus, bij wijze van spreken overdag, iets organiseren waar wel normaal licht is. Het hoeft niet altijd donker te zijn. Maar het gaat er niet om dat jij bang bent om daarheen te gaan. We weten heel goed, lief kind, dat jij niet gauw bang te maken bent.

Chantal: Dat is ook zo.

Isaak: Maar we weten wel dat jij de juiste persoon of vriendin of stimulans nodig hebt om die stap te zetten. Maar alleen? Nee, dat doet ze niet.

Chantal: Misschien wilt u mee?

We lachen.

Isaak met een glimlach: Ik ben sprakeloos.

We lachen.

Isaak: De volgende. Stel uw vragen over dit onderwerp. Marian, ook jij hebt een nieuwe ervaring opgedaan.

Marian: In de relatiesfeer bedoelt u?

Isaak: Dat mag jij ons vertellen.

Marian: Of over mijn haar?

Isaak: Dat is ook een ervaring. Waarom heb je besloten die ervaring op te doen?

Marian: Het heeft met mijn verleden te maken, om daar een streep doorheen te zetten.

Isaak: Leg uit.

Marian: Ik had een probleem om naar de kapper te gaan. Ik ben twintig jaar niet naar de kapper geweest en ik durfde dat ook niet. Ik had diverse keren toch wel op het punt gestaan om het te doen als ik ergens anders was, maar dan deed ik het toch weer niet. Ik heb de stap nooit gezet, maar langzamerhand kwam het steeds meer omhoog om het wel te doen, tot het punt dat Tresi mij tot twee keer toe benaderd heeft op zo'n manier dat ik dacht: 'ja, ik moet het wel doen'. Ik kon eigenlijk geen kant meer op, werd voor het blok gezet en toen ben ik toch gegaan. Maar ik heb bijna drie dagen om gehuild, het was echt een drama

Isaak: Ook weer een ervaring, hè?

Marian: Ja.

Isaak: Soms word je dus tot confrontatie gebracht en wij mensen, jullie dus – wij zijn ook mensen, geestelijke mensen – wij vinden het prettig als iedere ervaring gezien wordt als een evolutie. Je evolueert tot het volgende moment. Waar ben je nu in geëvolueerd?

Marian: In mezelf zijn.

Isaak: De blokkade ... waar werd die op gebaseerd?

Marian: Op het verleden, dat wat mijn moeder altijd vond van mijn haren.

Isaak: Wat vond je moeder van jouw haren?

Marian: Dat het nooit goed zat en dat er altijd iets mee was, er was altijd 80% afkeuring. Daar werd ik mee opgevoed vanaf mijn veertiende ongeveer en op het moment dat ik besloot gewoon andere dingen met mijn haar te doen, had ze daar een andere mening over en deed ik toch maar wat zij wilde. Dat is steeds zo gebleven, dus dan doe je niet wat je zelf wilt. Je accepteert gewoon zoals het is, maar dan ga je jezelf eigenlijk voorbij in je gevoel, want je bent nog steeds volgzzaam.

Isaak: En het verhaal om niet meer te knippen, waarom was je daar zo bang voor?

Marian: Dat is uiterlijk gezien een hele verandering en dat durfde ik helemaal niet aan.

Isaak: Terwijl je er prachtig uitziet.

Marian: Nou, dank u wel. Dat heb ik wel nodig, want ik vond het heel moeilijk om de stap te zetten. Ik heb de kapper van tevoren gebeld en uitgelegd wat er aan de hand was en ik vroeg hoeveel mensen er in de zaak zaten. Op dat moment was er maar één persoon en ik kon meteen komen, en ik heb bij de kapper zelfs nog dikke tranen gelaten. Maar ik had gewoon het geluk dat ik de vrouw van de kapsalon op een hele andere manier kende en dat zij begreep wat ik voelde en het was hartverwarmend zoals zij ermee omging.

Isaak: Dus je hebt een mooie ervaring meegemaakt doordat je besloten hebt het stukje verleden eigenlijk weg te knippen.

Marian: Ja, dat wel.

Isaak: Je verschool jezelf iedere keer weer onder een pet. Waarom denk je dat je die pet gebruikte?

Marian: Het voelde als bescherming.

Isaak: Eigenlijk heeft men dan ook oogkleppen op, hè? Onder een pet ziet men maar beperkt.

Marian: Ja.

Isaak: Dus je wilde maar beperkt zien en je schulde op dat moment en ik ben blij dat je ondanks de boosheid die je hebt gehad naar ons instrument toe – doordat zij iedere keer weer spreekt zoals wij willen dat zij spreekt en het maakt niet uit of het haar verjaardag is of niet – ben ik wel blij dat je toch jezelf over je grote blokkade heen hebt gezet en jezelf eigenlijk een nieuwe prachtigheid hebt aangemeten. Want het is iets wat je jezelf hebt aangemeten en wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe. Men past de kleding aan op het gevoel dat men draagt. Men past eigenlijk zichzelf aan op situaties die men op dat moment creëert. Een voorbeeld. Als men naar een feest gaat waarvan je weet dat iedereen opgedoft en in mooie kledij heengaat, dan past men zichzelf ook meteen aan. Op het moment dat je naar een feest gaat waar geen regels zijn, dan ga je daar met een ander gevoel heen. En als ik nu naar jou kijk, dan zie ik een vrouw die zich vrouw mag voelen en jeugdig mag voelen en ik hoop dat je die energie vast gaat houden. Want je had het er net met Chantal over ‘er zijn geen speeltjes nodig’, dat klopt, maar jij hebt ook geen verschuilingen nodig. Je hoeft niet te verschuilen, omdat je bent niet het verleden en ik denk dat jij, lief kind, nog meer tot confrontatie over moet gaan om jezelf nog meer open te gaan stellen en nog meer in de belangstelling te gaan staan. Stel dat je veel te geven hebt en je hebt vele schoonheden in je hart en je zet jezelf afwijzend tegenover bepaalde situaties die confronterend zijn, omdat het geblokkeerd is door het verleden, dan ervaar je op dat moment niet je nieuwe ikke. En ik vraag me nu af, lief kind, welke nieuwe ikke zou je nu willen ervaren?

Marian: Ik zou graag met mijn nieuwe ikke, zoals ik er nu uitzie, heel graag een relatie aangaan.

Isaak: En hoe creëert men een relatie, lieve vrouw?

Marian: Door het aan te geven.

Isaak: Door je er volledig voor open te stellen.

Marian: Dat doe ik ook.

Isaak: Oké, maar ook volledig jezelf laten zien binnen dat openstellen, dus jij moet gaan kijken hoe je die relatie wilt hebben. En dat is jouw besluit. Dat betekent niet afwachtend zijn hoe iemand anders jou die relatie gaat geven. Nee, hoe wil ik hem hebben en dat is nou het mooiste van het opbouwen van een relatie, dat men gaat creëren en daarom komt men elkaar goed tegen. Het kan zijn in conflicten, ruzies, weglopen, boosheid of misschien alleen maar goedheid. Maar dat geeft niet, zolang men weet dat de persoon die tegenover je staat eigenlijk degene is die op dat moment wil, al is het tijdelijk, al is het niet tijdelijk, maar alles is tijdelijk, dus laten we het woord tijdelijk gebruiken. Op het moment dat je weet: ik wil jou nog ervaren, dan gaat men door al die conflicten, pijnlijke momenten, strubbelingen en wat er ook maar op de weg naar je toekomt heen en dan gaat men niet bang zijn, dan gaat men niet vluchten, men blijft in dat moment. Het volgende moment gaan we dan weer zien hoe we dat moment gaan beleven. Jullie hebben gehoord in de vorige masterclass waar ons instrument in stond. Dat staat nog in jullie geheugen gegrift, neem ik aan.

We beamen dit.

Isaak: Het is maar een ervaring geweest, omdat degene die we toentertijd Wybe noemden en die we toentertijd Sergio noemden ... degene die is blijven knokken in zachtheid, in duidelijkheid en doeltreffendheid is degene die ons instrument tot zich heeft genomen, ondanks alle moeilijkheden die zich hebben aangediend en dat waren er heel veel. Blijf altijd via het gevoel spreken en niet via je koppigheid en niet via je menselijkheid, omdat je menselijkheid is beperkend. Je gevoel is ruimdenkend. Je beleeft iets gevoelsmatig en je ervaart ook iets gevoelsmatig en je gaat naar het volgende moment. En dan zie je dat moment als waarheid en niet meer wat je hebt meegemaakt in het verleden. Dus Sergio kon zijn gevoel niet openstellen, hij

wilde alleen maar via zijn manier van agressie ons instrument raken, omdat hij weet dat ons instrument daar vaak in is getrapt in het verleden. Maar als iemand anders liefde gebruikt en geen haat ... degene die liefde gebruikt wint altijd, dus voor ons was het allang duidelijk voor wie ons instrument zou gaan. Maar toch moest ze zelf die ervaring opdoen, ondanks al die pijnlijke momenten en al hetgeen hij ter schade heeft willen aanbrengen. Nou, dan is dat ook even duidelijk. Wie wil er spreken?

Marian: Ik kan het daar niet helemaal mee eens zijn, want als je je hart openstelt en je wilt dat – net wat u zegt – echt vanuit de grond van je hart, vanuit liefde een relatie aangaan, dan moet je met z'n tweeën zijn.

Isaak: Dat is de verkeerde instelling, omdat jij wilt een relatie, duidelijk. Dat betekent dat jij het creëert, dus je straalt die energie naar derden toe uit. De persoon kan in jouw wereld terecht gaan komen en met jou die creatie aan willen gaan. Maar je moet nooit afwachtend zijn, je moet het altijd duidelijk neerzetten. Je bent duidelijk in spreken, je bent duidelijk in actie. Je gebruikt je tijd nuttig daarin, dus je besteedt veel tijd aan elkaar. Op het moment dat iemand niet wil – dat hebben wij ook al besproken in meerdere masterclasses – dan betekent het dat je die persoon op dat moment heen laat gaan naar het verleden, dan is die persoon niet de aangewezen persoon. Maar dan blijf jij nog steeds in die creatie van 'ik wil een relatie', dus je doet al hetgeen nodig is om die relatie te ontvangen en je besteedt tijd en energie in het creëren van een relatie zoals Christine dat heeft gedaan.

Christine: Ja, maar ik loop daar dus nu wel tegenaan, dat die persoon heel weinig tijd heeft, of tenminste daarvoor kiest, zo zie ik dat tenminste. Hij heeft een heel druk leven en dat moet echt helemaal ingepast worden en dat vind ik wel moeilijk.

Isaak: Ja, dat betekent dat jij bij jezelf te rade moet gaan of je het aan wilt gaan, ja of nee. Simpel. Op het moment dat je zegt: "De persoon waar ik een relatie mee wil opbouwen, wil geen tijd aan mij besteden, maar ik heb daar wel behoefte aan", gaat dat zich op den duur destructief naar jou toe richten. Het betekent dat jij op dat moment duidelijke taal moet spreken, dat die persoon niet langer de persoon is waar jij die ervaring mee wilt opdoen.

Christine: Ja, terwijl ik hem wel heel leuk vind, hoor.

Isaak: Maar je moet altijd in alle eerlijkheid en oprechtheid bij jezelf nagaan of je het wilt dragen en kan dragen, want je mag jezelf nooit en te nimmer destructief neerzetten door het woord hoop.

Christine: Wat bedoelt u daar precies mee?

Isaak: Hoop betekent dat je hoopt dat de persoon verandert voor jou. Nee, de persoon is zoals hij is en als die persoon verandert dan komt dat vanzelf. Maar je hebt er geen hoop op, omdat op dit moment is het feit 'dit', en dan ga je niet een denkbeeldig feit neerzetten, omdat dat is geen creatie van dien, want ieder creëert zijn eigen bestaan. En op het moment dat hij zijn eigen bestaan gaat inrichten en creëren, dan kun je ontvangen. Maar zolang dat nog niet is, hoor je niet jezelf op time-out te zetten en te wachten en te hopen. Altijd duidelijke taal spreken.

Christine: Ja, op dat punt zit ik nu inderdaad. Daar zouden we deze week over gaan praten.

Isaak: Het antwoord ligt binnenin jezelf.

Christine: Ja, ik heb voor mezelf nu wel duidelijk wat ik wil of wat mijn behoeftes zijn.

Isaak: Dat weet je?

Christine: Dat weet ik en dat wil ik nu met hem bespreken en hoe hij erop reageert, tja ...

Isaak: Dat zal het gesprek uitwijzen.

Christine: Juist.

Isaak: Altijd oprecht en eerlijk zijn naar hetgeen je behoefte aan hebt.

Christine: Dat is precies het punt nu, ja.

Isaak: Dus Marian wil een relatie. Richt je dan bij wijze van spreken niet alleen maar op een persoon. Nee, richt je op het woord relatie en dan bouw je het op en natuurlijk heb je daar twee voor nodig – dat is altijd zo – maar met duidelijke taal. Dat betekent: Ik spreek duidelijk. Ik stop er energie in. Ik ervaar het, maar ik ga niet mezelf in teleurstelling neerzetten doordat ik iets hoop wat er niet is. Altijd in alle oprechtheid en eerlijkheid naar de situaties kijken.

Het is even stil.

Isaak: Welk onderwerp zullen we eens aansnijden? Is het duidelijk, Marian?

Marian: Ja.

Isaak: Mee eens?

Marian: Grotendeels, ja.

Isaak: Welk deel niet?

We lachen wat.

Marian met een glimlach: Ja, ik ben het er wel mee eens, hoor, maar het speelt gewoon nu ...

Isaak: En je hebt het nu over Egbert.

Marian: Ja.

Isaak: Nou, duidelijke taal: ik heb het over Egbert.

Marian: Ja, hij heeft het over de dame in de zaal.

We lachen.

Egbert: Het klonk zo mooi.

Isaak: Oké, Marian, wat heb jij Egbert duidelijk gemaakt over hoe jij een relatie met hem zou willen creëren?

Marian: Ik heb over mijn gevoel verteld, over het gevoel dat zich ontwikkeld heeft de laatste vier weken.

Isaak: En dat is?

Marian: Ik had het niet verwacht, maar toch meer dan een gewone vriendschap. We hebben er gistermiddag over gesproken en daarop heeft Egbert gezegd dat zijn hart uitging naar een andere dame.

Egbert: Dat was ik ook aan het onderzoeken.

Isaak: En dat is duidelijke taal?

Egbert: Ja.

Isaak: En welke dame is dat, Egbert?

Egbert: Het is een dame die ik een tijd terug heb ontmoet.

Isaak: En daar ben je ook met onderzoek bezig?

Egbert: Ja, ja.

Isaak: En daar heb je wel gevoel voor en voor Marian voel je vriendschap?

Egbert: Precies.

Isaak: Heb je dat ook zo uitgesproken?

Egbert: Ja.

Isaak: Oké, goed zo. Het betekent, Marian, dat je je niet moet gaan richten op Egbert.

Marian: Nee, dat klopt, maar dat is dus allemaal heel nieuw, van de laatste paar uren, twee dagen.

Isaak: Ja, het betekent dat je eigenlijk alleen maar de basis kunt neerzetten van ‘contact hebben met elkaar, omdat we elkaar aardig vinden en een bepaalde vriendschap op willen bouwen’, en dan gaan we niet verder de toekomst in dan alleen dat feit en dat jij jezelf weer openstelt en richt op iemand anders die wel in staat is om jouw prachtig persoon – hoe je er nu uitziet – tot zich te willen nemen. Maar toch is deze ervaring niet voor niets geweest. Wat hebben jullie hieruit geleerd? Egbert?

Egbert: Ik heb eruit geleerd dat je eigenlijk met iedereen een relatie kunt beginnen.

Isaak: Zoals we dat eerder hebben besproken. En wat heb jij geleerd, lieve Marian?

Marian: Dat je wel een heleboel gevoel kunt hebben naar een bepaald persoon, maar dat je op enig moment daarmee moet stoppen, af moet staan, als het ware.

Isaak: Dat je eigenlijk elkaar kunt ervaren zonder dat je partners van elkaar hoeft te worden, dat je eigenlijk Egbert als een vriend tot je kunt nemen, die heel kostbaar voor jou zou kunnen zijn in de toekomst, zonder dat jij meer van die vriendschap hoeft te verwachten dan alleen een vriend, omdat Egbert is een vriend. Hij is een vriend voor zijn kinderen, hij is een vriend voor zijn ex-vrouw, hij is een vriend voor vele mensen waar hij op dat moment kennis mee maakt, omdat Egbert heeft een kwaliteit die wij geweldig noemen.

Egbert met een glimlach: Dank u voor het compliment.

Isaak: En die kwaliteit is dat jij in alle oprechtheid en eerlijkheid wilt steunen zonder iets terug te verwachten. Je geeft het omdat je zo in elkaar steekt. Het betekent: Zo ben jij.

Egbert: Uw instrument zei laatst al: “Je bent een gever en blijf dat alsjeblieft.”

Isaak: Zo ben jij en heel veel mensen geven, maar ze verwachten terug. Dat is Egbert niet. Egbert geeft en misschien heeft hij soms hoop dat er iets terugkomt, zeker als hij daar gevoel voor heeft of liefde voor voelt, maar in de algemene zin kunnen vele mensen – maakt niet uit welke fysieke uitstraling hij ook heeft – aankloppen, omdat hij zou je nooit en te nimmer in de kou laten. Nou, als we daar nou even een klein applaus voor kunnen geven.

We lachen, praten en klappen door elkaar heen.

Egbert met een lach: Vroeger had je Florence Nightingale ...

Paula met een glimlach: De mannelijke variant.

Isaak: Zo’n heer als deze zouden heel veel vrouwen willen ontmoeten en willen behouden, maar helaas zou jij niet jezelf met deze schone vrouw één kunnen laten worden.

Egbert: Nee, nee.

Isaak: Dat betekent dat je nooit en te nimmer iemand hoop moet geven, omdat je zei net zelf: “Je kunt met iedereen een relatie beginnen”, en dat is waarheid, maar je moet altijd naar je behoeftes kijken, kind, en nooit je behoeftes overslaan. Heb je behoeftes om een bepaald persoon tot je te nemen, dan moet je die persoon tot je nemen en niet iemand waar je op dat moment in creatie wel een relatie kan opbouwen, maar niet in tevredenstelling van je eigen innerlijke behoeftes. Begrijp je me?

Egbert: Ja.

Isaak: Mooi zo.

Het is even stil.

Isaak: Wat voor onderwerp willen jullie nog aansnijden? Wat voor ervaring willen jullie nog opdoen op dit moment?

Marcel: Ik wil graag nog iets weten over mezelf van afgelopen maand.

Isaak: Vertel.

Marcel: Ik heb me de afgelopen maand best vaak verdrietig gevoeld en ik weet niet waar het vandaan komt.

Isaak: Dat kan niet, Marcel. Je kunt niet jezelf verdrietig voelen zonder te weten waar het vandaan komt.

Marcel: Toch ervaar ik het zo.

Isaak: Nou, leg je verdriet uit.

Marcel: Nou, ik voel me onzeker, zit in mijn hoofd, kan me niet goed concentreren.

Isaak: Wat mis je, Marcel?

Marcel: Ik mis positiviteit.

Isaak: Oké, dus dat weet je al, hè? Dat noemen we ook onderzoek, Egbert, maar dan niet extern, maar intern ... hintje.

We lachen.

Isaak met een lach: Klinkt als ... Egbert.

Marcel, je mist positiviteit, waar mis je dat?

Marcel: Op mijn werk.

Isaak: En nog meer?

Marcel: Bij mezelf.

Isaak: En nog meer?

Het blijft lange tijd stil.

Marcel: Nee, dat is het, denk ik.

Isaak: Alleen die twee? Waarom ben je niet positief in jezelf?

Marcel: Omdat mijn gevoel vaak de boventoon voert, zeg maar.

Isaak: Dat betekent?

Marcel: Dat ik me er moeilijk toe kan zetten om mezelf goed te laten voelen.

Isaak: Het betekent dat je passief bent – daarom doen we dit ook – dat je passief bent met je eigen leven, dus dat betekent dat je geen innerlijk onderzoek verricht en creëert. Je hoort ook innerlijk onderzoek te creëren voor jezelf, dat je weet wat Marcel voor kan stellen in de maatschappij en wat Marcel voor wil stellen in de maatschappij en hoe hij zichzelf in de maatschappij opnieuw goed kan voelen. Je moet nooit afwachtend zijn, je moet altijd in activiteit overgaan om de situatie die je op dat moment zelf geschapen hebt weer te veranderen in een nieuwe ervaring, maar dan moet je wel weten waar je behoefte aan hebt. Elk mens is negatief en positief afgestemd, maar welke energie behoud je. Je kunt – als je wilt – met een glimlach positief en gelukkig door het bestaan heen gaan, maar je hebt behoefte aan een uitdaging. Welke uitdaging zou je aan willen gaan?

Het is even stil.

Marcel: Nee, ik weet het even niet.

Isaak: Waar heb je behoefte aan? Welke uitdaging? En dat betekent iets nieuws, maar je hebt het lef en de durf niet, want anders had je die uitdaging allang gecreëerd.

Marcel: Ik weet niet wat ik moet zeggen.

Isaak: Zo moeilijk is het niet, Marcel. Hij heeft behoefte aan een uitdaging, kinderen?

Paula: Andere baan misschien? Dat is het eerste waar ik aan denk, want je bent niet tevreden in je werk.

Paul: En ben je al tot actie overgegaan om dat te bereiken?

Marcel: Ik was eigenlijk van plan om morgen een sollicitatiebrief te schrijven op een andere baan.

Isaak: Je hebt behoefte aan een uitdaging, je wilt iets nieuws creëren, dus je moet lef en moed hebben om een nieuwe uitdaging aan te gaan, maar je bent bang. Je bent bang. Waar ben je zo bang voor?

Marcel: Dat ik het daar niet naar mijn zin heb.

Isaak: Ja, dat de nieuwe uitdaging een flop zal zijn. Je bent bang om een nieuwe ervaring tegemoet te gaan, omdat je bang bent dat jouw positiviteit die je nu nog niet voelt, de nieuwe uitdaging, negatief gaat afstemmen. Ingewikkeld, hè? Wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe. Dus op het moment dat je een nieuwe uitdaging aangaat en je bent negatief afgestemd, kun je de nieuwe uitdaging niet positief ervaren. Het betekent dat je zodanig positieve energie bij jezelf moet gaan creëren in blijdschap, in 'ik besluit, ik wil en ik doe', 'ik creëer die uitdaging voor mezelf, daar heb ik behoefte aan, dus dat ga ik mezelf eigen maken'. En op het moment dat je dat vooraf gaat creëren, zal het onderzoek naar die nieuwe uitdaging heel kortstondig zijn. Het betekent dat je het alleen maar hoeft te ervaren. Het betekent dat je jezelf alleen maar ergens in moet gooien en het moet beleven, hè Chantal?

Chantal lacht.

Isaak: Je komt hartstikke goed uit de masterclass, wees gerust.

We lachen.

Isaak: Iedereen krijgt zijn deel. Jouw innerlijke zelf is onzeker, Marcel, je bent bang en jij moet jezelf gaan motiveren, dat je zegt: “Dit is Marcel. Ik heb heel veel gevoel. Ik heb heel veel in mezelf van kennis, die kan ik delen met derden en ik ga dus niet meer wachten en blijven hangen in het oude. Ik verander mijn leven doordat ik het oude loslaat en het nieuwe aanga, zonder vooraf het resultaat te wensen, maar alleen maar het te beleven.”

Marcel zucht en lacht tegelijk.

Isaak: Een grote zucht? Hopelijk van opluchting?

Marcel: Ja, maar wilt u dan zeggen dat mijn verdriet puur van het werk afkomt?

Isaak: Nee, dat is één onderdeel daarvan.

Marcel: Ik begrijp en zie de rest niet, zeg maar.

Isaak: Kijk, op het moment dat jij je van binnen leeg voelt, moet je altijd bij jezelf te rade gaan, welk voedsel heb ik nu nodig. Het werk is maar één onderdeel daarvan, maar je hebt nog veel meer onderdelen, wat wij het leven noemen. Je moet kijken: hoe reageer ik op dat onderdeel, vervult het mijn behoeftes? En dan moet je op dat moment alle onderdelen gaan bestuderen en bekijken: ben ik daar tevreden in? Ben je daar niet tevreden in, dan moet je zorgen dat je het aanpakt. Maar ja, je komt er niet echt voor uit. Waar kom je nog niet echt voor uit?

Marcel: Dat ik gevoelig ben.

Isaak: Oké, pffft, dus je onderdrukt jezelf steeds weer. Eigenlijk ben je een heel erg gevoelige heer, maar je probeert je gevoeligheid aan de linkerkant van jezelf te zetten en te zeggen: “Ik kan het allemaal wel aan.” Dat kost ongelooflijk veel energie. Als je duidelijk spreekt en je zegt tegen mensen hoe gevoelig je bent en hoezeer een aantal aspecten je raken en hoezeer jij met een bepaald gevoel kan rondlopen, zonder dat je erover spreekt, omdat je er niet over wilt spreken en misschien iemand niet daarover wilt lastigvallen of omdat je je daarvoor schaamt. Op het moment dat je een open boek gaat

worden, komt er alleen maar positieve energie en negatieve energie verdwijnt, omdat negatieve energie is een creatie vanuit je hoofd en positieve energie zit in het gevoel. Als je er te veel over nadenkt, word je negatief, je raakt jezelf kwijt en je positieve energie verstikt. Dus open en eerlijkheid, vertel wie jij bent zonder schaamte en dat betekent dat je mond spreekt zonder erover na te hebben gedacht. Je praat voluit, je laat de energie die negatief is doorspreken en verdwijnen. Nou, even uitleggen. Stel dat je ergens mee zit, de gedachten gaan zich creëren in jezelf en die blijven daar hangen tot je erover spreekt. Gedachten, woorden en daden. Je moet erover spreken, je verricht een daad, je gooit het uit je systeem, je confronteert desnoods de persoon waarvoor je je negatieve energie ervaart of je confronteert de situatie. En dan verlos jij jezelf en kijk je terug en denk je: goh, heb ik me ooit zo gevoeld?

Marcel met een glimlach: Dat is fijne informatie. Het klopt wel dat ik me er eigenlijk voor schaam. Ik weet wel dat ik gevoelig ben, maar daar wals ik heel snel overheen.

Isaak: Mensen die gevoelig zijn, horen het gevoel te zien als God, omdat gevoel is God, omdat je bent een Goddelijk wezen, je bent een gevoelsmens doordat je Goddelijk bent afgestemd. En God is ook liefde en liefde is gevoel, al hetgeen er is. Het Al is hetgeen je binnenin bent en niet wat je in je hoofd bent.

Elise: Dat hoofd van ons is wel een hele grote beperking, hè? Want ik herken me dus ook wel in een aantal dingen die Marcel vertelt en ondanks al die lessen in echtheid die ik achter de rug heb, beschreven in het derde boek, merk ik dat je zomaar terug kunt vallen. Ik was zo lekker bezig, maar de gedachten zijn soms zo ongelooflijk overheersend. Dan denk ik: met al die lessen die ik heb doorlopen, ik zou toch beter moeten weten, en toch kun je er gewoon weer in terugvallen. Ook ik moet me gewoon weer meer uitspreken, omdat als ik het niet doe, raak ik mezelf langzaamaan weer kwijt, en ga ik steeds meer in mijn hoofd zitten en dan zijn de gedachten op een gegeven moment haast niet meer onder controle te houden. Dan krijg je onzekerheid, twijfels of ga je soms zelfs richting paniek en dan komen al die negatieve aspecten zo weer op je bordje terug. Dus ondanks alles wat je weet

van uw woorden, ondanks alles wat je hebt meegemaakt, kan het toch zo weer ineens terug zijn.

Paula: Ja, hoe komt het dat wij dat zo sterk hebben?

Isaak met een glimlach: Jullie menselijke beperkingen.

Christine: Maar er zijn wel manieren voor, volgens mij.

Isaak: Ik zal je vertellen wat de beste manier is: houd rekening met jezelf! Doe het voor jezelf en verwacht niet dat hetgeen je nu uitspreekt op dat moment zodanig in resultaat gaat vallen zoals je dat bedacht hebt. Laat die woorden uit je systeem gaan en laat die woorden op dat moment zijn eigen weg gaan leiden. Jij spreekt het uit, de andere persoon spreekt het uit, jullie spreken het allebei uit en op het moment dat die woorden elkaar niet raken, kom je er niet uit, maar je hebt er wel over gesproken. En doordat je hebt gesproken, ben je voor jezelf opgekomen. Misschien ben je van de koude kermis thuis gekomen, dat je niet hebt gekregen wat je had bedacht doordat je spreekt, maar je hebt jezelf zodanig lief dat je zegt: “Ik ga niet met deze lading door het leven. Ik spreek het uit en ik zie wel waar het schip strandt”, zoals jullie dat zo netjes zeggen. Voor hetzelfde geld confronteer jij Chantal met iets en Chantal ketst die woorden weer terug naar jou en jullie gaan in conflict en dat conflict bouwt zich op. Zolang jij bij je eigen woorden blijft of bij je eigen waarheid blijft die jij voelt op dat moment – het kan zijn dat je het volgende moment weer anders voelt – en zolang je kijkt: ben ik nu koppig, ben ik nu menselijk of ben ik nu duidelijk in eer en respect naar mezelf toe, dan zien we wel waar het schip strandt.

Elise: Ja, dat is dus wel eens moeilijk en wat ik ook moeilijk vind dat als ik dingen wel durf uit te spreken, dat ik dan daarna er nog over loop na te denken: Heb ik er nou wel goed aan gedaan? Heb ik niet een kans laten liggen? Had ik het niet anders moeten zeggen?

Instemmend geluid komt vanuit de groep, veel mensen herkennen zich hier blijkbaar in.

Elise: Ik moet misschien leren het daarna meteen los te laten. Overigens merk ik ook wel dat ik tegenover sommige personen – bij sterke

persoonlijkheden als Tresi bijvoorbeeld – op ‘la moment suprême’ minder goed uit mijn woorden kom, terwijl ik tegen een ander persoon heel soepel en gemakkelijk precies zou kunnen aangeven hoe het nou zit. Maar dan sta je tegenover de persoon waar het om draait en dan kun je die woorden ineens niet vinden. Vaak heb je dan het gevoel dat je maar de helft hebt verteld of het niet goed hebt verteld en dan begin je er daarna dus weer over te malen en dat is ook wel ...

Paula met een glimlach: Dodelijk.

Elise met een glimlach: Dodelijk ja, fnuikend.

De groep lacht en kan niet anders dan alleen maar beamen, het is zo herkenbaar.

Elise met een lach: Ja, ik spreek het maar uit nu ...

Paula met een lach: Je bent niet de enige.

Isaak: Woorden spreek je uit doordat je die gedachten hebt, simpel toch? Je gooit het uit je systeem en je ziet wel hoe de energie zich gaat opbouwen en hoe de andere persoon gaat reageren. Het is hetzelfde als je een woedeaanval hebt. Je hebt een woedeaanval, je gooit die woedeaanval eruit en je gebruikt op dat moment wat hardere woorden, omdat je een energie hebt van woede en op het moment dat het uit je systeem is, hoef je niet terug te kijken en te zeggen: “Ik had zus of zo.” Nee, op dat moment ben je niet beperkend op hetgeen je voelt, je laat het uit je systeem. Je kunt het altijd weer goedmaken doordat je in het reine komt met de woede die je op dat moment hebt gevoeld en dan kun je ook altijd weer de woorden gaan gebruiken en het bespreken of je kunt het gewoon laten en zien hoe de energie zich weer gaat opbouwen of hoe de energie wegebt. Maar stel dat je dus uitvalt tegen een kind, je eigen kind thuis, op dat moment heeft het kind een energie bij jou gebracht waarvan jij die woedeaanval hebt gekregen, die boosheid hebt ervaren. Dan ben jij in je recht, omdat je mag nooit en te nimmer een glimlach opdoen op het moment dat je jezelf er anders in voelt. Niet op dat moment, omdat je voelt dat gevoel en dat moet er eerst uit en daarna mag je een glimlach opdoen. Als je iedere keer weer in kaders gaat van ‘ik hoor dit’ of ‘ik hoor dat’, ‘ik hoor zus’ of ‘ik hoor zo’, dan ben je nooit echt, maar ben

je altijd beperkend, omdat God heeft je gevoel gegeven, dus jij bent God. In het gevoel zitten alle emoties: blijdschap, verdriet, boosheid, teleurstelling, alle emoties, noem ze maar op. Actie/reactie, een emotie komt omhoog. Dat betekent dat je op dat moment die emotie ervaart via het gevoel. Doordat jij het uit je systeem laat gaan, reinig jij jezelf. Maar jullie mensen zijn koppig en het kan zijn dat jullie op dat moment botsen met elkaar en dan blijven jullie in die koppigheid van 'ik heb gelijk'. En dan ga je niet meer luisteren naar je hart, dan ga je niet meer luisteren naar hetgeen echt is, je blijft hangen in een aspect van menselijkheid. Je kunt jezelf altijd verheffen boven je menselijkheid doordat je de persoon weer neerlegt in jouw hart met het woord liefde en vergeving, dat je zegt: "Ik vergeef jou dat je mij op dit moment zeer hebt gedaan door jouw woorden. Ik vergeef jou, omdat ik ben nog niet klaar met jou." Als je klaar bent met die persoon, kun je hem gewoon naar het verleden toe brengen met het woord vergeving of niet. Maar als je voelt 'ik ben nog niet klaar met jou, dat voel ik zo', dan hoor je op dat moment dat stukje energie meteen los te laten om weer ruimte te geven en te scheppen voor een nieuwe ervaring.

Elise: Dat vergeven vind ik niet zo moeilijk, het is meer dat ik te gauw de fout of de twijfels bij mezelf leg en denk: zou nou alles wel goed zijn?

Paul: Misschien vergeef je jezelf niet?

Elise: Tja, dat zou ook nog kunnen ... alhoewel ...

Isaak: Op het moment dat je een ervaring ervaart als een ervaring, kun jij bij jezelf zeggen: "Ik heb het ervaren en ik ga nu niet meer nakauwen."

De groep knikt instemmend.

Isaak: Omdat degene die nakauwt, gaat weer in de gedachten schieten, terwijl het is op dat moment helemaal niet meer reëel, het is niet het heden, het is er niet. Hoe kun je er dan mee omgaan? Wachten op het volgende moment of je zoekt het volgende moment zelf op en je zegt: "Ik ben hier nog niet klaar", en als je dan de gelegenheid weer krijgt om dat weer opnieuw te ervaren, ervaar je het en anders laat je het heengaan naar het verleden.

Elise: Ja, het is dan ook het beste om dat soort gesprekken af te ronden met een blanco bladzijde en dat ook uitspreekt naar elkaar. Je geeft elkaar een blanco bladzijde en als je elkaar daarbij even in de ogen kijkt – zo hebben Tresi en ik het vaak genoeg gedaan in het verleden – dan kun je gewoon weer naar het volgende moment. We zijn dan alles wat heeft plaatsgevonden ook echt kwijt. Ik denk dat dat ook heel belangrijk is – voor mij tenminste – om daadwerkelijk naar dat volgende moment te kunnen gaan zonder die nasleep.

Marianne: Toevallig heb ik ook zoiets meegemaakt. Ik had ook een akkefietje met mijn partner, waardoor zij heel erg uitviel naar mij, en dat kwam heel erg binnen, het heeft echt zeer gedaan. We stonden op zaterdagavond midden in de stad toen dit gebeurde en ik dacht: ik ga weg. Dat heb ik nog nooit gehad. Ik dacht: ik heb geen zin om dit te horen, ik loop gewoon weg. De eerste dertig meter dacht ik: bekijk het maar. Maar ...

We lachen, want we voelen hem al aankomen.

Marianne: Maar dan begin je een bocht te maken en toen merkte ik ook dat ze vijf meter achter me liep. Maar goed, ik merk dus wel dat als je zo'n aanvaring hebt gehad dat het dan weer heel moeilijk is voor mij om me dan weer open te stellen. Dan denk ik: ken ik haar eigenlijk wel? Dus voor mij klinkt het een beetje gemakkelijk, die blanco bladzijde, bij mij moet het dan nog even nasudder. Maar ik maak wel ruimte, want het is nog niet klaar natuurlijk, en dan moet ik daarmee wel even ... hoe zeg je dat?

Isaak: In het reine komen.

Marianne: Verwerken, dat woord zocht ik. Dan moet ik het zelf nog even verwerken en dan kan ik weer door. Die ruimte geef ik dan wel, want het is nog niet klaar, natuurlijk is het niet klaar, maar die ene seconde dacht ik echt: ik loop nu weg.

Isaak: Dat is een impuls. Dat is een impuls. Het is normaal dat je impulsen ervaart, maar je moet altijd bij jezelf te rade gaan of je in het reine wilt komen met dat akkefietje. Wil ik nu loslaten of niet? Besluit ik nu om die kant op te gaan of niet. En vaak heeft de mens even een time-out nodig, want doordat

je jezelf uit die energie haalt, kun je even alles door je heen laten gaan, de spanning, de emoties dalen weer tot een bepaalde graad dat je even bij jezelf te rade kunt gaan: Wat ga ik hier nu mee doen? Wat wil ik eigenlijk hier mee doen?

Ons instrument en haar partner hebben alleen maar dit soort ervaringen achter elkaar, alleen maar en daardoor zijn ze ook heel dicht tot elkaar gekomen, omdat doordat ze erdoorheen zijn gegaan om te ervaren – wat eigenlijk pijnlijk kan zijn of heel veel blijdschap kan geven – en doordat je eigenlijk de balans kunt trekken: hoe erbaar ik het en hoe beleef ik het en wat kan ik ermee doen, kun je dus ook een besluit nemen of je er wel energie in wilt blijven steken om het te laten bloeien of dat je ermee wilt kappen.

Isaak legt zijn handen voor zijn ogen.

Isaak: Op het moment dat je steeds je mond houdt en je ogen dicht doet en je oren dicht doet, dan leef je zoals de doden dat doen.

Marie-José: Maar toch, ik heb volwassen kinderen en bij één kind voelt het gewoon op dit moment niet goed en op een gegeven moment dacht ik bij een telefoongesprek over mijn eigen dochter: je bent toch ook eigenlijk ontzettend onaardig. Je hebt natuurlijk ook het recht om onaardig te zijn, want je bent volwassen, maar eigenlijk vind ik het helemaal niet leuk. Ik heb de hoorn niet op de haak gelegd. Ik respecteer best dat de kinderen nu volwassen zijn, maar als zij het recht hebben om hun eigen volwassenheid te ervaren, heb ik toch ook het recht om mijn volwassenheid te ervaren en ik dacht toen: jij kunt er zo wel over denken, maar het is gewoon ontzettend onaardig. Ik kan er gewoon niets anders van maken, of je nou een vriendin bent of een kennis, het is gewoon onaardig. Nou, daar heb ik de rest van de dag mee rondgelopen in mijn hoofd. Ik dacht: het is gewoon niet leuk en ze doet het heel vaak bij nichtjes en zo, ze vindt het nooit belangrijk om aan een verjaardag te denken, ook niet bij kleine kinderen ...

Isaak: En jij, als meester, hoort op dat moment de waarheid te spreken die jij denkt. Dan hoor jij te zeggen: “Wat ben jij toch een onaardig mens.”

Paula: Al is het je dochter.

Stientje: Ja, dat vind ik wel, ja.

Een aantal mensen uit de groep stemmen in en knikken 'ja'.

Marie-José: Ik heb wel al een paar keer gezegd: “Het gaat wel om andere mensen en andere mensen kunnen kleine dingen wel heel belangrijk vinden en dan kost het uiteindelijk helemaal niet zo veel moeite.” Ik heb ook full time gewerkt, dus daar hoeft het helemaal niet in te zitten. Maar ja, ik heb niet tegen haar gezegd dat ik haar echt heel onaardig vond.

Isaak met een glimlach: Ooooh, begin er maar mee dan.

Marie-José met een lach: Maar met je eigen kinderen is dat veel moeilijker dan met je man of met andere mensen in je omgeving.

Isaak: Je gedachten spreek je uit, dan reinig je je systeem en op het moment dat iemand op jou reageert, dan gaan we zien welke gedachten weer geschapen worden en welke ervaringen weer neergelegd worden en dan gaan we door naar het volgende moment. Wees nooit bang het volgende moment te beleven en probeer het niet te calculeren ‘zo moet ik spreken, dan krijg ik dit moment’, nee, want het kan zijn dat de andere persoon verkeerd op jou reageert en dan is jouw calculatie weer op niets uitgekomen. Je kunt beter gewoon voluit spreken en op dat moment kun je in het reine komen met jezelf en hoe de situatie – tussen aanhalingstekens – zich gaat onvouwen of misschien escaleert, dat laten we gewoon.

Christine: Maar dat is het moeilijke ook, hè?

Marie-José: Bij je eigen kind is dat gemakkelijk, tenminste dat was vroeger gemakkelijk, maar nu zijn ze volwassen en dan denk je: ja, je staat gewoon tegenover een volwassene. Desalniettemin vind ik dat sommige dingen gewoon te ver gaan.

Isaak: Op het moment dat men de waarheid uitspreekt naar iemand die jouw waarheid is, kan die andere persoon zich keren van jou of juist zichzelf verbinden met jou. Als hij zich keert van jou, heb je tenminste de waarheid gesproken die je op dat moment dacht. En dan kun je nog steeds meer

gedachten creëren voor jezelf, waar jij de situatie zodanig weer probeert op te bouwen, maar wordt het tot mislukking gebracht – in de menselijke vorm dan – dan laat je dat gewoon heengaan en zeg je: “Oké, ik heb mijn best gedaan.”

Christine: Dat kan wel heel moeilijk zijn, hè, als iemand zich niet wil verbinden daarin of daar niet in mee wilt gaan en je bent toch gesteld op die persoon, dan is het moeilijk om los te laten. Maar ja, beter wel om het te doen.

Isaak: Uiteraard.

Marie-José: Ik had er zo genoeg van en het was mijn eigen dochter! Als het een vreemde zou zijn, zou ik niet bevriend met haar zijn, omdat ze gewoon helemaal niet aardig is in een heleboel kleine dingen ook. Maar het is wel je kind, je hebt het zelf op de wereld gezet en jaren opgevoed, dus het is heel moeilijk. Ik heb er dan best moeite mee om zo rigoureuus te zijn en vaak denk ik: laat ik maar de wijste zijn – niet volgens Isaak, maar volgens mijn idee dan – het is mijn kind en ik houd mijn mond en daarna zien we wel weer.

Isaak: Nooit niet hetgeen uitspreken wat je dwarszit, altijd doen. Altijd doen, want op dat moment bouw je echtheid op. Doordat je echtheid neerzet, bouw je echtheid op en anders bouw je alleen maar hypocrietheid op. Je bent hypocriet bezig, omdat je niet echt bezig bent, het is de tegenhanger daarvan.

Marie-José: Dat gevoel heb ik af en toe wel, want dan voelt het bij mij niet goed. En dan heb ik het idee dat ik dan in de agenda wordt gezet, want ze heeft het druk, maar dan voelt het voor mij niet goed en denk ik: ga dan maar ergens anders heen, als je het dan toch zo druk hebt. Je kunt dus ook wat die zaken betreft helemaal op je gevoel drijven. Maar ja, wie zegt dat je gevoel altijd juist is, dat vind ik altijd zo angstig.

Isaak: Doe niet zo ingewikkeld. Spreek uit wat je denkt, want dat is hetgeen je op dat moment bent en het volgende moment ben je weer de gedachten, het gevoel wat je op dat moment bent. Wees niet zo ingewikkeld, maar laat de energieën uit je systeem komen. Het is alleen maar een ervaring. Wat je nu bent, hoeft je later niet te zijn, omdat je ervaart jezelf iedere keer weer anders

bij anderen. Bij de ene persoon ervaar je jezelf zus en bij de andere persoon ervaar je jezelf zo. Hoe komt dat? Door de energieën die je op dat moment met elkaar deelt. Je deelt energie. De één kost je energie, de ander geeft je energie. De één geeft je een glimlach, de ander geeft je verdriet. Op dat moment moet je de balans gaan opmaken: Waar kies ik voor? Wat heb ik nodig? Wat zijn mijn behoeftes? Paula?

Paula: Ik had dit weekend even iets kleins met Hans wat inhaakt op wat we bespreken. Lichamelijk mankeer ik heel veel, dus ik ben vaak moe, ik moet heel vaak even een time-out nemen en ook vaak aangeven dat het niet gaat. Op een gegeven moment zei Hans iets tegen mij dat me heel veel pijn deed – waar ik wel op heb gereageerd door het te benoemen naar hem – en dat was ‘nu lijk je net je vader’. Ik heb daar een hekel aan, want mijn vader heeft niet anders gedaan dan dit: als hij de situatie niet aankon, werd hij opeens moe, ging hij liggen, kreeg hij diarree en allerlei lichamelijk klachten. Doordat hij dus in zijn hoofd de dingen niet aankon, creëerde hij dat op een bepaald niveau en onderging dat ook en deed daardoor heel vaak dingen niet. Mijn moeder moest de hele tijd maar weer afwachten of een uitje of andere zaken in het dagelijks leven konden doorgaan. Hans herinnerde mij er dus aan door hetzelfde te benoemen naar mij: “Joh, nu wil je weer iets niet en nu loop je al vooruit op de situatie en je denkt nu al dat je straks iets niet kunt en dan lijk je net je vader.” Dat deed even heel veel pijn. Ten eerste wil ik niet vergeleken worden met mijn vader en ten tweede zit ik lijfelijk heel anders in elkaar. Ik heb dat gelijk met hem uitgesproken. De tranen stonden in mijn ogen en ik zei: “Dat mag je nooit meer doen”, en het mooie van Hans is dat hij na vijf minuten nadenken eigenlijk al zijn excuses aanbod en ook inzag: dat mag ik niet doen, ik mag jou niet op die manier pijn doen. En dat heeft ertoe geleid dat ik het daarna weer los kon laten en ook niet meer met me mee hoefde te dragen. Dus in een moment doe je elkaar pijn, daarna spreek je het uit naar elkaar, dan loslaten en weer doorgaan met de rest van de dag.

Isaak: Precies.

Paula: En dat was heel fijn.

Isaak: Ook dat was weer een ervaring. Chantal, heb je nog iets toe te voegen?

Chantal: Over dit onderwerp?

Isaak: Nee.

Chantal: O, over een ander onderwerp. Nou, ik zei al dat ik dit keer niet zoveel te vertellen had, het was een rustig maandje.

Isaak: Wat heb je geleerd de afgelopen maand?

Chantal: Nou, wat ik bij mezelf wel merkte is dat ik mezelf toch wel meer ga openstellen en onbevooroordeeld in bepaalde situaties stap en gewoon meega in de energie, zonder te letten op mijn omgeving, maar gewoon mezelf te laten gaan.

Isaak: Ja, en hoe komt dat?

Chantal: Ik denk door deze masterclass.

Isaak: Door de confrontaties die je aangereikt krijgt, kun je altijd tot verandering overgaan, dus je kunt als mens altijd besluiten 'dit vind ik niet meer prettig, dus ik kies anders'. En eigenlijk vinden we dat je door moet zetten zoals je jezelf nu aan het ontwikkelen bent, omdat we zien wel dat je vordert. Je geeft duidelijk aan wat je wel en niet wilt. Je durft buiten de boot te springen in gezelschap, dat je rekening houdt in dat moment met jezelf en de rest eigenlijk letterlijk laat. Goed zo. Je bent oprecht en eerlijk dat je direct durft te confronteren met de persoon waar jij een conflict mee hebt 'dat vind ik niet leuk'. Ook goed. Je durft ook te buigen, dat vind ik ook goed, dat je duidelijk kunt aangeven: mijn excuses, ik had me niet zo moeten gedragen tegen ... wie?

Chantal: Wybeke.

Isaak: En wie nog meer?

Chantal: O, pappie en mammie.

Even ter verduidelijking, lieve mensen, pappie en mammië zijn de ouders van Wybe en Chantal had vanaf het begin een sterke vooroordeel over hen. Vandaar dat Chantal ook deze mensen noemt.

Isaak: Over hen was je best wel bevooroordeeld, hè?

Chantal: Ja, heel erg zelfs, ik vind het eigenlijk hele lieve mensen. Vooral Theo vind ik ook heel erg leuk.

Theo is de broer van Wybe.

Isaak: Helaas is hij voor mannen, hè?

Chantal: Ja, dat weet ik, maar daarom kan ik het nog wel leuk hebben met die man, hè?

Isaak: Wij zijn heel blij dat je toch het lef hebt om anders te zijn op de momenten dat je weet dat je niet zo hoort te zijn. Je weet 'ik moet me nu zo gedragen', maar vroeger in de tijd zou jij je wel zo gaan gedragen en dan zou je geen rekening houden met die Chantal die jij bent, waar jij behoefte aan hebt. Nee, je zou rekening houden met 'dit hoor ik niet te doen'.

Chantal: Absoluut.

Isaak: Soms moet je jezelf nog even een klap onder je achterste geven, maar toch vinden we dat je echt aan het opbloeien bent. Dus 'ik heb geen gevoel', en al deze woorden kunnen we in deze masterclass nummer vijf toch wel eventjes weerleggen, toch? Want jij hebt wel heel veel gevoel.

Chantal: Ja.

Isaak: Of: jij had altijd gevoel, je onderdrukte het alleen. Nu laat je meer gevoel zien, meer duidelijkheid zien, meer oprechtheid zien en je zegt het. Nou, daar kunnen heel veel mensen in deze ruimte toch ook wel een voorbeeld aan nemen. Maar ja, waar je mee omgaat, word je mee besmet, hè?

Chantal: Dat is ook zo, dat is wel een voordeel.

Isaak met een glimlach: Met wie ga je om?

Chantal met een lach: Tresi natuurlijk en dat maakt het gemakkelijker dan.

Isaak: Nou, we vinden alleen maar dat je een toevoeging bent op het bestaan van ons instrument.

Chantal: Dank u wel.

Isaak: En de woorden die je pas geleden hebt uitgesproken in zulke duidelijkheid, daar zijn we heel trots op. En welke woorden waren dat?

Chantal: Dat weet ik niet.

Elise: Die hele lange sms misschien?

Isaak: In het gezicht van Wybe.

Chantal: O, in de keuken?

Isaak: Ja, die woorden heb je zo oprecht uitgesproken. Zo stond je in je kracht, zonder veroordeling naar hem toe, maar alleen maar in duidelijkheid van 'dit is mijn standpunt en ik wil je de kansen geven, maar ik wil niet dat je vervalt in een aantal eigenschappen die ik niet zou tolereren'. Dat heb je goed uitgesproken.

Chantal: Ja, het voelde ook heel goed op dat moment.

Isaak: Nou, ons instrument mag zich goed beschermd in jouw omgeving voelen.

Chantal met een lach: Soms een beetje te ...

Isaak: Hoe laat leven we?

Christine: Het is twintig voor vier.

Isaak: Oké, wie wil nog iets toevoegen of een ander onderwerp aansnijden?

Christine: Nou, wat mij bezighoudt is dat je de toekomst dus nooit kunt voorzien en dat elk moment weer nieuw is en dat het ook helemaal niet erg is. Ik weet niet of ik me duidelijk uitdruk. Ik merk bij mezelf dat ik toch de neiging heb gehad om het een beetje in te willen vullen hoe je leven zal gaan verlopen, en nog hoor, denk ik.

Isaak: Helaas kan ik je alleen maar teleurstellen, omdat je kunt het leven niet vooraf zien, omdat de toekomst is hetgeen je zelf maakt. Je maakt een toekomst door hetgeen jij neerzet en door de omgeving die op jou reageert en zoals jij eigenlijk uitstraalt. Maar je kunt wel de toekomst leren waarderen. Als jij vertrouwt dat de toekomst jou gegeven wordt en precies het juiste is wat jij hoort te ervaren, omdat de kosmos het allemaal uitzendt en bij jou bepaalde gevoelssnaren stimuleert of ze juist afremt om deze ervaringen op te doen, kun je het eigenlijk gewoon zien als instappen en meegaan. Jij denkt dat je het hele register in handen hebt, maar wij hebben nog steeds hier jouw levensdraaiboek en er is veel ruimte in dat levensdraaiboek, maar een aantal aspecten hoor je wel in gestuurd te worden en dat noemen we de impulsen. Opeens krijg je een impuls, zoals Chantal zei: “Opeens wist ik dat ik dat moest zeggen.” Of “Ik weet niet waarom ik dat heb gezegd.” Het overkomt je.

Christine: Dat heb ik heel veel gehad de laatste tijd.

Isaak met een glimlach: Ja, goed, hè?

We lachen.

Christine met een lach: Ja, hoe zou dat nou komen.

Isaak: Je denkt op dat moment dat het toeval is, maar toeval is het woord ‘het valt je toe’. Op het juiste moment krijg je de juiste gedachte, zoals dat kerkje voor 31 mei.

Chantal met een lach: O, dat zat erachter.

Isaak: Dus zo veel aha-momenten kun je beleven, puur doordat je op dat moment die gedachten ontvangt en die kunnen wij misschien net even erin hebben gegoooid. We hebben misschien net Cupido laten schieten, omdat wij zeiden: “Schiet maar.”

Christine: En is het dan ook zo dat ik mijn hoofd leeg moet maken, dat ik dat zelf moet doen?

Isaak: Nee, wij zijn sterker dan elke gedachte die jij hebt, maar als jij wilt gaan mediteren om bij je innerlijke zelf te komen, dan hoor je je gedachten uit te schakelen en kun je een dialoog aangaan met je onderbewustzijn, met je innerlijke zelf en dan kun je dus ook daarin gestuurd worden. Maar de gedachten boven je gedachten, dat zijn wij. Wij kunnen op dat moment gewoon de impulsen geven, maakt niet uit, ga niet jezelf afvragen of het van ons afkomt of van jezelf. Zeg gewoon: “Die impuls is mij gegeven en ik laat me sturen.” Dus als je bij wijze van spreken een ontmoeting meemaakt en die ontmoeting heb je meegemaakt, dan moest je die ontmoeting meemaken om die andere ontmoeting misschien nog beter te begrijpen. Dus misschien, Marian, begrijp je nu nog niet de ontmoeting met Egbert, maar misschien begrijp je het over een poosje wel, dat het je duidelijker wordt en dat je zegt: “Daar heb ik mijn les uitgehaald, ik heb er wat van geleerd.” Alles is een opbouwend aspect en geen afbrekend aspect, zolang jij blijft meegaan met de weg van vandaag en de weg van morgen en de weg van overmorgen, tot je dood toe.

Marianne: Ook weer een opluchting.

Christine: Ja, het geeft ook wel veel vertrouwen eigenlijk, hè? Dat je het zelf allemaal niet in de hand hoeft te houden.

Marianne: Ja, het gebeurt allemaal vanzelf. Ja, je moet dan wel meegaan natuurlijk.

Paula: Ik zeg vaak ‘dank je wel’ bij een heleboel situaties, omdat ik voel dat die impulsen zomaar ineens aan mij geschonken zijn. Dan beseft ik dat en dan ben ik zo dankbaar.

Vele medecursisten herkennen dit en ervaren dit hetzelfde als Paula.

Paula: In heel veel momenten ervaar ik dat, ook het hier met elkaar zijn. Vlak nadat ik die ingeving kreeg ‘goh, misschien zou het leuk zijn om een groep mensen bij elkaar te zetten’, en Hans kwam toen met het idee ‘noem het dan de masterclass’. Ik kon er niet van slapen en ik dacht: dat wordt door de andere wereld in mij gelegd. En daar dank ik dan voor.

Isaak: Boek vier wordt geboren door deze masterclass.

Paula: Ja, dat blijkt dan daarna weer.

Isaak: En het mooiste is dat jij dan weer te ver ging denken, omdat ooit in de tijd hebben wij tegen jou gesproken dat jij een aandeel zou hebben in deze opbouw. Je dacht dat het bij iemand anders lag, en dat jij eigenlijk iemand zou helpen in de spirituele wereld. Kun je je dat nog heugen?

Paula: Ja.

Isaak: Het was de eerste keer met de ontmoeting met het instrument.

Isaak: Wij weten op dat moment: die persoon willen we die impuls geven om ons instrument – dus ook wij, omdat ons instrument zijn ook wij – te brengen waar wij horen te komen. Horen te komen – hoor het goed. Dat betekent dat alles een doel heeft. Dus wie ook in jouw bestaan terecht is gekomen en hoe tijdelijk het ook mag wezen, vertrouw er gewoon op dat de ontmoeting de juiste ontmoeting is. Het maakt niet uit hoe fataal het is afgelopen. Fataal volgens jouw normen en waarden.

Paula: Nou, daar ben ik inmiddels ook wel achter, hoor, met alle ontmoetingen, maakt niet uit hoe.

Isaak: Omdat op het moment dat iemand ons instrument belt en die wil graag een tijd met ons, Chantal, hebben wij gezorgd dat die impuls daar terecht is gekomen zodat wij op dat moment ons werk kunnen verrichten. Als we vinden dat een situatie gecreëerd is waar ons instrument voor beschermd moet worden of desnoods is daar een situatie gecreëerd waar de

persoon helemaal nog niet klaar voor is om die impuls te ontvangen voor die ontmoeting, dan zorgen we er gewoon voor dat er weer een andere impuls bovenop komt en dat die afspraak dan niet doorgaat.

Stientje: Betekent het dat het voor ons allemaal zo gebeurt?

Christine: Ja, dat vraag ik me ook af.

Isaak: Het betekent dat elk persoon die ons instrument tot nu toe heeft gesproken in het leven van het instrument is gekomen, omdat wij die impulsen hebben gebracht bij de personen zelf. Omdat ook al praat je over het instrument, de persoon hoort de woorden van 'ga daar heen' en die voelt die impuls niet, dan betekent het dat wij die impuls niet hebben gegeven. Je bent op dat moment alleen maar de spreker geweest en niet degene die wij de impulsen hebben gegeven, omdat de impulsen geven we altijd direct aan degene die 'ja' zegt, 'ik wil wel'. Maar misschien ben jij alleen de aanwakkerende persoon, dat de persoon er even over kan nadenken dat er meer bestaat dan het oog laat zien.

Masterclass nummer vijf betekent dat we de helft hebben doorstaan en waar denken jullie dat deze masterclass heen wil gaan?

Paula: Dat we eerlijkheid en oprechtheid volledig integreren in ons bestaan en dat je je er altijd van bewust bent, dat het één is met jezelf.

Christine: Leven vanuit je eigen behoeftes.

Isaak: Meer ... Chantal?

Chantal: Nou, ik denk dat het ook bedoeld is om de mensen in de buitenwereld te laten zien ... of laat ik het anders zeggen ... dat hetgeen wij allemaal meemaken ook hetgeen is wat de mensen buiten ook meemaken. Een spiegel eigenlijk.

Isaak: De volgende.

Marianne: Uiteindelijk meer te leven naar wie je bent.

Isaak: De volgende.

Elise: Ja, ik denk dat die echtheid ook in ieder persoon hier naar boven komt. Ik zie tenminste steeds die openheid en de echtheid in ieder mens, in ieder moment naar voren komen en dat kan als voorbeeld dienen voor de mensheid.

Isaak: De volgende.

Christine: Vooral luisteren naar je gevoel.

Isaak: De volgende.

Marcel: Jezelf zijn.

Isaak: De volgende.

Marie-José: Ik denk dat je blij mag zijn dat je de kans krijgt om hier tijdelijk te zijn en een hoop te leren. Deze maand gold dat zeker voor mij, omdat er een vriendin van me is overleden en ik moest denken aan uw woorden. En ik ben blij dat ik hier de kans krijg om het nog beter te doen.

Paul: Ik om meer voor mezelf op te komen en mijn gevoel te volgen en uit te spreken.

Isaak: De volgende.

Stientje: Ja, toch die echtheid en openheid en luisteren naar je gevoel en daar ook naar te handelen. Daardoor kom ik toch allemaal blokkades in mezelf tegen. Ik moet wel zeggen dat het een heftig leven is. Dat moet ik wel zeggen. Ik denk echt wel eens: nou, mooie masterclass, ik heb er geen zin meer in. Het is wel heel heftig. Maar ik denk dan ook: het komt niet voor niets op mijn pad en het maakt wel dat je ook heel erg sterk wordt om ook met z'n tweeën er samen doorheen te komen. Ik probeer het ook allemaal heel positief te bekijken, ondanks dat ik het wel heel erg moeilijk vind.

Isaak: Gelukkig.

Stientje: En om te vertrouwen op mezelf.

Isaak: Gelukkig. De volgende.

Egbert: Het is heel confronterend en ik denk dat ik daardoor een beter mens wordt. Die confrontaties zijn soms haast zelfkastijding.

Isaak: De volgende.

Christine: Ja, ik had net al gezegd: “Mijn behoeftes uiten en daarnaar leven”, maar wat ook in mij opkomt is vertrouwen en overgave en ook echt in het moment leven, zonder iets te willen of zo.

Isaak: Ieder in deze ruimte krijgt zijn stukje van leerproces hier ter aarde en jullie vertegenwoordigen dus de mensheid hier ter aarde. Wij vertegenwoordigen de Goddelijke wereld en de wijsheid en omdat jullie jezelf hier zo open durven te stellen met jullie eigen beperkingen, geven jullie de mensheid een geschenk. Jullie geven jezelf natuurlijk ook een geschenk, omdat ook jullie veranderen door deze masterclass. Maar doordat jullie de moed hebben om hier te zitten, kunnen jullie de mensheid gaan veranderen, want er zullen mensen zijn die zich gaan herkennen in Chantal en haar stukje volledig opsouperen en denken: er is nog iemand die dezelfde blokkades had als ik en zij heeft het aangepakt, dus ik zie haar als mijn leermeester en ik ga haar wijsheid nu gebruiken die zij heeft ontvangen van ons. Dus ieder hier is eigenlijk een leermeester voor degenen die willen gaan leren, die een student willen worden door het boek dat gaat ontstaan en wij vinden dat jullie veel moed hebben en veel kracht hebben om jezelf zo open en bloot te geven en door jullie eigen blokkades heen durven gaan om de mensheid te vertellen: “Het lukt jou ook. Als het mij lukt, dan lukt het jou ook.” Dus ik verwacht van jullie dat het je lukt.

Dit laatste zegt Isaak met een lach en wij lachen met hem mee.

Isaak: Want we kunnen toch geen boek naar buiten brengen ...

Christine met een lach: ... met mislukkingen.

Isaak met een lach: ... met weinig certificaat uitreikingen.

We lachen nog wat na.

Christine met een lach: Helaas ... gezakt!

Isaak: En ik hoop dat jullie je broeders zien zoals wij jullie broeders zien, als God, gevoel dus, liefde. En ik hoop dat jullie je broeders durven te aanvaarden in jullie eigen Goddelijkheid, dat jullie één durven te zijn – al is het maar voor een aantal uren – maar toch één en echt durven te zijn, dus ik verwacht nu dat jullie je broeders een warme omhelzing gaan geven.

Er komt nog even geen beweging in de groep ...

Isaak met een glimlach: Vandaag nog ...

We lachen en kiezen de eerste persoon uit voor een omhelzing van broeder naar broeder.

Isaak: Jullie hebben nu je broeders omhelst, genoeg energie opgedaan, dus als jullie nu één voor één mij deze omhelzing even terug willen geven, stilzwijgend, en dan begin ik bij onze Chantal.

Eén voor één geven wij Isaak een omhelzing. Daarna is het stil en Isaak zucht even.

Isaak: Namaste.

De groep: Namaste.

Isaak: Namaste is het woord: mijn hart en jouw hart samen, één hart. Mijn hart is vervuld van vreugde en ik hoop dat jullie harten door namaste met elkaar te hebben, vervuld gaat worden door vreugde. En durf die glimlach op te doen en durf het leven door je heen te laten gaan. En jullie hebben mij allemaal energie gegeven, de energie die jullie zelf bij je dragen. Mijn hart is de poort naar hetgeen voor jullie nog vaak zo onbekend is; de poort om thuis te komen. Dus verbind jullie harten met mijn hart en laat ik jullie weer terugbrengen bij jullie thuis, de essentie van jullie wezen is thuiskomen. Kom thuis met elkaar en laat hetgeen jullie uit je essentie brengt naast jullie

neergelegd worden door je besluiten, dus leg het naast je neer en laten we gewoon dankbaar zijn. Een moment van stilte voor dankbaarheid ...

Vervolgens zijn we enige tijd stil.

Isaak: En adem even uit ... en wees nog meer dankbaar, dankbaar voor de ervaringen die je nu toe hebt meegemaakt ... alle ervaringen.

Isaak ademt diep in en uit en wij doen hetzelfde.

Isaak: En laten we dankbaar zijn voor al hetgeen jullie nog gaan ervaren.

We ademen weer in en uit.

Isaak: En wees dankbaar dat je wilt ervaren.

We ademen weer diep in en uit.

Isaak: En kinderen, ga heen, en tot de volgende masterclass krijgen jullie het huiswerk mee: Ik ga mezelf delen met mezelf. Ik ga mezelf delen met God in mezelf. Ik laat me leiden door mijn gevoel. Ik ga spreken over al hetgeen ik voel, denk en weet. Ik deel mezelf in openheid naar mijn broeders toe. Ik ga door mijn blokkades heen. Ik beleef het leven als een ervaring. Dus de hele maand, de masterclass die jullie nu met jullie meedragen, is dit jullie opdracht.

MASTERCLASS VI

Isaak met een glimlach: Nou, jullie huiswerk, hoe hebben jullie het gedaan? Laten we bij onze Chantalleke beginnen.

Chantal: Ja, goede vraag. Ik heb nou niet het idee dat ik zo veel te vertellen heb, behalve dat ik momenteel in mijn kleutertijd zit.

Isaak: En hoe beleef je je kleutertijd?

Chantal met een lach: Ja, geweldig, ik amuseer me zeer!

Isaak met een lach: Wij ook. Vertel over je kleutertijd, lief kind.

Chantal: Het is begonnen in Preston Palace, daar zaten Tresi en ik in de speeltuin en daar is het eigenlijk begonnen. Maar het is de laatste tijd wel heel extreem, we springen op springkussens en zo. En op de verjaardag van Elise was het ook heel leuk! We hadden ons aangekleed als een stel kleuters met een leuk jurkje, van die hoge staartjes in ons haar, glitters en een babyflesje met een speen met appelsap erin.

Elise met een lach: Ja, appelsap, ammehoela.

Chantal lacht.

Isaak met een glimlach: Dat is niet eerlijk.

Chantal met een lach: Oké, met cognac erin en zo zijn we springend en meppend met een vliegenmepper naar binnen gestormd bij Elise.

Elise met een lach: Dat was heel leuk, ja.

Isaak: Maar waarom denk jij dat je op dit moment in je kleutertijd terecht bent gekomen?

Chantal: Daar heb ik over nagedacht. Ik denk omdat ik eigenlijk nooit echt een kleutertijd heb gehad en dat ik al jong door mijn moeder met verantwoordelijkheden werd opgescheept waar ik eigenlijk nog niet aan toe was.

Isaak: Dus jij hebt nooit je innerlijke zelf durven uiten. Want als je kind bent, heb je een innerlijke zelf die jong is, dan ervaar je jezelf jong en dan speel je en zo leer je jezelf eigenlijk beter kennen. Je bent nu in een fase terechtgekomen om jezelf beter te leren kennen; hoe het is om stoute dingen te doen, speelse dingen te doen? De kleutertijd is een prachtige tijd, omdat de kleutertijd houdt in dat je alles mag wezen wat je wilt wezen. Wij genieten van jouw kleutertijd en uiteraard ons instrument ook. Welke tijd beleeft ons instrument op dit moment met jou? Dat is de kleutertijd. De tijd die ze beleeft met haar partner is een andere tijd.

De groep lacht, want we weten waar Isaak op doelt, want Tresi heeft net in geuren en kleuren aan ons verteld over haar seksuele uitspattingen.

Isaak: Het ligt ver uit elkaar, maar het is even belangrijk, omdat alles is zoals het is, dus alles mag er wezen. Elk mens ter aarde hoort zichzelf te uiten hoe hij zich op dat moment voelt. Op het moment dat je oprecht bent, geef je toe aan dat gevoel en elke emotie en elk gevoel is waarheid. Dus het gaat erom: Wil je dat beleven? Wil je dat ervaren of wil je jezelf eigenlijk in kadertjes plaatsen? In het kader van: ik kan nu niet deze tijd beleven, omdat mijn leeftijd is ... hoe oud was je ook alweer, kind?

Chantal: 29 jaar.

Isaak: Oooo, op haar 29ste beleeft dit kind haar kleutertijd, prachtig is het toch dat iemand eraan toe kan geven, ondanks dat de maatschappij met veroordelingen aankomt. Je wordt veroordeeld als je jezelf kinderlijk gedraagt, spontaan gedraagt of misschien heel erg seksistisch gedraagt of boos of open. Je mag alles wezen wat jij bent en dat is wat wij jullie tijdens deze masterclass eigenlijk willen bijbrengen, dat je alles mag beleven. Wees niet bang om het ook eerlijk en oprecht mede te delen aan de medemens, omdat de gedachten is hetgeen je blokkeert, dat zijn jullie blokkades zoals jullie dat zo fijn noemen. Je gedachten laten jou niet volledig wezen. Een

voorbeeld. We hebben gezien dat Egbert iets wilde eten. Wat was dat, Egbert?

Egbert blijft stil.

Elise: O, die sprinkhanen die je meenam zeker!

Egbert: O ja, die sprinkhanen.

Isaak: De gedachten zeggen: dat is niet eetbaar. Maar andere culturen zeggen: "Dat is heel erg eetbaar."

Egbert: Een groot deel van de wereldbevolking eet sprinkhanen, alleen wij niet.

Isaak: Dat betekent dat jij als menszijnde kiest om iets te proberen waar vele mensen 'nee' op zouden zeggen. Stel dat jullie nu allemaal zouden kiezen om even tijdelijk kleuter te zijn, dan ervaar je jezelf ook zo, omdat het is een energie die in jou loskomt op dat moment en die beleef je dan ook intens.

Chantal: Absoluut, het is heerlijk.

Isaak: Maar je hebt ook nog andere soorten energieën die je kunt beleven. Wie weet welke?

Marianne: Seksuele energie.

Isaak: Nou, dat is de volgende.

Marianne met een zucht en een glimlach: Ja, dan zijn we meteen bij mij aanbeland.

We lachen.

Marianne: Nou, ik voel me dus ook niet zo lekker. Ik heb wel de afgelopen weken geprobeerd zo veel mogelijk te zeggen waar ik aan dacht, in de zin van het huiswerk, en ook met mijn blokkades bezig te zijn. Ze zijn nog niet

weg, maar ik ben er wel mee bezig. Maar ik ben een perfectionist dus ik ben niet tevreden over mezelf. Nou zijn mijn blokkades allebei dingen waar ik eigenlijk iemand anders bij nodig heb.

Isaak: Benoem ze.

Marianne: Seks en familie, daar hebben we het eerder over gehad. Met die seks wil ik nu zelf echt wel verder mee en dan loop ik er toch tegenaan dat mijn partner – in ieder geval voor mijn gevoel, ik weet niet of het klopt – daar niet genoeg aan meewerkt. Ik kan er wel om huilen, het gaat gewoon nog niet goed.

Isaak: Vrijheid, geef elkaar de vrijheid.

Marianne: Ja, maar zo kom ik niet verder.

Isaak: Geef jouw partner de vrijheid om haar bevrediging te krijgen zoals zij daar behoefte aan heeft. Het betekent dat de persoon haar seksualiteit niet volledig kan beleven in aanwezigheid bij jou of met jou. Het betekent dat zij een blokkade aan het creëren is daarop, omdat ze niet krijgt waar ze werkelijk behoefte aan heeft. Wat zou dat zijn, lief kind?

Marianne: Ja, daar hebben we het al eerder over gehad en daar heb ik ook toestemming voor gegeven.

Isaak: Ja, maar toch is die energie nog niet losgekomen. Nou, laten we eerst even vertellen wat er aan de hand is. Het kind dat haar partner is heeft de behoefte om haar seksualiteit te beleven met een man. Ze is uiteraard volledig voor Marianne, volledig. Ze wil Marianne niet kwijt en ze wil Marianne geen zeer doen, daardoor is zij beperkt. Zij legt haar verstand boven haar innerlijke zelf. Jij geeft haar mondeling wel de vrijheid, maar in de daad is er nog niets gecreëerd dat zij dat stukje kan beleven.

Marianne: Ik heb het haar zelfs voor haar verjaardag willen geven.

Isaak: Er moet een openheid komen in deze blokkade. Dat betekent: zij wil al jaren deze belevenis tot haar nemen zonder jou te verliezen. Jij hebt daar heel veel moeite mee, dat voelt ze en dat weet ze.

Marianne: Ja, dat is ook zo.

Isaak: Kinderen, wat vinden jullie van deze situatie?

Marian: Volgens mij straalt ze al uit dat ze het er niet mee eens is en dan kan ze het ook nooit oprecht overbrengen.

Isaak: Vele tranen heeft zij al gehuild in het bijzijn van haar partner. Haar partner voelt zich ongelooflijk geklemd en zij wil Marianne geen pijn doen, maar daardoor doet zij zichzelf zeer. Ben je dan oprecht en eerlijk? Nee. Jouw oprechtheid en eerlijkheid is ook niet op de gradatie zoals je het uitspreekt, want op het moment dat jij volledig in het reine zou zijn met die vrijheid, dan zou ze dat voelen en dan zou ze ook daar aan toegeven. Ze is ook angstig om dat te beleven, omdat de blokkade is heel groot aan het worden, zowel naar jou toe als naar die tijdelijke partner, maar zij wil nog steeds die energie beleven. Het is zwaar, lief kind, wat we spreken.

Marianne: Ja, het is ook moeilijk, ik benoem het wel regelmatig de afgelopen maanden en ik vraag ook of ze dat wil en of ze ermee bezig is.

Isaak: Maar, lieve kinderen, ieder mens hier ter aarde is verantwoordelijk voor zijn eigen innerlijke zelf. Op het moment dat je beperkt wordt door de ouders die je hebt gekregen, Chantal, om je innerlijke zelf te beleven, krijg je dus een blokkade. Dan word je verwijderd van je gevoel, zodat je zegt: "Ik voel mezelf eigenlijk niet echt." Dat was jouw blokkade: Ben ik nou echt of ben ik niet echt? Kan ik iets voelen of kan ik niet iets voelen? Natuurlijk kun je iets voelen, maar je was geblokkeerd. En waarom? Omdat je eigenlijk een status wilde neerzetten: zo hoor ik te zijn, dan word ik goedgekeurd. Dan verwijder je jezelf van jezelf op het moment dat je niet toegeeft aan jezelf. Kunnen jullie dat volgen?

De groep antwoord instemmend.

Isaak: Het is echt van essentieel belang, lieve kinderen, dat jullie die vrijheid in jullie harten voelen. Waar gaan jullie behoeftes naar uit? Als Egbert sprinkhanen wil eten ...

We lachen.

Egbert: Met chocolade.

Chantal: Eet smakelijk, ik kijk wel toe!

Isaak: ... is dat een gevoel dat ineens bij hem opkomt: ik wil graag sprinkhanen eten.

Er wordt wat gegniffeld.

Isaak: Vele mensen zouden je voor gek verklaren zoals Chantal voor gek verklaard kan worden omdat ze zich gedraagt als een jeugdig iemand. Ons instrument beleeft elke energie van dien; ze beleeft de energie met Chantal en ze beleeft de energie die ik nu neerzet. Het betekent: ze beleeft iedereen. Op dit moment beleeft ze de energie met haar partner en waar denken jullie dat het vandaan komt?

Paula: Van de partner.

Isaak: Het is alleen maar een belevenis. Je beleeft elkaar door een gesprek, door communicatie – door innerlijke communicatie beleeft je elkaar – maar beleven betekent leven. Op het moment dat het hart van het instrument daar geen behoefte aan zou hebben, zou ze het niet beleven. Het betekent: het heeft altijd daarin gehuisd, het is alleen maar losgemaakt door de partner. Het betekent dat jouw innerlijke kind er altijd is geweest, het is alleen maar losgemaakt door jouw toelating en je hebt het weer losgemaakt bij ons instrument. Al hetgeen je bent, moet losgemaakt worden door jezelf of door derden. Boosheid moet ook losgemaakt worden door jezelf of door derden, dus stel dat je nu boos wordt doordat iemand je confronteert met een bepaalde zaak, dan betekent het dat het alleen maar losgemaakt wordt, anders word je niet boos. Ben jij verdrietig, dan betekent het dat het verdriet ook bij jou zit, het moet alleen losgemaakt worden door tranen, door erover

te spreken en door geen gedachten eroverheen te gooien. Beleef je verdriet, ervaar je verdriet. Een voorbeeld. Kort geleden kreeg het instrument een nare brief van de wederpartij, de ex. Ze voelt de energie van die brief en op dat moment wil ze geen contact hebben met de wereld buiten haar eigen wereld. Ze gaat erin zitten, uren achtereen en opeens is die energie weer losgemaakt en dan heb je het bekeken en gevoeld en losgelaten. En vele mensen durven er niet oprecht en eerlijk in te gaan zitten, ze duwen het steeds van zich weg en daardoor duw jij jezelf steeds verder in een bepaald kader waarin jij jezelf opgesloten gaat voelen. Dus, lieve Marianne, geef je partner de vrijheid om die energie bij haar los te maken, daardoor kan zij weer openstaan voor jouw energie en daardoor kunnen jullie weer beter communiceren in jullie seksuele beleving. Omdat er ontevredenheid is, kan ze niet tevreden zijn met hetgeen jij haar aanbiedt.

Er volgt een stilte.

Isaak: Begrijp je dat?

Weer volgt een korte stilte.

Isaak: Marianne?

Marianne: Als je zegt dat het zo is, kan ik dat begrijpen, ja.

Isaak: Wat begrijp je niet, lief kind?

Het blijft even stil.

Marianne: Hoor ik nu dat ze eerst iets met een man moet doen voordat ze iets met mij kan doen?

Isaak vraagt het aan de groep.

Isaak: Horen jullie dat?

De groep antwoordt ontkennend.

Isaak: Wat horen jullie?

Egbert: Dat zij haar vrijheid terug moet krijgen.

Paula: Ja, zodat zij weer gelukkig kan worden en het geluk ook kan ervaren, waardoor jij samen met haar door de blokkade heen kunt gaan en ook samen gelukkig kunt zijn. Door haar dat nu te schenken, krijgt zij een ervaring die zij kennelijk al heel lang wil. Jij schenkt het haar, dat geeft haar een goed gevoel, waardoor de relatie tussen jullie zich zal verdiepen in plaats van uit elkaar te groeien. Dat is wat ik hoor.

Paul: Het houdt wel in dat als je het niet doet, dat het de andere kant uitgaat.

Paul krijgt hierin bijval van de groep.

Isaak: Je moet elkaar de vrijheid geven. Chantal heeft een blokkade opgeheven bij zichzelf en daardoor ook een stukje belevenis gegeven aan ons instrument om ook dat stukje energie te beleven die zij beleefde, wat heerlijkheid is. Het instrument was een gever naar de ex-partner toe wat seksualiteit betreft – zoals Stientje ook – en daardoor hoort ze nu een nemer te gaan worden en ze beleeft zichzelf nu intens in dat stukje. Dan krijg je dus eigenlijk vrijheid. Vrijheid lichamelijk en vrijheid geestelijk. Er is geen vrijheid, omdat mensen denken te veel en ze hebben ook heel vaak hun oordeel al klaar. Maar oordeel nooit. Beleef het zelf en kijk of je die sprinkhanen lekker vindt. Op het moment dat je het niet prettig vindt, dan voel je dat in de essentie van jouw wezen en dan eet je het niet twee keer. Op het moment dat ons instrument het niet prettig vindt om zich in die werelden te bewegen, dan zal ze zich er geen tweede keer in bewegen, omdat het innerlijke zelf is altijd sterker dan het uiterlijke zelf. Het betekent dat hetgeen wat je bent van binnen precies weet wat je nodig hebt. De gedachten zijn hetgeen jullie grote blokkade wordt doordat men denkt: zo en zo hoort het te zijn. Beleef het eerst en ervaar het in alle oprechtheid en eerlijkheid naar jezelf toe en kijk dan hoe het voelt. Op het moment dat jij haar die vrijheid geeft, ga jij voelen, lief kind, wat voor impact dat jou geeft. Dat kun je nu niet weten. Je kunt nu wel denken dat jij er zo uit gaat komen op het moment dat ze het heeft ervaren, maar misschien ervaar je het volkomen anders. Misschien ervaar jij jezelf juist vrijer daarin. Misschien, zeggen we.

Dus oordeel nooit vooraf, maar achteraf. Elk mens weet precies wat hij nodig heeft. Wat er niet in zit, kan er ook niet uitkomen. Wat jij bent, ervaar je door gedachten, woorden en daden. Maar verricht wel de daad. Onderdruk geen enkele behoefte, omdat de behoefte komt niet zomaar tot je. Het komt los uit jezelf en misschien over een tijd besluit Chantal om haar kindertijd achter zich te laten en misschien komt er dan weer een andere energie die ze wil beleven, dat hopen we ook nog voor haar.

We lachen.

Isaak: Daarom hebben we ook gesproken vorige keer dat elk mens oprecht en eerlijk moet zijn naar hetgeen je bent en niet wat jij van jezelf verwacht. Vaak verwacht jij van jezelf dat je je keurig en netjes moet gedragen, maar je voelt je niet zo en dan heb je schaamte om daaraan toe te geven. Ben je dan eerlijk en oprecht? Nee. Hetzelfde met familie ... geef haar de vrijheid, maar wees wel eerlijk en oprecht naar haar toe. Vertel haar eerlijk: "Graag ben ik aan je zijde tijdens een ontmoeting met je familie, maar jij weet hoe mijn hart hierover denkt of voelt", maar op dat moment ben je wel een steun voor je partner en dat noemen wij geven en nemen. Je motiveert iemand juist om zijn blokkades te doorbreken doordat je iemand die steun geeft of de juiste woorden toespreekt. Begrijpen jullie dat?

Er komen instemmende geluiden vanuit de groep.

Isaak: Oké, wie heeft het huiswerk nog goed afgerond? Eerlijkheid en oprechtheid.

Stientje: Ik wil wel graag iets zeggen. Ik begin maar meteen met een blokkade waar ik al langer last van heb en ik zet mijzelf maar gewoon open en eerlijk hier neer. Ik vind het vaak moeilijk hier iets te zeggen, omdat ik een blokkade van vroeger heb dat ik toch altijd op moet letten met wat ik zeg. Daarbij komt dat ik ook nog niet alles mag zeggen van mezelf en daar heb ik helemaal genoeg van, dus dat zeg ik hier gewoon open en eerlijk. Daarnaast worstel ik ook ontzettend met wat je net tegen Chantal zegt – misschien nog van vroeger uit of wat ik mij eigen heb gemaakt – hoe ik eigenlijk behoort te zijn en waar ik eigenlijk ook wel heel erg van baal in mezelf. En op een gegeven moment wordt het ook een vicieuze cirkel en wordt het eigenlijk

een soort gevecht met jezelf, dat je denkt: zo wil ik gewoon niet meer zijn! Daar worstel ik momenteel mee en dat geeft ook wel heel veel onrust in mezelf. Nou ja, ik denk: ik zeg het hier maar gewoon.

Isaak: Heel goed gedaan.

Stientje: Dank je wel. Ik heb natuurlijk vroeger wel meegemaakt dat mij de mond is gesnoerd en daar heb ik eigenlijk genoeg van.

Isaak: Mooi zo. Nu heb je tegen je broeders verteld dat je eigenlijk vindt dat je jezelf al die keren tekort hebt gedaan doordat je een luisterende persoon was en geen communicerende persoon en dat je de woorden niet uit je systeem hebt gesproken puur omdat je jezelf altijd opoffert en jezelf op de achtergrond houdt. Het is geen tevredenheid in je innerlijke zelf. Dat betekent dat Stientje helemaal niet zo in elkaar steekt. Maar Stientje moet durven. Elk mens hier in deze ruimte moet durven om naar zijn eigen zelf te kijken en niet vergoelijken, maar het in alle eerlijkheid en oprechtheid blootgeven. Omdat op het moment dat je in contact staat met elkaar, ben je eerlijk en oprecht als je hetgeen je denkt ook bespreekt, hetgeen je beleefd hebt ook bespreekt, want wat voor relatie bouw je anders op met elkaar? Als je heel erg selectief bent ‘dit kan ik wel bespreken en dit kan ik niet bespreken’, ben je dan eerlijk in de relatie tot elkaar? Nee, op dat moment ben je eigenlijk gecalculeerd. Stel dat jij als persoon een bepaalde voorkeur hebt en die voorkeur heb jij werkelijk in jezelf, bespreek het dan. Maar stel dat de andere persoon zegt: “Dat is niet mijn voorkeur”, dan is de persoon ook eerlijk. Maar stel dat de persoon jou gaat manipuleren en zegt: “Wat jij doet, is verkeerd”, betekent het dat de persoon zich boven jouw innerlijke zelf zet en jou op dat moment denigreert. Dan zou jij moeten zeggen: “Wat jij nu benoemt, vind ik niet eerlijk en oprecht naar mij toe, omdat als mijn gevoel werkelijkheid is, wil mijn gevoel deze werkelijkheid ook behouden. En als jouw gevoel anders in elkaar steekt, wees dan eerlijk en oprecht naar jouw eigen gevoel, maar laat mij wezen.” Duidelijke taal spreken. Heel veel mensen denken het dan en denken bij wijze van spreken: “Auw, dat doet zeer, maar ik kan nu niets zeggen.” Heel veel mensen houden altijd maar rekening – zoals Elise zei – met het goede plaatje neer te zetten. Nee, op het moment dat je hart goed is, is al hetgeen je doet goed.

Stientje: Maar in het begin weet je niet wat je denkt of wat je voelt. Het is net alsof dat allemaal door elkaar loopt. Het komt misschien ook wel doordat je er zo mee bezig bent, maar op een gegeven moment vertrouw je niet meer op je gevoel, omdat alles zo'n wirwar wordt.

Elise: Ja, maar daar krijg je wel meer handigheid in naarmate je er meer mee bezig bent, heb ik gemerkt in de loop der jaren. In het begin – en ik weet nog dat ik tegenover Isaak zat op het kled in Sint Maartensdijk en dit met hem besprak, dat is jaren geleden – toen vroeg ik me ook af: hoe kun je het in vredesnaam uit elkaar houden? En nu gaat dat dus allengs steeds beter. Ik wil niet zeggen dat ik daar nu een perfectionist in ben zoals Tresi dat wel is – zij is werkelijk alleen maar gevoel en dat komt er ook direct uit via haar mond of via acties – maar je wordt er wel steeds beter in.

Stientje: Ik merk wel dat wat je gevoel is, gaat steeds meer drukken, dat wil eruit.

Elise: Ja, exact, zo voelt het.

Stientje: En als je het voortdurend onder het tapijt schuift, dan word je daar alleen maar onrustig van.

Isaak: En ongelukkig van, omdat elk kind in deze ruimte hoort zichzelf te zien als de belangrijkste persoon die er bestaat.

Daar kunnen we het wel mee eens zijn.

Marcel: Dus ik ben helemaal niet egoïstisch?

Isaak: Nee. Nee, omdat op het moment dat je eerlijk en oprecht bent, wil jij ook de belangrijkste persoon zijn hier ter aarde. Je wil niet leven voor anderen. Je wil niet altijd een perfectionist zijn, omdat jij zo opgevoed bent. Nee, je wil vrijheid, je wil beleven. Je wil jezelf volledig kunnen wezen, dat is de ultieme droom van elk wezen hier ter aarde. Dus wees het grootste voorbeeld voor je broeders, laat zien hoe het wel kan.

Stientje: Het is eigenlijk steeds een corrigerende stem die je in jezelf hoort, dat doe je eigenlijk allemaal zelf.

Isaak: Negeer hem.

Stientje met een lach: Daar moet je eigenlijk ‘rot op’ tegen zeggen.

We lachen.

Isaak: Het is hetzelfde wanneer een kind de hele tijd ‘mama, mama, mama’ roept, opeens ontplof je. Maar na de eerste ‘mama’, kwam de irritatie al. Draai je om en zeg: “Wegwezen!” Of zeg gewoon dat jij op dit moment geen zin of behoefte hebt om naar dat gezeur te luisteren. Maar vele mensen durven niet en denken: ik moet de beste mama zijn, altijd, in de ochtend, in de avond en in het middaguur. Altijd, ook in de nacht desnoods. Maar op het moment dat jij eerlijk en oprecht bent, bespreek het dan en gooi het uit je systeem. En als je het uit je systeem hebt gegooid, ben jij ervan af en dan zal je zien dat jouw energie opengaat en dan kan je er weer wat mee. Dan kun je op dat moment een gesprek aangaan met dat kind en zeggen: “Oké, je hebt mij deze energie gegeven en daardoor heb ik me zo geuit.” Dus voed je kinderen in alle vrijheid op. Als je de kinderen vrijheid geeft, dan zullen die kinderen zich ook vrij gaan voelen en dan hoeven ze geen masterclass te gaan volgen.

We lachen.

Isaak: Als een kind eten krijgt op het bord, gaat het kind het niet opeten als het kind het niet lekker vindt. Als jij het kind er letterlijk toe verplicht, geef jij het kind niet de vrijheid om ‘nee’ te zeggen op wat hij of zij niet lust. Zeg op dat moment gewoon: “Oké, ga dan de snoepkast in en eet jezelf rond.” Geef het kind de vrijheid, want als jij als persoon ‘nee’ mag zeggen op voedsel, mag een kind dat ook. Stel dat je bij iemand uitgenodigd wordt en je vindt het niet lekker, ga dan niet over tot beleefdheid en eet het dan niet op. Zeg gewoon: “Het is niet lekker.”

We lachen en praten wat door elkaar heen, zo van ‘dat is niet gemakkelijk’.

Isaak: En het is zo gemakkelijk.

Stientje: Ja, maar schijnbaar heb je daar toch allerlei blokkades op liggen en heb je steeds van jezelf een beeld hoe je hoort te wezen. En daardoor voel je het ook niet meer, omdat je het allemaal mooi onder dat tapijt hebt.

Isaak: Maar jij bent de programmatie van je eigen wezen. Kijk naar je behoeftes, waar heb jij behoefte aan en volg dat pad van de behoeftes. Behoeftes kunnen voor de ene persoon anders zijn dan voor de andere, maar wees oprecht en eerlijk naar je behoeftes. Vertel het! En lieve Stientje, op het moment dat je gaat spreken, gaat jouw hartje zich reinigen en de taboes vallen weg. Ons instrument heeft nergens taboes op. Ooit heeft ze hier gegeten bij Paula, ze vond het niet lekker.

Paula met een lach: Ja, dat zei ze ook gewoon. Overigens slechts één onderdeel van het eten vond ze niet lekker, hoor.

We lachen.

Isaak: En op het moment dat ze het wel lekker vindt, komt ze met alle lof. Paula weet nu dat ze prei niet meer moet geven.

Paula met een lach: Ja.

We lachen.

Isaak: Een ander voorbeeld. Op het moment dat ons instrument het ergens niet mee eens is, dan vertelt ze dat gewoon, ten koste van alles. Het betekent dat zij wel weet dat ze kan verliezen – een bepaald persoon of vriendschap – maar toch wil ze oprecht zijn naar het gevoel dat ze op dat moment heeft. Heeft ze de volgende dag of op een ander moment een ander gevoel, geeft ze ook daar weer eerlijk aan toe.

Elise: Ja, zo blijf je wel schoon van binnen, hè? Ik heb dat ook gemerkt van de week toen ik aan de balie bij een supermarkt stond. Er stond een oudere dame en Roos ging naast haar staan en blijkbaar – geen idee waarom, want ze stond niet tegen haar aan of zo – had die vrouw er op de één of andere

manier last van en ze geeft Roos een elleboog. Voorheen zou ik dat geslikt hebben, omdat ik liet me altijd overschaduwen door wie dan ook. Maar nu zei ik er iets van: “Nou, Roos, die mevrouw houdt niet van kinderen zeker.” Ik sprak mijn ongenoegen gewoon meteen uit en omstanders konden het ook gewoon horen en die mevrouw durfde mij niet eens meer aan te kijken.

Isaak: Goed zo!

Elise: Voor mij is dat echt heel wat om daar iets van te zeggen. Uiteraard in mijn vriendengroep doe ik dat al langer. Net zoals de dag na de laatste masterclass heb ik meteen een aantal wensen geuit naar Tresi toe bijvoorbeeld. Wat ik voel in mijn hart heb ik geuit en zij reageerde daar ongelooflijk positief op en ze zei: “Ik ben blij dat je het me allemaal eerlijk en oprecht zegt. Geef het maar aan, dan kan ik er iets mee.” En dat stimuleert eigenlijk alleen maar om daarmee door te gaan. Ik heb eigenlijk in vervolg daarop ook wel een blokkade opgelost. Ik heb eigenlijk altijd moeite gehad met gezag, met autoriteit. Eerst al bij mijn ouders, zij hadden behoorlijk de wind eronder, en daar was ik toch ook altijd op een bepaalde manier bang voor. Maar later had ik hetzelfde met politie, justitie, de belastingdienst, de overheid, alle officiële instanties; voor alles wat maar een beetje officieel riekte, daar was ik bang voor, ook al had ik niets te vrezen, ook al had ik niets fout gedaan. Dus het moment dat er een brief op de mat plofte van één of andere officiële instantie, dan kreeg ik meteen hartkloppingen, het rood vloog naar mijn kaken en eigenlijk geraakte ik in een soort paniektostand nog voor ik de brief had opengemaakt. En daar ben ik nu doorheen, want ik kreeg inderdaad een telefoontje en ik dacht dat het iets heel ergs was en dat ik ‘ja’ op een bepaalde vraag had gezegd, terwijl het ‘nee’ had moeten zijn, dus ik schoot helemaal in de paniek en dat bleek later een storm in een glas water te zijn. Maar ik heb wel na die paniek – en voordat ik wist dat het een storm in een glas water was – ongelooflijk zitten huilen en toen kreeg ik de bewustwording dat dit altijd een ongelooflijk heikel punt is geweest in mijn leven. Tegelijkertijd dacht ik: ik ben hiermee gewoon door die blokkade heen. En meteen daarna kreeg ik een mooie testcase, want ik kreeg de week daarop inderdaad een rotbrief in de bus en ik had er niets van. Ik had er werkelijk niets van, dus ik denk dat ik in dat stukje een hoop verder ben en het achter me heb kunnen laten.

Isaak: Mooi zo. En je huiswerk?

Elise: Het huiswerk? Nou, ik denk dat dit verhaal wel onderdeel was daarvan. En ook alles zeggen, alles uitspreken, zoals naar Tresi toe en het verhaal van Roos. Verder moest je jezelf delen met jezelf, die begreep ik niet helemaal, dus daar ben ik niet uitgekomen. Je moest jezelf delen met God in jezelf en dat heb ik in meditatie gedaan. Dat voelde heel mooi, vertrouwd en veilig, compleet en allesomvattend.

Isaak: Nou, onze schone Marian, jouw huiswerk?

Marian: Naar mijn gevoel luisteren deed ik al wel, maar gevoelens zijn ook wel eens niet helemaal volgens het boekje. En dan kom je wel eens voor verrassingen te staan en denk je: moet ik daar nu allemaal in meegaan of moet ik dat nu wel gaan doen? Maar ik heb wel geleerd dat als ik dat niet doe, blijft het toch gewoon doorgaan en uiteindelijk kun je er maar beter gewoon aan toegeven, want het komt toch steeds weer boven. Dus dat heb ik dan ook maar gedaan en ik heb het als goed ervaren.

Isaak: En wil je het eerlijk en oprecht aan ons mededelen?

We lachen, inclusief Marian.

Elise met een lach: We weten niet waar je het over hebt.

Paula met een lach: Je spreekt in raadsels.

Marian met een lach: Nou, uitleg dubbele punt. In het verleden heb ik toch het nodige meegemaakt ook op seksueel gebied en ook met eigen partners ontwikkelingen doorgemaakt en naar gelang je daar niets over zegt, is eigenlijk alles toegestaan. Maar nu is er een hele periode gepasseerd – na de scheiding en een paar partners – dan kom je op zo'n oergevoel weer terug en dan blijkt dat iemand – en dat is een vrouw – je toch niet helemaal vergeten is. Het contact was wel verwaterd, maar opeens had ik het gevoel dat ik daar naartoe moest. Het kwam bij me op en ik belde en toen bleek dat de ander daar toch ook wel heel erg aan gedacht had en komen ineens heel oude dingen boven uit een periode waarin zij ook een rol heeft gespeeld met haar

partner. Twee paren dus en dat gevoel van haar en mij samen, dat was toen op dat moment ook best wel heel warm en dat gevoel kwam eigenlijk nu ook weer boven, terwijl dat eigenlijk heel vreemd is, want zij is niet lesbisch en ik ook niet. We hebben een voorkeur voor mannen. Maar dat gevoel was nooit weg, maar dat heb ik wel altijd meer naar de achtergrond gezet en als je erover praat met je omgeving is dat niet geaccepteerd of je krijgt toch een stempeltje. In ieder geval had ik met haar toch een afspraak gemaakt en dat warme gevoel is er gewoon nog. We hebben daar een heel goed gesprek over gehad en zij was daar ook heel open in. Ik ging ook met een vrolijk gevoel naar huis en dacht: ja, je hebt nu toch wel weer een stukje gevoel blootgegeven en er aan toegegeven, anders had ik dit ook niet moeten doen natuurlijk. En verder was ik ook bezig met iets anders – en dat heb ik de vorige keer ook gezegd – ik zou gewoon heel graag iemand willen hebben die naast mij staat en die ook meekijkt met wat ik doe, iemand aan wie je soms steun kan geven, maar ook kunt ontvangen. In de eerste aantal lessen hebben we ook geleerd dat we een gevoel kunnen creëren door elkaar vast te houden en open te gaan naar elkaar. Ik heb drie weken geleden mezelf beloofd en voorgehouden dat het afgelopen is met ... ik wil gewoon niet dat ... ik heb ik mijn kennissenkring zo veel mensen die al ontzettend lang alleen zijn, meer dan een jaar of meer, drie, vier of vijf jaar en ik heb voor mezelf besloten dat ik dat niet wil.

Op dat moment ging er ook iets mis, mijn telefoon is in de wasmachine beland en al mijn contacten waren weg, dus ik kon ook geen contact leggen met al die mensen die altijd op mijn pad waren. Ik had het gevoel dat ik dat ook los moest laten. Ik heb nu een telefoontje met maar 23 contacten erin, dat is heel weinig. Maar het was net alsof dat ook weg moest, dat dat ook een afgesloten periode was. In mijn tweede telefoon heb ik in de achtergrond waar ik altijd een hele mooie foto had zitten, nu iets anders gezet. Ik had de keuze uit een bloemetje, een roosje, hartjes en nog iets anders en ik dacht: nu is het tijd voor de hartjes. Dus ik heb hartjes op mijn achtergrond gezet en elke keer als ik de telefoon open, zie ik hartjes.

We lachen.

Marian: En ik heb gezegd: “Het is nu voor mij zo ver dat ik toe ben aan hartjes”, en ik wil zelf mijn hart openen. Ik heb het ook uitgesproken naar

mijn begeleiders: “Ik ga me daar nu voor openstellen en ik ga nu zoeken.” En het kan zijn dat er bij mensen die op mijn pad komen, dat daar een goed gevoel bij zit. Op die manier ben ik mensen nu gaan benaderen en ik heb nu een soort testcase oftewel: ik ga het onderzoeken, net als Egbert dat doet. In dit geheel speelt dus ook het hele verhaal van mijn vriendin, daar zit een warm gevoel, maar ik heb bij deze testcase ook een warm gevoel ontdekt en nu vraag ik me af of dat komt omdat ik mezelf hartjes heb toebedeeld dat ik daardoor heel erg naar die situatie toe wil – ongeacht waar het nou vandaan komt dat warme gevoel van vroeger – of dat ik me in een nieuw, misschien de juiste, persoon aan het verdiepen ben. Dat is wat in mijn hoofd omgaat.

Isaak: Beleef het.

Marian: Dat doe ik dus nu.

Isaak: Dan krijg je ook de antwoorden.

Marian: En ik ben daar ook eerlijk in naar de personen toe.

Isaak: Beleef het. Vele mensen beleven meerdere relaties of meerdere mensen naast elkaar. Zolang er openheid en eerlijkheid in zit, doe je niets verkeerd, behalve als je iemand gaat beschadigen. Vernietiging zijn we nooit voor, maar wel voor beleven, omdat God geeft je de ervaringen die jij heb uitgezonden in behoeftes. Jouw behoefte is om iemand aan je zijde te hebben waar jij je leven mee kan delen. Jouw behoefte is ook dat jij jezelf volledig kan wezen bij iemand. En het maakt niets uit of die iemand een man of een vrouw is. Iedereen heeft weer een andere energie die weer aansluit op jouw energie, dus dan krijg je een andere belevens. Dat betekent niet dat je met het vingerwerk moet gaan werken en zeggen: “Dit is verkeerd”, omdat het bij wijze van spreken een vrouw is. Je kunt alles oproepen, ook de seksuele energie naar een vrouw toe. Ja, Marianne. De stille Marianne. Gaat ie nog, Marianne?

Marianne: Een beetje weggezakt.

Isaak: Waarom?

Marianne: Omdat het ook allemaal wel moeilijk is.

Isaak: Beleef het. Blokkades opheffen. Het loopt al jaren met je mee. Wanneer komt er een einde aan?

Marianne: Nou, het zou het voor mij ook wel iets gemakkelijker maken als de ander ook gewoon eens iets deed.

Isaak: Alles heeft te maken met de wet van oorzaak en gevolg; je draagt altijd de gevolgen van je daden. Als je andere daden neerzet, krijg je ook andere gevolgen, maar daar komen we nog wel op terug. Nu weer even terug naar dit kind, Marian. Wees eigenlijk altijd ruimdenkend. Net hebben we gezegd: “Ons instrument beleeft haar kleutertijd met Chantal en een heel erg externe energie wat betreft seksualiteit.” Allebei ver van elkaar verwijderd, maar toch een ongelooflijke belevenis, tot die behoeftes er niet meer zijn, dan kun je weer andere behoeftes neerzetten. Maar zolang die behoefte er is, moet je nooit jezelf daarin onderdrukken. Of het nou een man of een vrouw is waar jij jezelf bij wijze van spreken goed bij voelt ... voel het gewoon. Laat het gewoon toe tot het volgende moment. Soms is een energie zo intens, dat je volledig gedragen wordt. Na een poos kijk je terug en zeg je: “Goh, waar is die energie gebleven?” Letterlijk uitgewerkt. Op het moment dat het uitgewerkt is, hoef je het ook niet meer vast te houden. Een voorbeeld. Je zit in een goed gesprek, je voelt dat het gesprek uitgewerkt is, blijf niet hangen in het gesprek en ga niet over tot herhaling van ‘wij moeten dit gesprek vast gaan houden, er moet nu een tweede, derde, vierde goed gesprek zijn’. Het kan zijn dat op dat moment de energieën naar elkaar toegetrokken worden om daar een belevenis uit te halen om dan weer door te gaan naar het volgende moment. Jouw behoefte heb je net verteld; je wilt graag je hart kunnen delen, je wilt liefde. Nou, dat kan zijn in partnerschap tot een man, maar het kan ook een partnerschap zijn tot een tijdelijk ander persoon, een vrouw zou ook kunnen. Het maakt niets uit. Ruimdenkendheid. Ruimdenkendheid. Elk persoon – en dat hebben we al eerder uitgelegd – dat gevoel is, kan dus gevoel krijgen voor iemand anders die op dat moment ook gevoel is, omdat gevoel en gevoel ontmoeten elkaar. Verstand en verstand ontmoeten elkaar alleen maar in een verstandelijk gesprek. Het betekent dat je op dat moment een heerlijkheid kunt ervaren, puur omdat het gevoel bevestigd wordt, gestimuleerd wordt en gestreeld wordt. Is dat duidelijk?

De groep bevestigt dat het duidelijk is.

Isaak: Dus zeg nooit: “Ik ben hetero of ik ben lesbisch of homo”, zeg gewoon: “Ik ben vrij.”

Marian: Dat ben ik ook.

Isaak: Mooi zo. Geen schaamte. Onze Marcel.

Marcel lacht: Dag Isaak.

Isaak met een glimlach: Kijk je nog steeds naar borsten?

We lachen.

Marcel met een lach: Ja, soms.

Isaak: Goed zo. We schrappen het niet uit het boek, Marcel.

Marcel had in een e-mail gevraagd het gedeelte over de borsten uit het boek te schrappen.

Marcel met een lach: Daar was ik al bang voor.

We lachen.

Marcel met een lach: Ik laat het mijn moeder in elk geval niet lezen.

We lachen.

Isaak: Hoezo schaamte? Hoezo taboes? Dat is een behoefte. De één kijkt graag naar borsten, de ander kijkt graag naar het gezicht. De één kijkt graag naar een stevige borstkas van de mannen of de benen of de billen. Nou, gelukkig is het maar een voertuig. Hetzelfde met een auto: de één kijkt graag naar de wielen, de ander naar de carrosserie of naar hetgeen wat binnenin zit. Waarom zou men zich beperken om te kijken. Nou, ander onderwerp ... jouw huiswerk?

Marcel: De vorige maandag toen ik thuiskwam – dat was best emotioneel – heb ik het meteen gezegd. Ik heb best veel gehuild de afgelopen maand.

Isaak: Wat heb je gezegd?

Marcel: Hoe ik me voel. Ik heb geprobeerd uit te leggen hoe ik me voel. Soms kan ik nog niet helemaal begrijpen waarom ik me verdrietig voel, maar als ik het erover heb, komt het er wel uit. Dat was in de eerste twee à drie weken en de afgelopen week heeft het wel lang geduurd voor ik bij mijn emoties kwam, dus als ik mediteerde of erover sprak, kwam het niet meteen, zeg maar. (En dan met een lach) ben ik duidelijk?

Isaak: Ben je duidelijk?

Marcel: Ik weet het niet zo goed eigenlijk.

Isaak: Benoem het. Wat heb jij besproken?

Marcel: Mijn gevoeligheid en dat ik erachter ben gekomen dat er dingen heftiger binnenkomen dan ik zelf eigenlijk had verwacht.

Isaak: Oké, dus je hebt eigenlijk besproken wat je dwarszit.

Marcel: Ja.

Isaak: En hoe werd dat opgenomen?

Marcel: Soms begripvol en soms zit ze er niet op te wachten, dan vindt ze het vervelend omdat ze met haar eigen emoties zit en dat ik er dan over begin en als dat dan elke dag is ...

Isaak: Je stopt ooit met huilen, hoor.

Marcel met een 'big smile': Yes!

We lachen.

Isaak: Maar dat betekent dat je eerst helemaal in het reine moet gaan komen met je gevoel. Je zegt zelf: “Ik ben gevoelig.” Het betekent dat alles heel heftig binnenkomt op je gevoel, daar word je dus onzeker van en onrustig van.

Marcel: Ja.

Isaak: Dat betekent dat je elke keer weer moet aangeven wanneer het hard binnenkomt.

Marcel: Maar ik kan soms niet helemaal aangeven wanneer het precies binnenkomt. Ik kan het wel een beetje raden, maar het sluipt er meestal gewoon langzaam in.

Isaak: Je kunt alles bespreken. Het betekent dat je gewoon gaat praten, zonder rekening te houden met de andere persoon. Hoe de andere persoon ermee omgaat, heeft niets met jou te maken. Het heeft met die andere persoon te maken. Maar jij hoort open en eerlijk naar jezelf toe te zijn. Vanaf het moment dat je zegt: “Ik heb last daarvan”, dan heb je daar last van, tot je er weer geen last van hebt, dat is dan weer een ander moment. Maar het betekent dat je het gewoon eerlijk en oprecht vertelt. Als jij die energie inhoudt omdat jij jezelf tot zwijgen brengt, dan gaat het alleen maar meer worden en dan weet je niet meer waar je last van hebt, omdat het zo veel is.

Marcel: Maar ik heb het idee dat ik de afgelopen maand wel geprobeerd heb om het zo snel mogelijk naar buiten te brengen met woorden.

Isaak: Dat is toch goed, zo reinig jij jezelf. Gedachten, woorden en daden.

Marcel: Maar hoe komt het dan dat ik er de laatste week een hele dag last van had of twee dagen, terwijl ik erover praat tegen jullie of erop mediteer?

Isaak: Waar heb je last van, van je gevoeligheid?

Marcel: Verdriet.

Isaak: Verdriet over wat?

Marcel: Daar ben ik nog niet helemaal uit.

Isaak: Je moet weten waar je last van hebt, lief kind. Op het moment dat je onrustig bent, moet je weten: waar ben ik onrustig van? Je bent gevoelig, wat betekent dat alles binnenkomt, dus wat komt binnen? Omdat de gevoeligheid is alleen maar zoals je bent. Maar wat komt binnen? Welke emotie ontvang jij waar je verdrietig van wordt, waar je onrustig van wordt, waar jij jezelf ontstemd in voelt of ongelukkig in voelt of boos in voelt of verlaten in voelt? Welke emotie komt bij jou binnen die dat bij jou activeert? Daar moet jij mee bezig zijn, lief kind. Een voorbeeld. Elise zou jou nu met een scheve blik kunnen aankijken. Jouw gevoeligheid zou de scheve blik zien en dat doet zeer op je hart. Op dat moment zou jij zo oprecht en eerlijk moeten zijn en dat meteen ook naar buiten toe brengen: “Elise, jouw scheve blik heeft mij net zeer gedaan.” Of, zoals je net al zei, jouw partner heeft genoeg aan zichzelf.

Marcel: Ja, soms wel.

Isaak: Dat betekent dat jij jouw verhaal vertelt en iemand zegt: “Hier ben ik niet van gediend”, dat betekent dat jij jouw verhaal op dat moment niet kwijt kunt. Maar jouw gevoeligheid wil gewoon loskomen van die energie en dat betekent dat jij het wel moet bespreken. Dan zeg je heel duidelijk tegen je partner: “Ik heb daar last van. Wil jij mij hierbij ondersteunen en helpen? Zoals ik jou wil ondersteunen en helpen als jij daar last van hebt, maar laat me alsjeblieft wezen. Ik wil mezelf weer volledig worden en op het moment dat jij me afwijst, komt dat bij mij zo hard binnen, dat ik mijzelf alleen maar aan het verliezen ben en ik voel me dan ongelukkig op dat moment.” Bespreek het, omdat het zijn alleen maar tijdelijke ervaringen en emoties die loskomen, dan ga je zien dat jouw tranen ineens niet meer tranen, omdat dan ben jij er vrij van. De gedachten op je mond zetten. Gedachten, woorden en daden. Stel dat jij vastgehouden wilt worden, dan zeg je: “Ik wil vastgehouden worden”, en op het moment dat de persoon ‘nee’ zegt, betekent het dat jij nog steeds vastgehouden wilt worden. Dan zeg je: “Ik wil vastgehouden worden!”, en die persoon zegt: “Neel”, dan zeg jij: “Waarom wil je me dan niet vasthouden?” Dan ga je doorpraten en niet jezelf erbij neerleggen. Praat door totdat jij ermee in het reine bent. Stel dat die persoon volledig explodeert en op dat moment niets meer met jou te maken wil

hebben, betekent het dat jij jouw verdriet gaat aanpakken en je verdriet weer gaat uiten, maar je moet altijd oprecht en eerlijk zijn. Ja?

Marcel: Maar ik heb wel het idee dat ik dat heb gedaan de afgelopen periode.

Isaak: Ik zeg ook niet dat je het niet hebt gedaan, ik zeg alleen maar hoe je het hoort te doen. Het betekent dat je steeds moet toegeven en dan stoppen je tranen wel. Je bent gewoon een kind die veel aandacht nodig heeft.

We lachen, inclusief Marcel.

Isaak met een glimlach: Ik wil aandacht, ik wil aandacht, ik wil aandacht.

Marcel met een lach: Ja, dat klopt.

Isaak met een lach: Wybe heeft er ook last van en ons instrument ook!

We lachen, want we weten er alles van.

Isaak: Dat betekent dat ze het wel krijgen, doordat ze dus eigenlijk aandacht vragen. En hoe vragen ze aandacht? Met gedachten, woorden en daden, want stel dat ze dus zouden gaan toekijken tot die aandacht gaat komen, dan zouden ze zich eigenlijk ongelukkig gaan voelen, omdat ze op dat moment niet die aandacht krijgen die ze nodig hebben en waar ze behoefte aan hebben. Duidelijk, toch?

Marcel met een lach: Ja, maar het is misschien soms wel vervelend dat ik me irritant ga gedragen om aandacht te krijgen.

Isaak met een lach: Loop met Chantal een dagje mee ...

We lachen.

Marcel: Nou ja, ik kan me best wel voorstellen dat ik een vermoeiend persoon ben, zeg maar.

Isaak met een lach: Dat geeft niet, zo ben je eenmaal. Chantal kan ook heel erg irritant zijn.

Chantal: Valt wel mee ...

We lachen

Isaak: En we hebben al gevraagd of ze rekening wil houden met haar decibellen.

We lachen.

Isaak: Maar toch trekt ze alleen diegenen naar haar toe die het wel aankunnen. De rest gaat wel weg. Dus als iemand jou super irritant vindt en jij gaat op visite en je irriteert die persoon mateloos, dan ben je niet meer welkom!

We lachen.

Isaak met een glimlach: Dan ga je naar de volgende.

Marie-José met een lach: Er is mij de afgelopen maand verteld dat ik behoorlijk irritant was, maar ik dacht: ik zal eerlijk en oprecht zijn. Ik had op vakantie op een gegeven moment een gigantisch slecht gevoel en ik had de keuze om er wel of niet iets van te zeggen. Ik heb het wel gedaan. We kregen een kamer in een oud klooster en die was gewoon heel akelig. Je had helemaal geen uitkijk en daar kan ik niet goed tegen, maar daar ging het eigenlijk helemaal niet om, ik had het gewoon stik benauwd in die kamer. Ik zei dat ik daar niet wilde slapen en vervolgens heeft mijn man geregeld dat we er maar één nacht hoefden te slapen. Hierna zijn we weggegaan en op die dag dat we allerlei dingetjes deden, bedacht ik mezelf: ben ik me nu aan het aanstellen of niet. Maar ik kwam terug in die kamer 's avonds en toen overkwam het me weer. Ik dacht: ik kom nu maar voor mezelf op. Ik zei dat ik er niet zou gaan slapen en ik heb mijn tas ingepakt. Ik zei: "Ik slaap wel op het parkeerterrein en als je boos op mij bent, dan spijt me dat, dan breng je me maar naar de trein, dan ga ik naar Florence en dan zie ik wel hoe ik thuiskom." Dat was voor mijn doen best een hele heftige actie, maar wel

zinvol, want het gevolg was wel dat we een hele mooie kamer kregen met een prachtig uitzicht.

Isaak: Goed zo!

Marie-José: Er hing een slechte sfeer in dat hotel, en dat lag niet alleen aan mij, andere mensen hadden er ook last van. Het was een beetje negatief en we gaan er ook nooit meer naar toe. Maar goed, het ging om op te komen voor mezelf. Mijn man vond het volslagen onzin, die gaat liggen, doet zijn ogen dicht en slaapt waar ook ter wereld. Maar ik had er echt last van en dit was de manier om voor mezelf op te komen. En zo waren er nog wel meer dingetjes, alleen heb ik het niet gered met alles deze maand. Ik ben niet altijd even eerlijk geweest, zoals gisteren tegen mijn dochter. Zij wil eigenlijk dat ik vaker op visite kom en daar heb ik eigenlijk gewoon geen zin in. Dat heb ik wel gezegd, maar niet met de reden waarom.

Isaak: Gewoon een leugentje voor je eigen bestwil.

Marie-José: Ja, eigenlijk wel. Ik was moe gisteren en ik had een hele dag eten staan koken, ik had veel gesjouwd met het kleintje en ik had gewoon de fut niet meer om op dat moment door te zetten.

Isaak: Nou, je had wel de fut, je hebt alleen een blokkade. Want praten is maar praten, het betekent dat je het gewoon zegt.

Marie-José: Ja.

Isaak: Het is een blokkade en toch hoor je in elke vorm eerlijk en oprecht te zijn naar de medemens toe. Wat je net vertelde over die kamer ... geweldig! Er zijn mensen die zouden hun hand er niet voor omdraaien als ze niet hun zin krijgen, hè Chantal?

We lachen.

Isaak met een lach: We hebben genoten van dit kind met het uitrukken van de brandweer.

Chantal quasi bezorgd: Nee, dat verhaal komt niet in het boek, hoor!

Isaak: De ervaringen die zij opdoet de laatste tijd, halen heel veel jaren van saaiheid in. Het muurbloempje dat zij was ... waar is die gebleven?

Chantal: Tja, misschien komt hij terug?

Isaak: Het is heerlijk om te zien hoe iemand aan het veranderen is, in het positieve woord, lief kind. Je bent een voorbeeld, daarom gebruiken we nu jouw naam, omdat hetgeen wat Marie-José net vertelde, zou jij daar moeite mee hebben?

Chantal: Nee, helemaal niet.

Isaak met een glimlach: Zij geniet er nog van om het juist wel te doen. Zij kliert en irriteert graag, dat vindt ze heerlijk.

Chantal met een glimlach: Het is ook leuk.

Isaak: Maar het is een goed kind, ze doet het niet in de kwaai zin. Ze zegt gewoon wat ze ervan vindt.

Marie-José: Nou, dat heb ik de afgelopen maand dus niet helemaal gedaan. Als ik eerlijk moet zijn, ben ik toch aan de voorzichtige kant geweest, maar ik hoop dat ik nog tijd van leven heb.

Isaak met een glimlach: Je leeft nog een tijd door, dus je kunt nog oefenen. Maar elk kind hier in deze ruimte hoort eerlijk en oprecht te zijn in hetgeen je bent op dat moment. Als je een klungel bent en je sodemietert de trap af bij andere mensen ...

Christine met een lach: Wie zou dat nou gedaan kunnen hebben ...

Isaak doelt hierbij weer op Chantal natuurlijk.

Chantal: Misschien kunt u de volgende keer een kussentje gooien?

Isaak: ... dan doen we alleen maar dit.

Isaak schudt zijn hoofd met zijn hand voor zijn ogen.

Isaak: We bescheuren ons, en al die begeleiders hier ook. We hebben haar aangedragen om haar lichaam te koesteren, omdat haar geest is er nog lang niet aan toe om deze kant op te komen, dus wees voorzichtig. Werkelijk waar, hetgeen zij meemaakt in het bijzijn van ons instrument – daardoor maken wij het ook mee – kun je bijna een boek over schrijven.

Chantal: Ja, de ‘story behind’.

Isaak met een lach: Maar toch genieten we daarvan, omdat ze is open en eerlijk. Zo is ze eenmaal, een klungel. Soms een irritante klungel, dan weer heel erg lief, toegewijd, zachtaardig, punctueel, ze heeft een goed geheugen en ze is heel erg talentvol met het uitwerken van alle werkzaamheden, onmisbaar.

Chantal met een lach: Ga door, ga door ...

Isaak: Gelukkig onmisbaar. Maar als jullie met haar omgaan, houd er rekening mee dat jullie blauwe plekken gaan krijgen, want vallen zal ze je altijd laten doen.

Chantal: Ik zal voorzichtig zijn met mijn voertuig.

Isaak met een glimlach: Alstublieft, ook met het voertuig van degene waar ik nu inzit.

Christine?

Christine: Er is heel wat te vertellen.

Isaak met een glimlach: Ook bij jou doen we al zo ...

Isaak herbaalt het handgebaar en wij lachen, want we voelen al welke kant het verhaal van Christine op zal gaan.

Christine: Ik had eerst die energie.

Isaak: Welke energie?

Christine: De seksuele energie, heel sterk. Het heeft ongeveer twee maanden geduurd, denk ik, totdat ik het eigenlijk helemaal niet meer aankon. Ik ben toen nog een keertje bij u geweest, en gelukkig heeft u me weer een beetje tot rust kunnen brengen. Het is nu sinds twee weken dus een beetje gezakt. Eerst miste ik het nog heel erg, maar nu ben ik toch wel heel erg blij dat het gekalmeerd is, want ik sloeg eigenlijk een beetje op tilt.

Isaak met een glimlach: Ze kreeg een overdosis.

Christine met een lach: Ja, het was een hele aparte ervaring. Ik sliep ook bijna niet meer.

Isaak: Haar hele aura was vuurrood.

We lachen.

Isaak: Haar hoofd was weg.

Egbert: Je was aan het stuiten.

Isaak: En de benen waren niet meer geaard. Haar hart klopte alle kanten op en ze wist niet meer wie ze zelf was. Heb je genoten?

Christine met een lach: Ja, ik heb er wel van genoten, ja.

Isaak: Gelukkig.

Christine: Maar op een gegeven moment werd het wel te erg, en toen werd ik voor die andere persoon – de man met wie ik nu omga – denk ik wel heel lastig.

We lachen ons dood.

Christine met een lach: Hij wist op een gegeven moment ook niet meer wat hij ermee aan moest.

Isaak: Ze was zichzelf volledig kwijt, dus controle hebben over zichzelf ... ho maar. Het was net een stalker met puberaal gedrag.

Christine: Ja, eigenlijk wel.

Isaak: Maar toch hebben wij ervan genoten.

Christine: Ja, ik heb er zelf ook van genoten, want toen het weg was, miste ik het ergens ook wel weer. Het gaf zo'n levendigheid, zodat ik met iedereen intensieve gesprekken had en dat ik met heel veel mensen contact had. Er gebeurde gewoon ontzettend veel. Het was ook heel leuk.

Isaak: Maar ja, het kind was verliefd. Verliefd is verliezen, en ze heeft zichzelf weer teruggevonden, maar ik hoop dat je toch doorgaat met je seksualiteit en je partnerschappen, maar dan met twee voeten op de grond.

Christine: Ja, dat is het, hè? Ik heb wel geprobeerd erover te communiceren, omdat ik heb gemerkt dat de man waar ik nu mee omga – wat nog niet een relatie is trouwens – andere dingen verwacht dan ik. Er is toch een soort misverstand. Hij is heel seksueel gericht en ik wil ook meer vanuit mijn gevoel, vanuit mijn hart, zeg maar, en dat komt op de één of andere manier nog niet over.

Isaak: Ik wil ... ik wil ... hoor je jezelf praten, lief kind? We hebben je verteld: het is zoals het is en beleef het zolang je het wil en kan beleven. Het is maar een belevenis. Op het moment dat jij bij die partner jouw stukje vrouw-zijn – wat jij wel hebt ervaren – jouw stukje seksualiteit – wat je wel hebt ervaren – weer volledig ervaart in explosiviteit, dan komt dus eigenlijk de verstandelijke persoon daar bovenop, en die zegt op dat moment: “Maar als ik deze prachtigheid allemaal kan ervaren, waar blijft dan die relatie?” Maar die persoon is duidelijk en oprecht in het communiceren: “Zo voel ik het en zo ben ik.” Het betekent dat jij daar volledig voor open kunt staan en jezelf eigenlijk kunt deprogrammeren en opnieuw programmeren, zodat je deze situatie of relatie wel kan ervaren zonder dat je jezelf gaat verliezen.

Christine: Maar betekent het dan dat ik mijn eigen gevoel opzij moet zetten, want zo voelt het dan voor mij.

Isaak: Nooit je gevoel opzij zetten, daarom zeggen wij: “Kan jij daar voor openstaan?” Je weet zelf dat je gevoel heel veel passie kreeg en zo veel ervaringen heeft opgedaan tijdens de kortstondigheid van omgang, dat is ook een gevoel. Maar nu is het van: wat weegt zwaarder? Hetgeen je mist, wat je gevoelsmatig mist of hetgeen je krijgt?

Christine met een glimlach: Ja, als je het zo zegt, dan is het wat je krijgt natuurlijk.

Isaak: Ervaar hetgeen je krijgt en daarom zijn heel veel relaties geen relaties meer, omdat mensen willen eigenlijk alleen volledig dat ontvangen wat ze zelf eigenlijk hebben geïnterpreteerd. Maar je gevoel kun je deprogrammeren en programmeren, steeds weer. Dat noemen we acceptatie. Je accepteert een situatie, dus je gaat niet met je hakken in het zand, je gaat niet met je kont tegen de krib, maar je accepteert de situatie en je komt in het reine met de situatie en dan kun je weer doorgaan met je bestaan.

Het blijft een tijdje stil.

Isaak: Nog meer uitleg?

Christine: Nou, waar ik dus mee zit is dat ik het gevoel heb dat er toch vaak een misverstand speelt en ik heb er toevallig – nou ja, toevallig – heel veel gesprekken over gevoerd, over seksualiteit, ook heel veel met vriendinnen, ook veel met cliënten, relatietherapie en dergelijke, maar ik kom steeds dezelfde dingen tegen.

Isaak: Welke dingen kom je tegen?

Christine: Om het heel simpel te zeggen: dat mannen toch heel erg op seks gericht zijn en dat vrouwen willen dat het om hen gaat als persoon.

Isaak: Maar dat is niet waar, hè Egbert?

Egbert met een glimlach: Nee, hoor.

We lachen.

Christine: Nou, die indruk krijg ik toch wel.

Egbert: Nou, je hebt wel gelijk, hoor.

Isaak: Mannen zijn vaak vrijer in seks doordat ze het toelaten, hun fysieke behoeftes laten ze toe. Vrouwen willen vaak liefde en daardoor geven ze hun lichaam, maar ze geven zich niet in seksualiteit volledig weg, maar ze geven liefde weg, dus dan krijg je discommunicatie.

Christine: Ja, dat bedoel ik.

Isaak: Maar heel veel vrouwen onderdrukken hun seksualiteit. Wie voelt zich aangesproken in deze ruimte?

Een aantal geeft eigenlijk direct aan dit te doen.

Isaak: En Elise? Elise, onderdruk je jouw seksualiteit op dit moment?

Elise: Uhm, eigenlijk wel, ja.

Isaak: Ja. Oké, daar komen we ook op terug.

Chantal: Ik heb nog steeds die behoefte niet.

Isaak: Onderdrukken betekent onderdrukken, lief kind. Chantal, Marianne, Elise, Stientje, en wie voelt zich nog meer aangesproken? Wie onderdrukt?

Christine met een lach: Sinds twee maanden niet meer, dus ...

Marcel: Ik ben in de afgelopen maand helemaal losgegaan, dus ik voel me niet aangesproken.

We lachen.

Marie-José: Ik denk ik ook wel een beetje.

Isaak: Ja, waarom?

Marie-José: Nou, dan praat je over iemand anders eigenlijk, niet zozeer over mezelf. Ik wil altijd – net zoals u zegt in de boeken – dat het een eenheid is en dat is het gewoon niet bij ons en dat is iets waar ik last van heb en wat ik heel jammer vind. Ja, ik heb het een paar keer in mijn leven gehad.

Isaak: Leg uit, wat is voor jou geen eenheid op dit moment?

Marie-José: Ja, hoe zeg je dat nou ... Eigenlijk is het ...

Isaak: Schaamte.

Marie-José: Nee, het is alleen moeilijk om over te praten als je ...

Isaak: Schaamte.

Marie-José: Ja. Nou, mijn man geeft zich nooit aan mij. Hij houdt altijd iets achter, voor mijn gevoel, misschien dat ik het zo uit kan leggen. Ik bedoel, hij houdt best veel van mij, maar hij geeft zich nooit. Volgens mij kan hij dat ook niet. Maar ik vind het geen reden om daar nou een heleboel toestanden over te gaan maken, want ...

Isaak: Onderdrukkingen. Onderdrukkingen, hoor jezelf eens praten, lief kind. Je bent bang om iemand in diskrediet te brengen doordat je oprecht en eerlijk bent zoals het is, zoals het bij jou binnenkomt en zoals het voor jou voelt. De masterclass moet nog veel werk met jou gaan doen!

We lachen, inclusief Marie-José.

Marie-José: Ach, ik zit hier ook niet voor niets, neem ik aan. Maar ik heb daar gewoon best moeite mee.

Isaak: Bespreek je dat?

Marie-José: Nou, heel af en toe. Het is heel moeilijk bespreekbaar.

Isaak: Moeilijk mag, maar toch bespreekbaar maken.

Marie-José: Het is ook dat je de ander daar ontzettend in kwetst, want ik heb ook het gevoel dat ik hem dan ook vreselijk zal kwetsen.

Isaak: Dat geeft niet. Het betekent dat die persoon daar een lading op heeft of een blokkade op heeft, omdat hij voelt zich gekwetst in zijn ego op dat moment, of op zijn persoonlijkheid 'het doet mij nu zeer door wat jij spreekt', maar daardoor kun je iemand helpen om juist die situatie opnieuw te bekijken en te veranderen. Maar als jij zwijgt, dan gebeurt er niets! Dat betekent: bespreekbaar maken. Altijd oprecht en eerlijk zijn over hetgeen jou bezighoudt, de gedachten, woorden en daden en het maakt niet uit, vervul nooit andermans dromen, vervul je eigen dromen. Dat betekent: kijk waar jij behoefte aan hebt en maak het bespreekbaar en op het moment dat jij het niet bespreekbaar maakt, onderdruk jij je seksualiteit en natuurlijk je innerlijke zelf en je emoties.

Christine: Ik heb het idee dat u tegen mij iets heel anders zegt ...

Isaak: Ja.

Christine: ... en dat ik het niet bespreekbaar mag maken.

Isaak heel droog: Maar ik heb het nu tegen haar.

We lachen allemaal.

Christine met een lach: Terwijl ik het juist bespreekbaar probeer te maken, maar dan zegt u: "Accepteer het maar zoals het is."

Isaak: Maar dat betekent wel dat je het bespreekbaar maakt en daar gewoon de acceptatie opgooit. Stel dat jij nu tegen de persoon zou zeggen: "Ik zit zo in elkaar en jij zit zo in elkaar, maar toch wil ik dit stukje met je beleven en ik moet in het reine komen met hetgeen ik niet met jou kan beleven, omdat je mij dat niet geeft." Dan heb je dat open en eerlijk op tafel gelegd.

Christine: O, zo bedoelt u het, dat ik zelf in het reine moet komen met wat er niet is.

Isaak: Precies.

Christine: Dus niet dat ik iets verwacht van hem wat er nu niet is.

Isaak: Nee. Nee. Op het moment dat je het niet bespreekbaar maakt, komt natuurlijk ook de lading. Openhartigheid en zeg: "Dat is mijn probleem en ik wil daar in het reine mee komen, maar ik wil die ervaring met jou nog meemaken, omdat ik voel mezelf daar heel goed in."

Christine: Maar nu snap ik hoe u het bedoelt, want ik had misschien toch nog meer de verwachting dat hij moest veranderen, hè?

Isaak: Niemand verandert voor de andere persoon.

Christine: Nee, en hij al helemaal niet!

We lachen.

Isaak: Maar iedereen verandert voor zichzelf op het moment dat je daar behoefte aan hebt. Een voorbeeld. Als jij als persoon ergens niet mee in het reine kan komen met jezelf, moet je er een verandering op gaan uitoefenen. Je kunt niet in passiviteit gaan wachten tot er iets gaat gebeuren. Daarom, lieve vrouw, het is moeilijk, maar niet onmogelijk. Elk onderwerp moet je bespreekbaar maken, elke gedachte woord en daad, altijd die drie. Altijd. Het zijn drie krachten die je bezit; wat je denkt, wat je zegt en wat je doet en dat maakt je wereld. Nu weer even terugkomen op de mannelijke seksualiteit en de vrouwelijke seksualiteit. De vrouwelijke seksualiteit kan even heftig zijn als de mannelijke seksualiteit, het is alleen maar ... waar geef je de voorkeur aan? Wil jij alleen maar de liefde bedrijven en dan een partner zoeken waar je dat stukje liefde in kunt ervaren? Dan ben je kieskeurig, je zendt de energie uit en je zoekt iemand die trouw aan je belooft en je leeft lang en gelukkig in dat stukje ervaring. Ben jij een persoon die heel veel seks wil beleven? Dan moet je dat ook werkelijk bespreken en er aan toegeven. Het betekent dat je dus met de partner dat stukje belevenis kunt ervaren en je vertelt het

openhartig en eerlijk. Maar dat wil niet zeggen dat je daardoor geen liefde – we hebben het over vaste partners, hè? – mee kunt bedrijven. Nee, je beleeft ze allebei, seks en liefde. Heel veel vrouwen durven die seks niet bij zichzelf los te maken, omdat ze dus ook schaamte hebben. Ze durven het niet, ze zijn geblokkeerd. Ze denken op dat moment dat het zo hoort en geven niet de ruimte om het anders te beleven, zoals Marian eerlijk en oprecht heeft verteld dat ze het wel durft te beleven in partnerschap, maar ook met derden. Wees eerlijk en oprecht daarin. Er is niets mis mee om jezelf te beleven, niet in voedsel, niet in drinken, niet in seks, niet in boosheid, nergens in, want alles wat je bent, mag je beleven. Maar je moet wel weten wat je op dat moment voelt en waar je behoefte naar uitgaat. Dus het is wel zo dat vrouwen de overschaduw van Venus hebben – die passie – en de mannen hebben een andere overschaduw, die van Mercurius, zoals we dat eerder hebben verteld, de verstandelijke energie. Maar welke energie ga je bij jezelf eigenlijk opwekken? Dat maak je zelf. Ga je voor de verstandelijkheid of ga je voor de passie?

Christine: Ik heb het allebei wel, denk ik.

Isaak: Nou, geniet ervan dan.

Christine: Want ik ben ook behoorlijk verstandelijk.

Isaak: Geniet ervan. En heel veel vrouwen die praten maar door : “Hij wil maar, hij wil maar, hij wil maar”, dan moet je bij jezelf gaan vragen: “Wat wil jij?” Wil je alleen maar een gesetteld leven hebben en alleen maar een verplichte seksuele belevenis ondervinden of wil je gewoon ook de vrouw in jezelf bevredigen? Of de man in jezelf, omdat ook mannen hebben blokkades, niet alleen maar vrouwen. Nou, duidelijk?

Christine: Ik heb nog één ding. Want vorige keer kwam ook ter sprake ‘ga nog maar verder met daten’, om meer mannelijke energie te voelen en dat doe ik dus ook. Nog niet zo heel veel nog, hoor, eerlijk gezegd. Ik heb een man ook alweer een beetje afgehouden, en een andere heb ik wel gezien, maar daar voel ik die seksuele energie zelf niet zo bij. Ik heb het ook eerlijk gezegd, want hij voelde al dat ik hem aan het lijntje hield of dat ik hem aan het ‘teasen’ was, maar dat bedoel ik niet, dus ik heb het eerlijk tegen hem

gezegd en toen zei hij: “Nou, zullen we het nog even openlaten?” Dat vind ik dus een beetje moeilijk.

Isaak: Als je er niets aan vindt, kind, dan vind je er toch niets aan.

Christine: Nou, het is een heel aardige man, maar dat voel ik er niet bij.

Isaak: Dan vind je er niets aan om dat stukje belevenis met hem te ervaren, dus jouw innerlijke zelf heeft daar geen behoefte aan.

Christine: Nee, maar dat vind ik moeilijk om te zeggen.

Isaak: Eerlijk en oprecht.

Christine: Ja, misschien moet ik daar dan ook maar eerlijk in zijn.

Isaak: Of je zegt: “Ik vind jou aardig om bij wijze van spreken iets mee te gaan drinken of in een andere vorm mee om te gaan, maar ik heb geen behoefte om mij seksueel aan je te geven”, dan word je dus niet gestimuleerd op die seksualiteit. Verkracht jezelf dan niet, ga niet iets doen wat jij niet wilt.

Christine: Nee, oké.

Isaak: Nou, Elise.

Elise: Ja, ik heb wel een sterke behoefte aan seksualiteit. Maar ja, sinds boek 3 is alles anders, zullen we dan maar zeggen. In dit derde boek *Wie is Tresi?*, is het hele mannenverhaal natuurlijk uitgesponnen. Ik had alleen maar de aandacht van de mannen nodig om werkelijkheid te worden en mezelf te kunnen beleven. Dat stukje hebben we nu gehad, maar nu weet ik eigenlijk niet goed hoe verder te gaan. Want het eerste wat je tegenkomt als je gaat dansen of uitgaat, dat is die seksuele energie en als ik daar weer in mee zou gaan, zou ik eigenlijk weer in het oude patroon vervallen en dat wil ik niet meer. Ik wil juist graag iemand ontmoeten waarmee ik op een andere manier iets kan opbouwen. Dat is dus moeilijk, want die seksuele behoefte is er wel, maar ik heb het gevoel dat ik het niet mag sinds boek 3.

Isaak: Even teruggaan daarin. Waar heb jij behoefte aan? Heb je behoefte aan een partner?

Elise aarzelend: Ja.

Isaak: Het kan in vele vormen zijn, hè? Een vrije relatie, dat kan in heel veel gradaties.

Elise: Ja, dat bedoel ik.

Isaak: Dat betekent dat iemand ook dat stukje partnerschap aan jou moet gaan geven.

Elise: Ja.

Isaak: Jij weet dat die ‘oude’ Elise eigenlijk elke man om haar vinger ging winden, niet in partnerschap, maar in ...

Elise: Seksualiteit.

Isaak: Dat betekent dat je dus op dat moment alleen maar seksualiteit terugkrijgt en geen partnerschap. Dus jij moet gaan uitstralen wat jij zelf wilt en op het moment dat je in een relatie terechtkomt, ga je natuurlijk jezelf daar ook in vinden en beleven. Maar dat moet dan ook wel in alle eerlijkheid en oprechtheid besproken worden, want anders gaan we dus weer oneerlijk zijn ‘ik geef weer mijn seksualiteit, mijn lichaam’. En dit heeft alleen maar met Elise te maken, hoor, lieve mensen. Wees duidelijk daarin, omdat jij weet dat jij elke heer tussen aanhalingstekens, toch weer in jouw bed zou kunnen krijgen en dan word je dus eigenlijk – ja, hoe kan ik dat netjes zeggen – bemind, maar er wordt ook weer heel veel van je ontnomen.

Elise: Ja, precies, en dat is ook absoluut niet meer wat ik wil.

Isaak: Dus partnerschap is wat je wenst, dat zijn je behoeftes. Dat betekent dat tijd en duidelijkheid dat stukje partnerschap aan jou zou moeten geven. Dus als je iemand ervaart in jouw bestaan en je bent er eerlijk in ‘ik wil graag een relatie met je opbouwen en mijn behoeftes zijn zo en zo en zo. Ik wil

niet dat je hier elke dag aan tafel zit, maar ik wil een vrije relatie, maar ik wil een partnerschap relatie. Ik wil niet alleen maar bemind worden en mezelf daarin kwijtraken en dat ik dus letterlijk alleen maar gebruikt wordt. Dat wil ik niet.' Dus laat je ook niet gebruiken. Op het moment dat je behoefte hebt aan seks, moet je wel kijken naar het partnerschap, omdat de 'oude' Elise wil jij niet meer, heb je zelf uitgesproken.

Elise: Absoluut, absoluut.

Isaak: Je wilt een nieuwe Elise, dus je wilt eigenlijk duidelijkheid. Wat betekenen ik voor jou, is duidelijkheid naar de partner toe. Wat wil jij nu van mij? Wil jij nu alleen maar een heerlijke nacht of dit lichaam of wil jij eigenlijk iets opbouwen met mij? Op het moment dat dat besproken wordt in alle eerlijkheid en oprechtheid, dan kun je jezelf daar seksueel in beleven, maar dan is dat ook duidelijk. Jij speelde eigenlijk altijd een spel. Je gaf seks, waarom?

Elise: Dan werd weer even benadrukt dat ik er was.

Isaak: Precies, maar je wilt nu niet meer die benadrukking, omdat je weet dat je er bent.

Elise: Ja precies, ik heb dat niet meer nodig.

Isaak: Nee, en dus hoeft je dat spel niet meer te spelen.

Elise: Nee, en dat doe ik ook niet meer. De afgelopen maanden is dat veranderd. De laatste keer dat Tresi en ik gingen dansen bijvoorbeeld, was dat heel anders voor mij. Het was een hele leuke beleving. Ik stond te praten met een roodharige vrouw, ik heb enorm van haar genoten. Ze danste heel mooi en daar genoot ik van. Ik genoot ook als ik alleen stond te dansen of gewoon alleen was. Ik heb contact gehad met drie Italiaanse mannen, ik vond het ontzettend leuk, alleen praten en verder niets. En er was nog een man die maakte echt werk van mij, maar die wilde ook niet meteen zoenen of vastpakken of zo. Hij wilde alleen maar mijn hand vasthouden of met mij dansen, dus blijkbaar straal ik nu iets anders uit en dan trek je ook een ander soort mens aan. Ik was ook gelijkmatig in iedere situatie. Of ik nu bij die drie

heren was of alleen of in gezelschap van een vrouw, het maakte niet uit, ik voelde me overal en in alles hetzelfde.

Isaak: Maar dat is toch ook wat je wilt?

Elise: Ja.

Isaak: Daar gaat het om: Wat wil jij? Hoe wil jij in het leven staan. Een voorbeeld. Als mensen dus naar de seksclub gaan of naar een parenclub ...

We lachen, want we hadden het zojuist hierover gehad.

Isaak: ... dan is dat duidelijke taal. Die mensen hebben op dat moment duidelijke taal. Ze gaan met elkaar in afspraak en ze beleven elkaar daarin, dan ben je toch duidelijk en eerlijk. Heel veel mensen die uitgaan, spreken geen duidelijke taal, ze willen eigenlijk hetzelfde als in die parenclubs of seksclubs; even een beleving van seks. Maar als jouw hart daar niet meer behoeftig naar is, dan moet je wel heel voorzichtig daarin zijn.

Elise: Nou ja, daarom is het heel moeilijk ...

Isaak tegen Christine: Bij jou is het weer wat anders.

Christine: Ja, ik probeer het allemaal te snappen, maar ...

We lachen.

Elise: Mijn achtergrond is anders, Christine, daarom is mijn verhaal ook anders.

Isaak: Het gaat om wat je bent, wat je werkelijk bent, waar je behoefte aan hebt. Dus als Elise behoefte heeft om die 'oude' Elise te zijn en zichzelf daar even in te verliezen en zichzelf kwijt te raken, als dat haar behoefte is, onze toestemming heeft ze. Maar dat wil ze niet. Zij vraagt juist om hulp om dat stukje los te laten en dan krijgt ze ook de hulp. Kijk waar je behoefte aan hebt. Dus op het moment dat Chantal behoefte heeft om – tussen

aanhalingstekens – met een heer het bed te delen, ga je gang, kind. Maar ja, het zal toch een vrouw moeten worden.

We lachen.

Chantal: Nou, ik hoef dus niet op zoek te gaan naar een heer.

Isaak: Maar als jij daar behoefte aan hebt, geef daaraan toe! Het gaat erom dat wij jullie niet iets willen ontnemen, we willen jullie je echtheid weer teruggeven. En elk mens hier heeft een eigen echtheid.

Nou, Marianne, vertel.

Marianne: Ja, wat me eigenlijk dwarszit is dat nu ik zelf eigenlijk zo graag toch stappen wil zetten, en dat mijn partner daar voor mijn gevoel niet genoeg aan meewerkt.

Isaak: En hoe zou je haar daarin kunnen helpen? Weten jullie dat, kinderen?

We geven allen aan dat haar partner de ruimte zou moeten krijgen om haar ervaringen te beleven zoals zij die al jaren wenst.

Paul: Ze zal toch die stappen moeten gaan ondernemen.

Elise: Ja, je zal haar die ruimte, die vrijheid moeten geven, hoe moeilijk het ook is voor je.

Paul: Jij houdt zelf nog een stuk vast.

Christine: Ja, maar het lastige is dat Marianne dat zelf niet zo voelt, zij denkt: ik laat haar vrij.

Marianne: Ja, maar ook naar mezelf toe, ik wil die seks ook bij mezelf ontwikkelen. Nu krijg ik daar niets in en dat is extra frustrerend.

Isaak: Juist door die vrijheid weer terug te geven, kan zij zichzelf weer openstellen. Een voorbeeld. Moeten is nooit leuk. Als je moet, wordt het je

opgelegd. Op het moment dat je het zelf wilt, krijg je ook die behoefte. Op het moment dat Stientje seks moet gaan bedrijven met Paul, gaat het niet lukken, hè Stientje?

Stientje: Nee.

Isaak: Maar op het moment dat Paul haar een gevoel geeft van vrijheid dat ze het mag beleven wanneer zij daar behoefte aan heeft, dan gaat het steeds beter.

Stientje: Ja, klopt.

Isaak: Wij vinden dat jij, Marianne, je seksualiteit niet bij je partner neer moet leggen en dat je zegt: “Mijn partner is verantwoordelijk voor mijn seksualiteit.” Jij bent verantwoordelijk voor je eigen seksualiteit. Het betekent dat jij die behoefte bij jezelf moet gaan creëren, dat jij seks beleeft in de vorm van desnoods – al die woorden, we schamen ons haast – desnoods in de vorm van masturbatie.

Marianne: Ja, maar dat doe ik ook.

Isaak: En in de vorm van open zijn in aangeven waar jouw behoeftes naar uit gaan en dan ben je nog afhankelijk van wat je terugkrijgt.

Marianne: Ja, en daar stopt het.

Isaak: Het stopt omdat zij ergens anders behoefte aan heeft.

Elise: Het heeft alles met die vrijheid te maken, met de ruimte die je haar geeft.

Marianne: Maar ik heb nu het idee dat ze alleen nog maar met een man wil.

Isaak: Dat is jouw gedachte.

Marianne: We hebben het er ook over: wil je alleen nog maar met een man? En toen ging dat bij mij weer doorwerken: vind je me überhaupt wel aantrekkelijk?

Isaak: Dat zijn jouw gedachten, doordat je nu scenario's maakt. Geef vrijheid. Een voorbeeld. Het kind en de moeder. Het kind wil in een goed blaadje komen bij de moeder, hè Elise?

Elise knikt: Hmhm.

Isaak: Dat betekent dat het kind eigenlijk allemaal behoeftes van de moeder gaat vervullen, maar daardoor verwijdt het kind zich van zichzelf en dan wordt het kind eigenlijk ongelukkig. De moeder zegt: "Het kind doet het graag, het kind is zo." Maar doordat de moeder het kind ineens weer terugwerpt op zichzelf en eigenlijk zegt: "Nee kind, ik wil niet dat je mij in tevredenstelling gaat brengen, breng jezelf in tevredenstelling en kijk waar jij behoefte aan hebt en vervul die behoeftes en ik geef je volledig de vrijheid daarin", dan gaat het kind zich ervaren in haar werkelijkheid. De moeder heeft misschien nachtmerries daarover, omdat de moeder is bang dat het kind zich volledig gaat kwijtraken en gaat verliezen. Nee, het vertrouwen moet op dat moment zodanig gefundamenteerd zijn, dat de moeder zegt: "Ik ben niet het kind, ik ben mijzelf en ik geef het kind niet die last dat zij mij gaat worden." Dat betekent vrijheid.

Jouw partner, Marianne, heeft behoefte aan seks met een man, al jaren achtereen. Jaren wordt dit al besproken, maar nog steeds is er geen daad verricht. Het betekent dat de energie steeds in een cirkel blijft draaien en er komt geen uitbraak. Doordat jij je partner terugwerpt op zichzelf en zegt: "Ik wil dat je dit gaat beleven", en haast tot dwingen aan toe, dan zal je zien dat je echt oprecht en eerlijk bent of je nou werkelijk haar die energie wil laten beleven, ja of nee. Al zou je thuis met je handen ...

Marianne: Ik heb zelfs gevraagd of ik met haar naar zo'n bureau moest gaan, ik heb ...

Isaak: Dat weet ik, maar jij ...

Marianne: Tot het niveau dat ze zegt: “Nee, ik wil niet dat je meegaat.” Natuurlijk begrijp ik dat ze niet wil dat ik meega. Ik bedoel, ik vind het moeilijk, maar nu op dit moment – ondanks dat het me pijn doet en ik het moeilijk vind – wil ik liever dat ze het doet, want ik wil ervan af.

Isaak: Dat betekent dus eigenlijk dat je het – en luister goed naar wat we zeggen – terugwerpt op haar en dat betekent ook opleggen ‘ik verlang dat jij deze behoefte gaat vervullen, misschien ten koste van onze relatie, maar ik verlang dat’.

Marianne: Ja, maar dat is waarom ze ... nu zegt u het zelf ... dat is eigenlijk de enige vrijheid die ik wil hebben. Zij gaat iets doen, dat vind ik moeilijk, maar het is duidelijk dat het moet gebeuren, dat weet ik. Volgens mij is de enige reden dat ze het niet gaat doen – behalve dat ze ook passief is – is dat ze bang is dat ik dan wegga, maar dat is iets wat ik niet van tevoren kan garanderen.

Isaak: Daarom is het een blokkade en daarom zeg je: “Ik verlang dat, kind, desnoods ten koste van.”

Marianne: Ja, maar ...

Isaak: Nee, kind, nu moet je luisteren. Het betekent dat er geen discussie mogelijk is. Het is het shockeffect, zo noemen we dat. Je gooit iemand terug op zichzelf en je praat er niet meer over. Je zegt alleen: “We hebben genoeg gedacht, we hebben genoeg gesproken, nu gaat de daad verricht worden en als je de daad niet verricht, wil ik niets meer met je te maken hebben.”

Marianne; Ja, dat is precies wat ik gisteren zei: “Anders gaat het toch mis.”

Isaak: Het betekent dat je het shockeffect creëert. Je geeft iemand de juiste duw, omdat de behoefte is er al jaren achtereen en jij bent op dat moment een meester doordat je jezelf zodanig sterk maakt en haar dus die duw geeft. Het shockeffect, je zegt: “Ik wil dat je het gaat ervaren, desnoods ten koste van onze relatie en als je het niet gaat ervaren, blokkeer ik nu de weg tussen jou en mij”, dat is het shockeffect. Alles of niets, want anders blijft die energie alleen op hetzelfde terugkomen en is het een gebed zonder eind. Als

het kind niet die behoefte had, zouden wij anders spreken natuurlijk. Maar iedereen die met haar in aanraking is gekomen, weet dat deze woorden waarheid zijn. Waar of niet?

Diegenen die haar kennen, geven een bevestigend antwoord.

Isaak: En jij weet het ook. Zij is bang jou te verliezen, dan zeg je gewoon: “Als je het niet doet ...

Marianne: ... verlies je me van tevoren.”

Isaak: Ja.

Marianne: Ja, ik word hier ook moe van, ik houd het ook niet meer zo lang vol op de manier.

Isaak: Dan duw je iemand terug. Hoe vaak heeft ons instrument niet met het shockeffect moeten werken naar de vrienden toe, naar de geliefden toe, en elke keer weer was ik degene – en mijn naam is Isaak – die haar daartoe heeft gedwongen. Anders gebeurt er niets!

Marianne: Is dit de goede weg voor haar?

Isaak: Het is de enige weg naar vrijheid die zij op dat moment nodig heeft, de vrijheid om de belevenis te ervaren. Lieve kinderen, dat is hetzelfde – en denk eventjes met ons mee – het is hetzelfde wanneer je helemaal in vuur en vlam staat voor iets en je krijgt het niet. En dit staat volledig buiten Marianne. En op het moment dat zij dat heeft beleefd, gaat ze die ervaring beleven in zichzelf en dan kun je gaan kijken hoe jullie verder gaan met elkaar.

Marianne: Maar dat wil ik ook.

Isaak: Nou, shockeffect. Zoals het woord zegt: Ik tolereer dit niet meer. Ik wil dit niet meer. Ben ik duidelijk? Moeilijk, hè?

Egbert, we hebben je nog niet gehoord.

Egbert: Ik had natuurlijk ook huiswerk.

We lachen.

Egbert: Het huiswerk was best ingewikkeld. Ik had het uitgeprint en op tafel gelegd en af en toe keek ik er eens naar en dacht: goh, wat moet ik daar nu weer mee. Maar het huiswerk komt gewoon naar je toe deze zomer natuurlijk ...

We lachen.

Egbert: Ik heb een blokkade met blauwe brieven van een organisatie die we allemaal wel goed kennen, gesitueerd aan de 'Plukjekaalstraat', de belastingdienst. Zij hebben een gave om die brieven altijd op vrijdag te sturen, zodat ze goed je weekend kunnen verzieken. Maar ik was op een gegeven moment zo ver dat ik die brieven niet meer openmaakte, want ik dacht: ik laat mijn weekend niet verzieken door die gasten, ik maak hem maandag wel open. Maar dat doe ik natuurlijk helemaal verkeerd. En ik heb nog nooit zo veel blauwe brieven gehad als deze maand, meer dan de rest van mijn leven bij elkaar!

We lachen.

Egbert: Een paar waren gelukkig niet van mij, maar je ziet ze toch met z'n vieren tegelijk op de mat liggen als je uit je werk komt. Afgelopen vrijdag was ik zo ver dat ik dacht: ach, kan mij het schelen, ik ruk gewoon die post open en ik kijk wel wat er in staat, want wat is, is. En ik heb eerder uw woorden gehoord: maak je niet zo druk over geld. Jullie maken je altijd zo druk over geld, maar wat op je pad komt, komt toch op je pad. Dus ik dacht: waar maak ik me eigenlijk druk over? Ook aansluitend op jouw verhaal, Elise, en dat was mijn blokkade.

Isaak: Blokkade van?

Egbert: Ik heb in het verleden veel problemen gehad met de belastingdienst, dat ik die post niet gelijk openmaak en dat ik het uitstel.

Isaak met een lach: Maar ja, het zit er toch in!

We lachen.

Isaak: Of je nu wel of niet die brief openmaakt, de informatie blijft hetzelfde, dus confronteer jezelf altijd met dat stukje belevenis of ervaring of situatie en zeg altijd: “Er komt altijd een goed einde.” Wees nooit bang, ga altijd de confrontatie aan. En of het nou met je moeder is, je vader, je partner of je kind of je seksproblemen of waar jij jezelf in bevindt, confronteer altijd, want daar word je wijzer van, daar word je sterker van en dan kun je het zien als een ervaring. Niemand kan je wat maken, behalve de dood en tot die tijd leef je gewoon en beleef je het ook gewoon.

Paula: Mag ik daar nog iets over vragen, over dat confronteren met. Wij zitten met burens waarvan de buurman heel vaak zijn problemen projecteert niet alleen op zijn vrouw – in de vorm van heel veel ruzies, dwars door de muren heen te horen – maar ook naar ons toe, naar mij of naar Hans. Maar die man heeft ook een verleden, een psychiatrisch verleden, dus in hoeverre kun je dan jezelf daar tegen beschermen en er goed mee omgaan.

Isaak: Duidelijke taal spreken, altijd duidelijke taal. Niet in angst verkeren en jezelf dan in beven inhouden. Duidelijk de confrontaties aangaan, het aangeven en gewoon letterlijk duidelijke taal spreken. Dus waar jij geen behoefte aan hebt, vertel je gewoon. Je hoeft niet bang te zijn. Vele mensen gaan eigenlijk te ver in de toekomst, maar de toekomst is je onbekend, dus dat betekent dat je alleen maar in het nu moet gaan zitten. Nu ben je het zat, dus nu klop je aan en nu gooi je de woorden of je boosheid uit je systeem en hoe deze energie vorm gaat aannemen gaan we niet calculeren, want anders krijg je weer hetzelfde effect wat Elise vroeger had, altijd maar calculeren, calculeren, wat dood vermoeiend is. Gewoon meegaan met de dag die komt en, zoals Egbert net zei over de post, toch de confrontatie aangaan. Ons instrument kreeg afgelopen vrijdag een dagvaarding; de vader wil het kind van haar afnemen. Op vrijdag, ook weer zoiets ... of was het zaterdag, de dagen zijn me niet bekend. Ons instrument kon twee dingen doen: de dagen die nog volgden laten overschaduwen of er even goed in gaan zitten. Maar achteraf, doordat ze er even goed in ging zitten, heeft ze het ook los kunnen laten en doordat je iets loslaat, kun je ook weer iets aanpakken, anders word

je volledig – zoals Elise dat zegt – verstijfd. Achteraf hoeft ze zich nergens zorgen om te maken, dat kunnen we haar wel vertellen, omdat het heeft er gewoon mee te maken dat het kind natuurlijk bij de moeder hoort. Maar zo'n negatieve brief schudt toch even je hele wereld door elkaar, omdat ze gebruiken geen gevoelens, ze gebruiken gewoon harde woorden. En harde woorden moet je toch verwerken en ons instrument is – net zoals Marcel – heel erg gevoelig, apathisch staat ze dan alleen maar vooruit te kijken. Haar partner wil haar helpen daaruit te komen, maar niemand kan haar op dat moment helpen, omdat het instrument moet het zelf doen door het volledig door het systeem heen te laten gaan.

Nou, we eindigen deze masterclass ...

Paul: Mag ik nog iets zeggen?

Isaak: Ja graag, Paul.

Paul: Wij gaan geestelijk trouwen op 12 september en we wilden jullie graag allemaal uitnodigen.

Deze invitatie wordt door iedereen met zeer veel enthousiasme ontvangen.

Isaak met een glimlach: Nou, de reacties zijn instemmend, ik zal mijn mooiste kledij voor jullie aantrekken.

We lachen.

Marcel met een lach: Een mooie roze jurk.

Isaak met een lach: Het zal wel weer wat vrouwelijks worden ... maar ik ben heel blij dat wij jullie in geestelijkheid kunnen verbinden. En ik hoop dat jullie deze zesde masterclass gaan voelen in jullie hart: waar gaan jullie behoeftes naar uit en dat is de les. Natuurlijk wordt er heel veel gesproken over seksualiteit, maar dat komt omdat seksualiteit ook een behoefte is. Heel veel emoties worden besproken, omdat emoties komen ook allemaal voort uit het gevoel. Schaam je nooit! Wij gebruiken ons instrument puur als voorbeeld, en steeds weer, om te laten zien aan de mensheid dat – ondanks

de functie die ze heeft hier ter aarde – ze eigenlijk alleen maar haar behoeftes volgt en daardoor leermeester kan zijn voor jullie. Wij danken jullie.

MASTERCLASS VII

Tresi: We gaan beginnen, ik ga me weer openstellen voor mijn gids Isaak. Dit is de eerste keer sinds de vakantie, denk ik, dat ik weer volledig in trance ga, dus het is voor mij ook weer eventjes spannend en leuk.

Lachend gaat Tresi verder.

Tresi: We zijn allemaal een beetje bang van de masterclass dit keer, en dan hebben we het over de vaste groep, dus ik weet niet of ik wel wil gaan! Zullen we vandaag overslaan, gewoon gezellig houden, in het zonnetje ... wat kan ie doen?

We lachen.

Tresi: Nee, dat is maar gekkigheid, het is heel spannend, er zijn veel dingen gebeurd. Maar we gaan kijken, dus tot later.

Tresi gaat in trance.

Isaak: Nou, lieve kinderen, welkom weer. De tijd die wij hebben, bestaat niet, daarom is er bij ons geen tijd. Jullie tijd bestaat gevoelsmatig in lange tijd of in korte tijd, het hangt af hoeveel indruk de situatie op je heeft gemaakt. Stel dat je een mooi feest hebt, dan kan het zijn dat de tijd voorbij vliegt. Maar stel dat je in een ellendige tijd zit, dan duurt het eeuwen, voor je gevoel dan wel. Wij weten dat al hetgeen je hebt eigenlijk met het gevoel te maken heeft; hoe sta je daar gevoelsmatig tegenover? Onze tijd besteden we graag met jullie en toch willen wij weten hoe jullie de tijd dat wij jullie niet hebben gesproken, hebben doorgebracht. We gaan naar Chantal.

Chantal: Ja, gewoon met het werk voor u en ik ben samen met Egbert een paar dagen op vakantie bij Tresi geweest in Spanje. En verder gewoon de normale dingen eigenlijk, niet echt iets bijzonders, heb ik het idee.

Isaak: Egbert, hoe heb jij je tijd doorgebracht?

Egbert: Ik sluit me aan bij Chantal, ik ben natuurlijk ook in Spanje geweest en ik heb ook allerlei leuke dingen gedaan van de zomer: gezeild met Elise en leuke dingen gedaan met de kinderen. Het was toch een beetje vakantietijd en nu moeten we er weer hard aan trekken.

Isaak: Marianne, hoe heb jij je tijd doorgebracht?

Marianne: Het wordt een beetje eentonig. Ik heb wat minder hard gewerkt en ik ben ook op vakantie geweest, maar wel gevoelsmatig een ontwikkeling doorgemaakt – waarschijnlijk weten jullie allemaal wel waar ik het over heb – maar nu kan ik mijn partner vrijlaten om dat te doen waar ze zo’n behoefte aan heeft. En ik ben er eigenlijk zelf een beetje verrast door, maar ik geloof wel dat het klopt.

Isaak: Elise?

Elise: Ik ben ook op vakantie geweest met de kinderen en ik heb allerlei leuke dingen gedaan gedurende de weken thuis. Ook had ik de wens geuit naar boven om vooral meer goede vriendinnen, gelijkgestemde vriendinnen om mij heen te verzamelen en ik heb dan ook heel veel leuke dagen gehad; een dag met Chantal, een dag met Marian, een dag met Ursula, een dag met Philipine, een dag met ... nou ja, noem maar op, en dat was geweldig. Ik heb ook de wens geuit – en dat is ook een behoefte – om naast het vele werk dat ik thuis verricht, nu wat meer naar buiten te mogen treden. Nou, ik ben nu de bibliotheken aan het benaderen en de eerste lezingen zijn geboekt en dat vind ik heel erg leuk om te gaan doen, daar word ik wel zo blij van, ik verheug me er enorm op! Dat zijn eigenlijk de behoeftes die ik heb vervuld in de afgelopen periode en ik heb ook wel wat ontwikkelingen doorgemaakt. Ik heb gemerkt dat ik voorheen als er in een gesprek – bijvoorbeeld met Tresi, Tresi is toch altijd mijn grootste toetssteen wat dat betreft – een behoorlijke confrontatie zat of een bepaalde angst of als er iets niet naar mijn zin was of iets wat mijn emoties beroerde, dan klapte ik volledig dicht. Op dat moment kon ik niets meer uitbrengen, en ik sloot me volledig op. Ik ging er dan later wel over nadenken natuurlijk, maar op het moment zelf kon ik mijn gedachten niet meer op een rijtje krijgen, ik kon pas later daarop reageren. Maar ja, dat werkt natuurlijk niet, dus ik had de wens geuit dat ik dat wilde leren en dat is mij nu gelukt. Er deed zich iets voor waar ik niet blij

mee was en dat betrof zowel Tresi als Chantal en in hetzelfde gesprek kon ik gewoon direct zeggen wat me niet beviel en waarom niet en meteen konden we de lucht zuiveren. Ik kon me ongenoegen uiten en daarna is de lucht weer zuiver. Al is het dan een gesprek waar even flink de vonken vanaf springen, het voelt zo ontzettend goed dat ik dat nu eindelijk kan! Nou, dat is een ontwikkeling die ik heb doorgemaakt en het was tegelijkertijd ook eigenlijk een behoefte die nu vervuld is.

Isaak: Paula, hoe heb jij je tijd doorgebracht?

Paula: Ik heb voor mijn gevoel een hele fijne, ontspannen zomer gehad. Wij zijn dus ook naar Spanje geweest, waar ik Tresi ook heb ontmoet en waar we zeer prettige dagen, momenten en ervaringen heb gekend. Daarnaast was het mijn wens en mijn behoefte om het juist deze vakantie heel rustig aan te doen en gewoon eens niet overal achteraan te rennen en dingen te organiseren of te regelen. Rust, lekker lezen en genieten van het mooie weer, al was dat wat minder deze zomer. Dus naar mijn idee heb ik een hele fijne, ontspannen zomer achter de rug.

Isaak: Marie-José?

Marie-José: Nou, ik ben achter allerlei dingen aan geweest, wat ik heb beloofd. Ik heb vrijwilligerswerk gedaan in het ziekenhuis. Ik ben een weekend met mijn oudste dochter weggeweest, zij had duidelijk behoefte om tegen mij aan te praten. Verder heb ik heel veel gelezen en veel in de herrie gezeten, omdat allerlei burens aan het verbouwen zijn, dus ik heb geprobeerd om er zoveel mogelijk uit te gaan.

Isaak: Marian?

Marian: Ik heb toch eigenlijk wel twee maanden vakantie gehouden, als ik er nu zo op terugkijk. Want eigenlijk gaat mijn werk altijd maar door, maar ik heb toch wel een rustigere periode gehad waarin ik meer heb kunnen genieten. Ook ben ik nog een aantal dagen naar Schiermonnikoog geweest en dat was leuk. Op dat moment besef je het niet zo erg, maar als ik dan nu terugkijk denk ik: ja, dat was toch wel echt vakantie. Want als ik zie hoe druk ik het nu heb!

Isaak: Marcel, hoe heb jij je tijd doorgebracht?

Marcel met een grote glimlach: Ja, heel goed! Om te beginnen, ben ik natuurlijk getrouwd met Natasja, en dat was echt een heel gaaf feest. En Natasja is nu ook zestien weken zwanger ...

Er gaan vele oh's en ah's door de ruimte en uiteraard wordt Marcel door iedereen gefeliciteerd.

Marcel: ... en daar ben ik echt heel blij mee. Ook heb ik een nieuwe baan per 1 oktober en daar kijk ik heel erg naar uit, want ik heb het nou wel gehad met mijn oude werk. Verder heb ik tijdens de vakantie ook wel een paar inzichten over mezelf gehad; dat ik achter mijn keuzes moet gaan staan, dat ik me niet meer kleiner maak naar anderen toe, omdat ik me dan onzeker voel over mijn keuzes en ook al is het een domme keuze, dat ik me niet minder hoeft te voelen ... ik weet niet zo goed hoe ik het moet zeggen. Ik wil zo veel vertellen, omdat ik zo veel heb meegemaakt voor mijn gevoel, goede dingen.

Isaak: Annelies?

Annelies: Ja, Isaak, het is een tijdje geleden dat ik hier heb gezeten, omdat ik heel, heel erg in een diepe put heb gezeten. Ik ben er nu eindelijk een beetje aan het uitklimmen, maar ik had nooit kunnen denken dat het mij zou kunnen overkomen en ja, ik was bijna de draad helemaal kwijt. Het had mij in de greep, ik had mezelf niet meer onder controle en ik heb ook hulp moeten zoeken. Dat heeft me heel erg diep emotioneel geraakt, dat ik zo in de put kon zitten om ... ja, om wat? Het is heel moeilijk om dus bij mezelf te kijken 'Hoe is het toch zo gekomen? Wat is het precies geweest?' En daarna om er dus uit te komen. Ik ben heel erg onzeker geworden. Ik was voor die tijd een heel zeker, joviaal en stabiel type, maar het is helemaal weg. Ik had nooit kunnen denken dat het mij zou overkomen. Maar het kon me wel overkomen, dus zo zeker zal ik wel niet geweest zijn, denk ik, ik was emotioneel niet tegen bepaalde dingen opgewassen. Ik heb ook bepaalde dingen niet goed verwerkt, ik ben met de problemen niet goed omgegaan. En het ergste is dat als je in zo'n diepe put zit, dat het zo beangstigend is, dat de angst jou volledig in z'n greep heeft, zo van 'nog even en ik ga nog dieper de put in en ik kom er helemaal nooit meer uit'. Dat gevoel had ik.

Toch was er op een gegeven moment een punt dat ik dacht: verdorie, ik ga niet in die put zitten, ik wil hier uitkomen. Maar dat is wel heel moeilijk. Zo zeker en stabiel als ik geweest ben, nu is het helemaal weg. Ik lach wel, maar ik voel me heel onzeker en ik ben heel bang dat het terugkomt. Er hoeft ook maar iets te gebeuren of ik zit weer terug in die put. Dat is ook zo vreemd, je voelt je sterk, maar dan gebeurt er iets en dan voel je meteen ‘nee, zo sterk ben ik nog niet’. Dat is niet leuk om te voelen of te hebben. Het moeilijkste is om met jezelf geconfronteerd te worden. Op een gegeven moment was ik helemaal in paniek en daarom heb ik hulp gezocht, maar de hulp die ze geven ... je mag je verhaal vertellen, maar er wordt verder niets gezegd, dus je moet het werkelijk helemaal zelf doen. Toen dacht ik: Annelies, wat is er nou eigenlijk precies? Hoe komt dit zo? En dan ga je dus naar je zwakke kanten kijken, omdat ik denk dat ik het in die hoek moet zoeken. Maar dat is best moeilijk.

Isaak: Stientje?

Stientje: Ja, het is een lange tijd geleden sinds de laatste masterclass en ik heb heel erg geoefend in ‘echtheid’ en erover nagedacht dat ik niet meer zo in het denken moet gaan zitten, maar naar het voelen moet gaan en nagaan wat ik leuk vind en niet leuk vind. Paul en ik zijn ook samen op vakantie geweest en op een gegeven moment had ik het heel moeilijk met zijn dochter Rachel want ze vond echt niets leuk en ik vond haar echt een verwend nest. En dat borrelde maar en dat borrelde maar, en de angst sloeg me om het hart, maar voor mezelf wilde ik daar iets mee en dus moest ik zeggen wat ik ervan vond. Maar op een of andere manier heb ik daar zo’n blokkade op zitten en zo’n angst, daar moet ik mezelf echt bijna doorheen wurgen om dat uit mijn keel te krijgen. Ik ben toch elke keer bang dat als ik laat zien wie ik echt ben, ze me niet meer moeten. Dat heb ik de laatste maanden heel erg geoefend en daar heb ik voor mijn gevoel ook wel vooruitgang in gemaakt. Als mij iets overkomt dan klap ik dicht – net zoals Elise zei – en later kom ik er wel weer op terug, maar dan slaap ik er heel slecht van en heb ik toch heel veel spanning in mijn lichaam. Uiteindelijk krijg ik mezelf wel zover dat ik het toch doe en dan valt het vaak heel erg mee. Maar de angst is op dat moment gewoon heel erg groot. Ik ben er momenteel toch wel mee bezig om daarop te oefenen. Daarnaast zijn we natuurlijk geestelijk getrouwd en dat was heel bijzonder. En morgen ga ik aan mijn nieuwe baan beginnen! Verder heb ik

me voorgenomen dat ik verderga in het oefenen van echtheid en ga proberen elke keer door die angst heen te breken en verder ben ik heel tevreden.

We lachen haar toe.

Stientje: En ik oefen nog in het nemen.

We lachen.

Isaak: Paul?

Paul: Ik heb op een gegeven moment mijn verdriet verwerkt van Melvin, ik heb geaccepteerd dat hij weg is, maar ik voelde wel dat het me heel erg zeer deed. Dat je als vader je zoon wegbrengt ... daar heb ik veel om gehuild en ik ben er veel mee bezig geweest. Toen begon mijn vader er nog aan te trekken, want die wilde dat Melvin terugkwam, dus hij had georganiseerd dat we met z'n drieën zouden spreken: Melvin, mijn vader en ik. Maar Melvin was toen heel resoluut, hij zei: "Ik kom niet meer terug." Dus ja, dan wordt er op een gegeven moment ook niet meer getrokken, want van de familie is er voor een groot deel ook acceptatie gekomen. Daar ben ik mee bezig geweest en dat heeft wel een plekje gekregen. Ik heb het gevoeld en ook los kunnen laten. Daarnaast heb ik ontdekt dat ik heel snel anderen vervul en dat wil ik gewoon eigenlijk niet meer doen. Ik wil eraan werken dat ik mezelf vervul, dus deze wens spreek ik nu uit, hier. Stientje en ik zijn toch behoorlijk aan het werk, we kunnen elkaar ook goed stimuleren op geestelijk gebied. We steunen elkaar op zwakke punten of die punten waar we aan moeten of willen werken en dat gaat op een mooie manier.

We zijn inderdaad geestelijk getrouwd en dat was heel bijzonder. Het was heel erg mooi en daar hebben we ook van alles beloofd; onze beloftes waar we aan willen werken. Dat willen we allebei erg graag en dat doen we ook. Wij zijn samen gewoon één grote workshop!

We lachen hier hartelijk om.

Stientje met een lach: Ja, of het nou met de kinderen is, met het werk of wat dan ook, het is altijd wat. We willen nu ook weleens een keertje rust. Ik ga een groot spandoek maken met de tekst 'Ik wil rust'.

Isaak: Rust krijg je als je je hoofdje neerlegt.

Hoe heeft ons instrument haar tijd doorgebracht, ook zij doet mee aan de masterclass.

Isaak zucht maar eens heel diep en wij lachen om zijn mimiek.

Isaak met een glimlach: Woorden schieten soms tekort. Maar juist de tijd die ons instrument heeft doorgemaakt was de juiste tijd om dus eigenlijk weer tot erkenning te komen en natuurlijk tot ervaringen te komen. Erken elke ervaring van dien en daardoor kun je een meester zijn voor derden. Hetzelfde als hetgeen jullie nu net hebben verteld aan elkaar ... jullie hebben ieder op je eigen manier een ervaring opgedaan. De één wat heftiger dan de ander, want de één heeft meer behoefte dan de ander om weer iets nieuws te ervaren en tot bewustwording te komen en de ander wil graag doorgaan op de oude voet. Alles heeft te maken met de ervaringen zoals we tot nu toe hebben besproken. Deel je ervaringen met elkaar en wees niet bang en schaam je natuurlijk niet daarvoor. Zoals jullie weten is ons instrument eigenlijk ter aarde gekomen om ervaringen op te doen, om jullie beter te kunnen begrijpen en om jullie handreikingen te kunnen geven door de fysieke ervaringen die ze zelf heeft meegemaakt. De tijd die ze heeft doorgebracht gaat natuurlijk alleen maar met beleven en ervaren en natuurlijk ook weer een plaatsje geven, loslaten dus. Zoals het eerste boek het eigenlijk allemaal zegt: Bekijk het, voel het en laat het los. De grootste ervaring van ons instrument heeft te maken met alles wat zij gecreëerd heeft, alles wat zij bewust of onbewust gecreëerd heeft door het toelaten daarvan. Het betekent dat je opnieuw kunt gaan creëren door het toelaten van nieuwe energieën. Dus nooit en te nimmer hoeft jij gisteren te zijn of een tijd terug te zijn, je kunt altijd weer nieuw zijn. Het hangt van jou af. Kun je dat? Wil je dat? Of kun je het niet? Heel simpel, toch? Nou, en dan willen wij weer naar jullie toekomen: Willen jullie je oude ervaringen loslaten? Dan moet je wel weten wat je wilt loslaten. Op het moment dat je niet weet wat je wilt loslaten, kun je het ook niet loslaten. Daarom is het ook heel belangrijk voor

jezelf om daar een benaming aan te geven en desnoods voor jezelf op te schrijven ‘ik wil dat loslaten en ik concentreer me op dat feit’. Bekijk het, voel het en laat het los, betekent ook dat jij jezelf volledig de kans moet geven om dat feit te accepteren – en het kan zijn dat je daar de tijd voor nodig hebt – in isolatie, dat je jezelf terugtrekt in je eigen wereld of in communicatie met derden als dat je helpt en oplucht. Maar wees nooit hetgeen er niet meer is, omdat wat Annelies net zei, ze heeft zoveel meegemaakt, maar het is nu niet meer werkelijkheid. Maar toch kan het elke dag weer werkelijkheid worden door het feit dat je het nog steeds niet hebt losgelaten. En jouw probleem komt eigenlijk voort uit onmacht, je wilt het graag hebben zoals jij het wilt hebben. Maar je kan het niet zo hebben en daarom ga je dus in ziekte over, raakt je lichaam van slag en raak jij van slag. Het betekent dat je verslagen bent, door het feit dat je je onmachtig voelt. Maar door het feit dat je accepteert dat je onmachtig bent en de situatie accepteert zoals die is, kun je dat natuurlijk ook meteen zijn in het nu en heden.

Er valt een stilte.

Annelies: Ik begrijp het niet helemaal.

Isaak: Daarom laat ik ook een stilte vallen. Doordat jij niet kunt accepteren zoals de situatie zich heeft ontwikkeld, zoals het zich heeft voorgedaan doordat jij in onmacht verkeert, ben jij ziek geworden. Het betekent dat je dus niet meer ziek hoeft te zijn door het feit dat je het gaat accepteren en jezelf niet meer onmachtig voelt. Dat betekent dat je dus niet meer tegen iets ingaat, maar het verhaal volkomen accepteert zoals het is. Het betekent niets anders dan het verhaal zo accepteren zoals het is, zonder redenaties, zonder bedenkingen en dat is moeilijk, lief kind.

Annelies: Nou, het was meer dat ik eraan tegemoet wilde komen. En wat bij mij ook speelde was dat mijn partner – daar gaat het dan om – heel mooi kan praten. Hij overtuigde mij van zijn gevoel en zijn overtuigingen en dus werden zijn gevoel en overtuigingen de mijne, terwijl ze niet van mij waren. Ik ging eigenlijk zijn overtuigingen doen en niet die van mezelf. Naderhand heb ik dat voor mezelf geconstateerd; omdat hij zo mooi praatte, ging ik daar in mee.

Isaak: Dat begrijpen we, lief kind, maar dat is verleden tijd. Al hetgeen er nu niet meer is, is verleden tijd. In jouw verhaal zat een vraag: ik hoop niet dat ik ooit weer terugval. Het betekent dat jij nu niet meer iets anders hoeft te hebben dan de feiten die er zijn. Dus al hetgeen je nu weet – zoals daar ook over gesproken is – accepteer je. En als je het accepteert, kijk je niet meer naar links, kijk je niet meer naar rechts, kijk je niet meer met argusogen naar de feiten, maar dan neem je ze zoals ze zijn. En dat is het moeilijkste wat een mens kan doen. Dat is hetzelfde als je slecht nieuws hoort en je wilt gewoon goed nieuws horen. Het slechte nieuws voelt slecht, het is niet prettig om in het slechte nieuws te zitten en toch moet je het aanvaarden zonder in te gaan op het slechte nieuws. Het betekent: Bekijk het, voel het en laat het los. Hetzelfde met andere mensen in deze ruimte ... wie moet nog slecht nieuws ervaren?

Christine: Ik heb wel het gevoel dat ik het ervaren heb de afgelopen periode, maar daar heb ik al een beetje over verteld, dat ik een moeilijke tijd heb gehad om te accepteren dat het contact met die man waar ik van de zomer mee omging, dat dat nu niet meer lukt.

Isaak: Dus: bekijk het, voel het en laat het los.

Marianne ... bekijk het, voel het en laat het los.

Chantal ... bekijk het, voel het en laat het los.

Wat moet ik bekijken, voelen en loslaten?

Slecht nieuws. Alles wat dus in de gradatie bij jou slecht voelt ... bekijk het, voel het en laat het los. Betekent: aanvaarding.

Elise ... slecht nieuws ... bekijk het, voel het en laat het los.

Stientje, Paul, Marie-José, Egbert, Marcel ... omdat er is geen slecht, het is alleen een ervaring van slecht, omdat men het niet wil aanvaarden, men is het er niet mee eens.

Christine: Je wilt het anders.

Isaak: Precies, en dan kunnen we tot God kijken en zeggen: “Waarom? Waarom? Waarom?”, en dan zegt God: “Waarom niet?” En dan zeg jij: “Ja God, omdat ik het niet wil”, en dan zegt God: “Waarom niet?” Je zegt: “Omdat het te pijnlijk is”, en dan zegt God: “Ervaar het.” Je zegt: “Maar ik wil het niet ervaren”, en dan zegt God weer: “Waarom niet?” En zo kun je

een dialoog met God aangaan, maar hij komt iedere keer terug met ‘waarom niet?’ Dus God zegt eigenlijk: “Kind, je kunt wel naar ons kijken en ons vragen jou deze pijnlijke ervaring niet aan te reiken, maar waarom niet?”

Annelies: Waarom wel?

Isaak: Dat is een goede vraag: waarom wel? Omdat het een ervaring is. Je bent hier niet ter Aarde gekomen om alleen maar makkelijke rekensommetjes te maken. Je bent hier niet ter aarde gekomen om – wij kennen iemand die gebruikt deze uitdrukking altijd – alleen maar Jip en Janneke-taal te spreken. Nee, soms is het een taal die je niet begrijpt en die hoor je dan te gaan begrijpen door de ervaringen heen en je kunt alleen maar iets ervaren doordat het moeilijk is, anders ervaar je het niet. De beste leermeester is de pijnlijke leermeester.

Annelies: Waarom is dat zo?

Isaak: Omdat de mens steekt fysiek zo in elkaar, hij is negatief afgestemd. De Aarde heeft een negatieve trilling en door de negatieve ervaringen kan hij zichzelf verheffen boven zijn fysiekheid. Dan kan hij tot zuiverheid komen of juist andersom ... in destructiviteit blijven hangen, slachtoffer en steeds de blik naar boven gooien en God nog verder van zich afzetten in plaats van God dichterbij zich te halen. Want God is energie, kracht, moed, liefde, je kunt alles uit God putten, maar je moet erin geloven, niet alleen maar in goede tijden maar ook in slechte tijden. Dank niet God als Hij jou iets laat winnen in de postcodeloterij of wat dan ook. Maar dank ook God in de slechte tijden en zeg: “Dank je wel voor deze ervaring, en nu?” Degene die zo ver is, is eigenlijk bewust, omdat jullie zijn allemaal nog kinderen, kinderen die niet hun zin krijgen. “Ik wil dat niet.” Het is hetzelfde als jullie fysieke kind thuis niet zijn zin krijgt, het kind gaat dus niet in blijdschap over. Zijn gezicht gaat treurig staan en het kind zegt: “Waarom? Het is niet eerlijk!” Die kinderen zeggen niet: “Dank je wel voor deze ervaring.” Kinderen zijn eerlijk en jullie zijn eerlijk dat jullie graag in slachtoffer blijven hangen, omdat jullie willen niet. Jullie willen vaak niet de pijnlijke lessen zien als goede lessen.

Stientje: En Isaak, is het daardoor dan dat je erin blijft hangen, omdat je niet wilt zien dat het lessen zijn waarvan je iets hebt te leren.

Isaak: Ja, lief kind, op het moment dat jij besloten hebt hier ter Aarde te komen, heb jij besloten om een aantal lessen te ervaren. Degene die niet heeft besloten, heeft een ander leven dan jij, zij besloten om bij wijze van spreken alleen maar een simpel leven tegemoet te gaan, kinderen ter Aarde te brengen, het huishouden te runnen en de tijd te laten verstrijken. Maar andere mensen hebben leergierigheid in zich. Er is in hen een vlammetje ontwaakt; ze willen tot bewustwording komen, ze willen hun nieuwsgierigheid gaan vervullen en ze willen zichzelf leren kennen en ze willen tot onderzoek overgaan. Ze willen groeien, spiritueel gezien en fysiek gezien. En daar zijn jullie allemaal voorbeelden van, anders zaten jullie hier niet. Wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe. Je trekt een meester aan, omdat je een meester nodig hebt. Je trekt slechte ervaringen aan, omdat je ze nodig hebt.

Annelies: Dus je schept het zelf?

Isaak: Hoe vaak prediken we dat niet? Al hetgeen je hebt, lieve Annelies, is hetgeen je zelf bewust of onbewust hebt uitgezonden en het onderbewustzijn is nou de nare situatie daarvan, omdat je bent er niet bewust van en toch trek je het naar je toe. Daarom, wees dankbaar voor je ervaringen en wens nieuwe ervaringen. Natuurlijk is je lichaam tijdelijk. Het betekent dat je lichaam tijdelijk ervaringen wil opdoen, soms in snelle vaart en soms in langzame vaart, het hangt af van wat je aankunt of aan wilt kunnen. Maar een ervaring hoeft je niet te breken, elke ervaring kan pijnlijk zijn tot een graad van limiet, maar hoeft je niet te breken. Je hoeft alleen maar jezelf terug te trekken, kracht en moed te vragen aan degenen die wij zijn en wij zullen je steunen en wij zullen je helpen en dat is een waarheid. Maar steun jezelf en help ook jezelf. Het is prettig om te ervaren. Het is prettig om door fases heen te gaan, hè Chantal? Welke fases heb jij allemaal doorgemaakt tot nu toe?

Chantal: Nou, de fase van ‘erkennen dat ik op vrouwen val’, ‘dichter bij mijn gevoel komen’, ‘spontaner worden’, ‘eerder durven te zeggen wat ik denk’.

Elise: Je kleutertijd.

Isaak met een lach: Ze zit nu in de pubertijd.

We lachen.

Isaak: Alles heeft te maken met ‘willen’. Wil je een relatie, ervaar je een relatie. Wil je gehuwd zijn, dan ervaar je dat stukje van getrouwd zijn. Wil je vader worden of moeder worden, ervaar je dat. Wil je graag een vriend zijn voor anderen, ervaar je dat. Wil je graag teleurgesteld worden in het leven, ervaar je dat. Alles is een ervaring. De pijn die Marianne heeft gehad, is een ervaring van loslaten; loslaten dat haar partner niet van haar is, maar dat haar partner zichzelf wil delen met iemand anders. Ook dat is voor de partner een ervaring, maar voor jou is het weer een andere ervaring, omdat jij ervaart het anders dan de partner, omdat jij deze behoefte niet hebt. Maar toch hoor jij je partner deze ervaring te gunnen, zoals Annelies dat ook moet doen.

Annelies: Ja, en dat vind ik heel, heel moeilijk.

Isaak: Dat noemen wij vrijheid. Dat noemen wij vrijheid, lief kind, hoe moeilijk het ook is. Als je het ziet als een ervaring van de ander, wat niet jouw ervaring is, kun je jezelf daar los van maken. Kun jij jezelf er niet los van maken, hoor je de partner – en zo hoor je dat te begrijpen als wij zo spreken – los te laten, omdat dan wil je die ervaring niet tot je nemen. Het betekent dat je je los kunt maken van die ervaring om die partner terug te zetten op zijn eigen energie. Maar ga je de partner behouden omdat je bezitterig wilt zijn op dat moment naar de persoon die jou liefde geeft en die bij jou zodanig als partner voelt in jouw hart van liefde, op het moment dat je dat wilt en je beklempt iemand, of benauwd iemand of ontnemt iemand om iets te ervaren wat hij wil ervaren, ben jij niet de juiste partner. Harde woorden zijn het die wij spreken. Moeilijk is het toe te passen in het menselijke lichaam, daar begrijpen we alles van, maar toch is het de duidelijke taal van een meester. Je bent niet gekomen om de ervaringen van andere mensen te ontnemen. Je bent wel gekomen om andere mensen te helpen, maar niet om hen zodanig te helpen dat je jezelf aan het helpen bent en niet de andere. Het betekent dat jij een egoïsme bij je draagt, een ego bij je draagt of je wilt graag bevredigd worden door het helpen van, fysiek gezien

dan wel. Dat je denkt: ik help hem, maar ten bate van mezelf, dat is dus geen puurheid. Als je helpt, help je omdat je op dat moment puur de energie van helpen neer wilt zetten, onvoorwaardelijk met het woord loslaten daarnaast: Ik laat je los. Ik heb je geholpen en nu mag je doen wat je wilt. Hetzelfde als ouders. Ouders horen de kinderen op te voeden, maar niet de kinderen te maken zoals zij hun eigen opvoeding hebben genoten. Voed hen op vanaf hun eigen ervaring die ze willen beleven, dus verbind je met je kinderen en kijk goed in je hart wat het kind wil ervaren. Wil het kind destructiviteit ervaren, kun je het kind bijbrengen dat het niet goed is, maar je kunt het kind nog steeds niet weerhouden om het te ervaren. Pas door de ervaring heen, weet het kind of het goed is of niet goed is. Het kan zijn dat je daardoor je kind verliest, maar het kan ook zijn dat het kind zich daarin weer hervindt. Het kan ook zijn dat jij alleen maar toeschouwer bent en je onmachtig voelt, omdat het kind betreft je niet in zijn ervaringen. Ook dat moet je accepteren. Als je meester bent voor jouw eigen zelf, en het echt bent in het spreken, in gedachten en daden, dan ga je alles zien als tijdelijk, alles zien als ervaring en alles zien als loslaten.

Marianne: Dit stukje ga ik vaak lezen.

Egbert: U bent nog één ervaring vergeten. U noemde net allemaal voorbeelden, maar wij zijn allemaal aan het ervaren hoe het is om zonder alcohol te leven.

Chantal: Ja.

Egbert: En het valt niet mee.

Isaak: We waren allang van plan om het te vertellen. Het hoort ook bij de categorie ervaringen. Wie heeft een verbintenis met drank?

Een aantal mensen steekt hun hand op.

Isaak: Chantal, Egbert, Elise, Christine ...

Christine: Nee, maar ik ben er nog niet van af, hoor. Jullie zijn ervan af, hè?

Isaak: ... het instrument, de partner van het instrument. Wie nog meer? Wie drinkt soms een of twee glazen teveel?

Marcel: Ik.

Isaak: Marcel.

Marianne: Een paar keer is het me gebeurd, wanneer ik met jullie op stap was.

Er wordt hartelijk gelachen.

Elise lachend: Ja, gek hè, dan gebeurt het mij ook steeds!

We lachen, bilariteit alom.

Marianne lachend: Ik heb wel zingend op straat gelegen!

Isaak: Marianne. En wie lust het niet?

Annelies: Ik.

Isaak: Ook geen wijn?

Annelies: Nee.

Isaak: Goed zo. Marian?

Marian: Nee, weleens voor de gezelligheid.

Isaak: Stientje?

Stientje: Ach, ik drink wel eens een likeurtje.

Isaak: Paul?

Paul: Nee, niet te veel.

Isaak: Wat is te veel?

Paul: Dat je niet meer weet wat je doet.

Isaak: Dat is niet te veel, dat is gewoon 'over the limit'.

We lachen.

Isaak: Niet te veel betekent: voor de één is één glas te veel en voor de ander is vijf glazen te veel. Wat is te veel?

Paula: Gewenning?

Marie-José: Voor mij is twee slokjes port al veel, dan krijg ik nachtmerries.

Isaak: Precies.

Marie-José: Ik heb het echt uitprobeerde, het is echt zo. Soms drink ik een half glaasje en dan neem ik er nog één en prompt heb ik een nachtmerrie. Daarom doe ik het niet meer.

Isaak: Ja, drank stimuleert wat er in zit, lief kind. Drank stimuleert alleen hetgeen erin zit, je kunt niet anders worden dan dat je bent met drank. Het betekent: word je gezellig, dan ben je eigenlijk een gezelschapsmens. Word je irritant, ben je eigenlijk een irritant mens, maar houd je jezelf in ...

We lachen.

Isaak: ... omdat je te verstandelijk bent.

Marcel: Als je slap begint te ouwehoeren, wat dan?

Isaak glimlacht: Dan ben je gewoon een ouwe ouwehoer.

We lachen.

Isaak: Heb je daar last van, Marcel?

Marcel met een lach: Ja, ik begin te zwetsen.

Isaak met een lach: Misschien ben je dat in de normale zin van het woord ook, maar houd je het goed tegen. Marie-José heeft dus last van te gauw de controle te verliezen, heeft ze in de normale zin ook altijd last van, daarom krijg je nachtmerries, kind.

Marie-José: Ja, misschien is het wel zo.

Isaak met een glimlach: Als wij het zeggen, is het zo.

Egbert is gewoon een ...

Isaak aarzelt even.

Isaak: ... een goede drinker.

Egbert met een lach: Dat kwam er niet erg gemakkelijk uit.

We lachen.

Isaak lacht: Als jij eenmaal de vaart erachter hebt gezet ... moet de fles ook op ... of de dop is kwijt, kan ook. Chantal, wat voor drinker ben jij?

Chantal: Nou, over mij zullen we het maar niet hebben! Een 'bong-drinker', geloof ik.

Isaak: Een 'binch-drinker' zei je laatst.

Marie-José: Wat is dat?

Chantal: In een korte tijd heel veel alcohol achterover slaan.

Isaak: Chantal drinkt op dat moment en ze weet niet meer dat ze drinkt, omdat het gaat er maar in en het is net een vat en ze blijft staan, dus het is nog een stevig vat ook, uit goed hout. De volgende dag is het net alsof ze niet heeft gedronken, dat heeft ze als voordeel.

Elise: Ja, dat is ongelooflijk, ze schudt 's ochtends een keer met haar hoofd en ze is het kwijt. Zit ik helemaal in de kreukels, is zij helemaal glashelder!

Egbert: Ja, ho eens even, zij is een stuk jonger, ze is 29 jaar.

Isaak: Maar het heeft niet met leeftijd te maken, lieve heer, omdat geef dezelfde drank aan een kind dat nog jonger is en we kunnen dat kind eventjes wegbrengen. Het heeft ermee te maken dat Chantal een stevige bodem heeft.

Elise: Een sterk gestel blijkbaar.

Isaak: Christine, wat voor drinker ben jij?

Christine: Nou, de laatste twee maanden is het eigenlijk wel veel te veel. En dat heeft ook te maken met die hele toestand rondom die relatie.

Isaak: Een emotionele drinker noemen we dat. Christine is een emotionele drinker 'o, troost mij, troost mij'.

Christine lacht: Nou, het was ook toen ik zo verliefd was, toen dronk ik ook zo veel.

Isaak: Ja, dan troost het je ook.

Christine: Dan werd ik rustiger.

Isaak: Dan troost je ook, lief kind, omdat op het moment dat je verliefd bent, gaan jouw vlinders flink vlinderen en dan ben je eigenlijk in extase. Door 'slokje op' zakt men weer even in de realiteit, heeft men weer de controle denkt men. Dat is ook zo, omdat op dat moment worden de emoties iets onderdrukt. Bij andere mensen kunnen die emoties weer juist gestimuleerd worden, zoals agressieve mensen, zij kunnen juist agressief worden door de drank. Dus eigenlijk is Christine een gezelschapsdrinker en als ze gezelschap heeft, moet ze drinken. Maar ze is ook een verdrietdrinker, omdat als ze verdriet heeft, moet ze ook wel wat drinken, waar of niet?

Christine: Ja, maar ik ben er al eerder mee bezig geweest, ik heb vroeger wel eens twee jaar niet gedronken en dat lukte goed, maar dan ben ik weer zo radicaal. Alles of niets, en ik zoek eigenlijk een tussenweg. Ik zou liever gewoon zelf leren dat ik het op twee glazen houd, zeg maar. Ik heb het ook lange tijd wel gekund, maar nu is het weer helemaal mis.

Isaak: Elise, wat voor drinker ben jij?

Elise: Een regelmatige drinker, bij mij is het een patroon. Al sinds ik zestien ben, sinds ik het huis uit ben, drink ik gewoon twee glazen wijn per dag bij het eten, altijd. Het is eigenlijk altijd vaste prik, na een dag hard werken ga ik om vijf uur koken met een glas rosé. Dat is gewoon een patroon, is altijd zo geweest en bij het eten nog lekker een glas rood. Heerlijk! Heerlijk ontspannen ook. Ik ben een regelmatige drinker, want ik drink iedere dag. Maar ik kan daarna gewoon stoppen, dan ga ik weer over op de thee of spa en kan ik ook gewoon weer werken 's avonds. Dus rond etenstijd heb ik het nu moeilijk ja. En in het weekend drink ik overigens wel meer dan die twee glazen.

Isaak: Maar toch ben je ook een gezelschapsdrinker.

Elise: Ja, ook.

Isaak: Omdat op het moment dat er gezelschap is, dan blijft het niet bij twee glazen, omdat dan gaan we gezellig drinken.

Elise: Ja.

Isaak: Paula, wat voor drinker ben jij?

Paula: Nou, ik drink sinds twee jaar een glas rode wijn en dat is het zo'n beetje, en niet eens iedere dag. Het is ook omdat ik heb ontdekt dat het mij lichamelijk heel goed ontspant en dat ik er warme handen en voeten van krijg. Het doet iets extra's en daarom ben ik het maar gaan drinken.

Isaak: Wijn doet altijd iets extra's, omdat wijn verwarmt eigenlijk, want wijn heeft een bepaalde stof, een bepaald effect, dat het gewoon een bepaald

euforie gevoel geeft, een verzachtend gevoel. En zolang men dat niet in overmatigheid gaat doen ... Mensen die gezellig aan het eten zijn met een glaasje wijn, daarbij wordt de sfeer dan ook weer wat opener en gezelliger. Jij bent wat dat betreft ook weer een persoon die niet alleen maar drinkt voor het fysieke gestel, maar ook omdat je partner drinkt.

Paula: Ja, hij vindt het heel gezellig, omdat ik dronk nooit en nu wel.

Isaak: En dan drinken jullie gezellig samen en dan ben jij net dat kind die limonade krijgt met een beetje wijn en dan is het net alsof je meedoet.

We lachen.

Paula met een lach: Ik zal geen 'binch-drinker' worden.

Isaak: Zij nipt en kijkt heel blij naar de partner 'kijk, ik doe lekker mee', en de partner helemaal verheugd 'ik zit hier niet alleen te drinken, anders zou ik een eenzame drinker zijn'.

Paula: Juist.

Isaak lacht: Ze doet het voor haar geliefde en hij denkt: is niets mis mee, mijn partner doet mee, dus ik mag nog even doordrinken.

Paula lacht: Ik probeer hem af te remmen, maar zoals we wel weten: je kunt mannen niet veranderen.

Isaak: Precies, maar hij doet niet mee aan de masterclass, dus die gaan we even ontzien. Ons instrument is eigenlijk geen drinker.

We zijn er stil van, verbaasd klinken er een aantal reacties als 'nou' en 'oh?'.

Isaak: Daarom laten we een stilte vallen. Ons instrument is geen drinker, maar wat is ze wel? Een instrument, dus op het moment dat jullie gezelligheidsdrinkers zijn, wordt ons instrument een gezelligheidsdrinker. Maar op het moment dat ons instrument zich heeft gemanipuleerd om – en luister goed naar het verhaal – na sluitingstijd van haar werkzaamheden één

of twee glazen wijn te drinken, omdat ze dus verwacht dat de nacht op dat moment goed ingeluid kan worden, is ze op dat moment een manipulatiedrinker. Ze manipuleert haar eigen geest dat een of twee glazen wijn voor het slapen gaan haar een goede nacht geven. Als ze in gezelschap is, in een feest en de wijn wordt geheven door de energie die daar op dat moment aanwezig is, dan zal ons instrument absoluut, volledig meegaan in die sfeer van energie. Wordt er iets sterkers ingeschonken, kan evengoed. De partner die ze heeft, komt – zoals jullie weten – uit een wereld van ‘we drinken maar door’, dat doen de mariniers graag en op dat moment kan het zo zijn dat ons instrument die energie ook overneemt. Dat was dus een feit in de vakantietijd.

Jullie zijn allemaal drinkers en jullie hoeven allemaal alleen maar te kijken naar ‘wat voor soort drinker ben ik’, omdat op het moment dat jullie bepalen om dat te elimineren, zijn jullie geen drinkers, dus al hetgeen jullie net hebben opgenoemd, is illusie. Wat jij net noemde wat jij was?

Chantal: Binch-drinker.

Isaak: Is geen drinker. Gezelschapsdrinker, Elise, wat was je nog?

Elise: Een regelmatige drinker.

Isaak: Is geen drinker.

Christine: Een emotionele?

Isaak: Is geen drinker.

En dan met een lach ...

Isaak: Bodemloze put? Is geen drinker.

We lachen.

Isaak: De drinkers die geen drinkers zijn, zijn ook eigenlijk zoals jullie drinkers, maar ze hebben die illusie niet waargemaakt voor zichzelf. Zoals wij

hebben verteld over ‘verliefd worden’, hetzelfde. Dus niemand hoeft over te gaan tot destructie van ‘heb ik nodig’, zoals een partner, zoals overmatigheid van drank. Je kunt eigenlijk bepalen wat je zelf wilt in het script van vandaag. Hetgeen jullie je tot nu toe eigen hebben gemaakt van ‘we hebben dat nodig’, is eigenlijk een manipulatie, net zoals jullie denken – bij wijze van spreken – dat in frustratie er bepaalde stoffen zoals chocolade gegeten moet worden. Dat is ook geen waarheid. Of dat je een sigaretje moet opsteken om tot rust te komen. Allemaal verslavingen die je jezelf hebt eigengemaakt: verslavingen in slachtofferrol, verslavingen in toe-eigenen ‘ik eigen mezelf dat toe’. Dus heel simpel spreken wij deze woorden: Wat verlang je? Verlang je om door te gaan om je wijntje te heffen tijdens een feest en je verlangt dat omdat het gewoon gezelliger lijkt te zijn, dan mag je dat doen. Maar de woorden ‘lijkt te zijn’, is waarheid, omdat degene die dus drinkt, drinkt op dat moment omdat hij zich beter wil gaan voelen buiten zichzelf om, want het is iets buiten jezelf. Op het moment dat je je drank toe-eigent, gaat het buiten jezelf werken. Je denkt dat je juist de controle hebt, maar je hebt de controle niet. Drink niet en ga in gezelschap van mensen die wel drinken.

Elise: Ja, dan weet je genoeg, ja.

Isaak: Die mensen denken dat ze gezellig zijn of dat ze de grootste lol hebben, maar jullie niet-drinkers van dat moment, zien anders, kijken anders. Wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe, dus deze mensen trekken ook deze gelegenheden naar zich toe en ook deze vrienden. Want er zou een discommunicatie gaan plaatsvinden als een nuchtere tegen een dronkenlap zou gaan spreken, of iemand die te veel onder invloed zou zijn. Maar het kan zijn dat juist de dimensie sterker wordt in jullie belevingswereld door drank, maar het is juist een belevingswereld. Fysiek word je beïnvloed en daardoor word je geest beïnvloed, je wordt wat vrijer. Dus het besluit wat jullie hebben genomen hier in groepsverband – en dan hebben we het over ons instrument die daarmee kwam door haar gezondheidstoestand en ook de ingeving die ze kreeg om jullie tot een weddenschap te dwingen – dat was mijn ingeving.

We lachen.

Egbert met een lach: We roken al onraad.

Isaak: We hebben ons instrument toegesproken toentertijd om te vertellen hoe het zat en deze woorden heeft ze dus geventileerd met Elise en natuurlijk met haar geliefden zoals Chantal en Wybe. Het betekent dat wij eigenlijk een duidelijkheid wilden gaan brengen daarin. De duidelijkheid van 'je hebt het niet nodig', 'ervaar dat je het niet nodig hebt', 'wees zonder drank, maar besluit je om weer over te gaan tot drank, weet dat het geen verschil maakt tussen de drank en jij zelf, omdat jij kunt jezelf nog steeds zijn in volle hoedanigheid van dien, zonder overmatigheid van drank'. Dus de feestavonden kunnen even glorieus zijn, even spontaan, even gezellig met sapjes en zonder drankjes. Maar het mag ook weer wel, maar weet wel het verschil. De echtheid heeft te maken met zoals je echt bent en op het moment dat je twee glazen wijn op hebt, denk je dat je echt bent, maar de mensen om je heen zien die echtheid niet meer, omdat op dat moment ben jij anders. Je bent jovialer, opener, spontaner en die mensen zien dat stukje, maar ze kennen ook het stukje voor die glazen wijn en ze zien het verschil. En de volgende dag als je weer nuchter bent, zien ze het verschil weer en het verschil komt te vervallen als je niet meer drinkt.

Paula: Mag ik daar eens iets over vragen? Mensen die veel drinken, willen die boodschap niet horen. Ze zitten zo in dat patroon dat al spreek je deze wijze woorden en leg je het uit, dan nog loop je vast in de behoefte van alcohol bij de ander. Dus je moet hopen, denk ik altijd maar, dat de ander op een gegeven moment wel inzicht krijgt dat je niet gelukkiger bent met dat glas drank op.

Elise: Ik denk ook dat het gauw een gewoonte is, niet zozeer de lichamelijke behoefte aan alcohol, maar meer een patroon dat er ingesleten is. Als ik voor mezelf spreek: ik zie het als een soort beloning na een dag hard werken en zoveel blijft er ook niet over, want ik houd eigenlijk alleen maar van bier, wijn, thee en spa, dus bij mij blijft er alleen maar thee en spa rood over.

Isaak met een lach: En cognac.

Elise met een lach: O ja, en whisky ook wel.

We lachen.

Isaak met een lach: En champagne.

Elise met een lach: O, van de alcoholische lust ik er genoeg, hoor, maar ik lust niet zoveel non-alcoholisch dranken verder, bedoel ik, dus het wordt wat saaier.

Isaak: Kijk, lieve mensen, natuurlijk zouden mensen zichzelf in bochten gaan wringen om deze woorden niet te erkennen. Maar wij spreken niet tegen drank, wij spreken alleen maar voor drank, omdat we vertellen wat drank eigenlijk met je doet. We spreken er niet tegen, we weten dat het vaak juist goed is om even tot rust te komen. Als je een glaasje wijn neemt, kun je ontstressen, hè Christine?

Christine: Ja.

Isaak: En we weten dat ons instrument na een harde werkdag – en dan hebben we het over laat in de avond – een glaasje wijn graag tot zich nam om even de hele werkdag achter zich te laten. Maar ook dat is illusie, want je kunt het ook achter je laten zonder die drank. We weten gewoon dat ons instrument eigenlijk in die weken dat ze volledig los is van elk slokje daarvan, absoluut zichzelf niet anders heeft gevoeld of ondervonden, dus de bewustwording is allang ingetreden. We weten wel dat haar ogen nog steeds kijken naar mensen die wel een glas heffen en dat ze nog steeds de associatie heeft van hoe lekker dat smaakt of is op het moment dat je het wel weer over de tong laat glijden, hè Egbert?

We lachen, we weten dat Egbert een slokje wijn heeft geproefd en heeft uitgespuugd.

Isaak: Het gaat erom dat je mag gebruiken wat je wilt gebruiken, maar wees bewust daarvan. Wees bewust dat op het moment dat je zenuwachtig bent, je je zenuwen niet onderdrukt doordat je het glas heft. Ga door die zenuwen heen, ga het gezellig maken zonder drank en zie dat jullie sterker zijn dan welke invloed dan ook; invloed van mensen, invloed van drugs, invloed van drank, invloed van destructie. Jullie zijn sterker. Jullie zijn meer dan jullie beseffen dat jullie zijn. Wij hebben er geen kritiek op, maar wij weten wel wat het verschil is in beleavingswereld met of zonder. Met drank ben je eigenlijk anders dan zonder, heel vaak wel, tot het weer uitgewerkt is en dan val je

weer in je echtheid. Wie ben je echt? Hoeveel mensen kom je niet tegen die zo vriendelijk en open zijn en zo spraakzaam zijn op het moment dat ze een aantal alcoholische dranken genuttigd hebben. Deze mensen kom je tegen in nuchtere staat en ze zijn geen vrienden meer van je, ze zijn niet meer hetzelfde als wat je eerder hebt beleefd en dan vraag je jezelf af: was het echt? Ja, op dat moment was het voor die persoon echt, maar het was eigenlijk gebaseerd op invloed. Nou ja, we vertellen dat alles een ervaring is, dus ook dat is een ervaring, zolang je maar niet blijft hangen in die ervaring, dat je het nodig blijft houden om te functioneren in de maatschappij. En natuurlijk al de mensen die we hier hebben opgenoemd, hebben het niet nodig omdat ze functioneren gewoon allemaal, geen enkele in deze ruimte is verslaafd, maar toch behoeftig geweest.

Elise: Ik vind het ook wel fijn hoor, om te ervaren zonder. De echtheid wilde ik dan ook wel op die manier ervaren. Kun je het ook allemaal uit jezelf halen, of kunnen sommige dingen alleen maar gebeuren met een alcoholische versnapering. Sommige gesprekken bijvoorbeeld gaan beter met een wijntje op, al is het maar één glas. Die gesprekken verlopen gewoon soepeler, zeker met mensen die niet gelijkgestemd zijn of met mensen waarmee je niet zo veel raakvlakken hebt. Het is dan gemakkelijker, laat ik het zo zeggen.

Isaak: Maar het is het fysieke die daar behoefte aan heeft, niet de geest. De geest heeft daar geen behoefte aan. Het fysieke heeft behoefte aan eten, drinken, aan seksuele ervaringen, aan drank, aan zekerheid. De geest niet. De geest is vrij, de geest heeft daar geen behoefte aan, dus de fysieke verslavingen die jullie hebben ingeprent, die geen waarheid zijn, maar die geassocieerd zijn 'ik hoor een glaasje wijn bij het avondeten te hebben', is ingeprent, omdat het kan net zo goed water zijn.

Elise: Ja.

Isaak: Op het moment dat je dat weet, kun je het ook loslaten, want als jullie nu gaan kijken – de weddenschap is al een poos geleden ingegaan – geen van jullie ...

Vervolgens kijkt Isaak met een scheef oog naar Egbert.

Isaak: ... behalve degene die niet meedoet aan de weddenschap.

Egbert: Ik heb niet gedronken.

Isaak: Wat zegt u?

Egbert: Ik heb wel geproefd, maar het uitgespuugd.

Isaak: De smaakpapillen liggen op je tong.

Egbert: Precies, het was een hele mooie wijn, dus ik moest hem even proeven.

Isaak met een lach: Je hebt het niet op je vinger gelegd, lief kind, en gedacht: hoe voelt het?

Egbert met een lach: Het is voor het eerst van mijn leven dat ik wijn heb uitgespuugd.

We lachen.

Isaak: Je kon de verleiding niet weerstaan. En dat je het toch in je mond hebt willen nemen, betekent dat je nog steeds gedronken hebt, al is het alleen met je neus en je smaakpapillen. Maar de rest heeft zich goed aan de afspraken gehouden. Waarom? Omdat de behoefte zodanig sterk was om het te ervaren. En wij geloven niet dat het ermee te maken heeft dat de weddenschap erachter staat. Wij geloven niet dat dat hetgeen is wat jullie heeft weerhouden om niet het glas te heffen. Wij geloven dat de woorden die wij hebben gesproken en ons instrument tot jullie heeft gesproken ergens in jullie onderbewustzijn zaadjes heeft gelegd of bewustwording heeft gebracht dat jullie dachten in jezelf, die ervaring wil ik eigenlijk meemaken. Ik wil het ervaren. De behoefte is er nog wel, maar ik wil het wel ervaren, dus wat is sterker? De nieuwe ervaring of de behoefte die fysiek zou kunnen zijn. Nou, de nieuwe ervaring heeft eigenlijk toch geteld en de stok achter de deur ... ach ja, het is eigenlijk altijd nodig om een stok achter de deur te hebben. Stel dat iemand binnen zou willen treden, kun je altijd nog die stok pakken. Dus stel dat je behoefte sterker wordt dan die ervaring, dan pakken we die stok.

We lachen.

Isaak: Dus ga door zonder drank.

Chantal: Ik vind het wel leuk om te ervaren, want je ziet wel het verschil.

Isaak: En jij Egbert, ga jij door zonder drank?

Egbert: Ik ga voorlopig nog wel even door.

Isaak: Oké, ga door zonder drank en op het moment dat jullie je deadline hebben bereikt, dan hef ik graag het glas met jullie. Elk persoon – zelfs de partner van ons instrument – heeft zich volledig losgemaakt, ondanks zijn ‘verleden van’, zoals jij ook Chantal, geen stop, omdat als jij marinier bent en met al je collega’s om je heen drink je tot je van je kruk afvalt of in slaap valt op de kruk, dan betekent het dat je goed hebt doorgezopen. En toch, van de één op de andere dag – door de liefde die hij heeft voor zijn partner en steun aan de partner – heeft ook hij besloten het glas niet meer te heffen. Dat betekent dat die behoefte eigenlijk helemaal niet aanwezig was. Het betekent dat je alleen maar denkt dat het aanwezig is, en daarom spreken we zo. Jullie denken allemaal dat een partner misschien aanwezig moet zijn voor je geluk, of een situatie aanwezig moet zijn voor jullie geluk, een werksituatie, een vriendschapssituatie, maakt niet uit wat het is ... het is allemaal illusie.

Marie-José: Isaak, mag ik even?

Isaak: Ja.

Marie-José: Nou, ik zit dus in de herrie. Ik heb behoefte aan stilte, maar als ik me dus voor kan stellen dat die herrie er gewoon niet is, zal ik dan maar zeggen, als ik denk: het is stil, ook al is er een enorme herrie om mij heen, dan moet ik daar makkelijk mee kunnen leven.

Isaak: Kind, onze woorden moet je niet verwarren met verwardheid. Als jij zegt: “De zon schijnt”, en het regent volkomen op je hoofd, wat is het dan?

Marie-José: Ja, dan regent het gewoon.

Isaak: Is dat illusie?

Elise: Nee, dat is echt.

Marie-José: Ja, hier op Aarde is dat echt.

Isaak: Het is echt, lief kind, want op het moment dat jij zegt: “Ik ben een meisje”, en je gaat bij jezelf de illusie in je hoofd zetten dat je een jongen bent, dan is het niet echt. Alles heeft met programmatie te maken, maar de echtheid moet je wel zien. Zoals we net met Annelies hebben gesproken: de feiten zijn de feiten. Ook tegen Marianne. De behoeftes van de partners zijn feiten, het is geen illusie. De behoeftes hebben ze, ze willen fysiek gezien wel die bevrediging krijgen. Het is echt, zoals het echt is dat wanneer je maag knort dat je honger hebt, het is geen illusie. We moeten dus het verschil gaan trekken tussen illusie en echtheid. Jij zit in een omgeving die absoluut geen illusie is, lief kind, het is echt.

Marie-José: Ik vroeg me dus af als zij geen behoefte meer hebben aan drank, dan zou ik – ja, het is moeilijk uit te leggen – dan zou ik in mezelf een soort cocon kunnen maken waar de rest van de herrie en gedoe buiten blijft.

Isaak: Nee kind, dat zou absoluut niet werken, omdat hetgeen jij op dat moment voelt, is nog steeds de herrie, omdat je kunt niet zeggen ‘het irriteert me niet’, als het je irriteert. De echtheid is ‘het irriteert me’.

Marie-José: Ja, dat bedoel ik nou, het is gewoon zo.

Isaak: Nou, dat betekent dat je moet gaan verhuizen.

Marie-José: Ja, ik heb mijn uiterste best gedaan, maar ik ben nog niet zo ver gevorderd. Mijn man wil verhuizen als hij zeker weet dat hij wordt overgeplaatst naar Amsterdam. En ik vrees – ik bedoel, ik kan daar nog best op wachten, want ik houd het nu al een hele tijd vol – dat ik dan daar weer in exact dezelfde situatie terechtkom.

Isaak: Wij hebben ook gezegd dat jij moet verhuizen.

Marie-José: Ja, maar ik vind het moeilijk om het aan te pakken. Ik kan toch moeilijk naar een makelaar stappen. Ik heb al gedacht – en dat geef ik eerlijk toe – of ik me in zal laten schrijven voor desnoods bejaardenhuisvesting. Ik ben natuurlijk niet meer zo jong, maar ik weet niet eens of je dat in je eentje kunt doen.

Egbert: Natuurlijk.

Elise: Onderzoek het.

Isaak: Lief kind, misschien moet je gewoon tot actie overgaan en niet in gedachten blijven hangen, omdat jij weet gewoon dat je tot zelfstandigheid moet gaan komen, doordat je zelfstandig je behoeftes gaat vervullen. En die behoeftes heb je allang uitgesproken: dat je niet content en tevreden bent. Dat betekent dat op het moment dat dat zo is, moet jij dat op dat moment ook waarheid maken voor jezelf. Als je geen waarheid maakt, dan blijft het alleen maar in de illusie zitten dat jij weg wilt gaan, maar het wordt niet gecreëerd. Alles is een creatie van je daden, dus als je A zegt ‘ik wil’, dan hoor je ook het hele verhaal er achteraan te plakken. Maar jij bent angstig. Jij wacht af tot degene die jouw partner is jouw hand pakt en jou weer veilig neerzet. Maar het betekent dat je afhankelijkheid neerzet en wacht tot je partner je gelukkig maakt of jouw behoeftes gaat vervullen. Maar jouw partner heeft niet dezelfde behoeftes als jij, hoe kan hij dan jouw behoeftes vervullen? Jullie spreken niet dezelfde taal, hoe kan hij jou begrijpen?

Marie-José: Ja, dat ben ik helemaal met u eens, dat is gewoon zo.

Isaak: Het betekent dat jij nu de vrouw in jezelf moet gaan worden en bevredigen en voor jezelf moet gaan staan en zeggen: “Ik vervul mijn eigen behoeftes, ik zeg het woord genoeg”, en op het moment dat de heer jouw kant op wil gaan, dan doet hij dat uit liefde voor jou. Op het moment dat hij dat niet wil, dan is dat zijn keuze, omdat hij heeft geen last van deze woning, van die omgeving. Hij heeft een goed leven buiten jou om. Jij hebt op dit moment een destructief leven, omdat je beperkt bent in het leven. Hij niet, dus dat betekent dat hij niets te verliezen heeft om tegemoet te komen aan jouw behoeftes, maar hij komt niet tegemoet omdat hij verklaringen heeft en antwoorden klaar heeft om jouw behoeftes weer niet te gaan vervullen. Jij

tolereert en tolereert het al jaren aan één stuk en je zegt weer dat je het weer zou kunnen gaan tolereren ter destructie van jezelf.

Marie-José: Het is waar wat u zegt, maar ...

Isaak: Ja maar, ...

Marie-José: Ik weet niet zo goed hoe ik het moet aanpakken.

Isaak: Dat noemen we de 'zoek-weg', de zoektocht, de weg zoeken, de pelgrimstocht, actie/reactie. Het betekent: wij gaan nu niet huiveren. We gaan ons hoofd ondersteunen en onszelf ondersteunen en ons hoofd in de lucht zetten van 'ik ga dit voor elkaar krijgen, ik ga er sterk in geloven', en het waar gaan maken en tenminste alles op alles te zetten om het waar proberen te maken, zonder op te geven.

Marie-José: Ik ben echt al een hele tijd bezig ...

Isaak: In je gedachten, lief kind. In je gedachten, lief kind, en in je woorden, lief kind, maar je hebt drie soorten krachten.

Marie-José: Ja, de daden erbij. Het is moeilijk om aan te pakken ...

Isaak: Mijn antwoord naar u is: stop met praten, stop met denken, ga doen. Hetzelfde met jullie. Jullie zijn opeens gestopt met drinken. Waarom? Omdat op dat moment hebben jullie besloten. Het besluit hebben jullie verankerd. De behoeftes waren nog niet volledig weg maar toch, de kracht in jullie zelf was er wel. Jullie hebben jezelf in die tijd ervaren op een andere manier. En Elise zegt het zelf, ze kan het zich niet heugen dat ze nooit meer een glas wijn bij het avondmaal heeft gedronken en nu wel.

Elise: Ja.

Isaak: De verleiding heb je weerstaan, neem ik aan?

Elise: Absoluut.

Isaak: En jij?

Chantal: Ja.

Isaak: En jij?

Egbert: Ik ook.

Isaak: En ons instrument ook en de partner ook, dus vijf mensen hebben besloten om niet meer over te gaan tot geen enkele vorm van drinken. Eentje is wat later ingestapt en die heeft besloten, maar heeft het nog wel over zijn tong laten glijden.

We lachen.

Marianne: Mag ik vragen ... zou het dan beter zijn om helemaal nooit meer te drinken?

Isaak: Daar gaat het niet om, het gaat om de ervaring die je nu opdoet. We hebben niets tegen drank, we hebben alleen maar iets met het feit dat je weet wat drank met je doet. Het betekent dat je nu anders naar jezelf gaat kijken. Je gaat kijken of je in welke feestvorm dan ook – omdat de mensen die we nu hebben benoemd, die bij elkaar kwamen, zoals jij ook gaan soms tot feestbuien over en dan werd Chantal die ‘binch-drinker’, of hoe je het ook mag noemen ... overmatige ‘drank-zuiperd’ ...

We lachen.

Isaak met een lach: Dat is meer van toepassing, maar in de normale staat van dien niet. Het betekent dat jullie gestimuleerd werden tijdens de feestdagen of de feestgebeurtenissen. En jij ook, Marianne – zeg je zelf – in gezelschap van hun wel. Ja, omdat er op dat moment feest was en het feest gevierd werd met een glaasje wijn, tot diep in de uurtjes van de nacht. Maar in de normale zin van het bestaan, was het gewoon in regelmaat, zoals bij elk van hier. Zoals bij Egbert, zoals bij Elise, zoals bij Chantal, zoals bij ons instrument was dat alleen maar beperkt tot één of twee glazen wijn na het avondmaal of zoals bij Elise tijdens het avondmaal of zoals bij Chantal als ze laat in de

avond klaar was met werken, net als bij ons instrument en Egbert ook. Ik neem aan dat Egbert ook niet met een glaasje wijn naar zijn cliënten toegaat.

Egbert met een glimlach: Het is wel eens gebeurd, hoor.

Isaak: Maar dat betekent dat er geen alcoholisme hier is, er is alleen maar een manier van drinken die men op dat moment zichzelf heeft opgelegd. Want we hebben zelf gesproken in ons eerste boek: wanneer ben je alcoholist? Als je niet meer zonder kan. Het betekent dat de eerste gedachte die je hebt in de ochtend is drinken, zoals de eerste gedachte van een verslaafde ‘weer gebruiken’ is. Sigaretten is ook een verslaving. Wat doen de rokers? Ze steken er gauw eentje op in de ochtend, dan ben je verslaafd. Verslaving is iets wat je jezelf hebt ingeprent, dus je kunt overal van afkomen. Dus gebruik de macht in jezelf om los te komen van destructiviteit. Maar wie wilde iets zeggen, Marcel of Annelies?

Egbert: Ik wil nog wel iets zeggen.

Christine: Ik wil ook nog wel iets vragen.

Egbert: Zit verslaving in de genen?

Isaak: Nee. Nee, het is illusie. Het is wel een associatie die je hebt. Het betekent dat je geassocieerd bent ‘mijn familie doet het, dus doe ik het ook’, maar het is niet iets wat overdraagbaar is. Nee. Het is iets wat je je eigen maakt. Het kan zijn dat je uit een zwakkere familie komt, dus misschien zwicht je eerder.

Christine: Ik heb nog een vraag over wat u net heeft gezegd over het loslaten van dingen die je eigenlijk leuk vindt – en dan niet alleen over alcohol, maar breder – dat het geestelijk niet een behoefte is, maar lichamelijk wel. Geestelijk zou je zonder kunnen – en dan heb ik het niet alleen over eten en drinken of seks – maar ook leuke ervaringen bijvoorbeeld. Zijn dat allemaal fysieke behoeftes dan?

Isaak: Kijk, de geest heeft geen drank nodig. De geest heeft geen seks nodig. De geest heeft geen voedsel nodig. Het fysieke wel.

Christine: Maar ik bedoel bijvoorbeeld vriendschap of relatie of een baan.

Isaak: De geest heeft ervaringen nodig. Het betekent: de geest wil graag ervaren hoe het is om seksueel actief te zijn, hoe het is om zat te zijn of zichzelf overmatig ergens in te zetten zoals heel veel voedsel eten. Alles ervaart hij op dat moment, maar hij heeft het niet nodig, omdat de geest is eigenlijk – laten we zo zeggen – vrijheid. Maar doordat jij dat fysiek ervaart, wordt de geest beperkt in zijn vrijheid. Hij ervaart het ook, dus hij weet op dat moment het verschil tussen goed en slecht en toch is de geest zodanig sterk dat hij precies weet wat goed is en wat slecht is voor hem. Om even niet zo ingewikkeld te spreken: het fysieke is eigenlijk je voertuig. Het fysieke heeft eigenlijk allemaal knopjes. De geest zit in het voertuig, dus hij deelt met al die knopjes, dus hij is één met al die knopjes. Op het moment dat jij behoefte hebt aan drank ... het voertuig neemt de drank, de geest zit in het voertuig en hij ervaart ook de drank, maar hij staat buiten de drank. Maar doordat hij in het voertuig zit, is hij ook eigenlijk minder zuiver of minder helder, dus hij ervaart het, maar hij heeft het niet nodig, omdat hij is vrijheid. Hij vindt het wel prettig om te ervaren, maar hij weet heel goed wat goed en slecht is. Hij weet heel goed ‘dit voelt niet goed’, daarom kan het zijn dat je de volgende dag een kater hebt. Geen fysieke kater, maar een geestelijke kater, dat je je rot voelt. Het fysieke voelt zich niet rot, maar de geest voelt zich rot. Hij denkt: wat is mij weer aangedaan, ik ben weer verkracht – letterlijk – het is niet iets wat ik wens. Maar het fysieke wenst het wel, dus het fysieke blijft het doen en de geest wordt iedere keer verkracht en hij ervaart het steeds weer en daarom is het heel belangrijk om de geest sterk te houden, om bij jezelf te rade te gaan: wat wil mijn geest? Mijn geest wil dit niet, omdat het voelt niet goed. Laten we zo zeggen ... stel dat je geest je gevoel is, voelt het goed. Voorbeeld. Je hebt seks gehad met iemand, je fysieke heeft daar behoefte aan. De volgende morgen heb je er spijt van en heb je een kater. Dan zeg je: “Heb ik daar behoefte aan gehad of heeft mijn fysieke daar behoefte aan gehad?” Misschien is je fysieke zodanig overgeleverd aan de energie van de andere dat hij is overgegaan tot de daad, maar je geest – je gevoel dus – zegt: “Het voelt niet goed, ik ben weer verkracht.” Dus heel veel verkrachtingen geef je jezelf doordat je iets doet buiten de wil van je geest.

Stientje: Kun je dan ook zeggen: als je niet echt bent en je doet dingen om anderen te vervullen, dan verkracht je ook steeds je geest?

Isaak: Ja, noem je geest gevoel. Je gevoel wil dat niet – en ik blijf even bij drank – en doordat je drinkt weet je lichaam niet meer hoe zichzelf op de handrem te zetten, dus dan gaat hij verder, de grenzen worden vager. Je gaat in de mist komen, en dan ga je over de grens heen. Het lichaam is uitgewerkt, de drank is uit je lichaam en de geest is de dupe ervan.

Christine: Maar als je het nou over het voorbeeld hebt van seksualiteit, de partner wil bijvoorbeeld met anderen ook seks hebben, dan kun je zeggen: je laat iemand vrij. Maar hoe weet je nou zeker of dat echt klopt voor jou.

Isaak: Dat is je gevoel. Kijk, je gevoel zegt precies wat je wilt, het zijn alleen de redenaties – Marie-José redeneert de hele tijd maar van dit en zus en zo – en het gevoel blijft iedere keer weer terugkomen en toch redeneert ze het nog steeds in de liefde die ze heeft voor de heer en de goedheid van haar hart ‘kan ik niet maken’, ‘komt zo veel bij kijken’, alleen maar de angstgedachten.

Stientje: Ja, de angst overheerst dan.

Christine: Maar als ze sterk bij haar gevoel blijft ...

Marie-José: ... dan zou ze vanavond nog opstappen.

Isaak: Precies, dan zou ze dus zodanig sterk zijn dat ze zou zeggen: “Mijn gevoel is mijn waarheid. En mijn fysiekheid ga ik dus nu niet boven mijn gevoel zetten. De andere partner ga ik niet boven mijn gevoel zetten. Ik ga doen wat mijn gevoel wil.” Het betekent dat zij het nu nog moet gaan creëren en daar komen allemaal angsten bij kijken, omdat het is nog niet waar. Je hebt alleen een gevoel, dat is het enige wat je hebt ‘het voelt niet goed!’

Christine: Maar je hebt ook een gevoel van verdriet.

Isaak: Ja, dat hoort bij het gevoel. Dat hoort bij het gevoel, maar dat gaat over.

Christine: Ja, want dat is juist het verwarrende.

Isaak: Nee, niet als je weet dat het over gaat.

Christine: Ja ... ja.

Isaak: Ja kind, onthoud dat. Het gaat over. Als jij buikpijn hebt, zeg altijd: "Het gaat over."

Christine: Het gaat dus om de ervaring, zegt u, maar de ervaring van loslaten is dus net zo belangrijk.

Isaak: De ervaring is loslaten.

Christine: Het is niet alleen maar genieten, zeg maar.

Isaak: Nee. We gaan nog verder. Op het moment dat je besloten hebt om in de baarmoeder van je moeder te komen, heb je losgelaten wat je echt was.

We zijn er even stil van.

Christine: Heb je dat helemaal losgelaten?

Isaak: Ja, wat je echt was, omdat je was echt.

We lachen wat.

Christine met een glimlach: Gek dat je denkt dat je dat dan nog bent, hè?

Isaak: Je hebt losgelaten wat je echt was. Je was echt, ja. Maar je bent in dat vlees terechtgekomen en toen werd je in de jaren tijd minder echt. Doordat je dus vele ervaringen hebt opgedaan en heel veel om je heen hebt gekeken, heb gehoord en gezien, ben je minder echt geworden. Opeens ga je twijfelen: wie ben ik? Waarom ben ik bij die persoon zus en bij die persoon zo?

Waarom voel ik me zus? Waarom voel ik me zo? Waarom? Waarom? Waarom? En op dat moment ga jij je echtheid verliezen doordat je wilt behagen, wilt tevredenstellen, je wilt rennen, je wilt overleven, maar je wilt niet meer leven. Degene die leeft gaat zorgen dat de echtheid zodanig echt blijft en dan volgt hij alleen maar het pad van het gevoel. Het betekent dat je risico's neemt en dat je mensen teleurstelt. Het betekent dat jij jezelf vaak tot pijn laat overgaan, omdat je loslaat. Het betekent dat je vrijheid prefereert boven al hetgeen fysiekheid is, dus je stapt eigenlijk altijd uit dat voertuig. Je zegt: "Het voertuig is niet wat ik ben. Ik ben eigenlijk gevoel en ik volg alleen mijn gevoel. Ik twijfel niet over mijn gevoel, al weet ik nog steeds niet – zoals Marie-José – hoe het eruit gaat zien als ik mijn gevoel ga volgen, maar dat doe ik."

Christine: Soms vind ik het woord gevoel een beetje verwarrend, want het gevoel hoort ook bij je persoon, je emotie, zeg maar.

Isaak: Nee kind, je gevoel is wat je bent, emotie is een uiting. Je gevoel zegt: "Ik ga weg bij deze heer", de emotie zegt: "Auw, auw, auw." Het gevoel zegt: "Ik ga weg bij deze heer", en de emotie zegt: "Het doet nog steeds zeer." Dus het hoofd zegt: "Blijf bij de heer, omdat het doet zeer", en het gevoel zegt: "Dan word ik niet vrij!", en de emotie zegt: "Ik heb geen pijn meer, ik blijf bij de heer, zie nou, mijn gevoel heeft het niet juist gehad. Ik heb geen zeer meer, dus ik hoor bij hem te zijn." Na een poosje komt het weer terug. Het gevoel zegt: "Ga weg bij deze heer." Auw, auw, auw, doet zeer ... pffft.

Isaak wordt zichtbaar moe bij het idee van deze eindeloze herbalings.

Annelies: Je moet soms kiezen tussen twee pijnlijke dingen en dan is het moeilijk om te kiezen.

Isaak: Het gevoel, het gevoel, kies voor het gevoel. Ik ga eventjes naar jou toe.

Annelies: Ja, ik vind dat dus heel, heel moeilijk, dit aspect, te weten wat je moet doen.

Isaak: Dat hebben we je al uitgelegd, kind, maar omdat jij zo erg verbonden bent in te veel jaren tijd, willen we het nog graag een keer uitleggen.

Jij koos voor deze heer en deze heer koos om te zwijgen. Het betekent: jij hebt een associatie 'jij hebt al die tijd niet verteld dat het zo was'. Deze heer heeft dus zijn gevoel onderdrukt. Hij heeft zogenaamd een fysiek bestaan geleid, vader worden, werk verrichten, goede echtgenoot zijn in zijn capaciteiten van dien. Opeens komt de heer naar voren, dus de echtheid in hem gaat jou vertellen wat zijn behoeftes zijn. Dat creëert een shockeffect in jouw gezin. Jij hebt het gevoel van al die jaren zijn gelogen en bedrogen, omdat je iets hebt onderdrukt. Maar dat is geen waarheid. Op dat moment heeft hij gekozen om zijn fysiekheid boven zijn gevoel te zetten. Dat is een keuze tot hij weer anders heeft gekozen en dat is dus het moment wat wij noemen. Het is een moment van nu en niet een moment van gisteren. Op dat moment ben jij in conflict ... wat ga ik doen? Ga ik hem tegemoetkomen? En dat heb je gedaan, maar dat voelt niet goed. Het betekent dat jouw gevoel zegt: "Niet doen." Maar dan komt het verstand: hij heeft wel een behoefte die ik niet heb, maar als ik hem daar vrij in laat, is mijn fysieke zelf flink teleurgesteld, beledigd, gekrenkt, pijnlijk, overlevend en ik weet niet of ik het kan dragen. Dat is het fysieke gestel. De geest is daarin, hij voelt eigenlijk niets, omdat hij wordt overschaduwd door je fysieke. De geest heeft eigenlijk geen mening, want hij weet het nu niet meer. Op het moment dat je hem die vrijheid geeft, kan je geest weer opengaan en dan kan hij weer voelen en dan kan hij voelen hoe het voor hem is om hem die vrijheid te geven. Het betekent dat jij je geest weer de vrijheid geeft om te voelen hoe het voor hem is en natuurlijk ook voor jou. Kan je het niet dragen, kun je zeggen: "Ik laat je." Kan je het dragen, kun je zeggen: "Ik hou je." Maar dan laat je hem dat wel ervaren.

Annelies: Ja, ik kan hem niet tegenhouden.

Isaak: Maar dat is het fysieke dat nu zo spreekt, maar je zou eigenlijk moeten zeggen: "Ik houd je niet meer tegen. Ik wil je niet meer tegenhouden. Ik wil je zelf nu deze vrijheid geven met al het gevoel dat ik bezit, al voel ik het nog niet."

Annelies: Het is juist zo tegen mijn gevoel in en dat wil je niet uitspreken. Dat is ook een gevoel, dan denk ik: het is maar een gevoel.

Isaak: Lief kind, ik heb je net verteld hoe het zat. Je gevoel voelt nu niets meer. Hij is te veel in het fysieke, dus hij heeft nu geen vrijheid. Als je geen vrijheid hebt, kun je niet vrij denken.

Annelies: Ik? Je hebt het nu over mijn geest?

Isaak: Hij heeft geen vrijheid. Je fysieke is zo veel sterker dan je gevoel op dit moment, dat hij niet kan denken. Dus jij kunt nu niet denken, alles wat je nu zegt is gebaseerd op je fysiekheid, niet op je geestelijkheid, niet op je gevoel. Als je hem die vrijheid geeft, dan pas kun je het echt voelen. Dan pas kun jij weten of je gevoel dat kan of wil dragen. Je gaat niet meer bezitten, je gaat hem vrijgeven en dan pas voel je hoe het voor jou werkt. Werkt het niet, dan zegt je gevoel: “Kan ik niet, wil ik niet.” Dat betekent: loslaten. Je geeft hem de vrijheid en hij kan dat ervaren. Je laat hem los. En misschien heeft hij het ervaren en zegt hij: “Mijn gevoel is bevredigd, ik hoef het niet meer”, en dan zijn jullie nog steeds partners en kunnen jullie samen weer jullie pelgrimstocht tegemoet gaan”, of hij zegt: “Ik vind het zo erg bevredigend voor mezelf, voor mijn fysieke zelf, dat ik dat nog steeds wil ervaren”, en dan zou jij de moedige kunnen zijn en duidelijke taal spreken: “Mijn gevoel wil dit niet, dus ik kies hier niet voor.”

Annelies: Ja, ik begrijp het, maar het is heel moeilijk.

Isaak: En bij jou, lieve schat, is het hetzelfde.

Marianne: Ja, ik herken het heel erg. Ja.

Christine: Ja, al ben ik maar heel kort met die man geweest, het principe is hetzelfde. Ik dacht eigenlijk dat ik het zou moeten kunnen verdragen.

Isaak: Daarom laten we je eerst die ervaring opdoen. Daarom zeggen wij: “Ervaar het eerst.” We kunnen niet tegen je zeggen hoe het is als je het niet hebt ervaren.

Christine: Ik heb het in het verleden ook wel ervaren en toen dacht ik dat ik het wel aankon.

Isaak: Maar toen was je anders dan nu. Je bent eigenlijk niet meer de persoon van vroeger. Je evolueert, je verandert in de tijd.

Christine: Ja.

Annelies: Als ik er aan denk, denk ik: ik kan het niet verdragen ...

Isaak: Dat is zo omdat er geen vrijheid is, dus je kunt het nu niet in vrijheid zien, omdat je hebt niet ervaren. Een voorbeeld. Als ik mijn kind het huis uit laat gaan, kan ik alleen maar achteraf spreken wat het heeft gedaan bij mij of hoe ik het heb ervaren. Je kunt het nooit vooraf alleen maar beredeneren. Je kunt het misschien invoelen, maar je kunt het niet in echtheid ervaren, omdat het is nog niet echt geweest, het heeft nog niet plaatsgevonden. Je kunt niet zeggen: “Een feest gaat er zo uitzien”, als je het nog niet hebt ervaren. Je kunt niet zeggen hoe de dood voor jou zal zijn als de dood nog niet is ingetreden. Daarom spreken we altijd de woorden: oordeel nooit vooraf, maar achteraf.

Christine: Mag ik nog één vraag stellen? U zei net: vroeger was je anders dan nu. Dat begrijp ik eigenlijk niet helemaal.

Isaak: Je verandert in de jaren tijd, omdat een kind blijft nog steeds hetzelfde kind, maar toch gaan de behoeftes anders worden. Je verandert in de jaren tijd. De persoon die je vroeger bent geweest, de losbandige vrouw die je bent geweest, ben je nu niet meer.

Christine lacht: Nee ... nee, ik voel me nu veel serieuzer, maar eigenlijk blijf je natuurlijk hetzelfde.

Isaak: Je blijft Christine, maar je bent Christine in het veranderingsproces van evolutie. Dus wat jij vroeger heerlijk vond – de moedermelk desnoods – vind je niet meer heerlijk. Nu vind je wijn lekkerder.

We lachen en Christine nog het hardst van allemaal.

Christine: Maar is het wel een evolutie, het is niet iets van ...

Isaak: Je evolueert, want je smaken verschillen. Een voorbeeld. Vroeger hield je misschien van een bepaald persoon en nu niet meer, maar toen wel, toen was het echt.

Christine: Ja.

Isaak: Zo simpel is het.

Christine: Maar het is geen achteruitgang, dat is meer het punt, hè? Dat ik het eigenlijk zou moeten leren.

Isaak: Nee. Nee, nooit achteruit denken, alleen vooruit denken. Hoeveel fouten je ook hebt gemaakt, die fouten zijn alleen maar in de gedachten fout. In de werkelijkheid noemen we dat lessen. Dus wat je ook hebt gedaan, Elise of Chantal of Marie-José of Egbert of Marian of Marianne, Marcel, Annelies, Stientje of Paul ... het is allemaal tijdelijk geweest. Zoals jouw lichaam tijdelijk veroudert, verouderen ook de associaties van vroeger en bouw je weer nieuwe op. Daarom deze lessen van echtheid. En daarom deze les van geen drank, en dat wil niet zeggen dat het nooit meer mag, maar ervaar het even zonder. Zoals Paula – die we net niet hebben opgenoemd – het moet ervaren met, mogen degenen die het genoeg hebben ervaren zonder ervaren. Ik kan je vertellen: er is een grote bewustwording gekomen bij vele zielen hier in deze ruimte, omdat ze ervaren zichzelf nog even identiek, hetzelfde. Die toevoeging was dus helemaal geen toevoeging, het was alleen een illusie.

We kunnen dit alleen maar beamen.

Paula: Dat is wel een mooi voorbeeld, hè? Dan begrijp je het woord illusie beter.

Isaak: Dus gezellig bij elkaar zijn, is nog steeds gezellig bij elkaar. Lachen, gieren, brullen is nog steeds hetzelfde. Het enige voordeel is dat er geen aanslag meer gepleegd wordt lichamelijk, dat er geen katers meer zijn en natuurlijk geen energieverlies meer en natuurlijk ook geen aanvallen meer van ons instrument.

Paula: Die hielden dan toch verband daarmee?

Isaak: Het verband heeft ermee te maken dat ons instrument geen persoonlijkheid heeft en dat betekent dat als ons instrument openstaat voor jullie, neemt ze al jullie energieën tot zich. In nuchtere staat is de accu veel sterker dan in ‘onder-invloed staat’, en zolang wij bij haar zijn tijdens de feestbuien kan ze nog gewoon in haar kracht blijven, maar op het moment dat wij ons terugtrekken dan gaat ze heen, omdat het lichaam dus de leegte heeft bereikt. De accu is op, jullie geven weer accu en dan kan ze er weer tegenaan. Dus de negatieve energie zuigt op een gegeven moment ons instrument leeg. Doordat er geen drank meer is, kost het nog steeds energie op het moment dat er negatieve energie door aanvallen van anderen desnoods – zoals jullie weten van de aanvallen van Wybe – aanwezig is en dan lekt de energie weg en kan ze op een gegeven moment in een aanval terechtkomen. Maar nu de accu nog steeds goed gevuld is, wordt ze wel moe, maar krijgt ze niet deze aanval.

Paula: Dat is duidelijk. Duidelijk ook voor Tresi zelf als ze het terughooft, denk ik.

Isaak: Ja, en Wybe heeft duidelijk kunnen gaan leren dat de aanvallen ook niet gebaseerd waren op drank, die waren gewoon gebaseerd op aandacht tekort. Het betekent dat hij niet meer kan schuilen. Nee, ook hij werd met zijn neus op de feiten gedrukt: aandacht tekort ... kind, word volwassen! Dus iedereen heeft zijn lessen eruit gehaald en natuurlijk niet zomaar.

Wij hebben gehoord dat Marianne een besluit heeft genomen, dat ze haar partner een heerlijke ervaring tegemoet laat gaan.

Marianne: Ja, het is ongelooflijk.

Isaak: Hoe heb je dat bereikt?

Marianne: Nou, eerlijk gezegd weet ik niet eens of ik het zelf heb bereikt of dat ik het van God cadeau heb gekregen.

Elise: Was het er gewoon ineens?

Marianne: Ja, je weet hoe wanhopig ik eronder ben geweest, al een heel lange tijd. Het ging wel wat beter de laatste tijd, maar ineens kwam het overvliegen. Ik weet nog precies het moment dat ik weer zo wanhopig van binnen was, dat ik echt uitriep: “God, help me”, en even later voelde ik me goed en het is niet meer weggegaan. Dus eigenlijk dacht ik: misschien hebben ‘ze’ het wel gewoon weggehaald. Ik vind het bijna vreemd. En op een ander moment was ik bij haar en vond ik haar ineens zo alleen en toen dacht ik: ik mag dit niet doen gewoon. Dat was ook een belangrijk moment.

Isaak: We weten dat de ervaringen die men opdoet, eigenlijk ook innerlijk ervaren kunnen worden in vele gradaties daarvan. De één ervaart het en stapt er gauw overheen, de ander blijft hangen. Zoals Marie-José, Annelies en jij, die heel lang ergens in blijven hangen en er haast niet uit willen komen. We kunnen dat blijven roepen en toch is die ervaring zodanig reëel voor je dat je er niet uit kunt stappen. Maar wij geloven gewoon dat eenieder sterker is dan het moment. Je moet alleen jezelf sterker maken door je geloof. Op het moment dat je om hulp vraagt – en je krijgt op dat moment natuurlijk ook hulp via moed en kracht – en jij zet jezelf boven je eigen beperking die je jezelf hebt opgelegd, dan kun je jezelf daar vrij van maken. En geef iemand de vrijheid om alles te ervaren, want geen enkel kind in deze ruimte heeft de toestemming gekregen van God, van het Al, van de kosmos, waar je vandaan komt, om andere mensen te beperken in zijn vrijheid van spreken, vrijheid van daden en vrijheid van gedachten, maar ook vrijheid van belevenissen. Geen enkele. Als jullie broeders van elkaar zijn, dan hoeft je het niet goed te keuren, je hoeft ook niet mee te doen, maar je hoeft ook niet iemand te beperken in de ervaring die iemand wil opdoen. Al zou je hoofdschuddend zeggen: “Nooit zou ik deze ervaring willen opdoen”, laat iemand anders het ervaren en wacht geduldig af hoe de persoon het verhaal weer terug gaat brengen naar jou toe en zijn ervaring met jou deelt. En misschien leer je iets hiervan. Misschien gaat hij buiten het kader werken waar jij in zit. Misschien is hij ruimdenkend, meer dan jij of misschien heeft hij een ander levensdraaiboek dan jij. Misschien hoort hij meer te ervaren dan jij en daardoor hoeft jij het niet te ervaren, omdat hij het voor je doet en door de verhalen die hij met jou deelt, heb je eigenlijk genoeg gegeten en gedronken, zodat je het zelf eigenlijk niet meer hoeft te ervaren omdat je intuïtief weet hoe het is. Een voorbeeld. Als iemand een roof heeft gepleegd en die heeft het ervaren en hij gaat daar voor boeten en jij hebt dat gezien doordat jij in

contact bent geweest met die persoon en die persoon boet daarvoor, dan weet je heel goed in je hart hoe dat voor die persoon voelt en dan hoeft jij het niet meer te ervaren. Waar of niet? Of je moet zodanig naïef zijn dat je zegt: “Goh, wat hij heeft ervaren, wil ik ook ervaren, dus ik doe precies hetzelfde.” Dat zien we niet, hoor. De meeste mensen zeggen: “Mij niet gezien.” Stel dat iemand in de kou is komen te staan door iemand anders en je weet hoe het voelt als iemand in de kou is komen te staan door iemand anders, dan weet je hoe die persoon zich heeft ervaren daarin en dan wil je iemand anders niet meer in de kou laten, omdat je weet hoe erg dat is, als je jezelf goed intuïtief bij die persoon inpluigt. Je leeft met iemand mee. Een ander voorbeeld. Stel dat iemand heel veel rijkdom heeft en die persoon heeft zo veel rijkdom en jij bent in contact met die persoon, dan ervaar je die rijkdom zonder dat jij die rijkdom hebt. En dan ervaar je ook bij jezelf hoe dat voelt voor jou om niet die rijkdom te hebben. Of misschien heeft iemand een grote verantwoordelijke baan en jij niet. Misschien ervaar je bij jezelf dat je ook een verantwoordelijke baan wilt hebben en dat je in jouw situatie van nu niet content bent en je wilt dat ook ... maak het waar voor je. Misschien krijg je niet dezelfde functie, maar misschien kom je wat hoger in gradatie van jouw fysieke bestaan. Nog een voorbeeld. Je bent een hele dag slapend en je ziet dat andere mensen de hele dag wakker zijn doordat ze actief zijn, op dat moment ervaar je dat je alleen maar slapend bent en dan kun je ook ervaren of je wel slapend wilt zijn of wakker wilt worden. Een ander voorbeeld. Je ziet dat iemand seksuele belevenissen heeft met een ander en jij ervaart jouw eigen blokkades, hè Chantal? Op dat moment ervaar je ook dat je daar geen behoefte aan hebt, omdat je ervaart daar geen jaloezie op. Je ervaart alleen maar en je ervaart alleen maar afkeur en dan denk je: getverderrie, mij niet gezien, hè Chantal?

We lachen wat, inclusief Chantal.

Isaak: Het betekent dat jij geen behoefte hebt aan die ervaring, anders zou er een glimp omhoog komen van ‘hmmm, misschien’.

Paula: Of ze heeft er een blokkade op, kan ook nog.

Isaak: Ja, dat kan, maar het is niet zo. Helaas is het niet zo, voor Chantal dan wel, omdat Chantal ervaart het niet. Het betekent: ze heeft die ervaring al

opgedaan en ze ervaart het, dus er is geen blokkade ontstaan door het verleden of heden. Er is gewoon geen behoefte aan, zoals hier mensen zeggen: “Ik heb geen behoefte aan drank.” Geen behoefte aan ..., geen behoefte aan sigaretten, geen behoefte aan. Het komt zelden voor, Chantal.

Chantal met een lach: Het blijft ook iedere keer terugkomen, hè?

Christine: Anders zou je het op een gegeven moment zelf wel voelen, hè? Als je die behoefte hebt.

Isaak: Precies, maar wat nu is, wil niet zeggen dat het in andere jaren misschien wel zo is. Misschien ga je het bejaardentehuis wel onveilig maken.

We lachen.

Elise met een lach: Ik zie je al helemaal achter de rollator.

Isaak met een lach: Misschien komt jouw ervaring dan te laat. Je begrijpt ons, hoop ik?

Chantal met een lach: Ik begrijp het helemaal.

Isaak: Dus de één heeft behoefte hieraan en de ander niet en nooit zouden wij iets willen inbrengen bij de fysieke mens als we dat niet zien, omdat wat er is, willen we naar voren halen en niet wat er niet is. Maar we willen wel dat je ruimdenkend bent en je grenzen durft te verleggen.

Nou, we gaan nu naar Stientje en Paul. Welke grenzen hebben jullie verlegd.

Paul: Ik heb wel een grens verlegd om dichterbij mezelf te komen en mezelf meer te openen voor mijn gevoel en ook mezelf te kunnen verbinden, ook met Stientje.

Isaak: Wij vinden dat je een heel mooie grens hebt verlengd of verlegd – allebei zijn van toepassing – je hebt jezelf de ruimte gegeven en je hebt eigenlijk gezegd: “Ik, Paul, neem de ruimte van mezelf”, dat betekent dat jij

het lef hebt gehad om iets te doen wat buiten je proporties om was. En wat zou dat kunnen zijn?

Paul: Dat ik afscheid heb genomen van Melvin, dat was een grote verlegging van mijn grenzen en dat ik mezelf meer ben gaan verbinden.

Isaak: Wij vinden dat jij als heer zijnde die altijd rekening houdt met derden en het altijd goed wil doen voor derden en altijd een goede heer bent geweest voor welke persoon dan ook in jouw bestaan en liefde toont in eerlijkheid en oprechtheid, want zo zit je in elkaar, zo ben jij, vinden we het heel noemenswaardig om toch nog eventjes het accent te leggen op dat jij je grenzen hebt verlegd en verlengd voor jezelf. Dus je zegt niet tot hier, maar tot daar doordat je zegt: “Ik wil graag mijn wereld vervullen zoals ik die wil vervullen en als jullie het daar niet mee eens zijn – zoals je zoon het er niet mee eens was, maar ook zoals je ouders het er niet mee eens waren of de broeders van jou, fysieke broeders dan wel – dat je toch je zin hebt doorgedreven. Is dat niet verlengen of verleggen?

Paul: Ja, dat is zeker, ik voel me ook sterker.

Isaak: Wij zijn in aanwezigheid geweest van jouw geestelijk huwelijk, die voltooiën we toch graag, maar kijk wat je hebt gedaan ... dat heeft Marianne niet gedurfd. Marianne heeft niet eens gedurfd in ons boek te verschijnen, omdat ze bang was voor de reactie van de ouders, terwijl we weten dat ze niet in de materie thuis zijn van onze boeken. Dus misschien was er een kans dat ze de boeken tot zich hadden genomen en het zouden afkraken of veroordelen, maar misschien ook niet, dat zijn de scenario's vooraf maken. Maar jij hebt letterlijk jezelf bloot gegeven bij mensen die afkeurend waren over de wereld waar jij bent ingetreden. Het betekent dat jij iets hebt gedaan wat Marianne niet heeft gedurfd. Je hebt het geestelijk huwelijk voltrokken in het bijzijn van negatieve mensen en toch heb je lef en spontaniteit getoond om bij jezelf te blijven en jouw vrouw ten huwelijk te nemen – geestelijk en fysiek gezien, omdat ook fysiek waren daar genoeg uitspraken over geweest – en toch je zin hebt gedaan. Wat jouw hart wilde, heb jij voltooid. Nou, heel noemenswaardig, lieve schat.

Paul: Dank u wel, we hebben ook goede hulp gehad.

Isaak: En dat je dan nog bij jezelf bent gebleven en ons dan nog de eer hebt gewezen en ons goede woorden hebt toegesproken, wetend hoe andere mensen denken of voelen, willen we toch even zeggen: “Dank je wel.”

Paul: Alstublieft.

Isaak: Dus Marianne, wat leer je hier uit?

Marianne: Ja, dan wil ik toch nog even zeggen dat ik niet alleen was in die beslissing.

Isaak: Daar gaat het niet om. Marianne, wat leer je hier uit?

Marianne: Dat je moet staan voor jezelf.

Isaak: Precies. En wij zijn natuurlijk altijd degenen die met je meegaan in welke wereld je ook wilt. Wij steunen je overal, omdat alles wat we doen is onvoorwaardelijk. Onthoud dat goed. Op het moment dat deze heer anders had gedacht, hadden wij ook anders gedacht, omdat wij zijn niet degenen die jou leven willen leiden, wij zijn alleen degenen die je leven willen steunen. En als de steun is dat wij ons terug moeten trekken, trekken we ons terug. En als de steun is dat wij je moeten weerhouden om door je loyaliteit iets te doen waar jij niet achter staat, dan doen we dat graag. Maar dat hebben wij bij Paul en Stientje niet hoeven doen, omdat Paul en Stientje wisten heel goed wat ze wilden en zeg dan niet dat je niet weet wat je gevoel is.

Stientje: Mag ik ook iets zeggen?

Isaak: Graag.

Stientje: Ik ben erachter gekomen dat ik in mijn leven nooit zo gehoord ben en dat het wel een moeilijk iets is om te staan voor wie ik ben en dat het ook een heel ontwikkelingsproces in mijzelf is, maar wat ik wel wil gaan doen. Maar wat u net ook zegt ... ik wist en voelde ook wel dat bij dat geestelijk trouwen mensen waren die daar niets mee hebben en daar ook negatief naar zouden kijken. Ik wist het ook voor die tijd, maar ik had besloten: ik ga zeggen op die dag wat ik ervan vind en ik laat me niet beïnvloeden door de

omgeving. En dan vind ik ook wel dat ik mijn grenzen daarin heb verlegd om te staan voor wie ik ben en wat ik wil.

Isaak: Lief kind, we zijn heel erg trots op jullie allebei, omdat ten eerste zijn jullie liefdeskinderen naar elkaar toe, liefdeskinderen naar de medemens toe en jullie zijn van goede huize. Jullie fundamenteën zijn alles behalve slecht, dus jullie zijn goed van huize. Al zeg je slechte woorden, zolang je hart goed is, is alles goed, omdat je zegt het op dat moment omdat je het zo voelt. En wees niet bang om te zeggen wat je voelt. Het geestelijk trouwen dat wij graag hebben voltooid, hebben wij voltooid ter ere van het gevoel dat jullie naar elkaar toe hebben en omdat jullie geestelijk met elkaar door willen gaan in de sferen. En als mensen niet begrijpen dat jullie beleavingswereld zo in elkaar steekt, heeft dat niets te maken met hen, maar het heeft te maken met jou en met jou. Op het moment dat je een huwelijk voltrekt – en dat is jullie glorieuze dag – dan moeten de mensen om je heen respect hebben voor die glorieuze dag en jullie in ere houden daarin en dan tolereren wij niet de destructie en dat was ook even van toepassing.

Stientje: Ja.

Isaak: En dat stukje destructie gaat ons ter harte, omdat we zien twee zielen die bewust kiezen om een dag te geven met hun broeders, met hun geliefden, om hun vreugde te delen en als iemand aanwezig is die de vreugde wil overschaduwen door het eigen verdriet dat ze zelf dragen of de interpretatie van het gemis dat op dat moment aanwezig was – wat er niet toe deed, maar wel aanwezig was – en dat stukje weer bij jullie neer willen zetten zodat het verdriet van jullie nog even voelbaar moet zijn op de dag van vreugde, dan zijn wij degenen die op dat moment spreken, al is het op dat moment in disrespect voor de ouder die ze is. Maar het is geen disrespect, het is gewoon terugzetten op de feiten: kijk welke dag het is. Al ben je de ouder van dit kind, verheug je voor dit kind, al mis je nu je kleinkind of andere kleinkinderen, verheug je voor je kind, dat jouw kind het jawoord zegt, geestelijk gezien, wat hij en zij eeuwig bij elkaar willen dragen. En wie ben jij op dat moment om een overschaduw neer te zetten, puur omdat je fysiek je verplichting hebt voldaan, onvoorwaardelijk. We hopen dat onze woorden die wij toen spraken bij jullie naar binnen zijn gekomen zoals wij dat over wilden brengen: laat je niet weghalen van hetgeen je zelf weet. Je weet dat dat

jullie dag is en dat de keuze die jullie gemaakt hebben goed is en jullie delen je gevoelens met jullie broeders op dat moment, maar degene die zich niet verheugd volledig, omdat er gemis is ... dat is hun stukje, niet van jullie. Ik hoop dat het overschaduwde stukje alleen maar even tijdelijk was, omdat we hebben het heel gauw weer terug willen brengen in harmonie.

Paul: Ik heb een heel mooie dag gehad. Super.

Stientje: Ik moet zeggen dat ik het super vond wat mijn kinderen vertelden. Ondanks dat mijn dochter zo aan het puberen is ... ja, dat gaf me wel een heel goed gevoel, daar heb ik voor gezorgd dat het zulke kinderen zijn geworden. Dat gaf me wel een heel goed gevoel.

Isaak: Dat verdien je ook. En Paul, zie het als een voorbeeld wat wij hebben geprobeerd visueel te maken op dat moment. Jouw vader was ook een zoon kwijt en die zoon was aanwezig. Misschien is de band niet zo sterk als het eigenlijk misschien had gekund, maar als ze allebei tevreden zijn, is het toch goed?

Paul: Ja.

Isaak: Hetzelfde met jou en jouw zoon. Nu is de band er niet zo sterk meer, maar wees er tevreden in en kijk niet in de toekomst. Geef de toekomst de ruimte en dan komt het zoals het komt.

Paul: Ja.

Isaak: Marcel, je gaat een nieuwe uitdaging tegemoet?

Marcel: Ja.

Isaak: Welke uitdaging ga je tegemoet?

Marcel: Ik ga werken met mensen met een ernstige verstandelijke handicap.

Isaak: En hoe ga je dat doen?

Marcel: Met mijn gevoel.

Isaak: Goed zo. En wat ga je niet meer doen?

Marcel: Ik ga me niet meer onzeker voelen tegenover andere mensen over mijn keuzes.

Isaak: Gelukkig. Wat ga je wel doen?

Marcel: Ik ga wel zeggen wat ik denk.

Isaak met een glimlach: En genieten van je talenten.

We glimlachen allen.

Isaak: Doe dat maar. Geniet van je talenten, Marcel, omdat voor mijn gevoel heb je genoeg talenten om de functie die je net opnoemde, te voltooien. Je gedachten en je twijfels blokkeren je talenten natuurlijk. Maar het voordeel is dat als je opnieuw begint, kun je het weer helemaal opnieuw doen. Dat betekent dat je helemaal niet meer geassocieerd hoeft te zijn met de oude ervaring die er nu niet meer toe doet. Schoenen weggegooid, zijn schoenen weggegooid en dan gaan we daar niet meer mee zitten of over nadenken. We gaan de nieuwe schoenen aanmeten en ik vind dat jij deze kansen volkomen moet benutten en met twee handen moet aangrijpen, dus verpest het niet.

Marcel: Nee, dat ga ik ook niet doen. Nee.

Isaak: Goed zo. Je bent gehuwd?

Marcel met een 'big smile': Yes!

Isaak met een glimlach: Goede uitdaging. En je hebt besloten om een kind ter wereld te brengen?

Marcel: Ja.

Isaak: Een goede uitdaging, dus eigenlijk ga je alleen maar goede uitdagingen tegemoet. Een aantal masterclasses terug was je nog heel erg huiverig om bij jezelf te blijven. Je wist niet hoe je dat moest doen of hoe je je mening uit moest spreken zonder te willen beledigen en noem maar op ... als je dat nu achter je laat en je gaat alleen maar spreken wanneer je hoort te spreken en alleen maar jong hoeft te zijn wanneer je je weer jong voelt. Die jongheid moet je gebruiken in je werk. Juist dat is nodig, dus wees een leider, maar vergeet niet jezelf te verbinden met mensen die minder hoog afgestemd zijn, dan begrijp je pas hun mankementen, hun talen. Wij moeten ons altijd verlagen naar iemands energieniveau, anders snappen ze ons niet. En jij moet je natuurlijk verlagen tot hun level, anders snappen ze jou niet. Maar geniet ervan.

Wie hebben we nog niet toegesproken en wie wil graag toegesproken worden?

Marcel: Mag ik nog even iets zeggen?

Isaak: Ja, graag.

Marcel geëmotioneerd: Wat ik nog wil zeggen is dat door dingen gewoon te zeggen, heb ik weer die vrijheid, ik voel me vrij en dat is lekker.

Isaak: Dat is zeker lekker, lief kind. Dat is ook hetgeen wij jullie willen geven: vrijheid in alle oprechtheid en eerlijkheid. Wees oprecht en eerlijk naar jezelf toe. Voel je behoeftes, wees nooit bang om dat te doen. Vele mensen kijken naar ons instrument met een bepaald oog. Welk oog is dat? Hun oog. Wij kijken naar ons instrument met het alziend oog. Ons instrument heeft ook het alziend oog in zichzelf, al wil ze het vaak niet laten zien, omdat ook zij heeft hetzelfde als jij ... een onschuldigheid door haar heen die vele harten juist laat verblijden of laat knippen, dat men zich afvraagt: Wat voor mens is dat mens? Hetzelfde met jou: Wat voor mens is die Marcel? Nou, laat zien wat voor mens je bent, maar volg het pad van je intuïtie en laat je niet in kaders neerzetten, want dat doen mensen graag en dat kost energie en daar wordt men verdrietig van, dus wees vrij in je eigen zelf en doe waar je zin in hebt. Al zou het oog van derden je daarop veroordelen, wees een voorbeeld. Wat denk je dat de meesters hebben gedaan? De meesters – de voorbeelden

– zijn gekomen juist omdat ze dus niet de voorbeelden van anderen waren, maar hun eigen voorbeelden en dat werden ook de voorbeelden van anderen, dus ze liepen voorop en eentje moet voorop lopen, toch? Eentje moet anders zijn en degenen die de volgelingen zijn, willen graag met die energie in aanraking komen en deze waarheid tot zich nemen. En degene die jouw volgeling is in jouw werkzaamheden – wie het ook mag wezen – vindt jou goed genoeg om je te volgen. En degenen die jou daarvoor afkeuren, zijn niet degenen waar jij gehoor aan moet geven. Geef gehoor aan je hart, altijd. Dus als iemand zegt: “Je doet het niet goed”, en jij vindt dat je het goed doet, zeg dan: “Dat is jouw mening”. En ons instrument komt met vele energieën in aanraking en heel veel mensen hebben hun mening al klaar. Waarom? Uit onwetendheid of uit veroordeling, ze zijn bevooroordeeld. Ze denken in een bepaalde categorie, maar als je echt ons instrument zou willen leren kennen in de zin van haar bestaan, dan moet je ons zijn, omdat wat je ziet, is niet altijd wat je krijgt, want als je een meester bent, verlaag je je op energieën van anderen – en daarom wisten we dat de reacties van mensen hier zou zijn: geen drank, hoezo niet? Ja, we hebben het net uitgelegd waar het vandaan komt, zoals het bij jullie ook vandaan komt, het is alleen maar een illusie. Niemand heeft behoefte aan iets als je opnieuw een nieuwe behoefte creëert op iets. Heb je behoefte om een nieuw iemand te zijn? Creëer een nieuwe behoefte. Heb je behoefte om vrij te zijn, Annelies? Laat die persoon vrij en jij wordt vrij. Marianne heeft besloten om iemand vrij te laten. Laat de persoon die ervaring gauw opdoen en dan word je nog vrijer. Nu hangt het nog als een zwaard boven je hoofd, dan is het voldaan. Duidelijk?

Dus denken jullie nou echt dat wij intrede zouden kunnen nemen in een persoon als die persoon jullie was? Anders hadden we het allang gedaan. Jullie kijken nu naar een persoon hier die uren en uren tot jullie spreekt en op het moment dat wij weer heengaan, zien jullie een persoon. Maar de persoon die jullie zien is multifunctioneel, omdat anders zou ze de ervaringen niet kunnen opdoen zoals ze die ervaart keer op keer, en zoveel meemaken keer op keer en nog steeds met een glimlach voor jullie staan, zonder associatie van gisteren. Ze moet zelfs vragen wat ze gisteren heeft gedaan, omdat ze het al vergeten is, en toch is ze zo normaal als het maar zijn kan, al komt het vaak abnormaal over. Alles is een ervaring en wat ze wil ervaren, ervaart ze. Het fysieke is maar tijdelijk en tijdelijkheid hebben jullie allemaal en in die

tijdelijkheid probeert het fysieke de ervaringen op te doen om jullie dus eigenlijk de lessen bij te brengen.

Nu komt het ... we hebben nog twee lessen te gaan en we willen graag dat jullie een resumé gaan maken voor jezelf, wat jullie uit deze lessen hebben geleerd, en dat jullie vragen opstellen voor jezelf over die dingen die jullie niet hebben begrepen uit deze lessen. We hebben nog twee lessen te gaan en in die twee lessen, willen we graag aanvullingen geven op jullie vragen en graag aanhoren wat jullie hebben geleerd.

Paula: We hebben toch nog drie lessen te gaan?

Isaak: Die derde les is weer een andere les.

Chantal: Voordat u gaat, willen we eigenlijk nog iets bekennen ... hoe vonden jullie de chocolaatjes?

Chantal en Egbert hadden chocolaatjes meegenomen en aan ons gepresenteerd onder het mom van 'dit zijn zelfgemaakte chocolaatjes, ijverig gemaakt samen met de kinderen, proef maar'.

Chantal: Hoe vonden jullie de chocolaatjes?

Goedkeurende reacties komen vanuit de groep.

Chantal: En wat zat er in?

Er worden kreten als alcohol en nootjes genoemd.

Egbert: Nee, er zaten sprinkhanen in!

Die vuile floeperd van een Egbert, hij altijd met z'n grapjes. En Chantal dan, die ging er natuurlijk maar al te graag in mee, de smiecht! Hihi.

Hilariteit alom natuurlijk, en iedereen praat en lacht door elkaar heen.

Stientje met een lach: Ik vond ze al zo knisperend.

Chantal: Ik heb er gisteren eentje geprobeerd zonder chocolade, Egbert moest wel eerst even de vleugels en de kop eraf halen, maar het was best lekker.

Isaak met een glimlach: Nou, eet smakelijk.

Ons instrument is toch blij dat je het verteld hebt. Nu zijn jullie bewust dat er sprinkhanen inzitten, dus eet smakelijk!

Het is typisch Chantal en typisch Egbert. Wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe, zou ik zo zeggen. We waren al bang dat er een of andere drugs inzat ...

We lachen.

Isaak: De derde les heeft er natuurlijk mee te maken, dat onze Chantal de verslagen gaat krijgen en dat jullie allemaal beloond gaan worden met de beloning die jullie eigenlijk verdienen en dat is dan de laatste les, maar we hebben nog twee heerlijke lessen te gaan, dus de opdracht zien we graag tegemoet. En we danken jullie dat jullie ons wel en gezond weer tot je hebt genomen en laten we een klein gebed verrichten. Het gebed dat wij nu gaan opnoemen, noemen wij: Het wezen.

Lieve God,

Het wezen in mijzelf is hetgeen ik moet gaan verwezenlijken, maar vaak vraag ik mijzelf af, lieve God, wat ik moet gaan verwezenlijken, omdat ik weet niet hoe ik dat moet doen. Vaak kijk ik naar binnen toe en ik vind niets en mij is verteld dat ik de waarheid bij mezelf moet gaan zoeken. Maar toch raak ik verward en verstrikt in ‘wat is waarheid?’ Wat is gevoel? Hoe kan ik bij mijn gevoel komen als ik mezelf kwijt aan het raken ben, steeds weer, door de externe impulsen en door mijn gedachtegang. Hoe kan ik mezelf worden als ik iedere keer weer bang ben om juist voor mezelf op te komen en het leven te zien als een ervaring. Ze zeggen zo vaak dat ik mezelf kan wezen en dat ik gevoel ben, maar hoe doe ik dat? Ergens weet ik dat ik het moet verwezenlijken en ik vraag je om moed en kracht om mij het inzicht te geven. God die spreekt tot je en zegt: “Kind, alles wat je wilt, moet je eerst voor je zien. Zie de toekomst voor je zoals je wilt zijn.” Ga nu al dankbaar zijn dat je dat zal zijn en stel dat als je ultieme eis. Zend het uit en vraag ons om hulp en kracht. Wees niet bang om dat stukje te gaan verwezenlijken en

geloof er werkelijk in, omdat degene die gelooft, heeft de kracht om dat te gaan verwezenlijken. Degene die dat niet gelooft, heeft die kracht niet en daardoor verspilt hij energie. Zie het als een verre reis. Als je een verre reis tegemoet gaat en je hebt de juiste bagage mee in je voertuig van die reis en je gaat die reis tegemoet en je bent eigenlijk voorbereid en je weet: ik weet precies wat mij te wachten staat en ik laat mij niet emotioneel onderuit halen, ik laat me niet ontmoedigen, ik ga deze reis met opgeheven hoofd maken en al moet ik zijweggetjes in, de reis zal ik voltooien en op het moment dat je er werkelijk in gelooft, dan kunnen we je zeggen dat de kosmos jouw helpende gids is. Weet wel wat binnen je mogelijkheden ligt. Op het moment dat je te hoog gaat reiken, dan betekent het dat je eigenlijk jezelf destructief neerzet, omdat je gaat te hoog omdat je bang bent om eigenlijk te verwezenlijken wat wel in je mogelijkheden ligt. Dan ga je buiten je proporties. Ga heen in geluk. Vertrouw je broeders. Vertel je ervaringen, al zijn het ervaringen die confronterend zijn voor je eigen zelf en dat je jezelf bloot moet geven, zoals we vandaag hebben gedaan. Vertel over je verleden en zeg tegen de broeders: "Veroordeel mij niet over wat ik gisteren heb gedaan, maar wat ik vandaag heb besloten, dat is wat ik ben en dat ga ik nu verwezenlijken. En wat ik straks ben, heb ik ook weer verwezenlijkt en elke keer moet jij mij de kans geven om mezelf te zijn. Kan jij dat niet, dan ben je een gesloten ziel, dan ben jij een beperkte ziel en dan maak je mij stuk. En als jij mij stuk wilt maken, kies ik niet meer voor jou. Wil je mij gelukkig maken in de vorm dat je er gewoon bent voor me, al is het alleen maar als steun, al is het alleen maar in gedachte, dat ik weet dat je er bent, al zie ik jou maanden of jaren niet, ik weet dat jouw liefde er voor mij is, is het voor mij kracht genoeg om door te zetten." Dank jezelf nu, hier ter plekke, en noem op waar je dankbaar voor bent. Houd deze energie vast en dank de dag dat je vandaag, op deze dag, levend bent en dat je morgen weer levend bent, als God je dat leven geeft. En dank je lichaam dat hij elke dag weer opstaat voor jou en jezelf dus het leven geeft en de zaken kan ondernemen die je wilt ondernemen. Ga niet in verdriet, ga in geluk. We danken jullie, kinderen, veilig thuis.

MASTERCLASS VIII

Isaak: Goedemiddag.

De groep: Goedemiddag.

Isaak: Jullie hebben besloten om deze masterclass aan te gaan om ervaringen op te doen, leermomenten op te doen en om jezelf beter te kunnen onderzoeken. Dat was de bedoeling van het instappen van jullie oprechtheid en eerlijkheid naar jezelf toe en naar jullie medemens. De gedachten achter de gedachten zijn de gedachten die tellen en de woorden die je spreekt moeten zodanig zuiver zijn in spreken dat de gedachte achter de gedachte ook gesproken moet worden. Vele mensen geloven niet in oprechtheid, geloven niet in onderzoek, geloven ook niet om zichzelf te laten zien in zwakheden en geloven zeker niet in veranderingen. Maar andere mensen die besloten hebben om zichzelf in onderzoek neer te zetten en zichzelf beter te bekijken, voelen en desnoods ook het oude los te laten, zijn degenen die wij studenten noemen. Nu is de vraag aan jullie: Hoe bereidwillig zijn jullie om oprecht en eerlijk te zijn naar de medemens toe? Jullie weten dat al hetgeen hier besproken wordt in boekvorm uitkomt, dus jullie weten ook dat jullie werelden gedeeld gaan worden met de medemens en dat de medemens misschien veroordelend kan zijn naar jullie toe en kan zeggen: “Deze kinderen die hebben deelgenomen aan deze masterclass hebben nog heel veel onwaarheden die zij hebben durven te ontmaskeren in de groep die wij ‘jullie’ noemen”. Nu aan jullie de vraag weer: Hoe bereidwillig zijn jullie om je oprechtheid en eerlijkheid mee te delen aan je broeders. Chantal?

Chantal: Ik wil wel oprecht en eerlijk zijn naar mijn broeders toe, ja.

Isaak: De volgende.

Christine: Ja, dat geldt voor mij ook, of ik het ook echt kan, is een tweede. Ik probeer wel dingen los te laten, maar – en ik heb daar ook een vraag over – het lukt nog niet helemaal.

Isaak: Daar gaan we zo meteen over spreken. Het besluit, daar gaat het mij om.

Christine: Het besluit heb ik wel genomen.

Isaak: De volgende.

Paula: Ik denk dat ik het besluit al lang geleden heb genomen om zo in het leven te staan en ik ontmoet mensen en maak situaties mee en ik probeer dat dus naar buiten te brengen. Soms is het moeilijk om de juiste woorden te vinden, daar loop ik wel eens tegenaan. Maar het besluit heb ik al lang geleden genomen.

Isaak: Al hetgeen jij nog onduidelijkheden over hebt, willen we je graag beantwoorden. De volgende.

Marian: Ik heb het besluit ook genomen op het moment dat ik met de masterclass ben begonnen.

Isaak: Mooi zo. De volgende.

Annelies: Ik ook. Hetzelfde.

Isaak: De volgende.

Elise: Ja, ik ook. Ik wil het heel graag, al merk ik dat het nog niet altijd lukt en dat ik wel in oude valkuilen val.

Isaak: De volgende.

Marie-José: Ik probeer het ook elke dag, vanaf het begin dat ik hierbij betrokken was.

Isaak: De volgende.

Paul: Ja, ik heb ook al een tijd terug besloten om alles oprecht met mijn broeders te delen.

Isaak: De volgende.

Stientje: Ik heb ervoor gekozen om open en eerlijk te zijn ook naar mijn broeders toe, maar vooral naar mezelf toe.

Isaak: De volgende.

Egbert: Ik heb ook besloten om open en eerlijk te zijn tegen mijn broeders en ik heb er ook geen moeite mee dat het later in boekvorm uitkomt.

Isaak: De volgende.

Marianne: Ja, dat wil ik ook. Ik merk wel dat ik daar nog in kan groeien, maar het is wel een lijn waar ik langs wil gaan leven.

Isaak: Jullie hebben een resumé gemaakt. Jullie hebben je verhalen bekeken, gevoeld en even in duidelijkheid voor jezelf opgeschreven of een lijn gemaakt van wat je leermomenten waren. Wat jullie knelmomenten zijn en wat voor opmerkingen jullie daar nog over hebben, willen we heel graag ondervinden. Graag wil ik – en mijn naam is Isaak – jullie duidelijkheid geven hoe het echt is om echt te zijn. Op het moment dat jij ter aarde bent gekomen, heb je een besluit genomen en het besluit dat jij toentertijd hebt genomen was een besluit van evolutie. Je wilde graag evolueren in dit leven tot een volgend leven en jezelf zodanig hier bestuderen en veranderen, maar vele mensen houden op, omdat ze bang zijn geworden en ze hebben zichzelf dus neergelegd in onechtheid, onoprechtheid en manipulatie. Elk mens hier ter aarde moet het lef hebben om zodanig naar zichzelf te durven kijken in alle oprechtheid van dien zoals je bent. En op het moment dat je tevreden bent zoals je bent, verander het niet. Maar ben je niet tevreden zoals je bent, verander het wel, maar geef dan oprecht toe aan hetgeen er veranderd moet worden. Oprecht toe, dat betekent: ga niet over tot calculatie of manipulatie, maar ga over tot het luisteren van je innerlijke stem en luister naar het gevoel dat je krijgt op het moment dat je innerlijke stem jou vertelt hoe jij bent. En op het moment dat het gevoel onpasselijk is of als het gevoel verstikkend is en niet duidelijk is, dan betekent het dat jij niet duidelijk bent, dat jij verstikkend bent en jij je gevoel dus niet laat zien aan jezelf, zoals je oprecht in jezelf bent. En elk mens heeft een tijdelijk bestaan en elk mens maakt

tijdelijke emoties door; ervaar die tijdelijke emoties, maar geef jezelf de kans om op dat moment echt te zijn. En of je morgen weer anders bent, dat doet er niet toe, het gaat om het oprechte gevoel van dat moment. Op het moment dat je manipuleert doordat je de gedachte achter de gedachte laat spreken, maar niet in duidelijke woordenschat, maar alleen maar door het calculeren van de situatie, dan ben je op dat moment onoprecht bezig naar jezelf toe en daardoor houd je je evolutieproces tegen. Ons houd je daardoor niet tegen, want wij gaan gewoon voort met ons bestaan hier in het oneindige, want een oneindige wereld hebben wij en jullie hebben nu een tijdelijke wereld en die tijdelijke wereld wordt ooit oneindig. Maar weet wel dat je de tijd van overbrugging naar deze wereld goed moet benutten om in zuiverheid dit leven te leiden zoals jouw hart dat wenst. En op het moment dat je dat niet doet, dan stop je je eigen evolutieproces. Daarom zijn er zo veel verschillen. De één heeft behoefte aan dit en de ander aan dat, maar waar jij behoefte aan hebt ... kom daar duidelijk voor uit. We gaan beginnen met onze eerste student aan onze linkerkant. Vertel.

Chantal: Moet ik gewoon punten opnoemen of ...

Isaak: Je mag gewoon vertellen wat je wilt vertellen.

Chantal: Ik heb een samenvatting gemaakt van de masterclass tot nu toe en daarbij heb ik me volledig gericht op mezelf en ik moet er wel bij zeggen dat ik het heel confronterend vond toen ik al die stukjes zo achter elkaar las. Ik heb het voor mezelf opgeschreven en het eerste was natuurlijk dat ik bij mijn gevoel moest komen. Ik vind eigenlijk zelf wel dat dat steeds beter gaat. Het volgende was het hele seksgebeuren en dat is toch wel een stukje waar ik niet echt doorheen ben. De kleutertijd vond ik wel heel leuk. Het is heerlijk om gewoon spontaan te kunnen zijn en jezelf te kunnen zijn en dat heb ik wel geleerd bij dat stukje. Dan het drankgebruik. Ik heb gezien dat je ook zonder drank gewoon jezelf kunt zijn en dat alle situaties gewoon hetzelfde zijn met of zonder drank. En verder dat mijn gevoel bij vrouwen ligt en niet bij mannen. Wat ik ook wel geleerd heb, is dat ik niet op voorhand moet oordelen zoals ik eerst wel deed. Ik had vooraf al mijn mening klaar, terwijl ik de situatie of de mensen niet eens echt kende. En luisteren naar je eigen behoeftes natuurlijk. Ja, dat was het wel een beetje in 't kort.

Isaak: De opmerkingen?

Chantal: Ja, de vraag die ik nog wel heb is: hoe kan ik de seksuele behoeftes bij mezelf aanwakkeren? Doe ik dan toch iets niet goed?

Isaak: Het eerste punt dat je net benoemde was 'het gevoel'. Dat is een goed punt. Het gevoel ... het gevoel ... het gevoel. Het gevoel moet altijd gevoed worden. Gevoel en seks is precies hetzelfde, het moet gevoed worden. Het gevoel aanvaarden en seks aanvaarden. Seks willen ervaren en je gevoel in de seks stoppen. Het gevoel wil gevoed worden door je daad, dus je verricht een daad en je voedt daardoor je gevoel. Je gevoel blootgeven en 'genieten van' betekent dat je zwakheden moet laten zien, omdat juist overgave aan seks betekent ook je zwakheden laten zien en je schaamte los te laten. Welke associaties heb je daarmee?

Chantal: Schaamte voor mijn lichaam toch wel, zeker mijn buik.

Isaak: Het betekent dat als je jezelf volledig blootgeeft lichamelijk gezien, dan geef je jezelf ook geestelijk bloot. Op dat moment moet je volledig voor jezelf gaan; je gaat seks beleven voor jezelf, je beleeft het omdat jij daar behoefte aan hebt. Maar als je die behoefte onderdrukt, beleef je het ook niet, dus de vraag aan jou is: Wil jij behoefte gaan creëren? Omdat je hebt ze nu nog niet. Het betekent dat je gevoel nu absoluut nog niet zichzelf heeft kunnen blootgeven aan dat stukje seks. Dus nu moet jij weer bij jezelf te rade gaan: Wil ik daaraan gaan werken? Wil ik seksueel actief zijn?

Chantal: Ja, goede vraag. Ik wil het wel ervaren, ja.

Isaak: Als je het wilt ervaren, moet je er ook aan gaan werken. Dat betekent: je moet het toelaten. Op het moment dat jij het toelaat, ga je over tot seks. Wij weten, kind, dat ook jij de behoeftes in jezelf kunt aanwakkeren. Het is er nu nog niet, maar het begint wel te ontwaken, omdat anders zou je die vraag niet stellen. Je nieuwsgierigheid is er en je behoeftes kun je creëren door je nieuwsgierigheid. Dat betekent: ermee aan de slag gaan. Maar het betekent ook dat je je zwakheden moet laten zien en je schaamte overboord moet gooien.

Chantal: Ja, dat is wel het moeilijkste.

Isaak: Accepteer je lichaam zoals die is, accepteer je buik. Accepteer de persoon die jij bent van A tot Z. Uiterlijk gezien en innerlijk gezien moet je aan de slag gaan doordat je je gevoel open gaat stellen voor je medemens. Geef aan bij de medemens die jij ontmoet dat je dat stukje passie wilt gaan ervaren en dat je dus een compagnon, een gezelschap of een minnaar nodig hebt op dat moment om je hier doorheen te helpen. Alleen kun je deze dans niet aan. Dus hoe kunnen we je daarbij helpen.

Chantal: Ja, een 'leuk iemand' op mijn pad sturen dan?

Isaak met een glimlach: Dat wordt zo vaak aan ons gevraagd.

We lachen.

Isaak: Stel dat we nu een 'leuk iemand' op je pad zouden sturen, moet je die 'leuk iemand' ook nog zien, omdat blind kan men ook zijn op het moment dat men daar afwijzend tegenover staat. Dus die 'leuk iemand' wordt eigenlijk een tijdelijk iemand, hij passeert je of je ontmoet die persoon, maar als daar geen energie ingestopt wordt in de vorm van amoreusheid, dan blijft het nog alleen maar platonisch. Jij moet bij jezelf te rade gaan: Wil ik mezelf seksueel gaan ervaren, ja of nee? En op het moment dat je 'ja' zegt, moet je zeggen: "Ik ga ervoor." Het betekent dat je de energie gaat uitstralen. En natuurlijk ga je je gevoel volgen om daar tijd en energie in te steken, omdat zomaar komt een persoon niet in jouw bestaan, omdat hij kan tijdelijk alleen maar even in jouw aanwezigheid zijn. Maar in je bestaan komen kan alleen maar door te verbinden, jezelf bloot durven te geven en daarvan te genieten.

Chantal: Ja.

Isaak: "Ja", zegt ze, "En nu?", denkt ze.

We lachen.

Isaak: De kindertijd heb je meegemaakt, een mooie tijd.

Chantal: Ja, dat was heel leuk.

Isaak: Wat heb je daaruit geleerd?

Chantal: Dat je jezelf neer moet zetten zoals je dat wilt op dat moment, zonder daarbij rekening te houden met wat anderen denken, dus gewoon gek doen, hoe anderen ook kijken.

Isaak: De oprechte tijd, dat heb je ook meegemaakt.

Chantal: Even denken hoor ...

Isaak: Nou, kind, je kindertijd was je oprechte tijd. Je oprechte tijd is dat je nu hier aan je broeders en degenen die het lezen vertelt dat je oprecht voor de vrouw bent.

Chantal: Ja.

Isaak: De ontkenning was ook groot, hè?

Chantal: Ja.

Isaak: De oprechte tijd dat je je volledig bloot durfde te geven, ook dat je nu toe kunt geven dat je geen alcoholische dranken nodig hebt om lol te hebben, omdat in jouw hart ben je eigenlijk al lollig genoeg. De drank bij jou brengt geen lolligheid, brengt alleen maar openheid, maar open ben je eigenlijk al omdat je bent al zo. Of je nou water drinkt of drank drinkt, even gelijk zien we jou. Het is alleen maar dat je decibellen wat hoger worden ...

We lachen.

Isaak met een lach: ... en je wankelheid neemt ook toe, maar dat is logisch, dat is fysiek gezien, maar geestelijk gezien verander je niet. Even gezellig met een slokje op als zonder slokje op, dat is duidelijk achterhaald door jou. Maar ja, toch vindt het lichaam het lekker.

Chantal: Ja, heel lekker.

We gniffelen wat.

Isaak: Het is hetzelfde als: de één zegt: “Ik lust graag chocolade”, en de ander zegt: “Ik niet.” Sommige mensen zeggen: “Chocolade heeft een bepaalde stof”, en anderen zeggen: “Heb ik geen last van, ik lust het alleen maar.” Dus die ervaring heb je opgedaan. Loyaliteit en trouwheid, nemen we aan, dat je gewoon in je hart moest gaan kijken ‘waar ben ik loyaal aan’, en wat is daar uitgekomen?

Het is even stil.

Isaak: Waar ben jij loyaal aan, misschien weten je broeders het? Waar denken jullie waar onze Chantal loyaal aan is?

Egbert: Aan het instrument.

Paula: Ja, aan Tresi en het werk.

Isaak: Aan ons dus, daar ben je oprecht loyaal aan. Oprecht, en de nadruk op oprecht. Alles is een wisselwerking, lief kind, dus waarom ben je zo oprecht loyaal naar ons?

Chantal: Omdat jullie dat ook zijn naar mij toe.

Isaak: Wat ervaar je door je loyaliteit naar ons toe?

Chantal: Dat het ook weer terugkomt.

Isaak: Energie, geluuksmomenten, samenzijn met anderen, gesprekken, ontmoetingen, een wereld van verschil die eerst je wereld was en die nu je wereld is geworden. Een wereld van verschil tussen ‘Chantal hoe ze was’ en ‘Chantal hoe ze nu is’. Dus in dat korte tijdsbestek ben jij ongelooflijk tot je echtheid gekomen, zonder dat je daar veel voor hoefde te doen. Je hoefde alleen maar open te staan voor jezelf, je behoeftes te volgen en ‘nee’ te zeggen op verplichtingen waar jij geen behoefte aan had, begrijp je waar we heen willen?

Chantal: Ja.

Isaak: Dus je kindertijd heeft daar alles mee te maken, kind, je hoeft niet volwassen te zijn. Je hoeft alleen maar puur je gevoel te zijn, je kind in jezelf, daardoor gedraag je je ook wel eens kinderlijk, gevoelsmatig, spontaan, ondeugend, krankzinnig, liefdevol en zeker heel erg loyaal.

Chantal: Dank u wel.

Isaak: Omdat, kind, op het moment dat je naar jezelf gaat kijken en je kijkt in die tijd dat jij besloten hebt om tot verandering over te gaan, heb je besloten om jezelf te worden, je opvoeding los te laten, je verplichtingen los te laten en eigenlijk echt te gaan worden. En natuurlijk zijn we daar heel blij en trots op, omdat het is niet gemakkelijk voor jou geweest om op de voorgrond te treden. Vroeger durfde je dat niet.

Chantal: Helemaal niet.

Isaak: Je durfde niet om brutaal te zijn, om iemand de waarheid te vertellen, je was altijd maar onecht bezig en toch voelde dat echt. Maar je was niet volledig gelukkig. De dag begon niet met energie en eindigde ook niet met energie, of wel?

Chantal: Nee.

Isaak: Hoe begint je dag nu?

Chantal: Juist met heel veel energie.

Isaak: En hoe eindigt hij nu?

Chantal: Ook met energie.

Isaak: Dus je hebt een lange dag met volkomen energiebesparing, dat komt omdat je niet verliest. Dus je hebt geen impulsen op dit moment die jou leeg laten lopen, behalve een aantal mensen die veel van je vragen door

telefoontjes die negatief kunnen zijn, waar jij nu al meteen duidelijk ‘nee’ op kunt zeggen, ‘daar heb ik geen behoefte aan, ik laat de telefoon overgaan’.

Chantal: Ja.

Isaak: Ook duidelijk. Dus je hebt goede cijfers behaald.

Chantal met een glimlach: Nou, daar ben ik blij mee.

Isaak: Wil je nog iets toevoegen of zeggen of verduidelijkt hebben?

Chantal: Nee, ik vond het juist heel duidelijk de hele masterclass. Ik ben blij dat ik hier mag zitten.

Isaak: Mooi zo. We gaan naar Marianne toe. Onze Marianne, poeh, zware tijd.

Marianne: Ja.

Isaak: Vertel aan je broeders wat je overwinning is geweest.

Marianne: Nou, die grote ervaring waar mijn partner op zat te wachten, is gebeurd. Het is dus achter de rug en dat is fijn. Het is toch niet gemakkelijk geweest, maar we zijn er wel doorheen.

Het is een tijdje stil.

Isaak: Wat heb je ervan geleerd?

Marianne: Ik denk dat je iemand toch niet tegen kunt houden in iets wat iemand echt zelf wilt. Ik heb het jaren proberen tegen te houden, omdat ik het zelf zo erg vond. Dat vooral eigenlijk, dus haar de vrijheid toch moeten geven om dat te ervaren wat ze wil ervaren.

Isaak: Je hebt eigenlijk geleerd dat ze geen bezit van je is, alleen een toevoeging en dat zij een individuele ziel is met haar eigen behoeftes – en die behoeftes zijn anders dan die van jou –maar dat je respect moet hebben voor

iemands behoeftes, omdat zij daar eerlijk en oprecht voor uitkomt. Maar de eerlijkheid en oprechtheid naar jou toe was zo groot, dat ze het ten koste van zichzelf liet gaan. Maar doordat jij de gever was in dat moment, heb je haar de vrijheid gegeven om die ervaring op te doen en zichzelf weer vrij te voelen. Een ongelooflijk mooi moment om te zien hoe iemand kan veranderen in een duidelijk ‘kan ik niet’, tot ‘ik doe het toch’. Heb jij gedaan, lief kind.

Marianne: Nou, dank je wel.

Isaak: Je normen en waarden die zo sterk en stellig waren ‘dat is niet iets waar ik voor zou hebben gekozen ooit in de tijd’, zijn opeens weggevoegen en dan denk je: goh, zo erg was het nou toch ook weer niet om dat los te laten.

Marianne met een glimlach: Nou, het verhaal kwam moeizaam los van de grond, hoor. Ik heb nog wel een aanloopje moeten nemen, maar het vliegtuigje is nu wel in de lucht, ja.

Isaak: Houd dat zo, omdat het is zo belangrijk om het verschil te zien hoe je bent geweest en het verschil zoals je nu bent, in dit stukje alleen maar.

Marianne: Ik?

Isaak: In dit stukje alleen maar, omdat men wordt opgevoed door ouders en door de maatschappij, maar voed jezelf altijd op. Kijk naar je behoeftes. Een voorbeeld, lief kind. Als je behoefte hebt om ondeugend te zijn, dan heb je daar behoefte aan. Dan kun je wel zeggen: “Die behoefte telt niet voor mij, ik geef daar niet aan toe”, dan blijft die behoefte steeds maar de kop opsteken, tot jij die behoeftes dus volledig vervuld, dan gaat het weg. Je partner had die behoefte al jarenlang, ze heeft eraan toegegeven, ze heeft het ervaren, ze heeft het ook als een bevrijding gevoeld en ze heeft het los kunnen laten. Houd dat zo. Op het moment dat er overschaduwing komt door verhalen, wordt het mooie moment overschaduwd en dan kan het zo zijn dat de menselijke gedachte die mooie ervaring overschaduwet tot een negatieve ervaring. Dat is niet de bedoeling. Duidelijk zijn jullie zo erg met elkaar verbonden dat jullie nog steeds voor elkaar kiezen, en jij ook.

Marianne: Ja.

Isaak: Nou, fantastisch, toch?

Marianne: Ongelooflijk, hè? Want dit was voor mij een zeker breekpunt, altijd geweest, en nu zit ik hier gewoon.

Isaak: En je breekt niet.

Marianne: Nee.

Isaak: En het valt allemaal mee achteraf, toch?

Marianne: Nu wel. Nu, op dit moment wel.

Isaak: Al die heisa, al die tranen van jaren tijd, vooroordelen, gedachten, speculaties ... al dat speelde mee om dat ene moment niet toe te laten. Achteraf heb je het ervaren en kun je het bekijken, voelen en loslaten. Maar vooraf kun je het niet bekijken, voelen en loslaten. Nou, wat heb je allemaal opgeschreven?

Marianne: Ik ben natuurlijk deze maand – want het is toch vrij recent – heel erg hier mee bezig geweest, dus dat heeft vooral mijn aandacht gehad. En dit is ook denk ik – ook omdat de masterclass nog maar een paar keer is – mijn masterclass geworden, tot nu toe. Ik had het zonder de masterclass niet gekund. Ook stukjes van het derde boek hebben mij geholpen om van tevoren die toestemming te kunnen geven en het zelfs nog een beetje in te richten dat het ook echt zou gaan gebeuren. Ja, ik kan denk ik wel zeggen: als ik hier niet was geweest dit jaar, dan zou het nu nog niet gebeurd zijn, dus dat heeft het me wel gebracht. Ik heb vooral mijn eigen stukjes doorgelezen, en daar ben ik toch nog uren mee bezig geweest. Bij de aanvang van de masterclass las ik terug dat ik een angstig gevoel had toen ik hier kwam over wat er zou gaan gebeuren en toen zei Isaak dat ik intuïtief iets wist waar ik mezelf voor heb beschermd. Nu weet ik eigenlijk nog steeds niet wat dat was, maar ik merk wel dat ik niet meer bang ben, los van een bepaalde onzekerheid die ik altijd wel bij me draag. Daar heb ik over nagedacht: Waarom is dat? Waarom die verandering? Eigenlijk denk ik dat het toen ging

over ‘op eigen benen staan, staan voor wie ik ben en mijn behoeftes vervullen’.

Isaak: Dat klopt. Angst, lief kind, had je omdat je intuïtief wist. Spiritueel gezien had je de informatie allang tot je genomen. Je wist dat deze masterclass jou een verandering zou laten meemaken of dat het tenminste de bedoeling was om die verandering toe te laten. En die verandering had ermee te maken dat jij bij jezelf moet blijven, dat jij jezelf niet zodanig neer moet gaan zetten in de maatschappij ten koste van jezelf. Het betekent heel simpelweg dat je vrijdenkend moet zijn, dat je vrij moet zijn in oordelen naar jezelf toe of derden, en dat je vrij moet zijn in blokkades. Seksuele blokkades hebben we besproken, de blokkade in je partnerschap, de behoefte van de partner naar jou, de blokkades die je had met je ouders en de blokkades die je hebt dat het allemaal niet wil lukken. Dan krijg je dus stress, paniek en word je vermoeid. Dus het vertrouwen moet je zodanig in jezelf scheppen dat jij al datgene wat we net hebben benoemd, kan overwinnen door in je eigen kracht te geloven, door bij jezelf te durven blijven en te zeggen: “Ik, Marianne, kan volledig vrij zijn. Ik hoef niet in angst te gaan voor het onbekende, ik hoef alleen maar nu te gaan.” Zoals we al zo vaak hebben gezegd: oordeel niet vooraf, maar achteraf. Beginnen met je eigen bedrijf heeft precies hetzelfde teweeggebracht bij je, de onzekerheden ben je tegemoet gegaan. Maar toch heb je daardoor geloof geschapen en kracht uit jezelf gehaald om voor elkaar te krijgen wat je voor elkaar wilde krijgen. Dus dan knok je voor resultaat en je geeft niet op. Je wordt ruimdenkender, omdat jaren in tijd kennen we je en we hebben een proces gezien van verandering in ‘maar invullen van’, en vaak het woord ‘maar’ gebruiken. Nu laat je vaker die ‘maar’ achterwege en vul je het niet in. Nu ga je er gewoon voor. Het betekent dat je spontaner durft te worden en intuïtiever durft te zijn en meer op je impulsen durft te vertrouwen. Dan leef je meer, kind.

Marianne: Nou, fijn om dat zo te horen. Ik voel me ook sterker.

Isaak: En dan komen er ook kanten omhoog – hetzelfde als Chantal – die het leven weer wat meer dimensie geven, dan heb je zin om nieuwe ervaringen op te doen en gaat men niet meer kijken met oogkleppen, met gewoontes. Want onze Chantal ... zo grijs als een muis was dat kind.

Marianne: Maar wel heel lief, het is echt een lieverd.

Isaak met een lach: Nou, dat valt te betwisten ...

We lachen.

Isaak: De één zou dat kunnen vinden en de ander zou er misschien een heel andere gedachte over kunnen hebben, Chantal, maar daar heb jij geen boodschap aan, toch?

Chantal met een lach: Jullie weten iets wat ik niet weet, volgens mij.

Isaak: Chantal is zodanig veranderd dat het haar niets kan schelen. Vroeger was zij alleen maar een muurbloempje en nu wil ze geen muurbloempje meer zijn. Wat wil je nu zijn?

Chantal: Ik wil mezelf zijn.

Isaak: Ze wil een transformatie zijn.

Marianne: Dat wil ik ook.

Isaak: Precies, en daarom ben jij ook de volgende. Dus laat de energie bruisen, omdat wij vinden het heerlijk als wij zien dat de energie uit jullie systeem komt, dan houd je energie over.

Marianne: Ja, ik heb ook veel meer energie.

Isaak: Dan raak je niet meer op, ben je niet meer in depressiviteit, dan heb je gewoon het leven, en niet meer het overleven. Je kunt je gewoon helemaal storten op je werkzaamheden, op je vriendschappen, op je partnerschap. Alleen al dat jij ons instrument hebt durven uitnodigen op je verjaardag is een grote transformatie. Wat had je vorig jaar gedaan?

Marianne: Toen heeft ze afgezegd, dat was toevallig. Dat was ook niet thuis, maar we zouden het wel gaan vieren.

Isaak: Ja, maar het had ook dezelfde ondergrond; de ondergrond van ‘niet durven kiezen’.

Marianne: Ja.

Isaak: Oké. En nu heb je gekozen om ze allebei aan te houden. Nou, dat is een goede keuze. Pffft. Hebben we dat niet altijd gezegd, kind? Maar ja, jij bent zo’n loyaal mens; je wilt overal voor 100% loyaliteit neerzetten, maar je bent toch loyaal? Op het moment dat je oprecht bent in jouw woorden, als jij oprecht vertelt aan ons instrument hoe het zit en je ouders neemt zoals ze zijn, dan ben je toch oprecht?

Marianne: Ik hoop het.

Isaak: Dus geniet van je verjaardag.

Marianne: Dank je wel, als Tresi komt dan kan het niet meer stuk.

Isaak: Heb je nog wat vragen, opmerkingen of toevoegingen?

Marianne: Nee, ik geloof het niet. Ik had opgeschreven dat binnenin mij een proces in gang is gezet, dat het langzaam gaat, maar dat ik voel dat ik sterker wordt.

Isaak: Wat vinden jullie?

Paula: Het is zo mooi wat jij als transformatie ook hebt ervaren dit jaar, dat je door zo’n enorme blokkade waarmee je zo hebt geworsteld heen bent gegaan, dat vind ik echt een compliment waard.

Paula krijgt bijval in haar woorden van de gehele groep, er is grote bewondering voor betgeen Marianne heeft doorstaan.

Marianne: En ik ging hier vanmiddag naartoe met het idee ‘ik heb alleen maar dat gedaan’.

Verontwaardiging alom.

Paula: Nee, je hebt nu echt iets aan jezelf en aan de mensheid laten zien, want als dit verhaal in boekvorm uitkomt, dan haalt een ander er ook iets uit, die put dan kracht uit jouw verhaal.

Annelies: Ik ben jaloers op jou.

Christine: Je hebt je ook heel kwetsbaar durven opstellen.

Isaak: Heb je gehoord wat onze Annelies zei?

Marianne: Ja, en dat kan ik me ook heel goed voorstellen.

Annelies: Ja, we zitten met bijna hetzelfde probleem. Mijn man is een aantal jaren geleden gekomen met een verandering – nou ja, een verandering niet, want het heeft er waarschijnlijk altijd wel in gezeten – maar mijn idee over een huwelijk is anders. En dat heeft een vreselijke impact gehad op mij in april – ik ben een aantal keren niet naar de masterclass geweest – en ik heb op een gegeven moment zo diep in de put gezeten dat ik niet meer wilde leven. Zo erg vond ik het. Ik probeer nu om uit dat dal te komen en om daar goed mee om te gaan voor mezelf en mijn medemensen.

Isaak: Je kunt uit het verhaal van onze Marianne heel veel halen en als je dat toepast, komt ook jouw bevrijding.

Annelies: Ja, dat geeft mij moed. Toen zij dit vertelde, betrok ik het ook op mezelf en dacht: goh, misschien gaat het bij mij ook wel zo. Want ik ben nu wel zo ver dat ik hem vrij laat om zijn behoeftes te kunnen vervullen, maar dat vind ik heel, heel erg moeilijk. Waarom weet ik niet, want ik heb mezelf nooit als bezitterig bestempeld, maar ja, dat is het dan misschien toch wel.

Isaak: Het is alleen maar loslaten, het is alleen maar loslaten.

Annelies: Maar waarom is het dan zo moeilijk?

Isaak: Omdat je het anders had gewild, en je weet dat je op dit moment je medemens vrij moet laten om die behoefte te gaan vervullen ten koste van hetgeen je hebt gewild, anders had je daar geen moeite mee. Je had het graag

anders willen zien of je had gehoopt dat het anders zou zijn. Onze Marianne ook, ze had het liever anders gehad, maar de realiteit is anders. Dat betekent dat men met feiten te maken krijgt. En op het moment dat men met feiten te maken krijgt, krijgt men ook met beslissingen te maken.

Annelies: Ja, en je leert in zo'n proces jezelf ook zo goed kennen, vooral in je zwakheden en daar was ik niet blij mee. Toen ik mezelf zo in de put zag gaan, dacht ik: tjee, ben ik dat nou? Door zoiets ga ik er helemaal onderdoor? Dus je leert jezelf kennen en je zwakheden en dat vond ik niet prettig. Er komen zoveel emoties los en zoveel onaardige dingen van mezelf.

Isaak: En daarom is het heel erg belangrijk om de vrijheid aan te gaan, je los te maken van deze negatieve energie doordat je een keuze maakt. Die keuze had Marianne en die heb jij ook. De keuze is heel simpel: een 'ja' of een 'nee'.

Annelies lacht schamper: Ja, inderdaad, maar je wilt niet kiezen, je blijft erin zitten, maar daar wordt het alleen maar erger mee.

Isaak: Het verandert de situatie niet. Door niet te kiezen, verandert de situatie niet.

Annelies: Dat is wel wat ik in deze cursus beter heb leren inzien, dat je een keuze moet maken en je jezelf daar ook in de weg gaat zitten.

Isaak: En ik hoop dat de mensen die de verhalen van Marianne tot zich gaan nemen, de mensen die dezelfde problemen hebben zich gaan herkennen en dat ze de les gaan aannemen die Marianne is aangegaan. Marianne heeft jaren geknokt tegen beter weten in. Dat betekent dat ze daar iedere keer in verstrikt raakte, het probleem kwam iedere keer de kop opsteken ...

Marianne: Ja, ik kon het gewoon bij vlagen vergeten, alsof het er niet meer was en dan kwam het weer boven drijven en stortte mijn wereld weer in.

Annelies: Ja, het komt steeds op je pad, dat besef ik nu ook en dan zeg ik tegen mezelf: "Annelies, ga er doorheen, ga het ervaren", en dan kan ik 'ja' of 'nee' zeggen.

Isaak: Op het moment dat jij dat gaat doen, lieve Annelies, zal jij bevrijd zijn.

Annelies: Ik hoop het, ja.

Isaak: Wij weten dat dat de wet is.

Annelies: Ja, want ik was altijd heel spontaan, heel vrolijk en opgeruimd en als ik mezelf nu zie ... dan denk ik: ik ben een muis geworden, een grijze muis.

Isaak: Laat een heer of een relatie tot een heer of een relatie tot wie dan ook nooit jezelf zodanig veranderen dat je het leven niet meer ziet zitten. Verander dat proces, lief kind, doordat je keuzes maakt. Je kunt beter een keuze maken dan niet een keuze maken, hoe pijnlijk ook die keuze mag wezen. Je kunt beter zeggen: "Ik wil gewoon hier doorheen", dan dat je het van je afhoudt. Op het moment dat je het van je afhoudt, blijft het iedere keer energie vreten en pijn doen en daarom is onze Marianne met vlag en wimpel geslaagd in de masterclass.

Marianne wordt enthousiast toegeroepen en krijgt een groot applaus.

Marianne: Nou, dat voelt niet verkeerd, daar ben ik heel blij mee!

We lachen.

Isaak: Je bent een voorbeeld.

Marianne: Dank je wel, jeetje.

Isaak: Omdat, vergeet niet, wat jij in schrift achter gaat laten en wat jullie allemaal in schrift achter gaan laten ... ieder ander gaat zich daar in herkennen. Degene die daarmee geassocieerd is of dezelfde levenservaring tijdelijk opdoet, heeft daar een boodschap aan. En dan vinden wij dat jullie goede studenten zijn geweest, omdat jullie hebben gedurfd om deze lessen aan te gaan voor anderen en anderen kunnen zich optrekken aan jullie wijsheden en noem jezelf dan ook maar meester op dat moment. En ik ben blij, Marianne, dat jij hebt doorgezet.

Marianne: Ik ook.

Isaak: Omdat, vergeet niet, jouw schatje is nog steeds de jouwe.

Marianne: Ja, daar kan ik nu ook wel in geloven.

Isaak: En ga het nu niet anders bedenken dan alleen maar dat.

Marianne: Nee, nee, nee, die fase heb ik alweer achter de rug.

Isaak: Fysiek is fysiek en geestelijk zijn jullie getrouwd, toch?

Marianne: Ik had het niet alleen gekund, hoor, maar met alle hulp van Isaak, Tresi en God is het wel gelukt.

Isaak: Op het moment dat je vraagt, komt het altijd naar je toe, maar durf te vragen. En jij hebt om hulp gevraagd en we hebben onze hulp graag aan je gegeven, puur door je vraag. Vele mensen vragen ons: "Waarom krijg ik geen hulp?", dan zeggen wij altijd: "Dan heb je niet achter je vraag gestaan, dan wilde je daar niet doorheen." Dus onze Annelies moet nog achter jouw stukje aangaan, maar dat gaat ze toch wel doen?

Annelies: Ja, absoluut.

Isaak: Nou, wat heb jij te vertellen, Annelies?

Annelies: Over deze cursus? Ja, er is in die periode ook zo veel in mijn privé-leven gebeurd, dat ik ook besef dat het geen toeval is dat ik in deze cursus zit. Wat ik heel prettig vind, is dat iedereen zo open en eerlijk is over zijn gevoelens. Je ontmoet het eigenlijk maar heel weinig dat mensen echt hun gevoel en ook hun problemen tonen in alle aspecten; heel vaak zijn vriendschappen oppervlakkig. Dat vind ik heel prettig aan deze cursus. En wat het me vooral geleerd heeft en tot steun is geweest is dat ik blijkbaar niet de enige ben met problemen.

We glimlachen haar toe, want nee, ze is niet de enige.

Isaak met een glimlach: Nou, kind, kind, kind ...

Annelies: Ik heb me zo eenzaam gevoeld en als ik dan hier alles hoorde, dan dacht ik: goh, ach, Annelies ...

Isaak met een glimlach: ... zo moeilijk heb ik het nog niet?

We lachen.

Annelies: En dat we zo open en eerlijk zijn naar elkaar, werkt ook bevrijdend.

Isaak: Jouw grote les tijdens deze masterclass is eigenlijk deze les, Marianne's les. En Marianne heeft speciale begeleiding gekregen ook door de vriendschap die ze heeft met ons instrument. Dus het mediumschap houdt niet alleen in dat het medium tijdens deze bijeenkomsten alleen maar medium is. Ze vertegenwoordigt gewoon heel vaak haar meesterschap, maar dan op een andere manier, op een andere graad, tussen een lach en tussen een traan en tussen de dag. Marianne heeft heel veel speciale begeleiding gekregen door de vriendschap die er ontstaan is en die vriendschap heeft heel veel moeten doorstaan. De loyaliteit die Marianne heeft laten zien aan ons instrument en aan ons, vertelt heel veel over haar karakter. Iedere keer ben je weer overgegaan tot overtuiging, omdat je hebt jezelf iedere keer weer moeten overtuigen in het begin van onze relatie naar jou toe en de relatie tussen jou en ons instrument, dat de waarheden die je hebt geleerd in de jaren van studie en de jaren van maatschappij niet altijd de waarheden zijn, dat het ook anders kan. En dat God echt bestaat en dat instrumenten er ook zijn. God kan alleen maar spreken door openstelling. Sta je open voor de woorden van God, dan spreekt Hij tot je. Hij spreekt via instrumenten, via dromen, via intuïtieve ingevingen, maar Hij spreekt wel. Laat het tot je komen. En onze Marianne heeft in de jaren tijd zichzelf heel vaak moeten motiveren om te blijven geloven, omdat de tranen waren vleselijke tranen, omdat het is niet prettig om te horen dat je je vriendin moet laten gaan. Maar toch heeft ze het gedaan, omdat haar geloof sterker is geworden dan haar eigen interpretaties van. En datzelfde moet jij teweeg gaan brengen bij jezelf.

Annelies: Maar ik heb altijd wel geloofd, want ik heb die Seth boeken gelezen ...

Isaak: Dat weten we, lief kind, geloof is nog steeds een geloof, het wordt ‘zeker weten’ door er doorheen te durven gaan. Op het moment dat je zegt: “Ik geloof in de vrijheid van de mens”, laat je daar ook iemand vrij in. En het gaat er nu niet om of je gelooft in het spirituele, dat weten we, kind, dat weten we. Het gaat erom dat je gelooft in vrijheid en jouw partner die dus jouw heer is, wil dat stukje vrijheid. En jij bent zodanig spiritueel ontwikkeld en jouw partner helemaal niet. Maar toch laat hij jou daarin groeien en ...

Annelies: Hij laat me daar ook vrij in.

Isaak: Ja, en daardoor krijg jij deze ervaringen.

Annelies: Dat was in het begin niet, want ik weet nog goed die eerste keer dat jij bij mij thuis kwam, daar was hij het helemaal niet mee eens. Maar in die dingen ben ik altijd heel zeker geweest: daar is helemaal niets mis mee, jij kunt gerust komen. Daarin was ik heel zeker.

Isaak: Dat klopt. Maar hij heeft jou daarin vrij gelaten en doordat hij jou vrij heeft gelaten, heb jij die ervaring op kunnen doen, spiritueel gezien.

Annelies: Ja.

Isaak: Hij wil niet die ervaring spiritueel gezien meemaken, maar hij heeft je dat wel gegeven. Hij wil het fysiek meemaken, dus jij gaat het hem geven. En dan hebben jullie twee vrije energieën en samen kunnen jullie onder het dak nog steeds gemotiveerd de toekomst tegemoet gaan.

Annelies: Ik denk het ook, ja.

Isaak: Heb je iets te vertellen?

Annelies: Nou, dit was eigenlijk mijn verhaal. Ik heb wel toentertijd met die Seth boeken een verschil in – als ik jullie aan mag spreken als meesters – in de aanpak van het vertellen van ... uhm, hoe moet ik het eigenlijk zeggen ...

ik ben het even kwijt. Ik zie een verschil tussen de Seth materie en de Isaak materie.

Isaak: Ik ben een andere meester.

Annelies: Ja. Er zitten dus verschillen in.

Isaak: Maar ja, het verschil is ook dat je nooit is Seth's energie hebt gezeten in die directe vorm. Dat betekent dat op het moment dat je hoort zeggen, hoort zeggen, is het anders dan direct horen.

Annelies: Ja. Maar dat was ook op een bandje opgenomen en ik ga ervan uit dat het dan ook zo geciteerd is in de boeken.

Isaak: Maar toch is de ervaring altijd het beste. Je kunt het beter zelf ervaren in directe zin dan dat je het leest of ziet, want dan ben je nog steeds een toeschouwer. Nu ben je geen toeschouwer, maar iemand die meedoet in onze wereld.

Annelies: Ja. Ja, dit is heel persoonlijk en bij Seth is het minder persoonlijk.

Isaak: Het is een heel andere vorm van werken, ook een ander tijdperk, een andere materie. Wij zijn gericht op de persoonlijke groei van de mens, daar hebben wij onze aandacht op gevestigd. Wij hebben onze aandacht niet gevestigd op de grootheid van wat er allemaal nog in de wereld te koop is, of op de planeten of hoe het allemaal werkt. Het gaat erom: Hoe werken jullie? Hoe staan jullie in de wereld? Hoe groot kunnen jullie je wereld zelf manifesteren voor jezelf. Hoe vrij kun je zijn? Waarom zou je je blik gaan richten op de kosmos, als je je blik op jezelf moet richten. Dus dat is mijn werk. Mijn keuze om ons instrument ter wereld te laten komen en mijn keuze om mijn instrument zodanig te beïnvloeden dat ze mij vertegenwoordigt en dat wij daardoor de wereld terug kunnen geven aan jezelf in alle oprechtheid en eerlijkheid, al naar gelang je behoeftes.

Annelies: Maar ik vind het ook een hele eer om in zo'n klas te mogen zitten, ondanks alle moeilijkheden en dingen die op mijn pad zijn gekomen. Ik vind het heel bijzonder.

Isaak: Hou vol, hou vol. Een aantal lessen heb je niet gevolgd, omdat je dus ...

Annelies: Ik was te emotioneel, te depressief, ik kon het er niet bij hebben. Helaas, maar dat gaat gelukkig beter.

Isaak: Mooi zo. We gaan naar Paula toe.

Paula: De lessen die ik hier heb ontvangen, zijn teruglezend minder heftig op bepaalde niveaus dan bij Annelies of Marianne, maar ik heb er natuurlijk wel een heleboel uit mogen halen ten aanzien van de familie: de vader van Hans en de moeder van Hans. Ik heb daar richtlijnen voor ontvangen die ik ook toepas en in het algemeen genomen ervaar ik een enorme dankbaarheid – al die tijd al, hoor – dat ik u heb mogen ontmoeten en dat we de wijze lessen die we hier ontvangen meteen in de praktijk mogen brengen en daardoor een enorme groei zien bij iedereen. En die ervaar ik ook bij mezelf. Ik wil het ook meer verwoorden als een soort dankbaarheid voor alles wat ik meemaak en hoor en waar ik ook heel veel uit leer.

Isaak: Mooi, omdat ook jij hebt heel veel theorie tot je genomen, zoals Annelies ook, hè?

Paula: Ja, klopt.

Isaak: En de ene waarheid kan ook weer de andere waarheid ontcrachten. Ik kan daar eigenlijk soms niet wijs van worden van al dat gesproken schrift. Maar de ene waarheid die altijd waarheid is, is jouw eigen waarheid, dus blijf altijd bij je zuiverheid, omdat wij weten, kind, dat jij heel erg zuiver bent.

Paula: Dank je wel.

Isaak: Jij bezit geen egoïsme. Nou, wie hoort dat niet graag? Je bezit geen veroordelingen, je oordeelt niet. Wie zonder zonden zij, gooie de eerste steen. “Nou”, zo denkt zij erover, “Ik heb zonden genoeg, dus ik gooi geen steen.”

We lachen.

Isaak: Een zonde zou kunnen zijn dat je bij wijze van spreken anders denkt over iets, het zou kunnen, het is zoals je het bekijkt. Maar je veroordeelt niet. Je beschikt de eigenschap om iedereen te laten. Een eigenschap. Dat betekent: al is het niet je wereld, al zou je daar niet zo gauw aan toegeven, laat je het wel. Omdat jij loopt liever te vaste gronde. Je houdt er niet van om grote uitspattingen tegemoet te gaan die je niet kent; ‘gewoon is gewoon en dat is voldoende voor mij’. Dus de werelden die Chantal tegemoet zou gaan, zouden jouw werelden niet kunnen worden.

We lachen.

Paula met een lach: Nee, andere wereld.

Isaak: Maar je geniet er wel van om die wereld als een toeschouwer even te mogen beluisteren, dan heb je even genot. Jij houdt er nog steeds van om die informatie theoretisch tot je te nemen en niet in de praktijk. Ja, de één is nieuwsgierig en zegt: “Ik wil het zelf meemaken”, en de ander zegt: “Laat ik het maar eventjes afkijken.” Dat is zoals je bent, en toch ben je heel spiritueel, omdat je de waarheid spreekt. Je bent zuiver in je spreken. Je vindt het nogal moeilijk om mensen terug te wijzen op hun nummertje, maar je begint daar wel steeds meer aan toe te geven. Je helpt de geestelijke wereld doordat je de masterclass in jouw huis hebt laten gebeuren, dus je helpt de mensheid direct en indirect en je bent nog steeds heel erg nieuwsgierig en dat zal je leven zijn hier ter Aarde; steeds meer willen weten over de informatie die het Al is. Dat neem je graag theoretisch tot je en dat voelt als verlichtend op je hart en verlichtend op je lichaam. Je weet dat je lichaam een oud lichaam is en je weet dat je lichaam nooit een gezond lichaam zal zijn in de vorm dat je altijd kunt wezen in de dag van het nu, dus vaak is het toch wel overleven, lichamelijk gezien, maar je gaat er niet onderdoor. Je trekt ‘m wel door je spiritualiteit, door de boeken, door het schilderwerk, door de bijeenkomsten en door je heer.

Paula: Ja, ook niet te vergeten: Hans.

Isaak: Want jij hebt een heer waar vele vrouwen zich graag mee zouden willen verbinden. Niet voor de spannendheid van de heer, omdat dat valt reuze mee ...

We lachen.

Isaak: ... maar puur om het thuisgevoel dat je bij hem krijgt.

Paula: Ja, dat is fijn, dat is echt heel fijn.

Isaak: Hij is echt je thuis. Hij is er voor je, hij zorgt voor je en al is hij beperkt in de spirituele zin, hij luistert wel graag.

Paula: Ja.

Isaak: En hij is voor ons een schone heer, omdat hij laat je. Hij laat je deze ervaringen opdoen en hij laat zijn huis ter beschikking gesteld worden voor vreemde mensen puur omdat hij liefde heeft voor jou, onvoorwaardelijke liefde. En daarop zijn vele vrouwen ...

Paula met een glimlach: Jaloers.

Isaak: ... zoekende nog steeds naar zo'n heer. Dus geniet van jullie samenzijn en leer verder, omdat er is nooit een einde aan een groeiproces.

Paula: Nee, dat heb ik allang ontdekt, dat vind ik het fijnste wat er is. Het houdt me inderdaad letterlijk en figuurlijk op de been, want het geeft me een enorme energie.

Isaak: En wat vinden de broeders van onze Paula?

Egbert: Nou, ik heb Paula nooit goed gekend, altijd alleen via via, maar ik heb haar nu leren kennen in de masterclass en ik vind het echt een fantastische vrouw.

Paula: Dank je, dank je.

Stientje: Ik vind je ook geweldig.

Chantal: Heel lief ook.

Deze opmerkingen vinden bijval in de gehele groep.

Paula: Het is wederzijds naar jullie toe ook, want dat ervaar ik bij jullie ook.

Paul: En het is fijn dat wij hier in jouw huis mogen zijn.

Isaak: Wat vinden jullie van Annelies?

Stientje: Ik vind dat ze heel erg gegroeid is.

Paula: Ja, verbazingwekkend.

Isaak: Waar is ze in gegroeid?

Stientje: Ik denk de keuze van haar man om toch die behoefte te willen vervullen en hoe jij daar dan mee omgaat, dat je afgeleden bent, maar dat je hem nu toch die vrijheid geeft. Dat vind ik verbazingwekkend.

Annelies: Ja, maar jullie kennen mij natuurlijk amper.

Paula: Ja, maar dat maakt niet uit.

Annelies: Dat is heel beperkt. Dat is met Paula ook, ik ken jou natuurlijk maar een heel klein beetje. Maar zo voel ik dat dus ook hier, nu kennen we elkaar door de verhalen.

Isaak: Maar dat zijn de levensverhalen, kind, dat zijn de belangrijke aspecten van dat moment. Jullie hoeven geen vrienden van elkaar te worden in de zin van het woord, maar jullie zijn wel broeders van elkaar en je leert van de broeders. En de ene broeder maakt je blijer dan de andere, maar toch, op het moment dat je die broeder toelaat en daar je ervaring mee opdoet, dan leer je van elkaar. En wij zijn zo content dat wij deze broeders bij elkaar hebben kunnen brengen door onze Paula en dat jullie zelf hebben gekozen om intrede te doen in deze masterclass, omdat het betekent dat jullie hebben besloten om een ervaring op te doen, niet wetende waar deze ervaring jullie heen zou brengen. Maar toch zijn jullie een ervaring rijker in deze maanden tijd en terwijl deze masterclass één keer in de maand plaatsvond, hebben

jullie na iedere masterclass toch lessen gekregen in de praktijk, dan moesten jullie jezelf bewijzen. En welke lessen zijn dat geweest? En dat vragen we nu aan degene die al aan het woord is geweest. Chantal?

Chantal: Bij mij begon het met de les van 'bij mijn gevoel komen', en dat was op het moment dat Tresi afstandelijk ging doen en dat ze me eigenlijk daardoor gevoelens liet voelen van boosheid en verdriet. En dan de les met pappie en mammië van Wybe.

Isaak: Wat voor les was dat?

Chantal: Ik oordeelde eigenlijk al vooraf naar hen toe. Ik had voor mezelf besloten: ik mag ze niet. Er was op een gegeven moment een Kika-festival en toen had ik voor mezelf besloten om niet te oordelen en gewoon te kijken wat dat me bracht. Toen ik dat deed, had ik een geweldige dag. Wat was er nog meer? De zeiltocht met Paula erbij, en Marianne, Egbert en Elise, en dat was ook een les.

Paula met een lach: Met het instrument ook.

Chantal met een lach: Ja.

We lachen, want de meesten van ons weten het verhaal dat komen gaat.

Isaak: Nou, vertel, vertel.

Chantal: Nou, dat was best wel leuk ...

We lachen weer.

Isaak: Ja? Vertel, vertel ...

Egbert: Maar goed dat er een man aan boord was, hè?

We lachen. Chantal herstelt zich en begint het verhaal.

Chantal: Nou, op een gegeven moment – we waren zo lollig bezig – kleepte Tresi zich helemaal uit en vervolgens deed Marianne hetzelfde ...

Paula: Alleen het bovenste gedeelte.

Marianne: De aanleiding was dat ik moest wildplassen.

Paula: Ze moest wildplassen op die boot.

Marianne: En Tresi had het al gedaan ...

Isaak: Uit de boot.

Paula: Ik zal het even uitleggen: er was namelijk geen wc aan boord, dus je moest open en bloot over de reling gaan hangen, wilde je als vrouw kunnen plassen.

Hilariteit alom.

Chantal: Toen kleepte Tresi zich op een gegeven moment helemaal uit, daarna deed Marianne ook haar bovenste gedeelte uit en toen dacht ik: ach, waarom niet? Laat ik het ook doen. En vervolgens zijn we gewoon het haventje in gevaren.

Paula: Daar kwamen ze aan als een soort zeenimfen.

Chantal: Zo zeilden we de haven binnen.

Isaak: Maar dan moet je wel even vertellen dat er toeschouwers waren, ook die pappie en mammie.

Paula met een glimlach: Die hadden ook wat moeite hiermee.

Chantal: Ja, maar de les die ik eruit heb gehaald is gewoon ... ik had een blokkade op mijn lichaam, ik durfde niet eens naar de sauna of wat dan ook, maar op dat moment had ik zoiets van 'ik stap hier gewoon overheen'. Dat was voor mij ook wel een les.

Isaak: En dat alle blokkades eigenlijk maar gemaakte blokkades zijn, omdat je kunt vrij zijn; vrij zijn met je lichaam, vrij zijn in je geest. Je hoeft niet zogenaamd keurig en netjes te zijn als je jezelf onkeurig voelt op dat moment in de zin van het woord ‘nu moet men keurig zijn, maar dat voel ik nu niet zo’. Het is hetzelfde als jij de kerk in stapt en je hebt het gevoel dat je moet spreken, maar je mag niet spreken. Dat is heel erg benauwend. Wie heeft ooit opgelegd gekregen dat je gezamenlijk in de kerk zo moet stilzwijgen en naar de preek moet luisteren?

Een aantal mensen steekt zijn vinger op.

Egbert: Ja, twee keer per dag soms.

Isaak: Dus je wordt gepredikt hoe het moet en je hebt geen dialoog. Wij hebben graag dialogen met jullie. Ik weet zeker dat jij veel hebt geleerd in loslaten doordat je gewoon jezelf bent geworden. En als jij als jouw zelf zijnde is dat je in een kleutertijd met een fles in je mond wilt gaan lopen en een bloemetjesjurk, dan is dat op dat moment een tijdelijk iets, omdat wij geloven niet dat je zodanig krankzinnig bent dat je elke dag zo’n kledij aan zou trekken.

Chantal: Gelukkig niet, nee.

Isaak: Dus het is maar een moment. Maar ja, jullie hebben carnaval en dat doen jullie graag één keer per jaar; vijf dagen achtereen gaan jullie lol maken. Alles is mogelijk, en wij zeggen: “Doe het elke dag weer.”

We lachen.

Isaak: Hoe meer je eraan toegeeft, hoe meer vervulling je krijgt en hoe meer je los kunt laten. En opeens heb je daar geen behoefte meer aan. Stel dat je steeds maar zit te bekvechten tegen je partner ... opeens houdt het op en dan zeg je: “Ik ben ‘uitgebekvecht’. Ik heb het gehad.” Dan komt er vrede. Maar stel dat je je woorden voor je houdt, dan blijft het gewoon in je huizen tot de grote explosie naar voren komt. Dus ventilatie, uiten, is heel belangrijk. Nou, en jij, Marianne?

Marianne: De lessen? Ja, dat vind ik een beetje moeilijk.

Isaak: Welke lessen heb jij gekregen dat je tot bewustwording bent gekomen?

Marianne: Ik geloof niet dat ik ... Het is bij mij meer een soort proces geweest. Ik geloof niet dat ik nu even concrete gebeurtenissen weet terug te halen.

Isaak: Nou, een hele grote les is je gevoelswereld, toch? Wij weten zeker dat in jouw gevoelswereld heel veel frustratie was, en boosheid 'hoe flik je me dat nou!', 'hoe durf je!', dat was allemaal in je.

Marianne: Ja, kwaad op het leven, op het lot.

Isaak: Ja, het is net alsof jij op dat moment een frustratiegevoel had van 'dit kan niet, dit mag niet, wil niet', dus de les van onmacht heb je gevolgd.

Marianne: Heel veel onmacht.

Isaak met een glimlach: Onmacht geeft alles behalve macht, hè? Dat betekent dat je graag de macht wilt hebben.

Marianne: Natuurlijk.

We lachen.

Isaak met een lach: Je geeft er tenminste eerlijk aan toe. Geen ontkenning. We kennen mensen die zouden meteen alle kanten op gaan om te zeggen: "Verdediging, verdediging." Heel goed, heel goed. Doordat je dus de onmacht tegemoet gaat, krijg je weer de macht op de situatie.

Marianne: Dat is een lastige.

Isaak: Doordat je de onmacht tegemoet gaat, krijg je weer de macht over de situatie. Dan heb je het weer machtig gemaakt, dan is het weer van jou, doordat je daar doorheen durft te gaan. Anders krijg je steeds onmacht,

omdat je daar niet doorheen wilt gaan. Het lost op als je er doorheen gaat en het lost niet op als je weigert.

Marianne: Als je blijft vechten.

Isaak: Ja. Dat is hetzelfde voor onze Annelies en voor ieder hier.

Annelies: Alleen het verbaasde me bijvoorbeeld nu: waarom heb ik het niet eerder gezien?

Isaak: Geeft niet, alle tijd.

Annelies: Waarom heb ik er zo moeilijk over gedaan?

Isaak: Dat is menselijk, geeft niet, kind, geeft niet. Je hebt het elke dag weer in je handen. Pluk die dag. Ga heen in tevredenheid. Je kunt beter kiezen dan niet kiezen. Zoals jullie weten heeft ons instrument ook lessen moeten doormaken. Nou, welke waren dat?

Paula: Vele.

Paul: Lessen dat ze geen persoonlijkheid had.

Isaak: Moeilijke les. Keuzes maken, relationele keuzes.

Paula: Ja, kiezen tussen twee mannen.

Isaak: Goeie voorbeelden voor jullie, hè Christine?

Christine met een lach: Ja.

Isaak met een glimlach: Kiezen, pffffff, dan kunnen de gevoelens nogal eens een beetje raar gaan doen, hè? Als je moet kiezen: wat is nu de juiste keuze? Het komt altijd uit bij kiezen, hè? Maar ja, een keuze maken is altijd de juiste keuze. Wat nog meer?

Paula: Het lichamelijke wat ze heeft moeten ervaren of heeft doorstaan, ik denk dat daar ook weer een stukje les in zat.

Isaak: Het lichaam, lichaam, het lichaam.

Paula: Ja, dat ze lichaam is wat ze uitdraagt, maar dat ze geest is en dat haar geest nooit zal breken en nooit te breken is.

Isaak: En dat het lichaam eigenlijk ter beschikking is van de mens, dus een aards bezit. In stof zal je komen en in stof zal je gaan. Dat de geest niet te breken is, het maakt niet uit welke machtige posities er neergelegd worden, het instrument overstijgt die positie. En waarom? De blik naar God. De kracht put je uit God en op het moment dat God in je hart is, dan ben je sterk. En op het moment dat je keuzes durft te maken, ga je erdoorheen met pijn, verdriet, onmacht en al de emoties die loskomen bij die situatie. Ik weet dat er directe mensen zijn geweest in aanblik van de keuze maken tussen de echtgenoot die de ex-echtgenoot is geworden en de nieuwe genoot en dat de balans rechtgetrokken moest worden van 'waar ga je heen?' Blijf je hangen in oude situaties die gewoontes zijn, ga je in zijn energie blijven hangen of ga je een nieuwe energie tegemoet en dus een ongewone weg ervaren met al de blokkades die dan weer om de hoek komen kijken. Jullie weten dat de heer die nu haar partner is met zichzelf in de strijd is en ook daardoor in aanraking is met het instrument en ook weer lessen krijgt. Dus iedereen die in aanraking komt met het instrument ... dat is hetzelfde als dat je dicht bij de bron komt. De bron straalt altijd energie uit en energie kan op dat moment negatieve energie zijn of positieve energie, het hangt van jou af, want het instrument wordt jou. Dus wat je krijgt, heb je verdiend.

Paul: Je hebt ook nog een les van meesterschap.

Isaak: Ja, die heeft ze trouwens erkend.

Paula: Ja, klopt.

Isaak: Die heeft ze erkend. Ze durft nu te spreken in meesterschap en ze durft nu ook gewoon te zijn zoals ze op dat moment wil zijn en dat meesterschap weeft ze erdoorheen op het moment dat haar gevoel dat

aangeeft. Ze schuilt niet meer onder mijn vleugels en mijn naam wordt dan niet meer zo vaak benoemd. Zij zegt dan niet: “Isaak zegt ...”, nee, ze zegt het zelf. Dat is een groot verschil. Het betekent dat ze het onderbewuste – het meesterschap huist in het onderbewuste – naar het bewuste laat komen van de mens die op dat moment aanwezig is en natuurlijk naar haar aangemeten persoonlijkheid. Daarna vervalt ze weer terug naar haar aangemeten persoonlijkheid en is ze gewoon weer het kind dat ze neer wilt zetten. Dus het meesterschap hebben mensen gezien in de blik van de woorden en de blik van de ogen, dus je krijgt een blik te zien in de woorden die ze geeft, omdat het verruimt je eigen blik. Begrijpen jullie deze?

De groep antwoord bevestigend.

Isaak: En toch blijft het geloof altijd. Niets gebeurt zonder de toestemming van ... mijn naam is Isaak. Dus wat jullie ook meemaken in aanwezigheid van ons instrument, mijn goedkeuring heeft ze, anders houd ik het tegen. Dan kun je wel naar mij toe komen om te vragen waarom ons instrument zo heeft gedaan, maar je kunt het ook rechtstreeks aan haar vragen. Maar ja, als je mijn woorden op dat moment nodig hebt, troost ik je graag, maar weet wel dat niets gebeurt zonder de toestemming van mij, omdat ik heb nog steeds de controle. Dat geeft een goede machtspositie.

Dit laatste zegt Isaak handenwrijvend en met een grote glimlach. Wij lachen met hem mee.

Paula met een lach: En dat vanuit de andere wereld.

Isaak: Het is hetzelfde als dat je je kind hebt opgevoed en je denkt: ik heb genoeg meegegeven, het kind redt zich wel en opeens zie je dat het kind overmoedig wordt en voordat het kind het weet, sta ik al daar met mijn armen gekruist: “Blijf op de juiste weg lopen.” Maar lessen mag ze ondervinden, ervaringen mag ze opdoen, dus al hetgeen jullie weten van het instrument – en het maakt niet uit in welke categorie het valt, de een zou het slecht benoemen, de ander zou het goed benoemen, de één zou het spannend benoemen en de ander zou het gevaarlijk benoemen – goedkeuring heeft ze van mij.

Marianne: Dat is fijn om te weten.

Isaak: Nou, welke lessen hebben jullie nog allemaal ondervonden en dan gaan we nu naar de volgende. Wie voelt zich aangesproken?

Paul: Ik heb ook opgeschreven wat ik geleerd heb, dat zijn natuurlijk ook de lessen, hè? Ik heb in de masterclass geleerd om meer uit te spreken wat ik voel, om dichterbij mijn gevoel te komen – het lukt me niet altijd, maar het gaat wel beter – en doordat ik dus meer mijn gevoel uitspreek, krijg ik meer zelfvertrouwen en blijf ik beter bij mezelf. Ik heb ook geleerd mijn levenspad te volgen. Ik heb op een gegeven moment gevoeld ‘dat is de weg die ik wil gaan’, en ook daarvoor te kiezen en daarvoor te gaan staan. En ik ben aan het leren om mijn binnen- en mijn buitenwereld samen te laten gaan – en de binnenwereld staat voor mijn gevoel en de buitenwereld staat voor de maatschappij – dat vocht vroeger nogal tegen elkaar en ik ben nu aan het leren dat die twee gewoon samengaan en dat betekent dat ik dus mijn gevoel kan laten zien in de maatschappij of waar ik ook ben. Ik heb ook geleerd dat je je weg kunt volgen, ook al zijn er heel veel mensen in je omgeving die daar op tegen zijn en dat je gewoon bij jezelf kunt blijven en je pad kunt volgen. Zelfs als er mensen zijn die heel dicht bij je staan, zoals mijn zoon die een heel ander inzicht had dan ik, dat je dan toch bij jezelf blijft en voor de keuze die je zelf hebt gekozen staat en dat het dan toch nog goed voelt. Wat ik ook heb geleerd, is dat als je iets uitspreekt en je wilt iets leren, dat er dan ook lessen gecreëerd worden. Want we hebben hier heel veel geleerd, maar als we naar huis gingen, zijn er heel veel situaties voorgekomen waarin je de les herkent en dan kun je zeggen: “Ik neem hem aan”, of niet. Maar goed, als je iets wilt en je neemt de les niet aan, bereik je ook niet wat je wilt bereiken en zul je het dus ook niet krijgen.

Isaak: Mooi gesproken. Mooi gesproken, en dat is ook zo. Dat is zo’n waarheid, lieve Paul, omdat op het moment dat je een gedachte uitzendt, heeft die gedachte kracht. Woorden zijn ook een kracht en daden ook, dus drie vormen van krachten bezit je. Hier hebben we allemaal gedachten uitgezonden en woorden gesproken, nu nog de daden. De daad is de laatste en de stevigste. Verricht je een daad of verricht je hem niet? Vele mensen zeggen: “Ik wil graag daar doorheen”, opeens komt het en zeggen ze: “Nee, nu nog niet!”

We lachen.

Isaak: En dan zeggen wij: “Kind, je hebt gevraagd om deze les te ontvangen en we hebben dit moment, deze dag voor jou gekozen voor deze les”, en dat is meer dan genoeg. Dat is hetzelfde als dat je naar school gaat en je gaat gewoon de lessen aanvaarden die je van school krijgt en dan moet je niet tegen de meester zeggen: “Is niet goed, is niet goed. Wil ik niet, wil ik niet.” Nee, de rollen zijn op dat moment: ontvang en je krijgt, ontvang en je krijgt, je krijgt alleen maar leermomenten. Wij vinden dat jij, Paul, van de persoon die wij ooit in onze wereld hebben ontmoet, ongelooflijk een andere heer bent geworden. In jaren tijd van opgesloten zijn naar heel langzaam en langzaam open worden. Je hebt letterlijk een transformatie gemaakt en dat straal je ook uit. Je aura is veel opener, je woorden zijn veel opener, je hart is veel opener en daardoor ben je ook aangenamer gezelschap.

Paul: Dank u wel.

Isaak: Wat vinden jullie van Paul?

Iedereen heeft mooie woorden voor Paul, zoveel is duidelijk. Niet allemaal verstaanbaar, maar deze wel.

Paula: Een hele warme, lieve man.

Christine: Betrouwbaar ook.

Paula: En iemand die ook inderdaad heel veel processen doormaakt, en je begrijpt het nu. Je snapt dat als je iets meemaakt met de kinderen of met je ouders, dat daar iets achter zit waardoor je weer iets leert. En dat is zo mooi, dat je die lessen nu begrijpt.

Annelies: En ook moedig door dat zo met je zoon te kunnen doen.

Stientje: Heel moedig.

Daar is iedereen het over eens.

Paul: Dat was ook niet gemakkelijk.

Annelies: Dat kan ik me voorstellen.

Christine: Daar hebben we wel heel veel waardering voor.

Paul: Ik heb altijd ergens gevoeld, heel diep in mezelf, dat dat de weg was.

Annelies: Ik denk ook dat iedereen dat – als hij goed naar zichzelf luistert – wel weet. Ik herken het ook, diep van binnen weet ik gewoon ‘die weg moet ik gaan’.

Paul: Ja, soms kun je hem niet zien.

Annelies: Nee.

Paula: Je wilt hem nu zien, dat is het mooie, hè?

Isaak: Paul heeft de grootste les van ‘bij zichzelf blijven’. Dat is zijn karma, de wet van oorzaak en gevolg natuurlijk, dus dat jij de gevolgen moet dragen op het moment dat je niet bij jezelf bent. Blijf bij jezelf, blijf vertrouwen hebben in je innerlijke zelf. Zeg: “Nee”, op het moment dat je ‘nee’ voelt, en zeg: “Ja”, op het moment dat je ‘ja’ voelt. Laat je niet overschaduwen door de macht van de mensheid, door je opvoeding, door je ouders of de wijzende blikken van je broeders. Blijf in je eigen kracht geloven, dan kom je tot het mooiste van het mooiste en dat ben jij. Je hebt lessen ondervonden doordat je je zoon de deur hebt gewezen, dat was een zware les, hè?

Paul: Dat was een hele moeilijke, ja.

Isaak: Dat je voor liefde hebt moeten kiezen, een partner die jou lief is en die je nauwelijks kent en daar duidelijke taal hebt moeten neerzetten in de gezinssituatie ‘ik ga voor mijn partner, ik ga niet voor de opvoeding van ouder, omdat hij verpest de relatie tot mijn partner’. En daardoor krijg je dan ook weer negatieve energieën van je familie, doordat de familie het niet goed kan keuren dat je nu voor iemand wilt gaan ten koste van je eigen kind. Maar het kind heeft dat stukje neergelegd, jij was alleen het slachtoffer daarvan en het was niet andersom.

Paul: Dat is me ook wel duidelijk geworden, ja.

Isaak: Ja, dat is een heel goede les voor de ouders die hetzelfde meemaken, omdat het gebeurt zo vaak. Dus jouw les, jouw masterclass zal vele mensen helpen doordat zij weten hoe jij het hebt gedaan. En hoe heb jij het gedaan? Je hebt simpel geluisterd naar het ritme van je liefde en het ritme van je hart en je zegt: “Nee, het doet me zeer en ik traan veel, maar ik ga dit niet tolereren. Ik geef je een ultimatum, ik geef je dus eigenlijk de mogelijkheid om te veranderen, doe je dat niet, dan wordt je verwijderd uit mijn gezinssituatie”. Moedig, heel moedig.

Paul: Wat ik ook geleerd heb, is dat als je echt huilt en echt voelt wat het met je doet, dan kun je veel huilen, maar op gegeven moment ben je het kwijt.

Isaak: Ja.

Paul: Dan heb je er geen last meer van.

Isaak: Precies. Uiteraard. Heel moedig, omdat jij bent een alleenstaande vader geweest en jouw vrouwtje, Stientje, is een alleenstaande moeder geweest en jullie zijn nu allebei een stel geworden met respect voor elkaar en het loslaten van de eigen werelden, dus ‘ik laat mijn eigen wereld los, jij laat je eigen wereld los, en wij bouwen een eigen wereld op’. Dat betekent dat je geen bezit maakt van elkaars wereld, je wisselt energie. Als jij je eigen wereld loslaat, dan kun je ook in vrijheid zijn. Als zij haar eigen wereld loslaat, kan er vrijheid zijn, dan wissel je energie en bouw je samen weer een eigen wereld. Je blijft niet hangen in normen en waarden, dan word je echt een stel, ga je naast elkaar staan en niet verweven in elkaar, dat je geen persoonlijkheid meer hebt en geen aandacht meer hebt voor je eigen leven. Je gaat naast elkaar staan zoals men dat zou zeggen ... een zout en peper stel.

We lachen.

Isaak: Als de één er staat, mis je altijd de ander, toch? En dan is het eten flauw.

Paul lacht: Bij ons is het eten niet flauw.

Isaak: Jullie hebben nog heel veel heerlijke ... jullie hebben nog heel veel heerlijke 'wat' moeten ervaren, Stientje? Wat heb je nog moeten leren in jouw blokkade?

Stientje: De seksuele gevoelens allemaal.

Isaak: Het geven en nemen.

Stientje: Ja.

Isaak: Nou, dat is heel goed gegaan, toch?

Stientje: Ja.

Isaak: Het gaat steeds 'uitmuntender'.

Stientje: Ja, maar ik merk wel – dat vind ik het grote nadeel van mezelf – dat ik steeds zo'n druk op mezelf leg. Daar heb ik eigenlijk het meeste last van, omdat ik mezelf zo weinig ruimte gun om te leren. En ik doe het eigenlijk op alle gebieden zo goed, maar voortdurend zit daar toch iets op van 'dit doe je niet goed en dat gaat niet snel genoeg'. Ja, en of dat nou op seksueel gebied is ...

Isaak: Of werkgebied.

Stientje: Ja, of op het gebied van de dochter van Paul. Het is dat ik mezelf zo weinig rust gun.

Isaak: Het heeft te maken met het feit dat je eigenlijk al die jaren op jezelf aangewezen bent geweest. Het betekent dat je het altijd zelf moest doen, Stientje. En doordat je het altijd zelf hebt moeten doen, moest je het ook altijd goed doen en nu ...

Stientje: Maar ik wil het zo graag loslaten ...

Isaak: Dat kan toch. Als jij het wilt, zal het ook gebeuren, maar je moet gedeprogrammeerd worden en dat moet gewoon geleidelijk aan gebeuren.

Het is hetzelfde als iemand een gewoonte aan het afleren is. Ik vind gewoon dat je steeds beter gaat en ook met de seksualiteit van jullie, omdat je bent nooit een nemer geweest, je bent altijd een gever geweest, dus dat moest ook volledig anders gebeuren. Je moest je vrouwzijnde zodanig activeren en liefhebben om dus het vertrouwen te hebben dat het goed genoeg was zoals je was en dat je toch nog daarvan kon genieten ook.

Stientje: Ja, het is al steeds beter.

Isaak: Nou, dat is ook goed. Goed gedaan, Paul.

We lachen.

Isaak lachend: Jahaa, Chantal.

Stientje: Je moest eens weten hoe je ervan kunt genieten. Het is gewoon verrukkelijk.

We lachen.

Paula met een lach: Gratis advies.

Egbert lachend: We komen wel een keertje kijken.

Stientje met een lach: Nee, nee, daar heb ik geen behoefte aan.

Isaak met een lach: Dan moet je bij het instrument wezen. Als er geen schaamte is, maakt het ook niet uit wie toekijkt, toch? Mensen die schaamte hebben, zijn altijd bang voor toeschouwers en dan zingen ze bij wijze van spreken in de badkamer, maar ze durven niet publiekelijk te zingen, omdat ze schaamte hebben. Ze zijn nog niet overtuigd van hun kwaliteiten of ze zijn gewoon zodanig ingeburgerd dat het niet zo hoort of mag. Maar andere mensen gaan over die schaamte of ingeburgerdheid heen en ze voelen zich vrij in alles. Ach, die mensen heb je zelden.

Wat wil jij aan ons vertellen, Stientje?

Stientje: Ik heb toch veel meer geleerd om open en eerlijk te zijn en met name steeds bij mezelf alles te voelen; ik heb me tenminste voorgenomen dat mijn hart, mijn gevoel mijn kompas is. Daarom ben ik ook heel erg bezig om te kijken ‘wat zegt mijn innerlijke zelf’ en dat op alle gebieden. Ik heb daardoor toch meer vertrouwen gekregen in mezelf en ook in anderen. Ik durf me ook kwetsbaarder op te stellen. Ik wil ook niet meer alles alleen hoeven doen en ik probeer mijn leven te zien als een optelsom van ervaringen om daardoor toch niet zo lang het oude vast te houden, maar het juist eerder los te laten. Toen ik begin twintig was, was er toch iets waardoor ik die weg op ben gegaan om mezelf te leren kennen en daar ben ik eigenlijk al heel lang mee bezig. Maar sinds ik in de masterclass zit, heb ik toch heel sterk het gevoel dat dit de weg is die ik wil gaan. Ik heb ook de stap genomen om weer in het ‘oude’ werk terug te gaan, maar na twee dagen kon ik het niet meer volhouden, liep ik daar schreeuwend weg en dacht ik: dit wil ik dus niet meer. Mijn hele gevoel steigerde gewoon ‘dit wil ik niet meer’. En nu ben ik eigenlijk in onzekerheid. Hoe gaat mijn werk er nu uitzien? Waar gaat mijn passie naar uit? Wat wil ik nog? De jaren dat ik nog wil gaan werken, waar wil ik dan heen? Maar ik probeer toch te vertrouwen. Ik heb naar de kosmos gestuurd dat ik erop vertrouw dat als ik het tegenkom dat mijn gevoel zegt ‘dit wil ik gaan doen’. Op het moment is dat niet zo en ik vind het toch moeilijk om me neer te leggen bij het feit dat ik daar de controle niet over heb, moet ik zeggen. Ik probeer dat ook als een les te zien. Daarnaast zie ik ook – net als Paul – de lessen voorbijkomen en dat was vanmorgen ook nog zo, want de ouders van Paul zitten nog steeds maar te drukken ‘dit moeten we zus en dit moeten we zo doen’, en toen dacht ik: ik wil toch zeggen wat ik ervan vindt, dat ze ons gewoon tekort doen en dat heb ik ook gezegd. Dus ik voel ook wel de lessen die voorbijkomen en ik heb de keuze om daar iets mee te doen. Ik doe ze wel, hoe moeilijk ik het ook vind, dus ik vind wel dat ik daar een ontwikkeling in heb gemaakt. Met de dochter van Paul vind ik het toch nog moeilijk, want dat is een heel gesloten meisje en dat geeft mij vaak wel het gevoel van: Doe ik het wel goed? Kan ze mij wel accepteren? En verder probeer ik mezelf – wat je net ook zei – te deprogrammeren om mezelf niet zo onder druk te zetten.

Isaak: Precies.

Stientje: Daar ben ik wel mee bezig.

Isaak: Dan houd je je energie voor je, lief kind.

Stientje: Ik verlies steeds heel veel energie.

Isaak: Je moet ophouden in te vullen. Vul niet in. Kijk, je noemt net de dochter van Paul, laat dat gewoon. Dat betekent dat je dus daar niet mee bezig moet zijn. Het kind heeft haar eigen wereld. Het betekent dat jij op dat moment een surrogaatmoeder bent van het kind en je doet het beste wat je kunt doen ter opvoeding van het kind door het kind te laten.

Stientje: Ja, dat doe ik ook.

Isaak: Op het moment dat je liefde geeft met woorden of gewoon even aandacht of een blik van waardering, is dat meer dan genoeg. Zij hoeft jou niet te bevestigen in jouw surrogaatmoederschap.

Stientje: Nee, dat begrijp ik.

Isaak: En dat is hetgeen jij nu voelt. Je bent bang dat het moederschap dat je hebt uitgedragen naar je eigen kinderen, dat je dat stukje moederschap niet kunt uitdragen naar de kinderen van Paul. Maar dat kan niet. Waarom niet? Omdat die kinderen hebben niet dezelfde opvoeding gekregen als je eigen kinderen. Jij hebt je kinderen altijd opgevoed met heel veel nemen en geven en zijn met elkaar. Jullie waren een hecht gezin en zijn nog steeds een hecht gezin. De kinderen van Paul zijn opgevoed op een ander energieniveau. Jij komt met je eigen kinderen in het gezin van Paul en dat betekent dat er twee energie verschillen zijn: jouw energie met je eigen kinderen en de energie die Paul met zijn eigen kinderen heeft gebracht. Dat moet nog samensmelten en dat kan alleen maar door de tijd en de ervaringen en door het te laten. Op het moment dat jij de bewustwording hebt waar je passie naar uit gaat en welke werkzaamheden je wilt gaan voltooien en je staat daar volledig achter, dan pas kun je 100% voor dat werk gaan. Op dit moment ben je nog steeds zoekende. Het betekent dat het werk dat jij tot nu toe hebt uitgevoerd, jou alleen maar onzekerder maakte en geen goed gevoel gaf, omdat je er niet volledig achter stond. Dat betekent: loslaten en tot het volgende moment gaan. Dus zoek een andere baan op en ervaar die weer en kijk of je hart daar wel voor opengaat. Is het niet zo, dan stap je weer uit en ga je naar de

volgende. En zo ga je doorlopen totdat je zegt: “Hierbij blijf ik gestationeerd.”

Stientje: Ja, zo had ik het zelf ook gedacht.

Isaak: Mooi zo. Hoe laat leven we?

Christine: Tien voor vier.

Isaak: Wat vinden jullie van Paul en Stientje?

Paula: Geweldig!

Elise: Een groot voorbeeld.

Christine: Ze passen goed bij elkaar.

Paula: Ja, jullie passen heel goed bij elkaar.

Stientje: Ja, we zeggen ook iedere keer tegen elkaar hoe goed we toch bij elkaar passen. Omdat Isaak sprak toen over die kaders en als je dat loslaat en je ontmoet die ander ook in geestelijkheid, merk je steeds meer, naarmate je zo door het leven gaat, dat je goed bij elkaar past. Wat we ook doen, of we nou naar de film gaan of als het gaat over hoe we de toekomst zien en dat je dan denkt: goh, dat zie ik ook zo, dat heeft hij ook.

Egbert: Die trouwerij van jullie vond ik oprecht een fantastische gebeurtenis.

Paula: Ja.

Egbert: Op een gegeven moment dacht ik: hé, dat wil ik ook.

We lachen.

Isaak: Waar is de partner?

We lachen.

Egbert: Dat komt nog wel, dat komt nog wel.

Isaak: Oké. Nou, dan mag jij nu even vertellen.

Egbert: Ik heb heel veel geleerd. Ik heb geleerd mezelf elke dag te belichten als ik in de fout ga en ik ga regelmatig in de fout, zodat ik niet oprecht ben. Laatst belde mijn broer en hij zei: “Ik ben in de buurt, ik kom even langs.” Maar hij zei ook: “Als het niet schikt, dan zeg je het maar of moet je weg?” Nou, hij schopte de bal al in het doel en ik zei: “Ja, ik moet weg”, maar ik moest helemaal niet weg. Als hij nou niet ‘of moet je weg?’ had gezegd, dan had hij gewoon gekomen, dus het was een grote fout. Elke dag probeer ik mezelf daarin toe te spreken en mezelf te onderrichten. Dat heb ik geleerd.

Isaak: Goed van jou. Dat is eigenlijk al heel wat, dat je duidelijke taal durft te spreken en dat je het dan niet zomaar aan het lot overlaat.

Egbert: Ja, ik liet het vroeger altijd aan het lot over, laat maar waaien.

Isaak: Ja, maar als je dat al schrijft, betekent het dat je daaraan wilt werken.

Egbert: Ja, dan zit ik in de auto te denken – en ik rijd natuurlijk heel veel auto – en dan denk ik: daar zat je verkeerd en toen zat je verkeerd en dat deed je niet goed.

Isaak: Want vroeger ging jij toch maar door en door en door en door en je ontkende je gevoel en je kwam niet voor je gevoel op.

Egbert: Precies.

Isaak: Je liet het allemaal maar over je heen komen. Deze woorden die je nu schrijft, dat is nog maar een begin, hè? Het betekent dat je wel duidelijke taal moet spreken. Duidelijke taal betekent: duidelijk je eigen kracht neerzetten en niet zomaar over je heen laten lopen.

Egbert: Ja. Verderop staat ook: kalm blijven te midden van het lawaai van alledag.

Isaak: Heb je daar last van dan?

Egbert: Nou, je wordt wel eens afgeleid.

Isaak: Dat is logisch, maar gewoon kalmte in jouw hart, rust in je hart.

Egbert: Ja, rustig blijven en jezelf niet te laten beïnvloeden door omstandigheden waardoor je blik troebel wordt.

Isaak: Ja, welke omstandigheden?

Egbert: Gewoon omstandigheden in het algemeen.

Isaak: We hebben het de vorige keer – een aantal lessen terug – gezegd dat je een vriend voor ieder was.

Egbert: Ja.

Isaak: Hoe zit dat?

Egbert met een lach: Hoe zit dat? Bedoelt u hoe je dat doet?

Isaak: Een vriend voor ieder. Waarom noemen we jou zo? Wil je iedereen graag te vriend houden of ben jij vriendelijk van aard?

Egbert: Ja, ik help graag mensen.

Isaak: En je wilt ook iedereen te vriend houden?

Egbert: Ik wil ook mensen te vriend houden.

Isaak: Al is het maar een vriend in de achterban, al is hij gewoon in de kelder beland, is het toch nog een vriend ergens, zeg maar. 'Ik heb daar nog iets zitten in die kelder, daar woont ook nog een vriend'.

Egbert: Nou noem ik niet iedereen een vriend, hoor.

Isaak: Maar ik heb het over de definitie van vriendelijkheid, de helpende energie, dat ieder persoon echt duidelijk bij jou kan stationeren op het moment dat ze het even niet meer weten.

Egbert: Ja.

Isaak: Maar ook daar behoort jij in de eerste zin oprecht in te zijn, hè? Daar gingen ook de lessen over in relatie tot die andere vrouw, de oprechtheid daarin, dus: weet wie jij bent en weet wat jouw behoeftes zijn en wees eerlijk en oprecht in dat stukje, laat niet met je sollen.

Egbert: Nee. Ik heb er ook een opmerking over staan: geen onoprechte relaties met vrouwen creëren en voor liefde kiezen, niet voor lust.

Isaak: Dat is ook een goede.

Egbert: Dat heb ik geleerd van de situatie met Evelien.

Isaak met een lach: Ja, behalve als je heel erg lustig bent ... dat was een andere student hier ...

We lachen.

Isaak: ... dan mag je op dat moment eerlijk en oprecht alleen maar genieten van dat feit, maar er moet wel in eerlijkheid gecommuniceerd worden 'ik neem je vanavond en daarna hoor je niets meer van me', dan ben je eerlijk en oprecht. Niet van 'ik bel je', en de gedachte achter de gedachte is: ja, dag! Want dan zet je iemand op de wachtstand, geef je iemand hoop en is dat eigenlijk een pijnlijk moment. Dat heb je heel duidelijk meegemaakt met de andere relatie, met Evelien zoals je haar benoemde, en daarom is die relatie ook op een gegeven moment beëindigd en doordat je dat hebt losgelaten, heeft die vrouw natuurlijk een goede levensgezel kunnen ontmoeten, want anders zou die vrouw nog steeds achter je aan hollen, om te hopen dat jouw energie weer naar haar toe zou komen en niet alleen het geslachtsdeel.

Egbert: Precies, precies. Wat ik ook heb geleerd, is niet in kaders te denken ...

Egbert schiet in de lach.

Egbert: Ik praat er niet overheen hoor, ik praat er niet overheen hoor.

We lachen.

Egbert met een lach: Nee, echt niet, ik schaam me er niet voor.

Isaak met een lach: Mensen die dit boek lezen, gaan ook wel lachen.

Egbert: Twee weken terug zei Elise tegen me: “Hoe zit het met dat in kaders denken met Marian, ben je daar nog uitgekomen?” En ik dacht: ja, dat is waar ook, daar moet ik ook nog iets mee doen. Een week daarna kwamen er twee dames op mijn pad en als ik die op straat was tegengekomen, had ik er niet naar gekeken. Je hebt allemaal als man een idee van: dat is een mooie vrouw of niet. Maar toen ik met die dames ging praten, werden ze ineens heel erg mooi en interessant en dacht ik: hé, wat zijn dat toch mooie vrouwen. Als ik niet aan die les had deelgenomen, had ik nooit zo gedacht over vrouwen. Die lelijkheid – tussen aanhalingstekens, want dat was natuurlijk helemaal niet zo – vervaagde volkomen, want het waren heel mooie, interessante vrouwen voor mij. Daar heb ik veel van geleerd.

Isaak: Omdat de energie van die persoon komt dan uit dat lichaam, dus dan word je geraakt door de energie en vervaagt je blik. Daarom zegt men: “Liefde is blind”, en dan schrikt men wakker, “ooooooh, heb ik daar al die jaren mijn tijd aan besteed?” Die lelijkheid kwam terug doordat de persoon de liefde niet meer voedde bij jou, daardoor kwam de lelijkheid terug, dus het fysieke voertuig kwam terug en de energie was opeens weg. Het is net als een goed gesprek, de energie is opeens weg. Ja, heel duidelijk. We weten dat jij nogal een dekhengst bent geweest en dat je voor schone vrouwen ging die in jouw kadertje pasten en dat was dus ook de les met Evelien. Zij was een schone vrouw, zij paste wel in het kader, ze was ook seksueel heel erg bevredigend naar je toe, maar ja, het binnenste gevoel bij jou werd daar niet blijer van.

Egbert: Nee.

Isaak: Het was alleen maar een tijdelijke impasse, zeg maar, waar je doorheen moest gaan. Het was ook een les voor haar en een les voor jou en de les was eigenlijk ... welke les denk je dat het was?

Egbert: De les voor mij was dat je nooit een relatie met iemand moet beginnen als je nog niet klaar bent met de andere.

Isaak: Precies, dus je bent eigenlijk een relatie aangegaan met deze vrouw, je hebt je hart niet opengesteld, omdat je nog vasthield aan een andere vrouw en die andere vrouw jou ook vasthield doordat er nog steeds energie heen en weer ging. Dus doordat er nog contact was, was er ook nog voor jou hoop en doordat er hoop was, was er voor jou eigenlijk toewijding, toewijding naar de andere vrouw en niet naar de nieuwe vrouw Evelien. Dus je was meer bezig om iemand weer in jouw straatje te krijgen, in jouw leven te krijgen, onbewust, zonder dat je daar misschien bewust van was of eerlijk en oprecht daarvoor uit wilde komen, want zou je daar eerlijk en oprecht voor uitkomen, dan zou de andere vrouw – je ex dus – jou wegduwen en zeggen: “Daar wil ik niet mee geconfronteerd worden.” Maar ja, doordat er een samenspel was van oprechtheid en eerlijkheid en bemiddeling van ons instrument, is daar eigenlijk ook voor jou een les uit gekomen: wees oprecht en eerlijk naar je gevoelens toe, spreek eerlijk en wees eerlijk.

Egbert: Klopt, ja.

Isaak: En hoe zit het nu?

Egbert: Hoe zit het nu? Met wie?

Isaak: Met jouw oprechtheid en eerlijkheid.

Egbert: Nou, daar probeer ik wel aan te werken.

Isaak: Goed zo.

Egbert: Want ik ben er wel achter dat als je eerlijk en oprecht bent, je wel rust creëert natuurlijk.

Isaak: Dan krijg je eigenlijk rust, ja.

Egbert: En het overleven stopt.

Isaak: Dan ben je gewoon aan het leven en kun je ook duidelijk openstaan voor het genot van het leven en het genot van samenzijn met partnerschap, omdat ook ik hoop dat ooit jouw hart weer volledig groot gaat worden, groot van de kleur liefde, groot van de kleur passie en dat je gewoon gaat genieten van een gezinssituatie die gecreëerd is door jouw oprechtheid naar de andere vrouw die op dat moment in jouw toekomstbeeld komt.

Egbert: Ja.

Isaak: Opmerkingen en vragen? Of meer te vertellen? Wat heb je nog meer staan?

Egbert: Ja, daar hebben we het al over gehad, over de waarheid spreken en die ook ventileren naar andere mensen.

Isaak: Dat is ook heel goed, ja. Op het moment dat je dat niet doet, krijg je onrust om je heen. Mensen voelen dat. Stel dat jij iets meemaakt en iemand gaat in jouw leven zijn en de energie wisselt door gesprek of door samenzijn met ... die mensen voelen dat, hè Chantal?

Chantal: Ja.

Isaak: En wat voel jij dan?

Chantal: Nou, je voelt wel eens in een bepaald gesprek met iemand dat het niet klopt.

Isaak: En wat voelt men dan op het moment dat je ziet dat iemand zichzelf in een bepaalde situatie manoeuvreert waar je dus eigenlijk oprechtheid en eerlijkheid in wilt hebben. Wat voel jij dan?

Chantal: Ik voel gewoon dat het niet klopt, het voelt niet goed.

Isaak: Dan voel jij eigenlijk een gevoel dat knaagt, het zit niet lekker, geen blij gevoel. Je kunt het zo voelen als ‘het is niet goed, het voelt niet goed’, maar vaak is dat gevoel meer dan voldoende en hoeft je niet de vinger ergens op te leggen. Een voorbeeld, lieve heer, als jij bij iemand bent en het voelt goed, dan is het een moment van alleen maar zijn. Heb je een gedachte daarbij die niet goed voelt, gaat het eigenlijk knagen. Het is net alsof je jezelf afvraagt: wat is er mis met mij? Omdat je op dat moment niet zo goed in die energie kan gaan zitten. Dat heeft iedereen wel eens, dan ben je bij iemand en heb je zoiets van ‘ik voel me nu niet helemaal thuis, het voelt niet volledig mijn plek hier’. Iets zit niet lekker of een gesprek is niet volledig uitgesproken of een verhaal is niet volledig in waarheid neergezet. Het is een soort weëig gevoel, dat noemen we intuïtie. Intuïtie moet altijd als waarheid gezien worden en dan moet men daarmee aan de slag doordat men het bespreekbaar maakt en krijg je dus de ‘aha-momenten’, dan wordt het je duidelijk. En jouw grote les in deze masterclass was duidelijkheid; duidelijk voor je gevoel opkomen, duidelijk in het spreken en zijn. Natuurlijk ben jij iemand die altijd een warm hart uitdraagt aan degenen waar jij loyaal aan bent, maar je moet altijd duidelijk zijn met je loyaliteit, het is altijd een geven en nemen functie. Het is niet altijd een nemerfunctie en het is niet altijd een geverfunctie. Al zijn je behoeftes weinig om te nemen, moet je nog steeds eisen dat de andere persoon waar je dus op dat moment mee omgaat ook geeft, want anders gaat die andere persoon de geverfunctie verwaarlozen en dan krijg je dus een onevenwichtigheid. En dan krijg je innerlijk gezien een misbruik gevoel, al is dat onbewust of bewust, het is altijd een gever- en een nemerfunctie. Een voorbeeld. Ik bel jou, dan bel jij mij een volgende keer. Stel dat iemand jou tien keer belt en je eist nooit een telefoontje terug, omdat je daar heel ruimdenkend in bent, is het toch nog steeds belangrijk dat je zegt: “Teruggeven.” Dan ben je een meester, want anders gaat die andere persoon in de nemerfunctie, ‘vinden we allemaal best zo, maar ik ga niet geven omdat geven is juist moeilijker’. Nemen is makkelijk. Dus grote les voor jou in duidelijke taal spreken, heb je met Evelien gehad, in oprechtheid, ook naar je ex toe en ook in het geven en in de nemerfunctie. Omdat ik weet dat je hart ruim is om te geven en eigenlijk ondervoed is geweest in het nemen. Al krijg jij een ei op je hoofd, dan zou dat voor jou al genoeg genomen zijn, maar de les is eigenlijk altijd: daag iemand uit om over de brug te komen, wie het ook mag wezen.

Nou, wat vinden jullie van onze Egbert?

Christine: Ja, hij is een stuk serieuzer geworden, vind ik.

Paula: Ja.

Egbert: Serieuzer?

Christine: In het begin zat je meer te geinen.

Egbert: Nou, nee toch?

Paula: Jawel, best wel, toen maakte je overal een grapje van.

Isaak: Ja.

Paul met een lach: Ik heb jou in de kaartleg cursus ontmoet en daar heb je ook behoorlijk zitten grappen en grollen met de zoon van Tresi. Je hebt er een heel kolderverhaal van gemaakt.

Egbert: Chantal vroeg: “Kom je ook naar de masterclass?”, en ik zei: “Dat is goed”, maar ik had er niet over nagedacht. Toen zat ik hier de eerste masterclass en dacht ik: goh, wat heb ik nou weer aan mijn fiets hangen.

We lachen.

Paula: Kijk, dat ben jij dus, wat je nou zegt.

Isaak: Maar dat is zo mooi, omdat Egbert heeft er altijd graag een lolletje voor over op het moment dat het te dichtbij komt, daar heeft hij een lolletje voor over. Dat noemen ze ook weleens de verkoperfunctie: als de lading te serieus wordt, dan maak je een lollige opmerking en is de persoon even afgeleid.

Egbert: U zei bij de eerste masterclass: “Dat doe je toch niet, hè?”, en toen heb ik ‘ja’ gezegd.

Isaak: Het is heel mooi dat je een goede verkoper bent, maar verkoop jezelf vanaf je hart, vanaf je spiritualiteit en open je hart voor je toekomst. Je toekomst is wat jou toekomt.

Stientje: Ja, anders doe je jezelf zo tekort.

Egbert: Ja.

Isaak: Dus neem veel vrouwelijk schoon in alle oprechtheid en eerlijkheid en verlang een relatie.

Egbert: Ja.

Isaak: Verlang een relatie. Dat betekent: ik verlang een schone vrouw waar ik langdurig in eenheid mee door het leven kan gaan en waar ik een toekomst mee op kan bouwen doordat ik nu oprecht en eerlijk naar mezelf toe ben en duidelijk het verleden heb afgesloten en duidelijk voor de toekomst wil gaan. En blijf natuurlijk een goede vriend.

Paul: Ik heb nog wel een vraag, Isaak. Het is een vraag over je blik naar binnen gericht toe hebben, bij jezelf blijven, zeg maar. Ik heb daar wel eens moeite mee als ik bijvoorbeeld de stad in ga. Als we gaan statten en een uur of vier door de stad hebben gelopen, ben ik helemaal bekaf. En dan is er voor mij de vraag: hoe kan ik dan de blik naar binnen toe gericht houden, bij mezelf blijven zodat ik niet zo moe wordt.

Isaak met een glimlach: Eigenlijk, als je moe wordt door de stad in te gaan en te winkelen, vind je er geen zak aan.

We lachen.

Paul met een lach: Nou, dan weet ik dat.

Stientje: Dan moet je het gewoon niet doen, denk ik.

Isaak: Jij bent meer een persoon van 'ik heb een broek nodig, ik ga even een broek kopen en dan heb ik het gehad'. Op het moment dat je aan de hand

van je vrouw zegt: “Goh, schatje, is goed, we gaan even winkelen”, pfffft, dan denk je: hoe lang duurt dat nog? Maar ik ben toch een goede echtgenoot, dus ik ben vriendelijk en ik sta volledig open om met jou te gaan winkelen, maar ik vind er geen zak aan. Nou, wees daar oprecht en eerlijk in en ga gewoon je broek halen en snel naar huis.

Stientje: Ja, en dan heeft hij nog geluk dat hij een vrouw heeft die ook niet zo van winkelen houdt.

Isaak met een lach: De één is gewoon dol op winkelen en de ander vindt er niets aan.

Stientje: Maar bij sommige mensen heb je ook het gevoel dat je moe wordt. Daar kom ik ook wel steeds meer achter. Dat zijn gewoon mensen die jou alleen maar als ‘klaagmuur’ of om tegenaan te praten gebruiken en dat ontnemt je ook je energie.

Isaak: Dat is ook zo, volledig waar. Op het moment dat je bij iemand bent en het is gezellig, dan is de gezelligheid zodanig dat je niet weg wilt gaan. Je wilt gewoon gezellig doorgaan met gezelligheid, maar je verbreekt het gezelschap – ja, de verplichtingen roepen – en je gaat weer terug naar huis. Maar op het moment dat je bij iemand bent en je denkt: pffffft, jeetje, het is gezellig, maar ik vind er geen zak aan, maar het is wel gezellig, want het hoort gezellig te zijn en misschien wordt het nog in de loop van de tijd gezellig als de mensen wat losser worden, maar de energie wil maar niet starten, dan kun je beter oprecht en eerlijk zijn en zeggen: “Ik besteed mijn tijd niet hieraan”. En dan moet je gewoon je gevoel zodanig sterk maken bij jezelf en jezelf uit die energie halen. Ga dan liever op jezelf zitten en daar je tijd aan besteden, dan blijf je fit, dan dat je luistert tegen je beste weten in.

Stientje: Er zijn ook genoeg mensen die bijna aan één stuk alleen over zichzelf praten en dan is het best heel moeilijk om te zeggen: “Ik beëindig dit gesprek, want je hebt het alleen maar over jezelf en daar word ik heel erg moe van.”

Isaak: Oefen daar maar op dan.

We lachen.

Stientje: Ja precies, maar daar kom je wel achter en het ontnemt heel veel energie.

Isaak met een lach: Maar jij bent toch zo strijdlustig geworden de laatste tijd, dus de koppen gaan eraf en oefen daarop.

Stientje: Ja, dat doe ik wel.

Isaak: Het is zo fijn om te oefenen, het is zo fijn om gewoon te zeggen: “Ik mag.” Het is net als dat je tegen een kind zegt: “Kind, je mag alles zeggen”, en het kind gaat alles zeggen en jij bent de incasseerder en denkt: auw, het doet wel zeer wat die ander zegt, maar het is wel heel goed om te ventileren. Op het moment dat het zeer doet bij iemand doordat iemand oprecht en eerlijk is van spreken, betekent het gewoon dat daar een blokkade ligt, hij of zij voelt zich aangesproken. Dus oefen erop, zeg: “Wat lul je toch zo veel, je bent alleen maar monologen aan het afleggen en een dialoog zit hier niet in, dus praat maar tegen jezelf, ik loop wel weg.”

Stientje lacht: Ja, dat gaan we oefenen, dan zullen we die vaker uitnodigen bij ons, kunnen we oefenen.

Isaak: Wat je ook wel eens kunt doen als mensen bij je over de vloer komen en ze blijven te lang hangen en je hebt eigenlijk geen behoefte meer aan dat gezelschap, zeg gewoon heel duidelijk: “Dat was ‘m’”, en groet die persoon en stuur de persoon uit je huis. Oefen daar ook op.

Stientje: Ja.

Annelies: Is ook een kunst, het is een kunst.

Isaak: Het is een heel belangrijk iets.

Stientje: Ja, maar het vreet energie, want je gaat naar bed en je bent echt helemaal bekaf.

Isaak: Dat is zonde van je dag.

Stientje: Ja, dat vind ik wel.

Isaak: Nou, ik wil naar onze Christine toe.

Christine: Ja, maar hebben we nog tijd, want ik zit te kijken ... we zijn nog met vier over en het is eigenlijk al tien over vier. Ik zou het heel graag willen vertellen, maar ...

Isaak: Oké, dan kunnen we het beter bewaren voor de volgende masterclass. Maar we gaan nog een klein gesprek voeren: het gesprek van spreken. Op het moment dat jij als fysiek mens respect hebt voor jezelf, dan durf je te spreken. De gedachten die je hebt, moet je natuurlijk altijd op je mond zetten. Gemakkelijk is het niet, maar wel noodzakelijk om altijd duidelijke taal te spreken zoals jij het voelt. Het gaat zoals jij het ziet, ervaart en voelt. Op het moment dat je dat naar buiten toe brengt, kan het zijn dat de werelden twee verschillende werelden zijn, maar jouw wereld moet je altijd in waarde behouden. Op het moment dat je energie krijgt – zoals onze Stientje dat zei – is het goed. Verlies je energie, is het niet goed. Soms besteedt men heel veel tijd en energie aan derden en dan moet men zichzelf de vraag stellen: Is het gelijk? Is het gelijk? Is het een geveer- en een nemeerfunctie? Of is het alleen maar een geveerfunctie en komt het over alsof het allebei is? Op het moment dat je duidelijke taal spreekt en je zegt waar jouw behoeftes naar uit gaan, moet je altijd die behoefte in ere houden. Stel dat jij spreekt, maar de gedachte achter de gedachte is iets anders dan dat je zegt, is de vorm die jij op dat moment neer probeert te zetten niet gefundeerd, het is leeg, het neemt geen vorm, het blijft hangen. Op het moment dat je zegt: “Ik spreek in alle oprechtheid en eerlijkheid naar jou toe, zo is het werkelijk zoals ik wil zijn en zoals ik ben”, op dat moment kan de andere persoon je nemen in deze juiste vorm en dan is er alleen maar openheid. Vrienden heb je alleen maar op het moment dat je zelf een vriend bent, want je kunt jezelf wel een vriend noemen – en daarom vinden we het fijn dat Egbert zei: “Ik noem niet iedereen vriend” – want je kunt wel zeggen: “Ik heb vrienden om maar in je boekje vrienden te hebben”, op het moment dat het je uitkomt, dat je zegt: “Dat is een vriend van mij, daar kan ik nu op deze datum van dit jaar eventjes mezelf mee gaan voeden, mezelf mee gaan voeden en een goed

moment neer gaan zetten, op dat moment doe ik mijn best daarvoor. Op dat moment heb je een tijdelijke energie, maar dan is die vriendschap nog steeds geen vriendschap, dan is het alleen maar een ontmoeting. Een vriendschap is iets anders. Een vriendschap is zodanig openheid, bespreekbaar, alles is oké wat er is. Het kan zo zijn dat men het er niet mee eens is, het kan ook zo zijn dat men het er weer mee eens is, omdat er het fundament vriendschap is en dan heb je het net zo als moeder en kind; het is goed gefundeerd en het 'houden van' blijft alles overwinnen. Omdat vriendschap betekent ook liefde voor. Liefde overwint alles. Op het moment dat er een onenigheid ontstaat en er was geen vriendschap, alleen maar een nemerfunctie of een geverfunctie van welke persoon dan ook, doorstaat hij misschien fases doordat één persoon zich steeds schikt of dat de andere persoon zich steeds weer erbij neerlegt. Maar op dat moment is nog steeds de toevoeging kwijt, omdat er moet een toevoeging zijn. Je moet het gevoel krijgen om bij iemand zodanig jezelf thuis te voelen en op het moment dat jij jezelf daar niet bij thuis voelt, kan het zo zijn dat die persoon een bepaalde energie uitstraalt die jou dat gevoel geeft. Bewust of onbewust, maar de energie is er wel. Dus op het moment dat je zegt: "Ik voel me zo goed bij jou. Goh, wat een open energie", komt dat door jouw uitstraling. Je krijgt die woorden door je uitstraling. Op het moment dat jouw huis een open huis is, zijn die mensen graag in jouw huis, maar dat betekent dat niet alleen het fysieke huis een open huis is, maar ook je 'harthuis' een open huis is. Het betekent dat de gedachten achter de gedachten er niet zijn. Het betekent dat je niet belust bent op eigenbelang, je bent belust op samenzijn. Je bent niet angstig om te verliezen, omdat je weet onbewust de wet van oorzaak en gevolg. Nee, je bent alleen maar angstig om niet die vriendschap in jouw hart te voelen. En op het moment dat je die vriendschap zo echt, waarlijk voelt en je hebt het gevoel: dit is mijn vriendin en dit is mijn vriend, en op het moment dat die wegvalt uit mijn bestaan komt er een grote leegte van die vriendschap en niet om hetgeen wat die vriendschap mij heeft gebracht of wat die vriendschap mij nog kan brengen, maar alleen maar het gemis van niet meer in samenzijn kunnen zijn met die persoon. Dan pas heb je vriendschap.

Isaak neemt met deze woorden afscheid van ons.

MASTERCLASS IX

Isaak: Goedemiddag.

De groep: Goedemiddag.

Isaak: We gaan tot een vervolg van waar we zijn gebleven en de opdracht was dat jullie moesten gaan weerleggen hetgeen jullie ervaringen waren en jullie behoeftes om nog aanvulling op het verhaal te krijgen. Wie voelt zich aangesproken?

Christine: Ik wil wel verdergaan. Hoe zal ik het doen? Zal ik de belangrijkste leerpunten opnoemen?

Isaak: Ja.

Christine: Nou, wat ik heb gemerkt de afgelopen maanden is dat ik toch door die blokkade heen ben gegaan; die seksuele energie waarmee ik al jarenlang een beetje op een dood spoor zat, is weer gaan stromen. Ik heb er ook anders naar leren kijken, want voorheen was ik ook met spiritualiteit bezig, maar toen dacht ik: met die seksualiteit hoef ik me niet zo bezig te houden, het komt of het komt niet. Door het gesprek met u heb ik geleerd dat ik er eigenlijk zelf voor moet kiezen, dus dat ik het zelf ook op mijn pad moet zetten, zeg maar. Dat had ik daarvoor nog niet goed begrepen. Ik heb wel een hele enerverende periode achter de rug, maar ik heb ook gemerkt dat ik mezelf toch te lang aan het lijntje heb laten houden en dat ik de grens niet goed durfde te stellen om op tijd te stoppen, terwijl het wel pijnlijk werd voor mij. Dat is een leerpunt en dat heb ik trouwens wel eens vaker meegemaakt. Wat ik ook heb gemerkt is dat ik de neiging heb om zelf te veel initiatief te tonen naar de andere persoon toe, en dat het dan niet meer zo luchtig overkomt. Ik wil dan eigenlijk bepalen wat er gebeurt en dat werkt dus helemaal niet. Dat is iets wat ik bij mezelf heb gezien. Het loslaten is ook erg moeilijk. Ook al is het uit, dan blijf ik er toch nog erg lang over nadenken en denk ik terug aan de leuke momenten, dat doet me ook geen goed. Dat is eigenlijk een soort zelfkwelling, waarmee je het jezelf niet makkelijk maakt. Ik zou het beter naast me neer moeten kunnen leggen, maar dat is lastig voor

mij. Dat zijn de leerpunten die ik heb, en ook dat ik de ander vrij moet laten om zijn eigen leven te leiden zoals hij het wil. Dat is voor mij een belangrijk leerpunt.

Isaak: Dat is een heel goed punt, omdat elk mens maakt de keuze om zijn eigen leven zodanig in te vullen zoals hij het zelf wil en behoefte naar heeft. Het gaat ook om de behoeftes. Op het moment dat je andere behoeftes hebt dan je partner of met degene waar jij jezelf op dat moment mee verbindt, dan kan het zo zijn dat de verhoudingen dus niet recht staan, maar scheef staan. Als je accepteert, dan kun je pas in een relatie stappen. Je accepteert de persoon zoals hij is, je aanvaardt de karaktertrekken van die persoon, omdat je kunt nooit en te nimmer die persoon veranderen. Je kunt wel die persoon veranderen door die persoon tot bewustwording te brengen door gesprekken, maar daar blijft het ook bij. De bewustwording moet op dat moment ook weer bij de persoon zodanig geactiveerd worden dat men wil gaan veranderen. Als iemand niet wil veranderen, dan kun je maar twee dingen doen en dat is accepteren of het laten. En heel vaak is het bij jou zo geweest dat je zogenaamd wel wilde accepteren, maar de gedachte achter de gedachte was: ik wil eigenlijk niet accepteren, ik hoop dat daar een ommekeer in komt. Op dat moment breng jij jezelf alleen maar gevoelsmatig in de problemen. Als je zegt: “Deze heer is zoals hij is en ik ben met deze heer, maar ik verwacht niets van deze heer, ik wil alleen maar met hem zijn in de momenten van dien”, dan zou jij een veel fijnere tijd hebben gehad dan de tijd die je hebt gehad.

Christine: Ja, en dat is jammer, want dat was wel mijn insteek, maar dat lukt me dus niet.

Isaak: Omdat de gedachte achter de gedachte anders was, dus je was niet oprecht en eerlijk. Je deed net alsof, maar je voelde in jezelf nog niet deze waarheid. Je wilde wel, maar wetend bij jezelf dat je daar niet achterstond, lukte het je ook niet. Op het moment dat je iets wilt en de gedachte achter de gedachte is ‘ik wil werkelijk’, dan manipuleer jij jezelf zodanig dat het ook werkelijkheid wordt. Maar jouw werkelijkheid was nog steeds ‘hoop’; je hoopte dat deze heer zou gaan veranderen naar jou toe en dat jullie dan eigenlijk een gezamenlijke toekomst tegemoet zouden kunnen gaan.

Christine: Ja, dat denk ik, ja.

Isaak: Dus wat heb jij uit deze ervaring geleerd? Oprechtheid en eerlijkheid vanaf het begin. Vanaf het begin moet jij je behoeftes neerleggen en moet je vertellen hoe je in elkaar steekt en die andere persoon kan op dat moment met je meegaan in die behoeftes of meteen onoprecht zijn of oprecht zijn en dan zijn stukje daarop neer gaan leggen.

Christine: Eigenlijk heb ik dat wel gedaan, ik heb het in het begin ook gelijk tegen hem gezegd. Maar toen zij u tegen mij: “Ga ervan genieten, doe niet zo moeilijk.”

Isaak: Precies, precies.

Christine: En toen ben ik eigenlijk weer op een ander spoor gegaan.

Isaak: Maar je bent er niet van gaan genieten.

Christine met een lach: Nou, een beetje wel, maar het was niet alleen genieten.

Isaak met een voorzichtig lachje: En je deed ook niet altijd zo ... gemakkelijk.

Christine: Nee. Nee.

Isaak: Dus je deed moeilijk. Wij wisten dat jij behoefte had aan deze ervaring, maar wij wisten ook dat jij jezelf sterker moest gaan maken om deze ervaringen toch goed te kunnen doorstaan. Maar je raakte jezelf eigenlijk alleen maar kwijt, omdat je verliefd was en dus ook verloren was en van het kastje naar de muur gestuurd werd, gevoelsmatig, dus je wist niet wat je met deze heer aan moest. De les hieruit is eigenlijk de les van ‘laten’; iemand laten. Laat iemand ...

Christine: ... zijn zoals hij is. Maar als je verliefd wordt, kun je dat wel zelf sturen dan?

Isaak: Als je verliefd wordt?

Christine: Ja, dat gebeurt vanzelf.

Isaak: Dan moet je sterker gaan worden in jezelf, om dus boven je verliefdheid uit te stijgen. Dus je kunt wel verliefd worden – dan ben je verloren – maar je moet sterker worden in jezelf dat je zegt: “Oké, ik moet deze ervaring dus niet zodanig kapotmaken door mijn angsten en door mijn beperkingen die ik nu zelf aan mezelf opleg”, want je hebt jezelf beperkingen opgelegd. Je had eigenlijk alleen van de momenten die jullie samen hadden, moeten genieten, zoals we al zeiden. En je had niet zo moeilijk moeten doen, want op het moment dat hij weer uit je vizier was verdwenen, raakte je weer helemaal de kluts kwijt en je wist helemaal niet meer wie je was. Het was tweevoudig; de ene keer wilde je wel volledig genieten, en dan genoot je als hij er was, maar op het moment dat hij zijn hielen weer had gelicht, raakte je weer de kluts kwijt. Dus kind, de les hieruit is ‘laten’. Net hebben jullie de ervaringen van ons instrument gehoord ...

Isaak lacht en slaat even zijn handen in wanhoop voor zijn gezicht.

Isaak: ... en ze heeft geleerd om het over zich heen te laten komen. Opeens zegt de heer zelf: “Kom ik hier ooit van af, omdat ik begin dit zelf al beu te worden.” Op het moment dat hij daar zelf voor gaat kiezen, komt hij er natuurlijk van af. Maar hij moet blijkbaar een aantal ervaringen opdoen tot hij het beu is, totdat zijn gevoel het daar niet meer mee eens is en dan kan hij het laten. Ons instrument zei: “Ja, ooit kom je hiervan af, maar het hangt er vanaf wanneer je het wilt en zolang jij nog steeds in deze ervaringen jezelf wil gaan vinden, dan moet je het gaan ervaren.” En blijkbaar ligt daar toch een lading van genot op, tot het gewoon verdwenen is.

Christine: Ja, dat vroeg ik me dus af, want ik merk wel – en nu praat ik over langer geleden, hoor – dat ik vaak op zulke mannen gevallen ben; mannen die heel veel vrouwen om zich heen hadden. Dan denk ik: waarom gebeurt dat nou? Blijkbaar trek ik dat aan.

Isaak: Maar toentertijd kon je het wel dragen.

Christine: Min of meer. Het ging beter, ja.

Isaak: Deze keer was je jezelf volledig kwijt.

Christine: Ja.

Isaak: Het betekent dat je heel veel hebt geleden tijdens de ontmoeting met deze heer en eigenlijk had deze ontmoeting alleen maar een ervaring moeten zijn en een genot moeten zijn.

Christine: Ja.

Isaak: Maar doordat je meer verlangde dan wat je kreeg, heb je alleen maar pijn gehad.

Christine: Ik wil niet zeggen alleen maar ...

Isaak: Maar je hebt wel pijn gehad.

Christine: Ja, ik heb wel pijn gehad.

Isaak: Omdat de momenten die er waren dat jullie samen waren, waren goed. Maar op het moment dat hij verdween uit je energieveld, had je pijn.

Christine: Ja.

Isaak: Dus heb je alleen maar pijn gehad, omdat jij steeds jezelf sterk moest maken 'laat hem, ga niet achter hem aan, hij komt wel'. Maar je had toch pijn, want anders zou je die gedachten niet moeten gaan activeren.

Christine: Ja. Ja, dat klopt, maar is het wel haalbaar voor mij dan? Dat is natuurlijk de vraag.

Isaak: Alles is haalbaar.

Christine lacht: Of moet ik mijn focus op een andere man richten?

Isaak: Alles is haalbaar. Het heeft hiermee te maken: wil je deze ervaring of niet? Zolang ons instrument nog steeds kiest om dit te ervaren, doordat zij steeds zichzelf overgeeft aan de nieuwe momenten van dien, is deze keuze haar keuze. Het betekent dat we de keuze alleen maar respecteren. Jij moet de keuze maken: wil ik ervaringen opdoen of wil ik alleen maar zekerheden opdoen? Als je alleen maar zekerheden wilt opdoen, dan wil je vooraf eigenlijk een groen briefje van de persoon dat hij jou de garantie geeft in de zin van 'lieve vrouw, wij gaan samen een toekomst tegemoet'. Maar ja, dat is een voorspelling.

Christine met een lach: Ja. Maar dat is ook weer saai, hè?

We lachen.

Isaak: Het is een voorspelling. Op het moment dat de heer van ons instrument zei: "Ik wil werkelijk hiermee stoppen, omdat het begint alleen maar niets op te leveren", zei ons instrument: "Dan wordt het wel saai." Maar op dat moment zei ons instrument ook weer: "Maar we kunnen er wel een draai aan geven dat het niet saai wordt, zonder dat je die aanvallen hebt." Dus het kan ook een angst zijn om niet los te laten, want als je loslaat, komt er ruimte voor terug. Het betekent dat men die ruimte moet gaan vullen. Weer terugkomend op dit verhaal ... op het moment dat hij dit loslaat, is er eigenlijk een leegte, dan moet men die leegte gaan vullen met positieve dingen en daarom vinden vele mensen het moeilijk om los te laten, voor die leegte! Stel dat mensen hun onechtheid los moeten laten, dan komt er leegte en moet men echt gaan worden en daarom hebben nog steeds vele mensen het verleden lief. Ze houden het verleden vast, want als ze het loslaten, moeten ze in het 'nu' zitten, maar het 'nu' moet nog gemaakt worden. Dus jij, lieve vrouw, moet gaan genieten van de heer ...

Christine: Maar deze heer is uit beeld nu.

Isaak: Nee, van de heren, en jouw seksuele energie moet blijven stromen en geniet daarvan!

Christine: Nou, dat vind ik toch wel een beetje lastig, want ik heb nu een paar mannen ontmoet, maar ik viel er niet echt op en eentje haakte zelf weer

af, maar daar was ik ook nog niet echt verliefd op geworden of zo. Dus ja, dan ligt het weer een beetje stil, hè? En ik heb ook geen zin om iedere keer weer al die pogingen te moeten doen.

Isaak: Het is een ervaring, dus ervaar het en verwacht er niets van. Dat betekent: geef het over aan de ervaring en op het moment dat er een tweede, een derde en een vierde ontmoeting komt, is dat ook weer een ervaring tot die ontmoetingen misschien weer stoppen of je krijgt er misschien vastigheid mee, maar verwacht het niet vooraf.

Christine: Ja, maar het is natuurlijk wel de insteek waarmee ik het doe.

Isaak: Ja, dat is jouw fout, kind. Jij gaat met voorwaarden naar die ontmoeting. Je moet niet met voorwaarden erheen gaan, je moet er onvoorwaardelijk heen gaan, omdat je wilt het ervaren. Je wil deze tijdelijke ervaring tot je nemen. Punt.

Christine: Een andere keer had u wel eens in een apart gesprek gezegd: “Ga alleen maar voor een monogame relatie.”

Isaak: Dat doe je toch? Dat doe je toch?

Christine: Ja, ik wel, ja. Maar die man dus niet.

Isaak: De ‘verleden’ man?

Christine: Ja.

Isaak: Nee, maar dat wist je eigenlijk al.

Christine: Ja, dat wist ik al.

Isaak: Oké, dus jij moest eigenlijk bij jezelf te rade gaan: kan ik het dragen en wil ik het dragen? Je zei ‘ja’, maar je bedoelde ‘nee’.

Christine: Ik wist het toen ook al niet.

Isaak: Nee, omdat je verliefd was en je hoopte dat hij voor jou zou gaan. Jij wilt graag een monogame relatie, dus ga door de ervaringen die je opdoet in de toekomst een monogame relatie tegemoet, maar dan moet die andere persoon hetzelfde in elkaar steken. Duidelijk?

Christine: Ja.

Isaak met een glimlach: Dus doe niet zo moeilijk.

Christine met een lach: Ja, ik doe misschien moeilijker dan nodig is.

Isaak: Geniet van de ervaring. Geniet van de ervaring. Het gaat om het genot daarvan. Er is niets mis met genieten, schat. Hè Chantal? Het was toch genieten?

Chantal blijft stil.

Isaak: Het was toch genieten?

Chantal: Wat was precies genieten?

Isaak: Dat mag jij ons vertellen.

Er verrijst een groot vraagteken boven het hoofd van Chantal.

Christine tegen Chantal: Heb je nog ergens van genoten?

Isaak: Je kunt eigenlijk al genieten door puur eraan te denken. Dan wordt het eigenlijk al genieten, toch?

Chantal: Oké, ja.

Isaak: Gedachten, woorden en daden. De gedachten die je in je hoofd neerzet, daar kun je eigenlijk al van gaan genieten, omdat je het al helemaal visualiseert en voor je ziet. Deze lessen hebben wij jullie de afgelopen maanden ook proberen te vertellen. Al hetgeen jij bent, straal je uit en trek je naar je toe. Je creëert je eigen bestaan, Christine. Dus je creëert eigenlijk je

eigen toekomst doordat je jezelf daarmee gaat verbinden. Dus waar heb jij de laatste tijd zo van genoten?

Chantal lacht: Oh, ik wist het wel weer, hoor.

Isaak lacht.

Chantal met een lach: Ik wist wel dat u dit onderwerp zou aansnijden, dus dan zal ik het maar vertellen ook. Ik wil zwanger worden.

Er gaan 'oh's en ah's' door de lucht.

Chantal: Ik ben er al mee bezig ... nou ja, de voorbereidingen zijn getroffen. Maar zal ik bij het begin van het verhaal beginnen misschien?

Isaak: Ja.

Chantal: Nou, Wybe wil dus al heel lang een kindje en Wybe en ik delen eigenlijk hetzelfde verlangen: we willen allebei heel graag een kindje. En een paar weken terug zei Tresi: "Ik wil graag zwanger worden, maar ik wil het niet alleen doen", en omdat ik die wens ook heb, lijkt het ons gewoon heel leuk om samen zwanger te worden. Vandaar dat ze met dat idee kwam, maar ja, omdat ik geen partner heb, is dat natuurlijk best wel heel moeilijk en vandaar dat ik ben gaan kijken hoe het werkt met spermadonoren en spermabanken.

Isaak: Nee, nee, nee, je slaat een stukje over.

Chantal: U bent ook overal bij?!

We lachen.

Chantal met een lach: Ik zei nog zo: "Kan Isaak zijn oren even dicht houden?" Nee dus.

We lachen.

Chantal: Maar welk stukje sla ik dan over?

Isaak: Nou, we hebben het over kaders gehad en dit is blijkbaar een vorm van kader. Je kunt buiten je kaders gaan kijken. Stel dat je zegt: “Die partner bevalt me niet”, en daarom sluit het aan bij Christine, het denken in bepaalde kaders, “Ik wil graag een bepaald soort partnerschap tot mij nemen en ik kijk alleen maar in dit kader.” Ons instrument heeft ook zo gedacht: ze keek in kaders. Daarom trok ze in eerste instantie niet naar deze persoon, omdat hij viel niet in haar kader. Tijdens de maanden die zijn verstreken, heeft ze heel veel ervaringen opgedaan waarbij ze ruimte heeft gekregen in haar kaders en zelf heeft ontdekt hoe onvoorwaardelijk een vriendschap kan zijn. En de vriendschap is voor haar zo erg diepzinnig, dat ze buiten haar kader ging denken en zelfs bereid was om haar partner als spermadonor te gaan aanbieden en zelfs zover zou gaan dat ze zelfs de partner in de seksuele handeling over wilde laten gaan.

Hier en daar wordt wel met enige verbazing en/of waardering gereageerd.

Isaak: Maar helaas de partner vond het niet prettig, dus de partner koos er niet voor en kon zich niet voorstellen dat ons instrument ineens zo ruimdenkend was geworden in onvoorwaardelijkheid, omdat hij weet hoe bezitterig ze kan zijn in een relatie en hoe jaloers ze kan zijn in een relatie. En deze bezitterigheid – en dat sluit ook heel goed aan bij Annelies – en jaloersheid verdween in liefde voor haar vriendin.

Chantal: Hm, dat is wel mooi.

Annelies: Waarom sluit dat bij mij aan?

Isaak: De liefde voor je partner. Dan ga je buiten je kaders denken. En we kunnen je vertellen – en Elise kan je vertellen – dat ons instrument absoluut nooit in haar hele bestaan ooit had gedacht dat ze buiten dat kader zou kunnen stappen. Maar ja, ze heeft dat gesprek aangeknoopt thuis. Hij kon zich er absoluut niet in vinden, omdat hij dol is op kinderen en daar eigenlijk geen afstand van zou kunnen nemen, omdat zij wil het kind alleen opvoeden en daarom wil hij zijn zaad er niet aan verlenen. Maar hij wilde wel een handje meehelpen, dus we hebben een donor bezocht.

Chantal: Ja, dat ging wel erg snel, moet ik zeggen.

Isaak: Die donor hebben we dus afgelopen vrijdag bezocht en dat was een dag nadat je jezelf op internet verbond en hij is bereid om je te bevruchten en één dezer dagen gaat het plaatsvinden.

Chantal: Ja, ja, maar via een spuitje, hoor.

We lachen.

Chantal: Ik heb 'm bij me, dus als iemand 'm nog wil zien?

Isaak met een lach: Maar ons instrument is dus degene die het vaderschap aan gaat dragen, want wij hebben gehoord dat zij het erin mag spuiten.

We lachen.

Chantal: Ja, nou, dat gaat vast wel pijn doen, want hij is best wel groot. Zal ik hem laten zien? Ik heb mijn ovulatietest ook bij me, die moet ik straks ook nog even uitvoeren.

Egbert met een lach: Oh ja, doe straks maar even voor.

We lachen.

Chantal: Hij is er ook, hoor, die Egbert! Even kijken, waar heb ik die spuit gelaten. Kijk, hier is ie.

Wij schieten allemaal in de lach bij het zien van zo'n klein spuitje.

Chantal: Ik krijg er nog niet eens een tampon in!

Christine: Nee, dat moet lukken.

Elise met een lach: Jeetje, ik dacht minstens dat het zo'n joekel van een spuit zou zijn of zo.

Chantal: Ik gebruik wel een beetje glijmiddel.

Elise: Dat gaat helemaal goed komen.

Isaak: De ervaringen die ons instrument en Chantal gaan meemaken, verheugen we ons rijkelijk op, en ik hoop dat je stil blijft liggen.

Chantal: Nou, ik ben bang van niet, maar Wybe zou me wel vastbinden.

Isaak: Maar in de tussentijd is het wel zodanig geworden dat zij het moederschap alleen gaat voortzetten, omdat ons instrument wil eerst nog zekerheid in de relatie.

Chantal: Ja, dat dacht ik al, maar dat is wel oké, want ik ga er wel mee door.

Elise: Goh, geweldig, zeg!

De rest van de groep valt bij.

Egbert: De wieg staat klaar.

Chantal: Egbert heeft nog een ledikantje staan ... Elise pakt de wol van zolder ...

Isaak: Maar vertrouw erop Chantal dat op het moment dat het gevoel bevestigd wordt in het hart van ons instrument, gaat ze wel deze ervaring tegemoet, maar ze wil eerst dat de bewustwording bij de heer ontstaat dat hij zichzelf moet gaan gedragen.

Chantal: Daar heeft ze ook gelijk in.

Isaak: Goed zo. Mooi, dat sluit aan op Christine en dat sluit aan op Annelies. En waarom sluit dit aan bij jullie twee?

Annelies: Onvoorwaardelijke liefde?

Isaak: Duidelijk. Dan ga je boven je eigen gestelde grenzen, zoals Marianne dat vorige keer heeft verteld, dus dan ga je eigenlijk door de blokkades die je jezelf hebt opgelegd en niet wetend hoe je dat moet gaan dragen achteraf, maar toch is de liefde zo groot dat je het toch wilt aangeven en dan zelf hier doorheen wilt gaan met desnoods pijn of verdriet, maar dan ook weer met het woord loslaten. En bij Christine heeft het er puur mee te maken dat jij ook denkt in kaders. Doordat je in kaders denkt, trek je bepaalde mannen naar je toe en geef je dus niet de kans aan een ander soort mannen die misschien buiten je kaders zouden gaan vallen, maar waarmee je wel een prettige tijd tegemoet zou kunnen gaan. Chantal dacht ook in kaders, omdat Chantal is helemaal niet bezig geweest met seksualiteit, zoals jullie weten, dat zijn kaders van 'ik vind dat niet prettig'. Chantal heeft geoefend om dat stukje seksualiteit los te maken, maar ja, de bevestiging heeft ze gekregen dat ze geen seksuele energie bij zich draagt. Ze heeft geoefend en ze is er achter gekomen dat het eigenlijk voor haar geen vervulling is of aanvulling is. Dus zij dacht ook in kaders, maar doordat zij het heeft geprobeerd, heeft ze die kaders eigenlijk ook kunnen ervaren. Bij haar is de conclusie: ik heb dat stukje seksualiteit niet en daarom moet je het eerst gaan ervaren en dan krijg je weer de woorden 'oordeel niet vooraf, maar achteraf'. Het moederschap wil ze tot zich nemen en dat betekent ook dat je buiten je kaders moet gaan denken. Ten eerste moet ze zaad van een vreemd iemand in zich laten brengen, terwijl ze haar hele leven nog nooit zaad in zich heeft gehad. Dat is ook buiten je kaders denken. Alle angsten en blokkades moet ze doorbreken en daarna moet ze nog volledig bloot gaan.

Chantal: Oh, verschrikkelijk, ja.

Isaak: Terwijl je eerst niet eens de handdoek af kon leggen tijdens saunabezoek, laat staan dat je wijdbeens gaat.

Chantal met een lach: Verschrikkelijk, dit wordt echt een ramp. Ik ben blij dat ik weer mag drinken.

We lachen verontwaardigd en er worden grapjes over en weer gemaakt.

Isaak: Maar heerlijk is het om te zien hoe jullie in deze maanden tijd naar jezelf hebben moeten gaan kijken. Bekijk het, voel het en laat het los. Laat

los wat je beperkingen zijn. Vorige masterclass hebben een aantal mensen hun eigen beperkingen hier neergelegd en nu zijn de volgende cursisten degenen die we graag aanhoren. Wie voelt zich aangesproken?

Elise: Ja, ik wel. Ik heb heel veel geleerd, maar ik wil toch beginnen met te zeggen dat er in veel gevallen wel een aanzet tot is gegeven, maar dat het in de praktijk nog niet altijd meevalt het geleerde ten uitvoer te brengen. Je moet er absoluut aan blijven werken en waakzaam blijven, omdat in veel gevallen is het een proces en niet een omschakeling van de één op de andere seconde.

Wat ik geleerd heb, is dat alles een creatie is. Je hebt zelf de regie in handen en je kunt op ieder willekeurig moment voor anders kiezen. Dus de uitdrukking ‘het leven is maakbaar’, krijgt voor mij nu betekenis. Ik heb in het spreken veel geleerd. Ik heb geoefend om me in hetzelfde gesprek meteen te kunnen uiten en meteen mijn mening te kunnen geven of tot confrontatie over te gaan in plaats van dichtklappen en op een later tijdstip erop terugkomen. Ik heb ook voor het eerst gesproken zonder over de consequenties na te denken. Dus bijvoorbeeld een slecht bericht kunnen vertellen, zonder daarbij meteen te denken: Oh God, wat gaat er daarna dan gebeuren. Zonder calculatie en belangrijk is ook om in duidelijke taal te spreken. Dit hoeft allemaal nog verbetering, maar ik zie wel hoe het moet en ook dat het goed werkt om op die manier in het leven te staan. Verder heb ik een blokkade doorbroken op het gebied van autoriteit. Ik was altijd huiverig voor officiële instanties en alles wat ermee te maken had, en dat heb ik nu niet meer. Ook heb ik geleerd wat drank met me doet. Voor mij was er wel degelijk een verschil in openheid en het kunnen verbinden met andere mensen. Met een glas wijn, al is het er maar één, gaat het toch gemakkelijker dan zonder glaasje op. Verder wil ik graag gaan voor liefde en partnerschap en niet meer vrijblijvend seksualiteit beleven. Ik wil nu graag, als ik al iemand tegenkom, iets betekenisvol opbouwen. Ik heb geleerd – en dit is een hele mooie, want deze uitdrukking van u ken ik al jaren, maar nu heb ik ervaren hoe het werkt – dat je jezelf uit een situatie kunt tillen. Zoals u altijd zegt: “Verhef jezelf boven jezelf”, dat werkt dus en in een ‘split second’ kun je je situatie volledig veranderen. Ik kan een voorbeeld noemen. Ik zat in mineur, in niet welbevinden, een beetje down en dat had allerlei oorzaken. Het bleef maar zo’n beetje in mijn hoofd hangen, het bleef maar doorsudderen en

eigenlijk was ik aan het overleven en ver van mijn gevoel verwijderd. Op een gegeven moment had ik er zo ontzettend genoeg van en schreeuwde ik: “Hoe kom ik hier in Godsnaam uit!”, en toen kreeg ik de ingeving om mezelf eruit te trekken en mezelf boven mezelf te verheffen en boven de situatie waarin je maar doormoddert. Toen was het ook klaar, toen was het weg en de wereld zag er weer heel anders uit. Daarbij heb ik geleerd dat angst een hele slechte raadgever is, maar dat deze wel ten grondslag ligt aan vele patronen in mijn leven, dus de angst moet ik loslaten. Verder heb ik nog moeite met het toepassen van uw woorden: Altijd trouw zijn aan jezelf, bij de waarheid van je hart blijven. Vertrouw in jezelf. Geloof in jezelf, wat een ander ook mag vinden, denken of spreken. Ik maak wel veranderingen hierin, zij het langzaam.

Isaak: En welke toevoeging kunnen wij jou hier aangeven.

Elise: Nou, ik heb heel erg geworsteld met de echtheid in mezelf te vinden: Wat is waar en wat is niet waar? Wat is mijn waarheid? Wat is echt en wat is onecht? Dat is voor mij zo'n ongelooflijke 'struggle'. Er komt wel langzamerhand steeds meer duidelijkheid in, maar omdat bij mij het patroon zo ontzettend lang aanwezig is geweest, al van jongs af aan, is het gewoon ongelooflijk moeilijk om direct altijd te zien en te voelen 'dit is waar en dit is niet waar', en dus zonder dit en zonder calculatie in het leven te kunnen staan. Te kunnen zijn in het nu, in echtheid, zoals je werkelijk bent, dat is mijn grootste makke, mijn grootste obstakel.

Isaak: En welke gevolgen draag je van het feit dat je dit obstakel nog niet hebt doorbroken?

Elise: Dat vriendschappen hierdoor moeilijk aan te houden zijn en misschien wel ophouden te bestaan. Het verbinden met mensen en het samenzijn met mensen is anders als je echt bent, dan dat je onecht bent natuurlijk.

Isaak: Dat is een duidelijke waarheid.

Elise: En een aantal mensen om me heen merkt dus dat verschil, en dan heb ik het vooral over Tresi natuurlijk, omdat zij door dingen heen kijkt. Zij ziet

vaak meer van mezelf dan ik. Ik ben me soms niet bewust van dingen die zij allang gezien heeft.

Isaak met een glimlach: Dat noemen we ook helderziend.

We lachen.

Elise met een lach: Ja, dat weet ik maar al te goed.

Isaak: Een voorbeeld. Gisteren kwam de zoon van een verkering thuis en hij komt de slaapkamer binnen en het eerste wat de moeder zegt is ‘zo en zo ziet het huis er vanbinnen uit’, en de zoon zegt: “Hoe weet je dat?”, en ze antwoord: “De geur die je met je meedraagt.”

We lachen.

Isaak: Dus ons instrument kon via het helderruikend waarnemingsvermogen iets waarnemen wat eigenlijk niet waar te nemen is met het blote oog, omdat het op dat moment niet in de praktijk aanwezig was, maar toch kan ze zien en horen, weten, voelen, ruiken, proeven en door de materie heen kijken, terwijl ze vaak zelf niet eens weet dat ze dat doet. Vaak is ze zelf al bezig in die waarnemingen en zonder dat ze eigenlijk weet waarom ze zo reageert en waarom ze zo doet – en dat deed ze eigenlijk al als kind zijnde – doet ze dat toch elke dag weer. Ze kan zich gewoon staande houden in de maatschappij met haar aangemeten persoonlijkheid. Maar vaak is die aangemeten persoonlijkheid niet sterk genoeg om op dat moment alleen maar fysiek te zijn, omdat dan gaat ze over naar hetgeen wij de wijsheid noemen, het mediumschap, het meesterschap of het paranormale – wat heel normaal voor haar is geworden, omdat het is verweven in haar bestaan – en daarom is het ook ingewikkeld voor de mensen om haar heen om haar te peilen. Waar staat ons instrument nu? Wie is ons instrument nu? Maar weet, als ons instrument iedereen kan zijn op het moment dat zij daar bewust of onbewust voor kiest – want vaak is het ook onbewust, ze reageert op haar omgeving – dat is het ook voor ons instrument puur toelaten: ze laat de emoties toe. Het kan zijn op een gegeven moment dat het tot een bepaalde graad is gekomen, dat ze zich daar niet meer mee kan afmeten en dat ze het ook niet meer kan toelaten, omdat op dat moment voelt ze dus de beperking van ‘zijn’. En als

ze de beperking voelt van 'zijn', dan wil ze daar niet meer mee zijn. Daarom hoeven jullie je ook geen zorgen te hebben over haar relatie tot haar partner, omdat op het moment dat zij het gevoel heeft 'hier wil ik mij niet meer mee verbinden, hier wil ik niet meer mijn leven mee delen, omdat het voelt niet meer zo', dan zou zij de eerste zijn om er op dat moment een einde aan te breien. Ze zal niets buiten haar gevoel doen. Dus hetgeen jij nu hebt ervaren de afgelopen tijd, heeft ermee te maken dat het opeens tot een bepaalde gradatie is gestegen dat ons instrument op dat moment alleen maar één ding kon doen en dat is zichzelf eigenlijk terugwerpen op de energie van 'laten': Ik laat het. Ik hoef dit niet meer, omdat er moet een keuze gemaakt worden en de keuze die gemaakt moet worden, is echtheid. Pure echtheid, zoals je op dat moment echt bent. Maakt niet uit wat je gisteren bent geweest, maakt niet uit hoe je morgen bent, op dat moment echt. Maar als er – zoals met Christine – een gedachte achter de gedachte is, die gedachte achter de gedachte heeft ons instrument eigenlijk al aangenomen en dan kan het zo zijn dat ons instrument zegt: "Ik kies hier niet meer voor", omdat tegen één ding kan ze niet en dat is bedrog. En op het moment dat iemand niet bewust is van bedrog, maar toch bedrog creëert, is dat nog steeds bedrog. Op het moment dat je niet bewust bent dat je misbruik maakte van degene die haar lief is of in een bepaalde omstandigheid terechtkomt en daar ligt een bepaald bedrog in voor je eigen baat en bestwil, ten gevolge van anderen of ten gevolge van materie, dat maakt niet uit, ten gevolge van persoonlijke anderen, komt ons instrument eigenlijk naar voren als een meester. Op dat moment kan ons instrument harde woorden spreken en kan ons instrument je volledig door elkaar schudden, omdat ze wil op dat moment alleen maar dat je gaat kijken.

Elise: Naar jezelf, ja.

Isaak: Kijk naar je eigen waarheid en echtheid, omdat wij hebben je gekozen, lieve Elise en ons instrument heeft je toegelaten door de keuze die wij hebben gedaan en dat is iets waar ons instrument volledig achterstaat en dankbaarheid uitstraalt en toont, ook naar jou toe, maar ze heeft niet gekozen voor bedrog. Dus wees echt naar je medemens toe, wees een toevoeging in echtheid naar je medemens toe, dan zal je ons instrument terugwinnen, anders niet.

Elise: Ja, daar ben ik me ook terdege bewust van. Het is blijkbaar een hele harde noot om te kraken. Ik heb toevallig de eerste masterclass gelezen en daar herkende ik mezelf wel heel erg in, omdat u zei dat sommige mensen zich niet eens bewust zijn van bepaalde dingen die ze doen en dat is nu wel gebeurd, ik zag het nu wel. Ik moest wel zo diep gaan om te zien hoe het werkelijk zat, want ik zag het echt niet, ik zag echt niet dat ik iets fout deed. Ik dacht: maar ik doe toch dit en ik doe toch dat en dacht echt dat ik het zo goed deed.

Isaak: Miljoenen mensen met je, maar jij hebt gekozen om de masterclass in te gaan. Jij hebt gekozen om te veranderen, zoals eigenlijk Wybe heeft gekozen om hulp te vragen bij ons instrument en daardoor komen dus de confrontaties. Op het moment dat je ervoor kiest, dan vraag je hulp aan de Goddelijke wereld en dan krijg je dus ervaringen op je pad. Zeg je: “Ik wil niets ervaren, ik kies om een leven te leiden zoals ik het heb geleid al die jaren en dat is eigenlijk veiligheid en gewoonte en ik wil niet veranderen tijdens dit bestaan”, dan zouden wij nooit en te nimmer aan je komen, omdat wij respecteren ieders vrije wil. Maar op het moment dat jij zegt: “Ik ga een school in en ik ga voor de lessen”, wil het niet zeggen dat die lessen gemakkelijk zijn om te dragen. En wij weten, lieve Elise, dat jouw lessen tot heden niet gemakkelijk zijn om te dragen, maar je hebt gekozen voor deze lessen.

Elise: Ja.

Isaak: Je hebt gekozen om te veranderen, je hebt het uitgesproken, je hebt het vaak ter praktijk gebracht, vaak is het je ook succesvol afgegaan, maar vaak heb je dus weer de terugval. Van de terugval ben je je niet bewust, omdat je op dat moment eigenlijk in dat stukje eigenschap terecht komt – het is je eigen geworden en dat kunnen we ook een zelfbescherming mechanisme noemen – maar op dat moment kom je wel in confrontatie met degene die ons instrument is en degene die ze liefheeft, haar wereld.

Elise: Ja.

Isaak: Want vergeet niet, lieve Elise, jij bent ingetreden in haar wereld. Jij maakt gebruik van haar wereld. Is zij ingetreden in jouw wereld? Maakt ze

gebruik van jouw wereld? Nauwelijks. De enige wereld waarvan ze gebruikmaakt, is dus jouw thuis. Maar alles wat er plaatsvindt buiten jouw thuis en de mensen die je kent buiten haar wereld, haar liefdevolle mensen, daar heeft ze geen contact mee. Dat betekent dat jij een bescherming hebt tussen de wereld Elise en de wereld Tresi/Elise. En op het moment dat ons instrument dat alleen maar in goedvinding neerlegt, komt dat omdat ze ook geen behoefte heeft om in te treden in andermans wereld zonder uitnodiging. Maar op het moment dat je dus aan de mensen komt die ze in haar wereld heeft genomen en die ze beschermt via haar mediumschap en via haar liefdevolheid naar de mens toe, op dat moment krijg je te zien wat je pas geleden gezien hebt.

Elise: Ja. De wil om te veranderen is er wel, dus dan gaat het ook lukken. Dat weet ik zeker.

Isaak: Waar een wil is ...

Elise: ... is een weg.

Isaak: ... is een weg. Waar een wil is, is een keuze. Maak die keuze en maak die weg. Op het moment dat je oprecht bent – en deze masterclass draait daar alleen maar om – dan ben je oprecht in je hart, dan ben je oprecht in je woorden en dan mag je nog steeds in de kleutertijd terecht komen, omdat op dat moment is dat jouw oprechtheid. En dan mag je nog steeds ervaringen opdoen die andere mensen krankzinnig vinden, dan is dat jouw oprechtheid, maar let op je oprechtheid.

Elise: Maar deze had ik echt nog even nodig om daar te komen, hoor, om het werkelijk te zien zoals het was, anders had ik het nu nog steeds niet gezien.

Isaak: Je hebt duidelijk daar toch naar gekeken en je hebt ook duidelijk een verandering daar gecreëerd en je hebt duidelijk ook een e-mail uit laten gaan – die wij ook hebben gelezen – waar je oprecht in sprak.

Elise: Ja.

Isaak: En waar ons instrument in tranen geroerd werd. Dat betekent dat ze toen voelde dat de woorden echt waren en alle andere woorden waren de woorden die wij zouden kunnen noemen als zelfbescherming.

Elise: Ja, maar mijn hele leven heeft bestaan uit zelfbescherming, het is alleen maar een overlevingsmechanisme geweest. Ik heb denk ik mijn hele leven alleen maar in een overlevingssituatie gezeten in plaats van leven. Ik heb alleen maar andere Elise's neergezet, mijn hele leven lang.

Isaak: De aangemeten persoonlijkheden.

Elise: Ja, van jongs af aan en het is gewoon een bescherming, ja.

Isaak: Ons instrument heeft ooit in de tijd haar hartsvriendin moeten laten gaan, hè Marianne?

Marianne: Ja.

Isaak: En alleen maar door het feit dat ons instrument zag dat zij zou gaan vervallen in menselijkheid en daardoor daden zou gaan verrichten ten kwade van anderen. Op dat moment heeft ons instrument meteen haar handen ervan teruggetrokken en haar grote liefde weg laten gaan. Zo sterk is de liefde die zij heeft naar de medemens, ondanks hetgeen jullie vaak zien als gekheid, ziet zij alleen maar als ervaring. Alles wil ze ervaren; de kleutertijd wilde ze ervaren met Chantal, dat heeft ze ervaren, spontaniteit, krankzinnigheid. Het leven wil ze ervaren, maar zonder in het woord 'overleven' terecht te komen. En hoe vaak zitten jullie niet in het woord 'overleven'?

Een aantal mensen beaamt dit.

Isaak: De dag gaat voort, maar op het moment dat je in jouw oprechtheid blijft zitten in jouw hart, dan doe je niets wat andere mensen schaadt, omdat je kan dat niet. Het goede is hetgeen jouw hart is, en daarom alles wat je spreekt, komt uit goede woorden, al zijn ze misschien slecht om aan te horen. Gedachten, woorden en daden. Wat je bent, straal je uit en trek je naar je toe.

Elise: Het gevaar is nu wel, omdat ik mezelf zo ongelooflijk tegen het licht houd iedere keer – eigenlijk in het begin was dat met alles zo, overal ging ik mijn vraagtekens zetten, bij alles ging ik kijken ‘is dit wel echt, doe ik dit wel echt, is mijn liefde voor die persoon echt, is mijn vriendschap naar die ander wel echt’ – en het gevaar is nu dat ik er zo ontzettend mee bezig ben en dat ik zo ontzettend ga nadenken over al die zaken, dat ik weer te veel in het denken ga zitten en niet bij mijn gevoel. Dat is het enige waar ik op dit moment wel moeite mee heb. Want als je overal over na gaat denken, ja, dan ga je ook alles weer met die gedachten bedekken en neig je meteen weer naar onechtheid.

Isaak: Dan moet je er niet over nadenken, dan moet je het alleen maar laten.

Elise: Dan moet ik het nu laten, ja.

Isaak: Dat betekent dat je het laat, en laat jezelf dan wezen in de oprechtheid van dat moment. Laat de ervaringen tot je komen en voel die ervaringen in jouw echtheid van dien. Op het moment dat je erover na gaat denken, ben je niet meer echt.

Elise: Nee, daarom.

Isaak: Een voorbeeld. Op het moment dat ons instrument moet nadenken of ze liefde heeft voor Chantal, dan heeft ze geen liefde voor Chantal, want anders denk je daar niet over na, anders weet je gewoon dat je liefde hebt voor Chantal. Elke moeder weet dat ze liefde heeft voor het kind.

Elise: Absoluut.

Isaak: Ze gaat er niet over nadenken. Het kan zijn dat de moeder niet blij is met het karakter of de manier van doen van het kind, maar dat is gewoon alleen maar een momentopname, een emotie, een gevoel op dat moment, maar de echtheid in het hart is nog steeds onvoorwaardelijkheid.

Elise: Dat was ook eigenlijk mijn enige ijkpunt op dat moment, omdat ik zeker wist: van mijn kinderen houd ik zo ongelooflijk veel, ik weet zeker dat dat echt is! Nou, dat is ongeveer het enige wat ik niet betwijfeld heb, de rest

heb ik wel betwijfeld, dus ik denk dat ik ongeveer alles heb doorgenomen de afgelopen periode.

Egbert: Je liep op eieren.

Elise: Ja, ongelooflijk, alleen nog maar, maar dat is ook niet goed, want dan ben je ook niet naturel en ben je ook niet echt. Dus wat dat aangaat is het wel een lastige positie waar je dan op een gegeven moment in zit, want je wilt niet te veel in dat denken verzanden en op eieren lopen, want dan ga je helemaal krampachtig zijn.

Isaak: Je moet het voelen. Je moet voelen. Een voorbeeld. Bij de één voel je jezelf op die manier en dan is dat jouw echtheid of bij die persoon voel je dieper en dan is dat jouw echtheid. Iedereen weet dat als je tien vriendschappen hebt ... bij ieder van die tien vriendschappen ben je anders in je gevoel; daar voel je je zus en daar voel je je zo, dat is jouw echtheid. Daar hoeft je niets anders van te maken dan alleen maar te aanvaarden zoals het is. Een voorbeeld. De relatie die ons instrument met jouw ex heeft, is van een hele andere gradatie dan de relatie die ze heeft met andere mensen, maar toch is dat echtheid, omdat het is zoals het is en het is niet gemaakt. Het is zoals het is. Dat is echt: het is zoals het is. Al is het contact desnoods minimaal, is dat nog steeds echt. Je gaat dus niet iets proberen te behouden of eruit te halen in het winnende feit door het onecht te maken. Onthoud je dat?

Elise: Ja, ik begrijp 'm al meteen.

Isaak: Dus met de ene persoon wil je zoveel tijd besteden en met de andere persoon wil je zoveel tijd besteden. Op het moment dat je zoveel tijd wilt besteden, minimale tijd, want dat is voor jou echt en jij maakt er nog meer tijd van, dan ga je weer in het onechte zitten.

Elise: Tjonge, het is ook niet gemakkelijk, hoor.

Een aantal mensen uit de masterclass beaamt dit.

Isaak: Daarom het gevoel. Op het moment dat je zegt: “Ik bel je”, en je wilt gaan bellen, maar je voelt op dat moment de blokkade ‘ik heb daar geen behoefte aan’, en je neemt toch de telefoon, dan zul je zien dat de energie niet wil stromen.

Elise: Hmhm.

Isaak: Omdat je dus onecht aan het bellen bent. Het kan zijn dat je de volgende keer wel heel veel behoefte hebt om die persoon te bellen en dan gaat het gesprek vanzelf. Doe alleen maar hetgeen echt voor je voelt en ga niet buiten die proporties zitten. Dat is hetzelfde, lief kind, dat jij op het verjaardagsfeestje van je dochter onecht was, doordat je zo graag echt wilde zijn. Je deed je best, je zorgde voor goede maaltijden, je zette je gastvriendelijkheid neer, je deed alles, maar toch wilde de energie niet stromen. En daar heb je ook weer een les uitgehaald, omdat je alleen jezelf hoeft te zijn en op je gemak moet zijn, dan stel je de andere mensen weer op hun gemak. Op het moment dat jij jezelf alleen maar neerzet als gastvrouw, maar in je hart jezelf volledig ontstemd en onrustig voelt en bang bent dat dit partijtje niet van de grond komt, komt hij ook niet van de grond.

Elise: Nee, dat is het juist, dat is mijn grote valkuil natuurlijk. En dan denk ik: ik ben niet interessant genoeg of iets anders, er zijn altijd wel weer redenen om iets te bedenken ... en tja, de gedachte achter de gedachte, je straalt het toch uit.

Isaak: Nou, ...

Egbert: Het eten was wel heel erg lekker!

We lachen.

Elise: Ja, dat was ook weer zoiets, ik had wel zeven maaltijden gemaakt, geloof ik, dan zit er altijd iets bij voor iedereen, dan is dat in elk geval in orde, daarop kan het dan in elk geval niet misgaan, begrijp je? Het komt toch ook allemaal voort uit onzekerheid en angst.

Marie-José: Zeven maaltijden maken? Dat lukt me niet eens.

Isaak: Dan kun je beter nog zeggen, Elise: “Ik ben superzenuwachtig, ik weet niet of dit partijtje van de grond komt, ik weet niet of ik een goede gastvrouw ben, ik voel me ongelooflijk zenuwachtig om jullie tot ontvangst te nemen”, dan kun je beter dat neerleggen dan doen alsof je echt bent.

Elise: Ja, dat zei ik ook in het gesprek dat we daarna hadden: Ik had het misschien beter open kunnen breken door het gewoon te zeggen.” Gewoon zeggen dat je er onzeker in staat en het openbreken daardoor. Dat is beter, dan ben je in elk geval eerlijk.

Isaak: Paula, je hebt pas geleden nog een partijtje meegemaakt en je hebt het mooiste compliment gegeven de volgende dag, en dat was?

Paula: Het compliment van Tresi zelf, het telefoontje naar mij toe en aan Hans gericht, over de manier waarop we die avond hadden doorgebracht, de verjaardag van Angel. En een heel mooi compliment was de manier waarop ik in het leven sta, is oprecht gewoon, er zit geen verborgen andere agenda achter of een verborgen andere boodschap en dat werd enorm gewaardeerd door Tresi. Ja, dat zit gewoon van nature in mij en bij jou zit dat er ook, Elise, alleen in al die jaren door omstandigheden is het helemaal weggezakt, maar als het er zit en het komt van nature, dan is dat zo’n bevrijding, zo fijn.

Isaak: En wat gebeurt er tijdens zo’n avond? De energie wordt opgebouwd. Jullie komen binnen, andere mensen komen binnen, iedereen nog blanco, niet wetend hoe een verjaardagspartijtje van de grond gebracht gaat worden en op het moment dat je oprecht bent en echt bent en je gaat dus in die energie zitten en je zegt: “Ik durf mezelf in mijn kwetsbare moment te laten zien, ik durf mezelf te verbinden met de medemens en ook weer afstand te nemen op het moment dat het me te veel wordt”, op dat moment krijg je dus eigenlijk echtheid. En het compliment dat jij daarna hebt gemaakt naar ons instrument, was een prachtig compliment, omdat het is ook de basis, het is zo warm daar en dat heeft niets met de open haard te maken.

We lachen.

Paula: Nee, het warme gevoel dat ik over heb gehouden aan deze avond – en wat ik geweldig vind – is: de oprechtheid en eerlijkheid van Tresi en de

manier waarop we de avond hebben doorgebracht, dat bracht mij ertoe om die woorden uit te spreken, omdat dat zo voelde vanbinnen. Het is gewoon een gevoel dat je meekrijgt op zo'n avond en dat verwoordt alles. De warmte, het 'fijn mogen voelen', het 'fijn mogen vinden', en het ook zo ervaren ...

Isaak: En het besef van 'geen tijd'. Let daarop. Op het moment dat de tijd vliegensvlug gaat, ben je verbonden in de geest, omdat in de geest is er geen tijd. Op het moment dat men een workshop bij ons komt volgen, zegt men: "Wat is de tijd vlug voorbij gegaan", want er is geen tijd. De menselijke tijd is de energie die je menselijk dus eigenlijk produceert om de dag door te komen. De geestelijke tijd is eigenlijk in de ruimte, dus dan ben je ruimteloos. Je bent ruimdenkend, omdat je hebt geen denken, je hebt alleen een energie die stroomt. De ene brengt een energie, de ander gaat daar weer mee voort en zo creëer je een productieve energie die echt voelt en als een soort thuiskomen voelt. En dat is het grote gemis van vele mensen. Men doet op dat moment zijn best, maar is bang om zich bloot te stellen en zich open te stellen, omdat het is maar een tijdelijk moment. Stel dat ik me tijdelijk bloot geef en ik gooi al mijn gedachten in mijn woorden, misschien verpest ik dan deze heerlijke energie, dus dan is men gecalculeerd. Maar stel dat je verkeerde woorden spreekt, dat geeft toch niets?

Elise: Nou ja, vroeger bij ons thuis gaf dat wel en ik weet wel dat dat allemaal verleden tijd is, maar het is zo'n automatisme geworden bij mij dat je nadenkt over de woorden die je zegt. Ik slikte mijn woorden maar snel weer in als kind, want goh, dat kon je natuurlijk niet zeggen! Dat is iets waar ik echt aan moest wennen, maar ik weet wel – en ik heb nu natuurlijk een terugval gehad in die echtheid – maar ik weet dat ik vanaf de lessen in echtheid in boek 3 tot nu, dat ik een behoorlijke periode wel heel goed in het 'Zijn in echtheid' was. Ik ben niet één en al onechtheid geweest al die tijd, want ik kan me ook heel veel goede momenten voor de geest halen waarbij ik denk: dat was zo heerlijk! En dat zijn de momenten waarin ik gewoon echt ben geweest.

Isaak: Nou, dan moet je dat vasthouden en dan moet je gewoon zorgen dat je weer in de toekomst – datgene wat je toekomt – hetzelfde neer gaat zetten, want als jij echtheid neerzet, heb je tevredenheid in jezelf en dan heb je op dat moment ook verbintenis met degene waar jij jezelf mee wilt verbinden.

Voor hetzelfde geld wil jij jezelf volledig vrijmaken, dat kan ook, dat is ook je echtheid. Maar wees hetgeen je echt bent. En wat wij zo mooi vinden van onze Chantal – en onze Chantal is toch degene die het meest in contact staat met ons instrument – is haar echtheid. Zij geeft eerlijk en oprecht toe dat zij in het begin van deze masterclass geen gevoel had. Daar is ze achteraan gegaan en je bent erachter gekomen dat je het wel hebt.

Chantal: Ja.

Isaak: Dus je hebt jezelf wel volledig proberen open te stellen. Je hebt je best gedaan en je doet het nog steeds en je bent oprecht en eerlijk daarin. Wij genieten van je krankzinnigheid en we genieten van je oprechtheid en ook zoals je jezelf met de medemens verbindt en ook ons vertegenwoordigt. Je vertegenwoordigt ons in de goede zin van het woord. Hoe krankzinnig jij kunt zijn, je zult nooit de focus verliezen. Ondanks dat je slechte ogen hebt, heb je een goede focus, je weet wel waar je mee bezig bent, dat is jouw oprechtheid. Je bent oprecht bezig met de vertaling van je bestaan in hetgeen je neerzet, zonder dat je je verliest in arrogantie, zonder dat je je verliest in egoïsme en ook in misbruik van degenen die je lief zijn. En degenen die je niet lief zijn, daar geef je ook eerlijk aan toe. “Die boeien me geen zak”, zeg je dan nog, en die laat je dan heengaan en laat je helemaal niet toe. Dat is ook oprechtheid, maar je zou ook anders kunnen spelen en zogenaamd jezelf aardig neerzetten, zonder dat je jezelf aardig voelt.

Chantal: Dat kan ik niet.

Isaak: Mooi, houden zo. De volgende.

Marie-José: Nou, dat zal ik dan wel zijn. Ik heb eerst beseft dat ik een slecht gevoel van eigenwaarde had en toen ben ik gaan kijken naar alles wat ik zeg en doe en naar onderliggende dingen. Daar werd ik in het begin niet bepaald vrolijk van, omdat ik het van mezelf zag, maar ook van mijn kinderen en mijn man. Op een gegeven moment heb ik toch besloten om meer voor mezelf op te komen. Ik zei al tegen Paula dat de gesprekken anders waren in de week dat ik hier was geweest, zodat mijn man zei: “Oh, je bent zeker weer naar die cursus geweest?”, want dan lukte het gewoon beter. En ik ben er eerlijk voor uitgekomen dat ik wel voor hem heb gekozen, maar niet voor de

locatie waar we zitten en dat ik daar gewoon echt weg wil. Ik heb gezegd dat het voor mij erg belangrijk is en dat als hij het niet zal doen – tot half volgend jaar, omdat het met zijn werk in het bankwezen niet zo zeker is – dan ga ik weg. Het heeft geen zin om bij iemand te blijven die heel belangrijke dingen niet voor je over heeft. Dat voelde niet goed. Ik doe ook dingen voor hem en voor de kinderen en als ze dat dan niet voor mij over hebben, dan vind ik dat ze niet genoeg van me houden. Nou is het natuurlijk wel een sprong in het diepe en eigenlijk vind ik het diep in mijn hart heel erg eng, maar ik denk toch dat het beter is. Ik heb die sprong toen ook gemaakt bij mijn eerste huwelijk en ik ben daar uiteindelijk niet slechter van geworden. Toen kon ik ook voor mezelf opkomen en zei ook iedereen dat ik gek was, maar ik had er toen een goed gevoel bij. Ik heb dat gevoel nu weer, maar ik heb op dit moment het gevoel dat ik alles heb gezegd en dat ik het nu even moet laten rusten, omdat hij ook even de tijd moet krijgen om het zich te realiseren en hij moet maatregelen nemen om eventueel te verhuizen. Ik begrijp ook wel dat het vanwege zijn werk moeilijk is, dat is zo complex en iedereen weet dat de bankcrisis zich verspreid over de gehele wereld, maar dat kan ik niet beoordelen. Maar ik weet ook dat ik al zo lang gewacht heb en dat ik niet drie jaar op die kredietcrisis ga zitten wachten, dus ik zeg dat ik nog een aantal maanden afwacht, maar dat het daarna ophoudt. Ik heb ook besloten – eigenlijk al een hele tijd geleden – opener te zijn over wat ik spiritueel voel en waar ik mee bezig ben. Er zijn natuurlijk wel mensen die het weten, maar een paar mensen die heel dicht bij mij staan, wisten het niet, omdat ze er zelf niet in geïnteresseerd zijn. Ik heb het op een gegeven moment aangekaart en dat viel positief uit, in elk geval bij mijn zusje. Ze zei dat ze er in elk geval nooit meer denigrerend over zou doen. Verder heb ik vanmorgen nog een heel moeilijk gesprek met mijn schoonzoon gevoerd en ook dat liep positief af voor mij en ik geloof wel dat hij er ook een goed gevoel bij had.

Isaak: En wat heb je geleerd?

Marie-José: Dat ik mezelf belangrijker moet vinden. Ik heb het idee dat het daarom draait.

Isaak: Ja, daar draait het om. Vind jezelf zodanig belangrijk dat je alleen maar wilt leven zoals je behoeftes zijn. Op het moment dat je eerlijk en oprecht

bent naar je behoeftes toe, dan gaat je wereld ook zo worden. Als je behoeftes dit vertegenwoordigen en je gaat andere behoeftes neerzetten in onoprechtheid, dan leef je niet oprecht. Een voorbeeld. Stel dat jij vrij wilt zijn, en je bent verbonden met iemand waar jij jezelf niet vrij in voelt, dan zijn je behoeftes nog steeds vrijheid, maar de angst om vrij te worden is sterker dan je behoeftes. Het betekent dat je jezelf tekort doet. Wybe, die dus het leven van ons instrument heeft beïnvloed doordat zij voor hem heeft gekozen en niet voor de ex, is een hele belangrijke schakel in haar bestaan. Doordat hij zichzelf laat zien zoals hij is, kan zij heel vaak weer naar zichzelf gaan kijken en kijken hoe zij reageert op hem en zo hoort het ook bij jullie te zijn. De mensen zijn vaak een spiegel, omdat je trekt het naar je toe, wat je bent, straal je uit ... Dus de partner die je naar je toe hebt getrokken, daar moest je misschien een bewustwording uithalen. Misschien moest je, doordat je met die partner was, jezelf nog beter leren kennen. Ons instrument neemt natuurlijk associaties tot zich, maar doordat zij zichzelf daarin kan ervaren hoe het is om met zo'n persoon op dat moment in die stelling te zijn, kan ze het weer beter bekijken, voelen en ook het laatste ... loslaten. Ze weet nu heel goed hoe het is om met iemand verbonden te zijn en iets toe te laten waar ze eigenlijk in jaren tijd geen behoefte aan heeft gehad. Maar omdat ze de ervaring wil opdoen, kan ze beter begrijpen hoe het is als ze het wel toelaat. Dus alles heeft te maken met toelaten. Ze begrijpt nu ook de gevoelswereld van haar eigen moeder beter en dat was belangrijk, want het was een heel grote blokkade naar de heren toe, zoals haar vader was. Maar ze kan nu heel goed de balans trekken tussen 'waar heb ik behoefte aan' en 'waar heb ik geen behoefte aan'. Nou, de grootste stelling is: Bij jezelf blijven. Stellig bij jezelf blijven. Je ontvangt, je ervaart het, maar het wordt niet je wereld. Je kunt deze wereld buiten je laten ondanks dat je in die wereld jezelf bevindt. Jullie zitten allemaal in elkaars wereld, maar je hoeft niet elkaars wereld te worden, behalve als je dat wilt, dan sta je er voor open. Wil je voelen hoe het is om verdrietig te zijn? Dan laat je dat gevoel toe. Voel wat het bij je doet, maar bekijk het, voel het en laat het ook weer los. Rouw niet te lang, hè Christine? Rouw niet te lang.

Christine: Ja, dat is het punt, hè? Want als je dat zo zegt, denk ik: moet ik dat dan steeds weer overnieuw meemaken?

Isaak: Je maakt het mee totdat je de bewustwording hebt gekregen dat je dit niet meer nodig hebt, dan kies je daar niet meer voor, dan ben je daar een kei in, heb je het gevoelsmatig eigenlijk al door en laat je die personen voorbij lopen. Wij hebben allemaal – jullie dus – gevoelsprietten, maar luisteren naar je gevoel is nog vaak moeilijk voor jullie, dan gaan jullie het invullen. Jij wist precies welke heer je tot je nam, maar toch – wat Elise zei, de gedachten, je gaat erover nadenken – je kunt het ook laten, je kunt een ervaring toch ook gewoon laten.

Christine: Maar u heeft ook gezegd tegen mij dat ik niet zo geduldig moest zijn bij bepaalde mannen, en dat ik dan eerder zelf kon kiezen of ik wel of niet door wilde gaan.

Isaak: Ja, duidelijk.

Christine: Dat probeer ik nu te doen.

Isaak: Dat is ook goed, maar je kunt ook een ervaring laten. Stel dat je een ontmoeting hebt gehad en je hebt dat in je hart gevoeld, dan wacht je weer tot het volgende moment, dan laat je een ervaring, en hoef je niet een ervaring op dat moment zodanig in jouw gedachten eigenlijk al voor je te zien. Je laat het en je ziet wel wat er gaat komen. Maar je stopt er wel energie in. Je gaat niet gelaten en achterovergeleund wachten tot je zwanger bent.

We lachen.

Christine met een lach: Nou, dat zal bij mij niet meer aan de orde zijn.

Isaak: Dan hebben we het over Chantal. We verheugen ons op een nieuw kind. We verheugen ons en we zijn natuurlijk blij dat onze uitspraak van jaren geleden is uitgekomen.

Chantal met een lach: Ja, grappig, hè?

Isaak: De eerste sessie ...

Chantal: De eerste sessie was in 2004 en toen zei u dat ik na mijn dertigste moeder zou worden. Nou, dat klopt wel, want ik word in maart 30.

Isaak: Ons instrument wist er niets meer van, maar ze had wel een heel groot vraagteken over hoe Chantal in godsnaam moeder zou kunnen worden.

We lachen.

Isaak: Ze was zo overtuigd van hetgeen ze zag, dat ze dus geen gevoelens voor het mannelijk schoon heeft, dus ook zij zat met haar adem ingehouden 'hoe gaat dat in godsnaam nog gebeuren', want jij sprak het uit, maar dom is ze ook niet ... vrouw en vrouw gaat moeilijk, hè? Nou, voorlopig zien we ook geen vrouw, dus het gaat helemaal niet.

We lachen.

Isaak: Duidelijk? Spreek altijd duidelijk. De volgende.

Marcel: Om te beginnen vind ik het een beetje jammer dat ik me voel zoals ik me nu voel, omdat ik heb zojuist achter elkaar de stukjes over mezelf in de masterclass zitten lezen, en daar werd ik best wel emotioneel van en dat gevoel heb ik nu hiermee naartoe genomen, zeg maar. Dat vind ik jammer, want de afgelopen tijd is het juist hartstikke goed gegaan.

Isaak: Waarom gaat het nu minder goed?

Marcel: Ik ben heel zenuwachtig of zo.

Isaak: En waarom?

Marcel: Misschien omdat ik geëmotioneerd ben?

Isaak: Nou, dan laten we die even uit ons systeem komen, laat de emoties stromen.

Marcel schiet in de lach.

Isaak: Het is net alsof je jezelf inhoudt en je moet juist uiten. Je emoties zijn er niet zomaar. Wees nooit bang om emotioneel te zijn, omdat je bent een emotionele jongen.

Marcel met een glimlach: Ja, daar was ik wel achter gekomen.

Isaak: Of aankomende vader, dat kunnen we ook zeggen. Nou, wat wil je ons meedelen?

Marcel: Laat ik eerst even beginnen met gisteren, want daar baal ik van, omdat ik eerlijk en oprecht eigenlijk vond dat ik goed bezig was, tot aan gisteren dan. Een collega vroeg mij of ik iets gedaan had en ik zei dat ik het gedaan had, maar dat was niet zo en dat is eigenlijk de eerste leugen na de laatste masterclass. Ineens voelde het als een aantal jaren terug, zeg maar, en dat was gewoon niet nodig geweest.

Isaak: Een leugen voor je eigen bestwil.

Marcel: Ja.

Isaak: En dan kun je zien dat het niet meer voor je eigen bestwil is, omdat je veranderd bent en het voelt niet meer goed. De kater is erger dan de waarheid vertellen, dus je kunt beter de waarheid vertellen, omdat het is zo, kind. Het voelt niet meer goed, omdat je veranderd bent.

Marcel: Als ik merk dat mensen over iets beginnen te praten, dan denk ik: als ik nu ga meepraten, moet ik oppassen met wat ik zeg en of ik hier wel of niet in mee wil gaan. Het voelt inderdaad niet meer goed om niet eerlijk te zijn.

Isaak: Nou, dat hebben we tenminste al bereikt.

Marcel lacht: Dat is nummer één!

We lachen.

Marcel: Verder gaat het me beter af mijn gevoelens in woorden te uiten en te benoemen en ik kom sneller bij mijn gevoel. Uhm, ik had een lijstje ...

Verder durf ik ook meer uit te komen voor God, om het te benoemen ook. Dat is waar ik in geloof, jammer dan als de rest daar niet in deelt. Ja, verder weet ik het even niet.

Isaak: Ten eerste willen we altijd dat je oprecht en eerlijk bent naar jezelf toe en op het moment dat jouw hart een ‘leugenshart’ is en je vindt het absoluut niet verkeerd om te liegen – degene die de masterclass nog gaat beluisteren of het boek tot zich gaat nemen – wees dan een leugenaar. Ben jij een leugenaar omdat je gewoon het verschil niet trekt of kan trekken tussen goed en slecht, moet je zo oprecht en eerlijk daarmee doorgaan. Maar degene die voelt in zijn hart ‘dat voelt niet goed’, dan ben je eigenlijk geen leugenaar, dan ben je eigenlijk iemand die zich angstig heeft gevoeld en op dat moment niet op zijn kop wilde krijgen en dan maar een leugentje voor eigen bestwil hebt gedaan. Nou, ben je nog sterker en kraniger en denk je: dan krijg ik maar op mijn kop en dan ga ik deze confrontatie maar tegemoet, omdat ik ben niet bang om echt te zijn. Op het moment dat je dat weet, verander je je leven, niet alleen maar vandaag, maar morgen en overmorgen en tot je dood. Altijd kijken naar hetgeen je bent. Dus op het moment dat je bij wijze van spreken voor iemand staat en jij hebt het gevoel ‘nu kan ik beter een leugentje vertellen, omdat het maakt de situatie er niet beter op als ik eerlijk ben’, ja, dan is dat nog een keuze die je moet maken: ga ik nu wel of ga ik nu niet. Zolang je niemand beschadigd – en nou komt ie – is het ons om het even.

Marcel: Mag ik daar even op doorvragen? We zijn op vakantie geweest met het werk en er is een collega mee geweest en ik voelde haar onzekerheid. En ik merkte dat ik daar afstand van nam, ik probeerde haar constant uit de weg te gaan, omdat het gewoon niet prettig voelde. Vindt u dat ik dat eigenlijk eerlijk tegen haar had moeten zeggen?

Isaak: Nou ja, je hebt gedachten, woorden en daden, en je daad verricht je op dat moment en dan geef je eigenlijk ook aan dat je die persoon op dat moment liever niet om je heen hebt. Je hoeft het niet altijd te vertellen. Je kunt het bij wijze van spreken ook gewoon ‘laten’. Stel dat je contact met iemand hebt en je moet die persoon nog gaan bellen, maar je hebt er geen behoefte aan, hoef je niet te gaan bellen om te zeggen: “Ik heb er geen behoefte aan om je te bellen.” Dan laat je het letterlijk zoals het is en verricht

je de daad dus niet. Nee, het hoeft dus niet, maar kijk waar je behoeftes naar uitgaan. Heeft je hart behoefte om het in het reine te brengen door woorden, dan moet je de woorden natuurlijk gaan gebruiken. Vaak is het zo dat als je het maar 'laat', dat het met je meeloopt en je het gevoel hebt 'ik heb een last bij me', en op het moment dat je het uitspreekt, heb je die last weggegooid, omdat je brengt het bij de persoon waar het om gaat. En dat is ook een hele goede ... stel dat je ruzie hebt met Chantal en je gaat er met iedereen over praten behalve met Chantal, blijf jij nog steeds met die last. Je moet die energie terugbrengen naar degene die hij toebehoort. Het helpt niet om het van je af te gaan praten, omdat die energie blijft nog steeds, het blijft productief, het komt nog steeds terug. Je bent het even kwijt, misschien ben je even uitgepraat, maar het is nog niet weg. Je kunt beter direct de confrontatie aangaan en daar je woorden gaan neergooien en desnoods tot grote botsing komen, dan kun je daar pas van loskomen.

Marcel: Dat is duidelijk.

Isaak: Het is hetzelfde met liefdesverdriet. Iedereen kan je troosten, maar het verdriet gaat niet weg. Alleen degene waar je liefdesverdriet om hebt, zou het verdriet weg kunnen halen door jezelf daarmee te verbinden of door in het reine te komen met dat stukje verdriet, dan kun je daar van loskomen. Dat noemen we acceptatie.

Nou, we vinden wel, lieve heer, dat je heel moedig bent, omdat je bent toch een heer die deze masterclass heeft bezocht en je hebt je kwetsbaarheid durven te tonen, ondanks dat het niet gemakkelijk voor je was. En toch zijn we blij en content dat jij dit hebt toegelaten. Je hebt toegelaten om hier te zitten en je kwetsbaar op te stellen, ondanks je voorzichtigheid, omdat je weet natuurlijk dat er een boek komt, dus voorzichtig zijn we nog wel een beetje. Maar dat maakt niets uit, het gaat erom dat je wel oprecht en eerlijk jezelf hier hebt neerzet en zegt: "Dit is wat ik hier eigenlijk te bieden heb en wat ik wil gaan meemaken hier tussen jullie en meer niet, maar dat is mijn keuze, mijn vrije wil, en die behoud ik graag." Dus geniet van jouw zelf en schiet niet zo gauw in de stress. Stress, stress, stress, wat is stress? Nou, dat zou een goede zijn voor ons instrument als we dat even gaan uitleggen.

Stientje: Stress is dat je jezelf heel erg onder druk zet.

Christine: Ongezonde spanning?

Isaak met een lach: Goed zo, Christine!

We lachen, want we weten dat Christine een poosje gestrest heeft rondgelopen.

Isaak met een lach: En jij ... soms heb ik geen woorden met je, Christine. Ze kan het zo goed voor anderen ...

Christine is in haar werkzame leven psychologe, vandaar deze reactie van Isaak.

Christine: Maar voor jezelf is het toch moeilijker.

Isaak: Ja, ja, dat noemen wij ook eigenwaarde, hè? Verlies je eigenwaarde niet. Wees zuinig op je eigenwaarde. Jij moet eigenlijk altijd zeggen: "Degene die mij ontmoet, moet blij zijn met mij en niet andersom", want anders verlies je jezelf, dan ga je je steeds verlagen, dan wil je dat de persoon je aardig vindt, je lief vindt. Maar als je in je kracht staat en diegene zegt: "Christine, fantastisch, zo'n vrouw heb ik altijd al gewild en gezocht", en die persoon verbindt zich, mag jij alleen maar zeggen: "Goh, wat ben jij toch blij dat ik met jou omga." Dus vanaf je eigen kracht werken en niet vanaf andermans kracht, want anders ga je doen wat Elise deed ... behagen. De 'juiste' woorden zeggen ... dat is zelf op de wonden 'als ik dat zeg, word ik zo gezien', maar dan ben je altijd maar bezig met calculatie, heel erg vermoeiend. Maar ben je jezelf, dan ben je vandaag zo en morgen weer zo en durf karakters aan te nemen. Karakters aannemen kan iedereen hier in deze ruimte en karakters is de kracht die je op dat moment uit jezelf haalt. Jij bent oneindig, geen begin en geen einde, dus al je gevoelens kun je eigenlijk manipuleren. Je kunt eigenlijk je wereld maken, je kunt eigenlijk alles zijn wat je wilt zijn, omdat je bent eigenlijk God, liefde. Dus heb je liefde voor jezelf, dan kies je gewoon voor ervaringen. Een voorbeeld. Stel dat je ergens om je heen een ervaring hebt gezien die jij nog niet hebt ervaren, maar die je wel prettig vond om te zien. Nou, vele mensen hebben de buis en dan kijken ze en denken ze: oh, dat zou ik ook wel willen, dat lijkt me leuk om mee te maken. Toch komen meteen de menselijke gedachten, de angsten en de 'maar's'. Maar stel dat je al dat weggooit en je zegt: "Ik ga dat ervaren", dan krijg je de woorden 'oordeel niet vooraf, maar achteraf'. Je kunt een karakter

aannemen, je kunt ook je blokkades opheffen, zoals Chantal uit de kleren moest gaan, letterlijk en figuurlijk, daardoor heeft ze de blokkades opgeheven en nu kan ze gewoon heel gemakkelijk zichzelf uitkleden en niet meer bang zijn voor de overtollige ...

Chantal met een grimas: Dank u wel, ik ben afgefallen, hoor ...

We lachen.

Isaak: Overtollige ...?

Chantal: Kilootjes?

Isaak: Dat valt wel mee. Overtollige huid, kind.

Chantal: Ja, dat moet er ook nog af, maar dat heeft nu toch geen zin meer.

We lachen.

Isaak: Zij heeft nog steeds de associatie 'ik heb te veel kilo's'. Nee kind, je hebt te veel huid. Dat was toch de eerste blokkade die je had toen je uit de kleren ging? Overtollige huid. Nou, lief kind, accepteer zoals je bent, omdat prachtig ben je vanbinnen en van buiten. Nou, als een heer dat tegen je zegt ...

Chantal: Dank u wel, dat is een mooi compliment.

Isaak: Dus wees niet bang, wees niet bang om te ervaren. Wat je gisteren hebt gedaan, hoef je vandaag niet te doen als je daar geen behoefte meer aan hebt. Maar stel dat je er wel behoefte aan hebt ... stel dat jij zegt: "Ik wil weten hoe dat is", bijvoorbeeld 'ik wil weten hoe het is om met een gelijkwaardige partner seks te hebben', dan denk je: o, dan word ik in de categorie lesbiennes of iets anders benoemd, maar stel dat je dat wilt ... probeer dat dan uit! Wees eigenlijk altijd eerlijk en duidelijk naar degene waarmee je verbonden bent. Dus op het moment dat je zo'n daad verricht, moet je natuurlijk rekening houden met je partner en het in oprechtheid en eerlijkheid vertellen en daar ook weer de consequenties uithalen. Dus niet

schuilen en geen leugens om bestwil, oprecht en eerlijk zijn, want wat je neerlegt komt altijd terug. Het komt altijd terug, het kan vandaag zijn, het kan morgen zijn, maar het komt altijd terug, dat noemen we karma. Karma, de wet van oorzaak en gevolg, je draagt altijd de gevolgen van je oorzaken. Het kan zijn dat je het zelf gaat ervaren, dat het niet eens van de mensen naar je terugkomt, maar dat het in jezelf zodanig weer vorm aanneemt dat het je gaat blokkeren, belemmeren en pijn doen.

Stientje: Mag ik iets zeggen? Ik heb vaak zo het gevoel dat ik mezelf zo in de weg sta. Het is net alsof het dan een soort blokkade is, dat je wel allerlei dingen wilt gaan doen – ook met name je echtheid – maar hoe meer je jezelf daarmee onder druk zet, hoe moeilijker het steeds wordt.

Isaak: Maar, lief kind, een echtheid is iets wat een moment is, een moment van echtheid. Een voorbeeld. Je bent nu hier en je bent echt verdrietig, dat is een moment en dan moet jij toegeven aan dat verdriet. Stel dat je een tijd verder bent en je kijkt terug, dan denk je: goh, dat ik daar verdrietig om ben geweest. Dan is het nu niet meer echt, omdat het is eigenlijk al weg. Daarom, vele mensen beleven iets en zeggen: “Oh, heb ik dat gedaan? Ik schaam me dood!” Nou, liever niet ...

We lachen.

Isaak: Maar op dat moment was het echt, je wilde bij wijze van spreken echt voelen hoe het was om die ervaring op te doen. En jij, lieve Stientje, bent bang voor je echtheid. Je bent letterlijk bang om je remmen los te laten. Je bent een vulkaan die zit te sudderen, maar hij moet exploderen, lief kind. Stel dat jij nu die remmen loslaat en er komt daar een vulkaan uit, dan is het eigenlijk alleen maar een energie die gesudderd heeft.

Stientje: Ja, ik doe de laatste tijd niets dan huilen. Ik huil om een vriendin die me na 25 jaar ... over mijn moeder ... en dan wil ik gaan werken en dat lukt me dan niet en daar zet ik mezelf dan weer mee onder druk, zodat ik denk: ik stik nog eens een keer in mezelf!

Isaak: Ja, je bent gewoon boos. Je bent boos, je bent verdrietig, je bent ontsteld, je weet het niet meer.

Stientje: Nee, dat klopt, het is net alsof ik mijn spoor bijster ben op één of andere manier en dan denk ik: dat wil ik niet, ik wil gaan voor echtheid, ik wil mijn behoeftes vervullen, ik wil graag gaan werken, ik wil van het leven genieten, ik wil me ook niet altijd bezighouden met anderen. Ik wil gewoon mijn eigen ding doen! En op één of andere manier lukt me dat gewoon niet.

Isaak: Dan wil je het nog niet hard genoeg, want als je het echt wilt, dan neem je dus de wet van oorzaak en gevolg. Dat betekent dat je het gaat veroorzaken, je gaat het creëren. Een voorbeeld. “Ik wil echt zijn”, nou, kijk naar je behoeftes. “Ik wil werk, wil ik nu echt werk? Ja, ik wil wel werken, het hoort wel zo te zijn, maar ik ben er nu nog niet echt aan toe, maar ik wil het wel in de toekomst misschien, maar op dit moment moet ik eerst mezelf weer gaan worden.”

Stientje: Ja, ik hang overal tussenin. Mezelf worden, ja, maar ‘mezelf worden’ kan ik ook wel als ik ga werken, of moet ik daarvoor thuisblijven?

Isaak: Je moet kijken naar je behoeftes. Je moet kijken naar je behoeftes en je behoeftes zijn op dit moment zodanig in de war dat je dus niet meer weet welke prioriteiten je moet gaan creëren. Nou, prioriteit nummer 1 is Stientje, dat betekent ikke ‘ik mag er zijn’. Nou, nou, dan ben ik er, gezellig hè? Ja, leuk, ik mag er nog steeds zijn. Dan komt er eigenlijk al emotie. Ja, maar ja, Stientje is gewend om eigenlijk altijd te produceren, om actief te zijn en nu mag ik gewoon alleen maar ‘zijn’. Nou, leuk, ja, nou ...

Stientje: Ja, dan poets ik de oven nog maar weer eens en dan ga ik een stukje fietsen en dan denk ik: dikke shit, ik heb hier gewoon geen zin in!

We schieten allemaal in een onbedaarlijke lach, hilariteit alom.

Isaak enthousiast: Dat is goed!

Stientje: Ja, ik heb die was nou wel vaak genoeg gedaan, ik heb genoeg gefietst, ik heb genoeg gemediteerd, nu wil ik wel eens een keer wat anders!

Isaak: Nou, kijk wat je dan wilt, en creëer het. Dat betekent: je boosheid uiten. We zijn blij dat je nu een kleine vloek hebt neergegooid, dat lucht op.

Gooi het eruit, wees woedend op het moment dat je dat zo voelt, wees boos, gooi het eruit. Laat je niet zogenaamd netjes neerleggen als je jezelf helemaal niet zo netjes voelt. Gooi het eruit, doordat je het eruit gooit, lucht het op, lost het op, je valt weer terug naar de werkelijke essentie van je 'zijn'. Want wat jij bent vanbinnen blijft eigenlijk altijd. Wat je meemaakt zijn eigenlijk alleen maar ervaringen en het kan zijn dat er heel veel negatieve ladingen op zitten, dat moet eruit en dan is je essentie er weer en ga je kijken 'waar heb ik behoefte aan'. Nou, jij hebt behoefte aan een gelijkwaardige relatie, dat heb je. Je hebt behoefte aan een goede werkverhouding, dat heb je dus niet gehad, je voelde je daar niet in thuis, en dan hebben we het niet over de laatste baan, maar de baan die je in het verleden tot een volledige burn-out heeft gebracht. Dus je wilt gewoon een wereld van 'zijn', van genieten. Maar je vindt het moeilijk om te zijn, omdat je bent nooit bezig geweest met je eigen 'zijn'. Je bent altijd bezig geweest met overleven: je moest de kinderen opvoeden, je moest het verdriet verwerken en je partner leidde zijn eigen leven, het kwam allemaal op jou neer. Nu zit je in een fase van 'ik kan nu zijn, omdat mijn partner kan mij tijdelijk opvangen, ik kan gewoon fietsen zo veel als ik wil fietsen, ik kan gewoon zijn met mezelf, maar dat is nog niet goed genoeg'. Waarom? Omdat er een leegte is.

Stientje: Ja, dat klopt.

Isaak: En de leegte komt voort uit het feit dat je niet bezig bent geweest met Stientje, maar alleen maar met overleven, en daar is een leegte voor teruggekomen.

Stientje: Ja, maar nu weet ik niet hoe ik dat moet invullen.

Isaak: De tijd vult het in, de tijd vult het in. Dat betekent: ik heb nu behoefte daarnaar toe te gaan, je gaat ernaartoe, je krijgt weer een ervaring en het wordt gevuld. De tijd vult ervaringen in jouw bestaan, dus je krijgt ervaringen in jouw bestaan, dat vult op dat moment die leegte. Maar ja, ze wil zo graag, ze wil zo graag, ze wil zo graag. Ze is net een drammerig kind die zit te wachten met een mes en een vork en je bent bereid om dat bord op te eten, maar het voedsel komt niet.

Stientje: Nee, dat klopt, en dan zet ik mezelf steeds meer onder druk, en iedereen vraagt maar en je doet dit en je doet dat en ik raak steeds meer geblokkeerd en dan denk ik echt: dikke shit, wat nu dan?

Isaak: Ervaar jezelf. Op het moment dat je rondjes draait in deze ruimte ... ooit stop je, dan heb je er geen behoefte meer aan. Maar zolang je nog zodanig opgewonden bent, moet je die rondjes maar gaan draaien tot je zegt: "Ik heb het gehad." Dan komt er weer energie bij je waar je toch weer ergens energie in wil gaan stoppen en dan komt er weer een nieuwe ervaring. Dus je moet je niet gaan opleggen 'ik moet om zeven uur opstaan', als je bij wijze van spreken tot twee uur 's middags in bed wilt liggen. Nee, ooit sta je wel op, omdat jouw persoon is niet zo, het is alleen een tijdelijkheid. Dit is tijdelijk.

Stientje: Gelukkig.

Isaak: Het is net alsof je op vakantie gaat: je weet er is een begin en een einde aan die vakantie. En dan zeg je: "Dit moet een fantastische vakantie zijn, dit moet een fantastische vakantie zijn, we moeten van alles doen, we moeten alle tijd benutten", pffft. Dus alle ervaringen ... moet nog beter, moet nog meer, dan zouden we bijna willen zeggen: "Neem een kopje thee." Geniet van niets doen.

Stientje: Ja, ik ben heel erg, ik weet het, Isaak.

Isaak: Je wilt zien, je wilt niet zien, je wilt zien, je wilt niet zien ... je weet zelf niet meer wat je wilt.

Stientje: Nee, precies.

Isaak: Komt goed. Komt goed. Gelukkig is ons instrument echt een tijdelijk instrument van 'zijn', van nu. Als zij al die ervaringen die zij opdoet zou bewaren ... pffft. Gelukkig heeft ze de capaciteiten om het volledig los te laten, omdat ze ervaart het in de echtheid van dat moment en de volgende dag is ze er zich haast niet meer bewust van, dan kijkt ze naar de blauwe plek en denkt ze: oh, dat komt omdat ik heb zitten stoeien, potverdorie, ik had misschien wat zuiniger moeten zijn. Maar op dat moment wil ze ervaren hoe

het is om met het kind te stoeien, gaat ze daar volledig in en dan komt de wet van oorzaak en gevolg. Alles komt door de tijd die je besteedt met jezelf; besteed je veel tijd met jezelf, ervaar je veel; ben je wachtende tot een ervaring tot je komt, dan ervaar je niets. Daarom is die TV alleen maar een tijdvermaak. Zit niet te veel gefixeerd in het beeldscherm, want die mensen ervaren het wel en jij bent alleen maar passief aan het toekijken. Maak je eigen bestaan.

Stientje: Dank je wel, lieve Isaak.

Isaak: Graag gedaan. Vele mensen zeggen: “Hoe houd je het vol?”, en ons instrument denkt dan: wat dan? Zo erg is het toch niet? Op dat moment is het puur een emotie, een ervaring en verdriet wat loskomt. Chantal kan vertellen dat als ons instrument werkelijk verdriet heeft, zoekt ze alleen het kruis, ze wil alleen naar het kruis van Jezus toe gaan. Maar ja, dat kruis heeft niet iedereen in huis en het verdriet is zo immens dat zelfs Chantal niet meer weet waar ze moet zijn om haar te troosten. Het instrument wil op dat moment die energie losmaken en op het moment dat ze het heeft losgelaten, is ze er ook werkelijk vanaf. En dat is zo raar van mensen. Mensen hebben dan nog hele scenario's in beeld, en ons instrument is er allang weer vanaf.

Christine: Dat zou ik ook wel willen.

Isaak: Dat is ook de frustratie van haar partner, dat hij haar niet kan raken dan. Het is net alsof hij op dat moment alles op alles wil zetten om even die plek te pakken te krijgen waar zij op dat moment zou zwichten. Maar omdat ze zich eigenlijk volledig onzichtbaar neer kan zetten, is het op dat moment alleen maar voor hem een energie die zendt. Zij ontvangt het wel, maar het raakt niet echt de kern van haar bestaan. Dus hij moet gaan leren, en dat gaat hij heus wel leren, dat zijn gedrag geen nut heeft. En op het moment dat hij misschien nog meer ziekenhuis opnames achter de rug heeft ...

We lachen.

Isaak: ... zegt hij misschien: “Ach, waar ben ik mee bezig?” Maar het heeft met tijd te maken. De tijd geeft hem de ervaringen, zowel negatief als positief en het mooiste is dat de bewustwording wel steeds tot hem begint te komen,

omdat wij hebben gehoord dat hij de woorden sprak naar ons instrument: “Ze zeiden bij de narcose ‘denk aan iets moois’, en hij dacht alleen aan ons instrument”. Hij dacht: nou, ik denk aan iets moois. Niet denken aan al die uren die vooraf gingen ...

We lachen.

Stientje met een lach: Prachtig.

Isaak: Hij denkt aan ons instrument en valt in slaap. Hij dacht: moet je mij nu zien, nu lig ik weer hier. Ach, ach, ach, wat doet een mens toch moeilijk. En het voordeel dat hij heeft, is de openheid van ons instrument, omdat elke keer wordt hij geconfronteerd met zijn eigen blokkades in de vriendschappen en de mensen die zij ontmoet, en als jullie bij haar in huis zijn of hij is hier bij jullie, vertelt zij rijkelijk zijn onzin. Hij wordt dus geconfronteerd met zichzelf en natuurlijk doet dat zeer omdat het betekent dat hij ook de maskers af moet gooien, alles wordt bespreekbaar gemaakt. Niets wordt binnenshuis gehouden, alles wordt eigenlijk openbaar gegooid. Dat betekent dat hij gaat voelen hoe het is om zo op die manier bekeken te worden, dus hij moet ook nog met die situatie om kunnen gaan doordat het volledig opengegooid wordt en niet in de doofpot gestopt wordt in zwijgzaamheid. Zou dat wel gebeuren, dan zou hij een stukje macht hebben, maar doordat ons instrument daar nooit aan toegeeft, heeft hij juist een stukje onmacht. ‘Alles wat ik doe, vertelt ze verder, dus ik moet voorzichtig zijn met wat ik doe, want ze vertelt het toch verder’. Ja kind, daarom kunnen wij boeken schrijven.

We lachen.

Isaak: Wie wat? Nog iemand die met ons wil communiceren?

Marian: Ik ben de laatste, denk ik. In de eerste masterclass in januari konden we allemaal vertellen waarvoor we gekomen waren en waarom we dit wilden doen en toen heb ik gezegd dat ik al met bewustwording bezig was en dat ik het ook met kleine beetjes probeerde over te dragen naar andere mensen. Daarop zei u: “Met kleine beetjes”, met andere woorden ‘het is te weinig’ en het was ook te bescheiden. Dat was de eerste masterclass waarop ik

terugkeek en ik heb daarmee ook in de loop van het jaar steeds rekening gehouden, dus dat is ook een stukje bewustwording voor mezelf en daarin ben ik ook gegroeid, vind ik zelf. Dan de relaties waarin ik verkeerde, dit jaar toch twee afgeronde relaties waarin ik ook heel eerlijk probeerde te zijn. Hierbij moest ik toch ook wel de lessen in mij opnemen, omdat voor mijn gevoel iets al geëindigd was, terwijl ik op dat moment toch nog te lang bij die partner bleef. Ik wist gewoon dat het voor mij al voldoende was geweest en dan toch de ander nog een poosje bij je willen houden, omdat je eigenlijk zelf nog niet zo goed die stap durft te zetten. En dat was op zich niet eerlijk van mij. In de eerste relatie die geëindigd is, vond ik dat moeilijker en die duurde ook iets langer, maar dat was wel de stap en die was wel doorslaggevend. In de tweede relatie – die heel wat korter was – heb ik die stap ook bewust eerder gezet, ook wetende dat als je het niet doet, dat je dan iemand aan het lijntje houdt en dat is niet echt eerlijk. Inmiddels is er een derde relatie aan de orde en daarin kon ik heel sterk het verhaal van Christine volgen, hoe je een ander moet accepteren die helemaal anders is. Na twee personen die helemaal volgzzaam aan je zijn en die helemaal in jouw wereld meegaan, die bewondering voor je hebben en die zover met je meegaan dat ze ook stappen zetten in die richting, naar een heel nieuw iemand die gewoon zijn eigen leefwijze heeft, een eigen leefwereld heeft, waarvan ik nu denk: bestaat dit ook nog? Dat idee een beetje. Aan de andere kant zegt mijn ego dan ook wel weer ‘ik stuur een sms-je, waarom antwoordt hij niet meteen’. Dat ben ik gewend en het antwoord komt dan drie dagen later. Het komt wel, maar mijn gevoel ... ik ben gewend dat ik mijn partner veel vaker zie dan één keer in de week, waarom kan dat niet? Ik wil daar wel wat moeite voor doen, maar ik merk ook dat ik voorzichtig ben, omdat ik ook denk: hij heeft zijn eigen leven. Ik wil het niet forceren.

Isaak: Maar ben jij oprecht en eerlijk bezig of doe je nou precies hetzelfde als wat Christine heeft gedaan?

Christine: Het is precies hetzelfde als bij mij, ja.

Isaak: Jij moet gaan kijken, lief kind, ben ik oprecht en eerlijk bezig? Op het moment dat jij in dit partnerschap wil gaan groeien, moet je wel nu bij jezelf te rade gaan ‘kan ik dat?’. Kan ik in relatie tot deze heer geduldig wachten? Kan ik de positie aannemen van: Ik moet geduld hebben en hij doet niet alles

voor me zoals die andere heren hebben gedaan. Ik word niet op de eerste plaats gezet of ik word niet op een voetstuk gezet. Ik word alleen maar aanvaard als persoon, als vrouw, als partner zijnde desnoods, maar dat je het dus eigenlijk volledig aan de tijd overgeeft. Kan je dat?

Marian: Nou, dat is natuurlijk de vraag.

Isaak: Dat is een goede vraag, want dat is het uitgangspunt.

Marian: Ja.

Isaak: Kan je het niet, dan ga je net zo krankzinnig doen als Christine.

Marian: Nou, ik denk het eigenlijk wel.

Isaak: Omdat Christine dacht dat ze het kon, ze wilde het ook kunnen en ze deed ook haar best om het te kunnen – Christine, even schouderklopje – maar toch werd ze helemaal krankzinnig vanbinnen. Ze kon het dus eigenlijk niet. Op het moment dat je deze woorden al spreekt, hebben wij het grote vraagteken of je het wel kan. Besluit je het te kunnen, dan ga je heel veel geduld moeten hebben.

Het is eventjes stil en dan zegt Marian een simpel maar veelbetekenend woord.

Marian: O.

Iedereen schiet in een onbedaarlijke lach.

Isaak met een glimlach: Dat zegt ook al heel veel, dat zegt ook al heel veel, kind, die 'o'. Een 'potverdorie o'. Echt waar? "O". Een 'vertel alstublieft anders o'. Ja, lief kind, omdat de heer heeft zijn eigen bestaan en jij hebt je eigen bestaan en samen bouwen jullie een bestaan op in twee torens, en niet in één toren. Dat betekent: twee individuen en samen zijn we tijdelijk één individu op het moment dat we samen zijn. Maar ja, als jouw behoeftes – en daar gaan we weer – meer willen, dus je behoeftes willen een partner die elke dag of desnoods meerdere keren in de week aan je zijde staat en waar je dus

als man en vrouw iets kan opbouwen ... als dat je behoeftes zijn, dan heb je nu een verkeerde partner uitgekozen.

Marian: Ja, maar ik ken hem nog niet zo lang, dus het kan best zijn dat het gewoon een begin is.

Isaak: Dat is de valkuil van velen, het woord 'hoop', dat er verandering gaat komen misschien doordat ik zo geweldig ben. Ik geef je een geweldige ikke, dus ik ga eigenlijk de prooi binnen halen. Maar, lief kind, op het moment dat je de prooi binnen hebt, kan het zo zijn dat de prooi ineens om zich heen gaat kijken en zegt: "Hier hoor ik niet." Dan voelt hij zich eigenlijk gevangen. Op het moment dat iemand in vrijheid is en van zijn vrijheid geniet en zijn eigen zaken heeft buiten jouw zaken, is dat een acceptatie en dat laatste is wat wij je aandragen. Maar als je het kan, dan moet je ervan gaan genieten zoals we dat ook naar Christine hebben gezegd. En doe niet zo moeilijk. Op het moment dat je een sms-je stuurt, dan is het sms-je de deur uit en je bent niet steeds aan het denken: hoor ik nou een sms-je, hoor ik nou een sms-je? En de telefoon bekijken. Nee, dan ben je eigenlijk op de time-out, dan zit je gewoon op de wachtstand. Als we naar jouw hart gaan kijken, lieve vrouw, heb je wel behoefte aan vastigheid, zoals Christine ook. Jullie twee willen graag een monogame relatie desnoods waar jullie samen als twee partners fungeren en gewoon gelukkig worden samen. Dat is toch wat je wilt, lieve vrouw?

Marian: Ja, dat is wel wat ik wil, ja.

Isaak: Ons instrument heeft dus een marinier gekregen en ze zei meteen: "Ik weet niet of ik het kan dragen dat je weer ergens gaat werken." Toen zei de marinier op dat moment: "Nou, dan houdt het op", dat werd meteen zo gezegd. Het blijkt dat ze op dat moment zichzelf eventjes tot rust hebben gebracht 'we zien het allemaal wel', maar het blijkt dat ze het allebei niet kunnen dragen, dus dan is daar een oplossing voor gekomen. De liefde is dusdanig wederzijds dat allebei behoeftes hebben om samen te zijn en niet buiten elkaar. Dan ben je oprecht en eerlijk; je vertelt het, de ander weet het en dan kun je eigenlijk in conclaaf gaan. En de heer die jij hebt ontmoet, is gewoon graag alleen.

Marian: En dat verandert dus niet?

Isaak: Nou ja, waarom zouden we in de tijd gaan kijken, het gaat om nu, toch?

Marian: Ja, ja, het gaat om nu, maar het is – zoals ik al zei – toch een beetje de beginperiode.

Isaak: Ja.

Marian: Het is nog maar drie weken, dat is heel weinig.

Isaak: Ja, er zijn heel veel mensen die in de beginperiode zodanig veel behoefte hebben aan elkaar dat ze letterlijk geklit zijn aan elkaar, omdat juist de beginperiode is de belangrijkste periode. Gaat die relatie vloeien, dan moet je er veel energie in stoppen, hè? Als je gaat zaaien, ga je ook oogsten. Als je een tuin hebt en je legt maar een paar zaadjes neer, krijg je maar weinig oogst en dat is in de relatie ook. Stopt men er veel energie in, dan weet men eigenlijk waar men aan toe is of waar men heen wil gaan, zeg maar, omdat de inzichten zijn er, de richtingen zijn er en de woorden zijn gesproken. Maar op het moment dat men een beetje gaat dobberen ‘we zien het allemaal wel, we hebben contact, maar we zijn nog heel voorzichtig’, dan duurt het gewoon veel te lang en dat is zonde van de tijd die God je heeft gegeven. Dus weet gewoon waar jij behoefte aan hebt en kun je het dragen? Zoals hij zich nu neerzet, zo zal je hem nu moeten gaan ervaren vandaag en morgen.

Marian: Hmhm.

Isaak: Maar het gaat nu hier niet om de heer, het gaat om jou. Kun je het dragen of ga je nu weer onoprecht zijn en zeggen: “Even vingertjes kruisen en hopelijk komt het goed.” Want jij wilt een huis en een boompje, toch?

Marian: Ja, maar ik dacht dat we dat samen zouden willen. Hij gaat uiteindelijk ook voor een partner.

Isaak: Ja, maar dat zeggen wij ook niet. Wij zeggen dat niet en wij noemen ook geen partner, maar zoals hij nu is, twee individuen.

Marian: Ja, maar daar zou ik niet over kunnen gaan praten?

Isaak: Waarom zou je het nu naar je hand gaan zetten? Je kunt het ook alleen maar accepteren. Je laat het, dat is eerlijk, want anders ben je nu aan het overtuigen. De vrije wil heeft elk persoon en op het moment dat hij het zelf wil, komt hij daar toch zelf mee? Jij vertelt als mededeling zoals jij een relatie ziet en deze heer ontvangt je woorden. De heer kan jou tegemoet komen. Komt hij jou tegemoet, dan heb je profijt en heb je gewoon geluk. Komt hij je niet tegemoet, dan kun je twee dingen doen: dat wil ik niet of accepteren. Duidelijk?

Marian: Duidelijk.

Isaak: Maar wees wel oprecht en eerlijk vanaf het begin. Altijd spreken. Heel veel mensen spreken verkeerd, dat is ook waarom wij met Elise nu hebben gesproken. Duidelijk, wees duidelijk in je woorden en neem dan ook de gevolgen daarvan. Stel dat je zegt: “Goh, ik wil met je trouwen en ik wil nog tien kinderen”, niet dat je dat wilt, maar stel, en de persoon zegt: “Ja, maar ik niet”, en jij denkt: misschien wil hij dat in de toekomst wel, dan zitten we in de time-out ‘hopelijk komt hij mij wel tegemoet’. Maar stel dat je vooraf al uitgaat van ‘nee, deze heer wil dat niet’ en in de toekomst wil hij dat wel, dan heb je dat alleen maar mee. Maar anders heb je verdriet doordat je eigenlijk alleen maar hebt gehoopt. Snappen jullie dat?

Dat snappen we.

Paula: Dus spreek duidelijk vanaf het begin naar een ander over wat jij wilt en wat jouw toekomstverwachtingen zijn.

Isaak: Dit zijn mijn behoeftes.

Stientje: Ja, en als jij een relatie wilt dat je samen één bent en hij wil gewoon apart van jou, dan moet je wel uitspreken wat je zelf wilt.

Marianne: Toch maakt die roze wolk in het begin van een relatie – waar we het in het begin van de masterclass ook over hebben gehad – het juist zo moeilijk om bij je eigen behoeftes te blijven, want je wil alleen maar dat.

Christine: Vooral als je merkt dat een man gewoon heel erg graag met jou wil zijn, soms, maar dan ook weer niet.

Marcel: Maar toch weet je het eigenlijk diep vanbinnen al. Ook al wil je het graag, toch weet je ergens vanbinnen dat het niet echt is. Ook in het begin.

Hier is een aantal dames het wel mee eens.

Christine: Ja, dat klopt.

Isaak: Praten is belangrijk, maar wel praten in echtheid. Een voorbeeld. De heer van ons instrument wil graag kinderen en ons instrument zegt: “Ik weet het nog niet. Als die behoeftes komen, misschien ga ik het dan geven”, en soms komen die behoeftes, samen één, samen gaan we daarvoor. Maar op het moment dat het nog niet stellig in haar is geworteld, zou ze dus niet buiten haar behoeftes gaan. Zij zou op dat moment zelf het besluit moeten nemen vanaf haar eigen hart en niet vanaf het hart van de ander. Op dat moment spreekt ons instrument: “Stel dat ik je de kinderen niet geef”, dan zegt de heer: “Dan accepteer ik onze relatie nog steeds.” De heer weet precies waaraan hij begonnen is, de hoop is er natuurlijk, maar er kan ook een duidelijk ‘nee’ zijn. Maar daar kiest hij voor. “Zou jij ...”, zegt ons instrument, “dan toch een leven willen hebben zonder die kinderen?” “Ja”, zegt hij, “Jij bent voor mij veel belangrijker op dat moment dan die kinderen.” Dat is liefde.

Er komen instemmende geluiden uit de groep.

Christine: Mag ik nog een kleine vraag stellen?

Isaak: Graag.

Christine: Ik heb onlangs iemand gezien – en dat is ook een helderziende – en die ken ik al tien jaar of zo. Ze zei tegen mij: “Over een jaar kom je wel iemand tegen.”

Isaak begint te fluiten.

Christine: En dat gaf bij mij eigenlijk zo'n teleurstelling. Toen dacht ik: ja, dan heb ik nu een jaar niets te doen!

Wij lachen en Isaak begint weer te fluiten.

Isaak: We hebben net gefloten, dus naar wat zij zei ... daar kun je naar fluiten.

Christine: Nou, het had ook niet het gewenste effect voor mij, eerlijk gezegd.

Isaak: Nee, daar kun je gewoon naar fluiten. Lieve vrouw, wij, de wereld van de meesters, wij kijken. Wij zien jullie bestaan, wij zien jullie keuzes, we zien het leven zoals jullie het leiden en leven, jullie pijnen, maar we zien ook dat er vele mogelijkheden zijn. En de mogelijkheden maak je zelf. Je kunt stoppen of je kunt doorzetten, dus op het moment dat je een relatie wilt, kun je stoppen of doorzetten. De mogelijkheden zijn er en de tijd hebben wij niet, dus of het nou vandaag of morgen of zoveel jaar verder is, onze woorden zal je niet horen in tijd, omdat die hebben wij niet. Je kunt niet zeggen als je geslapen hebt dat de droom in die en die tijd heeft plaatsgevonden. Er is geen tijd in de wereld van God. Jullie hebben tijd. Natuurlijk willen jullie altijd horen in welk tijdsbestek iets plaatsvindt, maar dan zouden we nog wijselijk onze mond houden, al zouden we kijken naar jullie tijd. Waarom? Omdat anders gaan wij beïnvloeden, en dat willen we niet, omdat we willen dat onze kinderen actief blijven.

Christine: Ja, dat heeft direct effect natuurlijk.

Isaak: Als ons instrument nu zou weten of er nog kinderen zouden komen ... ja, dan is de lol er ook af. Elke keer als er weer een aanval is, dan 'ja, de kinderen kunnen weer niet komen'. Maar op het moment dat er besproken wordt dat het wel gaat komen, dan beïnvloed je de situatie, dan is de situatie eigenlijk al gemaakt en ga je hem niet beleven.

Annelies: Maar die dingen liggen toch ook niet vast? Dat is toch de vrije wil?

Isaak: Dat is allemaal de vrije wil.

Annelies: Dus er ligt geen toekomst vast.

Isaak: Nee, nee, het ligt alleen maar in de mogelijkheden, je krijgt mogelijkheden aangereikt, ervaringen komen tot je, maar op het moment dat je het niet aanpakt, houdt het op. Als dit kind haar benen stijf op elkaar doet en dat kleine spuitje komt er niet in ...

We lachen.

Isaak: ... hoe moet het zaad dan de weg vinden?

Chantal: Nou, het gaat echt een ramp worden.

Isaak met een lach: Als je zo blijft spreken, maak je ons instrument alleen maar bang.

Chantal met een lach: Nee, maar ik neem heel veel alcohol tot me, dus dat gaat wel goed komen.

Gelach en verontwaardiging.

Marie-José: Nou, dat lijkt me nou niet zo'n goed idee met een baby.

Marcel: Zijn de meeste mensen niet verwekt met een goeie borrel op?

Wederom verontwaardiging in de groep.

Isaak: Maar, lief kind, het ergste met jou als jij drank op hebt, is dat je nog erger wordt.

We lachen.

Chantal: Nou, nuchter gaat echt niet lukken, hoor.

Annelies: Maar Chantal, hoe denk je dan over een bevalling?

Chantal: Daar heb ik niet zo veel moeite mee, het is nu eerst de inseminatie, daar zie ik meer tegenop.

Isaak met een lach: Nou, we kunnen ook met z'n allen deze inseminatie tegemoet gaan ...

We lachen.

Chantal met een lach: Het is geen feestje of zo, hoor.

Isaak met een glimlach: Ach kind ...

Chantal: Nee, het komt wel goed.

Isaak met een glimlach: Wij kennen ons instrument heel goed en wij weten dat dit ook een blokkade is voor ons instrument, dus kind, houd rekening met haar.

Chantal: Ik hoop dat zij een beetje rekening met mij houdt en dat ze niet keihard te werk gaat of zo. Ze heeft maar drie à vier minuten, dus ja ...

Isaak met een zucht en een lach: Laten we een schietgebedje doen voor het kind.

We hadden het over stress. Is ons kind uitgesproken over of wil ze nog toevoegingen?

Marian: Nee, het is voldoende.

Isaak: Oké, laten we het over stress hebben. Jullie hebben een aantal zaken benoemd over stress. De grootste stress heeft te maken met...?

Paula: Gedachten.

Isaak: Met je hart. Je hart is ermee verbonden en dan krijg je stress. Stel dat je hart met je werk verbonden is, krijg je werkstress. Is je hart verbonden met je relatie, heb je relatiestress. Met je kinderen, kinderstress. Je krijgt geen stress

als je hart er niet mee verbonden is. Op het moment dat de buurman een autobotsing maakt, dan is het jou om 't even, daar krijg je geen stress van. Je moet gaan kijken hoe erg je die stress vast kan gaan houden, omdat de stress blijft in jouw hart zitten, al ga je met je gedachten er anders over nadenken, al heb je het losgelaten in je gedachten, al zeg je: "Dit werk, het is eigenlijk beter dat ik ervan af ben, ik kan beter thuiszitten", dan heb je nog steeds hartstress. Omdat het is wel weg, maar je hebt je niet volledig losgemaakt, je moet het nog verwerken en dat heeft tijd nodig. Het kan zijn dat stress lichamelijke beperkingen geeft, dat je ziek wordt, dat je bij wijze van spreken hartkloppingen krijgt, maagproblemen krijgt of darmproblemen, fysieke aftakeling – mooi woord – nekproblemen, slapeloze nachten, vermoeidheid, onrustigheid, agressiviteit, kort aan de kar, weinig kunnen hebben, Jantje huult, Jantje lacht, emotionele schommelingen ... herkent al iemand zich daarin?

Velen herkennen zich hierin.

Isaak: Verontwaardiging, dat betekent: je kunt jezelf terugtrekken in je eigen wereld en zeggen: "Ik ben even niet thuis." Je bent verontwaardigd over alles wat je meemaakt, je trekt je terug in je eigen wereld en dan ben je daar eenzaam en alleen je wonden aan het likken. Bekend, hè?

We stemmen hiermee in.

Isaak: Je moet gaan kijken naar hetgeen je stress geeft. De situaties die er zijn, lossen alleen maar op doordat je ten eerste accepteert dat je stress hebt, ten tweede accepteert dat je lichamelijke klachten hebt en ten derde door gewoon te zeggen: "Het gaat wel over." Dus laat je stress weggaan door je fysieke lichaam, door de tijd, want als je werkstress hebt, kun je de werksituatie gaan veranderen, maar misschien heeft de tijd zijn werk nog te doen voordat jij daar vrij van komt, omdat het opgebouwd is misschien in jaren tijd. En dan kun je wel die baan loslaten of een verandering krijgen, maar dat wil nog niet zeggen dat je meteen vrij bent van die werkstress. Relatiestress is de grootste stress en ons kind heeft heel veel relatiestress, niet in deze relatie, maar in de afgelopen relatie, de relatie die dus nu geen relatie meer is. Ondanks dat ze het heeft losgelaten, geeft dat heel veel stress. En waarom? Omdat ze daarmee verbonden is geweest in jaren tijd en omdat de

rouwperiode snel over is gegaan in een nieuwe relatie, waar ook weer relatiestress van komt, maar dat is een ander soort stress. Haar hart was verbonden in loyaliteit, in trouwheid, naar een persoon waar veel liefde naartoe ging, waar ook het ouderschap naartoe ging, die ze heeft zien groeien van jongeman naar heer, die ze heeft zien groeien van liefdadigheid naar agressie en weer andersom en die ze nu eigenlijk ervaart als een grote illusie en leugen, omdat de heer blijkbaar meer geeft om de luxe van financiën dan om zijn eigen welzijn die hij neer had kunnen zetten met de geborgenheid naar zijn kind toe en degene die hij zijn ex kan noemen. Ook dat geeft stress, dat men opeens wakker wordt, terugkijkt en denkt: was het dan allemaal zo onecht? Nee, het was niet onecht, het was echt. De heer en de vrouw waren echt in de relatie om een relatie te maken en met alle mankementen van dien hebben ze de relatie succesvol proberen te behouden. Maar doordat de relatie over is gegaan door een besluit die er genomen werd, is er heel veel stress gekomen en is er heel veel ‘overleving’ gekomen. De heer probeert zichzelf hieruit te halen in overleving en de vrouw ook. Het kind heeft het eigenlijk allang overleefd, gelukkig, maar de vrouw en de heer nog niet. De heer verkeerd nog te veel in boosheid, desillusie en tekortkoming – wat hem allemaal nu tekort is gedaan en dat heeft meer te maken met het financiële aspect – en de vrouw leeft nog in de illusie van de pijn die ze draagt doordat de heer zichzelf zo heeft neergezet op dit moment. Dat doet zeer. Omdat – en Stientje kan dit goed aanvoelen – is het dan allemaal onecht geweest? Ben ik dus niet belangrijk geweest? Hè, Stientje?

Stientje: Ja, precies, dat doet heel erg pijn.

Isaak: En de vrouw gaat wel door, maar de vrouw is gemaakt uit het woord ‘liefde’, dus ze wil steeds maar liefde sturen, zoals Stientje dat ook wilde doen. Maar de heer stuurt alleen maar boosheid, venijn, agressie, slechte woorden, dus niets gebaseerd op liefde. Zou hij liefde sturen, zou de stress weggaan. Daarom is het ’t beste om het contact volledig te laten. Dus de vrouw moet nu het contact volledig laten, omdat via internet – via de msn zoals jullie dat noemen – komt nog steeds de energie naar binnen en dat geeft weer stress en verwardheid, omdat het draait alleen maar weer om zijn eigen hachje ‘financiën’. En ons instrument heeft niets met financiën en zij is daar heel erg ontsteld van ‘hoe kun je zo in het leven staan en niet in liefde gaan staan en niet kijken naar je kind en niet naar je ... redding, zeg maar,

geld, geld, geld'. Jouw heer ging ook volledig voor zichzelf, Stientje, en hij verliet ook jouw kinderen en dat heeft heel veel stress gegeven, waarvan jouw lichaam ook volledig ondersteboven was. Ons instrument is al maandenlang niet meer in goede conditie en dat komt door de stress die eigenlijk al jaren is opgebouwd en die opeens volledig over is gegaan in destructie. De relatie is er niet meer, maar het heeft heel veel gedaan, onbewust en bewust. Dat is stress.

Chantal: Ze heeft geen lichamelijke ziekte?

Isaak: Stress gaat op het lichaam zitten. Dat betekent dat de lichamelijke kwalen voortkomen uit stress. Het lichaam, de organen krijgen een opdonder, het lichaam heeft eigenlijk een stukje overleving nodig op dit moment om zich door deze tijd en situatie heen te halen. En natuurlijk heb je dus lichamelijke kwalen, ja, en daarom de medici. Maar op het moment dat de medici de check-up hebben gedaan en iets gegeven hebben om haar weer tot gezondheid te brengen, hebben de medici goed gehandeld.

Chantal: Dus ze hebben op dit moment nog niet goed gehandeld dan.

Isaak: Dat hebben we niet gezegd. De medici hebben medicatie gegeven. Die medicatie werd gegeven voor de pijnen die er waren ontstaan op haar maag. Dat was nodig, de bacterie moest er uitgewerkt worden. Maar ons instrument is overgevoelig voor antibiotica. Het betekent dat hetgeen ze heeft ingenomen ook heel veel heeft gedaan op haar slokdarm en er is daar heel veel ontstaan wat door de tijd weer ongedaan gemaakt moet gaan worden, de tijd zal genezing geven.

Chantal: Oké, gelukkig maar.

Isaak: En natuurlijk goede zorg voor het lichaam. Nou, is de tijd gekomen?

Christine: Ja, we zijn er al overheen.

Isaak: Dan zullen we nu even het laatste woord gaan doen. Onze Chantal gaat alles wat jullie aangeleverd hebben in kleine boekvorm teruggeven en dat betekent dat jullie allemaal volgende keer jullie eigen verhalen

terugkrijgen zodat jullie het kunnen blijven doorspitten, want jullie geheugen kan je wel eens in de steek laten. Bewaar de masterclass goed, print hetgeen voor jullie is uit en zet het in boekvorm. Hetgeen ze jou aanleveren, komt dan bij hetgeen jullie uitprinten en natuurlijk willen we jullie allemaal een certificaat geven omdat jullie de masterclass succesvol hebben afgerond. Degene die de stappen nog niet heeft ondernomen voor wat hij met zichzelf heeft afgesproken, moet die natuurlijk nog gaan ondernemen. Maak het af en kijk terug in de tijd of je dan nog steeds succesvol bent, elke dag weer, want dit is een proces van jaren en jaren en jaren en jaren.

Chantal: In boekvorm zegt u, moet dat per persoon of van iedereen bij elkaar, dat iedereen hetzelfde krijgt?

Isaak: Zij krijgen hun eigen verhaal terug in kleine boekvorm in een map of zo. Dus hetgeen ze jou aanleveren, krijgen ze weer terug met een certificaat en zij moeten eigenlijk hetgeen zij hebben uitgeprint in die map stoppen. En omdat het kortdag is, hebben ze het misschien niet bij zich, dan moeten ze dat maar zelf in die map stoppen, anders heb jij al dat printwerk, daar kunnen ze zelf voor zorgen. En dan hebben ze hun eigen verhaal, wat voor hen belangrijk is en dan kunnen ze het lezen. Ze kunnen ook de hele masterclass uitprinten, dat zouden we nog prettiger vinden, maar ja, we willen jullie niet op hoge kosten jagen.

Marcel met een lachje: Ach, dat vindt de baas vast niet erg.

Marie-José: Mijn man heeft alles voor me uitgeprint.

Egbert: Ik denk dat iedereen het wel heeft uitgeprint, toch?

De meeste mensen hebben een geprinte versie liggen.

Isaak: Dus print het uit, ontvang een certificaat dat jullie succesvol deze masterclass hebben afgerond en die ontvangen jullie met een pluimpje.

We lachen met Isaak mee.

Isaak: Dus als je nog een pluimpje ergens op het certificaat kunt zetten, Chantal, je bent er creatief genoeg voor en dan kunnen ze zelf het certificaat inlijsten en ergens op een plekje hangen en zeggen: “Kijk, kijk, kijk”, en de masterclass erbij, “Kijk, kijk, kijk, ik heb de masterclass gedaan, ik sta in het boek onder deze naam.” En als jullie hebben besloten toch nog openhartig jullie echte naam te vertellen, zouden we dat wel heel erg prettig vinden.

Stientje: Mag ik nog iets vragen, Isaak? Hoe zouden we je kunnen bedanken voor al die wijze lessen die je ons hebt gegeven, die wij – ik in elk geval – als heel bijzonder hebben ervaren en ook dat we uitgekozen zijn om in deze masterclass te zitten, vind ik een hele eer. Mijn vraag is: hoe zou ik je kunnen bedanken?

Isaak met een glimlach: Ons liefhebben.

Stientje met een glimlach: Dat doe ik al.

Isaak met een glimlach: En over ons spreken ... propaganda maken. En jij, Paula, wilt weten of er een volgende masterclass komt.

Paula: Ja, eventueel voor nieuwe mensen die ook zeer veel interesse hebben, een nieuwe groep.

Isaak: Ja, ja. Er komt geen nieuw masterclassboek, dat niet, het blijft bij één masterclassboek, dat hebben jullie hier voor elkaar gekregen, maar er komen wel andere masterclasses. En als mensen zich daarvoor op willen geven of hun huis daarvoor ter beschikking willen stellen, komen we natuurlijk graag op bezoek.

Marian: Ik wil mijn huis graag ter beschikking stellen voor de masterclass voor het oosten van het land.

Isaak: Oké. Er komt geen vervolg masterclass op deze groep.

Teleurgestelde reacties komen uit de groep.

Isaak: Omdat jullie hebben nu de masterclass ontvangen en dan mogen jullie even aan de slag gaan en wij gaan liever nieuwe, andere studenten zodanig tot bewustwording brengen. En wat de toekomst brengt ... dan kunnen we wel even gaan kijken of we weer een vervolg masterclass gaan neerzetten met studenten die bereid zijn om dus nog een stapje verder te gaan. Maar dat is nog eventjes in de toekomst, dus het is geen uitsluiting van 'nooit meer', maar eerst nieuwe studenten.

Annelies: Komt er ook een masterclass zoals ik wel heb gelezen bij Seth? Dat ging dus op een andere wijze, dat ging dus niet over relaties, maar bijvoorbeeld over de werkelijkheid, de schepping, de tijd, reïncarnatie, hoe gedachten kunnen beïnvloeden. De eerste keer dat ik met u in contact kwam, had u het er ook over dat u Seth kende ...

Isaak: Wij kennen deze heer, ja, maar deze heer heeft een heel andere functie in de maatschappij neergezet dan dat ik heb besloten. Mijn besluit zijn jullie. Dat betekent: ik werk graag in de realiteit voor jullie, voor jullie bewustzijnsniveau, voor jullie werkelijkheid, voor jullie werelden. Wij willen graag dat jullie je leven leiden in echtheid en oprechtheid, intensief, in werkelijkheid, zoals je hem voelt. We willen jullie wereld verbeteren, want we kunnen het wel over onze wereld hebben en over de kosmos wereld, maar daar heb ik mijn meesterschap niet voor neergelegd. Mijn meesterschap is de mens.

Nou, helaas, de tijd vliegt om. Maar ja, we hebben nog een les, hè? Dat is de laatste, toch? En wat zou die les ons kunnen brengen.

We hebben geen enkel idee.

Isaak met een verkneukelend lachje: Nou, dat zal de tijd leren.

We lachen.

Isaak: We gaan een klein gebed doen. Ik dank God voor mijn meesterschap. Ik dank God dat ik een instrument tot me heb gekregen die duidelijk ook een meester is. Ik dank God dat ons instrument elke keer weer haar lichaam ter beschikking heeft gegeven, zodat ik – en mijn naam is Isaak – jullie heb

mogen onderrichten, en mijn wijsheid levend mag worden, ondanks dat ik niet meer levend ben in het fysieke. Ik dank God voor elke student in deze ruimte en voor de oprechtheid en eerlijkheid die ze hebben verwoord, ons in hun wereld hebben toegelaten en jullie in hun wereld hebben toegelaten, daar dank ik God voor. En ik vraag God om de kracht om elke keer weer mijn instrument zodanig te kunnen overtuigen om door te zetten, dat Hij haar de kracht geeft en ook de overtuiging geeft, dat ik – degene die Isaak is – graag Zijn werk hier ter aarde wil voltooiën in boekvorm. En ik dank Elise dat ze al die ervaringen heeft opgedaan met ons instrument. En ik dank God voor Chantal, omdat Chantal – degene die zorg draagt aan degene die mijn instrument is – betekent veel voor ons instrument, maar evenveel voor ons. En ik dank Chantal dat ze zo oprecht en eerlijk durft te spreken in het boek, want vele mensen zullen misschien hoofdschuddend naar het verhaal gaan kijken of gaan lezen, maar dat zij zichzelf daar ook in kunnen vinden en dat ze ook zichzelf kunnen gaan overtuigen, dat ze ook de uitdaging van kleutertijd aan kunnen gaan of de uitdaging van moederschap, ondanks dat je geen libido hebt en geen seks wilt en natuurlijk niet op de natuurlijke wijze bevrucht wil worden, maar dat er meer mogelijkheden zijn dan alleen teleurgesteld achterblijven met het feit van ‘ik kan hem niet dragen, omdat ik geen donor heb’. En ik dank Egbert voor al hetgeen hij betekent voor de medemens. Hij betekent veel voor de kinderen van Elise en natuurlijk voor zijn eigen kinderen. Hij betekent veel voor ons instrument en hij betekent veel voor Chantal. Hij betekent veel voor Marianne en nog vele andere mensen die jullie misschien niet bekend zijn. Maar hij betekent veel puur omdat hij een vriend is, een oprechte vriend en deze vriend moet eigenlijk in ere gehouden worden, omdat een vriend moet je altijd koesteren, want in een moment van nood heb je die vriend misschien nodig en op het moment dat je hem niet gekoesterd hebt, kun je daar niet aankloppen, dus koester altijd een oprechte vriend en wees duidelijk in het spreken van deze vriendschap. En ik dank ook Marianne, omdat Marianne is ook een vriendin, een vriendin van ons instrument. Vele tijden kunnen voorbijgaan en het contact is minimaal, maar op het moment dat het contact er is, is die echt en oprecht en duidelijk. Ik dank Marianne dat zij de les heeft durven doorstaan om haar partner over te geven aan een andere heer en de angst daarin te voelen en toch duidelijk liefde heeft gehad voor de partner om dat stukje aan te dragen. Daar danken wij Marianne voor. We danken Paula voor het openstellen van haar huis, haar tempel en dat ze de energie die beperkt is compact hield om

ons te mogen ontvangen in alle oprechtheid van dien. En dat ze voedsel gaf na afloop aan ons instrument en dat ze duidelijk is zoals ze is, zonder maskers. En ook dat ze een beginnende vriendschap heeft durven te doorlopen met ons instrument, al zouden er nog jaren op kunnen volgen. En we danken Christine voor haar wijsheid, maar ook haar angst. De wijsheid heeft ze, maar de angst overschaduwde vaak haar wijsheid. Luister naar de inzichten die je hebt gekregen in je hart en wees de inzichten, durf die in de praktijk uit te voeren. Kijk naar je behoeftes en volg je hart in je behoeftes en niet je angsten. Beperk je niet in de ervaringen, durf de ontmoeting met de heer aan te gaan en daar gelukkig in te zijn. Zakelijk heb je succes, nu nog persoonlijk. En we danken Marian. Marian die zo veel uren in de auto doorbrengt om even in deze masterclass te mogen zitten. En we danken haar omdat zij duidelijk wil veranderen. Ze wil meer gaan betekenen voor de Goddelijke wereld, meer betekenen voor zichzelf en natuurlijk een leven hier ter aarde hebben in tevredenheid. We danken Marian dat ze ons instrument de gelegenheid heeft gegeven en natuurlijk ons om ook haar huis te bezoeken en te overnachten. En we danken haar puur omdat ze vertrouwen heeft gehad dat ze niet hoeft te schuilen achter het haarkapsel en dus de vrouw in zichzelf heeft gevonden, ook met een kort kapsel, wat haar trouwens prachtig staat. En we danken Annelies, Annelies die het zo moeilijk heeft te vertrouwen dat het juist goed is om los te laten en daardoor de relatie intenser hervindt en dat ze niet bang hoeft te zijn om los te laten, omdat al hetgeen je hebt, heb je zelf in handen. Het hangt van jou af hoe je ermee omgaat, destructief of positief. Ervaar het als een ervaring en wees niet bang om te ervaren, laat de heer vrij in zijn behoeftes. We danken Paul en we danken Stientje, omdat Paul en Stientje horen bij elkaar, dus de namen kunnen we niet zonder elkaar uitspreken. We danken hen omdat ze elkaar hebben gevonden en elkaar toe hebben gelaten en buiten hun kaders zijn gaan kijken en dat ze gelukkig met elkaar door het leven mogen gaan. En dat Stientje zichzelf weer terugvindt door de tijd die ze zichzelf geeft en dat ze niet bang is in leven te zijn, omdat overleven heb je lang genoeg gedaan. En Paul ... die is er en die blijft er en hij steunt je, want hij is en blijft je maat. En we danken Marie-José – ik spreek de naam toch goed uit? – en we hopen dat jij je eigen naam wil gaan vertegenwoordigen en dat je zegt: “Dit ben ik en ik aanvaard niet minder dan dit en ik heb mezelf overtuigd dat ik niet in die plek wil blijven en die overtuiging houd ik vast en ik ga mijn eigen leven leiden zoals ik dat wens, zonder de overschaduwing van mijn heer die ik

liefheb.” Wij danken je ook dat je in deze masterclass je plaats hebt gevonden of je plekje hebt proberen te vinden en dat je duidelijk meer voor jezelf durft op te komen. We danken je. En we danken onze Marcel, het aankomende vaderschap gaat hij met trots tegemoet, maar hij moet ook een goede vader voor zichzelf zijn. Bescherm je innerlijk kind niet meer zodanig dat hij verstikt, laat hem spreken. Laat jezelf zien aan je broeders, wees duidelijk daarin. Communiceer vrijuit, wees vrijuit en geniet van jezelf en laat God een plek in je hart hebben en God is liefde. Dan zul je zien, dan ontvang je alleen maar liefde, inzicht en geluk. Ook jou danken wij dat je in deze masterclass een plaats hebt gevonden. Hebben we iemand overgeslagen? Nee, hè? Gelukkig, omdat niemand willen wij overslaan, maar vraag en wij zullen komen. Vraag om hulp en wij komen graag. Vraag om liefde en we geven je liefde. Wees broeders van elkaar. Laat het leven door je hart stromen, omdat het leven is puur leven. Durf echt te zijn, durf werkelijk een vriend te zijn en als je niet die vriendschap wilt, wees duidelijk daarin, maar gebruik nooit je onechtheid, maar je echtheid. God zegene jullie harten.

MASTERCLASS X

Isaak: Goedemiddag.

De groep: Goedemiddag.

Isaak: Voor sommige mensen begint de middag met een goede middag en andere mensen moeten het een goede middag maken. Zoals jullie net hebben gehoord, hoort ons instrument op dit moment haar goede middag te maken in het bijzijn van deze positieve energieën. Geloof wel, lieve kinderen, dat al hetgeen je wilt zijn, je werkelijk ook kan zijn. Geloof wel, dat al hetgeen je hebt ervaren de afgelopen maanden, dat je dat hebt ervaren door je eigen bewustwording die je hebt toegelaten. Je ervaart jezelf doordat je bewust wordt over hetgeen je bent en wie je bent en hoe je zou kunnen zijn en ook door die emotie en die energie en dat gevoel volledig als waarheid te zien. Elk van jullie heeft een aantal lessen ondervonden die wij op dat moment masterclass lessen noemen en elk van jullie heeft met succes de masterclass afgerond. En we hopen dat je de lessen die je hebt geleerd, meeneemt in je hart en dat je het iedere keer weer gaat bekijken en voelen en ook weer neer gaat zetten als waarheid. Bekijk je lessen, voel je lessen en zet het neer als waarheid, want het is altijd een tijdelijke les. Wat je gisteren bent geweest, ben je vandaag niet meer op het moment dat je kiest om anders te zijn. Op het moment dat je zegt: “Ik durf te zijn in het nu”, dan vergeet je wat gisteren is geweest. Op het moment dat je zegt: “Ik durf mezelf te verplaatsen in mijn toekomst”, kies dan ook om de toekomst eigenlijk al te creëren in je gedachten. Al hetgeen je bent hier ter aarde is je eigen keuze. Ben je verdrietig? Laat je verdriet los. Ben je blij? Koester je blijdschap en zeg tegen jezelf: “Die blijdschap is hetgeen ik vasthoud.” Op het moment dat je zegt: “Ik zit in een relatie tot iemand en die relatie waar ik inzit, maakt mij ongelukkig”, kies dan om die relatie te veranderen of kies om te zeggen: “Ik wil deze relatie niet meer.” Al hetgeen je in je macht hebt, is dus hetgeen je kiest onbewust of bewust. Onbewust kies je ook heel veel, dan kies je om mensen aan te trekken, zonder dat je weet dat je dat hebt gedaan. Maar toch, die mensen geven je lessen en daardoor ga jij jezelf weer beter leren kennen en ondervinden. Jullie weten wie jullie nu zijn, hopen we, toch?

Er zijn enkele reacties in de trant van 'min of meer'.

Isaak: Wie weet het nog niet?

Paul: Het begint te dagen, maar nog niet volledig.

Isaak: Elke dag ben je weer een nieuwe 'ikke'. Elk moment ben je weer een nieuwe energie, omdat je 'ikke' is hetgeen je zegt: "Ik ben." Je ego, zou je kunnen zeggen, maar je zou ook kunnen zeggen: "Ik ben eigenlijk alles behalve hetgeen mijn beperkingen zijn. Ik ben nu. Ik kies voor nu en dat ben ik." Dat is eigenlijk hetgeen je bent; je bent niet gisteren en je bent eigenlijk nog niet morgen, maar je kunt nu wel je toekomst gaan maken doordat je gericht bent naar wat je morgen zou kunnen zijn, doordat je ervoor kiest. Maar het moment dat het tot je komt, is het moment dat je bent en dat moment ervaar je door je wezen heen. Elk moment is een nieuw moment van gelukzaligheid als je daarvoor kiest. Duidelijk?

We begrijpen het.

Isaak: Dus wees duidelijk. Spreek duidelijke taal. Verander je leven op het moment dat jij kiest om anders te zijn. Nu zeggen we het weer: "Jij kiest ervoor of niet." Chantal heeft gekozen om moeder te worden. Dus degenen die nu de lezers zijn, kunnen zich eigenlijk verheugen dat er over een aantal maanden toch een kind geboren gaat worden. Ze heeft gekozen om de inseminatie tot zich te nemen en ons instrument heeft gekozen om er een handje bij te helpen. Natuurlijk heeft ons instrument geen zaad, maar tegenwoordig heb je de moderne technieken en de bevruchting heeft plaatsgevonden zoals voorspeld.

Felicitaties vallen Chantal ten deel.

Isaak: Zie je? Je kunt kiezen om het moederschap tot je te nemen, zonder dat je kiest voor partnerschap. En moed zal je moeten hebben, lieve Chantal, om jouw moederschap in eer te dragen, omdat moed hebben vele mensen niet, omdat ze bouwen op de partner. Ze kiezen om een partnerschap aan te gaan en dan een moederschap of een vaderschap aan te gaan. En degene die zegt: "Ik weet dat ik geen seksualiteit in me heb en ook geen behoefte heb aan

seksualiteit, maar ik weet wel dat ik de behoefte heb om de ervaring van moederschap mee te maken”, kies dan om jezelf te laten bevruchten via een andere weg dan de normale weg. Dus lezers, als jullie behoefte hebben om het moederschap tot je te nemen, denk dan aan Chantal. We kunnen je wel vertellen: ons instrument komt maar eenmalig tot je, en dat was alleen maar bij Chantal, omdat vaderschap is maar voor één persoon weggelegd en dat is de vriendschap tussen ons instrument en Chantal, dus het vaderschap neemt ze graag tot zich, en jij het moederschap. Ben je blij verheugd?

Chantal: Ik ben zeer blij verheugd. Alleen had u wel even kunnen vertellen dat ik zo misselijk zou zijn en ik heb alleen nog maar slaap.

We lachen.

Isaak: Nou, lief kind, je lichaam moet eraan wennen. Er is een ziel ... of twee ...

We lachen.

Isaak met een lachje: Wij zeggen niets ... Er is een ziel ingedaald en je lichaam moet wennen aan een inwoner. Heb geduld en heb vertrouwen. Wij verheugen ons.

Chantal: Ik ook.

Isaak: Rust, neem de rust elke keer weer op het moment dat er onrust is. Trek jezelf terug in je eigen wereld en zeg tegen jezelf: “Ik laad me op.” Op het moment dat je verdrietig bent, geef toe aan je verdriet. Neem de tijd om er overheen te komen. Dat betekent dat de energie van verdriet wegebt op het moment dat je eraan toegeeft. Vlucht niet voor jezelf en zeker niet in derden, want niemand kan op dat moment jouw verdriet wegnemen, hoeveel woorden ze ook spreken. Nee, je lichaam moet daarmee in het reine komen doordat je het de tijd geeft en natuurlijk het bekijkt, voelt en loslaat.

Isaak laat een lange stilte vallen.

Isaak: Dat was de rust. Niets zeggen, niets doen, alleen maar zijn. Leer dat. Op het moment dat jij jezelf verwijderd voelt van jezelf en ook van de maatschappij, neem de rust. Rust is goed, dan ga je ervaringen opdoen via het onbewuste naar het bewustzijn en word je bewuster van je eigen bestaan. Alles ligt onbewust in je, dus daar ben je nog niet bewust van, maar doordat je de meditatie-toestand tot je neemt, de rust neemt, word je bewuster van je eigen bestaan.

De opdrachten moet je wel gaan vervullen en we willen eventjes vragen aan jullie welke opdrachten jullie nog gaan vervullen, de opdracht die jij jezelf eigenlijk oplegt. Welk aspect van jouw bestaan zou je willen veranderen en welke opdracht ga jij jezelf geven. Elise?

Elise: Nou, ik heb natuurlijk heel erg lopen worstelen met die echtheid, maar ik denk wel dat ik het nu te pakken heb, want het voelt wel alsof het staat als een huis. Dat ga ik bewaken, dat mag nooit meer anders worden. Dat is in elk geval iets wat ik me voorgenomen heb: altijd mijn hart op mijn tong te hebben en te zijn in echtheid en in eerlijkheid, oprechtheid en openheid, dat zijn eigenlijk de vier kernwoorden. Dat is eigenlijk de opdracht. Maar ik heb het voor mijn gevoel althans wel te pakken, maar aangezien het een proces is, moet je het wel blijven bewaken en jezelf tegen het licht blijven houden.

Isaak: Blijven oefenen.

Elise: Ja.

Isaak: Blijven oefenen. Op het moment dat je weer struikelt, blijf niet liggen, pak jezelf weer op en geef jezelf weer de opdracht om dit struikelblok te overwinnen. Je kunt sterker zijn dan je eigen blokkades. Je moet alleen maar bewust zijn van je blokkades en daardoor kan je weer verder naar het woord toekomst. Als je bewust bent, dan verander je je bestaan. Ben je niet bewust, dan verander je je bestaan niet. Dus ben jij nu bewust over je struikelblokken?

Elise: Ja, absoluut, absoluut. Het wordt alleen wel steeds moeilijker om jezelf in een onechte omgeving staande te houden. Dat is heel moeilijk. Ik was gisteren echt gefrustreerd omdat ik gisteren in een gezelschap was waar veel

dingen niet uitgesproken worden, waar veel achter een hand wordt gezegd en dat gaat gewoon heel erg wringen. Ik moest dat gisterenavond echt loslaten. Ik had er echt last van en ik kwam er ook een beetje depressief vandaan, moet ik eerlijk zeggen.

Isaak: Dat betekent dat de energieën eigenlijk verleden tijd zijn. Op het moment dat je verandert, lieve Elise, dan kan jij jezelf niet meer zogenaamd neerzetten, dan kan je niet meer onecht zijn, dus op het moment dat je in contact komt met mensen die onecht zijn en zogenaamd zijn en de schijn op willen houden, dan krijg je daar in je innerste zelf eigenlijk een wrijving van, het voelt niet oké.

Elise: Nee, inderdaad.

Isaak: En soms kun je de vinger er niet op leggen, je kunt het niet verklaren, maar je voelt het, je weet dat jij op dat moment anders bent. Je weet: ik hoor daar niet meer thuis, het is mijn huis niet meer, al kom ik daar vandaan. Het is goed om los te laten.

Elise met een lachje: Hm, dan zou ik bijna mijn hele familie los moeten laten. Ach ja, ik heb gewoon de mensen opgezocht waar ik me wel fijn bij voel, wat wel zuiver aanvoelt, waar ik wel mee op een lijn zit – het was een groot gezelschap – zo heb ik het gisteren opgelost. Dat neemt niet weg dat het andere gewoon voelbaar blijft. Maar om nou al die mensen in een keer ‘floep’ los te laten, dat is ook zo wat, hè?

Isaak: Je kunt ook loslaten in je hart, zonder dat je het visueel loslaat.

Elise: Oké, ja.

Isaak: Dat betekent dat je voor jezelf het besluit hebt genomen: ik heb jullie lief, maar ik heb jullie niet meer nodig, dus de behoefte heb ik niet meer om in contact te staan, omdat ik krijg niet hetgeen waar ik behoefte aan heb, dus dan kan ik het loslaten. Dan laat je het zijn zoals het is, zonder dat je er verwachtingen oplegt. Dat noemen we loslaten. Je kunt altijd in contact staan met derden en toch loslaten. Omdat je dus niets meer wilt, hoeft je ook niets meer te verlangen en krijg je ook geen frustraties meer. Je wilt niets meer, je

verlangt niets meer en dus heb je ook geen frustraties meer, omdat hetgeen je dus eigenlijk niet krijgt, krijg je niet, maar omdat je niets meer wilt, maakt het ook niets uit dat je het niet krijgt.

Elise: Nee, inderdaad, ik begrijp het. Dank u wel.

Isaak: Nou, de volgende. Wie heeft nog een opdracht? Egbert?

Egbert: Mijn les was natuurlijk duidelijkheid. Ik probeer er elke dag aan te denken dat ik niet in onechtheid vlucht, want ik kan heel goed als een politicus een heleboel dingen zeggen, maar niets bedoelen. Daar moet ik mee aan de slag.

Isaak: Duidelijkheid dus. Duidelijke taal spreken.

Egbert: Precies, duidelijke taal spreken.

Isaak: Duidelijke verlangens.

Egbert: Ja, duidelijkheid, dat is mijn opdracht.

Isaak: Nou, dat is eigenlijk al heel veel. Als je duidelijk bent, vervalt al het grijze gebied van onduidelijkheid en ben je gewoon doelgericht. Het contact is dan ook eigenlijk al intenser op het moment dat je duidelijk in contact staat met iemand, dan in grijze gebieden. De volgende. Stientje?

Stientje: Mijn opdracht is dat ik me steeds afvraag: wie is Stientje nu echt en wat voelt Stientje nu echt en dat ik daar ook naar leef. Ik merk wel dat ik daar ook elke keer lessen in krijg. Ik heb laatst ook gemerkt bij de oudste zoon van Paul dat ik mijn gevoel gewoon niet serieus nam. Iets wat ik al een hele tijd zo voelde en dat ik toen dacht: ik voel niet meer goed. Ik zeg steeds tegen mezelf: "Dat hoort toch niet dat ik dat voel", en dan neem ik mezelf eigenlijk niet serieus. Tot het op een gegeven moment gewoon niet meer gaat en ik mezelf dan toch serieus neem. Het is voor mezelf toch wel de opdracht dat ik mijn gevoel gewoon veel eerder serieus moet gaan nemen 'dit zeg ik, ook al vindt Paul dit moeilijk', want dit is weer een kind van Paul waar ik het mee heb en dan denk ik: open en eerlijk, ik voel dit gewoon zo en ik zeg het

dan ook zo, wat daar ook de consequentie van is. Daar heb ik toch wel stappen in gemaakt, vind ik zelf en het heeft wel steeds goed uitgepakt. Mijn masterclass is: Wie is Stientje? En daar open en eerlijk over zijn, zonder ‘ja, maar dan ben ik toch niet lief en aardig’. Ook moet ik niet steeds gaan invullen. Dat is mijn opdracht en daar wil ik mee aan de slag. Ik heb nu gevoeld – wat Paula ook al zei – dat als je bent wie je echt bent, dan sprankel je helemaal, zo heerlijk, zo spontaan, dan ben je blij en heb je een hoop energie. Ik dacht nog: ‘goh, ben ik dit ook?’

We lachen.

Elise met een lach: Heerlijk toch?

Stientje: Ja, heerlijk om niet voortdurend de rem erop te hebben staan, want ik heb me altijd zo neergezet zoals ik dacht dat ik zou moeten zijn. Die rem ga ik nu toch meer en meer loslaten en als je dan dat gevoel hebt van hoe het ook kan, zonder die rem, nou, dat is geweldig!

Isaak: Prachtig! Eigenlijk zeg je: “Goh, soms kijk ik naar mezelf en dan ben ik verbaasd over mezelf. Goh, ik, Stientje, ben eigenlijk een prettig mens. Goh, ik, Stientje, mag voor mezelf opkomen, mag duidelijke taal spreken, mag ook ‘nee’ zeggen en mag ook met een glimlach door het leven gaan. Ik, Stientje, ben het waard.”

Stientje: Ja, precies.

Isaak: Nou, dat is ook duidelijk. En we hopen dat jij in de masterclass deze opdracht volkomen in jouw toekomst meeneemt. Deze masterclass heb jij geleerd om los te laten en wat moest jij loslaten?

Stientje: Mijn ‘oude ik’.

Isaak: En je ‘nieuwe ik’ ga je dus neerzetten vandaag, morgen, overmorgen ... Oefen erop en wees tevreden over de persoon die je bent en vergeet niet in de tussentijd nog te gaan genieten ook.

Stientje met een lach: Dat zal ik niet vergeten.

Isaak: Paul?

Paul: Mijn opdracht is dat ik nog meer mijn gevoel wil uitspreken in het bijzijn van anderen, want als ik ergens binnenkom, merk ik dat ik het toch nog onder het tapijt houd en dat ik te veel nog in het denken zit. Dat is de opdracht die ik wil afmaken: bij mijn gevoel blijven en dat ik het ook meteen kan zeggen, zonder daar iets over te gaan denken of te doen.

Isaak: Dat is een heel zware opdracht, want het betekent dat je vele mensen de waarheid moet vertellen. En het betekent ook dat je vele mensen op dat moment zou kunnen kwetsen, doordat je de waarheid vertelt die ook jou waarheid is op dat moment. Houd die waarheid in ere en blij knokken voor je eigen waarheid en bestaan en laat je leven niet leiden door derden, leidt hem zelf. Leef voor de persoon die jij wilt zijn in bijzijn van degenen die je lief zijn, maar ga niet over tot steeds maar behagen en tevreden stellen.

Paul: Ja, dank u wel.

Isaak: De volgende.

Marie-José: Het gaat bij mij om het gevoel van eigenwaarde, dat heb ik weer terug of ik heb het nu, zal ik maar zeggen. En ik ben wel van plan om dat zo te houden. Ik denk niet dat het mee zal vallen, eerlijk gezegd, maar ik heb wel voor mezelf grenzen afgebakend waar men niet overheen moet gaan, hoe het ook afloopt, want dat kan ik niet inschatten. Ik ben dit jaar veel opener geweest naar andere mensen over hoe ik over dingen denk en dat heeft in een aantal gevallen een heel positief resultaat gehad en daar ben ik dankbaar voor, omdat ik denk dat jullie daarboven even hebben meegeholpen, tenminste dat idee had ik, dus dat wilde ik ook nog even zeggen.

Isaak: Geef jezelf de opdracht om je leven zodanig te leiden dat jij elke dag weer tegen jezelf kunt zeggen: "Ik ben tevreden." Wees tevreden en wees blij en op het moment dat je onvrede hebt en geen blijdschap, zorg dat je wel weer tevreden wordt en weer blij wordt, dus wacht niet af in passieve houding, maar blijf knokken voor je eigen geluk, dag in, dag uit.

Marie-José: Ja, klopt.

Isaak: De volgende.

Annelies: Mijn opdracht is om vooral eerlijk te zijn naar mezelf. Ik dacht dat ik de dingen die mij overkomen zijn de afgelopen tijd moest dragen, maar dat kan ik niet. Er zijn dingen die gaan mijn hart te ver en daar moet ik eerlijk voor uitkomen naar mijn man toe en daar was ik heel erg bang voor, want het heeft gevolgen. Voor mij is het een te moeilijke opdracht om te dragen.

Isaak: En wat zijn de consequenties daarvan?

Annelies: Ik weet het niet. Eerst dacht ik dat de consequenties zouden zijn dat we uit elkaar zouden gaan, maar we hebben de afgelopen weken heel erg veel met elkaar gesproken. Bij mijn man is het ook duidelijk geworden dat hij mij zou verliezen – en dat is denk ik nooit zo geweest – en wat dat voor hem betekent. Toen ik voor mezelf wist ‘ik kan daar niet mee omgaan’, wist ik welke stappen dan genomen moesten gaan worden en daar was ik ook mee bezig in mijn gevoel en dat veranderde hem ook. Wij hadden een bepaald soort relatie en hij is met een verandering gekomen. Wij zijn met bepaalde voorwaarden het huwelijk ingegaan, dat zou dus gaan veranderen en ik veranderde gevoelsmatig en nu blijkt dat hij dus ook aan het veranderen is. Ik heb ook tegen mijn man gezegd: “Het is jouw eigen keuze, maar ik kan op deze bepaalde manier niet met jou leven”, dan moet hij ook zijn eigen weg gaan. Bij hem is dat gaan werken en hij heeft bij zichzelf dingen ontdekt en hij wil mij ook niet kwijt. Ik weet niet wat de toekomst brengen zal, maar ik weet wel dat dat ene aspect – wat ik dus heel moeilijk vind – daar moet ik wel mee voor de dag komen, anders ga ik bergafwaarts en dat is voor niemand goed.

Isaak: Dus je hebt besloten om hem niet tegemoet te komen in zijn behoefte met seksualiteit ...

Annelies: Onze seksualiteit wel, maar niet ...

Isaak: Zijn seksualiteit buiten jou om, ja, daarover heb je besloten om daar niet aan toe te geven?

Annelies: Ja.

Isaak: Oké, dat betekent dat de persoon ook een besluit moet gaan nemen om dat stukje te ontkennen of – en eigenlijk blijft dat laatste alleen nog maar over – om uit elkaar te gaan.

Annelies: Ja.

Isaak: En wat gaat hij doen?

Annelies: Ik denk niet dat hij dat gaat doen. Ik ken mijn man al heel lang en hij kan op weinig andere manieren ontspanning vinden en dat was ook wat hij vandaag tegen me zei. Hij moet dus zijn ontspanning kunnen vinden – en er zijn meerdere manieren om ontspanning te vinden – en onze seksualiteit is niet slecht. Ook daarin heeft hij gemerkt: het kan toch goed zijn zonder dat ik dat andere erbij heb. Ik denk dat het voor hem ook een ontdekkingstocht is en omdat ik een grens heb aangegeven, verandert het. Hoe het zal veranderen, weet ik niet, maar ik weet wel wat ik niet kan.

Isaak: Dat is duidelijk. Dat is duidelijk. Jij besluit om daar niet aan toe te geven, dan blijft alleen nog maar een ander besluit. Dat betekent dat de persoon op dat moment zijn eigen gevoelens moet gaan onderdrukken, omdat het is en blijft een waarheid dat die behoefte er is en er zal blijven. Het betekent dat hij het eigenlijk gaat onderdrukken in de liefde naar jou toe of naar jullie toe om gezamenlijk verder te kunnen gaan in de toekomst. Dus hij geeft eigenlijk iets af waar hij eigenlijk in zijn zelf toch behoefte aan heeft. Dat is een keuze. Elk mens maakt een keuze, maar dat betekent niet dat het weggaat. Het betekent alleen maar dat je op dat moment kiest om bij de liefde van je leven te blijven ten koste van jezelf. Helaas, zouden we zeggen, maar toch is dat een keuze. Omdat wij weten, lief mens, op het moment dat je daar behoefte aan hebt, dan blijft die behoefte steeds weer de kop opsteken, maar de liefde is hetgeen jullie vasthoudt; jullie houden van elkaar, jullie hebben een verleden met elkaar, een lang verleden met elkaar en dat willen jullie niet opgeven, dat wil hij ook niet opgeven. Het was makkelijker geweest om de gevoelens die je hebt te gaan erkennen, maar dan had hij een andere partner moeten hebben, omdat deze partner kan het niet aan en wil het ook niet aan. Dan zie je dat je dus twee werelden hebt, twee grote verschillen. De liefde is er, maar de verschillen zijn er ook.

Annelies: Ja.

Isaak: De één kan over de brug komen of de ander komt over de brug. Jij komt niet over de brug, jij hebt besloten om dat niet te doen en hij – in liefde voor jou – zou zich letterlijk onderdrukken daarin en zeggen: “Ik ga met je verder, ten koste van mijn behoeftes.”

Annelies: Nee, dat hoeft hij niet en die keuze kan hij dus maken.

Isaak: Ja. En de opdracht voor jou was?

Annelies: Nou, ik moet mezelf blijven en ik voelde al zelf ‘ik kan het niet’. Het werkte niet bij mij, ik werd er diep ongelukkig van en dat is ook niet de bedoeling.

Isaak: Nee.

Annelies: En dat wil hij ook niet.

Isaak: Elk mens moet bij zichzelf blijven en onderzoek verrichten naar: tot hoever kan ik eigenlijk een gever zijn en tot hoever kan ik een nemer zijn. En hier kun je niet een gever zijn en hij zal zich daar in moeten gaan schikken als hij met jou verder wil gaan. Maar weggaan doet het niet, de gevoelens gaan niet weg. Dat blijft, dus of we nu naar links gaan of naar rechts gaan, de gevoelens komen altijd weer terug en dat noemen wij ontkenning. Je ontkent iets, maar het komt weer terug, omdat je kunt eigenlijk je innerlijke zelf en je behoeftes niet ontkennen, dat is juist wat je bent, waar je behoeftig naar bent.

Annelies: Ik heb dat ook gezegd tegen hem en ik heb ook gezegd: “Kies dan voor jezelf, kies dan”, maar dat doet hij niet en het is ook zeer moeilijk om te zeggen dat ik daarom bij hem wegga en zeg: “Leef dat leven”, want dat wil hij ook niet.

Isaak: Dat is de liefde. De liefde die jullie hebben is waarheid, er zijn alleen maar verschillende behoeftes en je behoeftes kun je niet ontkennen, dus je kiest voor de liefde ten koste van die behoeftes. Daar zal hij voor kiezen, omdat hij wil je niet verliezen en jij hem ook niet.

Annelies: Nee.

Isaak: Zo zie je de grote verschillen tussen twee individuen. Maar we zijn blij dat je tenminste besloten hebt om duidelijke taal te spreken en ik hoop dat die duidelijke taal jullie nu rust gaat geven en dat jullie verder kunnen gaan waar jullie zijn gebleven.

Annelies: Ja, dat hoop ik ook.

Isaak: Marian.

Marian: Ik wil eigenlijk mezelf meer mijn eigen plek geven en niet alsmaar voor anderen klaarstaan en alsmaar mezelf wegcijferen, maar tijd nemen ook voor mezelf. Ik merk dat dat toch te weinig gebeurt. Het is te druk met van alles en nog wat en dan iedereen voor laten gaan en mezelf toch een beetje vergeten. Dat is één, maar een ander ding is ook dat ik er nu achterkom, ook gedurende dit jaar, dat ik qua gevoelens absoluut eerlijk wil zijn. Terwijl ik in het verleden nog wel eens makkelijk was en het ook leuk vond vrienden te ontmoeten en daar een heel leuk weekend mee te hebben, maar nu zeg ik daarop gewoon dat ik dat niet wil, omdat ik er nu van uitga dat er gewoon duidelijk gevoelens bij mij moeten zijn. Als die er niet zijn, dan vind ik het maar een eenzijdig feestje. En dat is duidelijk een verschil met vroeger. Ik heb ook een vriendin waarbij ik erachter kwam dat wij samen heel leuk met elkaar kunnen optrekken en dat is een hele poos niet zo geweest. Maar ik kwam er ook achter dat het niet zozeer haar gevoel was, misschien wel mede, maar ook zeker door haar vriend en toen had ik zoiets van 'ja, maar daar kies ik niet voor'. Toen stopte het en ik heb sindsdien ook niets meer van haar gehoord. Ik ben nu wel heel duidelijk keuzes aan het maken en als ik er geen gevoel bij heb of te weinig of geen goed gevoel, dan denk ik: nou, jammer dan. Daarna besef ik me wel: Marian, je had een hartstikke leuk weekend kunnen hebben en dit en dat kunnen doen. Maar ik kan het gewoon niet meer, daar ben ik in veranderd.

Isaak: Mooi. Mooi.

Marian: En een derde ding is en dat is ook wat Elise net zei, dat als je in een groep zit en je voelt negatieve dingen om je heen en hoort hoe andere

mensen praten, dat je dat zo beklemt dat je alleen nog maar weg wilt. Dat heb ik ook gedurende dit jaar ervaren en het typische is dat mijn kinderen datzelfde al voelen. Ik kom op feestjes op voorhand altijd te vroeg en ik ga ook weer vroeg weg. Ik ben er dan wel geweest en ik heb er ook wel een goed gevoel bij, hoor, want anders was ik niet gegaan. Maar mijn kinderen voelen hetzelfde en die zeggen ook: “Mam, wanneer ga jij? Dan zijn wij er ook.” Zij voelen de negativiteit die uit die groep komt dus ook aan, de roddels, geld en nog meer geld en nog grotere auto’s. En die negatieve dingen die bij je binnenkomen kun je even hebben, maar dan wil je gewoon weer weg. Dat past wel heel typisch bij mij en dat laat ik ook maar zo en als ik iets moet en niet wil, dan ga ik ook niet. Dus ik kies wel degelijk voor mezelf, maar toch overkomt het me – en dan kom ik weer terug op het eerste – dat ik mezelf soms voorbij loop. Ik merk gewoon en dat is met name bij mijn kinderen, ik ben daar echt heel gevoelig voor, ik doe er echt alles voor en ik wil daar ook van alles voor laten, maar soms denk ik: ja, maar nu gaat dit eigenlijk te ver, nu ben ik mezelf echt voorbij gelopen, nu is het even tijd voor mezelf. Ik merk ook dat ik dat wel moet doen, anders gaat het me te veel energie kosten en heb ik niets over voor mezelf.

Isaak: Prioriteiten stellen en de prioriteit is eigenlijk altijd jij ‘ik sta in mijn leven, ik ben mijn leven en degenen die in mijn leven zijn, mogen van mij genieten en mij ervaren en diegenen die niet van mij willen genieten en mij niet willen ervaren, leg ik gewoon weer op hun eigen plek terug zodat ze weer verdwijnen uit mijn bestaan of weer hun eigen leven leiden zoals ze hem hebben geleid’, en dat jij zegt: “Je moet een toevoeging zijn in mijn leven en ben je geen toevoeging, dan voegt dat niets toe, dan heb ik het ook niet nodig”, en zo moet men eigenlijk alle aspecten bekijken. Voegt een persoon iets toe, behoud de persoon. Kost de persoon energie, laat de persoon dan verdwijnen uit je bestaan, omdat anders heb je geen bestaan.

Marian: Wat je bij je hebt, is vaak wel je oorsprong. Ik ben tenslotte vijftig jaar en ik heb een verleden waarbij familie heel erg belangrijk was tot aan mijn scheiding. Ik woonde ook in een streek van Nederland waar scheidingen op dat moment ook niet zo veel voorkwamen – en zeker niet als je zoals ik een homoseksuele man had – en die hele gebeurtenis maakte gewoon heel veel indruk. Maar daarvoor dacht ik: de familie is belangrijk, daar doe je alles voor. En dat is een patroon waar je in opgegroeid bent en

waar je niet zomaar makkelijk mee weg komt en als je maar één zus hebt waar het niet echt lekker mee zit en die je niet echt waardeert ... ja, dan probeer je ze wel te negeren, maar ondertussen zit het op de achtergrond toch erg vast in je roots. Ik ben ermee opgegroeid dat je altijd bij elkaar hoort te zijn en dat je alles voor elkaar doet en dat blijft een beetje in je systeem hangen.

Isaak: Het moet een toevoeging zijn. Het moet iets toevoegen, geen energie kosten en op het moment dat het energie kost, dan voegt het niets toe, dan haalt het alleen maar de glans van de dag af. Dus zorg gewoon dat je ook daar duidelijke taal in spreekt en blijft spreken.

Marian: Ja.

Isaak: De volgende, welke opdracht?

Chantal: Mijn opdracht is het ervaren van de zwangerschap en daarna het moederschap en vooral het vasthouden van hetgeen ik hier geleerd heb.

Isaak: Heb je veel geleerd?

Chantal: Heel veel.

Isaak: Mooi. We zijn blij dat jij hebt besloten om de masterclass in te gaan, want alles begint bij een besluit, dus al hetgeen je hier hebt ervaren en bloot hebt gegeven gaat de wereld in en daar zouden de mensen zich in kunnen gaan herkennen op het moment dat ze dat zouden willen. Van kleutertijd tot moederschap ... dat is een grote overbrugging, hè?

We lachen.

Chantal met een glimlach: Ja, en dat in een heel korte tijd.

Isaak: De volgende.

Marianne: Nou, ik denk dat ik het heel kort kan zeggen: ik ben me gaan richten op mijn eigen behoeftes en ik wil deze beter gaan ontdekken, want ik

weet niet eens zo goed wat ik nou eigenlijk zelf wil. Dus ik wil me gaan richten op het vervullen van mijn eigen behoeftes, want ik ben geneigd – net als anderen in deze groep – om me te richten op het vervullen van de behoeftes van anderen. Dat zal best mijn aandacht krijgen.

Isaak: Nou, dat is een heel goed en wijs besluit, omdat op het moment dat jij dat werkelijk gaat doen, betekent het dat je voor jezelf gaat leven. Het betekent dat je je leven in eigen handen gaat nemen en altijd weer gaat kijken naar hetgeen jij wilt en verlangt. Op het moment dat je dat gaat doen, kind, ben je oprecht en eerlijk, omdat dan zeg je: “Ik volg het pad van mijn gevoel en ik probeer mijn gevoel in mijn leven te behouden, omdat ik het niet kwijt wil raken naar iemand anders toe.” Verlies jezelf niet doordat je iedere keer weer andere mensen gaat helpen – en dan hebben we het over de mensen die jij liefhebt – dan ben je alleen maar degene die op dat moment de kar aan het trekken is. En je hoeft geen kar te trekken, je hoeft alleen maar je eigen leven te leiden. De volgende.

Paula: De opdracht die ik mijzelf heb gesteld, is om dezelfde weg te bewandelen die ik dit jaar heb bewandeld; dus heel graag mijn huis weer openstellen voor mensen die u willen ontmoeten. De wijsheid en de lessen die we hier geleerd hebben, wil ik blijven toepassen. Ik heb ook de opdracht naar mezelf om de woorden en de uitspraken die u gedaan heeft om die toch te blijven ventileren naar derden. Want ik ontmoet ook mensen die dat niet altijd willen horen of die een bepaalde mening hebben over het instrument en haar hier hebben meegemaakt en dan eigenlijk zeggen ... nee, niet met zo veel woorden zeggen, maar die zich een beetje afsluiten voor hetgeen ik hier vaak ervaar. Dus ik merk ook weerstand bij mensen, in mijn vriendenkring en dat doet mij wel eens pijn en verdriet. Maar goed, dat is dan hun ervaring, hun mening en ik kan er niets aan veranderen. Maar wat ik wel wil proberen is om het toch te blijven benoemen wat ik hier meemaak en hoe fijn het uiteindelijk toch is.

Isaak lakoniek: De één houdt er wel van, de ander houdt er niet van.

Paula: Ja, duidelijk.

Isaak: Op het moment dat de behoeftes er niet zijn en er is kritiek, dan moet jij jezelf daarvoor afsluiten. Overtuig niet iemand op het moment dat iemand niet overtuigd wil worden. Want op het moment dat je iemand gaat overtuigen, overtuig je alleen maar jezelf en niet de ander. Laat dat heengaan. Op het moment dat je openhartig en eerlijk spreekt over waar jij mee bezig bent en mensen nemen het graag tot zich, dan is het alleen maar een winst. Op het moment dat ze het niet tot zich willen nemen, is er geen verlies. De wereld is vol met mensen die wel contact willen hebben met gene zijde, met het onzichtbare, met ons en daar verheugen wij ons op en de rest is zoals het is. De volgende.

Marcel: De opdracht voor mezelf is dat ik dicht bij mijn gevoel wil blijven en dat zodra ik voel dat iets niet goed voor me is – en dat heb ik de afgelopen tijd gemerkt dat ik misschien juist die activiteiten doe die mijn gevoel geen goed gevoel geven – dat ik dat juist om moet draaien. Ik moet niet vervallen in passiviteit.

Isaak: Ja, en dat je in je kracht blijft geloven en dat je in je kracht blijft staan en dat je je krachtig maakt om de maatschappij te laten zien dat je gevoelig bent en dat je een jongen bent met verlangens en dat je voor de maatschappij veel kunt betekenen, maar dat je alleen maar jezelf daar krachtig in moet stellen. Maak je krachtig en dan moet het goed komen. Wat wij heel mooi vonden tijdens deze masterclass is de samenwerking met. Jullie hebben een probleem en doordat je dat probleem hebt en de andere persoon zichzelf daarin kan spiegelen, werk je samen. Je leert van elkaar. Je ziet dat je niet de enige bent die ergens worstelt. Je wordt naar voren gebracht hier in volle waarheid. Dat betekent dat mensen jou volledig kunnen beoordelen of niet, omdat – zoals jullie weten – heeft Elise genoeg tijdens deze masterclass ervaren wat minder positief was voor haar, maar toch weer positief heeft uitgepakt doordat Elise ermee aan de slag is gegaan. Je kon in ontkenning blijven, maar ontkenning geeft geen oplossingen. Als je ontkent, blijft het probleem nog steeds aanwezig. Je kunt ontkennen dat je hier bij wijze van spreken vuile was hebt, maar je kunt ook zien dat je misschien de vuile was eventjes moet wassen en dan heb ik gewoon weer schone was of letterlijk ‘ik hang de vuile was buiten’ ... zoals wij dat graag doen.

Isaak lacht en we lachen met hem mee.

Isaak: Op het moment dat je het ventileert en bespreekt, dan lucht dat je hart op. Schaamte is iets wat jij als mens zijnde zelf hebt gecreëerd. Schaam je er niet over. Ons instrument hoort zich dus ook niet te schamen dat zij liefde voor iemand voelt die eigenlijk heel vaak in destructiviteit wordt omgebogen. De liefde die ze voor iemand voelt, is waarheid, de liefde die de andere persoon voelt, is waarheid, maar liefde kan ook destructief zijn. En het kan zo zijn dat die energie van liefde zo overmatig is dat er een destructiviteit op komt die op dat moment alleen maar meer ellende en verdriet met zich meebrengt dan baat. Maar waarom kiest ons instrument nog steeds voor dat stukje? Wij weten waarom, omdat ze voelt altijd of het goed is voor haar of niet. Dat zouden jullie weer kunnen zeggen: “Wat is hier nou zo goed aan?” Niet de destructieve energie, maar het positieve is wel goed, het samenzijn is wel goed, het gezin is wel goed, dus de persoon in kwestie zou moeten gaan bekijken waarom hij kiest voor destructiviteit, terwijl het allemaal goed is. Dat klopt toch niet?

De groep is het met Isaak eens.

Isaak: Als je alles hebt wat je wenst en het zelfs eigenlijk boven je verwachtingen uitstijgt ... wat wens je dan nog meer? Vernietiging? De angst dat hij alles wat hij heeft weer kwijtraakt, is zo groot, dat hij eigenlijk haast zelf kiest om het eigenhandig kwijt te maken. Dus dit verhaal zou hij ook moeten horen. Nooit heeft hij zo veel liefde voor een vrouw gevoeld. Nog nooit heeft hij zichzelf zo goed bij iemand gevoeld. De vrouw in kwestie geeft hem een toekomst, hetgeen hem toekomt, daar zorgt zij voor en dan hebben we het over vele aspecten: Liefdesaspecten. Materiële aspecten. Financiële aspecten en zelfs de wens die hij heeft om vader te worden, dat zou ze hem ook nog willen geven, die keuze heeft ze gemaakt. Maar wat wil je dan nog meer, lief kind? Wil je al hetgeen heerlijkheid is vernietigen op dat moment, omdat je angstig bent dat je het kwijtraakt? Laat die angst los. Als jij een schone vrouw hebt en jij bent trots dat zij zo schoon is en jij bent trots dat jij degene bent die aan haar zijde is en je vindt haar uiterlijk mooi, sexy, stout, ondeugend ... al hetgeen je wenst, krijg je. Wil je lachen met haar, kun je lachen. Wil je ondeugende dingen met haar doen, ze speelt het spel graag mee. Geen persoonlijkheid, ze voelt het aan en ze geeft het graag, dus je kunt alle kanten met haar op. Je kunt zelfs de kant op dat je op dat moment haar zodanig kleineert dat ze nog steeds klein blijft. Ze kiest niet om terug te

vechten. Jij wilt je machtig voelen, je wilt je meester voelen – meester over de situatie of meester over de persoon – ze geeft het je, maar toch is dat niet goed. Je voelt je meester, zij gedraagt zich haast als je slaaf op dat moment en toch is dat nog niet tevredenstellend. Waarom niet? Zou ze de andere kant geven, dat zij de meester is over jou, dan zou jij jezelf eigenlijk zo gekleineerd voelen dat je tot nog meer agressiviteit over zou gaan. Dus wat moet ons kind doen? Wat kan ons kind nog doen?

Er valt een lange stilte.

Isaak: Wat denken jullie?

Annelies: Ze moet zichzelf gewoon zijn.

Isaak: Dat is ze ook.

Weer valt een stilte.

Isaak: Het enige wat ze kan doen is vergeven. Onvoorwaardelijk vergeven. Dat is het enige wat ze kan doen.

Marianne: Betekent dat accepteren?

Isaak: Vergeven is vergeven. Je vergeeft iemand steeds weer. Maar, lieve kinderen, als je steeds iemand vergeeft, betekent het dat de persoon in kwestie onvoorwaardelijke liefde krijgt, want anders zou je niet vergeven. Dan zou je eigenlijk zeggen: “Dit zijn mijn kaders, je bent buiten mijn kader gegaan, je hebt agressiviteit uitgeoefend, vernietiging uitgeoefend en je hebt het gezin op dat moment een energie gegeven die alles behalve prettig is.” Het moedershart gaat eronder lijden natuurlijk en de toekomst is onzeker. Andere mensen lijden er natuurlijk ook onder en zeker degene die zijn ouders zijn. Daar ligt heel veel stress op, omdat zij onmachtig zijn en angstig zijn dat het kind steeds verder gaat in agressie en ze zijn ongelooflijk bang dat het eigenlijk uit de hand gaat lopen. De angst is elke dag aanwezig bij deze mensen. Op het moment dat de telefoon alleen al overgaat, krijgen ze de schrik van hun leven, omdat ze bang zijn dat er weer slecht nieuws hun kant op komt. Deze mensen zijn onvoorwaardelijk voor dit kind aanwezig,

onvoorwaardelijk houden ze van dat kind. Ze willen het kind helpen, jaar in, jaar uit, desnoods tot de dood, ten koste van henzelf desnoods, dus de liefde is ook onvoorwaardelijk van zijn ouders naar hem ... maar nog niet genoeg? Is het nog niet genoeg? Kind, luister even, op het moment dat je zegt: “Het is genoeg”, dan kies je om nooit meer de hand op ons instrument te leggen. Kies je om nog steeds de hand op ons instrument te leggen, dan kies je voor verderf en eenzaamheid. Jij hebt de keuze. Ons instrument is onvoorwaardelijk in deze relatie gestapt, geen voorwaarden. Al hetgeen ze weet dat je hebt, moest ze natuurlijk bekijken, voelen en loslaten, een plekje geven, maar toch heeft ze nog steeds gekozen om met je te zijn. Maar weet wel, lief kind, dat ons instrument nog steeds ons werk moet voltooien en dat betekent dat wij de toeschouwers zijn van al hetgeen je verricht. En vergeet niet, lieve heer, dat ons instrument alles in opdracht doet van ons. Vrees ons instrument niet, maar vrees ons. Dat betekent dat er een tijd zal komen waarin jij de keuze zal moeten maken ‘ik ga volledig in gezonde toestand een gezin opbouwen’ of ‘ik verlaat het instrument’, omdat die opdracht geef ik ons instrument op het moment dat jij doorgaat met jouw gedrag. En helaas, lief kind, vertrouw me, zolang mijn naam Isaak is, sterker ben ik dan zij. De opdracht, als wij haar die aanreiken, zal ze volledig gaan uitvoeren, omdat we leggen het in haar en op het moment dat wij het in haar leggen, is er geen weg meer terug. Maar zo ver is het nog niet. Je hebt nog een kans. Een kans – zoals we net zeiden maak een keuze – omdat ons instrument heeft gekozen om jou het vaderschap te geven, dan moet jij kiezen om ons instrument te respecteren en lief te hebben. Respecteer je haar niet, dan heb je haar ook niet lief. Maar wij hebben ons instrument wel zeer lief. Dus genoeg ... het is genoeg.

Na deze heftige woorden van Isaak valt er even een stilte.

Isaak: Nou, Chantal.

Christine: Mag ik even iets vragen? Ik heb nog niet mijn opdracht verteld.

Isaak: Oké, dat mag, en Chantal mag zo even de documenten geven, maar we gaan nog even naar de opdracht.

Christine: Wat ik voor mezelf heb geleerd is dat ik geen verborgen agenda wil hebben als ik contact heb met een partner, een man of in een seksuele relatie. Dat is iets wat ik zelf niet in de gaten heb gehad, maar het was wel iets dat ik niet oprecht deed. Ik verwachtte dan toch eigenlijk iets meer daarvan, iets blijvends, ook al dacht ik dat ik de persoon los zou laten. Dat is één. En als het dan toch misgaat, heb ik de neiging om me terug te trekken en gekwetst of triest te voelen en me af te sluiten. Wat ik wil is dat ik dat niet meer doe, dus dat ik dan toch open blijf staan voor de mensen om me heen.

Isaak: Dus je opdracht is voor jezelf opkomen.

Christine: Ja, eigenlijk wel.

Isaak: Nou, dat heb je net ook gedaan.

We lachen.

Christine met een lach: Ja, het is al een keer eerder gebeurd dat ik niet aan de beurt ben gekomen en ik denk: ik ga het gewoon zeggen. Toentertijd, na de vakantie was ik ook niet aan de beurt gekomen en toen heb ik niets gezegd, maar toen voelde ik me heel verdrietig.

Isaak: Dat weten we nog, ja. Nou, je hebt er wel van geleerd.

We lachen.

Paula met een lach: Dat zijn vaak de leerervaringen.

Christine: Blijkbaar wel, ja.

Isaak: Altijd voor jezelf opkomen. Maakt niet uit, al zijn we een meester, durf ook altijd je eigen meester te zijn. Spreek altijd voluit. Laat jezelf nooit in een bepaalde hoek drijven. Zeg altijd: "Ik ben het waard." Dus welke heer, welke liefdespartner of welke mensen in jouw bestaan komen, zeg eigenlijk altijd: "Wees blij dat ik met jou omga." Draai de zaken om: "Wees blij dat mijn prachtige ik tijd wil maken voor jou." Laat je nooit in de wachtstoel zetten, omdat je bent slecht in wachten.

We lachen, Christine lacht ook en beaamt dat dit inderdaad zo is.

Isaak: Dus zeg eigenlijk altijd: “Ik heb geen geduld, ik wil gewoon een relatie. Ik spreek openhartig dat ik dat wil, dan ga ik tenminste ook in de eerlijkheid en oprechtheid die fase tegemoet.” Altijd in jezelf blijven geloven. De opdrachten die jullie allemaal hebben gehad of gekozen hebben om te hebben, is wat je eigenlijk ook moet volbrengen. Wees alert daarop. Mijn documenten.

Chantal overhandigt de documenten.

Chantal: Ik heb ze op volgorde gelegd, beginnend bij Elise.

Isaak: Jullie hebben een uitdraai gemaakt in boekvorm? Jullie hebben je huiswerk gemaakt?

De mensen uit de groep hebben niets meegenomen, maar de meesten hebben het thuis klaarliggen of op de computer opgeslagen.

Isaak: Het is wel belangrijk dit te bewaren.

Isaak bekijkt het eerste document.

Isaak met een glimlach: Wat zou ik geschreven hebben ...

We lachen.

Isaak: Lieve mensen – ik dacht dat je niet creatief was, Chantal ...

Chantal: Ben ik ook niet.

Isaak: Nou, het ziet er goed uit.

Chantal: Nou, dank u wel, zelfs het pluimpje staat erbij.

Isaak: Lieve mensen, het vertrouwen in Zijn in Echtheid heeft puur met vertrouwen te maken. Vertrouw op het nu van elk gevoel en emotie en volg

het pad van geloof dat jouw gevoel echtheid kan en mag zijn, maar durf te luisteren naar je behoeftes.

Daar hebben we het veel over gehad, hè?

Isaak vervolgt ...

Isaak: Degene die wil leren, kan leren, maar weet, lieve kinderen, dat betekent wel doen. Wees niet je gedachten, wees niet je angst, maar wees je doel van leef en zeg: "Ik wil." Liefs Isaak.

Als iemand deze tafel opzij wil zetten, kunnen we dat met een fijne omhelzing aanreiken.

Elise gaat als eerste naar Isaak toe en hij omhelst haar. Hij neemt afscheid met de woorden 'hou vol'. Dan is Egbert aan de beurt.

Isaak met een glimlach: Nou ...

We lachen.

Isaak: Jij steekt graag de draak met mensen, dat is zeker bij je geboorte begonnen toen je ouders je twee keer dezelfde naam gaven.

We lachen.

Egbert: Die naam krijg je niet voor niets.

Isaak met een lach: Hij steekt graag de draak met mensen, dus wat is ie erg die Egbert. Als er nou een R tussen zou staan, zouden we zeggen: "Erg die Ergbert." Maar heerlijk is het dat je gewoon bent zoals je bent. We hebben genoten van je fazant.

We lachen, de meesten van ons weten waar Isaak op doelt.

Isaak: Het was wel een heel goede zet, hè Chantal?

Chantal met een lach: Ik ben onschuldig.

Isaak: Elise en ons instrument hebben bijna hun hartje daarvoor gelaten, pffft. Het was niet makkelijk, omdat wij hadden niet verwacht – en dan hebben we het over ‘we’, we hebben niet verwacht en ook ik had niet verwacht – dat het kind het zo goed zou opnemen.

Een aantal mensen geeft te kennen dat ze dit ook niet hadden verwacht.

Egbert met een lach: Ik dacht: die vliegt de gordijnen in.

Elise met een lach: Ja, ik dacht: dat wordt reanimeren.

Isaak: De les die jij of jullie eruit kunnen halen, is de les: oordeel nooit vooraf, maar achteraf!

We lachen.

Isaak met een lach: En de les die je er nog uit kunt halen is: volg je gekheid op impuls. Omdat soms wil iemand iets doen, maar dan durft hij het niet uit angst voor het resultaat. Hoe doe jij dat?

Egbert: Ik denk er niet bij na, gewoon doen.

Isaak: Erg die Ergbert.

Paula: Isaak, een deel van de groep weet niet waar het over gaat, dus misschien is het leuk als Egbert even uitlegt wat hij die bewuste avond heeft gedaan.

Egbert: Ik was bij Tresi en toen lag er een dode vogel in de tuin, een spreeuw was tegen de ruit gevlogen. Ik dacht: die stop ik in de binnenzak van het pak van Wybe, die hang ik in de kamer en ik zeg niets. Toevallig belde Chantal net en ze zei: “Nou, misschien gaat dan zijn pak kapot, laten we er maar iets anders mee doen, iets voor Jenny.” Toen hebben we hem ingepakt met een heel verhaal erbij dat het een fazant was voor de Kerst en dat hebben we op die feestavond bij haar gegeven.

Isaak: Het was een heel goede zet van Egbert, omdat de mensen hebben kunnen zien dat die stijve mevrouw – oeps, het staat op band ...

We lachen.

Elise met een lach: Het staat in het boek nu, hè, het staat in het boek!

Paula met een lach: Het wordt straks vertaald in het Engels!

Isaak: Het is wat jullie hebben gedacht, dat ze stijf was, toch?

Egbert: Ja.

Isaak: Ja, ja, Chantal?

We lachen.

Isaak: Dus wij zijn onschuldig.

Chantal: Ja, maar ik vind het wel een schatje verder, hoor.

Isaak: Dus oordeel nooit vooraf, maar achteraf.

Chantal: Dat is waar, ja.

Elise: Ja, ze heeft het heel goed opgevat.

Isaak: Ja, en wij willen wel eventjes een lief woord voor deze mevrouw hier vertellen en het heeft te maken met oprechtheid. Oprecht heeft zij haar huis ter beschikking gesteld.

Dit beamen we allemaal.

Isaak: Een oprechte energie was aanwezig. Iedereen die daar was, voelde die oprechtheid.

Ook dit kunnen we alleen maar beamen.

Isaak: Dat betekent: er was geen spanning, er was alleen maar openheid. We hebben daarover ook al een stukje artikel achtergelaten in het boek over openheid en oprechtheid en gezamenlijkheid, waar jij dus Elise je les uit moest halen. Misschien heb je iets van Jenny geleerd.

Elise: Ja.

Isaak: Ze komt vaak over voor bepaalde mensen als stijf, maar dat is ze niet.

Elise: Nee, dat is ze helemaal niet.

Paula: Nee, dat is ze niet.

Isaak: Ze is heel open en ze is heel erg een geveer. Een spontaan, oprecht, eerlijk mens. Het straalt uit naar haar familie toe en het straalt uit naar de medemens toe, dus lieve Jenny, blijf vertalen.

Dan krijgt Egbert zijn knuffel van Isaak en Isaak zegt: "Je bent geweldig", en Egbert zegt: "U ook."

Isaak: God zegen je.

Egbert: Dank u wel.

Isaak: Stientje, kom.

Tijdens de omhelzing zegt Isaak: "Het komt allemaal goed, geef het de tijd."

Isaak: God zegen je.

Isaak: Paul, wat heb je veel meegemaakt in de loop van de masterclass, hè?

Paul: Nou.

Isaak: Maar ik hoop dat jij die Paul nooit meer in de steek laat, want die Paul heeft een heel goed hart en dat moet je nooit vergeten. Wat je ook doet, je doet het altijd uit een goed hart. Soms kunnen de mensen dat niet zo zien,

maar dat wil niet zeggen dat jouw daad verkeerd is, dus wie je ook de deur wijst, het komt uit een goed hart.

Ook Paul krijgt een omhelzing en Isaak zegt: "God zeggen je hart." "Dank u wel", zegt Paul.

Isaak: Het is wel prettig als men de ogen open heeft, dan zie je tenminste wat. Meestal moet ik het alleen maar voelen, voelen, voelen, maar zien is ook wel oké.

Bij de masterclass gaat Tresi altijd in 2e trancevorm en daarbij zijn de ogen normaal gezien gesloten. Nu zijn echter de ogen geopend.

Isaak: En Marie-José mag heel goed zichzelf gaan zien. Iets dichterbij, iets dichterbij, nog meer dichterbij. Als je heel goed gaat kijken naar jezelf, lief kind, dan zul je zien dat Marie-José eigenlijk meer tijd moet besteden aan Marie-José. Houd jezelf lekker dichtbij, houd jezelf dichtbij, besteed aandacht aan jezelf, houd je ogen open. Soms wil men niet zien. En wij hebben onze ogen dicht omdat we het niet nodig vinden om visueel jullie aan te kijken. Wij weten wel in onze harten wie jullie zijn en het is ook eigenlijk minder storend voor het instrument, want op het moment dat ze om zich heen kijkt – omdat ook zij ziet via ons, want wij zijn eigenlijk twee in één – hoe jullie al die lekkernijen tot je nemen ...

We lachen.

Isaak: ... en zij alleen maar dorst heeft en nog niet mag drinken. Ja, kind, dat mag niet. Kom maar.

Marie-José gaat naar Isaak toe en na de omhelzing zegt Isaak: "Heerlijk." Dan keert Isaak zich naar Chantal.

Isaak: Je bent wel een perfectionist, hè? Alles op volgorde gelegd. Wat zouden we zonder je moeten?

Onze Annelies, zware tijd achter de rug. Je bent er nog niet, maar je komt er wel. Als je daar op vertrouwt, dan kom je er wel. Ons instrument zegt altijd:

“Het komt goed”, omdat het komt altijd goed. Op het moment dat je zegt: “Het komt goed”, dan ben je overtuigd dat het goed komt en de tijd heeft men nodig. Het besluit dat je hebt genomen, is jouw besluit.

Annelies: Ja, ik doe dat uit zelfbescherming.

Isaak: Dat weten we. Dat weten we, maar op het moment dat je het masterclassboek terug gaat lezen, dan zal je ons beter gaan begrijpen, hopelijk, waarom we zo tegen je hebben gesproken tot heden.

Annelies: Ik heb er natuurlijk over nagedacht, maar ik moet het zelf besluiten.

Isaak: Precies.

Annelies: Dat kunnen jullie niet, maar dat wist ik eigenlijk wel.

Isaak: Dat weet ik en alles heeft te maken met de wet van oorzaak en gevolg.

Annelies: Zeker, want ik moet ook de gevolgen dragen.

Isaak: Precies, en ook de heer. Dus hou vol.

Annelies: Ja, wat ik probeer vol te houden, is bij mezelf te blijven, bij mijn gevoel, maar ik voel het zelf wel als een tekortkoming en daar voel ik me schuldig over.

Isaak: We hebben een andere leerling in deze groep die wel heeft gekozen om los te laten. En hoe zwaar dat ook voor jou was, Marianne, in jaren tijd van strijd, heeft het toch ruimte gegeven. Je hebt ruimte gegeven aan jezelf en je hebt ruimte gegeven aan het andere kind. En dat andere kind heeft zichzelf daar prettig bij gevoeld en dat betekent dat zij die ruimte gewoon nodig heeft. Dus weet, lief kind, waar jij voor kiest. En dit kind heeft dezelfde les, maar zij kiest voor anders. Jij koos voor anders en alles heeft te maken met de wet van oorzaak en gevolg, dus ook daar moet je altijd gevolg aan geven. Maar daar spreken we later nog over, kom maar. Zo leren we van elkaar.

Annelies krijgt een ombelzing van Isaak met de woorden: “God zeggen je hart.”

Isaak: Marian, ook jij verdient de masterclass en ook een woordje. En het woordje dat je van ons krijgt is: vooral doorgaan.

We lachen.

Isaak met een glimlach: Gewoon doorgaan. Niet achteruit kijken en gewoon doorgaan en sta je eigen vrouw of je eigen bink. Sta je eigen vrouw en zorg dat jij de toekomst tegemoet gaat zoals jouw gedachten het willen. Jij wil gewoon opnieuw gaan beginnen binnenkort, een nieuwe plek.

Marian: Ja, maar dat loopt wat vertraging op, omdat mijn zus nog ...

Isaak: Blijf doorzetten. Gewoon je tanden erin zetten en je vastbijten op je besluit en schouderophef voor je zus. De verhuizing zal je goed doen, dus zwaai jezelf uit en verhuis. Schouderophef voor je zus, concentreer je op je doel. Je hebt net al verteld wat je allemaal wil gaan doen. Nou, dat is een goed besluit en nu nog dit voor mekaar krijgen, want daar hoor je in thuis. Vrijheid, dan kun je je vleugels uitspreiden. Duidelijk?

Marian: Hmhm.

Isaak: Kom maar hier, schone vrouw.

Marian en Isaak ombelzen elkaar en Isaak zegt: “Ouwe snoeperd.”

Isaak: God zegen je.

Marian: Dank je wel.

Isaak: En nog steeds een prachtig kapsel.

Marian lacht.

Isaak: ‘Ouwe snoeperd’ bedoelde ik mezelf mee, hoor.

We lachen in verbazing, inderdaad had niet iedereen door waar Isaak op doelde.

Elise met een lach: Je kon het al niet plaatsen zeker, Marian?

Isaak met een lach: Mijn leeftijd is vrij oud en met een schone vrouw in je armen, ben je toch een ‘ouwe snoeperd’?

We lachen.

Isaak: Het is alleen dat ik nu een vrouwenlichaam heb, maar oud ben ik wel.

Paula: Maar uw humor is geweldig!

Elise: Ja, dat is zeker.

Annelies: En dat is jong.

Isaak kijkt Chantal aan.

Isaak: Jij krijgt het niet.

Chantal: Nou, dat vind ik gemeen, ik heb ze uitgeprint, dat is niet eerlijk.

Isaak: Mijn hart wordt blij vervuld van degene die jij bent. Zuiver, oprechtheid, doeltreffendheid, beschermend, eerlijkheid ... die eigenschappen bezit jij. Niet naar iedereen, maar naar ons toe wel, kom hier.

Isaak omhelst Chantal en zegt: “Hoeveel zonden bet er zijn?” Hij doelt natuurlijk op de zwangerschap van Chantal.

Chantal: Dat gaat u niet vertellen, hè?

Isaak: We vinden het heerlijk jou in spanning te laten. En vooral blijven werken, hè, dat kunnen we niet meer missen.

Chantal: Dat komt helemaal goed, als ze doorslapen.

Isaak: Dit kind verricht zo veel werkzaamheden naar ons toe, onbaatzuchtig, puur uit haar openheid. Het betekent dat er heel veel goede mensen hier ter aarde zijn. Ze is sluw en pienter en haar hart is volledig oprecht, maar soms een tikkeltje sluw, maar hou vast. Dan kun je ver komen in de maatschappij, zolang je oprechtheid hebt in je hart en weet wat je doel is. Duidelijk?

Chantal: Ja.

Isaak: Goed zo. We gaan naar onze Marianne. Gaat het nu goed?

Marianne: Nu? Beetje overgangsfase.

Isaak: Oké, kun je loslaten? Ja? Mooi zo, moet je ook doen. Het wordt tijd voor Marianne, toch?

Marianne: Ja.

Isaak: Liefde is onvoorwaardelijk, hè? Dus onvoorwaardelijk kan jij zijn in de liefde met je partnerschap, maar je leeft ook door in je eigen bestaan, toch? Laat je partner vliegen, want op het moment dat je je partner laat vliegen, heeft ie vrijheid en die vliegt wel terug op het moment dat de partner dat voelt. Het betekent: vrijheid in de relatie. Op het moment dat de partner terugvliegt en weer in jouw leven weer komt – hoeveel uren of dagen dat ook mogen zijn – komt de partner omdat daar de behoefte naar uit gaat, omdat het heerlijk is om bij je te zijn. Verplichtingen in een partnerschap is nooit goed. Vrijheid wel, dus verplicht de partner niet om de tijd met jou te besteden op het moment dat de partner andere ideeën daarover heeft, geef het de vrijheid. Laat een partner ook zelf haar eigen boontjes doppen. Dat betekent: zelfstandigheid. Dus je hoeft het niet altijd voor te schotelen. Je kunt je eigen leven leiden zoals jij dat wenst zonder je zorgen te maken over je partner. Duidelijk?

Marianne: Ik dacht even dat u bedoelde ‘het loslaten van mijn partner’.

Isaak: Je denkt te veel. Loslaten in vrijheid, we zeggen niet ‘breken’. Elise moet loslaten – wat we net zeiden – maar dat wil niet zeggen dat ze breekt. Maar loslaten is ook een besluit, zoals de moeder het kind loslaat, dan is dat

een besluit, maar dat wil niet zeggen dat je dan geen moeder meer bent of niet meer om je kind geeft. Dat zijn twee verschillende aspecten. Je houdt toch van je partner?

Marianne: Ja.

Isaak: Je wilt je partner toch niet verliezen?

Marianne: Nee.

Isaak: Nou, waarom zou je dan loslaten? Het is vice versa ook nog, dus dat heb je ook nog in de plus staan, maar alleen maar dat de partner ook haar leven in haar eentje durft te leiden zonder afhankelijk te zijn en steeds te leunen op jou, de sterke partij.

Marianne: Dus dan wordt het gelijkwaardiger?

Isaak: Dan is het gelijkwaardig. Op het moment dat de moeder een gesprek heeft met het kind, moet de moeder zichzelf op de energie zetten van het kind, op het level van het kind, maar groeit het kind naar een bepaald level, dan kan de moeder eigenlijk gelijkwaardigheid gaan creëren opnieuw, ondanks dat het kind uit jou is gekomen. Het heeft te maken met Zijn in Echtheid. Het kind is volwassen, dus geef het kind de vrijheid om ook de volwassenheid goed te gebruiken. Kom hier, schone vrouw.

Marianne krijgt haar omhelzing en toen Isaak weer losliet, zei ze: "Nou, zo zou ik wel een uurtje willen blijven zitten."

Isaak: God zegen je. In welk mapje kreeg jij je diploma, Chantal, blauw of roze?

We lachen, want Isaak doelt natuurlijk op haar zwangerschap.

Isaak met een lach: We gaan haar nog heel wat maandjes pesten, want ze weet niet of het er één of twee zijn, dus ja, wat krijgt ze? Blauw of roze?

Paula: Ja, dan zal het misschien wel alle twee zijn.

Isaak met een lach: Tja, voor jou een vraag, voor mij een weet.

We lachen.

Isaak: Tja, dat noemen we helderziend.

Paula, we danken je van harte dat jij deze mensen de masterclass hebt gegeven, want zonder jou was er geen masterclass, want jij hebt deze ruimte ter beschikking gesteld. Jij hebt ons welkom geheten. Je hebt ons goed verzorgd, je hebt de mensen goed verzorgd, puur uit oprechtheid en eerlijkheid zoals je bent. Door jou komt er een boek en dat boek was er niet gekomen als je niet besloten had om de masterclass neer te leggen via je gedachten en ideeën en toewijding. Zo zie je hoe mooi het allemaal kan gaan.

Paula: Zo bijzonder.

Isaak: Dat betekent: waar maken jullie je druk om? Je hebt een idee, je hebt een gevoel, volg het idee, volg het gevoel en zorg gewoon dat het een 'ja' wordt en nooit een 'nee'. Nou, kom eens hier, schone vrouw.

Paula en Isaak omhelzen elkaar.

Isaak: God zegen je.

Paula: Dank u.

Isaak: Nou, Marcel ... blijf Marcel 'ik ben Marcel en neem me zoals ik ben en anders niet'. Dat krijg je ook als je vader bent, hè? Dan zegt het kind 'ik ben die en die, neem me zoals ik ben of niet', je kan eigenlijk alleen maar accepteren zoals je bent. Nou, je wordt vader, maar eigenlijk ben jij ook nog een kind, hoor.

We lachen.

Isaak met een glimlach: Een huilebalkkind ...

We lachen, Marcel ook.

Isaak: Ach, dan ben je het tenminste kwijt, toch?

Marcel met een lach: Ja, ik huil wel veel, ja.

Isaak kijkt Egbert aan.

Isaak: Misschien wil jij wel wat van zijn tranen? Huil jij veel?

Egbert: Niet.

Isaak met een lach: Nee, daarom en hij veel te veel. Ach, kom eens gauw hier.

Isaak omhelst Marcel en zegt: "Ik ben trots op je, Marcel."

Marcel: Dank u wel.

Isaak: Dus, onze Christine, we gaan ervoor? Gewoon genieten, zijn, ervaren, jezelf zijn, leven, laten. Ja?

Christine: Ja.

Isaak: Mooi zo. Jij bent therapeute en een therapeut is een mens die werkt met de mens, met de innerlijke mens en die hebben best wel veel wijsheden binnenin, want anders kun je niet werken. Dat betekent dat je genoeg wijsheden hebt om alles wat je weet op jezelf toe te passen, dus als je het uit kunt dragen, draag het dan ook naar binnen toe. Als je problemen hebt, denk daaraan. Denk: goh, wat zou ik aanraden aan mijn cliënten? Denk: goh, dat zou ik aanraden. Schrijf het dan meteen op en zeg: "Ho, nu moet ik het ook aandragen aan mezelf." En dan, hoe moeilijk het ook is, hou je daarbij, blij je vast en dan hoeft je nooit meer in paniek te raken of jezelf te verliezen. Duidelijk? Kom eens hier.

Ook Christine krijgt een omhelzing van Isaak.

Isaak: Dank je wel.

Christine: Dank u wel.

Isaak: Er is er nog één.

Isaak doelt natuurlijk op Tresi.

Isaak met een glimlach: En hoe gaan we dat doen? Nou, heeft ze wel de masterclass verdiend?

We lachen.

Elise: Zeker wel.

Isaak: Dat zou ik eigenlijk moeten vragen ...

Isaak zet een zware stem op.

Isaak: “Wat is jouw opdracht? Wat besluit je nu?”

We lachen en dan wordt Isaak weer serieus.

Isaak: Ach, de opdracht van ons kind is mij te vertegenwoordigen. En natuurlijk heeft ze de masterclass verdiend, maar zij is de master. In haar hart, leef ik, woon ik. Ze beleeft de wereld via haar hart, zoals wij tegen jullie hebben gesproken: jullie hart, stel jullie hart open voor jezelf, stel je hart open voor elkaar. Het leven dat ze leidt, het aardse leven is een ervaring van het begin tot aan het laatste. Ze ervaart zichzelf zodanig fysiek dat ze jullie kan vertegenwoordigen. De aangemeten persoonlijkheid is zoals ze die wenst aan te meten op dat moment. Moeilijk is dat ook voor ons kind; waarom voel ik me zo? En waarom voel ik me op een ander moment weer zo? Vaak volledig de andere kant op. Het is een moment, het is een ervaring, dus de opdracht die ze heeft gekregen bij de geboorte was om mij te vertegenwoordigen, en jullie te vertegenwoordigen, en ons te vertegenwoordigen, God. Ze mag fysiek zijn, volledig, maar haar leven draait voor de opdracht. En dankbaar zijn we daarvoor, omdat nooit en te nimmer zou ze de opdracht verloochenen, omdat de opdracht is gegrift, dat is zij. Dus, lieve kinderen, als je een hand aangereikt krijgt, pak hem altijd aan. Dus

Wybe, pak deze hand aan, omdat ook al zit je niet direct in de masterclass, zit je wel in de masterclass, omdat ons instrument is de master. Dus pak deze hand aan, vernietig niet je bestaan. Op het moment dat je er nu voor kiest om deze hand aan te pakken, dan ga je onvoorwaardelijk in de liefde zitten en dan bouw je een toekomst op. En alles wat is geweest, is opgeheven in het niets, het bestaat niet. Dus al de keren dat ons instrument onder jouw agressie is komen te vervallen, is alleen maar een ervaring, een associatie, een leermoment. Haar lichaam is nog steeds intact, laten we het ook zo houden. Jouw lichaam heeft genoeg ervaren in agressie en geweld, ooit zegt jouw lichaam dan: "Ik draag je niet meer." Wees voorzichtig op je voertuig. Dus kies om te stoppen met deze agressie en geniet van deze aangereikte hand die ons instrument je aanreikt. Jij wil genezen? Genees! Nou, dat was voor het verloren schaap die ook in de masterclass zit.

We gaan deze masterclass beëindigen, maar natuurlijk met een gebed. De woorden die ik spreek, spreek ik voor degenen die de lezers zijn:

Lieve lezers, lieve mensen, lieve broeders,

Luister naar het ritme van je behoeftes, het is een ritme. Luister naar jezelf, wees jezelf. Zie deze twaalf studenten als jouw leermeesters, omdat elk van hen heeft een stukje dat jij misschien bij je draagt. En doordat jij je kunt verbinden met de verhalen die zij vertellen, kun je er ook de lessen uit halen, dus ook jij kunt de masterclass met succes afronden, puur door het lezen van het boek en het toepassen natuurlijk.

Ik dank jullie allen, al deze broeders, dat jullie jezelf in de strijd hebben gegooid om andere mensen de inzichten te geven hoe het wel kan, dat jullie je blokkades en schaamte hier vertegenwoordigd hebben en jullie jezelf bloot hebben gegeven. En ik dank jullie van harte dat jullie hebben gekozen om jullie echte naam te gebruiken, omdat ieder die 'ja' heeft gezegd op de echte naam heeft gekozen voor echtheid en niet voor schaamte. Omdat op het moment dat jij bang zou zijn dat ze je gaan herkennen, dan leef je nog steeds niet echt, dan heb je de masterclass niet met succes afgerond, omdat juist ben je een meester en een meester vertelt over zichzelf, omdat het schept binding, dat schept binding. Dus bindt jezelf in al je zwakheden van dien met je broeders en dank jezelf dat je het hebt gedaan.

Ik dank God dat Hij mij een instrument heeft gegeven. Ik dank God dat Hij mij Chantal heeft gegeven. Ik dank God dat Hij mij jullie heeft gegeven. En ik dank God dat Hij mij mijn moment heeft gegeven om te voelen hoe het is om jullie te voelen, hoe het is hoe jullie zijn. Dat moment heeft Hij mij gegeven, want het is een moment die je tot je neemt en dan weet je. We weten hoe jullie harten zijn en ieder van jullie heeft een oprecht hart, gebruik het alleen maar zonder schaamte.

Amen.

Wilt u, na het lezen van dit boek "Masterclass", ook zelf deelnemen aan een masterclass, dan kan dat. Kijk voor meer informatie op www.tresibarroos.nl. U kunt zich opgeven voor een nieuwe masterclass of zelf een masterclass bij u thuis organiseren. Het minimum aantal deelnemers is 12 en het maximum aantal deelnemers is 18.

Tevens is Tresi ook te boeken voor een privé-consult, huiskamermiddag en/of avond helderziende waarnemingen of Isaak spreekt, cursus "Spontaan kaartleggen", workshop "Bewustwording & Groei", lezing in het bedrijfsleven en geestelijk trouwen.

In de agenda op Tresi's website vind u een overzicht van de openbare avonden waar u zich voor op kunt geven.

Van de hand van Tresi Barros en haar gids Isaak zijn de volgende producten beschikbaar:

Boek 1: "Bekijk het, voel het en laat het los"

Boek 2: "Mijn naam is Isaak"

Boek 3: "Wie is Tresi?"

Boek 4: "Masterclass"

Boek 5: "De woorden van Isaak"

Dubbelcd: "Volg de stem van Isaak"

Al deze producten zijn te bestellen via www.tresibarroos.nl.

Voor al uw vragen, boekingen of bestellingen kunt u contact opnemen met Tresi's secretariaat, via e-mail adres: secretariaat@tresibarroos.nl of via telefoonnummer: 06-19817843.